

နတ်တရုတ်ပြည်

အမှတ်: ၁၀၀
၁၀၀

BURMESE CLASSIC

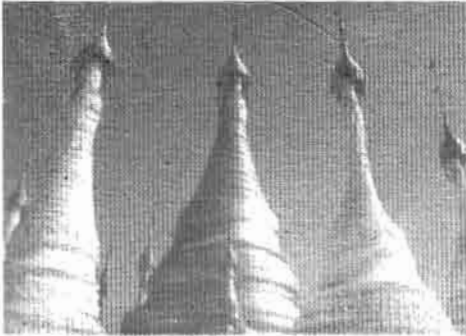
မြူးစော့...
fatigon
 တာတီဖန်

နုပွား တပည့် ဘဝဝေတာ အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဘဝ

ဒိုတာဝန်အရေးသုံးပါး

ပြင်ထောင်စု ပြုကြံရေး
တိုင်ရင်သာမညးလုံညီထွက်မှု ပြုကြံရေး
အရုပ်အခြာအာဏာတည်တံ့စိုက်ပွားရေး

...ဒိုအရေး
...ဒိုအရေး
...ဒိုအရေး

နုပွားရောင်ခြည်

နုပွားရောင်ခြည်

နုပွားရောင်ခြည်

BURMESE CLASSIC

လောကီပညာရသစုံမဂ္ဂစင်း

နက္ခတ္တဗေဒ

နာယကကြီး

ဒေါက်တာ အောင်နိုင်

M.B.B.S. (Ygn)

3-ဘ-ဝ(တိုင်ရင်ဆေး)

M.Med.Sc (Pharmacology)

Advanced Pharmacokinetics

Training (London)

M.C.P.A., A.T.C.M

(Wuhan), D.M.A

Senior Fellowship of Ayurvedic

Medicine (India)

သာသနာ့အကျိုးဆောင်
ကောလိပ်ဆရာအောင်

တိုင်းရင်းဆေးပညာရပ်ဆိုင်ရာ

အကြံပေး

ဒေါက်တာအောင်ဆွေ

B.Sc(Bot), Dip.T.Med.

ဦးဝင်းထိန်ကျော်

B.A.(Philos), Dip.T.Med.,

T.L.R.M (INDIA)

အနောက်တိုင်း ဆေးကဏ္ဍ

အယ်ဒီတာ

ကိုကိုမောင်

စာတည်းချုပ်

ဦးကျော်မိုးသိန်း

တာဝန်ခံစာတည်း

ဓမ္မဌာပ

နယ်လှည့်အယ်ဒီတာ

အောင်စ(L.L.B)ကိုကိုမိုးထန်း။

သန်းထွန်း(ဘားဒော်)

ပါဠိ အယ်ဒီတာ

* ဦးစံတင့်

(စတုနိကာယကောသိဒါဝိနယဓရ၊ ဓမ္မာစရိယ)

* ဦးသန်းအောင်ဌ

[ဓမ္မာစရိယ (မဟာဝဂ္ဂါဒိ မြန်မာဂုဏ်ထူး)
ဒီဃဘာဏက-ဒီဃနိကာယကောသိဒါ
(နိကာယဝိပလ)]

ဥပဒေအကြံပေး

ဦးထွန်းစိန်

B.A(Myanmar), H.C.P.R.L(Advocate)

ပန်းချီဒီဇိုင်းပညာရှင်

ကိုတင်ဦး

တင်တင်နွယ်

မျက်နှာဖုံးပန်းချီ

မြတ်မင်းဟန်

ဖြန့်ချိရေးမှူး

ယဉ်ကျေးဝေ

ကွန်ပျူတာစာပီ

ပါရမီ ကွန်ပျူတာစာပီလုပ်ငန်း။

အတွင်းမလင်

ပါရမီ

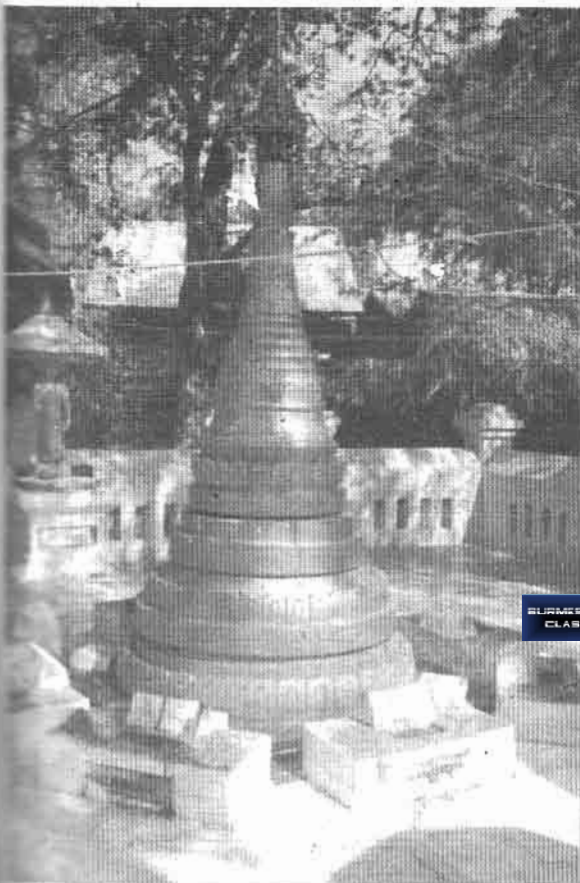

ဆရာတော်ကြီး သာတော်ဆင်ရာရိုးစဉ်တွင်
သက်တမ်းကို ပေးပြန်သည့်အခါတိုင်း
စကားလို့ ပြောလေ့ရှိ၏...
- ၁၆၁

ငါ့အသံ...
ဦးစင်မောင်ဝင်း(၁၃၇၅) နက္ခတ္တဗေဒခြေည့်ပုဂ္ဂိုလ်တိုက်
၂၃၇ နှစ် မင်းရန်ကုန်မြို့၊
အတွင်းပိုင်း မျက်နှာဖုံးချိတ်
ဦးစင်မောင်ဝင်း(၁၉၄၄) ပါရမီအောင်ဆု
အမှတ် ၅၈၉ ရန်ကင်းအောင်လမ်း
၅-ရပ်ကွက် မရမ်းကုန်းမြို့နယ်
မြို့တော်မြို့၊
မန္တလေးမြို့နယ်မြို့နယ်
မြို့တော်
ဂွမ်းတောင်ကယားမြို့နယ်မြို့နယ်
မိလားလမ်း (မောင်ကြီး)
ဝက်ရံလမ်း မြို့မရပ်ကွက်ကြီး
မြန်မာ့ပြည်နယ် ကျင့်မြို့နယ်မြို့နယ်မြို့နယ်
ကျော်တော်ကပေး(မင်္ဂလာမြို့နယ်)
မြို့နယ်မြို့နယ်
ကျော်မိုးသိန်းစာပေ ၂၃၇ နှစ် ရန်ကုန်မြို့၊
- ၁၁၂၅၂၈၄

ကြော်ငြာဌာနမှူး - ကိုတင်မောင်ဆွေ
မင်္ဂလာ မီးမှူးရေးကြော်ငြာလုပ်ငန်း

၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ စက်တင်ဘာလ
- ၁၇
- ၁၈
- ၁၉
- ၂၀
- ၂၁
- ၂၂
- ၂၃
- ၂၄
- ၂၅
- ၂၆
- ၂၇
- ၂၈
- ၂၉
- ၃၀
- ၃၁
- ၃၂
- ၃၃
- ၃၄
- ၃၅
- ၃၆
- ၃၇
- ၃၈
- ၃၉
- ၄၀
- ၄၁
- ၄၂
- ၄၃
- ၄၄
- ၄၅
- ၄၆
- ၄၇
- ၄၈
- ၄၉
- ၅၀
- ၅၁
- ၅၂
- ၅၃
- ၅၄
- ၅၅
- ၅၆
- ၅၇
- ၅၈
- ၅၉
- ၆၀
- ၆၁
- ၆၂
- ၆၃
- ၆၄
- ၆၅
- ၆၆
- ၆၇
- ၆၈
- ၆၉
- ၇၀
- ၇၁
- ၇၂
- ၇၃
- ၇၄
- ၇၅
- ၇၆
- ၇၇
- ၇၈
- ၇၉
- ၈၀
- ၈၁
- ၈၂
- ၈၃
- ၈၄
- ၈၅
- ၈၆
- ၈၇
- ၈၈
- ၈၉
- ၉၀
- ၉၁
- ၉၂
- ၉၃
- ၉၄
- ၉၅
- ၉၆
- ၉၇
- ၉၈
- ၉၉
- ၁၀၀

BURMESE CLASSIC

ဤတစ်ပေါင်း ခေတီနှင့် တစ်ပေါင်း ခေတီတွင်
ဒဏ္ဍာရီတို့တွင်းရှိ ဝဏောင်းသော ဝရိုလားအပ်သော

ဒဏ္ဍာရီတို့တွင်းရှိ ဝဏောင်းသော ဝရိုလားအပ်သော... ၈-၆၇

ဤကျောက်ကွင်း ကျောက်ပေါက်များကို

အခက်အခဲ အကျပ်အတည်းများ

ပြေလည်စေသည်ဟု ယုံကြည်ကာ... ၈-၇၆

★ ဈေးချိုခြင်းရောင်ခြည် ★

ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး၊ ဒဂုံမြို့သစ်(တောင်ပိုင်း)
သဘာဝဓမ္မတိုင်းရင်းဆေးခန်း ဆရာဦးသန်းရွှေထွန်း
(တဆ-၀၂၀၆၂)၏ ဆီးတောက်ကပ်ရောင်၊ ကာကွယ်
စောင့်ရှောက်နည်းများ [မြောက်မြန် စတင်မူပိုင်] ၂၂၅

★ ဝဉ္စာပေးရောင်ခြည် ★

သင်္ကေတများ၏ ဘာသာစကား (၃၈) [ပထမအပိုင်း] ၁၈၀
လူတိုင်းအတွက် တရုတ်နို့ရည်
ဖိပ်မက်ရှင်းတမ်း (၈၄) [တတိယအပိုင်း] ၂၀၄

★ လက္ခဏာရောင်ခြည် ★

ပုဂ္ဂလိကပညာရေးကျောင်းလုပ်ငန်း အကျိုးပေးသင်္ကေတ ၅၃
ထိဆူကြီး ဆုလတ် ပေါက်တက်သော သင်္ကေတ
[ဆရာကြီး ဦးအောင်မြို့ - ဥပဒေအဖွဲ့] ၇၈
ဖိပ်မက်ရှင်းတမ်းနှင့် ကျွန်ုပ်တို့အပြင် [သဒ္ဒါပညာ] ၁၁၀
လက္ခဏာပေးခြင်း အခြေခံဩဇာ ၁၇၉

★ ဖမ်းဆီးရောင်ခြည် ★

ဗန်းမက်ရွာရှိ နောင်ယောင်းရေတွက်
လှိုင်စား ငါးတန်ကြီး (၂) [နိမ့်မင်းယု] ၅၇
စေတော်ဝင် သာသနာမြေမှ နေရာတော်များနှင့်
ဆရာတော်ကြီး၏ ဩဝါဒများ (၃) [နယ်လှည့်သွားတယ်] ၆၅
ဗောဓိတထောင် သာသနာမြေနှင့် ကောင်းဘေးတောင်
ဆရာတော်ကြီး ဦးနာရမ၏ ဘဝပုံရိပ်များ (၃)
[စံနန်းသာ] ၇၃

○ အထူးကျမ်းရောင်ခြည် ○

သိဒ္ဓိဝင် ပိတုန်းအဆောင်လေးမြစ်စေ့
ပိတုန်း၊ ပရိသေဒ်မုနိ (ဤဩဇာ) [ခင်ခင်ခင် - ပေမာရဝတီ] ၁၇
ကရင်တိုင်းရင်းသား သူတော်စင် ဘိုးဂိုဏ်းဆိုင်
ဘဝအစ ကယားပြည်နယ်က [ပြည်မြို့ - ရှင်ဘိုတော်] ၄၉
သူခက်ရီကုန်းတော်မဟိနှင့် အဘအေးမင်းခေါင်
ဓာတ်ပစ္စည်းစေတီတော် (၄) [ထက်ဝင်းကျော်စွာ] ၈၁
ဝက်ခေါင်းမင်း၏ ဝိဇ္ဇာမြို့ဟောင်းဆီသို့ (၂)
[အောင်စု - L.L.B.] ၉၇
ရန်မာန် ကင်းစေသည့် ကောလင်းနယ်မှ အေးမင်းမိတ်
ဆောင် ခမောက်တောင် (၁၀) [ထက်ဝင်းကျော်စွာ] ၁၄၅
ပေကုန်းရွာထိပ်က ၂၀၁၄ ခုနှစ်အတွင်း
ပေါ်တော်မူ ရဟန္တာ (၈၀) ရှေ့မှော်မြေ ခေတ်ကြည့်သိမ်း ၁၅၃
နက္ခတ္တရောင်ခြည်ခြယ်ပုံစံ ၃

စံ ကိုယ်ထွေးရောင်ခြည်

ဘုရားခန်းမှာ ပျားစွဲပြီ ထိခွပ်ကြိမ်ပေါက်သူ [သာထက်ဇော်-မကျေး] ၁၁၆
ဂဠုန်တပ်သား ဂန္ဓာရိအဘိုးပုနှင့် [မျိုးတင့်-ညောင်လေးပင်] ၂၃၈
ကြီးထိုးပညာကွင်းဆတ်များ [မျိုးတင့်-ညောင်လေးပင်] ၂၃၈
မာနရင်ရယ် [မောင်အေးကြူ-စီးပွားရေး] ၂၄၉
တွေကြူအုခဲတဲ့ နိဗ္ဗာန်အိမ် [အောင်ဆန်းလင်း-ဘီအေ] ၂၈၈
တောကြီးအတွင်းက မီးလုံးကြီးများ [အေးချမ်းရေး-၁၆-ရမည်းသင်း] ၂၉၇

* ကျင့်စဉ်ရောင်ခြည် *

မဟာဓမ္မ မနောမယိန္တိ သိပ္ပံပေါက် မန္တန်ဝိဇ္ဇာကျင့်စဉ် [စည်သူကျော်-ပြည်] ၂၂
အောင်ကြောင်းပြာဝေ အောင်မြင်ရေးကျင့်စဉ် [ကျော်-ရမည်းသင်း] ၁၈၂
ကျွန်ုပ်နှင့် သစ္စာလေးပါး ပုတီးစိပ် [အောင်(သိဒ္ဓိရာဇာ)နဝင်းမြို့တော်] ၂၀၁
ရန်ကုန်ရောက်ရင် အဓိဋ္ဌာန်ဝင်ပါ [ဦးကိုဦး] ၂၃၂

● ဆန်းအရင်ရောင်ခြည် ●

ပိတုန်းအဆောင် စီရင်နည်း [မောင်စိတ္တ-ရာမြေ] ၈၅
သားလေးယောက် သမီးတစ်ယောက် အလောင်းထမ်းစင် [နေမင်းသူရိယ-ဆင်ဖြူကျွန်း] ၁၃၃
နွဲ့ပြင်ကနွား တရားစာပြင်အဆိုင် တွေကြဲခဲ့သော် [ဝိဇ္ဇာမဟိဒ္ဓိဆရာဦးသန်းမြင့်-တိုင်းရင်းခေမာ] ၁၄၁
မိုးကြိုးရန်ကို ကာကွယ်ပေးနိုင်သည့် အစွမ်းထက် [ကျောက်ဖရုံသီးနှင့် အစိအရင် [ဦးမင်းစင်-ရွှေနဝင်း] ၁၄၈
လိမ္မာယဉ်တော့ မေ့ရင်သွေးနှင့် ဘေးကင်းရန်စင် အောင်ပွဲဝင် [အောင်နန္ဒစံ-ကျိုက်လတ်] ၁၉၉
အလုပ်သမား တည်မြဲစေသော တောင်ငူအစိအရင် [ဂါမဏီဇော်-ဝေဒဝိဇ္ဇာစရ စစ်ကိုင်း] ၂၂၇

□ အပိုရယ်ရောင်ခြည် □

ဗွက်ချော်အကြောင်း သိကောင်းစရာဦးသူမန-မစိုးရိမ်] ၄၇
ပြဒါဓာတ်ဖြင့် အပွင့်လင်းလုပ်ကြရအောင် [မောင်နေသွေး-ဝင်္ကလက်] ၉၅
ဓာတ်ကောက် အယူအဆများနှင့် တွန့်တော် [အောင်သန့်-ပုသိမ်ကြီး] ၁၆၅
ရွှေဖြစ်ငွေဖြစ် ဝိဇ္ဇာဖြစ်သော ပါပဓာတ်လေးလုံး [ဆရာဦးကျော်လင်း-နေလဝိဇ္ဇာ] ၂၂၀

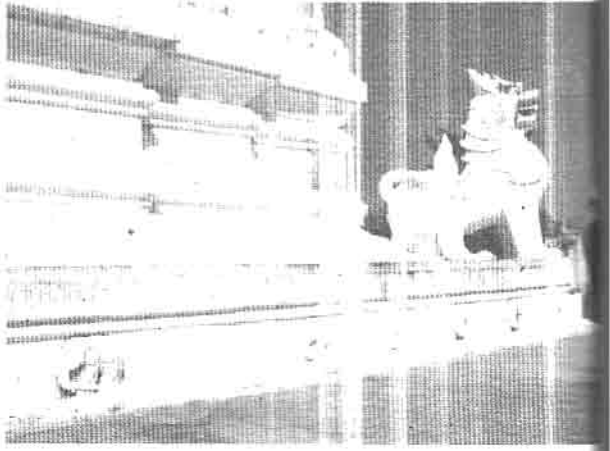
* ဝါထာမန္တန်ရောင်ခြည် *

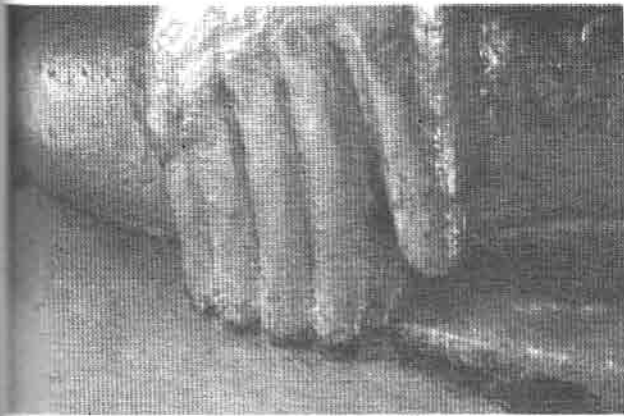
ငွေအထွက်နည်းပါး၍ ငွေအလုံးအခဲဝင်စေသော ဝါထာ [နတ်မောက် လှမြင့်သစ်] ၁၁၈
အစွမ်းထက်သည့် သိကြားမင်းမန္တန် [နော်-သာစည်] ၁၉၃
မြန်မာ့ရိုးရာအိမ်တက်မင်္ဂလာမန္တန် [မောင်ဗဟိန်း-အင်းတော်] ၂၁၅
၄ နက္ခမ္မာရောင်ခြည်မဂ္ဂလင်း

အောင်မြေကျောင်းတိုက်ဂတွင်း
ဝေဘုရင်တော်ကြီး
တံပြက်လှည်းဝတ် ပြုပြင်မှုကို ၈-၄၃

ဘုရားဖြူစေတီတော်၏ ဆုံးဆာင့်နေရာမှ
ဆင်ဖြူတော်၊ နဂါးရွင်း၊ စောဘုရား၊ ခြင်္သေ့ကြီးများ
အနွှော့ဓာတ်ဖက်ထုထားသည့်တူ ၈-၉၄

ဂွပ်ဖွားတော်ဓမ္မသင်္ဂဟတိ ထူးပြီးသောအခါ
လက်လျာကလက်ညှိုးတော်အနိုးမှ
ဂေယျာဓိဝိသုတ္တကံ ဘဏ္ဍာရင်းဝင် ... စာ-၁၀၅

ခန္တီးဆရာတော်ကြီးအား
တောင်မော်ဆရာတော်မှ
ခြေရောင်ထက်နယ် ဝတ်ပြုနေသည်မှာ... စာ-၂၉

*** ဆေးနည်းတို့ရောင်ခြည် ***

အလွယ်တူဆုံးနှင့် အထိရောက်ဆုံး နတ်ဆေးတစ်လက်
[မြို့လက်နိုင်-ထားဝယ်] ၁၁၁
ကျောက်မရုံသီးတစ်လုံး ဆေးအသုံးပြုပေးဝင်-နတ်မောက်] ၁၁၂
လိပ်ခေါင်းအတွက် ဆေးမခက် [မေးမေးမြင့်-မုံရွာ] ၂၅၆
သွားကိုက်ဝေဒနာ မခက်ပါ [ဘောင်နိုး-ကျောက်မဲ] ၂၆၇

◆ ဆေးပေးရောင်ခြည် ◆

လေးဖက်နာနှင့် အဆစ်ရောင်အတွက် ဆေးတစ်လက်
[ဝနာသီး-တောင်ငူ] ၃၁
လေးကန်ဖင့်၌ ခြေလတ်လေးသော် လိမ်းဆေး
[မြေပျံချစ်-နတ်မောက်] ၄၂
တလေးများအတွက် သန့်ချလိမ်းဆေး
[မဟူရာ-ရတနာသီ၊ ကသာ] ၇၂
ဗွေနာနေသူများအတွက် လိမ်းဆေးနည်း စုံဆေး
[မြေထွန်း-ဟင်္သာတ] ၁၃၂
သွားကိုက်နာနှင့် ခူးကိုက်နာအတွက် ဆေးတစ်လက်
[ကျော် ခုမည်းသင်း] ၂၉၂

*** ဝတ္တိရူပတ္တရောင်ခြည် ***

လွှမ်းမူပါသော်တော့ နှလုံးသားထဲက
နန်းယုတ်တော်(၃)စာတ်သိမ်း [မြို့လက်နိုင်-ထားဝယ်] ၂၀၂
ပေတမောင်စိမ့်နှင့် ဘဝခြားသံလေး [မြို့လက်နိုင်-ထားဝယ်] ၂၀၃
[ဟင်္သာတသန်းလွှဲ-ကျောက်-ရွှေပန်းချီ] ၂၅၂
အိပ်မက်ပေး၍ ဆေးလာကုသိုင်းဆေး ပြေကြီးနှင့်
ဖန်းပိမောင်နှမ [မင်းနန္ဒီဂိုဏ်း] ၃၀၂

+ ထူးခြားသစ်ဝင်းရောင်ခြည် +

ထူးထွေးဆန်းပြား သစ်တံခါးလား၊ သစ်တွင်းလား
[မြိုင်မြိုင် မြင့်လှိုင်] ၁၂၂

✿ မထူးဆန်းရောင်ခြည် ✿

အိမ်ဆောက်နေထိုင်သူများ သိမှတ်ပေးရန်
[ဗိုလ်မင်း-မင်းလှ] ၃၁
သံကိုဖြတ်ပိုင်းသော ကြေးဝါး [အောင်လှ-မင်းလှ] ၁၉၂
အိမ်တက်မင်္ဂလာ သိမှတ်စရာ [မောင်မင်း-အင်းတော်] ၂၆၂

*** ထူးခြားပစ္စည်းရောင်ခြည် ***

ကောလင်းမောက်တောင် ရသေ့ကြီး တိုးတော်စိန်
လှပဆန်းကြယ်သော ငွေသားကြေးခြာရည်
ထူးဆန်းသော သစ်ကြားသီးစိပ်ပုတီး [မြို့လက်နိုင်-ထားဝယ်] ၁၄၂
ပုံရွာမြို့ ဆိုင်းတန်းလမ်းမှ ငွေပစ္စည်းများနှင့်
ပုံဆန်းကျောက်များ [နယ်လှည့်စားသမားတစ်ဦး] ၃၃
ထူးဆန်းသော ပစ္စည်းတစ်ခု [အောင်စ-LL.B] ၆၂

● ဟိုထိခံပစ္စည်းရောင်ခြည် ●

သိုင်းပညာရှင် ဆရာကြီး မင်းယက္ခ၏ သိုင်းပညာ
အတွေ့အကြုံများ (၃၁) [ဆရာကြီး မင်းယက္ခ-တိုက်ပွဲဝင်] ၂၂၂
နတ္ထဌာနရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၂၂

*** ဟုတ်ပျော်ခြင်း ***

အကြောနှင့်ဆရာ ဆတ်စပ်ပါ မြန်စွာပျောက်ကင်းမှု
[ရာသီပန်း၊ အကုန်မဆင်း၍ တစ်ကိုယ်လုံးပူပြီး
ခဏခဏ ဖျားသော်]

[ဆရာဦးလှညီစီး-အကြောပညာရှင်၊ တံတားဦး၊ အင်းဝ] ၁၆၇

*** အမျိုးသမီးအလှပျော်ခြင်း ***

လှူရင်းမြက်တဲ့ ဝတ်သားဟင်း ချက်နည်းများ
[ကိုသက်ရှည်] ၂၃၇

○ သူတေသနပျော်ခြင်း ○

စိတ်ဝင်စားဖွယ်ကောင်းသော
ထိုးမြဲလက်မှတ်များအကြောင်း

[ဆရာကြီး ဦးအောင်မြိုင်-ဥပဒေဘွဲ့] ၁၇၃

မဟာဘုတ်ချိန်ခွင်နှင့် တေအုဇုရင်ဆရာတော်ကြီးများ
[ရန်ကင်းတိုင်းဒေသကြီး၊ မြောက်ဥက္ကလာပဗြူနယ် မွေ့လီ
ပျော်ဘွယ်စာသင်တိုက် ပဓာန နာယက ဆရာတော်
ဂန္ထဝါစကပဏ္ဍိတ သဒ္ဓမ္မဇောတိကဓဇ ကမ္မဋ္ဌာနာစရိယ
ဘဒ္ဒန္တဝိသုဒ္ဓါရုံသီအား ဝါရဝပြုပူဇော်ခြင်း] [သန်းယညာ] ၁၇၇

○ ဖြစ်ချင်းပြီးဆေးပင်ဆေးဖြစ်ရောင်ခြင်း ○

ခွယ်မြက်သစ်ပင် ဆေးဖက်ဝင်အပင်များ၏ လက်တွေ့
အသုံးပြုနည်းများ(အပိုင်း-၂) [ဂမန်းတိမ်ပြာအစွမ်းဖြင့်
အထွေထွေရောဂါ ကုသနည်းအဖြာဖြာ]

[ဦးမင်းစင်-ရွှေစုစင်း] ၁၃၇

*** ဟိရန္တာန်ပျော်ခြင်း ***

လှည်းဆွဲခြင်းများ ဝဋ္ဋိဇေသောနည်း

[နတ်ဟောက် မျိုးနော်] ၁၆၆

□ ကြည်ညိုခြင်းပျော်ခြင်း □

အရိပ်မထင် လွယ်မင်းစင်(၁) [နိုင်မင်းညို] ၉
လက်ညှိုးတော်မှ ရေထွက်သည့် ဘက္ကရမ်းသာကြီး
ရုပ်ပွားတော်(၂) [ဘုန်းကျော်စွာ-မြိုင်တက္ကသိုလ်] ၁၀၅

*** အောင်မြေပျော်ခြင်း ***

စစ်ကိုင်းတစ်ခွင် သမိုင်းဝင်စေတီများ၏
အောင်မြေနှင့် ရှိဦးပူဇော် ဝါထာတော်များ(၁၉)

[အောင်ရွှေမြတ်-စစ်ကိုင်းတောင်] ၈၉

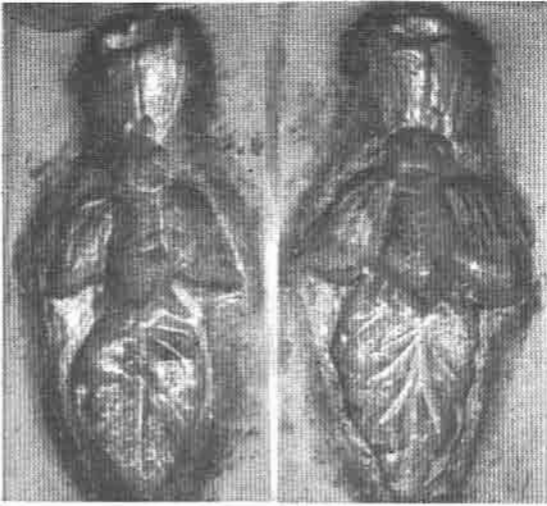
၆ နက္ခတ္တပျော်ခြင်းမဂ္ဂဇင်း

အဆူပေါင်း(၈၀)တိတိမှာ
(၇၉)ဆူက မျက်ရွာချထားပြီးတစ်...သော
ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်ကမျက်ရွာတော်ဖွဲ့ ဦး... ၈-၁၅၃

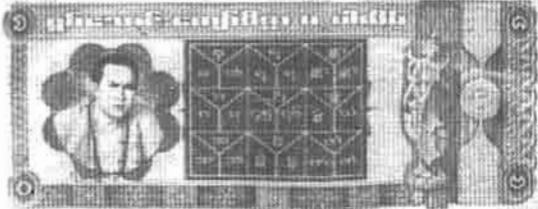
ဒါကြောင့် ဒီကန်ကြီးက ငါးထွေက
သူတို့ဝင်စားတဲ့ ငါးထွေမုန့်ပို့
လူသွားတွေ ပါနေကြတာ... ၈-၅၇

ပိတ်နပ်ဒိုင်းဘိုဘိုအောင်အစိအရင်နှင့်
ပိတ်နပ်ဒိုင်းဘိုလင်းခေါင်အစိအရင်တို့ဖြစ်သည်
မည်သည်ထူးခြားချက်များပါသည်ကို... ၈-၁၉

ဘုခကမိုးအောင်ဌေပွား
ရွေးကပ်ပုံဖြစ်၍
အောင်ဌေပွားကျောကပ်ပွားလည်း... ၈-၈၄

ကမ္ဘာပေါ်မှာ အကြီးဆုံး စုတီးကြီးကို
နိုင်ငံတကာမှ သိသော
ကြိုးစား အားထုတ်သင့်သည်ဟု... ၈-၁၇၀

◆ ထိမေးရောင်ခြည် ◆

၂၀၁၄ ခုနှစ် စက်တင်ဘာလ ထီအတွက်
ရွေးချယ်ပါ ဤဂဏန်း [ဆရာတော်-သုတေသီ] ၁၂၇
၂၀၁၄ ခုနှစ် စက်တင်ဘာလအတွက် ဓာတ်ကြီးငါးပါး
စိုးစိုးနှင့် အောင်ဘာလေထီဆုငွေ [ဟက်မင်းကျော်စွာ] ၁၃၆

◆ စိုက်ပျိုးရေးပျားခြံရံ ◆

သင်္ဘောသီးအမ မွှေးကောင်း စိုက်ချင်သလား
[ပုဂံသမ္မတမြို့] ၈၆
မုန်လာဥပင်မှ မွှေးစေ့ ပြန်ထားလိုလျှင်
[ကိုမောင်ကျွန်းဒိုင်-အပင်] ၁၈၄
စပါးသီးနှံအထွက်တိုးစို့ စပါးခွမ်းသွေး သုံးကြိမ်
[တင်ညိုစား-ဂေါ်မြို့တော်] ၂၂၇

◆ ထပ်ဆင့်အသံပျားခြံရံ ◆

ကျေးဇူးတင်ပါသည် နက္ခတ္တရောင်ခြင်း
[မဉ္ဇူကာနီသီးအစွမ်းအံ့မခန်း] [သိန်းစိုက်စံ-ပန္နဂလာ] ၁၂၆

* အင်းစမရောင်ခြည် *

လောကီလူသားတို့အတွက် အကာအကွယ်
ဘုရားလေးဆူ အင်းတော်ကြီး [ဝေကမြေ ထွန်းထွန်း] ၅၄
ရှင်သီဝလီ ဖယောင်းတိုင် နံပေါ်တင် အစီအရင်
[မောင်ဘုဝေ-ရွှေပြင်ကော်] ၁၆၃

◆ ပုဂ္ဂိုလ်ထူးပျားခြံရံ ◆

တောင်မော်သာသနာရိပ်သာ ဆရာတော်
ဦးဝိသုဒ္ဓါစာရအား ဂါရဝပြု ပူဇော်ခြင်း(၁)
[ဘုန်းကျော်စွာ-မြိုင်တက္ကသိုလ်] ၂၅
မြိုင်မြို့နယ်၊ ကွမ်းတောရွာ မင်္ဂလာသီရိကျောင်းမှ
ဆရာတော် ဦးပညာသီရိ၏ မပုပ်သိုးသော
ရှင်ကလာပ်တော်နှင့် အဝပုံရိပ်များ(၄) [စံထွန်းသာ] ၁၁၃
မြောက်ဦးမြို့မှ မပုပ်သိုး မပုပ်ပွသည့်
ဘဒ္ဒန္တလာဘ၏ အလောင်းတော်(၁)
[စောထိုသျှင်-မြောက်ဦး] ၁၂၁
နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၇

❖ ထူးခြားဆန်းကြယ်ရေးခြေချိန် ❖

ထူးတာတွေ့တော့ ပြောပြချင် [မောင်ကဲ-တံတာရွာ] ခပ်စွဲ
ထူးခြားဆန်းပြား ဖြစ်ရပ်ဆန်းများ [ကသာ သင်းမွှေး] ခရစ်
ပုတီးကျင့်စဉ်နှင့် ရောဂါသက်သာပျောက်ကင်းမှု
ဖြစ်ရပ်ဆန်း [တက္ကသိုလ် အပန်ငယ်] ၂၄၁
ကျွန်ုပ်ကိုယ်တွေ့ ဖူးတွေ့ခဲ့ရသည့် ထူးခြားစွာ
ခန္ဓာဝန်ဆောင်သော ရဟန်းတစ်ပါး [အောင်စ-LL.B] ၂၄၃
အလောင်းတော် ကဿပသို့ ကိုယ်တိုင် သွားရောက်
ဖူးတွေ့ခဲ့ရသူ၏ ထူးခြားဆန်းကြယ် ကိုယ်တွေ့များ
[အင်ကြင်းပန်း] ၂၅၉

❖ နေ့စဉ်ဆုံးအလမ်းညွှန်ရေးခြေချိန် ❖

၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ စက်တင်ဘာလအတွင်း
ငွေကြေးလက်လှည့်ပတ် သွက်လက်စေခို
[ထက်ပင်းကျော်စွာ] ၁၄၃
၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ စက်တင်ဘာလအတွင်း
ပုံရိပ်ရှင်တို့၏ ကံကြမ္မာ [ဟုဂျင်းစီ] ၁၉၂
၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ စက်တင်ဘာလအတွက်
ခုနှစ်ရက်သားသမီး ဟောစာတမ်း [ဆရာ ရောင်ခြည်] ၂၀၇

❖ ပြန်ဟုမိုးအုပညာရေးခြေချိန် ❖

တွေ့ခဲ့ဖူးသော အခါရွေးနှင်းတစ်ခု
[အောင်မင်းစော်-နေလစိစွာဂိုဏ်းတော်ကြီး] ၂၁၇

◆ ဂျန်းမာရေး စာပိုဒ်ရေးခြေချိန် ◆

၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ စက်တင်ဘာလအတွင်း
ကျန်းမာရေးအတွက် အကြံပေးချက်များ [ဟုဂျင်းစီ] ၂၁၆

★ ဝိဇ္ဇာစုရေးခြေချိန် ★

အတရာကျော် ဆရာတော်ကြီး၏ သန္ဓေဝေဂကိုတို့၏
ထူးခြားချက်များ [တင်ထွန်းအေး-အဝေးသင်] ၁၆၁
ဝိဇ္ဇာဆေးနှင့် သရက်သီးမှည့်ဖျော်ရည်
[လွယ်ကောင်အောင်] ၂၅၅

● ဝရုပေရေးခြေချိန် ●

ကလုံစားချေသော မြွေမကြီးနှင့် ဖိစောင်ပန်း
[အေးမွန်ကျော်-နမူတီး] ၂၃၃
သခင်မတောင်ခေါ် မမညတောင်၌ နတ်ဝတ်ခဲရသော
ကိုရင်လေးတစ်ပါး [ချို-အပရပူရ] ၂၆၅
ထူးဆန်းသောအိမ်ကြီးနှင့် ပရလောကသား
[ရွှေခုံ ကြူကြူအေး] ၂၆၈
အခိပတိလမ်းထိပ်က ပရလောကသူလေး
[မောင်ထွေးဦး-ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်] ၂၇၅
တာဆိပ်ခောင်းမှ သိုက်နန်းရှင်တို့၏ ပြောင်းရွှေ့မှုနှင့်
ဖြစ်ရပ်ဆန်းများ [မန်းမြင့်-လက်ပံတန်း] ၂၈၁
သူ့အရပ်၊ သူ့ဒေသနှင့် သူ့လေ့ဆန်းများ(၁)
[[ကြုံမှသိသော ကွင်းအထော] [ညွန့်ဝင်း-နတ်တလင်း] ၂၉၂
ငါ့မြစ်ချင်းရွာမှ ဂျပန်လှုပ်လှော်စား [[မြသုဇာ-သုနာပြု] ၂၉၄
ကလေးငယ်တို့က ဘာကြောင့်လဲ [ညိုလေးငယ်-လယ်တော] ၃၀၀
■ နက္ခတ္တရေးခြေချိန်မဂ္ဂဇင်း

သူတော်ခင်
ဘိုးပိုက်ဆံ
၏
ဘလောင်း
ကို
ကြို
တောင်၏
ဘနောက်ဘက်
တွင်
မြို့ပြနံ့ဆေး
သည့်ဟု...
စာ-၄၉

သစ်
ကွင်း
လား
သစ်
တံ
ခါး
လား
သူ
ထူး
ခြား
ချက်
က...
စာ-၁၂၉

မီး
နိုင်
တောင်
ဘတင်
လမ်းက
ဝိဇ္ဇာဂ္ဂ
ဖြစ်သည့်
ကျိပ်ထဲထွင်...
စာ-၉၇

အင်္ဂုလိမာန် လွယ်မင်းစင် စေတီတော်ကြီး

နိဂုံး

[၁]

ယခင်လ စာရေးသူ ရုံးချုပ်မှ တာဝန် တစ်ခုဖြင့် ညောင်ရွှေမြို့နယ် အင်းလေး ကန်ကြီး၏ တောင်ဘက်ပိုင်းရှိ စကား အင်း(စကား)အင်းဆီသို့ ခရီးထွက်ခဲ့ရ ပါသည်။ ညောင်ရွှေအင်းလေးကန်ကြီး ကို ရွှေမြင်တင်အင်း၊ ကြေးစားကုန်း အင်း၊ ရေသာအင်းနှင့် ငါးဖယ်ချောင်း အင်း စသည့် အင်းလေးအင်းကို ပေါင်း စစ်ခေါ်ဝေါ်ထားခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

အင်းလေးကန်ကြီး၏ အလျားမှာ (၁၄)မိုင်နှင့် အနံ(၇)မိုင်၊ စတုရန်းမိုင် အကျယ်အဝန်းမှာ (၇၀)ကျော်ရှိပြီး မြောက်မှ တောင်သို့ စီးဆင်းနေပါ သည်။

စာရေးသူ တာဝန်အရ သွားရောက် ယော အင်းမှာ ညောင်ရွှေမှ မော်တော်

အင်္ဂုလိမာန် လွယ်မင်းစင် (၁)

ဖြင့် ရေပိုင်ခရီး (၅)နာရီခန့်ကြာအောင် သွားရောက်ရသော အင်းလေးကန် ကြီး၏ အရှေ့တောင်ဘက် စကားရွာ တည်ရှိရာ အင်းတိမ်တစ်ခုဖြစ်ပါသည်။ စကားရွာတွင် တစ်ညအိပ်ပြီးနောက် တစ်နေ့နံနက်အစော (၆)နာရီခန့်တွင် အလုပ်ကိစ္စပြီး၍ ပြန်ခဲ့ပါသည်။

အပြန်လမ်းတွင် စကားအင်း မြောက်ဘက်အစပ် အင်းမကြီးသို့ စတင် ဝင်ရောက်လာသည့်အချိန် ဖြစ် ပါသည်။ တောင်ကြီးမှ ပင်လောင်း။

ပင်လောင်းမှတစ်ဆင့် နေပြည်တော်သို့ သွားရောက်နိုင်သည့် ဖြတ်လမ်း တံတားတစ်ခုဖြစ်သော မှော်ဘီ တံတားအောက်မှ ဖြတ်ထွက်၍ မကြာမီမှာပင် ကျွန်တော်နှင့်အတူ ပါ လာသည့် ညောင်ရွှေမြို့နယ် တာဝန်ခံ ဖြစ်သူ ဆရာဦးကိုကိုမှ အင်းမကြီး၏ ရေပြင်တစ်နေရာကို လက်ညှိုးညွှန်ပြ ပြီး...

'ဆရာ ရှေ့မော်တော်ဦး ဘယ်ဘက်ရေပြင် ကို ဆရာကြည့်နော် ဆရာ ယမာမိကောင်း

ရင်တော့ ထူးဆန်းတဲ့ အရာတစ်ခုတွေလိပ်
ယယ်

ဟု လှမ်းပြောလာပါသည်။ ထို့
ကြောင့် ကျွန်တော်လည်း သူညွှန်ပြရာ
ရေပြင်ကို ဂရုတစိုက် ကြည့်နေမိပါ
သည်။

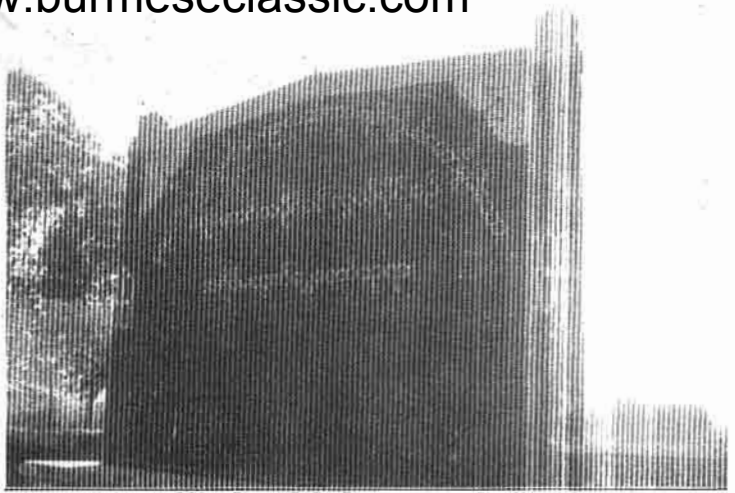
အချိန် အနည်းငယ်အတွင်းမှာ
ကျွန်တော် မြင်တွေ့လိုက်ရတာ
ကတော့ ကြည့်စိမ်းနေသည့် အင်း
မြောက်ဘက် ရေပြင်ပြာပြာပေါ်တွင်
စေတီအရံများဖြင့် ဝန်းရံထားသည့်
ရှေးဟောင်း ဘုရားစေတီတစ်ဆူ၏
အရိပ်ကို ထင်ထင်ရှားရှား ဖူးတွေ့
လိုက်ရခြင်းပင် ဖြစ်သည်။

ရေပြင်ပေါ်တွင် အရိပ်ထင်နေသည့်
အတွက် အနီးအနားတွင် အလွန်ကြီး
မားသော စေတီတော်ကြီးတစ်ဆူတော့
ရှိရမည်ဟု ကျွန်တော် ယူဆလိုက်ပြီး
အနီးအနားကမ်းစပ်နှင့် အနောက်
ဘက် ဥဒေါင်းတောင်တန်းကြီးများပေါ်
လှည့်ပတ်ကြည့်ရှု ရှာဖွေလိုက်ပါသည်။

ထူးဆန်း အံ့ဩဖွယ်ရာပင်။ အနီး
အနားတွင် မည်သည့်ဘုရားပုထိုးမှ
မရှိပါ။ ဥဒေါင်းတောင်တန်းကြီးပေါ်ရှိ
ဘုရားစေတီပုထိုးများမှာမူ အလွန်ပင်
အလှမ်းကွာဝေးလှသဖြင့် မဖြစ်နိုင်။
မည်သို့ အင်းရေပြင်ကျယ်ဆီအထိ
အရိပ်ထိုးမကျရောက်နိုင်ပါ။

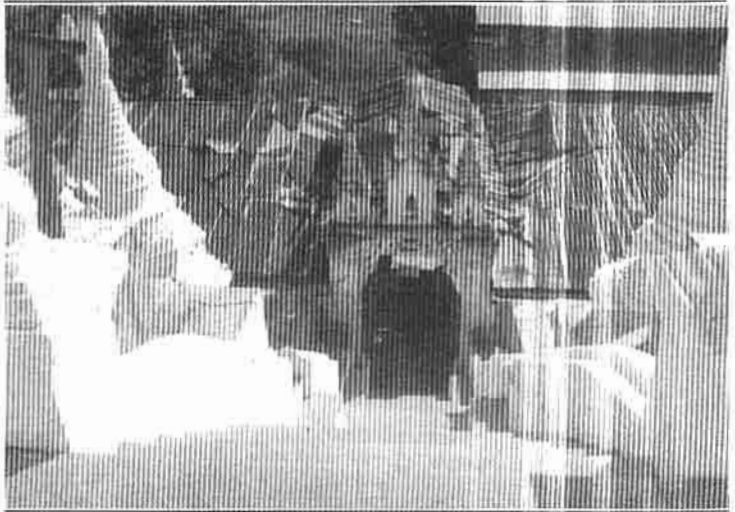
စာရေးသူလည်း ပါလာသည့်
ကင်နွမ်အိတ်ဆောင် ကင်မရာလေးဖြင့်
ဓာတ်ပုံများရိုက်ယူပါသည်။ ထို့နောက်
အံ့အားသင့်စွာဖြင့် ဆရာဦးကိုကိုဘက်
သို့ လှည့်ကြည့်လိုက်ပြီး မေးမြန်းစုံစမ်း
ကြည့်မိတော့မှ “အရိပ်မထင်
လွယ်မင်းစင်” ဘုရားကြီး အကြောင်း
ကို သိရှိလိုက်ရပါသည်။

၁၀ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

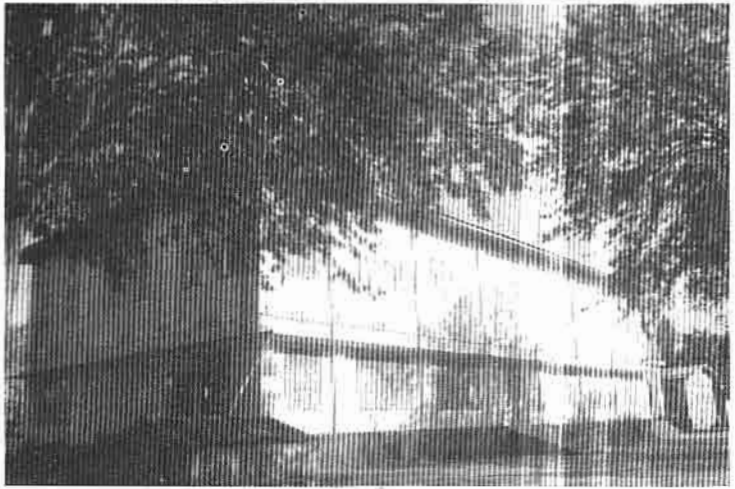

◆ အရိပ်မထင် လွယ်မင်းစင် ဇာတိကျေးအထက် ဆိုင်ဘုတ်

◆ ဇာတိကျေးအထက်မှ တက်လွှဲသော ရေပြင် တောင်တန်း

◆ တောင်တက်လမ်း လေးတွေ့မြောက်ရှိ ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်း

[၂]

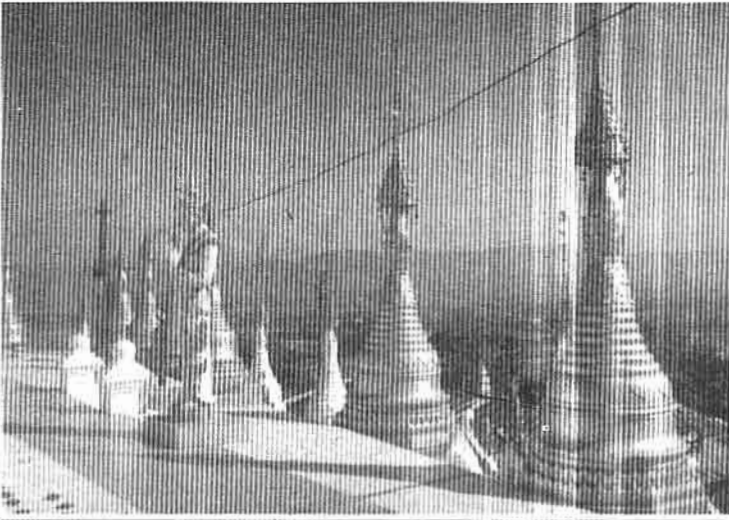
ရှမ်းပြည်နယ်တောင်ပိုင်း၊ ကလေး မြို့နယ်မှ မြို့တော် တောင်ကြီးသို့ သွားသည့် အမြန်လမ်းမကြီးအတိုင်း ခရီးဆက်လိုက်ပါက ဟဲဟဲမြို့ အလွန် တွင် အင်းလေးခေါင်တိုင် ရေပူစမ်းသို့ သွားနိုင်သည့် လမ်းခွဲသို့ရောက်ပါ သည်။

ထိုလမ်းအတိုင်း ရှေ့ဆက်ပါက တောင်လေးလုံး စံပြကျေးရွာကြီးကို ဖွံ့ဖြိုးစွာဖြင့် တွေ့ရမည်ဖြစ်ပြီး (၁) ဟဲဟဲ ခွဲခန့် လမ်းဘယ်ဘက်အခြမ်းတွင် ရေနေ့ရွာအမည်ရှိ ပအိုဝ်းတိုင်းရင်းသား ကျေးရွာလေးကို လှမ်းတွေ့နိုင်ပါသည်။

ထိုရွာလေး၏ အဝင်ဝတွင် “အရိပ်မထင် လွယ်မင်းစင်ဘုရား၊ ရေနေ့ရွာ” ဟူသည့် အင်္ဂလိပ်စာဖြင့် ကမ္ဘာ့လမ်းညွှန်ရေးထိုးထားသည့် အနီရောင် ဆိုင်းဘုတ်ကို ကားလမ်းနှံဘေးမှပင် အထင်အရှား တွေ့ရမည်ဖြစ်ပါသည်။

ထိုရေနေ့ရွာအဝင် လမ်းအတိုင်း (၁) ဟဲဟဲခန့် ထပ်မံသွားရောက်ပါက လမ်းခွဲနှစ်ခုကို တွေ့ရမည်ဖြစ်ပြီး တစ် လမ်းမှာ ယနေ့ ရှမ်းပြည်နယ်တောင် ပိုင်းတွင် သာမက မြန်မာတစ်နိုင်ငံလုံးရှိ တောင်သူများ အားထားရသည့် ရှစ်သုံး လုံး ပြောင်းဖူးမျိုးစပ် ထုတ်လုပ်ရာ သံတဲကျေးရွာသို့ ရောက်နိုင်ပြီး နောက် တစ်လမ်းမှာ “အရိပ်မထင် လွယ်မင်း စင်ဘုရား” တောင်တော်ပေါ်သို့ တက် ရောက်သည့်လမ်း ဖြစ်ပါသည်။

လမ်းတွင် မတ်စောက်သော အကွေ့ငါးကွေ့ကို တက်ရောက်ပြီးပါ က ရွှေညောင်မြို့၏ ပင်လယ်ရေ မျက်နှာပင် အမြင့် (၂၉၇၅) ပေထက် ပေ (၇၀၀) ကျော်ပိုမြင့်သော “အရိပ်

တောင်တော် တောင်တော်ကြီး

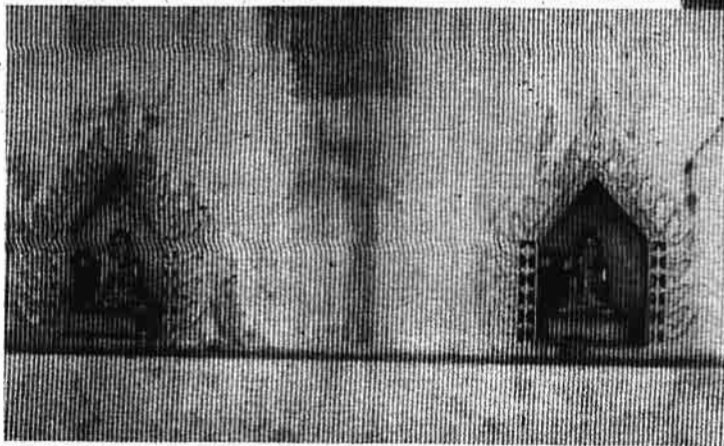
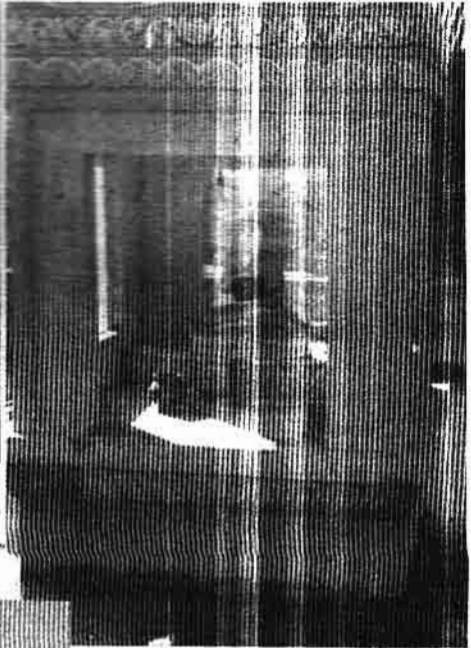
၀၃၅၁-၃၅၀

လွယ်မင်းစင်ဘုရားတော် ဩဝါဒစရိယ
ဘဒ္ဒန္တဇဝနီ

သက်တော်-၇၈-နှစ် - ဝါတော်-၅၈-ဝါ
၁၃၅၁-၃၅၀ - တပေါင်းလဆန်း-၆-ရက်နေ့
နဂါးတော်မြို့နယ်အရပ်တွင် ခန္ဓာတော်တော်သည်

သနိုဝင် ကျောက်စာတိုင်းနှင့် တွေ့ရောင် အနက်ရောင် အနီဋ္ဌာန် ကျောက်တုံး
ဖေတီတော်ကြီး၏ တောင်ဘက်ရှိ ရုပ်တုပစ္စည်းကိုယ်တော်ရပ်များ။
◀ ဖေတီတော်တော်လည်းရှိ နှစ်ကျိပ်ရှင်ဆူ ဘုရားများ

◀ မင်္ဂလာဆရာထောက်ကြီး၏ ဩဇာ

၁။ စိတ်ထောင်းမှီစေ၊ တောရုပ်နေ၊ သုံးလေမတ္တညူ။
၂။ ပစ္စည်းလေးဖြာ၊ မတွယ်တာ၊ တကျာငြိမ်းအောင်ပြု။
၃။ ပါတိမောတွ၊ သံဝရ၊ သီလသုံးစေရ။
မင်းကွမ်းဆရာတော်

၁၂ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

မထင် လွယ်မင်းစင်" စေတီတော်ကြီး
ကို ကျယ်ပြန့်သော ဘုရားပရိဝုဏ်မြေ
ပေါ်တွင် ကြည်ညိုစွာ ဖူးတွေ့နိုင်ပြီ
ဖြစ်ပါသည်။

မတ်စောက်သော လေးကျွေ
မြောက်၏ လမ်းညာဘက်တွင် လွယ်
မင်းစင် နှစ်ထပ်ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်း
ကို မြင်ရပြီး နောက်ဆုံးအဆင့် အကျွေ
ကို ကျော်ပြီးပါက ဖိနပ်တော်မှ အထက်
ပစ္စယံပေါင်း ငါးဆင့်မြောက်တွင် အရံ
စေတီပေါင်း(၇၆)ဆူ ဝန်းရံထားသည့်
တန်ခိုးကြီး "အရိပ်မထင် လွယ်မင်း
စင်" ဘုရားကြီး ဖူးတွေ့ရပါသည်။

စေတီတော်ကြီး၏ ဉာဏ်တော်မှာ
စိန်ဖူးတော်အထိ (၃၅)တောင်ခန့်ရှိပြီး
အရံစေတီများမှာ ဉာဏ်တော်(၁၀)
တောင်မှ (၁၂)တောင် အသီးသီးရှိ
သည်ကို ဖူးမြော်ရပါသည်။

စေတီပေါ်တက်သည့် လှေကားများ
ကို အရပ်လေးမျက်နှာတွင် မြင်တွေ့
နိုင်ပြီး ရေနွေးရွာဘက်မှ တက်သော
ရောင်လျားသည့် လှေကားထစ်များတွင်

မိတ္တူ ပကတိပတ်စီတ္တု ပါပိယောနံ တတော ကရေ။

ယုတ်ညှပ်သောစိတ်သည် ထိုယုတ်ညှပ်သောစိတ်ရှိသူကို
ယုတ်ညှပ်အောင် ပြုလုပ်မည်။

သယာ ပကတိပတ်စီတ္တု သေယျသောနံ တတော ကရေ။

မြင့်မြတ်သောစိတ်သည် ထိုမြင့်မြတ်သောစိတ်ရှိသူကို
မြင့်မြတ်အောင် ပြုလုပ်မည်။

မဟိန္ဒိကကျောင်းတိုက်

သဗ္ဗပညာသင်တန်းသင်တန်းတော်ဘုရားကြီး၏ ဩဝါဒါတော

**ရှိခြင်း၏ တန်ဖိုးကို
ချွန်ချွန်အချိန်တွင်
သေမီးထဲသို့
ရှိသူအချိန်တွင်
အောင်မြင်စေမည်။**

◀ ယွယ်အောက်နန်းရှိ ထောင့်တော်ကြီးများ၏ ဩဝါဒများ ▶

အာရုံခံစောင်းတန်းတစ်ခု ရှိပါသည်။ လှေကားများ၏ တစ်ဖက်စီတွင် ခြင်္သေ့ကြီးနှစ်ကောင်စီကို မြင်ရပါသည်။ လှေကားများအဆုံး စတုတ္ထပစ္စယံရင်ပြင်တွင် အရပ်လေးမျက်နှာ၌ ငါးပေခန့်တွင် နရပတိစည်သူမင်းကြီး၏ ပုံတော်(၄)ဆူကို စေတီတော်ကြီးအား မတ်ရပ်ဖူးမြော်နေဟန်ကိုလည်း ကြည့်နူးဖွယ်ရာ မြင်တွေ့နိုင်ပါသည်။ ရင်ပြင်၏ အရှေ့တောင်ဘက်ကို လှမ်းမြော်ကြည့်ပါက အင်းလေးကန်ကြီး၏ အနောက်ဘက် တောင်တန်းဖြစ်သော "လက်မောင်းကျေး တောင်

တန်းကြီး"ကို လှမ်းမောဖွယ် မြင်ရပါမည်။ အရှေ့အရပ်တည့်တည့်သို့ လှမ်းမြော်ကြည့်ပါက အင်းလေးကန်ကြီး၏ အရှေ့ဘက်ရှိ "ဆင်တောင်တန်း" နှင့် သောင်ရွှေမြို့၏ မှန်ပျံပျံ မြင်ကွင်းကို မြင်တွေ့ရပါမည်။ တောင်ဘက်စောင်းတန်းမှ စေတီပေါ်တက်လိုက်သည့်အခါ လက်ယာဘက် အခြမ်းတွင် ပေ(၅၀)ပတ်လည်ရှိ ကြာပန်းများရှိသော ရေကန်တော်အတွင်း ရှင်ဥပ္ပဂုတ္တရုပ်ပွားတော် စံပျော်နေသည်ကို ဖူးတွေ့ရပါမည်။ အရှေ့ဘက်စောင်းတန်း အောက်

လက်ယာဘက်တွင် သမိုင်းဝင် ကျောက်စာတိုင်ရှိပြီး အဓိဋ္ဌာန်ပြု ရွှေရောင်ကျောက်တုံးနှင့် အနက်ရောင်ကျောက်တုံး(၂)တုံးကို မ.ကိုင်ပြီး လိုရာဓိဋ္ဌာန်နိုင်ပါသည်။ စေတီကြီးကို ပစ္စယံလေးမျက်နှာနံရံ ပတ်လည်ပေါ်တွင် ဉာဏ်တော်(၂)ပေရှိ နှစ်ကျိပ်ရှစ်ဆူ ဗုဒ္ဓရုပ်ပွားတော်များကိုလည်း ဖူးတွေ့ရပါသည်။

တစ်ဖန် စေတီတော်ကြီး၏ အနောက်မြောက်ဘက် ရာဟုထောင့်အောက်ခြေရင်ပြင်တွင် ပေ(၆၀)ခန့်ရှိ ကံကော်ပင်ကြီးအောက်၌ ပဉ္စဝဂ္ဂါးဦးကို တရားဦးဟောတော်မူနေသော ဗုဒ္ဓမြတ်စွာဘုရားရှင်ကြီး၏ ကြည်ညိုဖွယ်ရာ သပွယ်သော ဆင်းတုတော်ကြီးကို ဖူးတွေ့နိုင်ပါသည်။

[၃]

ကျွန်တော်လည်း ရရှိနိုင်မည့် သမိုင်းအထောက်အထားများအား လိုက်လံရှာဖွေကြည့်မိတော့မှ ဘုရားရင်ပြင်တော် အရှေ့တောင်ထောင့်အောက် အာရုံခံတန်စောင်း ဘယ်ဘက်ထောင့်တွင် မြန်မာသက္ကရာဇ် ၁၃၁၀ ပြည့်နှစ်၊ လွန်ခဲ့သော (၆၅)နှစ်ကျော်မှ ရေးထိုးပူဇော်ခဲ့သော အကျယ်သုံးပေ၊ အလျားလေးပေရှိ သမိုင်း ကျောက်စာတစ်ချပ်ကို တွေ့ရှိခဲ့ရပါသည်။

ထိုကျောက်စာကြီးကို လွယ်မင်းစင်တောင်တော် ကျောင်းထိုင်ဆရာတော်ကြီး ဖြစ်တော်မူသော ဩဝါဒစရိယ ဘဒ္ဒန္တဝေဒ သက်တော်(၇၈)နှစ်၊ ဝါတော်(၅၈)ဝါရှိ ဆရာတော်ကြီးမှ နောင်လူတို့အဖို့ငှာ ရေးထိုးတော်မူခဲ့ကြောင်း လေ့လာသိရှိခဲ့ရပါသည်။

ရွှေလ ဆက်ဖတ်ပါရန်
◀ မိုင်ပင်းညို ▶

ကောလင်း ခမောက်တောင်

ရသေ့ကြီး ဘိုးတော်စီ

၏ လှပဆန်းကြယ်သော ငွေသားဒေါက်ခြာနှင့် ထူးဆန်းသော သစ်ကြားသီးစိပ်ပုတီး

မိုးရှောင်
(ကောလင်း)

သစ်ကြားသီးပုတီးနှင့်
ထိက်ချာ

အရှင်ဣန္ဒောစက္က(ဝါ) “ဗု-ဝ-သံဝါဒ” ရသေ့ကြီးဘိုးတော်စီသည် ကျွတ်တမ်းဝင်ထိုက်သော ဝေနေယျ သတ္တဝါအပေါင်းတို့ ကပ်ကြီး(၃)ပါး ကျော်နင်းနိုင်စေရန် အဓိဋ္ဌာန်ပြုရာ ကောလင်းမြို့နယ် အနောက်(၄)မိုင် အကွာရှိ ခမောက်တောင်တော်တွင် သာသနာပြုခဲ့သည်။

ယင်းတောင်တော်၌ ကမ္ဘာ့ရန်ပြေ ဓာန်ပြေ(ဝါ) ပြည်လုံးကျောက်ထီး ကျောက်ထီးစေတီတော်မြတ်ကြီး အပါ အဝင် ဘုရားစေတီ၊ ကျောင်းကန်၊ ဇရပ် စသည့် သာသနာရေးရာတို့နှင့် ပတ် သက်၍ တည်ထားကိုးကွယ် ပြုပြင် မွမ်းမံခြင်းများစွာတို့ကို သာသနာပြု

၁၄ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ဝန်ဆောင်ခဲ့သည့် ရသေ့သူတော်စင် ပုဂ္ဂိုလ်ထူးပုဂ္ဂိုလ်မြတ်ကြီးတစ်ပါး ဖြစ်ခဲ့ ပေသည်။

ရသေ့ကြီး ဘိုးတော်စီသည် ၁၃၂၁ခုနှစ်၊ သီတင်းကျွတ်လဆန်း (၁၂) ရက်နေ့တွင် လောကီသိဒ္ဓိစခန်း သို့ ကြွမြန်းတော်မူခဲ့သည်ဟု သိရှိခဲ့ ရပေသည်။

ဖောင်းကြွ ခြူးပန်းခြူးနွယ် ကနုတ် ပန်းများဖြင့် တန်ဆာဆင် ပြုလုပ်ထား သည့် “ငွေသားရောင် ဒေါက်ခြာ” တစ်ခုသည် ခမောက်တောင် ဆရာ တော် ဘဒ္ဒန္တကောဝိဒ၏ ရှင်ဥပဂုတ္တ ကျောင်း ဘုရားခန်းမကြီး၏ လက်ဝဲ ဘက်ခြမ်းတွင် ထားရှိခဲ့၏။

ယင်းဒေါက်ခြာပေါ်တွင် သစ်ကြား သီးကိုဖောက်၍ ပြုလုပ်ထားသည့် စိပ် ပုတီးကြီးတစ်ကုံးကို ရစ်ပတ်ထားရှိခဲ့ ၏။

ယင်း ရသေ့ဒေါက်ခြာနှင့် “သစ် ကြားသီးစိပ်ပုတီးကြီး”သည် ရသေ့ ကြီးဘိုးတော်စီ၏ အသုံးအဆောင် ပစ္စည်းများဖြစ်ကြောင်းကို ရသေ့ကြီး ဘိုးတော်စီ၏ မြေးအရင်းဖြစ်သူ ဒေါ်အေးကြည်(ရှု)နစ်(ကောလင်းမြို့ မြောက်အင်းရပ်၊ ရသေ့ကြီး ဘိုးတော်စီ၏ စိန်ဖူးကျောင်းတွင် လက်ရှိနေထိုင်သူ)က ရှင်းလင်း ပြော ပြခဲ့သည်။

ဤစာရေးသူသည် လှပဆန်းကြယ် သော ယင်းဒေါက်ခြာအကြောင်းကို သိရှိခဲ့ရသောကြောင့် သစ်ကြားသီး စိပ်ပုတီးကြီးအကြောင်းကိုလည်း ထပ်မံ

ခမောက်တောင် မိုးရှောင်စာ
ကြေညာတမ်းမှ ရသေ့ကြီးဘိုးတော်စီ၏ပုံ
သိရှိလိုခဲ့သည်။

စာရေးသူက သစ်ကြားသီးစိပ်ပုတီး ထူးခြားဆန်းကြယ်မှုကို မိမိဘာသာ တွေးဆကြည့်မိခဲ့သေးသည်။

သစ်ကြားသီးကိုမူ ကချင်ပြည်နယ် ဘက်တွင် တွေ့ရှိခဲ့ဖူးပြီး သစ်ကြားသီး အဆန်က ဆိပ်ခဲသည်ကို စားကြည့်ဖူး၍ သိရှိခဲ့ရသည်။

သစ်ကြားသီးသည် အခွံဖုတ်စ် မာ ကျောသောကြောင့် သစ်ကြားသီးစိပ် ပုတီးဖြင့် ပုတီးစိပ်ပါက “ထိတွေ့မှု လွယ်ကူမြန်ဆန်ပြီးလျှင် သိလွယ်၊ ကြားလွယ်သော အာရုံ”ကို ရရှိနိုင် သည်ဟု စာရေးသူ ယူဆမိသည်။

စာရေးသူ၏အယူအဆ မှန်၊ မမှန်

ချိန်ထိုးသုံးသပ်နိုင်ရန် တစ်စုံတစ်ဦးကို တွေ့ဖို့ လိုအပ်သည်ဟု စာရေးသူက ယူဆမိပြန်၏။

ထို့ကြောင့် ၁၇-၁၁-၂၀၁၂ နေ့တန်းက လိုဏ်ဂူတောင်နှင့် ထိတွေ့ ကြုံကြိုက် သိရှိပြောပြခဲ့ဖူးသော ကိုအေးမောင်(သိုင်း၊ ဆေး၊ ဗေဒင်ဆရာ) အား ၈-၁၁-၂၀၁၃ နေ့တွင် တွေ့ဆုံ မေးမြန်းခဲ့ပါသည်။

စာရေးသူက မေးမြန်းရာတွင် ခမောက်တောင် လိုဏ်ဂူတောင် အကြောင်းများလည်း ပါရှိခဲ့သေး၏။ သို့သော် ဤဆောင်းပါးဆိုင်ရာ အကြောင်းအချက်တို့ကိုသာ ဖော်ပြလိုပါသည်။

ကိုအေးမောင်ကို ယယ်လို့ မေးလို့မယ်ဗျာ၊ ရသေ့ကြီးဘိုးစိက သစ်ကြားသီးကို ဖောက်ပြီး စိပ်ပုတ်ကြီးလုပ်ထားခဲ့တယ်ဗျာ။

ခမောက်တောင်ကျောင်းက ဘုရားဆန်မှာ တွေ့ခဲ့တယ်။ အဲဒါ ထူးခြားနေသလားလို့ သစ်ကြားသီးစိပ်ပုတ်ကြီးအဓိပ္ပာယ်ကို ဆန်းစစ်ဖို့ ယုံစရာမရှိပါ။ ဆန်းစစ်တဲ့အပြင်ကိုလဲ ပြောလို့။

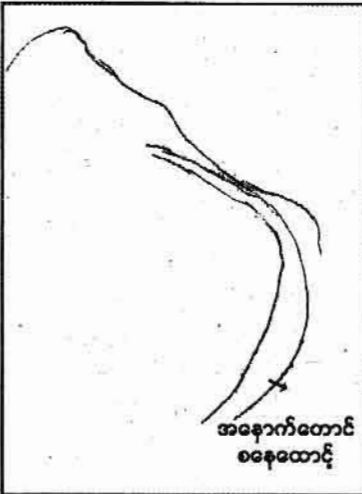
စာရေးသူ၏အမေးကို ကိုအေးမောင်က ခေတ္တမျှ စဉ်းစား ချင့်ချိန်ပြီး လျှင် ဤသို့ ဖြေကြားပေးပါသည်။

‘ဆန်းစစ်တာ သစ်ကြားသီးနော် သစ်ကြားသီး၊ ဗေဒင်ယူအာရကတော့ သစ်ကြားသီးဆိုတာ သောကြာနံပါတ် အဖွင့်နဲ့ အပိတ်။

သောကြာနံပါတ် သောကြာနဲ့ ပိတ်ထားတယ် သိရင် ကြားရယ်၊ ကြားရင်သိရယ်၊ ထက်စကားပေါ့ဗျာ။

ရသေ့ကြီးတို့စီရဲ့ ငွေရောင်ဒေါက်ကြောနဲ့ အဲဒီသစ်ကြားသီးစိပ်ပုတ်ကြီးကို ခမောက်တောင်မှာ ကျုပ်လဲ တွေ့ခဲ့ဖူးတာပေါ့ဗျာ’

စာရေးသူက ကိုအေးမောင် ရှင်းပြသော ယင်းဓာတ်စကား၏ အနစ်သာရ ဖြစ်သော သိ၊ ကြား၊ ကြား၊ သိ ဟူသော ဓာတ်စကားမှတစ်ဆင့် နိဗ္ဗာန်

● ရသေ့ကြီးဘိုးစိက ဖောက်သွက်ကျခဲ့ရာ သာသနာ့လိုဏ်ဂူတောင်၏ မတ်စောက်ပုံ

● သာသနာ့လိုဏ်ဂူတောင်၏ မြေအောက်ပုံ

အထိ တာသွားသော အနက်အဓိပ္ပာယ် ဖော်ယူရရှိနိုင်သည်ဟု အနစ်ချုပ်ကောက်ယူ သုံးသပ်မိပေသည်။

ကိုအေးမောင်က သာသနာ့လိုဏ်ဂူတောင်နှင့်ပတ်သက်၍လည်း ဤသို့ ပြောပြပြန်သည်။

‘လိုဏ်ဂူတောင်ကတော့ တကယ့်ကို မြွေနဂါးကြီးတွေ ကိန်းအောင်းခဲ့တဲ့ တောင်ပေါ့ဗျာ။ တောင်ရဲ့ပုံစံကိုက ကြည့်ပါလား။ နဂါးကြီးလို မတ်မတ်စောက်စောက်ကြီးပဲဗျာ။

ကျုပ်တို့ လိုဏ်ဂူထဲကို ဝင်ခဲ့ကြတုန်းကတော့ ကျောက်ဖျားကြီး ရှိခဲ့သေးတယ်။ နောက်ပိုင်းကျတော့ ဂူကို ဖြစ်မြောက်အောင် တူးကြဖော်ကြနဲ့ ကျောက်ဖျားကြီး မရှိတော့ဘူးပေါ့ဗျာ’

ကိုအေးမောင်ပြောသလိုပင် လိုဏ်ဂူတောင်သည် တကယ်ပင် မတ်စောက်နေပြီး မြွေနဂါးကြီး ပါးပျဉ်းထောင်နေသလိုပင် ဖြစ်၏။ ကျွန်ုပ်တို့မြို့က ကျွန်ုပ်တို့ထီးရိုးတောင်တန်းနှင့်လည်း ခပ်ဆင်ဆင်တူလှပေသည်။

ယနေ့ ထင်ရှားကျော်ကြားလျက်ရှိသော သာသနာ့လိုဏ်ဂူတောင် (ဆရာ

တော်ဦးဥက္ကမရာဇာ)နှင့် ယင်းတောင်၏မြောက်ဘက် စိမ့်တွင်းတောင် (ဆရာတော်ဦးကောသလ္လ၊ ရွှေကျော်ဇော)တို့သည် ရှေးယခင်ကာလများက ခမောက်တောင်သာသနာပြု ရသေ့ကြီးဘိုးတော်စိ၏ သာသနာပြု ဓာတ်ပန္နက်ချရာ နေရာဒေသများစွာ အနက်ပါဝင်ခဲ့ပေသည်။

အရှင်ဣန္ဒာဝတ္တ(ဝါ) သူတော်စင် ရသေ့ကြီးဘိုးတော်စိ၏ သာသနာပြု ခဲ့ရာ ထာဝရဝန်းကား ပြန့်ပွား တည်တံ့ ခိုင်မြဲပါစေကြောင်း ဆန္ဒပြု ဆုတောင်းလိုက်ရပေသည်။

(ကျေးဇူးမှတ်တမ်း။ ။ ဤဆောင်းပါး ဖြစ်မြောက်ရေးအတွက် ရသေ့ကြီးဘိုးတော်စိ၏မြေး ဒေါ်အေးကြည် (၅၅)နှစ်၊ သိုင်း၊ ဆေး၊ ဗေဒင်ဆရာဦးအေးမောင် (၆၄)နှစ်၊ စာရေးဆရာထက်မင်းကျော်စွာ၊ ဓာတ်ပုံဆရာ ကိုခိုင်ဇော် (ခမောက်တောင်) တို့အား အထူး ကျေးဇူးတင်ရှိပါကြောင်း။]

မိုးနောင်(ကောလင်း)

ထာဝစဉ်ကျန်းမာပြီး ရင်တွင်းလန်းချင်ရင် အင်ကြင်းပန်း သွေးတိုးကျဆေးကိုသောက်ပါ

ပုထိုးပင် ၁၀၀၆ (ရိပ်) ၀၀၂၇၃၉ ထိုင်ပေ ၀၀၇၈ (တိုး)

“ကိုမင်းကျော်ပါလား . . . မတွေ့တာကြာပြီ”
 “ဆရာကိုယ့်တင့်နဲ့ ဆရာကိုလေ့ရနိုင်တို့ကို . . . စိတ်ထဲကတွေ့ချင်နေတာနဲ့ တိုက်တိုက်ဆိုင်ဆိုင်လာတွေ့တာ . . . ကံကောင်းတာပဲဗျို့”
 “ကျွန်တော်တို့ဘာအကူပေးရမလဲပြောပါဦး”
 “တခြားတော့မဟုတ်ပါဘူး . . . ဆရာတို့က တိုင်းရင်းဆေးသုတေသီတွေဆို တော့ . . . သွေးတိုးရောဂါခံစားနေရတဲ့ ကျွန်တော့်ကို သွေးတိုးကျဆေးကောင်း တစ်လက် . . . ဆေးလမ်းညွှန်ပေးဖို့ပါ”
 “ကိုမင်းကျော်သွေးတိုးက . . . ဘယ်အဆင့်မှာရှိနေပြီလဲ”
 “အပေါ်သွေးအောက်သွေး ၁၆၀ နဲ့ ၉၀ ရှိတယ် . . . နိုင်ငံတကာဆေးတွေသောက်တာ . . . တက်လိုက်ကျလိုက်နဲ့ သံသရာလည်နေတာပဲ . . .”
 “မပေါ့နဲ့ ကိုမင်းကျော် . . . သွေးတိုးကျဆေးကောင်းကောင်းသောက်ဖို့လိုအပ်နေပြီး . . .”
 “ဒါဆို . . . ကျွန်တော်ဘယ်ဆေးသောက်ရင်ကောင်းမှာလဲဆိုတာ လမ်းညွှန်ပေးပါဦး”
 ကိုမင်းကျော်ပြောသလိုတိုက်တိုက်ဆိုင်ဆိုင်ပဲ . . . အခုလဲ ကျွန်တော့်မိတ်ဆွေ . . . တိုင်ရင်းဆေးဆရာမ ဒေါ်ဝင်းဝင်းဇော် ထုတ်လုပ်တဲ့ **အင်ကြင်းပန်း** အမှတ်တံဆိပ်သွေးတိုးကျဆေးပါ လာတယ် . . . ဆရာမဒေါ်ဝင်းဝင်းဇော် . . . က သမားတော်ကြီးတွေဆိုမှာ နှစ်ပေါင်းများ စွာနည်းနာခံယူပြီး၊ ဆေးကုသက် (၁၅) နှစ်အတွင်း . . . သွေးတိုးရောဂါရှင် ပေါင်းများစွာကိုကုသအောင်မြင်ခဲ့တဲ့ဆေးဖြစ်တဲ့အတွက် . . . သွေးတိုးရောဂါရှင်တွေရဲ့ တောင်းဆိုချက်အရ ထုတ်လုပ်လိုက် တဲ့ **အင်ကြင်းပန်း** အမှတ်တံဆိပ် သွေးတိုးကျဆေးပဲ”
 “ဆရာတို့ကိုတွေ့ချင်နေတာနဲ့တွေ့လိုက်ရလို့ကံကောင်းသလို . . . ကျွန်တော်ခံစားနေရတဲ့ သွေးတိုးရောဂါအတွက် ဆေးလည်းပါလာတယ်ဆိုတော့ . . . ကံကောင်းပြီးရင် . . . ကံကောင်းတာပဲဗျို့”
 “ဒါနဲ့တစ်ခုလောက်မေးမယ် . . . ခင်ဗျား နိုင်ငံတကာသွေးတိုးကျဆေးတွေစားပြီး . . . အစားအသောက် အနေအထိုင် ဆင်ခြင်ရဲ့လား”
 “ရှောင်ကြဉ်ရမယ့်အစားအစာနဲ့စားသောက်ရမယ့်အစားစာတွေခွဲခြားမသိလို့ . . . အသိမိတ်ဆွေ တစ်ယောက်ကစား ချင်တာစား . . . ဒီဆေးဆောင်ထားဆိုတာနဲ့ သူပြောတဲ့ဆေးက . . .”
 “ကျွန်တော်ပြောမယ်ကိုမင်းကျော် ကံ၊ စိတ်၊ ဥတု၊ အာဟာရဆိုတဲ့သမုဋ္ဌာန်တရား (၄) ပါးကို၊ လွန်၊ ယုတ်၊ လွဲမှားပြုဖန် များရင် . . . မဖြစ်သေးတဲ့ရောဂါတွေဖြစ်လာပြီး . . . ဖြစ်နေတဲ့ ရောဂါလဲ သံသရာလည်နေမှာပဲ . . . အုန်းနို့ခေါက်ဆွဲနဲ့ ဝံပေါက်ထမင်းစားပြီးဆေးစားလဲ . . . ရောဂါမတိုးချင်သာနေမယ် . . . သက်သာပျောက်ကင်းမှာ မဟုတ်ဘူး . . . အပိနဲ့ ထွင်းရမယ့်နေရာမှာ ပုဆိန်နဲ့ထွင်းရမယ့်ကိန်းဆိုက်လိမ့်မယ် . . .”
 “ဟုတ်ပါတယ်ဆရာ ကျန်းမာရေး အသိနဲ့ကျန်းမာရေးသတိမရှိလို့သွေးတိုးရောဂါထဲမှာသံသရာလည်နေတာ ပါ”
 “ပြောနေတာနဲ့လိုရာ မရောက်ဘူးခုပါလာတဲ့ **အင်ကြင်းပန်း** အမှတ်တံဆိပ်သွေးတိုးကျဆေးကို တစ်နေ့ (၂) ကြိမ် သောက်ရင် . . . အပေါ်သွေးအောက်သွေး ၁၂၀ နဲ့ ၈၀ ကြားမှာ ရှိစေတဲ့မြန်မာဆေးစွမ်းကောင်းတစ်လက်ပဲ . . . အဲဒီဆေးကသွေးတိုးရောဂါကြောင့် ကိုယ်လက်လေးလံထိုင်းရှိုင်းခြင်း၊ အိပ်မပျော်စားမဝခြင်း၊ ဇက်ကြောတက်၊ နောက်ကြောတက်ခြင်း၊ ခေါင်းတစ်ခြမ်းကိုက်ခြင်း၊ မူးဝေခြင်း၊ ခြေဖျားအေးခြင်း၊ ဆီးဝါ၊ ဆီးနည်းခြင်း၊ ဆီး၊ ဝမ်း၊ လေချုပ်ခြင်းတို့ ကိုသက်သာပျောက်ကင်းစေပြီး၊ သွေးတိုးကိုပုံမှန်ဖြစ်အောင်ထိန်းပေးနိုင်တဲ့ ဆေးကောင်းတစ်လက်ပဲ . . . ရှေးချယ်မှုမှန်ကန်ဖို့တော့လိုတယ် ကိုမင်းကျော် . . . သွေးတိုးရောဂါကို ပုံမှန်ထိန်းပေးနိုင်တဲ့ဆေးဖြစ်လို့ . . . နှစ်ထပ်ရုံမှတ်မိမယ်ဆိုရင် . . . ထပ်ပြောလိုက်မယ် . . . ထာဝစဉ်ကျန်းမာပြီးရင်တွင်းလန်းချင်ရင် . . . **အင်ကြင်းပန်း** အမှတ်တံဆိပ်သွေးတိုးကျဆေးကိုသောက်ပါ။”

ပဋိရင်း ‘ဝင်း’ ဆေးတိုက်
 ပုန်း - ၀၁ ၅၉၀၅၇၇

ပြန်ချိရေး - အောင်သိဒ္ဓိဆေးဆိုင်
 ၄/၁၁၀/ခေမေတ္တာအိမ်ယာ
 ၁/ခေတင်ဂျင်ကွက်၊ သယံဇာတကွန်း၊ ဗဟိုရပ်၊ ရန်ကင်းမြို့၊
 ပုန်း - ၀၅ ၄၃၁၃၃၃၁၁၊ ၀၅ ၅၀၅၀၀၀၃၃၊ ၀၅ ၄၁၅၂၅၁၅၅

သိဒ္ဓိဝင် ပိတုန်းအဆောင်လေး ဖြစ်စေဖို့

ပိတုန်းပရိသတ်

ဇူလိုင် (၁)

ခင်ခင်
(မောဂုဏ်)

နက္ခတ္တရောင်ခြည် မဂ္ဂဇင်း၏ ၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ မေလထုတ်၊ အမှတ် (၃၃၄)၊ စာမျက်နှာ(၂၀၉)ကို ဖတ်ပြီး နောက် ပိတုန်းအဆောင် စီရင်နည်း သိရှိသူများ ရေးသားပေးပို့ပါရန် စာကို တွေ့ရှိရပါသည်။

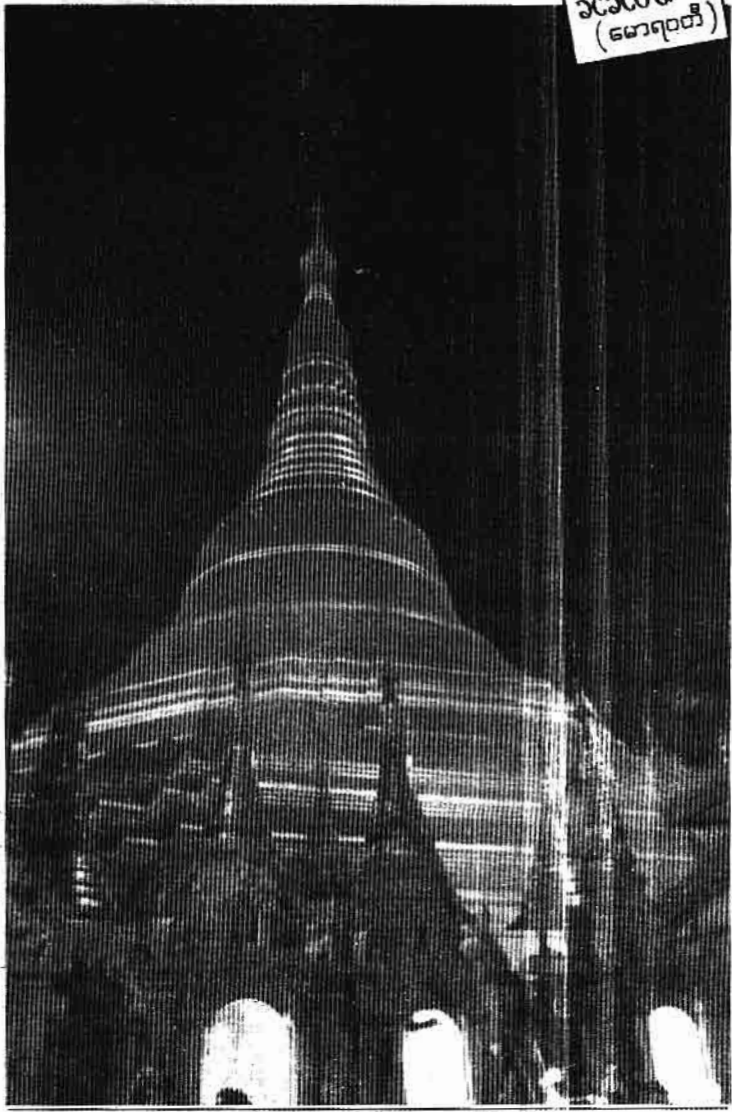
ကျွန်မ၏ လက္ခဏာတွင် ဂန္ထီရ ကြက်ခြေခတ် ပါ၍ထင်၊ လျှို့ဝှက်နက်နဲ ဂန္ထီရအဆောင်လက်ဖွဲ့ ဂါထာကျင့်စဉ် များအား အလွန်စိတ်ဝင်စားသည့် အလျောက် အမြဲလေ့လာ စုဆောင်း သည့် ဝါသနာကြီးခဲ့သည်။

၁၉၉၀ ပြည့်နှစ်ခန့် ဖြစ်သည်။ တျီကွမ် ကဒက်ထောက်ကျေးရွာမှ ဝါးကျောင်းဆရာတော် ဦးသုန္ဒရအား ကိုးကွယ်ပြီးနောက် ဆရာ ဒကာတို့၏ အပြန်အလှန် ကိုးကွယ်ဆည်းကပ်မှု တို့အကြောင်းပြုပြီး တစ်နေ့သောအခါ ပိတုန်းရုပ်လေးတစ်ရုပ် အခြား ဒကာ များနည်းတူ ကျွန်မအားလည်း ပေးပါ သည်။

ပိတုန်းရုပ်လေး စီရင်ပုံကိုလည်း ပြောပြပါသည်။ ဆရာတော်ကိုယ်တိုင် စီရင်ပေးကြောင်း သိရပါသည်။ ရန်သူ နှိုးငါးပါးမှ ကင်းလွတ်ရန်ဟုလည်း ပြောပါသည်။

အတောင်ရထားသော ပုံဖြစ်၍ ရန်သူများသော ပုံဖြစ်ပါသည်။ တန်ဖိုး များစွာရှိကြောင်း ဟောပြော အဋ္ဌကထာကို ကာတွယ်သည့် ပုံဖြစ်ကြောင်း သိရ ပါသည်။

ဆရာတော်မှာ သီလစင်ကြယ်သူ

ပိတုန်းရုပ်လေးတစ်ရုပ်နှင့်အတူတူပင်

ဖြစ်သည့်အလျောက် ရန်ပြုသူများ အား ဒုက္ခပေးပေးလိုခြင်း ဖြစ်ဟန်တူပါ သည်။

နောက်ပိုင်းတွင် အဆောင်ပိတုန်း ရုပ်နှင့် ပတ်သက်ပြီး အများကြီး လေ့လာခြင်းဖြင့် အတောင်ဖြန့် ပျံ့နေ

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၁၇

ပိတုန်းရုပ်ဖိုဘုရား

◆ ခန္ဓာတို့ဘုရား အကျောက်ဆိုင် ရုပ်ပြုဆို ပိတုန်းရုပ်ဖိုဘုရား

၇။ ပြီးသွားလျှင် ပန်းပေါင်စုံ သိဒ္ဓိလာဘံ ဘာကတံ သိဒ္ဓိကဓမ္မာ
ထည့်ထားသော ပန်းကန်ပြား သတ္တုရေ သိဒ္ဓိယာ ပနသော နမော။
ပေါ် ပိတုန်းရုပ်တင်၍ အရဟံ ဟု ဖြစ်ပါသည်။
ဂုဏ်တော်တစ်ထောင် စုတ်ရ သိဒ္ဓိ(၁၀)ပါး ရှိသည်ဟု သိရပါ
မည်။ သည်။

ဟန် ပိတုန်းရုပ်မှာ တန်ပြန်တိုက်ခိုက်
တတ်ကြောင်း သိရပါသည်။

ဆရာတော် ပြောပြသော အဆောင်
ပိတုန်းရုပ်ပုံကို မှတ်သားထားသည့်
အတိုင်း ပြန်ရေးသားပါမည်။

၁။ ရိက္ခာတိထိနှင့် တိုက်ဆိုင်သော ရက်ရာတ
ရက်တံခွန်နေ့များတွင် ဘုရားအား ပန်း
ရေချမ်း၊ သီဟို၊ အမွှေးတိုင်း သစ်သီးဆွမ်း
များ ဆက်ကပ်လှူဒါန်း၍ စီရင်ပေးသူ၏
လက်ပတ်ဆောင်းစာ ဖြတ်တောက်စုပေါင်း
၍ ပန်းကန်တွင်ထည့် ပူဇော်ထားရမည်။
၂။ စီရင်ပေးသူ ဆရာသည် သီလစင်ကြယ်သူ
ဖြစ်ရမည်။

၃။ ထုလုပ်ပေးသော ပန်းပုဆရာသည် သီလ
စင်ကြယ်သူ ဖြစ်ရမည်။

၄။ လှည်းပုံတောင်း ပိတောက်သား ဖြစ်ရမည်။

၅။ ပိတုန်းရုပ် ဖင်ကို ဖောက်ထားပြီး ပြုဒါး
အနည်းငယ် ထည့်ရမည်။

၆။ ပြုဒါးထည့်ပြီးလျှင် ပုဒါးသား (အပူဇော်ရောင်
ရာ ပိုကောင်းပါသည်။) နှင့် ပိတ်ရပါသည်။

၁၀။ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇာတိ:

- ၁။ စိန္တာသိဒ္ဓိ = စိတ်ကြံရာ ဖြစ်စေခြင်း။
- ၂။ ဥဒကသိဒ္ဓိ = ရေပေါ်၌ သွားလာအိပ်နိုင်ခြင်း။
- ၃။ ပထဝီသိဒ္ဓိ = မြေလျှိုးနိုင် မြေကြောင့်နိုင်ခြင်း။
- ၄။ နေသိဒ္ဓိ = ရွှေ ငွေ လိုရာရနိုင်ခြင်း။
- ၅။ အာယုသိဒ္ဓိ = အသက်ရှည်၍ နုပျိုစွာ နေနိုင်ခြင်း။
- ၆။ အာကာသသိဒ္ဓိ = ကောင်းကင်ခရီး ပျံနိုင်ခြင်း။
- ၇။ အာရောဂျသိဒ္ဓိ = အနာကင်းခြင်း။
- ၈။ ကာယသိဒ္ဓိ = ဓား၊ လှံ၊ လက်နက် မထိရှစေခြင်း။
- ၉။ ဝိယသိဒ္ဓိ = သတ္တဝါအားလုံး၏ ချစ်ခင်မှုကို ခံရခြင်း။
- ၁၀။ ဣဒ္ဓိဝိသေသိဒ္ဓိ = ဈာန်တန်ခိုးဖြင့် အမျိုးမျိုး ဖန်ဆင်းခြင်း။

၈။ သိဒ္ဓိဂါထာ ရွတ်ဆိုရမည်။
အထက်ပါ ဆရာတော် ပေးသော
နည်းနှင့် ပိတုန်းရုပ်လေးမှာ သစ်သား
(ပိတောက်လှည်းပုံတောင်း) အတောင်
ချထားပုံ ဖြစ်ပါသည်။

ဆရာတော်ပေးသော သိဒ္ဓိဂါထာ
မှာ...
သိဒ္ဓိကိစ္ဆံ သိဒ္ဓိကပ္ပံ သိဒ္ဓိကာယံ

ပါရမီကျင့်စဉ်များ ကျင့်ကြံပြီးမြောက်
မှု ရရှိအပ်သော၊ ကျင့်စဉ်များမှ ရရှိလာ
သော သိဒ္ဓိရှိသူ ဆရာရှင်၏ သိဒ္ဓိတင်
ပေးခြင်းသည် ပိုမိုအစွမ်းထက်
ထိရောက်ပါသည်။

ကျွန်မတို့ ကိုးကွယ်သော ဆရာ
တော်သည် ဈာန်အဆင့် ခရီးရောက်
ကြောင်း သိရှိတွေ့ကြုံဖူးသူ မိတ်ဆွေ

များ ပြောပြ၍ သိခဲ့ရပါသည်။
ဆရာတော်သည် ကျွန်မတို့အား
“အရဟံ၊ အရ-ဟံ၊ အ-ရဟံ”ကို
အဓိပ္ပာယ်နှင့်တကွ ပွားများရွတ်ဆိုခိုင်း
ပါသည်။

အနက်အဓိပ္ပာယ်

အ,ရဟံ-ဟု ပုဒ်ခွဲရာ၌-ရဟ-သဒ္ဒါ
သည် ဆိတ်ကွယ်ရာအနက်
ကို ဟောသည်။ ရဟော
သဒ္ဒါမှ ပြောင်းလဲလာသော
ကြောင့် ရဟ-က ဆိတ်
ကွယ်ရာလို့ မြန်မာပြန်ရ၍၊
အ-က မရှိခြင်းဟု မြန်မာ
ပြန်ဆိုရသည့် နိပါတ်ပုဒ်ဖြစ်
သည်။ အ,ရဟံလို့ ပေါင်း
လိုက်သည့်အခါ ဆိတ်ကွယ်
ရာမရှိလို့ အဓိပ္ပာယ်ထွက်
သည်။

ထို့ကြောင့် အ,ရဟံ-မကောင်း
သောအမှု အကုသိုလ်ကို ပြုခြင်းငှာ
ဆိတ်ကွယ်ရာမရှိတော်မူသော မြတ်စွာ
ဘုရားဟု အဓိပ္ပာယ်ကိုသိ၍ ဗုဒ္ဓါနုဿ
တိ ပွားများရမည်။

အရ,ဟံ-ဟု ပုဒ်ခွဲရာ၌- အရသဒ္ဒါ
သည် ရန်သူဟူသောအနက်
ကို ဟောသည့် အရိသဒ္ဒါမှ
ပြောင်းလဲလာ၍-အရ-ကို
ရန်သူဟု မြန်မာဆိုရမည်။
ဟံ-ကား ညဉ့်ဆဲသတ်
ဖြတ်ခြင်းအနက်ကို ဟော
သည့် ဟနသဒ္ဒါမှ ပြောင်းလဲ
လာသောကြောင့် ဟံ-ကို
သတ်ဖြတ်ခြင်းဟု အနက်
အဓိပ္ပာယ်ယူကာ အရ,ဟံ
လို့ ပေါင်းသည့်အခါ ကိလေ
သာရန်သူတို့ကို သတ်ဖြတ်
တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား

► ဝိဟနိ ယိဋိ ဘိုးတို့အောင် အဇီအာဇင်

ဟု အဓိပ္ပာယ်ကို သိရမည်
ဖြစ်၏။
တစ်နည်း-အရသဒ္ဒါသည် အကန့်
အကွက်ကို ဟောသည့် အရာသဒ္ဒါမှ
ပြောင်းလဲလာ၍ အရ-အကန့်အကွက်

ဟု မြန်မာပြန်ရမည် ဖြစ်၏။ ဟ-ကား
သတ်ဖြတ်၊ ဖျက်ဆီးခြင်းအနက် ဟော-
ဟနသဒ္ဒါမှ ပြောင်းလဲလာ၍ ဟ-ကို
ဖျက်ဆီးခြင်းဟု အနက်အဓိပ္ပာယ် ယူရ
မည် ဖြစ်၏။ အရ,ဟံလို့ ပေါင်းလိုက်

သည့်အခါ အဝိဇ္ဇာ-သင်္ခါရ အစရှိသော သံသရာစက်၏ အကန့်အကွက်တို့ကို ဖျက်ဆီးတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား ဟု အဓိပ္ပာယ်ကို သိရမည်ဖြစ်၏။

အရဟံ- ဟူသောပုဒ်သည် ဝေးကွာခြင်းအနက်ဟော-ဘာရကသဒ္ဓါမှ ပြောင်းလဲလာနိုင်ခြင်းကို ကြံဆ၍ အရဟံ-ကိလေသာတို့မှ ဝေးကွာတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားဟူသော အဓိပ္ပာယ်ကိုလည်း သိမှတ်နိုင်ပါသည်။

တစ်နည်း အရဟ-ဟူသော ပုဒ်သည် ထိုက်တန်၊ သင့်လျော်ခြင်းဟူသော ဟောသောကြောင့် အရဟံ-ပုဇော်အထူးကို ခံယူတော်မူထိုက်သော မြတ်စွာဘုရားဟုလည်း အဓိပ္ပာယ်မှတ်ယူနိုင်ပါသည်။

[ဤဂါထာတော် ပါဠိအနက်ကို နက္ခတ္တဓာတ်ခြေညီမဂ္ဂစင်းနှင့် ပါရဝီမဂ္ဂစင်းတို့၏ ပါဠိအယ်ဒီတာဆရာကြီး ဦးသန်းအောင်ရွှေ မွှောစရိယ(မဟာဝဂ္ဂါဒိမြန်မာဂုဏ်ထူး)၊ ဒီဃဘာဏက-ဒီဃနိကာယကောဝိဒ(နိကာယဝိပလ)]မှ ပြန်ဆိုပေးပါသည်။]

ဆရာတော် စီရင်ပေးသော ပိတုန်းသည်ကား အတောင်ချထားသော၊ ရန်သူမျိုးငါးပါးမှ ကြိုတင်သိရှိ ရှောင်လွှဲကာကွယ်သော မေတ္တာပိတုန်းအဆောင် ဖြစ်ပါသည်။

ပိတုန်းအဆောင်များအား လေ့လာလိုက်စား စူးစမ်းကြည့်သောအခါ အတောင်ဖြန့်ပုံနေဟန်ပုံများ၊ အထက်ပါ အစီအရင်အတိုင်း သစ်သားဖြင့် မဟုတ်သော၊ ဆေးတော်ကြီးကဲ့သို့ တံတိုင်းများကဲ့သို့ စီမံထားသော ပိတုန်းများကိုလည်း တွေ့ရှိရပါသည်။

၂၀ နက္ခတ္တဓာတ်ခြေညီမဂ္ဂစင်း

► ပိတုန်း ဆိုင်း ဘုံမင်းဆိုင် ဟိမ္မာရင်

အတောင်ဖြန့်ပုံ ပိတုန်းများမှာ မိမိအား အသက် အိုးအိမ် စည်းစိမ် ဂုဏ်သိန် စသည်တို့အား ပျက်စီးဆုံးရှုံးအောင် ကုန်းချော ချောက်ချ

ချောက်တွန်းခြင်း၊ မိသားစု စိတ်ဝမ်းကွဲရာထူးချ စုန်းတိုက် နတ်တိုက် ပယောဂတိုက် စသည်များ လွန်လွန်ကဲကဲ ကြံစည်ခဲ့လျှင် မိမိမှ မခံရပ်နိုင်လျှင်

အမိန့်ပေး တန်ပြန်တိုက်ခိုက်ခိုင်းနိုင်သည်ဟု ပြောကြပါသည်။

ဆရာများ၏ ပြောပြချက်များအရ သုံးကြိမ်တိုင် သည်းခံ မေတ္တာပွားကြည့်ပြီးမှ မိမိအား တိုက်ခိုက်သူသည် နောက်ဆုတ်မှသာ တန်ပြန်သင့်သည်ဟု သိရပါသည်။ တချို့စိတ်ဆတ်သူများမှာ ချက်ချင်း တန်ပြန်တိုက်ခိုက်ခိုင်းတတ်သည်ဟု သိရပါသည်။

ပိတုန်းအဆောင် ဆောင်ထားသူများသည် စရဏမြဲရန် အရေးကြီးသလို ဘုရားမျှတခြင်း၊ သစ္စာမေတ္တာရှိခြင်း၊ စာနာထောက်ထားခြင်း၊ သုရာမေရယနှင့် ကာမေသ နှစ်ပါးကို စောင့်ထိန်းရန် လိုအပ်ကြောင်း သိရပါသည်။

ဤကဲ့သို့ မစောင့်ထိန်းပါက မိမိ၏ ပိတုန်းအဆောင်သည် ဘာအစွမ်းမျှ ရှိမည်မဟုတ်ဟု သိရပါသည်။

ကိုယ့်ဘက်မှ မှန်ကန်ခဲ့ပါက နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ မေလထုတ် ဆရာ စိုင်းကြည်ဝင်း ရေးသားထားသလို စိန်ခေါ်လျှင် တိမ်ပေါ်ထိလိုက်တတ်သော အဆိပ်ပြင်းအကောင်မျိုး ဖြစ်ပါသည်။

ကျွန်မတို့မှာတော့ ဆရာတော်သင်ပြပေးသော အရတ်သုံးမျိုး၏ တန်ခိုးကြောင့် ဘိုးဘိုးအောင်၊ ဘိုးမင်းခေါင်တို့၏ ပိတုန်းပဒိုင်းမှန်တုရားရှင်အား နှစ်ပေါင်းများစွာ ကိုးကွယ်ဆည်းကပ် မေတ္တာဓာတ်ကို ခံယူရင်း ရန်သူများကို ရှောင်ရှားအောင်မြင်လောက်ပွင့်ခြင်းကို နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ပရိသတ်များအား ဝေမျှတုသိုလ်ယူလိုက်ပါသည်။

ထိုကားသည်ကား ထွက်ခွာထိတ်တတ်အရှုဘက်နှစ် ရပ်ခြံလက်ခံ ဘက်အနီး ထွက်ခွာထိတ်အား မျက်နှာ မူထားသော တန်ဆောင်ပေါ်ရှိ **ပိတုန်း ပဒိုင်း

နိဂုံးအောင် ခြင်္သေ့ သည်။

ဘုရား၏ လက်ဝဲလက်ယာတွင် ပန်းပွင့်ပန်းရွက်တို့၏ အလယ်တွင် တောင်ပံဖြန့်ကား ပိတုန်းရုပ်ကြွ ရွှေချထားသည်ကို ဖူးတွေ့ရမည် ဖြစ်ပါသည်။

ဘိုးဘိုးအောင်၊ ဘိုးမင်းခေါင်တို့၏ ပိတုန်းအစီအရင်ဟု သိရသည်။ ပန်း၊ ဆီမီး၊ အမွှေးတိုင်၊ ဆွမ်းတို့ဖြင့် ဆက်ကပ်ပူဇော် အဓိဋ္ဌာန်ပုတီး စိပ်သူများနှင့် အမြဲ စည်ကားနေသည်ကို တွေ့ရမည် ဖြစ်ပါသည်။

အလုပ်မသွားမီ ဈေးဆိုင်မထွက်မီ စောစောလာ၍ မိမိတို့ထံမှ ပါလာသော ထမင်းချိုင့်များဖွင့်၍ ဆက်ကပ်နေသည်ကိုလည်း တွေ့ရမည် ဖြစ်ပါသည်။

အချို့မှာ ပိတုန်းရုပ်များကို လက်နှင့်ထီး နဖူးနှင့်ထီး မျက်နှာနှင့်ထီး တချို့မှာ ပန်းပွင့်ကိုနှိုက်၊ အရွက်ကိုကိုင်းဆုတောင်းကြသည်။

ရွှေချထားသော ပိတုန်းရုပ်များမှာ ရွှေရောင် ပျက်သွားကြသော်လည်း နောက်နေ့လာဖူးလျှင် ရွှေရောင်ဝင်းလက်စွာ ဖူးတွေ့ရမည် ဖြစ်ပြန်သည်။ အမြဲတမ်း ရွှေချလျှူနေသူ ရှိသည်ဟု သိရပြန်သည်။

လာဖူးသူများကို မေးမြန်းကြည့်တော့ အဓိဋ္ဌာန်အောင်ကြသည်ဟု သိရပြန်သည်။ ထို ပိတုန်းပဒိုင်းမှန်တုရားတွင် အမြဲတမ်း တွေ့ရသော ယောဂီဝတ် မျက်စိတစ်ဖက် မကောင်းသော အမေအား မေးကြည့်သောအခါ ဘိုးဘိုးအောင် ဘိုးမင်းခေါင်တို့၏ အစီအရင် လာဘ်ပွင့်အန္တရာယ်ကင်းဖြစ်ကြောင်းသိရပြီး ပိတုန်းအဆောင်ကို လိုချင်လျှင် ဆောင်ရွက်ပေးနိုင်ကြောင်း

သိရပါသည်။

စာရွှေသူ မိတ်ဆွေကိုယ်တိုင် လေ့လာစုံစမ်း ဖူးမြင်နိုင်ပါရန် ကုသိုလ်ပွားလိုက်ပါသည်။ ကျွန်မအနေနှင့် နောက်ထပ် ပိတုန်းအဆောင် ထပ်မလိုတော့သည်ဖြစ်၍ သေချာမမေးလိုက်သည်ကို ဝန်ခံပါသည်။

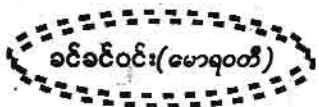
ကျွန်မ၏ဆရာတော် ပေးသနားသော ရန်ကာပိတုန်းနှင့် ရွှေတီဂုံဘုရားအရှေ့ဘက်မုခ်အနီး ပိတုန်းပဒိုင်းမှန်ဘုရား၏ ဂုဏ်တော်များကြောင့် ဖြစ်မည်ထင်ပါသည်။ တန်ပြန်တိုက်ခိုက်လိုခြင်း အလျှင်းမရှိဘဲ မေတ္တာဖြင့်သာ ရှောင်တိမ်းခြင်းဖြင့်သာ ရပ်တည်လိုစိတ်များသာ အစဉ်ဖြစ်ပေါ်နေပါတော့သည်။

မှတ်ချက် ။ ။ အစီအရင်ဖြင့် ပန်တီးထားသော ပိတုန်း မဟုတ်ဘဲ သာမန် ရိုးရိုးပိတုန်းကောင်ကိုက်လျှင်လည်း အဆိပ်တက်တတ်ပါသည်။ အလျှင်းမသင့်လျှင် ရောင်ကိုင်းလာတတ်ပါသည်။ စီးစနင့် ထိုးသလို ခံစားရတတ်ပါသည်။

ထိုအခါ ပိတုန်းကိုက်လျှင် ပြဒါးပြာကို သောက်ရပါသည်။ ပြဒါးပြာချက်နည်းကို ဆေးဆရာအချို့ တတ်ကျွမ်းကြပါသည်။

တတ်ကျွမ်းချင်လျှင် အချို့ဆရာများသည် သင်ပေးတတ်ကြပါသည်။ ပြာချဆေးဖော်သော အတတ်ပညာမှာ မြန်မာဆေးဆရာတို့၏ ဂန္ထီရအတတ်ပညာများ ဖြစ်ပါကြောင်း ဂုဏ်ပြုအသိပေး ရေးသားအပ်ပါသည်။

ရန်ရှင်း မာန်ကင်းကြပါစေ။

မဟာဓမ္မ နေရာမယိဒ္ဓိ သိဒ္ဓိပေါက်

မန္တန်ဝိဇ္ဇာကျင့်စဉ်

ဤကျင့်စဉ်ကို ရေးသားချင်တာ ကြာပါပြီ။ အခုမှပဲ ရေးရပါတော့သည်။ ယခုဖော်ပြမည့်ကျင့်စဉ်ဟာ ရှေးသူဝဏ္ဏ ဘုမ္မိခေတ်ကတည်းက ဝိဇ္ဇာလမ်းကို ကြိုးပမ်းအားထုတ်သော ဆရာမြတ်တို့ ပေါက်မြောက်ခဲ့သည့် ကျင့်စဉ်လည်း ဖြစ်ပါသည်။

ကျွန်ုပ်၏အဘိုးဖြစ်သူ ဆရာကြီး ဦးစိန်ခိုဟာလည်း ဤဝိဇ္ဇာကျင့်စဉ်နှင့် ပင် ပေါက်မြောက်သွားခဲ့ပါသည်။

ကျွန်ုပ်ရဲ့အဘိုး ဦးစိန်ခိုဟာဆိုရင် ရှမ်းပြည်နယ်ဘက်က ရှမ်းဆရာကြီး တစ်ဦး ပေးအပ်ချီးမြှင့်ခဲ့တဲ့ ကြေးဝါ ပုရပိုက်ကနေ ဒီကျင့်စဉ်ကို ရခဲ့တာပါ။

ကျွန်ုပ်အဘိုးရဲ့ ကြေးဝါပုရပိုက်ကို ကျွန်ုပ်ရရှိတော့ ထိုပုရပိုက်မှာ အလွန် အလွန် ရှားပါးပြီး အဖိုးမဖြတ်နိုင်တဲ့ ထွက်ရပ်ကျင့်စဉ်တွင် မန္တရာမ၊ ဂါထာ၊ အင်း၊ အိုင်၊ ခါးလှည့်၊ လက်ဖွဲ့၊ ဂဝံ အစီအရင်တွေ များစွာ ပါဝင်ပါတယ်။

မန္တန်ဝိဇ္ဇာကျင့်စဉ်ကို ပုရပိုက်ထဲမှာ တော့...

“မဟာဓမ္မနေရာမယိဒ္ဓိသိဒ္ဓိပေါက် မန္တန်ဝိဇ္ဇာကျင့်စဉ်” လို့ ရေးသားထား ပါတယ်။ ထိုပုရပိုက်ထဲကအတိုင်း ပြရမယ်ဆိုရင်...

မဟာဓမ္မ နေရာမယိဒ္ဓိ သိဒ္ဓိပေါက်
မန္တန်ဝိဇ္ဇာကျင့်စဉ်

သုဝဏ္ဏဘူမိခေတ် မဟာသုဓမ္မသည် သော ဝိဇ္ဇာခိုင်တစ်ပါးပေါက်မြောက်ခဲ့ သော မဟာဓမ္မနေရာမယိဒ္ဓိ သိဒ္ဓိပေါက် မန္တန်ဝိဇ္ဇာကျင့်စဉ်ကား ဤအတိုင်း ဖြစ် ပေအံ့...။

၂၂ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ခဿုရက္ခ (မြည်)

မဟာဓမ္မ မနောမယိဒ္ဓိ သိဒ္ဓိပေါက် မန္တန်ဝိဇ္ဇာကျင့်စဉ်ကို ကောင်းစွာအား ထုတ်မည့် ဝိဇ္ဇာလောင်းသည် ပိတ်ဖြူ စင်ကြယ်အစုံကို ကောင်းစွာ ဝတ်ဆင် လျက် တန်ခိုးကြီးသည့် သက်တော် တစ်ထောင်ကျော်သော ဘုရား၊ စေတီတွင် ဆွမ်း၊ သင်ပုတ်၊ ရေချမ်း၊ ဆီမီးအစုံအလင် ကပ်လျှလျက် ကိုးပါး သော နဝင်္ဂသီလတော်မြတ်ကို ကောင်း စွာ ခံယူ ကျင့်သုံးဆောက်တည်၍ မီး မပါသော၊ မီးမပျက်သော အစာကို သာ စားသုံးလျက် အားထုတ်စေအံ့...။

ငါ သုဓမ္မမည်သော ဝိဇ္ဇာခိုင်ပေါက် မြောက်ခဲ့သော မန္တန်ကား ဘုရားသခင် ၏ နှုတ်တော်မြှောက်ကြား ဟောတော်မူ သော သုတ္တန်၊ ဝိနိယ၊ အဘိဓမ္မာဟုဆို သုံးဖြာကျမ်းမြတ် ပိဋကတ်တော်မြတ်မှ အက္ခရာမန္တန်တို့ကို အပတ်တကုတ် ထုတ်နှုတ်အပ်သော အက္ခရာတို့တည်း။ အက္ခရာတို့ကား ယင်းအတိုင်း ဖြစ်ပေ သတည်း။

‘ဥပုပိ ဖဟိသုဒ္ဓံ သုနုပုဒ္ဓံ သုအိဒ္ဓိအိ နောနိနောအိ အိသုသယိပိဏ ပုဟတိ ဈာနာပိစိ ပုထုပုအိ’

‘ဥပိအပိ ဖဟိသုဒ္ဓံ သုနုပုဒ္ဓံ သုအိဒ္ဓိအိ နောနိနောအိ အိသုသယိပိဏ ပုဟတိ ဈာနာပိစိ ပုထုပုအိ’

‘ပုပိ ဖဟိသုနုပုဒ္ဓံ သုအနအ အာသုသယ ပိဏ ပုဟတ ဈာနာပိစိ ပုထုပုအိ’
ယင်း ပိဋကတ်အက္ခရာမြတ်ကို သက်ထောင်ကျော်ဘုရားစေတီ၌နံနက် အရုဏ်တက် နေထွက်မှနေဝင်ထိ

မပြတ် သရဇ္ဈာယ် အားထုတ်ပေအံ့...။ အားမထုတ်မီ မေတ္တာသုတ်တော် မွေစက္ကပဝတ္တနသုတ်တော်ကိုသရဇ္ဈာယ် ရာ၏။ နေစထွက်သည်နှင့် နေဝင်ချိန် ထိ မပြတ်သရဇ္ဈာယ်လေ။

စားသောအစာတို့လည်း ခုနစ်ခေါက် စီ သရဇ္ဈာယ်မန်းမှုတ်ပြီး စားအပ်၏။ ရေလည်း ထိုနည်းလည်းကောင်း။

ထိုနည်းအတိုင်း (၁၀၈)ရက် အား ထုတ်ပေအံ့။ (၁၀၈)ရက် အောင်သော် မိမိပြောသမျှ ဟောသမျှ အောင်မြင်၏။ သူတစ်ပါး စိတ်အကြိုကိုလဲ သိပေအံ့...။

ထိုနည်းအတိုင်း (၁၀၈)ရက် အား ထုတ်ပြန်။ ယခုတစ်ဖန်တွင် နေဝင်မှ နေထွက်မဟုတ်ဘဲ နေဝင်မှနေထွက် ညလုံးပေါက် မျက်စိမှိတ်၍ သရဇ္ဈာယ် ပေအံ့...။

(၁၀၈)ရက်ပြည့်သော် သိဒ္ဓိကြီး(၁၀) ပါးအနက် ပီယသိဒ္ဓိ၊ နေသိဒ္ဓိ၊ ကာယ သိဒ္ဓိတည်းဟူသော သုံးပါးသော သိဒ္ဓိ တို့ကို အောင်မြင်ရရှိတော့ပေ၏။

ထပ်၍ (၁၀၈)ရက် ညလုံးပေါက် အားထုတ်ပြန်။ နတ်များ၊ ဝိဇ္ဇာများ၊ ဗြဟ္မာများလာကြကုန်အံ့။ အဖျက် အဆီးလည်း များအံ့။ သတိပြုလော့။ နဝင်္ဂသီလတော်ကို မပျက်မစီး စောင့်ထိန်းအားထုတ်လေ။ မျက်စိ မဖွင့်ဘဲရွတ်။

ထိုနည်းအတိုင်း (၁၀၈)ရက်ပြည့်ပြန်
လျှင် ကြွင်းသောသိဒ္ဓိကြီး (၇)ပါးကို
ရရှိတော့၏။ ထိုအဆင့်တွင် အဖျက်
အဆီး လွန်စွာမှ များပြားလှပေတကား။
ကြီးစားပတ်တကုတ် အားထုတ်အပ်
၏။

ယင်းနောက် အဝင်စခန်းကြီး ဖြစ်
ပေသော ဝိဇ္ဇာစခန်းကျင့်ရန်ကား...

၁။ မန္တလေးတောင်တွင် (၉)ရက်
အားထုတ်လေ- ရှေးကပေါက်
မြောက်ခဲ့သော ဝိဇ္ဇာအပေါင်းကို
မြင်ပေအံ့...။

၂။ ပုပ္ဖားတောင်တွင် (၉)ရက်
အားထုတ်လေ- နိမိတ္တရုပ်
ပေါ်လာပေအံ့...။

၃။ စစ်ကိုင်းတောင်တွင် (၁၈)ရက်
အားထုတ်လေ- ခန္ဓာ လေပေါ်
ပျံတက်လတ္တံ့...။

၄။ ဖိုလ်ဝင်းတောင်တွင် (၂၇)ရက်
အားထုတ်လေ- ပုံတူခန္ဓာ
တစ်ထောင် ပေါ်လတ္တံ့...။

၅။ ကေလာသတောင်တွင် (၃၆)
ရက် အားထုတ်လေ- နတ်
သိကြားကဲ့သို့ ကိုယ်ရောင်အဝါ
ထွက်ပေလတ္တံ့...။

၆။ အလောင်းတော် ကဿပတွင်
(၄၅)ရက် အားထုတ်လေ- ရှိ
သမျှသော နိဿယပညာအစုံ
တတ်မြောက်အံ့...။

၇။ ကျိုက်ထီးရိုးတောင်တွင် (၅၄)
ရက် အားထုတ်လေ- မြေလျှိုး
မိုးပျံ တန်ခိုးချာန်ကို ပိုင်လတ္တံ့။

၈။ မန်းစက်တော်တွင် (၅၄)ရက်
အားထုတ်လေ- ထွက်စမ၊ ဝင်
စမ၊ ထိန်းစမ၊ သိမ်းစမတို့ကို
ပိုင်လတ္တံ့...။

၉။ ရေတံခွန် တောင်တော်တွင်
(၆၃)ရက် အားထုတ်လေ-

မန္တန်၊ မန္တရားအပေါင်းကို
အကြွင်းမရှိ တတ်မြောက်အံ့...။

၁၀။ ဝက်ပါတောင်တွင် (၇၂)ရက်
အားထုတ်လေ- အဋ္ဌာရသ
တစ်ဆယ့်ရှစ်ရက်ကို ပိုင်အံ့...။

၁၁။ နွားကျားတောင်တွင် (၈၁)ရက်
အားထုတ်လေ- လိုရာအရပ်ကို
စိတ်ဖြင့်ရောက်အံ့...။

၁၂။ မင်းဝံတောင်တွင် (၉၀)ရက်
အားထုတ်လေ- သိဒ္ဓိငယ်ပေါင်း
ထောင်သောင်းနှင့် သိဒ္ဓိကြီးဆယ်
ပါးကို ပိုင်အံ့...။

၁၃။ မဟာမြိုင်တွင် (၉၉)ရက် အား
ထုတ်လေ- ဆင်ပြောင် ဆယ့်
နှစ်စီး အားမာန်ရအံ့...။

၁၄။ ဟိမဝန္တာတွင် (၁၀၈)ရက်
အားထုတ်လေ- သိကြား၊
ဗြဟ္မာမင်းတို့နှင့် တူမျှသော
တန်ခိုးရအံ့...။

ယင်းတောင် တစ်ဆယ့်လေးတောင်
တွင် အားထုတ်အပ်သော် မန္တန်ဝိဇ္ဇာဝိသိ
မဟိဒ္ဓိရှင် စစ်စစ်ကြီးဖြစ်၍ မြေလျှိုး၊
မိုးပျံ၊ တန်ခိုးအမျိုးမျိုး ပေါက်မြောက်
အံ့...။ မြင့်မိုရ်တောင်တော်ကြီးမှစ၍
တောင်စဉ် (၇)ထပ် ဟိမဝန္တာ လိုရာ
အရပ်သို့ စိတ်သွားတိုင်းကိုယ်ပါ
လိုရာရောက်အံ့...။

ကျွန်းကြီးလေးကျွန်းနှင့်တကွ နတ်
ပြည်ခြောက်ထပ်သို့လည်း စိတ်သွား
တိုင်းကိုယ်ပါ လိုရာရောက်နိုင်ပေအံ့။
ရေမြေတောတောင် မြစ်ချောင်း
သမုဒ္ဒရာမှစ၍ ရှိန်းဆာယာပိုမောက်
ကိုယ်ဖျောက်နိုင်ပေပြီ။ မတတ်သော
ပညာ၊ မရောက်သောအရပ်၊ မရသော
စည်းစိမ်ဟူ၍ မရှိ။

ကမ္ဘာသူကမ္ဘာသားတို့အပေါ် ဘုန်း
ရှင်သမ္ဘာရှင်ဖြစ်၍ သာသနာတော်ကို
ပြုစုနိုင်ပြီ။ နောင်လာအစဉ် ဥဒါန်း

ရာဇဝင် ကျူးနိုင်လောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်
ထူး၊ ပုဂ္ဂိုမြတ် ဖြစ်ချေပြီ။

ဤတွင် မဟာဓမ္မ မနောမယိဒ္ဓိ
သိဒ္ဓိပေါက် မန္တန်ဝိဇ္ဇာကျင့်စဉ်ကား နိဂုံး
ကမ္မတ် အဆုံးသတ်ခြင်းသို့ ရောက်ပေ
သတည်း။

* * *

အထက်ပါမှာ ပုရပိုက်ပါအတိုင်း ရေး
သားခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ ဤဆောင်းပါး
ကို ဖတ်ပြီးသောသူအပေါင်းတွင်
အကယ်၍ မန္တန်ဝိဇ္ဇာဖြစ်လိုသူ၊
သာသနာပြုလိုသူ၊ ဝါသနာအထိုရှိသူ
ဖြစ်ပါက လျှင်မြန်စွာ ပေါက်မြောက်ပါ
စေလို့ ဆုတောင်းပေးရင်း မဟာဓမ္မ
မနောမယိဒ္ဓိ သိဒ္ဓိပေါက် မန္တန်ဝိဇ္ဇာ
ကျင့်စဉ်ဆောင်းပါးကို အဆုံးသတ်
လိုက်ရပေတော့သည်။

အရဟံသိဒ္ဓိ သိဒ္ဓိအရဟံ
စည်သူကျော်(မြည်)

ဓာတုဗျူဟာ သုတေသီ
ပညာရှင်များသို့
ဤဆောင်းပါးပါ မန္တန်အက္ခရာ
တို့၏ ဓာတ်မြစ်ကိုသိရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်
များ ကျင့်စဉ်အောင်မြင်ခဲ့သည်
ပုဂ္ဂိုလ်များမှ ဤမဟာဓမ္မ မနော
မယိဒ္ဓိ သိဒ္ဓိပေါက် မန္တန်ဝိဇ္ဇာကျင့်စဉ်
ကို အများအကျိုးအတွက် မိမိ
အတွေ့ကြုံများအတိုင်း အသေးစိတ်
ရေးသားပေးပို့ကြပါရန်နှင့်မန္တန်ပုဂ္ဂို
လ်များ ရှိပါကလည်း ပြန်လည် ရေး
သား ပေးပို့ကြပါရန် မေတ္တာရပ်ခံ
ပန်ကြားအပ်ပါသည်။
လေးစားစွာဖြင့်...
ဦးကျော်မိုးသိန်း
ဓာတုဗျူဟာ
နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ကျားပုန်လှိုင် အားသန်ရအောင် ပြည်စိုး အမျိုးသားအားဆေးကိုဆောင်

အမှတ်-၁၁

တိုင်ဆိုင်သောပတ်ပုံစံ TMR 009194(0814)

လိုင်စင်-၅/၂၀၀၀/တဆလ/တိုး(၁၄၇၂)

“ကိုမင်းဝေပါလား... ခန္ဓာမလန်းနဲ့ စိတ်ဝင်ပန်းလှပင်ပန်းဖြစ်နေပုံရတယ်”

“ဟုတ်တယ်ဗျာ... စိတ်သွားတိုင်းကိုယ်ပေါ်ဘဲ လိုရာဆန္ဒမပြည့်ဖြစ်နေတာ... ပွင့်ပွင့်လင်းလင်းပြောရရင် အမျိုးသားအားနည်းနေလို့ ဘယ်ဆေးစားပြီး ဘယ်ဆရာနဲ့တူသရင်ကောင်းမလဲဆိုတာ အကြံပေးပါဦး”

“ရောဂါသိမှတော့ဆေးရိုပါတယ် ကိုမင်းဝေ... ကျွန်တော်စိတ်ဆွေဆရာကြီး ဦးစံမြင့်က... ပြည်စိုးအမျိုးသားအားဆေးထုတ်လုပ်နေတဲ့အပြင် အမျိုးသားအားနည်းရောဂါ (ပန်းညှိုးပန်းသေရောဂါ)၊ လိပ်ခေါင်းရောဂါ၊ လေငန်းလေဖြတ်ရောဂါတွေကို ဦးစားပေးကုသနေတာဗျာ... ပြည်စိုးဆေးတိုက်ကို လမ်းညွှန်လိုက်မယ် ခင်ဗျာ သွားလိုက်ပါလား”

“ခင်ဗျာနဲ့စိတ်ဆွေဆိုတော့ ခင်ဗျာပါမှ ပိုကောင်းတာပေါ့”

“ဒါဆို... ပြည်စိုးဆေးတိုက်ကို အခုပဲသွားကြရအောင်”

“ဆိုမင်းမြတ်မောင်ပါလား... ဓလာတာကြာလို့ သတိရနေတာ... ဧည့်သည်လဲပါလာတာတုံး၊ ကဲ... ထိုင်ကြပါ”

“ဆရာ... ဒါ ကျွန်တော်စိတ်ဆွေ စာရေးဆရာ ကိုမင်းဝေပါ။ စိတ်သွားတိုင်းကိုယ်ပေါ်ဘဲ အမျိုးသားအားနည်းနေလို့ ဆရာနဲ့ဆွေးနွေးပြီး အမျိုးသားအားဆေးလဲ လာဝယ်တာပါ”

“ကဲ... ကိုမင်းဝေ ဒီရောဂါကြောင့်တော့ သိပ်လဲစိုးရိမ်သောကမဖြစ်ပါနဲ့... ကျွန်တော် ပြောပြတာတွေကို နားထောင်ပြီး ခင်ဗျာခံစားနေရတဲ့အချက်တွေနဲ့ ကိုက်ညီမှုရှိမှဆိုမှ ပိုကောင်းတာပေါ့... အမျိုးသားအားနည်းရောဂါ ဖြစ်တတ်သူတွေဟာ (၁) မေထုန်မှုလွန်တဲသူများ၊ (၂) သဘာဝမထုတ်သောဟတ္ထမေထုန်ပြုသူများ၊ (၃) တုန်ခန်းသွားသောသုတ်ဓာတ်နဲ့ အင်အားများကို ဆေးဝါးဓာတ်စာနဲ့ ပြန်လည်မဖြည့်ဆည်းသူများ၊ (၄) အပျော်အပါးလိုက်စားသူများ၊ (၅) မြစ်မြောက်နာရီသူများ၊ (၆) သားကြောမြတ်ထားသူများ၊ (၇) အဆုတ်ရောဂါရှိသူများ၊ (၈) လေဖြတ်ဖူးသူများနဲ့ လေငန်းရောဂါရှိသူများ၊ (၉) ဆီးချိုသွေးချိုရောဂါရှိသူများ၊ (၁၀) လိပ်ခေါင်းရောဂါရှိသူများ၊ (၁၁) အသက်အရွယ်ကြီးရင့်သူများ၊ ပန်းညှိုးပန်းသေရောဂါ ဖြစ်တတ်ကြပါတယ်။ ပန်းညှိုးရောဂါခံစားနေရပြီဆိုရင် (၁) ခန္ဓာကိုယ်ဝနေသော်လည်း စိတ်ရောကိုယ်ပါ ရွှင်လန်းမှုမရှိခြင်း၊ (၂) မောပန်းလွယ်ခြင်း၊ (၃) အစားအသောက်ဖျက်ခြင်း၊ (၄) ညဉ့်ဦးရိုင်းတွင် အိပ်ပျော်သော်လည်း တရောနိုးလျှင် အိပ်မရတတ်ခြင်း၊ (၅) သတိမမှလျော့တတ်ခြင်း စတဲ့လက္ခဏာတွေရှိနေတတ်ပါတယ်”

“ဟုတ်ပါတယ်ဆရာ... ဆရာပြောပြတဲ့အချက်အလက်အတော်များများနဲ့ ကိုက်ညီနေပါတယ်”

“ဒါဆိုရင် ပြည်စိုး အမျိုးသားအားဆေးကို ပုံမှန်သောက်သုံးပြီး အကြောပညာ၊ ဆေးပညာနဲ့ တူသွားမယ်ဆိုရင် ကိုမင်းဝေ ခံစားနေရတဲ့ အမျိုးသားအားနည်းရောဂါဟာ တဖြည်းဖြည်း သက်သာပျောက်ကင်းသွားမှာပါ”

“ပြည်စိုးအမျိုးသားအားဆေးက ဘယ်လိုရောဂါတွေ သက်သာပျောက်ကင်းပေးပါသလဲဆရာ”

“ပြည်စိုးအမျိုးသားအားဆေးဟာ အိပ်နေစဉ် သုတ်လွှတ်ခြင်း၊ သုတ်အားနည်းခြင်း၊ သုတ်လွှတ်မြန်ခြင်း၊ အကြောအားနည်းပြီး အကြောသန်စွမ်းမှုမရှိခြင်း၊ အမောမလုံခြင်း၊ နှစ်နှစ်မြိုက်မြိုက် အိပ်မပျော်ခြင်း၊ အစဉ်သဖြင့် အားအင်နုံးချည်သလို ခံစားရခြင်းများကို သက်သာပျောက်ကင်းပေးပါတယ်”

ဆရာကြီး ဦးစံမြင့်နဲ့ တွေ့ဆုံဆွေးနွေးပြီး “ပြည်စိုးအမျိုးသားအားဆေး ဝယ်ယူရရှိနိုင်တဲ့နေရာတွေတော့...”

ဆေးထုတ်လုပ်ပင်ရင်း

အမှတ် (၂၅၁၉/ခ)၊ ဗညားဒုလလမ်း၊
(၇၁) ရပ်ကွက်၊ ဒဂုံမြို့သစ်(တောင်ပိုင်း)

ဆေးပြန်ချိရေး - ပြည်စိုး ဆေးကုဌာန

အမှတ် (၁)၊ ကျိုက္ကဆိဘုရားဝင်းတောင်ဘက်မုခ်၊
သယ်နိုးကျွန်းမြို့နယ်၊ ရန်ကင်းမြို့။

နိဒါန်း

ကောလင်းမြို့နယ်ရှိ ခမောက်တောင်သို့ တက်ရေးကိစ္စာ ပြည်လုံးကျောက်ထီးစေတီတော်အား ကြည့်ညို့ပူဇော်သောအခါ နိဗ္ဗာန်ဆော်တန်ဆောင်းအတွင်း၌ တောင်မော်ဆရာတော်၏ အန္တိမ တေဇောဈာပနသဘင်တွင် ဖြန့်ဝေသော လက်ကမ်းစာစောင်ကလေးကို တွေ့ရသည်။

ဦးဝင်းရွှေအား မေးမြန်းကြည့်သောအခါ အရှေ့ဘက်အဝေးဆီမှ တောင်မော်သာသနာ့ရိပ်သာဆီသို့ ညွှန်ပြသည်။ ရွှေရောင်တဝင်းဝင်းနှင့် စေတီ

တောင်မော်တောင် ရိပ်သာတော်

တောင်မော်သာသနာ့ရိပ်သာ

ခံယူနိဗ္ဗာန်

ဆရာတော် ဦးဝိသုဒ္ဓါစာရ

အား ဂါရုဠိ ပူဇော်ခြင်း (၁)

ပုထိုးများစွာကို ရေးရေးပျပျ လှမ်းမြင်ရသည်။

ခမောက်တောင်နှင့် (၁၄)မိုင်မျှ ကွာဝေးသည်။ ကောလင်းမှ (၁၀)မိုင် အကွာ၌ရှိ၍ အနီးဝန်းကျင်မှ မူးမြော်က ရွှေတောင်မို့မို့ ထီးထီးမားမား မြင်တွေ့နိုင်သည်ဆိုသည်။

ထိုဆရာတော်သည် (ဒုတိယ)ခန္တီးဆရာတော်ဦးသုဇန၏ တပည့်ရင်းတစ်ပါးဖြစ်ကာ လောကီလောကုတ္တရာစွယ်စုံတတ်ပွန်သည်ဟု သိရှိရလေသည်။

တောင်မော်ဆီသို့

ဤသို့ဖြစ် ဦးဝင်းရွှေနှင့်အတူ ကောလင်းမှ ကားကြိုတစ်စီးဖြင့် တောင်မော်ရွာသို့ သွားရောက်လေ့လာဖြစ်ခဲ့သည်။ တောင်မော်ရွာသည် ရွာတန်းရှည်ကြီးဖြစ်ကာ ကောလင်းမြို့နယ်၌ လူနေအိမ် F.4A. September, 2014.

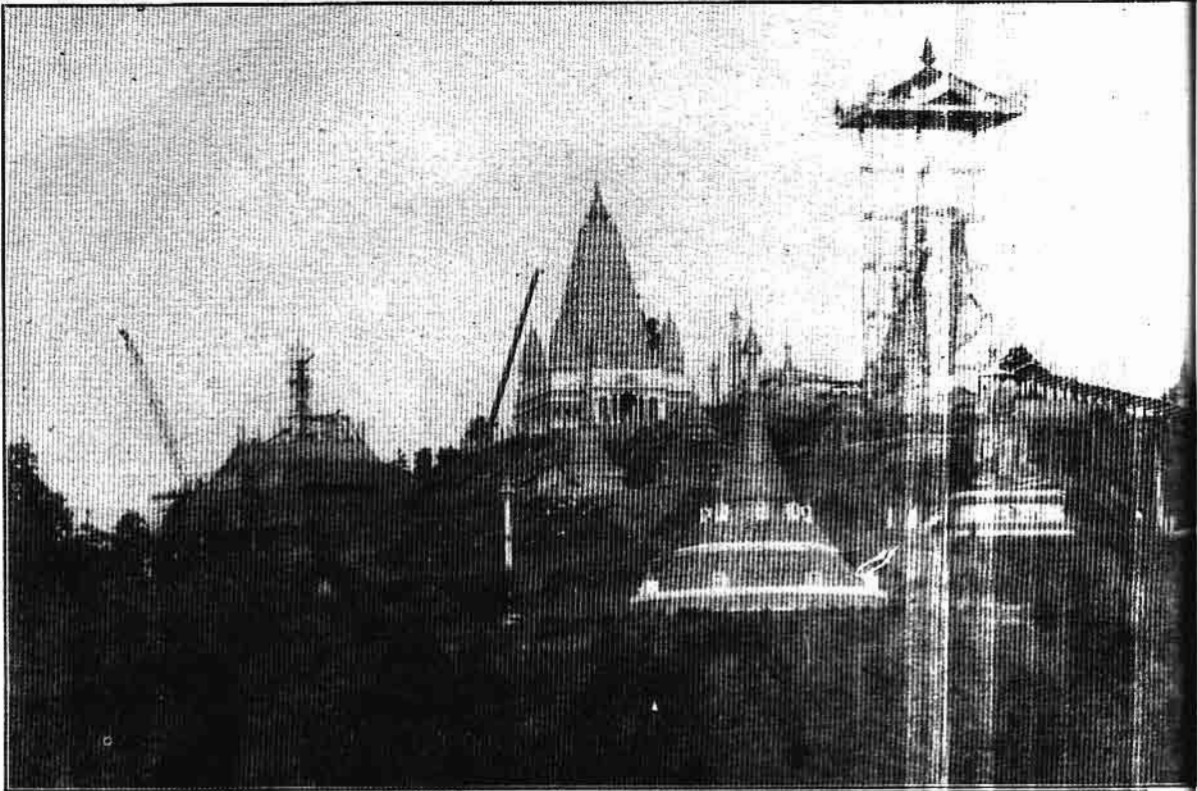
လောကီများ ကမ္ဘာ့ဇာန်ထောက်တည်ရာ တောင်မော်

ခြေ အများဆုံးသော ကျေးရွာဖြစ်ကြောင်း သိရသည်။

ကားသမားလေးက တောင်မော်ရွာအတွင်းမှ ဖြတ်သန်းကာ ရိပ်သာတည်ရာ တောင်ခြေအရောက် ပို့ဆောင်ပေးသည်။

မကြာမီ ရိပ်သာမုခ်ဦးရှေ့သို့ ရောက်သဖြင့် ကားပေါ်မှ ဆင်းခဲ့ကြသည်။ “မဟာဝိသုဒ္ဓါရာမ သာသနာ့ရိပ်သာ” ဟု ကမ္မည်းတင်ထားသည့် မုခ်ဦးအတွင်း ဝင်ရောက်ပြီးနောက် ဆရာတော် အရှင်ဝိသုဒ္ဓါစာရ ဝိမာန်သို့

• တောင်မော်သာသနာ့ရိပ်သာ (အပဗ္ဗတတောင်တော်)

သွားရောက်ဂါရဝပြု လေ့လာသည်။
ရိပ်သာကို ဆက်ခံသည့် လက်ရှိ ဆရာတော် ဦးကေသရသည် ရိပ်သာ အဝင်လမ်း ပြုပြင်မွမ်းမံမှု လုပ်ငန်းခွင် တွင် ကြီးကြပ်နေသည်ကို တွေ့ခဲ့ရ သဖြင့် စောင့်ဆိုင်းရစဉ် ဗိမာန်သို့ ဝင်ရောက်လေ့လာခြင်း ဖြစ်သည်။
ဗိမာန်တော်မှာ ရှစ်မြှောင့်ပုံတိုက်မ ဖြစ်၍ အထက်၌ ဘုံပြာသာဒ် သုံးဆင့် တင်ထားသည်။

ဗိမာန်တွင်းစည်

ဗိမာန်အတွင်း၌ ဆရာတော် အရှင် ဝိသုဒ္ဓါဇာတိ တင်ပျဉ်ခွေရွတ်တုတော် ကို ပလ္လင်ထက်တင် ပူဇော်ထားသည်။ ရှေ့တွင် မှန်သေတ္တာတစ်ခုရှိ၍ အတွင်း ၌ သွားတော်၊ မျက်လုံးတော်များကို ဖူးတွေ့ရသည်။

၂၆ နက္ခတ္တရောင်ခြည်ပုဂ္ဂလင်း

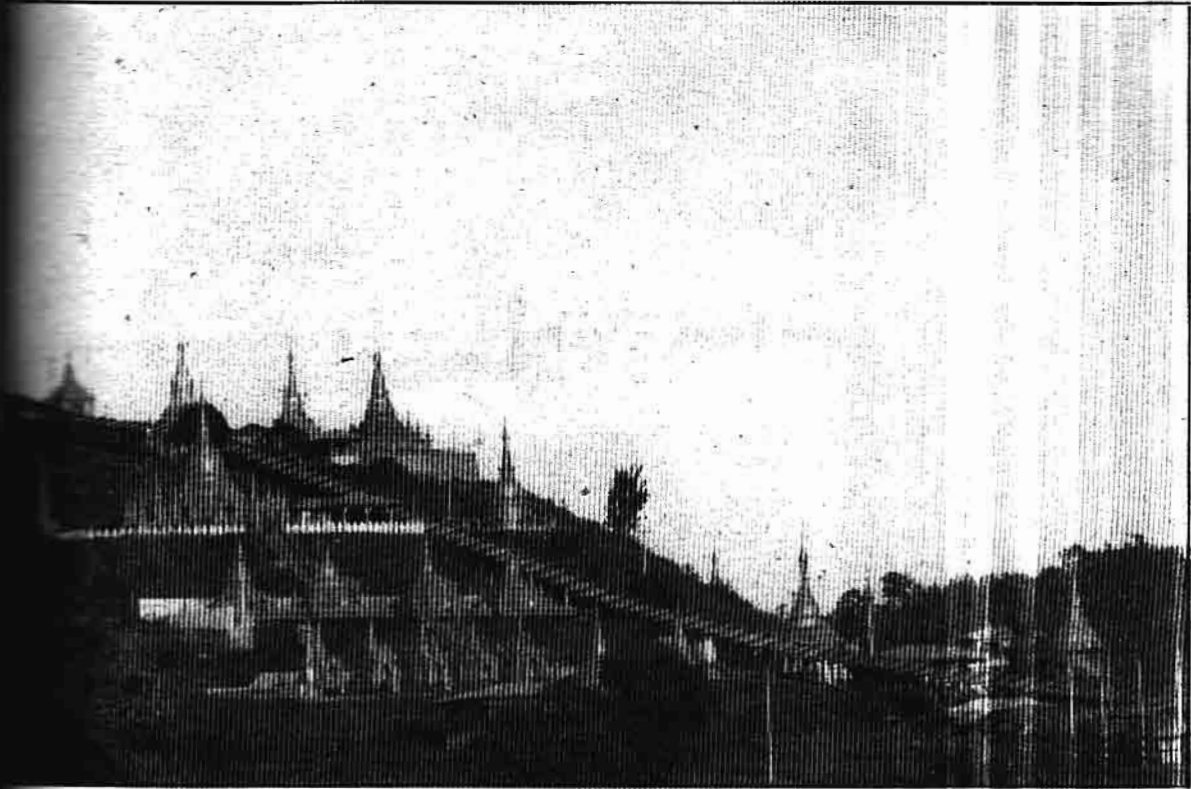
(၇-၇-၂၀၀၃)နေ့တွင် တေဇာဏ ဇရာသဘာဝ ကွင်းပုဏ္ဏားရာ သွားတော်မှာ ပုလဲယမာခြင်၍ မျက်လုံး တော်မှာ ငြိမ်းစာတ်လုံးကဲ့သို့ ဖြစ် တည်ကုန်ရစ်တည်သဖြင့် ပုဏ္ဏားထား ကြောင်း သိရသည်။

ဖြစ်စဉ်တော်များမှာ လက်ရှိဆရာ တော်အား မေးလျှောက်မှသာ သေချာ စွာ သိရှိနိုင်သဖြင့် ဗိမာန်မှ ပြန်ထွက် ကာ အရှေ့ဘက်တောင်ကုန်းထက် စေတီများသို့ သွားရောက်ဖူးမြော် သည်။

ကျောင်းပူဇော်များ

ကျောင်းဝင်းအပြင်ဘက်တွင် ဆရာ တော်ကြီး ဦးဆောင် တည်ထားခဲ့သော စေတီပေါင်း (၃၄)ဆူရှိ၍ ပန္နက်ချပြီးခဲ့ သည့် နှစ်ဆူကို လက်ရှိဆရာတော် ဦးဆောင်၍ ဆက်လက်တည်ဆောက်

နေကြောင်း သိရသည်။
ရာသီဥတု ပူပြင်းသော်လည်း တောင်တက်လှေကားနှင့် အမိုးပါ စောင်းတန်းကြောင့် သက်သောင့် သက်သာ ရှိပါသည်။ စောင်းတန်း လှေကားသို့ ရောက်သောအခါ ဝန်းကျင်မှ လေနေအေးများ တိုက်ခတ် နေသည်ကို တွေ့ရသည်။
စောင်းတန်းလှေကား တစ်ဖက် တစ်ချက်တွင် စားဖွယ်အရောင်းဆိုင် များ အစီအရီ တွေ့ရသဖြင့် ဘုရားဖူး ပရိသတ် စဉ်ဆက်မပြတ် လာရောက် လေ့ရှိသည်ဟု ခန့်မှန်းရသည်။
ယခင်က နတ်တောင်ခေါ် ဤဒေဝ ပဗ္ဗတ တောင်ထက်တွင် တောင်မော် ရွာမကျောင်းဆရာတော် ဦးနန္ဒ တည် ထား၍ ၁၃၁၀ ပြည့်နှစ်တွင် စစ်ကိုင်း

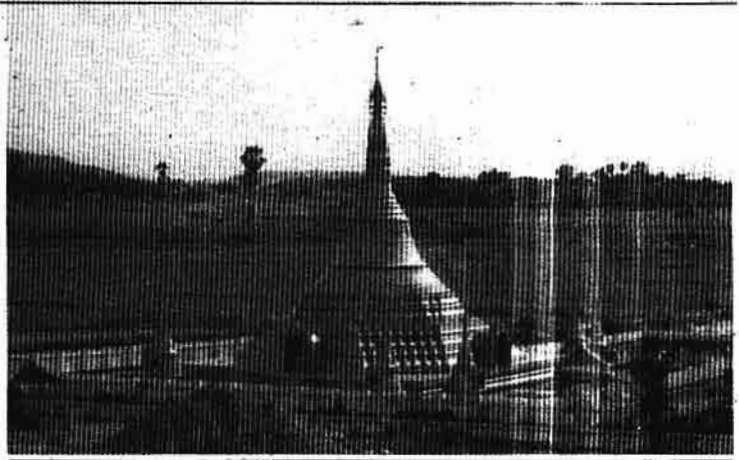

◆ တောင်ထွန်သာသနာ့ရှိသော (ထေရဝါဒတောင်တော်)

တောင်ရိုးမှ ပိဇ္ဇာဂိုဏ်းဝင် သက်တော် (၆၀)ခန့်ရှိ မဟာမြိုင်ဆရာတော်က ထပ်မံပြုပြင်ခဲ့သော စေတီတစ်ဆူသာ နှိမ့်ခဲ့သည်။ ထိုစေတီသည် ငလျင်ကြောင့် ပြိုပျက်နေ၍ ၁၃၅၅ ခုနှစ်တွင် ဗွမ်းမံကြရာ တောင်ပေါ်သို့ ခက်ခဲစွာ သွားလာခဲ့ရသည်ဆို၏။

ထို့နောက် ကောလင်းမြို့နယ်၊ ဘန်ဘွားကုန်းရွာ သတ္တုတွင်းမှ ဝန်ထမ်းများက စက်ယန္တရားဖြင့် ကုသိုလ်ပြုခဲ့သဖြင့် အတန်အသင့် ဖြောင့်ဖြူးသည့် တောင်တက်လမ်းကလေး ဖြစ်လာသည်။

ထိုစဉ်က ဤရိပ်သာ တည်ထောင်သူ ဆရာတော် ဦးဝိသုဒ္ဓါစာရက 'သွပ်မိုးစောင်းတန်းလှေကား' ဖြစ်လာရန် ဆန္ဒရှိတော်မူသော်လည်း 'တို့အရာ မဟုတ်ပါဘူးလေ။

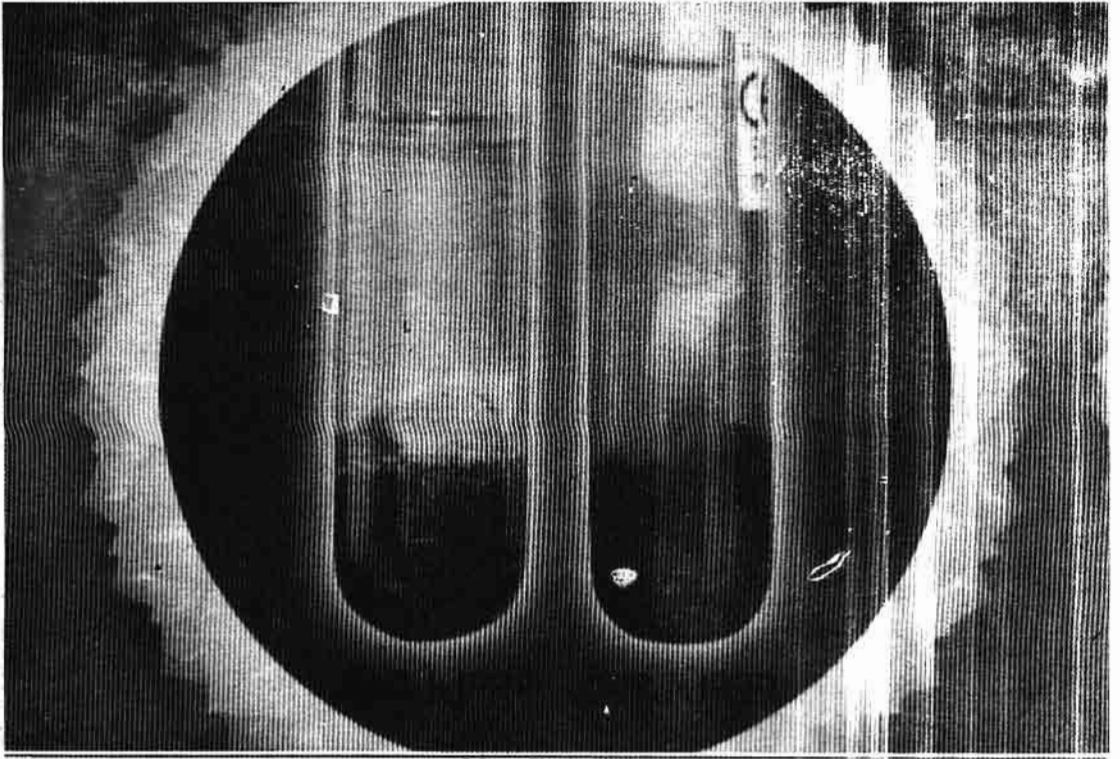

◆ ဂုဏ္ဍဇာတံတီ

ဘုန်းရှင်ကံရှင်တွေရဲ့ အရာသာဖြစ်တယ်' ဟု မိန့်ကြားတော်မူခဲ့သည်ဆို၏။

၁၃၆၆ ခုနှစ်တွင် (၁၀၆)ခန်းရှိသည့် ဤစောင်းတန်းလှေကားကြီး ဖြစ်ပေါ်လာသည်ဟု သိရသည်။

စောင်းတန်းအတိုင်း ဖြည့်စုခြင်းချင်း တက်ကာ ဝန်းကျင်ကို လေ့လာကြည့်ညှိခဲ့ရာ လက်ဝဲဘက်၌ ခုနစ်ဆူ တန်းစေတီ ထိုမှအထက်တွင် လေးဆူ တန်းစေတီများကို အစီအရီ ဖူးတွေ့ရသည်။

◆ ဆရာတော်၏ ထုငြားသည့် ဆွေတော်များ

လက်ဖမ်းခြင်း

၂။ နှလုံးရှာရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

◆ သို့သော်လည်းကောင်း၊ ထိုအခါကလည်း ထိုအခါက

စေတီတန်းများ အလယ်တွင် ထက်၊အောက် တက်ရောက်နိုင်သော မုခ်ဦးလှေကားများ တပ်ဆင်ထား သည်။ ဤနေရာသည် ယခင်က ကျောက်တုံး ကျောက်ဆောင်များသာ ဖြစ်နေရာ ဆရာတော်က စေတီပုထိုးများ တည်ထားရန် ကောင်းလှသော်လည်း အားမတန် မာန်ချနေခဲ့ရသည်။

၁၃၆၀ ပြည့်နှစ်လွန် နှစ်များတွင် ဝန်းသိုမြို့၊ ပအိုဝ်းငြိမ်းချမ်းရေးတပ်မှ ခိုင်းခဲ့၍ မြေညီ ကုသိုလ်ပြုခဲ့သဖြင့်

ဤသို့ စေတီများ ပွင့်ထွန်းလာသည် ဆိုလေသည်။

တောင်ခြေနေရာ စောင်းတန်း တောင်ဘက်တွင် ရွှေစည်းခုံ ပုံစံတူ စေတီတော်ကြီးကို ဖူးမြင်ရကာ တောင် ခါးပန်း၊ စောင်းတန်းလက်ယာဘက် အမြင့်၌ ကျိုက်ထီးရိုးကလေး စေတီ တစ်ဆူ ဖူးတွေ့ရသည်။

ထိုမှအထက်တွင် ဂုဏ်နဝစေတီကို ပေါင်းဆုံးသဏ္ဍာန် ထူးခြားစွာ တွေ့ရ သည်။ ထိုမှ လောကနန္ဒာ၊ အာနန္ဒာ

ပုံစံတူ စေတီများ ကိန်းဝပ်တော်မူ သည်။

လက်ဝဲဘက်ကုန်းလျှော တောင်ခါး ပန်းတွင် အဘယမုဒြာ တင်ပျဉ်ခွေ ရုပ်ပွားတော်ကြီးတစ်ဆူနှင့် တောင် ထိပ်အစွန်းတွင် ဉာဏ်တော် အမြင့် (၉၀)ပေရှိ မတ်ရပ်တော်ကြီး တစ်ဆူတို့ ကိန်းဝပ်တော်မူကြသည်။

ရုပ်ပွားတော်ကြီး နှစ်ဆူစလုံးသည် တောင်ထိပ်သို့ မော့ကြည့်လိုက်ပါက ကြီးမားထင်ရှားစွာ မော်ဖူးနိုင်သော ရုပ်ပွားတော်များ ဖြစ်ကြသည်။ လက် တစ်ဖက်ကို အနည်းငယ်ထောင်၍ ကွေးထားပြီး လက်ဖဝါးကို အပြင်ဘက် သို့လှန်ကာ လက်ချောင်းများ အထက် သို့ ထောင်ဖြန့်နေဟန် အဘယဟတ္ထ ခေါ် အဘယမုဒြာ ဘေးမှဟန်တော် များ ဖြစ်ကြသည်။

ကိုးကွယ် ဆည်းကပ်အပ်သော မြတ်စွာဘုရား ကိုယ်တော်တိုင်မှာ ကိလေသာ ကင်းစင်တော်မူပြီးသော အနန္တဗိန ဖြစ်တော်မူသောကြောင့် (နကုတောဘယ်) ကြောက်ရွံ့ထိတ်လန့် ဖွယ် တစ်စုံတစ်ရာ မရှိတော့ပြီ။ ဟူသော ဗုဒ္ဓဂုဏ်တော်ကို သိစေလို ခြင်း၊ လက်တော်ဖြင့် ပြထားခြင်း ဖြစ် သည်။

ပရိနိဗ္ဗာန် ပေးကြောက်ကြလင့် ကြက်သီး မွှေးညင်းထခြင်း ထိတ်လန့်တုန်လှုပ်ခြင်း တစ်စုံတစ်ရာမဖြစ်လင့် ကိုးကွယ်အားထား စရာ ဗုဒ္ဓမြတ်စွာ ရှိနေပြီ ဟူသော ဂေဠုသုတ်ပရိတ်တော် ဒေသနာကို ဟောကြားတော်မူနေဟန် ဖြစ်သည်ဆို၏။

ရွှေလ ဆက်ဖတ်ပါရန်

စံထွန်းသာ

၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ ဒီဇင်ဘာလတွင် စာရေးသူ နေထိုင်ရာ မင်းလှ၊ သာယာ မြို့သစ်(၁၄)လမ်း နေအိမ်သို့ မိုးညို မြို့နယ်၊ ရွှေခဲကျေးရွာမှ တပည့်များ ဖြစ်ကြသော ကိုဝင်းထွဋ်၊ ဝင်းနိုင်ဌေး၊ ကိုအောင်ကျော်သန်းတို့ ရောက်ရှိလာ ကြပါသည်။

စာရေးသူ၏ သမီးလေးဖြစ်သော မနန္ဒာကျော်နှင့် မအိဖြူဇင်တို့ နှစ်ဦး က...

‘အဖေ အိမ်မှာ ရွှေခဲက ညှော်သည် တွေ ရောက်နေတယ်’

ဟု လာပြောကြရာ...

‘အေးကွယ် အဖေ ခုပြန်လာခဲ့မယ် လို့ ပြောလိုက်ရာ...

‘ဟုတ်ကဲ့ အဖေ’

ဟု ဆိုကာ သမီးများ ပြန်သွားကြ သည်။

ထို့နောက် စာရေးသူ အိမ်ပြန် ရောက်ပြီးနောက် နေအိမ်ညှော်ခန်းတွင် ထိုင်စောင့်နေကြသော တပည့်များ ကို...

‘ဟေ့...လူစုံတက်စုံပါလား၊ တပည့် တို့ လာရင်းကိစ္စ ပြောပါဦး’

ပြောလိုက်ရာ ကိုဝင်းထွဋ်က...

‘ဒီလိုပါဆရာ ဒီနှစ် မိုးတွင်း ကျွန်တော်တို့ရွာမှာ ကမ်းပြိုလို့ ရွာ တစ်ဝက်နီးပါး ရွှေပြောင်းရတော့မယ် ဆရာ။

ဟိုနှစ်က ဆရာလာတဲ့ အချိန်တုန်း က ကျွန်တော်တို့ ကမ်းနားတန်း အိမ်တွေ အကုန် မြစ်ထဲပါသွားပြီ။ ထန်းပင်စုလဲ ကမ်းနီးနီးပဲ ကျန်တော့ တယ်’

‘ဒါဖြင့်ရင် မင်းတို့ ဘယ်နေရာကို ရွှေပြောင်းကြမှာလဲ’

ဟု မေးလိုက်ရာ ကိုအောင်ကျော် သန်းက ကြားစင်၍...

၃၀ နက္ခတ္တဇာတိမြေဗေဒပညာရေး

ရိပ်ခါး (မင်းလှ)

အိမ်ဆောက်နေထိုင်သူများ

သိမှတ်ဖွယ်ရာ

‘မအူကုန်းရွာနဲ့ ရွှေခဲဘုန်းတော်ကြီး ကျောင်း ကြားမှာ မြေကွက်လပ်ကို ရွာသစ်တည်ရမယ်ဆရာ။ ကျေးရွာ အုပ်ချုပ်ရေးမှူး ကိုခင်မောင်ဆန်းနဲ့ ကျေးရွာ အထောက်အကူပြုအဖွဲ့က မြေနေရာတွေ တိုင်းထွာ သတ်မှတ် ပေးထားပါပြီ။ အခု ကျွန်တော်တို့ အိမ်သစ် ဆောက်ရမှာ ဖြစ်တဲ့အတွက် ဆရာဆီလာပြီး ဘယ်နေ့ ဘယ်ရက် ဆောက်ရင် ကောင်းမလဲ လာမေးတာ ပါ ဆရာ။

နောက်ပြီး ကျွန်တော်တို့မှာ အိမ်ဆောက်မယ့် သစ်၊ ဝါး၊ အားလုံး စုံနေပြီ’

ဟု ပြောပြကြပါသည်။

စာရေးသူက...

‘အိမ်ဆောက် နေထိုင်ကြသူများ သိမှတ်ဖွယ်လင်္ကာတစ်ပုဒ် ငါ ရွတ်ပြ မယ်။ မင်းတို့ နားထောင်ကြပါ။ ကျော့တိုထရ်ဆရာတော်ကြီးရဲ့ မှတ်စု ထဲက ဖြစ်တယ်။

လင်္ကာမှာ...

ယင်းတည်ရာ၌ ကြွန်းဟူသား တိုင်နှစ်ပါး

ကို ရင်းပျားအစ အဆုံးကျအောင် ဟတ္ထ တောင်ထွာ ရပြီးကာနောက် သုံးခုပြောက် မှာ ပိတ်ပုံရင်း။

တဝိတိပုံ တညီတုံပျား သတ်နှင့်စာ၍ တစ်ကြွင်းမှ စီးပွားထွာ ဆုတ်ယုတ်ရာ၏။ နှစ်ကြွင်းမှ အပိုဆယ်ဖြာ ပုဇွန်လာ၍ သုံးခုကြွင်းမှ ဘယာဘေးအင် ခံပြန်၏။

လေးကြွင်းမှ ကြီးစွာလာတံကြီး ရရပြ တည်း။ ငါးခုကြွင်းမှ ကြိုသူပိတ ဟက်ကိန်း ကျစ်။ ခြောက်ခုကြွင်းမှ စီးပွားရွှေငွေ ဆန်ရေပါး တိုးကာပွားမည်။

သျှာကြွင်းမှ လင်နှင့်ယား၊ ခိုက်ရန်ပွား၍ အိမ်ထောင်ပျက်ကိန်း ကျလိမ့်တည်း။

ကဲ...ခုမင်းတို့ အိမ်သစ်ဆောက်ကြ မယ်ဆိုတော့ ကိုဝင်းထွဋ် အိမ်က အမြင့် ဘယ်နှတောင် ဆောက်မှာလဲ ပြောပြပါ’

‘ခေါင်တိုင်(၁၅)တောင်၊ လက်ခံ တိုင်က(၁၃)တောင်ပါဆရာ’

‘ဒီလင်္ကာအရ ခေါင်တိုင်တို့ မယူဘဲ လက်ခံတိုင်များက ဒေသအခေါ် ဥယျာဉ် တိုင်(ဥရူတိုင်)နဲ့ (ကြွန်း)တိုင်ကို ယူရပါမယ်။

အိမ်ဆောက်လုပ်တဲ့အခါ ပထမ ဦးစွာ စိုက်ထူရတဲ့တိုင်ကို ဥယျာဉ်တိုင် (ဥရူတိုင်)လို့ ခေါ်တယ်။ ဥရူတိုင်နဲ့ (ထမ်းပိုးထမ်း) ခေါင်းရင်းဘက်က ထောင့်က တိုင်ကို (ကြံ့ငန်း)တိုင်လို့ ခေါ်တယ်။ ဒီတိုင်(၂)လုံးကို အရင်းက အဖျားထိ လက်နဲ့ အတောင် ရေတွက် ပြီး ပေါင်းရပါမယ်။

ရရှိတဲ့ အတောင်အရေအတွက်ကို (၃)နဲ့မြှောက်လို့ ဆိုထားတယ်။ မြောက်ရတဲ့ အရေအတွက်ဟာ မိတ်ပုံ ၀။ အဲဒီမိတ်ပုံကို (၇)နဲ့ စားပါ။ အကြွင်း ကို ယူရပါမယ်။

အခု မောင်ဝင်းထွဋ် တည်ဆောက် မယ့် အိမ်ကို တွက်ကြည့်ပါမယ်။

လက်ခံတိုင်(၁၃)တောင်လို့ ပြော တဲ့အတွက်...

ဥရူတိုင် ၁၃ တောင်
ကြံ့ငန်းတိုင် ၁၃ တောင်
၂၆ တောင်

၂၆ x ၃ = ၇၈ မိတ်ပုံ
၇၈ ÷ ၇ = ၁ ကြွင်းဖြစ်သည်

လက်မှာက "တစ်ခုကြွင်းမူ စီးပွား ဥစ္စာ ဆုတ်ယုတ်ရာ၏" တဲ့။ ဝင်းထွဋ်ရဲ့ အိမ်ဟာ စီးပွားဆုတ်ယုတ်မယ့်အိမ် ဖြစ်နေတယ်'

ဝင်းထွဋ် မျက်နှာလေး ညှိုးငယ်သွား သည်။

'ဘယ်လိုလုပ်ရင် ကောင်းပါ့မလဲ ဆရာ ကူညီပါဦး'

ဟု ပြောရာ စာရေးသူက...

'မင်းတို့ စိတ်မကောင်း မဖြစ်ကြပါ နဲ့ လက်ခံတိုင်ကို (၁၂)တောင် ထားပြီး ဆောက်ပါ။ ဥရူတိုင်(၁၂)တောင်၊ ကြံ့ငန်းတိုင်(၁၂)တောင် ပေါင်း(၂၄) တောင်၊ ယင်း(၂၄)တောင်ကို (၃)နဲ့ မြှောက် (၇၂) မိတ်ပုံရတယ်။ မိတ်ပုံ

(၇၂)ကို (၇)နဲ့စားတော့ (၂)ကြွင်း ရပါတယ်။

လက်မှာက "နှစ်ခုကြွင်းမူ အရပ် ဆယ်ဖြာ ပူဇော်လာ၍"လို့ ဆိုထား တဲ့အတွက် အရပ်(၁၀)မျက်နှာက ပူဇော်ခြင်းကို ရရှိမယ်။ အခြံအရံ ပေါ များမယ်။ မိတ်ကောင်း ဆွေကောင်း များ ရရှိနိုင်တာပေါ့ကွာ'

ဟု ပြောလိုက်ရာ မောင်ဝင်းထွဋ်၊ ဝင်းထွဋ်၊ အောင်ကျော်သန်းတို့ဝမ်းသာ ချင်ပြီးစွာ ပြန်သွားခဲ့ကြပါသည်။

စာရှုသူ ဝါသနာရှင်များ၊ သုတေသီ များ (၇)ရက်နေ့သားသမီးများ အား လုံး အိမ်တစ်အိမ် ဆောက်လုပ်နေထိုင် ကြရာ၌ ကျေးဇူးရှင် ကျောက်ထရံ ဆရာတော်ကြီး ဦးကောဝိဒဓမ္မထံက သင်ယူရရှိခဲ့သော အိမ်နှင့် ပတ်သက် ၍ သိမှတ်ဖွယ်ရာများကို မူရင်းလက်ာ နှင့်အတူ ဆောင်းပါး ရေးသားဖော်ပြ၍ မှတ်တမ်းပြုလျက် ရှိပါသည်။

အိမ်တစ်အိမ် ဆောက်လုပ်နေထိုင် ကြရာတွင် အဓိက နေအိမ်၏ ထုတ်၊ လျှောက်၊ အကျယ်အဝန်းကို တည် တွက်ချက်ရသော အဝင်နက္ခတ်၊ အထွက်နက္ခတ်၊ အိမ်နိမိတ်၊ အိမ်သက် တွက်နည်း စသည်ဖြင့် အကျိုးရှိနိုင် သော နက္ခတ်၊ နိမိတ်ဖြစ်ရန် လိုသည်။ မြေခံကောင်းရန်လိုသည်။ ရက်ကောင်း ရက်မြတ် အချိန်ကောင်း အခါကောင်း ဖြစ်ရန် လိုပါသည်။

နေအိမ် အနိမ့်အမြင့်ပေါ် မူတည်၍ တွက်ချက်ယူရသော အကြွင်းများ ရရှိ အောင် အကျိုးပေးသော နေအိမ်များ ဆောက်လုပ်နိုင်ကြပါစေဟု ဆန္ဒပြု လျက် ကြီးပွားချမ်းသာသော ဘဝများ ကို ပိုင်ဆိုင်နိုင်ကြပါစေ။

ဗိုလ်မင်း(မင်းလှ)

လေးဖက်နှာနှင့်

အာပီရောင်

အတွက် ဆေးတစ်လက်

တစ်နေ့ စာရေးသူ၏ နေအိမ်သို့ ယောက်ဖငယ် ကိုမြင့်စိုး ရောက်လာပါ သည်။ သူ၏အစ်မ ဖြစ်သူ (စာရေးသူ၏ဇနီး)အား ဆေး နည်းတစ်မျိုး ပြောပြနေသည်ကို စာရေးသူ အဝတ်လဲရင်း ကြားနေရ ပါသည်။

စာရေးသူ၏ဇနီးသည်မှာ နောက် ကျောအတွင်းဘက် ဘယ်ဘက် လက်ပြင်နားတွင် ကိုက်ခဲခြင်းနှင့် တစ်ခါတစ်ရံ လက်ဆစ်ခြေဆစ်များ ကိုက်ပြီး အနည်းငယ် ရောင်လာတတ် ခြင်းတို့ မကြာခဏ ဖြစ်တတ်သဖြင့် သူ့မောင်ဖြစ်သူ ကိုမြင့်စိုးက အောက်ပါ ဆေးနည်းလေးကို ပေးနေခြင်း ဖြစ်ပါ သည်။

ဤဆေးနည်းမှာ လွယ်ကူပြီး ငွေ ကြေးအနည်းငယ်ဖြင့် ပျောက်ကင်း သွားကြသည်မှာ (၂/၃)ဦးရှိပြီဖြစ် ကြောင်း ကိုမြင့်စိုးက ပြောပါသည်။ သို့ပါ၍ အများသူငါအတွက် ဒါနပြု ရေးသားလိုက်ရပါသည်။

ဆေးနည်းမှာ...
ရပျိုသီးအညိုကို အနက်ပိုနည်ဖြင့် စိပ်၍ နာကုင်၊ နာဂရံ၊ သည်နေရာများကို လူး ခန်းဖြစ်ပါသည်။
ဆေးလူးပြီး (၁/၂)ရက်အတွင်း သိ သာမူရှိပြီး သက်သာပျောက်ကင်းပါ ကြောင်း ကိုမြင့်စိုး၏ ပြောပြမှုကို တစ်ဆင့် ကုသလိုပွားလိုက်ရပါ ကြောင်း...

စေ့ခွာမိုး (တောင်ငူ)

နှလုံးရောဂါနှင့် ပတ်သက်လာလျှင်

တန်ခိုးရှင် နှလုံးအားတိုးဆေး၊ ပြုစုရေးအောင်မြင်

[တိုင်းရင်းခေမာဝါးမှတ်ပုံတင်
ဂဥပဒ် Y ဝမ်မြေဥပ
လိုင်စင်-၃/၂၀၀၇၊
တစ်ဆယ့် (၁၂၅၁)]

မြောက်ဥက္ကလာပ မြို့နယ်၊
ရောက်တဲ့အခါ “နှလုံးရောဂါနှင့်
ပတ်သက်လာရင် တန်ခိုးရှင်
နှလုံးအားတိုးဆေးကိုတွေ့အောင်
ရှာ” ဆိုတဲ့ ဆိုင်းဘုတ်စာတန်းတစ်ခု
ကို စတွေ့စဉ်ကဖတ်ပြီး ပြုံးခဲ့မိပါ
တယ်။

အလေးအနက် မထားမိရိုး
အမှန်ပါ။ ဒါပေမယ့် ပန်းသတင်း
လေညင်းဆောင်ဆိုသလို တန်ခိုး
ရှင် နှလုံးအားတိုးဆေးကို သောက်
ပြီး နှလုံးရောဂါ ဝေဒနာရှင်များ သက်သာပျောက်ကင်းသွားကြတဲ့
သတင်းကို တစ်ဆင့်စကားတစ်ဆင့်နားနဲ့ ကြားရဖန် များလာတဲ့အခါ
စိတ်ဝင်တစား ရှိလာပါတယ်။

နှလုံးရောဂါအကြောင်းကိုလည်း သေသေချာချာ လေ့လာမိပြီ။
အမြို့မြို့ အနယ်နယ်မှာ ရှိတဲ့ နှလုံးရောဂါဝေဒနာရှင်များ သိရှိနိုင်ဖို့
အကျိုးပေး နှိုးဆော်တင်ပြလိုက်ပါတယ်။

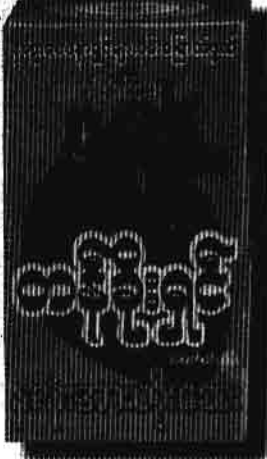
ယနေ့ခေတ်တွင် အဖြစ်များသော ရောဂါများအနက် နှလုံးရောဂါ
လဲ အပါအဝင်ဖြစ်ပါတယ်။ နှလုံးဟာ ဟဒယဝတ္ထုရုပ် ဖြစ်ပါတယ်။
လူခန္ဓာကိုယ် ရင်၏ အတွင်းသားမြတ်နှစ်ခု အလယ် ပဒုမ္မာကြာင့်
သဏ္ဍာန်တည်ရှိပါတယ်။ လူခန္ဓာကိုယ် တည်ဆောက်မှုမှာ ဟဒယ
ခေါ် နှလုံးဟာ အဓိကအကျဆုံး ဖြစ်ပါတယ်။

နှလုံးဟာ မွေးဖွားသည်မှ အသက်ရှင်နေသမျှ ကာလပတ်လုံး
နေ့ညမပြတ် အလုပ်လုပ်နေရတဲ့ ခန္ဓာကိုယ်တွင်းက သက်စောင့်
စက်ယန္တရားတစ်ခု ဖြစ်ပါတယ်။ ခန္ဓာကိုယ်တစ်ခုလုံးမှာရှိတဲ့ လှည့်
ပတ်နေတဲ့သွေးများကို သွေးဟောင်းက သွေးသစ်ဖြစ်အောင် ပြု
လုပ်ပေးနေရပြီး တစ်ကိုယ်လုံးရှိ သွေးကြောအားလုံးကို ပို့ဆောင်
ဆက်သွယ်ပေးနေရတဲ့ စက်တစ်ခုဆိုရင် မမှားပါဘူး။

နှလုံးသွေး ပုံမှန်လည်ပတ်စေဖို့ အဓိက အချက်ကတော့ **ဝမ်း
တွင်းမှာရှိတဲ့ လေ(ဂါယော)ဟာ အဓိကကျပါတယ်။** လေအား
နည်းရင် သွေးအားပုံမှန်တွန်းမပို့နိုင်တဲ့အတွက် နှလုံးသွေးဟာ
ပျစ်ခဲပြီး နှလုံးသွေးလည်ပတ်မှု အားနည်းလာပါတယ်။

အဲဒီအခါ **လေဖက်နား၊ လေငန်းလေဖြတ်ရောဂါများ** နောက်
ဆက်တွဲ ဖြစ်ပွားလာနိုင်ပါတယ်။ ဒါကြောင့် နှလုံးရောဂါဟာ
ဘယ်လောက် အရေးကြီးတယ်ဆိုတာ သိခွင့်ရခဲ့ပါတယ်။

နှလုံးဆန့်ခြင်း၊ နှလုံးအောင့်ခြင်း၊ နှလုံးစူးခြင်း၊ မောခြင်း၊ ကျပ်ခြင်း
၁၂ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

တို့ဟာ သိတနဲ့ညဏှ ဝိရောဓိပစ္စယ
ကြောင့် ဖြစ်လာရခြင်းပါ။ အချို့
အဆိမ့် အဆီးအစားများသော
အစာအာဟာရများ လွန်ကျူးစွာ
စားသုံးခြင်း၊ အရက်အမျိုးမျိုး၊
ဆေးလိပ်၊ စီးကရက်တို့ သောက်
သုံးခြင်း၊ စိုးရိမ် ပူပန်မှုများခြင်း၊
ဖိစိတ်မှုများခြင်း၊ ကိုယ်လက်လှုပ်
ရှားမှုနည်းခြင်း၊ နေပူ မီးပူခံပြီး
ရေချိုးခြင်း၊ ပန်ကာလေ၊ လေ
အေးစက်တို့တွင် နေထိုင်မှုများ
ခြင်း စတဲ့ အကြောင်းအချက်များ
ဟာ နှလုံးရောဂါ ဖြစ်ပွားလာရ
ခြင်းရဲ့ အဓိကအချက်များ ဖြစ်ပါ
တယ်။

အဲဒီ နှလုံးရောဂါကို လျင်မြန်စွာ သက်သာပျောက်ကင်းစေတဲ့
ဆေးကတော့ တန်ခိုးရှင်နှလုံးအားတိုးဆေးပါပဲ။ ဘယ်လိုရောဂါ
တွေ သက်သာပျောက်ကင်းစေနိုင်တယ်ဆိုတော့ နှလုံးသွေးကြော
ကျဉ်းခြင်း/ကျယ်ခြင်း၊ နှလုံးခုန်နှုန်းမြန်ခြင်း၊ အသက်ရှူမဝခြင်း၊
အချိန်ပြည့် သွေးတိုးနေခြင်း၊ စိတ်ပင်ပန်းနွမ်းနယ်ခြင်း၊ ပြင်းထန်စွာ
လှုပ်ရှားမှုကြောင့် မောပန်းခြင်း၊ အိပ်မပျော် စားမဝခြင်း၊ သွေးအား
နည်းခြင်း၊ ရင်တုန်မူးဝေခြင်း။

ကျောရင်ညှပ်အောင့်ခြင်း၊ လေထိုးလေအောင့်ခြင်း၊ နှလုံးစူး၍
အောင့်ခြင်း၊ မီးယပ်ထိမ်၊ မီးယပ်ကျန်၊ မီးယပ်ငုပ်ခြင်း စသည့်
ရောဂါများအတွက် ရေလဲအမျိုးမျိုးဖြင့် သောက်သုံးနိုင်ပြီး ကလေး
ငယ်မှအစ ကျား/မ အရွယ်မရွေး သောက်သုံးပါက ဆီး၊ ဝမ်း၊
လေ မှန်ကန်၍ အိပ်ပျော်စားဝင် အားအင်ပြည့်ဝပြီး သန်းဆန်းစေ
ပါတယ်။ ဤဆေးကို နေ့စဉ် သောက်သုံးခြင်းဖြင့် ဘာကြောင့်
မောမော အမောပြေပေပါတယ်။

အမြို့မြို့ အနယ်နယ်ရှိ နှလုံးရောဂါ ဝေဒနာရှင်များ အလွယ်
တကူ ဝယ်ယူ သောက်သုံးနိုင်ရန် တန်ခိုးရှင်ဆေးတိုက်မှ မြန်မာ
ပြည်တစ်ဝန်း ဖြန့်ချိ ရောင်းချလျက်ရှိကြောင်း မဂ်လာသတင်း
ကောင်း ပါးလိုက်ပါတယ်။

ပင်ဂုဏ်

တန်ခိုးရှင် ဆေးတိုက်

အမှတ်-(၁၉၂)၊ ရော(ဂ)လမ်း၊ (ည)ရပ်ကွက်၊
မြောက်ဥက္ကလာပမြို့နယ်၊ ရန်ကင်းမြို့၊ ဖုန်း-၀၉ ၈၆၅၂၂၅။

မြောင်းမြ မောင်ယဉ်တင့်

◀ သီပေါက်ခံ လက်ထက်ကပြည့်ဖွတ်

နယ်ကျွတ် စာသားဟစ်ခိုး

မုံရွာမြို့ ဆိုင်းတန်းလမ်းပေးမှု ပုံဆန်းကျောက်ပျား

ရှေးပစ္စည်းများနှင့်

မုံရွာမြို့၊ ဘုရားကြီးရပ်ကွက်၊ ဆိုင်းတန်းလမ်းနေ ကိုသိန်းမြင့်ဝင်း ခေါ် ဖိုးသံ၏ ဖိတ်ကြားချက်အရ သူ့နေအိမ်သို့ ရောက်ရှိသောအခါ အမြင့်(၁၂)လက်မ၊ အချင်း(၈)လက်မ ရှိသော ကြွေအိုးနှစ်လုံးကို ထုတ်ပြပေး သည်။

ဘိုးဘွားလက်ထက်က သိမ်းထား ခဲ့သော အသုံးအဆောင် ဖြစ်သည်။ သူ၏ ဘိုးဘွားများသည် တရုတ်နိုင်ငံ၊ F.5A, September, 2014.

ယူနန်ပြည်နယ်မှ မုံရွာသို့ လာရောက်၍ ရောင်းဝယ် ဖောက်ကားကြသည့် ကုန်သည်များ ဖြစ်ကြသည်။ ဒုတိယ ကမ္ဘာစစ်အပြီးတွင် ကားလမ်း၊ ရထားလမ်းများ ပျက်စီးကာ လမ်းပန်း ဆက်သွယ်ရေး ပြတ်တောက်သွား သဖြင့် မုံရွာမြို့တွင် အခြေချ နေထိုင်ဖြစ် ခဲ့သည်ဆို၏။

ကြွေအိုးနှစ်လုံးမှာ အဖုံးများပါရှိ၍ နှုတ်ခမ်း၌ ရေသွန်ရန် မြောင်းငယ်ပြု

လုပ်ထားသည်။ တံဆိပ်ဝိုင်းတစ်ခုစီ ခပ်နိပ်ထားသည်။

REG^d MARCH 1849.

POHELL. BRISTOL.

ဟူ၍ စက်ဝိုင်းပုံတွင်း တွေ့ရှိရကာ တစ်ခုမှာ အလယ်၌ အင်္ဂလိပ်ဂဏန်း (5)ပါရှိသည်။ စာသားများကား နှစ်ခု လုံး တူညီသည်။

ကြွေအိုး၏ ထုထည်အရ ရေ (၅) ပေါင် ဝင်ဆုံကြောင်း ရည်ညွှန်းဟန်ရှိ

နက္ခတ္တဗေဒင်ခြေညီမဂ္ဂဇင်း ၃၃

သည်။ နှစ်ပေါင်း (၁၆၀)ကျော် ရှိပြီ ဖြစ်၍ မူလအတိုင်း အက်ကွဲရာမရှိ တွေ့မြင်ခဲ့ရသည်။

ဘိသိက်ခံ ကြွေလက်ဖက်ရည်ခွက်

ဤလက်ဖက်ရည်ခွက်မှာ နှုတ်ခမ်း အနည်းငယ် ပဲ့နေသော်လည်း နံ့နား ဆေးရောင်စုံပုံများကို ကောင်းစွာ မြင် ရသည်။ အင်္ဂလန်ပြည်ရှင်ဘုရင်နှင့် ဘုရင်မတို့၏ပုံများ ဖြစ်ကြသည်။ အောက်တွင်...

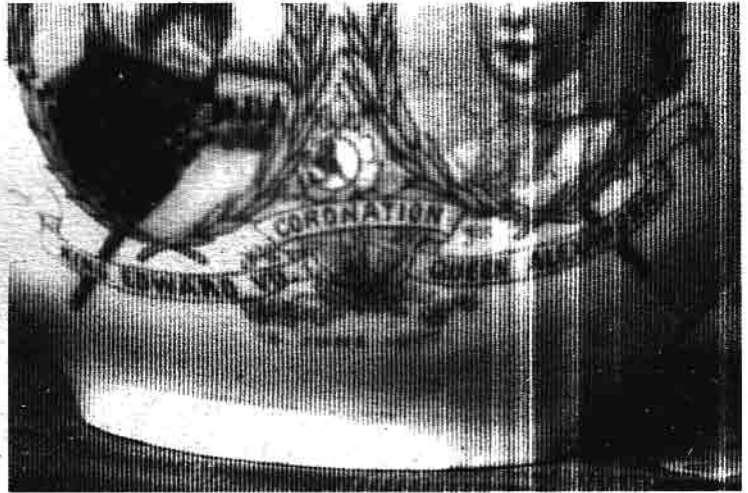
KING EDWARD VII

CORONATION

QUEEN ALEXANDRA.

16. JUN. 1902.

ဟူသော စာတမ်းများ ပါရှိသည်။ သတ္တမမြောက် အက်ဒွပ်ဘုရင်နှင့် အလက်ဇန်းဒြားဘုရင်မတို့၏ ရာဇ ဘိသိက်ခံပွဲကို ၁၉၀၂ခုနှစ်၊ ဇွန်လ၊ (၁၆)ရက်နေ့မှာ (၂၉)ရက်နေ့အထိ ကျင်းပခဲ့ရာ ပထမဦးဆုံး ပွဲသဘင် နေ့တွင် လက်ဆောင်အဖြစ် ချီးမြှင့်

◆ လက်ဖက်ရည်ခွက်မှ စာတမ်း

တော်မူသော လက်ဖက်ရည်ခွက် ဖြစ် ကြောင်း သိရသည်။

နှစ်ပေါင်း (၁၁၀)ကျော်ပြီဖြစ်ကာ နှုတ်ခမ်းအနည်းငယ် ပဲ့ရာမှလွဲ၍ မူလ အခြေအနေအတိုင်း လေ့လာနိုင်၏။

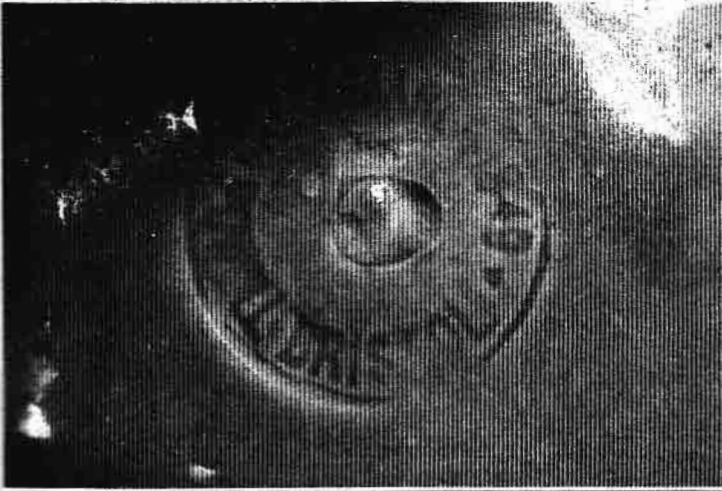
ကျောက်ပန်းခက်

ပန်းခွက်များ ရစ်ပိုင်းထားသည့် ပုံစံဖြစ်နေသည့် ကျောက်ဖြစ်သည်။

အလျား (၁.၄)လက်မခန့် ရှိသည်။ “အက်တော” ဘုန်းကြီးကျောင်းဝင်း အတွင်း စေတီတည်ရာ စုစည်းထား သော ကျောက်ပုံမှရသည်ဆို၏။ ထိုကျောက်ကို ရေတွင်စိမ်ထားပါက ဂရုစိုက်၍ နားထောင်ပါလျှင် “ထပ်၊ ထပ်၊ ထပ်” ဟူသော အသံများ ဆက် တိုက် ကြားရသည်။ ညအချိန်၌ ပို၍ သိသာသည်။

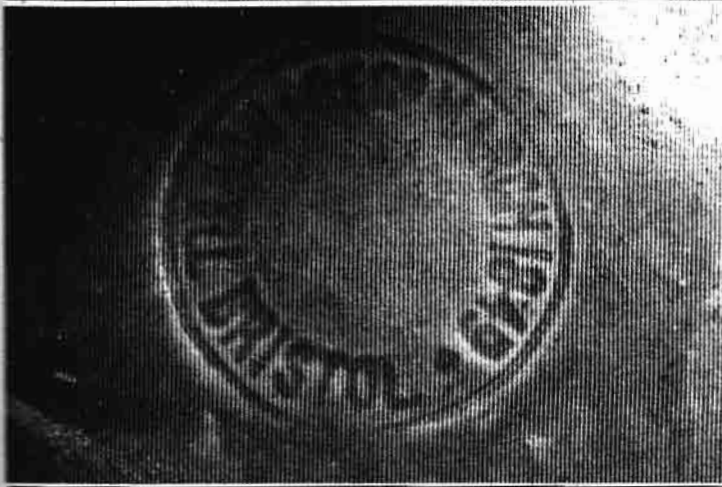
◆ ၁၈၇၇ ခုနှစ်ထုတ် ကြွေတိုများ

◀ ကြေးနီမှ တံဆိပ်နှိပ် (၅-ကန်ပီယည်)

▶ ကန်ပီယည် တံဆိပ်နှိပ်

▶ ကျောက်ခဲခြစ်

ဗဟုသုတကြွယ်ဝသော အဘိုးအို တစ်ဦးအား ပြုကြည့်ရာ ကျန်းမာရေး အတွက် ကောင်းသည်ဆို၏။ ထို ကျောက်ကို ရေစိမ်၍သောက်ကြည့်ရာ အဖုအကျိတ်များ ပြေလျော့သွားသည် ဟု သိရသည်။

တင်ပျဉ်ခွေ ရုပ်ပွားတော်

တင်ပျဉ်ခွေရုပ်ပွားတော်ပုံစံ ဖြစ် တည်နေသော ကျောက်ဖြစ်သည်။

ယင်းကျောက်ကို ရရှိပြီးနောက်တွင် မဟာလယ်တီတိုက် အရှင်သီလာစာရ ထံမှ ဗုဒ္ဓဂုဏ်တော်ပုထိုးစိပ်ကျင့်စဉ်ကို ရရှိသဖြင့် အဓိဋ္ဌာန်ရက် သတ်မှတ်ကာ မပျက်မကွက် စိပ်ပွားလျက်ရှိကြောင်း ပြောပြသည်။

ကျောက်ကွင်းများ

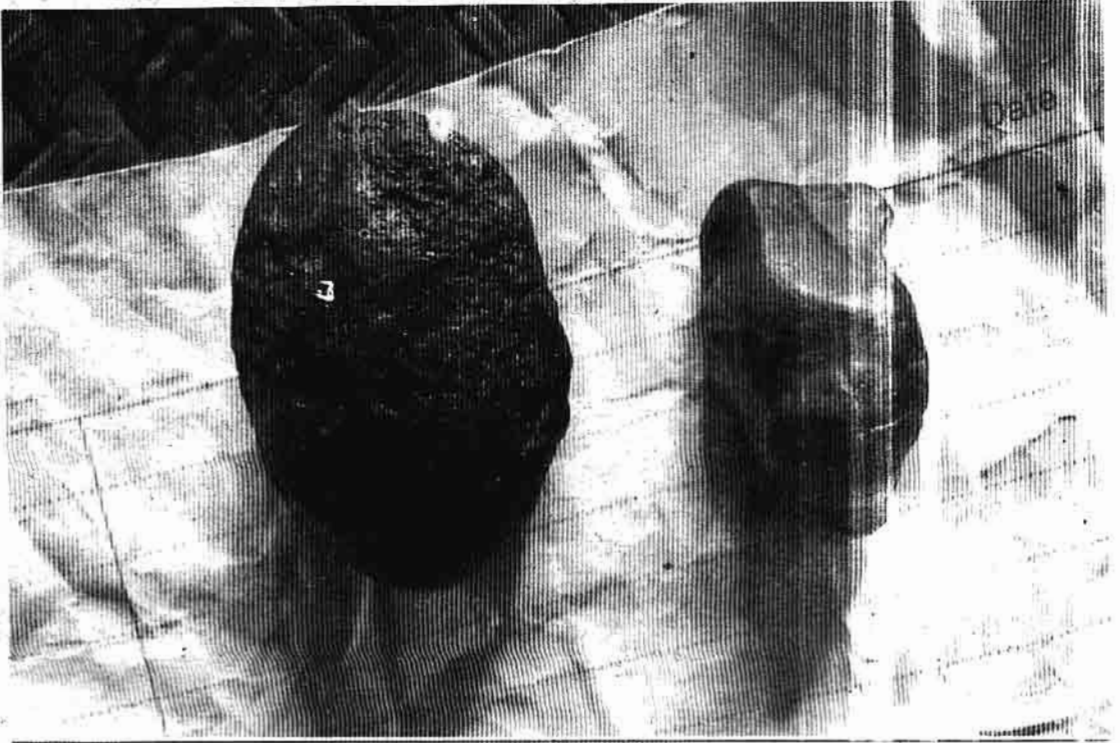
အခြားတစ်ဖက်ဆီသို့ တိုးလျှိုပေါက် နေသည့် ကျောက်ကွင်းကျောက်ပေါက် များ ဖြစ်သည်။

အခက်အခဲ အကျပ်အတည်းများ ပြေလည်စေသည်ဟု ယုံကြည်ကာ အဆောင်ပြုကြသော ကျောက်ကွင်း များဖြစ်သည်။

ချိုးပုံစံကျောက်

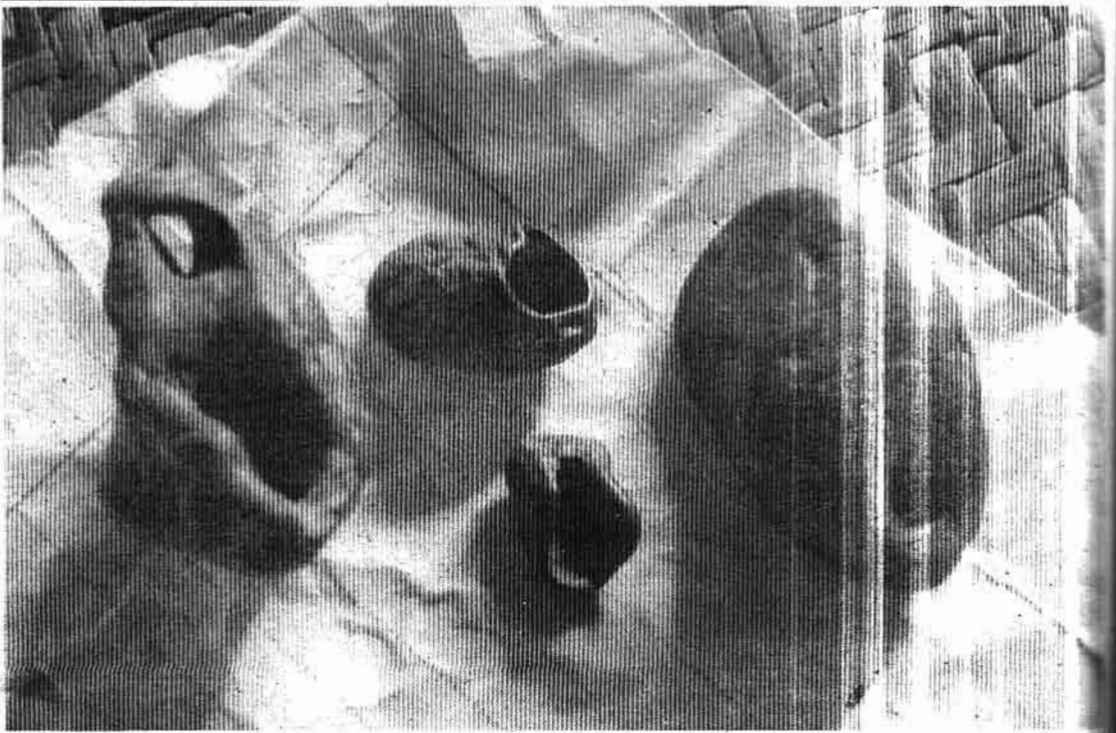
ချိုးငှက်ပုံစံရှိသော ကျောက်ဖြစ် သည်။ ချိုးမှာ ငြိမ်းချမ်းရေး အထိမ်း အမှတ်ဖြစ်ရာ ရန်ဘေး အငြိုးအတေး များ ပြေပျောက်စေရေး အဆောင်ပြု တတ်ကြသည်။

ဘုရားရှင် ဟောကြားသည့်အတိုင်း အတိုင်းမသိ ရှည်လျားလှသော သံသရာတွင်းဝယ် အမိအဖ၊ ညီအစ်ကိုမောင်နှမ၊ ဆွေမျိုးသား ချင်းများ တော်စပ်ခဲ့ဖူးသည်သာဖြစ်ရာ တစ်ချိန်တစ်ဘဝက ငါ၏ ဆွေမျိုး ရင်းချာပေတည်းဟု နှလုံးသွင်းကာ

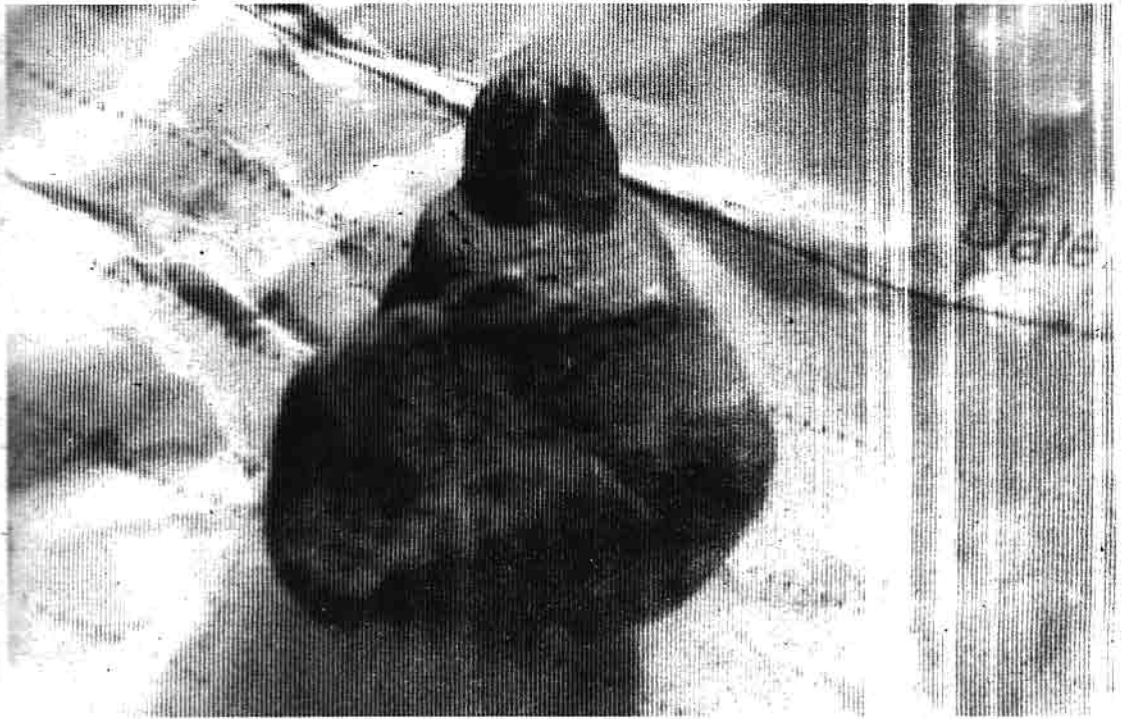

◆ ကျောက်လောက်

◆ ကျောက်ကွင်း

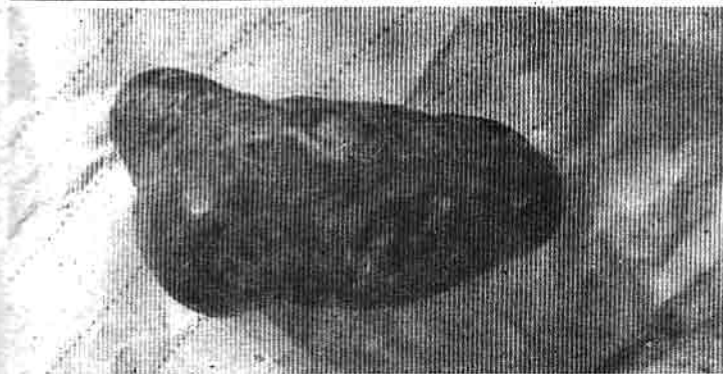

၃၆ နက္ခတ္တရာဇ်ခြည်မဂ္ဂဇ်:

◆ တင်၍ထွင်အနံ့

◆ ချီးရင်

မေတ္တာပွားခြင်းဖြင့် ရန်အငြိုးအတေးများကို ပိုမိုထိရောက်စွာ ပျောက်ပျက်စေနိုင်ပေသည်။

ကျောက်ခလောက်

အတွင်း၌ အဆန်ပါရှိသော ခေါင်းပုကျောက်ဖြစ်သည်။ လှုပ်ခါကြည့်ပါက တချောက်ချောက် မြည်သည်။

ပုဟားတောင်ခြေ စမ်းချောင်းတွင် လည်းကောင်း၊ သထုံ ဘားအံ ကား

လမ်းနံဘေးရှိ ဘုရင်ညိုလိုက်ဂူ၊ ဘားအံ၊ မော်လမြိုင်ကားလမ်းနံဘေးရှိ ဆဒ္ဒန်ဂူ၊ ခရုံဂူတို့တွင်လည်းကောင်း တွေ့ရတတ်သည်။

လက်ခေါ်အဆောင်ဖြစ်သည်ဟု ယူဆကြသည်။ ငွေကြေး၊ လိုအပ်ချိန်တွင် ကျောက်ခလောက်ကို လှုပ်ခါပေးပါက ငွေကြေး၊ လက်လှောက်များ ဝင်လာတတ်သည်ဟု ဗြောဟ္မဗုဒ္ဓက ဝိနည်း ရှိ၏။

အတိတ်ဘဝက ဖြည့်ဆည်းခဲ့သော

ဒါနကုသိုလ် အကျိုးဆက်အရ ကွာခြားကြပေမည်။ ဝိုးသံက စမ်းသပ်မှုမပြုရသေးဟု ဆို၏။

မြွေခေါင်း

မြွေခေါင်းသဏ္ဍာန် လုံးချွန်နေသော ကျောက်ဖြစ်သည်။ မြွေနှင့်ပတ်သက်၍ အသွားလက်လက်၊ အလာလက်၊ လက်မလွဲဟု ဆိုကြသည်။

သီတင်းကျွတ် အသွားတွင် မြွေခေါင်း လက်ယာဘက်၌ တွေ့ကာ လက်ခေါ်မည်။ အမြန်တွင် လက်ဝဲဘက်၌ တွေ့ရပါက လက်ခေါ်မည်ဟု ဆိုလိုသည်။

ထို့ကြောင့် မြွေခေါင်းပုံကျောက်ကို ခရီးအဆောင်အဖြစ် သုံးနိုင်သည်။ အသွားတွင် မြွေခေါင်း၏ လက်ယာဘက်၊ အပြန်တွင် လက်ဝဲဘက် ထားကာ ဆောင်သင့်ပေသည်။

ဝိုးသံက ဆက်၍ ဤသို့ပြောပြသည်။

'မန္တလေးမှာ ကျွန်တော်နဲ့ ရင်းနှီးတဲ့ ဘုန်းကြီးတစ်ပါး ရှိတယ်။ သူ့ဆီမှာ

နက္ခတ္တဗေဒပညာရှင် ဦးကျော်စွာ

ရေစစ်အိုးတစ်လုံး ရှိသတို့။ အလယ်
ဗဟိုမှာ ရေထည့်ခွက်ပါတယ်။ ခွက်ထဲ
မှာ ရေစစ်ကြော့ခွက် လေးခွက် ခံထား
တယ်။ ရေလောင်းထည့်ရင် ရေစစ်
ခွက်တွေကို ဖြတ်ပြီး အောက်ခြေခွက်ထဲ
စီးဆင်းတယ်။

ဘုန်းကြီးက ဝိစာကိတစ်ပုလင်းကို ထည့်
ကြည့်တာ အရောင်း အနံ့ အနုသာ ပျောက်
သွားပြီး ရိုးရိုးသောက်ရေ ဖြစ်သွားတယ်တဲ့။
နောက်ပြီး ပိုးသတ်ဆေးရည် ရောပြီးသား
အပင်ဖုန်းတဲ့ ပိုးသတ်ဆေးကို ထည့်ကြည့်
တော့လဲ သာယာရေ ဖြစ်သွားတယ်။

လက်ဖက်ရည်ကြမ်းကျကျကို ထည့်ကြည့်
တာလဲ သာယာကြည်လင်တဲ့ရေ ကျလာ
တယ်။ သူက ဒါကို ရောင်းချင်တယ်။ ပစ္စည်း
ပြပါဆိုတော့ အရောင်းအဝယ် ဖြစ်မှတဲ့။
ဓာတ်ပုံရိုက်ပြီး ပုံကိုပြရင် ဖြစ်နိုင်
တာပဲ။

အဲဒါလဲ သူက စိတ်မချဘူးတဲ့။
ဈေးက သိန်း (၅၀၀၀) တောင် ဆိုထား
တယ်။

ကျွန်တော်တို့က စီးပွားရေးသမား
လဲ မဟုတ်တော့ ထူးခြားရှားပါးတဲ့
ပစ္စည်းကလေးတွေကို စာဖတ်
ပရိသတ် ဗဟုသုတရအောင် မိတ်ဆက်
ပေးရတာပဲ။ ကာယကံရှင်က ပစ္စည်းလဲ
မပြပုံ၊ ဓာတ်ပုံလဲ ရိုက်ခွင့် မပြုတော့
တင်ပြဖို့ မဖြစ်နိုင်တော့ဘူး။

မုံရွာတစ်ဖက်ကမ်း ကျောက်မျက်
ရွှေခြင်တင် ဘုရားကျောင်းဆရာတော်
ဆီမှာ ပြဒါးကျတဲ့ ခြင်္သေ့ရုပ်ကလေး
ရှိခဲ့တယ်။ သိန်း(၆၀)နဲ့ တောင်း
ဝယ်ပေမယ့် ဘုန်းကြီးအတွက်
ဒီလောက်များတဲ့ငွေ မလိုဘူးဆိုပြီး
မရောင်းခဲ့တာ အခိုးခံလိုက်ရတယ်။

ဒီလိုအဖြစ်မျိုး ကြုံမှာ စိုးရိမ်ပုံရပါတယ်
ထို့နောက်တွင် ဦးပွင့်အတွက်
လှူဖွယ်အချို့ ဝယ်ယူခြင်း၊ နာရီပြင်

၃၈ နက္ခတ္တရာဇ်ခြင်္သေ့မဂ္ဂဇင်း

◆ ကျောက်မျက်

◆ ကျောက်မျက် (မျက်နှာတစ်ဖက်)

ခြင်း စသည့် မုံရွာမြို့တွင်း ပြုဖွယ် ဗဟိုရများအတွက် သူ့၏ ဆိုင်ကယ်ဖြင့် လိုက်
ပါ ကူညီပေးခဲ့လေသည်။

နယ်လှည့် စာသမားတစ်ဦး

ဆီး ဝမ်း လေ့မှန်၍ မျက်စိကြည့် အကြောပြေပြီး အူအုပ် တင်းစေတဲ့

မကြာမင်း

အမှတ်တံဆိပ်

မျက်စိကြည့်

အကြောပြေဆေး

ယာယီတိုင်းရင်းဆေးဝါး မှတ်ပုံတင်အမှတ် ၀၁၁၂ YR ၀၀၉၉၉၃

ကျွန်ုပ်တို့သည် တစ်နေ့တွင် စိတ်ချမ်းသာ ကိုယ်ကျန်းမာ အသက်တစ်ရာ ကျင့်ကြံနေထိုင်နည်းစာမူ ရေးသားနေစဉ် "ဟာ စာရေးဆရာကြီးကို တွေ့မှတွေ့ပါ့မလား" ဟူသော အသံရှင်ကြောင့် ရေးလက်စ စာမူကို အသာချထားပြီး ပြန်လည် ခရီးဦးကြို နှုတ်ဆက်လိုက်သည်။

'ဪ ကိုမျိုးမြင့်ပါလား၊ လာဗျာ' စာရေးဆရာ ကိုဘုန်းဝေကတော့ ဘယ်အချိန်တွေ့တွေ့ တက်ကြွလန်းဆန်းပြီး စာရေးစာဖတ် အမြဲတမ်းမပြတ်ဘူးနော်' 'ဟဲ... ဟဲ... ဟဲ'

'ဟဲ... ဟဲ လုပ်မနေနဲ့ စာရေးဆရာကြီး ဆေး အခု စာရေးဆရာကြီးကို အကူအညီ ထောင်းချင်လို့ဗျ'

'ပြောလေ ကိုမျိုးမြင့်' 'ဒီလိုဗျ၊ ကျွန်တော် ရုံးမှာပဲဖြစ်ဖြစ်၊ အိမ်မှာပဲဖြစ်ဖြစ် နည်းနည်းလေး စာဖတ်မိတာတို့ အလုပ်ထဲကို အာရုံစူးစိုက်တာတို့ အထိုင်နည်းနည်းလေးကြာကြာ ထိုင်မိတာ

တို့ဆိုရင် မျက်ခုံး၊ မျက်လုံးတွေ လေးလံလာတယ်။ ခေါင်းမကြည့်တော့ဘူး။ နောက်ကြောတက်၊ ဇက်ကြောထိုးလာတယ်။ အမြဲတမ်းလိုလို ကိုယ်လက်တွေ လေးလံထိုင်းမိုင်းနေပြီး စိတ်ရော ကိုယ်ပါ မလန်းဆန်းဘူး ဖြစ်နေလို့ဗျ။ အဲဒါ ဘာဆေးတွေများ ချွံ့စွဲရမလဲဆိုတာ စာရေးဆရာကြီးဆိုမှာ အကြံဉာဏ် လာ ထောင်းတာ'

'ဧည့်သည်ဆိုလို့ ဘယ်သူများမှတ်တယ် ကိုမျိုးမြင့်ကိုး။ ဆက်ဖိလေး သုံးဆောင်ပါဦး'

'ကျေးဇူးပဲ အစ်မ၊ ကိုဘုန်းဝေနဲ့ အစ်မ မအေးစိန်တို့ ဇနီးဆက်နွှဲကတော့ ကျန်းမာရေး ပညာပေးစာပေတွေ ရေးသားနေ

ကြော်ငြာခွင့်ပြုချက်အမှတ် တဆဝက(စာနယ်ဇင်း) ၅၅/၀၅၁၃

သူတွေမို့လား မသိဘူး။ လန်းဆန်းကျန်းမာ လှပနေတာကို တွေ့ရလို့ အားကျမိပါတယ်ဗျာ'

'ကိုမျိုးမြင့်ရေ ကျွန်တော်ရော အေးပါ အရင်တုန်းက ခင်ဗျားလိုပဲဗျ။ ကျွန်တော်ဆိုရင် စာလဲ မရေးနိုင်၊ စာလဲ မဖတ်နိုင် စာရေးစာဖတ်တိုင်း ခေါင်းတွေ အုံခဲလာပြီး စိတ်ရောလူရော အကြံဉာဏ်ပါ ထုံထိုင်းလေးလံနေတာဗျ။ အေးဆိုရင်လဲ တစ်နေ့တခြား ၀.၀လာတယ်။ ဇက်ကြောထိုး၊ နောက်ကြောတက်၊ ကိုယ်လက်ညောင်းညှာ ကိုက်ခဲနေတယ်။ အထိုင်လေး၊ အထလေးနဲ့ ညဘက်ရောက်လာရင် သားသမီးတွေက နင်းနှိပ်ပေးရတယ်။ သူ့ကြည့်ပြီး စိတ်မချမ်းသာ၊ ကိုယ်ကျတော့လဲ မကျန်းမာဘူး ဖြစ်နေခဲ့တာပါဗျာ'

နက္ခတ္တဓမ္မာရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၃၉

ကြောမင်းဝါး

သမားတော် ဆရာကြီး ဆရာမြင့်ကတော့ ဤဆေးဟာ ထိုင်ရင်ဆေးစစ်ခြင်း၊ သဘာဝဆေးကိုင်ဆေးပစ္စည်းများ နဲ့ ရေခဲထာကျ ဖိသော်လည်းကောင်း ဆေးပြင်လို့ ဝိတ်ချယုံကြည်စွာ သုံးခွဲနိုင်ပါတယ်လို့ ဆိုပါတယ်။

သုံးခွဲနိုင်တဲ့ ရောဂါတွေကတော့ မျက်စိမူန့်ဝေခြင်း၊ မျက်စိ အာရုံကြောများအားနည်းခြင်း၊ ခေါင်းမူး၊ ခေါင်းအုံ့၊ ခေါင်းကိုက်ခြင်း၊ မျက်ခုံး၊ မျက်လုံးများ လေး၍ မျက်ရိုးကိုက်ခြင်း၊ နောက်ကြော တက် ဇက်ကြောထိုးခြင်း၊ ကိုယ်လက်များ ညောင်းညာကိုက်ခဲ၍ မအီ မသာ ထိုင်နိုင်လေးလံနေခြင်း၊ သွေးဘက်၊ သွေးတိုးဖြစ်ခြင်း၊ သွေးမသန်ခြင်း၊ အတွင်းလိပ်ဖြစ်၍ သွေးကျခြင်း၊ အပြင်လိပ်ဖြစ် ခြင်း၊ ဒုလ္လာကိုက် ညောင်းညာ ချည်နဲ့ခြင်း၊ အပူခိုး အပုပ်ခိုးများ အပေါ်သို့တက်၍ မျက်ရည်ပူကျခြင်း၊ မျက်ဝတ်ထွက်ခြင်း၊ တိမ်သလာဖြစ်ခြင်း၊ အာခေါင်ခြောက်ခြင်း၊ လည်ချောင်းနာခြင်း၊ ဆီးပူညောင်းကျဖြစ်ခြင်း၊ ဆီးချုပ်ဆီးကျန်ဖြစ်ခြင်း၊ ဝမ်းချုပ် ဝမ်းကျန် စမြင်းခံခြင်း၊ လေချုပ်လေပွဖြစ်ခြင်း၊ အဝလွန်ခြင်း၊ ဗိုက်ခေါက်ထူ၍ အဆီပိုများ ပွားများနေခြင်း အသားအရေ မွဲခြောက် ညစ်ထေးနေခြင်း စသော ရောဂါများကို သက်သာ ပျောက်ကင်းလို့ မျက်စိကြည့် အကြောပြေဆေး အပူအပုပ်များ ကင်းစင်လျက် ပိုလှုံနေတဲ့ အဆီများကို ကျဆင်းစေပြီး ဆီး၊ ဝမ်း၊ လေတို့ကို မှန်၍ ကျန်းမာပေါ့ပါး သွက်လက်လန်းဆန်းစေ တဲ့ဆေး ဖြစ်တယ်ဗျ'

'ဟာ ကိုဘုန်းဝေကလဲ လုပ်တော့မယ်။ အခု ဆရာဆိုလဲ ကျန်းမာလန်းဆန်းလို့၊ အစ်မဆိုရင်လဲ ခန္ဓာကိုယ် သွယ်လျပြီး သွက်လက်ပေါ့ပါးနေတဲ့ဥစ္စာ'

'ကိုမျိုးမြင့်ရေ အခုလို ကျွန်မ အဆီတွေကျ၊ ကိုယ်ရေစစ်တာ၊ ခန္ဓာကိုယ် သွယ်လျပြီး ဇနီးမောင်နှံ ကျန်းမာရွှင်လန်းနေတာက တော့ ဆေးစွမ်းတစ်လက်ကြောင့်ပဲရင်'

'ဒါဆိုရင် လုပ်ပါဦးဗျ၊ ဘာဆေးလဲ' 'ဆရာမြင့်ရဲ့ စကြာမင်းအမှတ်တံဆိပ် မျက်စိကြည့် အကြော ပြေဆေးလေ'

'ကိုဘုန်းဝေကတော့ လုပ်ပြီ။ ဆေးဝါးကောင်းတွေ့တာတောင် အသိမပေးဘူး'

'ဒီလိုဗျ၊ ကျွန်တော်လဲ စာဖတ်စာရေးတာနဲ့ မျက်စိ၊ မျက်ခုံး၊ မျက်လုံးတွေ လေးလံလာတယ်။ နောက်ကြောတက်၊ ဇက်ကြော ထိုးပြီး ညောင်းညာလေးလံနေတယ်။ ဆီးဝမ်းလဲချုပ်၊ အပူလဲ ငုပ်နေပြီး ဒုလ္လာ လိပ်ခေါင်းရောဂါပါ ဖြစ်ပြောလာနေတာဗျ။ တစ်နေ့မှာ ကျွန်တော့်မိတ်ဆွေ စာရေးဆရာ မောင်မြင့်မောင် ရောဂါလာပြီး ဆရာမြင့်ရဲ့ စကြာမင်းအမှတ်တံဆိပ် မျက်စိကြည့် အကြောပြေဆေးတစ်ဘူး လက်ဆောင်ပေးသွားတယ်။ ဆေးညွှန်း ဖတ်ကြည့်တော့ ကျွန်တော်တို့ ဇနီးမောင်နှံဖြစ်နေတဲ့ ရောဂါ လက္ခဏာတွေနဲ့ တစ်ထပ်တည်း တွေ့ရလို့ သုံးခွဲလိုက်တာ ဖြစ်ပေါ်ခံစားနေရတဲ့ ရောဂါတွေဟာ ကင်းစင်သွားပြီး အခုလို စိတ်ရောကိုယ်ပါ ကျန်းမာလန်းဆန်းနေတာပါ'

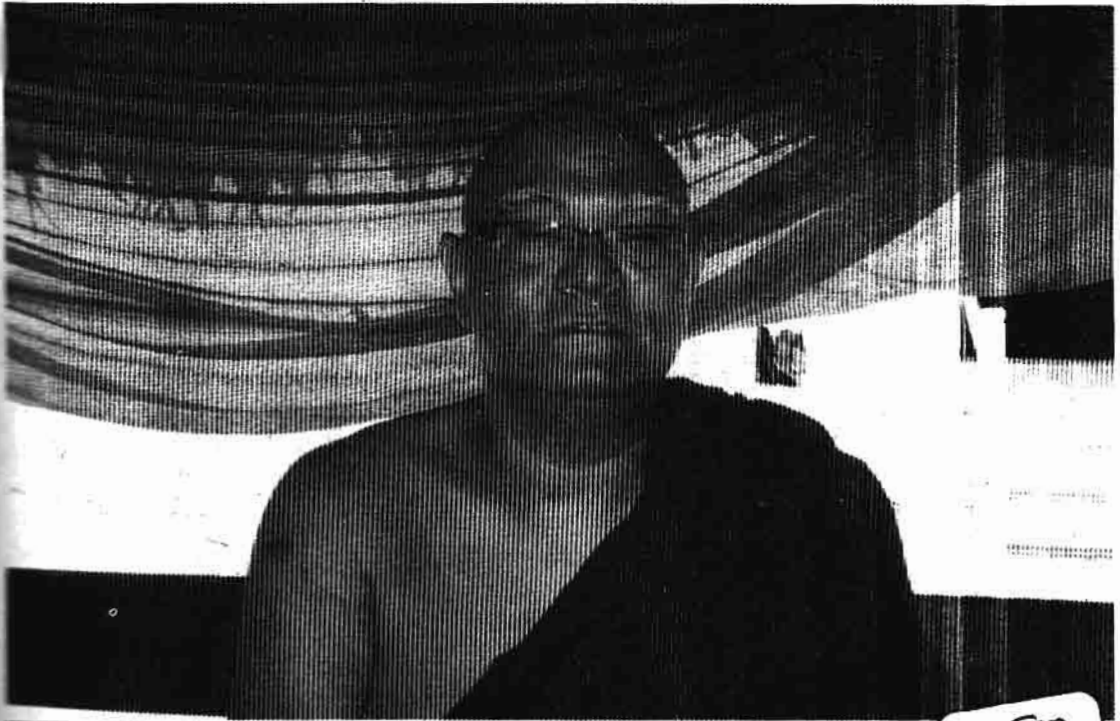
'ဆရာမြင့်ရဲ့ စကြာမင်းအမှတ်တံဆိပ် မျက်စိကြည့် အကြော ပြေဆေးရဲ့ အာနိသင်လေး ပြောပြပါဦး'

'ဒါဆို ဆရာမြင့်ရဲ့ စကြာမင်း မျက်စိကြည့် အကြောပြေဆေး ဟာ မျက်စိကို အသုံးပြုပြီး အလုပ်လုပ်ရသူတွေ၊ နေ့စဉ် စာရင်း ဇယားတွေနဲ့ ရင်ဆိုင်နေရတဲ့သူတွေ၊ ရုံးမှာ မိမိတို့လုပ်ငန်းတွေ မှာ ကြာမြင့်စွာ ထိုင်ကြပြီး အလုပ်လုပ်ကြရသူတွေနဲ့ ကာယ၊ ဉာဏ အလုပ်သမားတွေအတွက် နေ့စဉ် မှီဝဲသုံးစွဲသင့်တဲ့ ဆေးပေါ့နော်'

'ပြောဖို့လိုသေးလား ကိုမျိုးမြင့်ရယ်၊ ဝမ်းတစ်လုံးကောင်းပြီး ခေါင်းမခဲဘဲ ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်နေတဲ့ ခေတ်ကြီးထဲမှာ ကျန်းမာရေး၊ လူမှုရေး၊ စီးပွားရေးတွေ နောက်ကျကျန်မနေခဲ့အောင် အဖော် ကောင်းဖြစ်တဲ့ ဆရာမြင့်ရဲ့ စကြာမင်းအမှတ်တံဆိပ် မျက်စိကြည့် အကြောပြေဆေးကို ဆောင်ထားပါလို့ သင့်ကျန်းမာရေးအတွက် အကြံပြုပါရစေ'

'ကျေးဇူးပဲ ဆရာကိုဘုန်းဝေရေ၊ ကျန်းမာပျော်ရွှင် ပြည့်စုံ ကောင်းမွန်တဲ့ မိသားစုကမ္ဘာလေးဖြစ်အောင် "စကြာမင်း မျက်စိကြည့် အကြောပြေဆေး" ကို ပြေးဝယ်လိုက်ဦးမယ်ဗျာ'

မင်းရင်း-မြန်မာ့ရေး
စကြာမင်း
တိုင်းရင်းဆေးတိုက်
အမှတ် ၈/၆၆၆၊ သုတေသနအဖွဲ့ကြီး
သန္တာပုတ်တိုင်းအနီး၊ မြောက်ဥက္ကလာပမြို့နယ်။
ဖုန်း ၀၉-၆၃၀၇၀၂၊ ၇၂၂၅၄၁

◆ ဆောင်းမြေကျောင်း(လက်ရှိ)ဆရာတော် အရှင်သာဓက

ခံယူနိုးသာ

ရွှေဘိုအောင်မြေနှင့်

ပေညူဆရာတော်၏

သာသနာမြေသို့ (၂)

ယခင်လမှ အာဆော်

ဟု မိန့်ကြားတော်မူသည်။ ဤသို့ ဆောင်ရွက်အပြီး နှစ်ရက်ခန့်ကြာသော် ဆီစိန်လွင်သည် ကျန်းမာစွာဖြင့် ကိုယ်တိုင် ဆွမ်းလာပို့လေသည်။

[ကျော်ဇောလော(ကသာ)၏ ရွှေဘို ဆရာတော် ထေရဝပုဏ္ဏိ စာမျက်နှာ- ၉၉၊ စာမျက်နှာ ၁၀၄ မှ ၁၁၃]

သီတင်းသုံးခဲ့ရာ ကျောင်းတော်

နိဗ္ဗာန်ကို ကျော်ဖြတ်၍ ဆရာတော် ဦး၏ ကျောင်းဆောင်အတွင်း ဝင် ဆက် ကြည့်ရှုရာ ဆရာတော် ကျိန်း

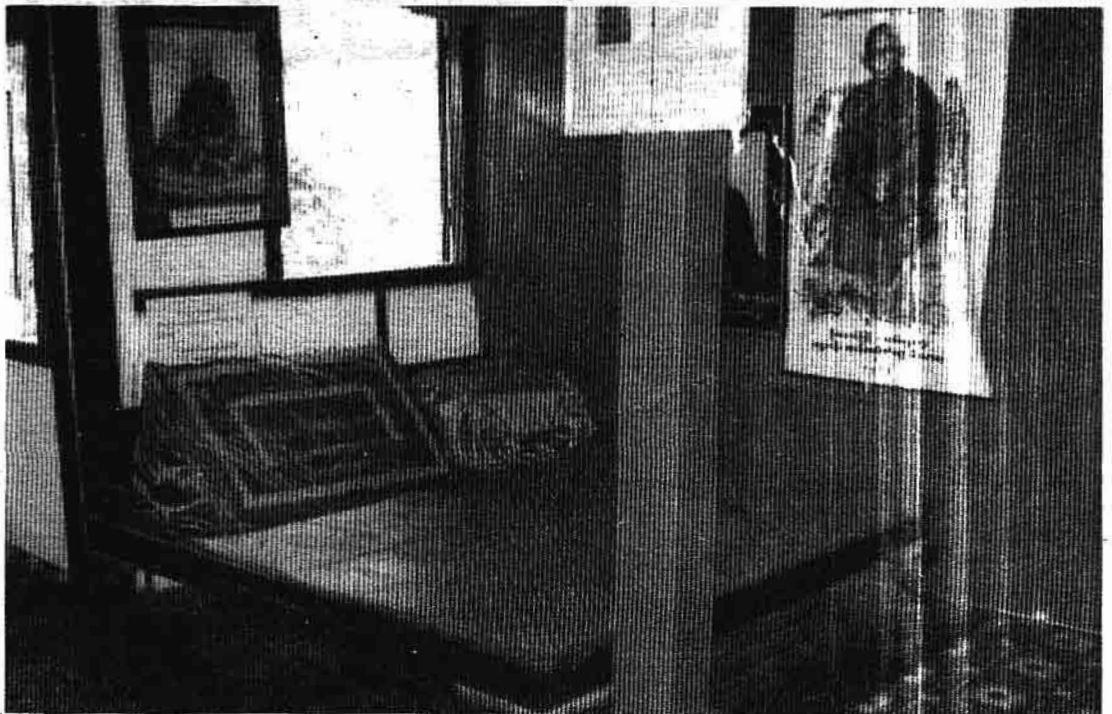

◆ ဆောင်းမြေကျောင်းတော်

◆ ထွာကိုတွင် သီတင်သုံးစဉ်

◆ သရဖူအားကြီး၏ ခုတင်

၄၂ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ကော်ခဲသည့် အိပ်ရာခုတင်ကို ဘုရားဆောင်အနီး လက်ယာဘက် ကပ်လျက်၌ တွေ့ရသည်။

ဘုရားဆောင်တွင်ကား ကျောက်ခြူးသား မင်းဝတ်ဘုရားတစ်ဆူ ပူဇော်ထားသည်။ လက်ဝဲဘက်တွင် ဝေဘူဆရာတော်ကြီး ဦးကုမာရ၏ တင်ပျဉ်ဆွဲ ရုပ်တုတော်ကို မှန်ခန်းဖြင့် ဖူးတွေ့ရသည်။

အခန်းနံရံတွင် ဝေဘူဆရာတော်၏ ဓာတ်ပုံများနှင့်အတူ ပရိယတ္တိစာပေဆိုင်ကြားပေးခဲ့သည့် ဓမ္မာစရိယဆရာတော်ဖြစ်သည့် မန္တလေး မစိုးရိမ်ကျောင်းတိုက်ဆရာတော် ဦးသူရိယာဘိဝံသ(အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ၊ အဘိဓမ္မောရဋ္ဌဂုရု)၏ပုံတော်၊ ကမ္မဋ္ဌာနာဓိယ ပဋိပတ္တိအကျင့်မြတ် လမ်းညွှန်တော်မူခဲ့သည့် ရွှေဘိုမြို့အရှေ့ ပုသိမ်တောရဆရာတော်၏ ပုံတော်တို့ကို ထည်း ဖူးတွေ့ရသည်။

ဝေဘူဆရာတော် လောင်းလျာ ဦးကုမာရသည် ၁၂၇၇ ခုနှစ်တွင် အင်ကြင်းပင် နန်းဦးပရိယတ္တိ စာသင်တိုက် ခဏ္ဍာသိမ်တွင် ကံဆွယ်ကျောင်းဆရာတော် ဦးဝိစာရကို ဥပဇ္ဈာယ်ပြုကာ ရဟန်းဘောင်သို့ တက်ရောက်ပြီးနောက် (၃)ဝါအရ ၁၂၈၀ ပြည့်နှစ်၊ ဒီဇိုလဆန်းတွင် မန္တလေး မစိုးရိမ်တိုက် ဓမ္မနယူပဒေသကျောင်းသို့ ပြောင်းရွှေ့ ဝါကပ်ဆိုကာ ဆရာတော် ဦးသူရိယာဘိဝံသထံမှ အထက်တန်း ဝိဇ္ဇာတော်များ သင်ယူခဲ့သည်။

ထို့နောက် အင်ကြင်းပင် နန်းဦးကျောင်းသို့ ပြန်ကြွကာ ဆရာတော် ဦးသူမနထံမှ ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ကို သင်ယူအပြီး ၁၂၈၅ ခုနှစ်၊ ဝါဆိုလတွင် ဆရာအား နှင့်ပန်ကာ တောထွက်၏။ ရွှေဘိုမြို့ ပုသိမ်တောရ ဆရာတော်ထံတွင်

• ဝိဇ္ဇာတော်ပညာရှင်

တစ်ဝါဆို၍ ပဋိပတ် အကျင့်မြတ်ကို နည်းခံ ကျင့်ကြံခဲ့သည်။

ဝေဘူဆရာတော်အဖြစ်သို့ ရောက်ရှိ၍ ကျောက်ဆည် ဝေဘူချောင်မှ ရွှေဘို အောင်မြေကျောင်းသို့ စတင်ကြွရောက်ချိန်နှင့် ရွှေဘိုမှ အင်ကြင်းပင်သို့ ကြွချီချိန်များ၌ လှည့်လည်အပူဇော်ခံမြဲ ဖြစ်သည်။ ထိုအခါ ကားရှေ့တွင် ပုသိမ်ဆရာတော်ကြီး၏

ပုံတော်ကို တင်ဆောင်ပြီးမှ လှည့်လည်အပူဇော်ခံလေသည်။

[ကျော်ဇောလေး(ကသာ)၏ ဝေဘူဆရာတော်ထေရ်ပုတ္တိစာအုပ်၊ စာမျက်နှာ ၁၀၁]

ဦးကုမာရသည် ပုသိမ်တောရတွင် တစ်ဝါ ဆိုပြီးနောက် တပ်ကုန်းမြို့အနီးရှိ သောင်လွန်တောရသို့ သွားရောက်ကာ ဆရာတော် ဦးမေဓာဝိထံမှ

ဦးနု ဦးနု (ဝေဘူ) ဆရာတော်
ဦးနု ဦးနု ဆရာတော်

ကမ္ဘာ့ဆရာတော်ကြီးကြီး
ဦးနု ဦးနု ဆရာတော်

ဦးနု ဦးနု ဆရာတော်
ဦးနု ဦးနု ဆရာတော်
ဦးနု ဦးနု ဆရာတော်
ဦးနု ဦးနု ဆရာတော်
ဦးနု ဦးနု ဆရာတော်

ကမ္ဘာ့ဆရာတော် ဦးနု ဦးနု ဆရာတော် ကျင့်ကြံခဲ့သည်။

ထိုစဉ်ကာလ လေ့လာရေးကို ထပ်မံဆောင်ရွက်ရန် အတွက် အခြားအဖွဲ့အစည်းများထံသို့ ပို့ဆောင်ပေးခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

ဦးနု ဦးနု ဆရာတော် ရောက်ရှိလာသည့်အခါ အခြားအဖွဲ့အစည်းများထံသို့ ပို့ဆောင်ပေးခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

၄၄ နက္ခတ္တရာတော်ကြီး

ဦးနု ဦးနု ဆရာတော် ဦးနု ဦးနု ဆရာတော် ကျောင်းပေါ်တွင် စာပေများကို လေ့လာပေးခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ ထိုစဉ်ကာလ လေ့လာရေးကို ထပ်မံဆောင်ရွက်ရန် အတွက် အခြားအဖွဲ့အစည်းများထံသို့ ပို့ဆောင်ပေးခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

ဦးနု ဦးနု ဆရာတော် စာပေများကို လေ့လာပေးခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ ထိုစဉ်ကာလ လေ့လာရေးကို ထပ်မံဆောင်ရွက်ရန် အတွက် အခြားအဖွဲ့အစည်းများထံသို့ ပို့ဆောင်ပေးခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

တံမြက်လှည်းနေသော ဆရာတော်ပင် ဖြစ်ကြောင်း တွေ့ရ၏။ နောင်တွင် ဦးနု ဦးနု ဆရာတော်က တပည့်ကြီး ဦးအာစာရာဘိဝံသအား ဤသို့ မိန့်တော်မူသည်။

‘ဦးနု ဦးနု ဆရာတော်ကြီးက အလွန် ပြည့်စုံစွာပေး စာပေများ ပေးတော်မူ၏။ စေတီ ရုပ်ပြင်ပုံလဲ တံမြက်လှည်းနေတော်မူ၏။ အဲဒီ တံမြက်လှည်းပုံ အားလုံးပေး ဆရာတော် ကြီးပဲ ဖြစ်တော်မူ၏။ ဒါကတော့ လောကီပုံပန်းပုံ အလွန်ပြည့်စုံတော်မူတော်မူ၏။’

[အရှင်မုဗ္ဗလ(အင်ကြင်ပင်) နေ ဦးနု ဦးနု ဆရာတော် ထေရုပ္ပတ္တိစာအုပ်၊

နိဂုံး မှတ်တမ်းပုံနှိပ်

(၁၀၀)အောင်မြင်ရေးတော်ရင်တု

**စာမျက်နှာ-၂၇ မှ ၃၀အတွင်း ရွာဖွေ
ကြည့်ပါ။**

ကျောင်းခန်းအတွင်း၌ ဆရာတော်၏ တရားဟောပလ္လင်နှင့်အတူ ဆရာတော်၏ သန့်စင်မှုလမ်းစဉ်ကိုလည်း တမည်းတင်ထားသည့် သင်ပုန်းကြီးတို့ပါ တွေ့မြင်ရသည်။

**အင်ကြင်းအင်၊ ဝေဘူ၊ အောင်မြင်
ဆရာတော်ကြီး၏**

**လှိုက်နာကျင့်ကြံတော်မူသော
သန္တန္ဒက ဓမ္မလမ်းစဉ်**

- ၁။ ဝိဿနာတရားဟူသည် ထင်ရှားရှိသော တရားကို မြင်အောင် ရှုမှတ်ရမည်။
- ၂။ ထင်ရှားရှိသောတရားကို မြင်အောင် မရှုနိုင်လျှင် ဝိဿနာမဖြစ်။
- ၃။ ထင်ရှားရှိသော တရားဟူသည် အခြားတွင် သွား၍ရှာရတာမျိုးမဟုတ်။ ကိုယ်တွင် အမြဲရှိသော တရားဖြစ်သည်။
- ၄။ ကိုယ်တွင် အမြဲရှိသော တရားဟူသည် ထွက်သက်ဝင်သက်ဖြစ်သည်။
- ၅။ ထွက်သက်ဝင်သက်ဟူသည် အပိဝမ်းမှ ဓွေးကတည်းက သေသည်အထိ အမြဲမပြတ် တရားရှိနေသော တရားသဘော ဖြစ်သည်။
- ၆။ ထွက်သက်ဝင်သက်သည် အလုပ်ထုပ်နေရင်း၊ စကားပြောနေရင်း၊

- စာကျက်နေရင်း၊ အိပ်ပျော်နေရင်းလည်း ရှိနေတာပဲ ဖြစ်သည်။
- ၇။ ထွက်သက်ဝင်သက်သည် အမြဲမပြတ် ရှိသော်လည်း အမှတ်တပဲ နေကြ၍ (သတိ မပူ ဂူမပြင် သတိပျက်ပြုပြင်) ဆိုသကဲ့သို့ ကျစ်၍ ကြည့်ရှုနေမှ ရှိမှန်း သိကြသည်။
- ၈။ ကြည့်ဆိုရာ၌ ဝိဿနာဖြစ်ဖို့ရာ ထွက်သက်ဝင်သက် လေထိရာ နာသီးဖျားမှာ ရိပ်ရိပ်၊ ရိပ်ရိပ်နှင့် ထိ၊ ထိသွားတာကို သိအောင် ကြည့်ရှုသွားရမည်။
- ၉။ ထိတာဟာ ပရမတ် ရုပ်သဘောဖြစ်သည်။ သိတာက နာသိသဘော ဖြစ်သည်။
- ၁၀။ တရိပ်ရိပ်နှင့် ထိတိုင်း ပျောက်တိုင်း နာသိရပ် ဖြစ်ပျက်မှုတွေ ဖြစ်ပျက်၍နေခြင်း ဖြစ်၏။
- ၁၁။ တရိပ်ရိပ်နှင့် နာသီးဖျားတွင် ထိလိုက် ပျောက်လိုက် နေတာတွေကိုသာ တစ်ဆက်တည်းမြင်အောင် ကြည့်နေလျှင် ခန္ဓာကိုယ်မှာလည်း အလိုလို တရိပ်ရိပ် တရွေ့ ဖြစ်လာတာကို တွေ့မည်။
- ၁၂။ တစ်ကိုယ်လုံး တရိပ်ရိပ် တရွေ့ အစဉ်မပြတ် ဖြစ်ပျက်နေတာတွေကို တွေ့၍လာသော အခါ (အနိစ္စသည်ဇော မေဃိယ အနတ္တသည်ာ သတ္တာတိ) ဟူသော ပါဠိတော်အရ အနိစ္စကို ကောင်းစွာမြင်သောကြောင့် အနတ္တကို အလိုလိုထင်၍

- လာလိမ့်မည်။
- ဝိဿနာအလုပ်သည် ထိမှုကို ကြည့်ရှုသိနေရုံသာ ဖြစ်သည်။ ကြည့်ရှုနေရင်း သိထိုက်သမျှကိုကား အလိုလိုနေရင်း သိ၍ လာလိမ့်မည်။
- ၁၃။ ဤကဲ့သို့ တရိပ်ရိပ်နှင့် ထိမှုသိမှုတို့ကို ကြည့်ရှုနေရင်း မင်္ဂလာတစ် ဖိုလ်ဉာဏ် ဖြစ်၍ လာသည်ရှိသော် သိသာလှပါ၏။ အတယ် သို့ သိနည်းဟူမှ ရေတော်သူ ရေသောက် ရ၍ ရေတော်ပြေသကဲ့သို့ ဖြစ်သွားတော့သည်။
- ၁၄။ မင်္ဂလာတစ် ဖိုလ်ဉာဏ် ရပြီး ရောက်ပြီ၍ ဖလသမာပတ်ကို ဝင်စားလိုလျှင် မိမိ လာခဲ့ဖူးသော ဝိဿနာလမ်းကို ပြန်ကြည့်ရင်း။
- ၁၅။ ဤအတိုင်း ဖြစ်ချင်လျှင် တရိပ်ရိပ်နှင့် ထိမှုသိမှုကိုသာ ကြည့်ရှု၍နေပါ။ တွေ့လီ ကာလီတွေကို လိုက်၍ မလုပ်ပါနှင့်။ အခုလုပ် အခု မိန့်ပြီး ချက်ချင်း ချမ်းသာတယ်။
- ဟူ၍ ဖြစ်လေသည်။

• အောင်မြေကျောင်းတော် သီတင်းသုံးခုံရာ ကျောင်းဆောင်

ဆရာတော်၏ တရားဟောပလ္လင်

ထို့နောက် ဝေဘူဆရာတော် သီတင်းသုံးရာ ကျောင်းဆောင်မှ ပြန်လည် ဆင်းသက်ကာ အောင်မြေကျောင်းတိုက်အတွင်း လှည့်လည်ကြည့်ညို လေ့လာကြည့်သည်။

ဝေဘူဆရာတော် ထင်ရှားရှိစဉ်က အောင်မြေကျောင်းတိုက်တွင် သီတင်းသုံးသောအခါ နေ့စဉ် ညနေတိုင်း အမြင့် တစ်ပေခွဲ ပတ်လည် တစ်ပေခန့် ရှိသည့် ဓာတ်တော်ကြွတ်တွင် သရီရဓာတ်တော်များ ထည့်သွင်းလျက် အောင်မြေပတ်လမ်းအတိုင်း သုံးပတ်လှည့်လည်ပူဇော်လေ့ ရှိသည်။

နောက်တော်ပါးမှ ရဟန်းသံဃာ ယောဂီများက ဆီမီး၊ နံ့သာတိုင်များ ကိုင်ဆောင်လိုက်ပါကြသည်။ ပရိတ်တော်များ ရွတ်ဖတ်ပူဇော်ကြသည်ဟု ကျော်ဇောလေး(ကသာ)၏ ဝေဘူဆရာတော်ထေရုပ္ပတ္တိစာအုပ် စာမျက်နှာ(၁၀၁)တွင် တွေ့ရှိရလေသည်။

အောင်မြေ ကျောင်းတိုက်အတွင်း လေ့လာကြည့်ညိုပြီးနောက် ဆရာတော်ဦးအဂ္ဂဝဗ္ဗအား နှုတ်ဆက်ကန်တော့

ရာ မောင်နံနစ်ဦး ဆွမ်းကပ်နေသည်ကို တွေ့ရသည်။ မင်္ဂလာမောင်နံ နှစ်၊ နှစ်မြောက်အထိမ်းအမှတ်အဖြစ် အောင်မြေကျောင်း ဆရာတော်အား မိမိတို့ တတ်အားသမျှ (ခေါက်ဆွဲကြော်ထုပ်) ဆွမ်းကပ်လှူကြောင်း လျှောက်ထားသည်ကို ကြားရသည်။

လောကုတ္တရာ၊ လောကီ မျက်နှာစာ အသီးသီးအတွက် အောင်နိမိတ်ယူပူဇော် လှူဒါန်းလေ့ရှိသော အောင်မြေကျောင်းတိုက်ဖြစ်ကြောင်း သိမှတ်ခဲ့ရလေသည်။

အောင်မြေကျောင်းတိုက်မှ

အဖြစ်ထူး

ရွှေဘိုအောင်မြေတွင် ဝေဘူဆရာတော် သီတင်းသုံးနေခိုက် တစ်ညညှို့တွင် ကောင်းကင်မှ အရောင်များလင်းလက်တောက်ပနေသည်။ ထိုအလင်းရောင်များအကြား၌ ဆရာတော်ကြွတော်မူနေသည်ကို ဝေယျာဝစ္စပြုပစ္စည်းထိန်းသိမ်းရသော သီလရှင်ဒေါ်စိတ္တဝတီက မြင်လိုက်သည်။

ထိုအကြောင်း ဆရာတော်ကို

လျှောက်ထားရာ ဆရာတော်က “စကားမများနဲ့၊ အသာနေ၊ ဘယ်သူမှ မပြောနဲ့” ပိတ်ပင်တော်မူလေသည်။

(အရှင်မဏ္ဍလ၏ ဝေဘူဆရာတော်ထေရုပ္ပတ္တိ၊ စာမျက်နှာ-၁၂၀)

ဤသို့ အဖြစ်ထူးများစွာ ရှိသည့်အနက် နမူနာအဖြစ် တစ်ခုကိုသာ ဖော်ပြခြင်းဖြစ်၏။

တိုက်တွန်း စိတ်ဒေါ်ပါသည်

ရွှေဘိုသို့ ရောက်ရှိပါက သမိုင်းအစဉ်အလာ ထူးခြားသော အောင်မြေသို့ အရောက်လာ၍ ပဋိပတ္တိသမိုင်းတွင် အထူးကျော်ကြားခဲ့သည့် အောင်မြေ (ဝေဘူ)ဆရာတော်ကြီး၏ သာသနာမြေကိုလည်း လေ့လာကြည့်ညို ဝါရဝပြုနိုင်ကြစေရန် တင်ပြလိုက်ပါသည်။

|| စံထွန်းသာ ||

ဗွက်ချော်

အကြောင်း

သိကောင်းစရာ

ကျွန်ုပ် စာမရေးဖြစ်ခဲ့သည်မှာ တော်တော်ကြာနေပြီ ဖြစ်ပါသည်။ ရေးသင့်ရေးထိုက်သော အချက် အလက်များ ကျန်နေသေးသည်ဖြစ်ရာ ဝါသနာရှင်များအတွက် အမြဲ တွေးမိ နေပါသည်။

ဆေးဒန်းဖမ်းပုံဖမ်းနည်းကို ကျွန်ုပ် အတော်များများ ရေးသားခဲ့ဖူးသည်ကို ဝါသနာရှင်များ အသိပင်ဖြစ်ပါသည်။

ဗွက်ချော်ဖြင့် ဖမ်းပုံဖမ်းနည်းကို ဝါသနာရှင်များ သဘောပေါက် လောက်အောင်ကို ရေးသားခဲ့ဖူးပါ သည်။ သို့သော် ဗွက်ချော် ဘယ်လို ဆင်သလဲ၊ ဘာဓာတ်ပစ္စည်းတွေ ဖြစ်သလဲ ဆိုသည်ကိုတော့ မဖော်ပြ ရေးသားခဲ့ဘူးပါ။

တချို့ဝါသနာရှင်များ ဗွက်ချော် ထိုချင်၍ ရှာကြသည်မှာ အတော် ဆက်တွေ့နေကြပါသည်။ ထို့ကြောင့် ဗွက်ချော်ဆိုသည်မှာ မည်သည့် ဓာတ် ပစ္စည်းတွေကို မည်သို့ ဆင်ထားသည် ကို ဖော်ပြပေးသွားပါမည်။

ဗွက်စပ်ပုံ စပ်နည်းမှာ ခက်ခက်ခဲခဲ ဖြစ်ပြီး လုပ်ရသည် မဟုတ်ပါ။ ဝါသနာ ရှင်များ သေချာစွာ မှတ်စေချင်ပါသည်။ ဗွက်ဖော်တော့မည်ဆိုပါလျှင် ပထမ ခြေကောင်းကောင်း (သံမဏိ)သော ခြေ ဖြစ်ရပါမည်။ ဒုတိယ နှာ ခြေချွတ်ပြီးသား နှာပျော့အသန့်ကို နှာထားရပါမည်။

မြဲလုပ်ပုံ ပြုလုပ်နည်းမှာ... နှာကို

အရင် အရည်ကျိုပါ။ ထိုကဲ့သို့ ကျိုရာ၌ အိုးကင်းကို အသုံးပြုပါက ပို၍ ကောင်း ပါသည်။ နှာအရည်ဖြစ်ပြီဆိုလျှင် အမှုန့် ပြုထားသော သံဆန်ခါနှင့် ချထား သော မြေနီအမှုန့်ကို နည်းနည်းချင်း ထည့်ပြီး မွှေပေးပါ။

ထိုကဲ့သို့ မွှေရာ၌ အသား၊ ဝါးခြမ်း တို့ဖြင့် မွှေရပါသည်။ သံယောက်မ စသည်တို့ဖြင့် မမွှေရပါ။

မွှေပေးရင်း နှစ်ပါးတွဲပြီး ပြာန သဘောမျိုး အမှုန့်ဖြစ်သွားပါတော့ သည်။ ထိုအမှုန့်ကို စီးသင့်ရုံပေး ထား လိုက်ပါ။ နှစ်ရက်ခန့်မျှဆိုလျှင် တော် လောက်ပါပြီ။

နှာက မည်မျှ၊ မြေနီအမှုန့်က မည်မျှ ဆိုသည်ကို သိထားဖို့ရန်လည်း လိုပါ သည်။ မိမိအကြိုက်ကို ရေးရမည်ဆိုပါ လျှင် နှာနှင့် မြေနီအမှုန့် အလေးချိန် ဆတူထားခြင်းကို သဘောကျပါ သည်။

မိုက်ဆရာတစ်ယောက်ကတော့ “နှာ များလဲ ဘာမှမဖြစ်ဘူး။ မြေနီအမှုန့် များလဲ ဘာမှမဖြစ်ဘူး။ ကောင်းတာ ချည်းပါပဲ” ဟု ပြောပါသည်။

ဤမျှဆိုလျှင် ဝါသနာရှင်များ သဘောပေါက်လောက်ပြီဟု ယူဆပါ သည်။ အပြင်ထွက်ပြီး မိုက်သူကြီးထံ သွားပြီး ဝယ်စရာမလိုတော့ဘဲနှင့် အဆင်ပြေသွားမည် ဖြစ်ပါသည်။

ဦးသူမန(မစိုးရိမ်)

လေးကန်ဖင်နွဲ့ ခြေလက်ပေးသော်

လိမ်းဆေး

နတ်မောက်မြို့ ၏ မြောက်ဘက် ရှစ်ပိုင်ခန့် ဝေး သောစည်သာရွာ သို့ ရောက်ရှိစဉ် ရွေးမြန်မာ ဆေး ဆရာကြီး အဘ ဦးပေါက်စထံမှ သိရှိကြားခဲ့ရသော မြန်မာ့ရိုးရာ လိမ်း ဆေးနည်းတစ်လက် ဖြစ်ပါသည်။

လူတို့တွင် အသက်အရွယ်အရ သော်လည်းကောင်း၊ အလုပ်အကိုင် ပင်ပန်းလွန်းလျှင်သော် လည်းကောင်း၊ သွေးလေညီညွတ်မှုတူမှု မရှိလျှင်သော် လည်းကောင်း ခြေထောက်နှင့် လက် တို့မှာ လေးကန်ဖင်နွဲ့ပြီး မလှုပ်ချင် မရှားချင် အသွားအလာ လေးကန်လာ တတ်ပါသည်။ ထိုသို့မျိုး လူတိုင်း ကြုံဖူး ကြပါမည်။

ထိုကဲ့သို့ ဖြစ်လာခဲ့ပါက အောက်ပါ လိမ်းဆေးကို တစ်ပတ်ခန့် ဂရုတစိုက် လိမ်းပေးပါက သက်သာပျောက်ကင်း စေပါသည်။

- ❖ သန့်စင်ထားသော ကျပ်ခိုးကောင်ကောင်။
 - ❖ ထန်းခိုးခြောက်ပြာ
 - ❖ ရှိန်ခို
 - ❖ ကြက်သွန်ဖြူ
- အထက်ပါ ဆေးအမည်လေးပါးကို အလေးချိန် အညီအမျှစီ (၁-ကျပ်သား စီခန့်) ယူပါ။
- ❖ တောချက်အရက်ဦးရည် (မီး တောက်အရက်) တစ်ဆယ်ကျပ် သားနှင့် ပုလင်းဘွင် ခုနစ်ရက်ခန့် စိမ်ထားပါ။
- ဆေးလိမ်းသည့်အခါတိုင်း ဝိနိဗ္ဗိန် ပွတ်ဆွဲ၍ လိမ်းပေးပါ။ နေစဉ် (၁၅)မိနစ် မှ နာရီပတ်ခန့်အထိ ပုံမှန်လိမ်းလျှောက် ပေးပါ။ ခန္ဓာတစ်ကိုယ်လုံးပေါ့ပါး လန်းဆန်း ကျန်းမာလာပါမည်။

မြေမိုးချစ်(နတ်မောက်)

ကြော်ငြာဆောင်းပါး

ဆေးစွမ်းထက်မြက်ကြောင်း အကြားမပိုတဲ့ သမားအိုစေးတိုက်

ပထုတ်လုပ်သော အစာအိမ်ရောဂါသောက်ဆေး၊ ပါရမီရှင်ချောင်းဆိုးပျောက်ငံဆေးပြား၊ ငှက်ဖျားရောဂါသောက်ဆေး၊ ယားနာရောဂါသောက်ဆေး၊ အဖြေကျော်လေးဆေးလျက်ဆား

ဦးစိန်တောင်း၏

သမားအို အမှတ်တံဆိပ် ငှက်ဖျားရောဂါသောက်ဆေး ၁၇၁၁ Y၀၀၉၀၉၅

ဤဆေးသည် ငှက်ဖျားနှင့် အဖျားရောဂါ အမျိုးမျိုးကို ထိရောက်စွာ သက်သာပျောက်ကင်းစေပါသည်။

ခွေးထွက်လျှင် အအေးပြန်ပတ်စေရန် အဝတ်နှင့် သုတ်ပေးရပါမည်။ မည်သည့် အဖျားမဆို ဆေးသောက်ပြီးပါက အအေးခံခြင်း၊ ပင်ပန်းစွာ သူ့ပုံရားခြင်းတို့ကို ရှောင်ရှားသင့်ပါသည်။ ငှက်ဖျားနှင့် အအေးမိနာစေခြင်းတို့ကြောင့် တစ်ကိုယ်လုံး နာကျင်

ကိုက်ခံခြင်းများစေတွက် သောက်သုံးနိုင်ပါသည်။

ဇော် နှင်းနှင်းကြည်၏

သမားအို အမှတ်တံဆိပ် ယားနာသောက်ဆေး ၀၇၁၁ Y၀၀၉၀၉၅

ပိုးမွှားတိရစ္ဆာန်အချို့မှဖြစ်သော အဆိပ်သတ္တဝယ် ယားယံမှုကြောင့် လည်းကောင်း၊ အပူ၊ အစပ်၊ အချို၊ အဆိမ့် အရသာများ လွန်ကဲစွာ စားသောက်ပြီး ကိုယ်လက်လှုပ်ရှားမှုနည်းခြင်းကြောင့် လည်းကောင်း၊ ယခင်က ဝမ်းကိုက်၊ သွေးပျက်၊ ဝမ်းလျှော့၊ အသည်းရောင်နှင့် သည်းခြေနာ အမျိုးမျိုးဖြစ်ခဲ့ဖူးရာမှ သွေးသည်ခြေ ဖောက်ပြန်မှုကြောင့် လည်းကောင်း၊ တစ်ကိုယ်လုံး အနံ့အပြားမှာ ဝဲကဲ့သို့ ကြေညာမှုကလေးများဖြစ်ခြင်း၊ ပူစပ်ပူလောင်ယားယံပြီး အပူအစိမ့်နှင့် အင်ပူဥများ ဖြစ်လာရပါသည်။ ဤဆေးသည် အထက်ပါ ယားယံခြင်း အမျိုးမျိုးတို့ကို ထိရောက်စွာ သက်သာပျောက်ကင်းစေသည့်အပြင် သွေးသား ညီညွတ်စေပါသည်။

ဦးသန်းစော်၏

သမားအို အမှတ်တံဆိပ် အဖြေကျော်လေးဆေးလျက်ဆား ၀၇၁၁ Y၀၀၉၀၉၅

လူမှာအကျင့် ဝမ်းမှာအချင့်ဆိုသလို မသင့်သောအခါ မသင့်သော အစားအစာများစားမိ၍ အစာတောက်ခြင်း၊ အစာအဆိပ်သင့်ခြင်း၊ မူးဝေအော့အန်ဝမ်းကျခြင်း၊ ဝမ်းချုပ်ခြင်း၊ အထက်လွန် အောက်လျှော့ ဖြစ်ခြင်း စသည်တို့ဖြစ်ကာ အချိန်ကြာလာသော် ဝမ်းမီးနွေးရာမှ ဓာတ်လေးပါး ပျက်ပြီး အခြားခြားသောရောဂါများ နောက်ဆက်တွဲ ဖြစ်ပေါ်စေတတ်ပါသည်။ အထက်ပါ အစားများ၊ အစာအဆိပ်ဖြစ်ခြင်း၊ အစာတောက်ခြင်း၊ အစာမကြေ ရင်ပြည့်ရင်ကယ် ဝမ်းရင်ထိုးအောင့်ခြင်း၊ အစာအိမ်အချင့် ပေါက်ခြင်း၊ အစားများ၍ သလိပ်ထခြင်း၊ အအေးမိ၍ ဖျားခြင်း၊ ရက်ခြား ဖျားခြင်း၊ ချမ်းတစ်လှည့် ပူတစ်လှည့်ဖြစ်ခြင်း၊ ခြေဖဝါးလက်ဖဝါးပူခြင်း စသည့် ရောဂါများကို ထိရောက်စွာ သက်သာပျောက်ကင်းစေပါသည်။

ဆေးသုံးစွဲသူ ဝေဒနာရှင်များအနေဖြင့် ဆရာ ဦးသန်းစော် (တဆ-၀၂၉၁၇) ဝုန်း-၀၉-၄၉၂၆၄၄၁၄ သို့ ဆွေးနွေး တိုင်ပင်နိုင်ပါသည်။

သမားအိုစေးတိုက်

အမှတ်(၄၇) (၁၀၀)လမ်း၊ ဟံသာဈေးအနီး၊ ဟံသာတောင်ညွန့်မြို့နယ်၊ ရန်ကင်း၊ ဖုန်း ၂၉၀၆၃၀ အပြုပြုရှိ ပြန်ပေးဆောင်ပေးတွင် ရရှိနိုင်ပါသည်။

မြန်မာ့နန်းတွင်း သမားတော်ကြီး ဦးပန္နဝ၊ သမားတော်ကြီး ဦးနွယ်၊ မြန်မာ့မျိုးချစ်တော်လှန်ရေးခေါင်းဆောင် ဆရာဝန်(သမားတော်ကြီး ဦးဝိရာ)တို့ထံမှ လက်ဆင့်ကမ်း၍ ဆင်းသက်လာသော နန်းတွင်း သမားစဉ် မှုရင်းဆေးစွမ်းကောင်း တို့ကို သမားတော်ကြီး ဦးနွယ် ၏မြေး၊ သမားတော် ဦးတင်လွင်(ငြိမ်း/ ဇိုလ်ကြီး)၊ ဇနီးဒေါ်ကျင်သိန်းသိသာစာ(သမားအို ဆေးတိုက်) မှ အကြောင်းပြု ပေါင်းစုလျက် သမားအိုအမှတ်တံဆိပ် မြန်မာ့ဆေးစွမ်း ကောင်းများကို ထုတ်လုပ် ဖြန့်ချိလျက် ရှိပါသည်။

ဇော်စင်စင်ထွေး၏

သမားအို အမှတ်တံဆိပ် ဆေးစွမ်းထက်မြက်ဆေး ၀၇၁၁ Y၀၀၉၀၉၅

လူမှာအကျင့် ဝမ်းမှာအချင့် ဆိုသလို မသင့်သော အစားအစာများ ကို စားခြင်း၊ အချိန်မှန်မှန် မစားသောက်ခြင်း၊ အပူ၊ အစပ်၊ အချင့်၊ အငန် စသည် အရသာများကို တာရှည်စွာ စားသောက်ခြင်း၊ ကြေညက်ခဲ့သော အစားများကို တာရှည်စွာစားသောက်ခြင်း၊ အလွန်အိပ်ရေးပျက်ခံသော် လည်း အစားပုံမှန် မစားခြင်း စသည့် အကြောင်းများ တာရှည်ရာမှ ပါစကဝမ်းပျက်ပြီး အစာအိမ်ရောဂါအမျိုးမျိုး ဖြစ်ပေါ်လာပါသည်။

ဤဆေးသည် အစာမကြေ၊ လေထိုးလေအောင့်၊ ရင်ပြည့်ရင်ကယ်၊ ရင်ခေါင်းနှင့် နံကြားတို၍ ထိုးအောင့်နာကျင်ခြင်း၊ အစာအိမ် အချင့် ပေါက်ခြင်း၊ အစာအိမ်ရောင်ခြင်း၊ နာခြင်း၊ ဖျို့အန်ခြင်း စသည့် အစာအိမ် လေနာအမျိုးမျိုးတို့ကို ထိရောက်စွာ သက်သာ ပျောက်ကင်း စေပါသည်။

ဇော်အေးအေးစု၏

သမားအို အမှတ်တံဆိပ် ပါရမီရှင် ချောင်းဆိုးပျောက်ငံဆေး ၀၅၁၂ Y၀၀၉၀၉၅

ဤဆေးသည် ရာသီအကျိုးပြောင်း၍ ဖြစ်တတ်သော ချောင်းဆိုး ခြင်း၊ ချွေကျပ်၊ ရင်ကျပ်၊ သလိပ်ကပ်၊ လည်ချောင်းနာ၊ လည်ချောင်း ယား၊ အသံဝင်၊ အသံပျက်၊ အစာမကြေ၊ ရင်ပြည့်ရင်ကယ်၊ လည်ချောင်းနှင့် ရင်ဘတ်အတွင်း၌ သလိပ်များ ချွေတက်ဖြစ်နေခြင်း၊ တချို့ချို့မြည်နေခြင်းများကို ဆေးတစ်ပြားဆို ဆိုသလောက် သိသာ လျင်မြန်စွာ သက်သာ ပျောက်ကင်းစေပါသည်။ ပထမတစ်ကြိမ် ငုံ့နေစဉ်မှာပင် ချွေသလိပ်များ ထွက်လာပြီး ရောဂါများ သက်သာ လာကြောင်းကို လက်တွေ့သုံးဆောင်ခြင်းက သက်သေပြပါလိမ့် မည်။ ဤဆေးသည် အသံကို အထူးကြည်လင်စေသဖြင့် အဆို တော်များ၊ စာပေသင်ကြားပို့ချနေသူများ၊ အသံဖြင့် အသံကမ်း ဝမ်းကျောင်းနေသူများနှင့် လူတိုင်း အိပ်တိုင်း မရှိမဖြစ် ဆောင်ထား ရမည့် ဆေးစွမ်းကောင်းတစ်လက် ဖြစ်ပါသည်။

၄၈ နဂါးတူရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ကရင်တိုင်းရင်းသား

သူတော်စင်အိုးပိုက်ဆံ

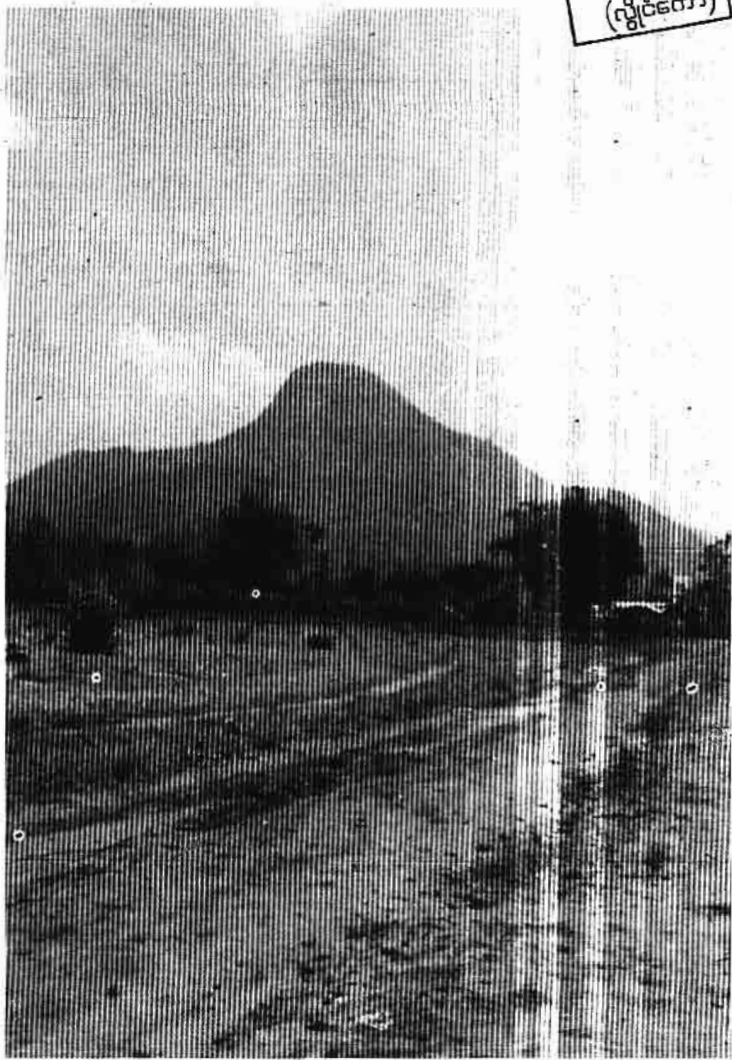
၏ ဘဝအစ ကယားပြည်နယ်က

ပြန်ပြီး ၆၀
(ကျွန်တော်)

ပဲခူးတိုင်းဒေသကြီး အနောက်ဘက်
ခြမ်းရှိ ကျောက်တံခါးမြို့နယ်၊ ဥက္ကံမြို့
နယ်နှင့် ညောင်လေးပင်မြို့နယ်၊
ရွှေကျင်မြို့နယ်၊ ကျောက်ကြီးမြို့နယ်၊
ထုံးကြီး၊ လက်ပံတန်း၊ သာရဝေ...
ရောဝတီတိုင်းဒေသကြီးမှဟင်္သာတ၊
နေပြည်တော်၊ လွန်၊ ကျုံပျော်၊ ပန်းတနော်၊
ကျောင်းကုန်း၊ အင်္ဂပူ စသည်မြို့နယ်
များရှိ ကရင်တိုင်းရင်းသားများ အလေး
ထား ဆည်းကပ်ကြသည့် သူတော်စင်
ဗုဒ္ဓလိလထူးကြီး တိုးပိုက်ဆံ၏ ဘဝအစ
သည် ရှေးအခေါ် ကရင်နီပြည်နယ်၊
ယခုခေတ်အခေါ် ကယားပြည်နယ်၊
ဒီးမော့ဆိုမြို့နယ်၊ အနောက်လိုင်ဆော်
(ခ) လွိုင်နန်းဖတောင်ခြေ စီမံခန့်ခွဲမှု
စတင်ခဲ့ပါသည်။

ကရင်ပြည်နယ်၊ ကယားပြည်နယ်
ဟူ၍ နယ်ပယ်ခွဲခြား သတ်မှတ်ခြင်း
မရှိသေးသောအချိန်က ယခု ကယား
ပြည်နယ် ဒီးမော့ဆိုနယ်အတွင်းရှိ
ကျေးရွာများတွင် နေထိုင်ကြသော ရှေး
အခေါ် ပဒေါင် ယခုခေတ်အခေါ်
ကယန်းလူမျိုးတို့သည် များသောအား
ဖြင့် မိမိဖလားအယူဝါဒဖြစ်သော တံခွန်
တိုင်ကို သက်ဝင်ယုံကြည်ကြပြီး နှစ်စဉ်
တံခွန်တိုင်ပွဲတော်ကို လိုင်ဆော်(ခ)လွိုင်
နန်းဖတောင်ခြေဆောင်ရွက်၍ ကျင်းပ
ခဲ့ဖြစ်သည်။

တံခွန်တိုင်ပွဲတော် ကျင်းပရန်
အတွက် ရိုးရာအတတ်ပညာဖြင့် တွက်
ချက် ကြိုတင် နိမိတ်ဖတ်တတ်သူ
တစ်ဦးက ထိုနှစ်တွင် ကျင်းပပြုလုပ်
F.7A. September, 2014.

• ကယန်း(လိုင်ဆော်) ကယား(လာဆီ) ရှမ်းလွိုင်(လွိုင်နန်းဖ)၏ ယင်းထာဝရ
အနောက်ဘက်(ပြင်ဆန်)တွင် ဖူးတော်မူထား၍ အလောင်းမြှုပ်နှံထားသည့်

မည့် တံခွန်တိုင်ပွဲတွင် ထူးခြားမှုတစ်ခု ပရိသတ်များ တံခွန်တိုင် လှည့်ပတ်ပြီး
ဖြစ်ပေါ်လိမ့်မည်ဟု ဟောပြောထား သပြေခက်နှင့် ရေစင်သွန်းလောင်းနေ
သည်။ စဉ် မိုးကောင်းကင်မှ ဖျာလိပ်သဖွယ်
ပွဲတော်ရက်အတွင်း တစ်ည၌ လူ အလင်းတန်းတစ်ခု လူအုပ်ကြီးကြားသို့

▲ ဝိသဟာဠိဗြဟ္မာယ် သာသနာ့အရာရှိ ဦးအောင်မှတ်တမ်းတင်နေပုံ

◀ အထိမ်းအမှတ်တကျောက်အင်္ကျီ

ရုတ်တရက် သက်ဆင်းကျရောက်လာသည်။

အဆိုပါ အလင်းတန်းသည် လူအုပ်ကြားအတွင်းရှိ စီစနစ်ခွဲစွာမှ ရိုးသားတည်ကြည်သော အမျိုးသမီးကလေး နန်းမူအပေါ်သို့ တည်တည်မတ်မတ် ကျရောက်ပါသည်။

ပွဲတော်ကျင်းပပြီးစီး၍ နောက်လအနည်းငယ်အကြာတွင် ထိုအမျိုးသမီး၌ ထူးဆန်းစွာ ပဋိသန္ဓေ တည်လာသည်။

ထိမ်းမြား လက်ထပ်ထားသည့် လင်ယောက်ျားမရှိဘဲ ကိုယ်ဝန်ရလာသော အခါ အမျိုးသမီးကို ကျေးရွာလူကြီးများက ကျေးရွာ၏ စည်းမျဉ်းစည်းကမ်းအတိုင်း ယင်းအမှုကို စီရင်ဆုံးဖြတ်ချက်ချမှတ်ကာ ယင်းအား ရွာမှ မောင်းထုတ်လိုက်သဖြင့် ရွာနှင့်ဝေးသော တစ်နေရာ၌ တစ်ဦးတည်း သွားရောက်နေထိုင်ရသည်။

နေ့လစေ့၍ မွေးဖွားလာသောအခါ

၅၀ နှစ်ကျော်အရွယ်အထိ

ကလေးမှာ ယောက်ျားလေးဖြစ်ပြီး လပိုင်းအတွင်း လမ်းလျှောက် စကားပြောတတ်သည်။ ဤကလေးကို "ကော်မူအေး" ဟု အမည်ခေါ်ပြီး နောင်အခါတွင် "ဖူးကော်မူအေး" ဟု ကြည့်ညိုလေးစားသူများက ခေါ်ကြသည်။

ဆော့ကစားသော အရွယ်တွင် သာမန်ကလေးများနှင့်မတူဘဲ အတွေးအခေါ်၊ အပြောအဆို၊ အပြုအမူများ ရင့်ကျက်သည်။

တောင်ယာခုတ်နိုင်သော အရွယ်သို့ ရောက်သောအခါ အခြားသောသူများနှင့် တောင်ယာခုတ်ရင်းသူသည် တစ်နေ့တွင် ကုသိုလ်ရမည့်အလုပ်ဖြစ်သော ကျောင်းဆောက် ဘုရားတည်ပြီး ရေတွင်းရေကန်များ တူးမည်ဟု ပြောရင်း ယင်းရပ်နေသော နေရာသို့ တူးရွင်းဖြင့် တစ်ချက်ဆောင့်ချလိုက်ရာ ရေများ ပန်းထွက်လာသည်ကို တောင်ယာလုပ်နေသူများအားလုံး တအံ့တဩ မြင်တွေ့ကြရသည်။

ယင်းတွင် ဘုန်းတန်ခိုးကြီးသော ဂုဏ်သတင်းများလည်း ကယားပြည်နယ်တွင် ဝါဖြည်းဖြည်း ပျံ့နှံ့သွားသည်။

ထိုအချိန်တွင် နန်းမယ်ခုံနယ်ရှင် စော်ဘွားဖိုးဖျားအား တိုင်းရင်းသား လူမျိုးတစ်စုက တော်လှန်ပုန်ကန်နေသောအချိန် ဖြစ်သည်။

ယင်းစော်ဘွားကြီးသည် ဘုန်းတန်ခိုးကြီးသော "ဖူးကော်မူအေး" အား သောင်းကျန်သူများကို နှိမ်နင်းရာတွင် အသုံးချနိုင်လျှင် ကောင်းမည်ဟု အကြံရလာသဖြင့် "ဖူးကော်မူအေး" ကို ယင်းထံ ခေါ်လာစေပြီး သောင်းကျန်သူများကို နှိမ်နင်းပေးရန် ပြောဆိုပြီး လိုအပ်သည်များရှိလျှင် တောင်းဆိုပါဟု ပြောပါသည်။

(ဖူးကော်မူအေး၏ ဘုန်းတန်ခိုး ဘယ်လောက်ရှိကြောင်း ယင်းကိုယ်တိုင် သိမြင်လို၍လည်း ဖြစ်၏။)

ဖူးကော်မူအေးသည် ရိုးသားဖြောင့်မတ်သူပီပီ မည်သည့်အကူအညီမှ မလိုဘဲ မိမိတစ်ဦးတည်း စွမ်းဆောင်နိုင်ကြောင်း စော်ဘွားကြီးအား ပြန်ပြောပြီး သောင်းကျန်းသူများ ချီတက်လာမည့် လမ်းတွင် ထိုင်ပြီး ဘုရားရှိခိုး၊ တရားထိုင်ပါသည်။

စော်ဘွားကြီးကိုလည်း ဘုရားရှိခိုး တရားထိုင်၍ မပြီးမချင်း မည်သူမျှယင်းအား မခေါ်ကြရန် မှာကြားထားသည်။

၁ တနိုရ် ဖူကော်မူအေး၏ စာနယ်ဇင်းများက ရှင်ပြာရပ်

ကျောက်စာတိုင်

ထိုအချိန်တွင် ချီတက်လာသော သောင်းကျန်းသူများ နန်းခံခန်း မြောက် ဘက်အရောက်မှာ ပြင်းထန်သော လေပြင်းမုန်တိုင်းနှင့်အတူ မိုးကြိုးများ အဆက်မပြတ် ပစ်၍ သောင်းကျန်းသူ အတော်များများ သေကျေပျက်စီးပြီး တာလို့ကလျားဖြင့်ထွက်ပြေးကြပါသည်။

ဤတွင်“ဖူးကော်မူအေး”မှာ အမှန် ထကယ် ဘုန်းတန်ခိုးရှိကြောင်း ဖော် ဘွားကြီး မြင်တွေ့ရသောအခါ “ဖူးကော် မူအေး”သည် လောကီပညာအရာမှာ ယင်းအား အနိုင်ယူနိုင်၊ မယူနိုင်ကို ဇူဆမ်းလို၍ ပညာချင်းပြိုင်ဆိုင်ကြရန် ဆောင်းဆိုသည်။

ဖော်ဘွားကြီးသည် လောကီပညာ ထိုအတန်ငယ် တတ်မြောက်ပြီး တန်ခိုး အဆော်အတန်ရှိကြောင်း သတင်းကြီး သူဖြစ်၏။

ယင်းတို့နှစ်ဦး ပညာချင်းပြိုင်ကြရာမှ ဖူကော်မူအေးမှာ ဘုန်းတန်ခိုးများ ကုဆင်းပြီး စိတ်ဖောက်ပြန် ရူးသွပ် သွားသဖြင့် ယင်းနေထိုင်ရာ စီစန်းခူရွာ သို့ ပြန်ပို့လိုက်ရသည်။

ရူးသွပ်နေပြီဖြစ်သော ဖူးကော်မူ အေးအား ဆရာချီးရဲဖြင့် ကုသပေး

သော်လည်း ရောဂါမှာ တစ်နေ့တခြား ဆိုးဝါးလာပြီး တစ်ရွာလုံးကို လှည့်ပတ် သောင်းကျန်းနေသဖြင့် ယခင်က ချစ် ခင်လေးစားကြသော ရွာသူရွာသားများ သည် ယင်း၏ဒဏ်ကို မခံမရပ်နိုင်တော့ ဘဲ ယင်းအား သေနတ်ဖြင့် ပစ်သတ် ရန် နောက်ဆုံး တိုင်ပင်ကြသည်။

ဤတွင် ဖူးကော်မူအေးသိသွား၍ မိမိအား သတ်လိုလျှင် သမားရိုးကျ သေနတ်ခဲကျည်ဆန်ဖြင့် ဘယ်သော အခါမှ သတ်၍သေနိုင်မည် မဟုတ် ကြောင်း၊ ဟင်္သာရုပ်ပါသော အလေး ထည့်ပစ်မှသာသေမည်ဟုပြောပါသည်။

ယင်းအား မပစ်သတ်မီ ယင်းမှာ ကြားခဲ့သောစကားများကို အသေအချာ မှတ်သားကြရန် ပြောပြီး အကြောင်း အချက် တစ်ခုချင်း မှာကြားခဲ့ပါသည်။ ယင်းပြောသည်အတိုင်းပင် သမားရိုး ကျ ခဲကျည်ဖြင့် ပစ်သောအခါ ဖူးကော် မူအေးသည် မည်သို့မျှ မဖြစ်ဘဲ နောက် ဆုံး ဟင်္သာရုပ်ပါသော အလေးဖြင့် ထည့်ပစ်မှ သေသွားခဲ့ပါသည်။

ဖူးကော်မူအေး မသေမီမှာကြား ခဲ့သော အချက်တို့မှာ...

‘ဝိသေပြီခဲရင် ဝိအလောင်းကို လိုဝ်ဆော်

တောင်ခြေ၌ ပြုပုံသင်္ဂြိုဟ်ပါ ထိုနေရာမှ ထင်ရှားပင်ကြီးတစ်ပင် ပေါက်လာလိမ့်မည်။ နောင်တစ်ချိန်တွင် ထင်ရှားပင်၏ မြောက် ဘက်အနက်ကျိပ်က ဝိသေပြီပြုဟု မှတ်ကြ ကြ...

အဲဒီအခါ သင်တို့ အားလုံးငိုကြပေတော့၊ အကယ်၍ ထင်ရှားပင်၏ တောင်ဘက်အနက် ကျိပ်ခဲပင် ဝိသေကျိပ်ပြုဟု မှတ်ကြ ပါ။ အဲဒီအခါမှာ သင်တို့အားလုံး ဝမ်းသာကြ ပေတော့။

အကယ်၍ ထင်ရှားပင်၏ အနောက်ဘက် အနက်ကျိပ်က စစ်ကြိုဖြစ်ပွားတဲ့ ထို့အပြင် တစ်နေ့သောအခါ ကျောင်းစရပ် ရေတွင်း ရေကန်များစွာ ဆောက်လုပ်လှူဒါန်းသော ပုဂ္ဂိုလ်ထူးတစ်ဦး၏ ကုသတင်းကို ကြားရ လိမ့်မည်။ နားစွပ်ကြကုန်လော့ ထိုပုဂ္ဂိုလ် သည် အခြားသူမဟုတ် ဝိပါဝိဆိုတာ မှတ် ထားကြပါ။

ထို့ပြင်လည်း တစ်နေ့သောအခါ ကယားငွေတောင်ပြည်၌ မှန်ကြီး တစ်ချပ် ရောက်ရှိလာလိမ့်မည်။ ထိုမှန်ကြီးမှာ အမြဲတမ်းတည်ရှိလာတွံ့၊ အခြားသော ချောင်းကြီးချောင်းငယ်

များအားလုံး ခန်းခြောက်လှတ္တံ့ဟု ကြိုတင်မှာကြားခဲ့ပါသည်။

ဖူးကော်မူအေး ကြိုတင် မှာကြား ချက်အားလုံးသည် နောင်တစ်ချိန်တွင် တစ်ခုမကျန် မှန်ကန်နေသည်ကို တွေ့ ရပါသည်။

ဖူးကော်မူအေး သေဆုံးပြီးနောက် ယင်း၏ရုပ်ကလာပ်ကို သူမှာကြားခဲ့ သည့်အတိုင်း လိုင်ဆော်တောင်ခြေ၌ မြှုပ်နှံယူပြီးလိုက်ကြသည်။ ထိုနေရာ ၌ပင် နောက်များမကြာမီ ထင်းရှူးပင် တစ်ပင်ပေါက်လာသည်။

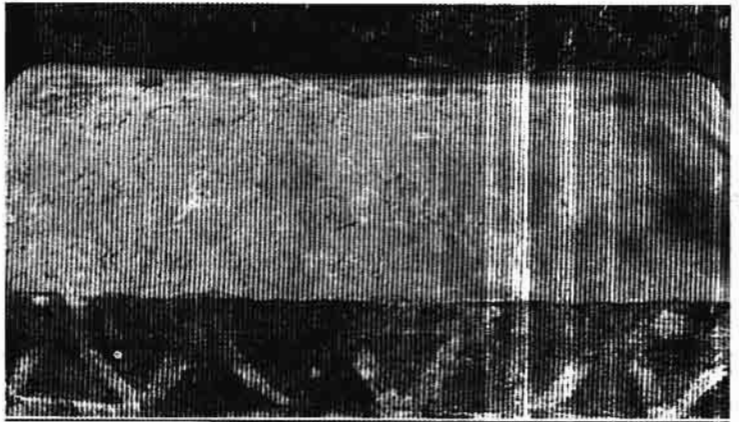
ဤသို့ဖြင့် ထင်းရှူးပင်လည်း အကိုင်းအခက်များဖြင့် ဝေဝေဘာသာ တဖြည်းဖြည်း ကြီးပြင်းလာပြီး ဖူးကော် မူအေးကို ထိုဒေသ၌ နေထိုင်သူများ မေ့မေ့ပျောက်ပျောက် ဖြစ်နေကြရာ နောက်နှစ်ပေါင်း အတော်ကြာလာ သော တစ်နေ့မှာ အဆိုပါ ထင်းရှူးပင် ကြီး၏တောင်ဘက် အကိုင်းကြီး အမှတ်မထင် ကျိုးသွားလေသည်။

ထင်းရှူးပင်၏ တောင်ဘက်အကိုင်း ကြီးကျိုးကျမှ ထိုဒေသ၌ နေထိုင်သူ များထံမှ ဖူးကော်မူအေးကို မိလိုက် သော အသက်အရွယ်ရလာသူများက ချက်ချင်း ဖူးကော်မူအေး မှာကြားထား သည်များကိုပြန်လည်သတိရကြသည်။

ထိုအခါ ဇာင်းသူတို့သည် ဖူးကော် မူအေးယောက်ျားအဖြစ် ပြန်လည် ဝင် စားလာပြီဆိုတာ တစ်ထစ်ချ ယုံကြည် လျက် ဖူးကော်မူအေး၏ သတင်းကို နားစွင့်နေကြလေသည်။

၁၉၁၄ ခုနှစ်တွင် ပထမကမ္ဘာစစ်ကြီး မဖြစ်မီ အချိန်တွင် အဆိုပါ ထင်းရှူးပင် ၏အနောက်ဘက်ကင်းကြီးကျားများ ပြီးများ မကြာမီ စစ်ကြီးဖြစ်တော့သည်။

ငွေတောင်မှာ မှန်ကြီးတစ်ချပ် လာ ရောက်ချထားပေးမည်ဆိုသော ကြို

ဖူးကော်မူအေး မြှုပ်နှံယူပြီးသည့် ဇရာဒိုရာတံ

တင်နိမိတ်မှာ ထိုနေရာ၌ ငွေတောင် ဆည်ကြီး တည်ဆောက်လိုက်သဖြင့် ရေပြင်ကြီးမှာ မှန်ချပ်ကြီးသဖွယ် ဖြစ် လာသည်ကို မြင်ကြရပါသည်။

လိုင်ဆော်တောင်ခြေမှ မိုးမြဲနယ် အထိ ယခင်က ချောင်းကြီးချောင်းငယ် အသွယ်သွယ် စီးဆင်းခဲ့ရာမှ မိုးမြဲ ဆည်ကြီး တည်ဆောက်လိုက်သော အခါ ချောင်းကြီးချောင်းငယ်များ ပျောက်ကွယ်သွားပြီး မိုးမြဲဆည်ကြီးမှာ မြစ်ကြီးတစ်ခုသဖွယ် ဖြစ်လာပါသည်။

ဤသို့ဖြင့် နောက်နှစ်ပေါင်း အတော် ကြာလာသော် ဘုရားကျောင်းဖေရပ် ရေတွင်း စသည့် အဆောက်အအုံ များစွာ ဆောက်လုပ်ပြီး ဘိုးပိုက်ဆံ အမည်ဖြင့် တိုင်းကျော်ပြည်ကျော် ဖြစ် မည့်သူကို ရွှေကျင်မြို့နယ်၊ လေချွန် တောင်နှင့် သက်ကယ်တောင်အကြား ရှိ ရွာငယ်လေးတွင် အဘစောရွှေအေး နှင့် အမိနော်နယောစေးဟူသော မိဘ နှစ်ပါးမှ ခရစ် ၁၈၄၀ ပြည့်နှစ်တွင် မွေးဖွားသန့်စင်ပြီး သားချင်း(၅) ယောက်တို့အနက် တတိယမြောက် သား ဖြစ်သည်။

ငယ်နာမည်မှာ စောဆာဖေဝါး ဖြစ် သည်။ အစ်ကိုစောထူးဘော၊ အစ်မ နော်မေဖော၊ ညီမနော်သာထီးနှင့် ညီထွေးစောမာတာတို့ ဖြစ်ကြသည်။

ခရစ်နှစ် ၁၈၆၆ ခုနှစ်တွင် ကရင် ပြည်နယ်၊ ဟပွန်မြို့နယ်၊ နာနိုခီးရွာတွင် ဘိုးပိုက်ဆံအမည်တွင်သော သူတော် ကောင်းစိတ်ဓာတ်ရှိသူ ကရင်အမျိုး သားကြီးသည် ဗုဒ္ဓအယူဝါဒ၊ ခရစ် ယာန် အယူဝါဒနှင့် ကရင်တိုင်းရင်း သားတို့ ရိုးရာကိုးကွယ်ယုံကြည်မှုတို့မှ ကောင်းနိုးရာရာတို့ကို စုပေါင်း၍ **မေတ္တာဗြဟ္မစိုရိ သာသနာဟူသော အမည်ဖြင့်** ကိုးကွယ်ရာ ဘာသာအသစ် တစ်ခု တည်ထွင်ခဲ့ပါသည်။

မြန်မာ့စွယ်စုံကျမ်း အတွဲ(၁)နာ(၉၅) အထက်ဖော်ပြပါ အကြောင်းအရာ တို့ကား ဘိုးပိုက်ဆံ၏ဘဝအစ ကယား ပြည်နယ်က ဖြစ်ပါကြောင်း တင်ပြ လိုက်ပါသည်။

စာရေးသူနှင့်အတူ ဒီးမော့ဆိုမြို့ နယ် သာသနာရေးဦးစီးအရာရှိ ဦးစိုး အောင်၊ ဦးကပ်နွဲ့၊ ဦးသီဟဉာဏတို့ သည် ဖူးကော်မူအေး ရုပ်ကလာပ် မြှုပ်နှံရာ လိုင်ဆော်(ခ) လွိုင်နန်း ဖတောင်ခြေသို့ ယင်းရွာရှိ ဖူးကော် မူအေးမျိုးဆက် ဦးကော်မူခန်း၊ ဦးကိုးဘီ၊ ဦးချစ်မောင်ပါ(၁၉-၅- ၂၀၁၄)နေ့ ကွင်းဆင်းလေ့လာခဲ့ပါ သည်။

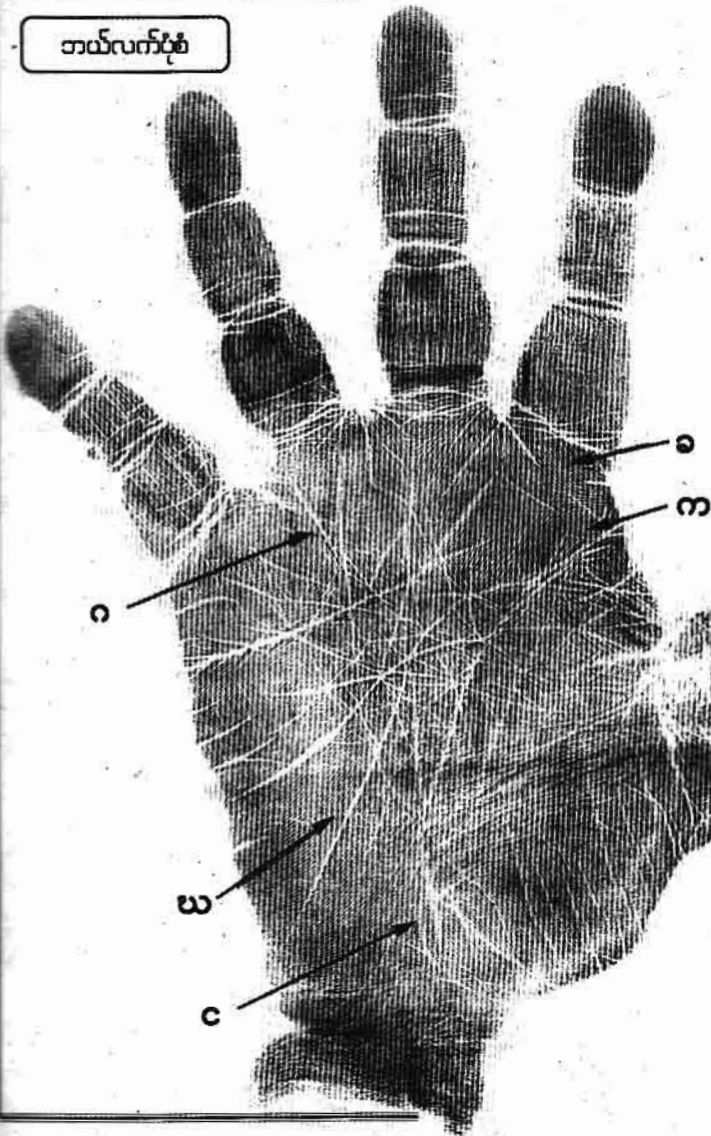
ပြည်ဖြိုးဝေ(လွိုင်ကော်)

ပုဂ္ဂလိကပညာရေး

ကျောရေပွယ်ငန်း

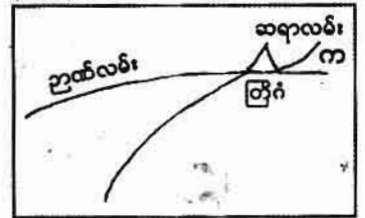
အကျိုးပေးသင်္ကေတများ

ဘယ်လက်ပုံစံ

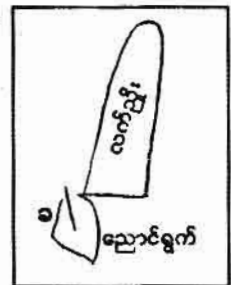

ဆရာကြီးကောလိပ်
(ဥပဒေအဖွဲ့)
လက္ခဏာပေးဒင်ပညာသုတေသီ

အဖျားမှာ ထောင်တက်သော ဆရာလမ်းနှင့် ဉာဏ်ပညာဗဟုသုတ ပြည့်စုံ ထူးချွန်သော ကြိတ်ပုံဖြစ်သည်။

“ခ” အကွရာနှင့် ညွှန်ပြထားသည်မှာ လက်ညှိုးအောက် ကြာသပတေးဂြိုဟ်ခုံရှိ ညောင်ရွက်သင်္ကေတ ဖြစ်သည်။

အသက်လေးဆယ်ကျော် အမျိုးသမီးတစ်ဦးက ပုဂ္ဂလိကပညာရေးကျောင်းလုပ်ငန်း တည်ထောင်လုပ်ကိုင် အကျိုးပေးနိုင်မည်လား ဟူသော

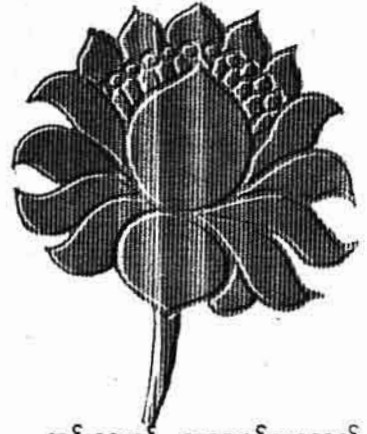
မေးခွန်းကို အဓိက မေးမြန်းပါသည်။ သူမ၏ ဘယ်ဘက်လက်ဖဝါးပြင်ကို သေချာကြည့်ပါ။ “က” အကွရာနှင့် ညွှန်ပြထားသည်မှာ ဉာဏ်လမ်းကြောင်း

ထိုသင်္ကေတမှာ စိမ်းနီညှို့ အရည်အရင်း ပြည့်ဝကြောင်း လက်ထိက္ခ ကြီးပြင်းကြောင်း ဖော်ပြသည်။

“ဂ” အကွရာနှင့် ညွှန်ပြထားသည်မှာ လက်သူကြွယ်အောက်

လောကီသွားတို့အတွက် အကာအကွယ်

ဘုရားလေးဆူ အင်းတော်ကြီး

အင်းအတတ်ပညာရှင် အတုလ
ဆရာတော်ကြီး၊ ဗားမဲ့ဆရာတော်ကြီး
များစွာမှ စီရင်ခဲ့သော၊ သင်ကြားပေးခဲ့
သော၊ လမ်းပြပေးခဲ့သော နည်းပညာ
များမှာ ယနေ့ထက်တိုင် အသုံးပြုလျက်
ရှိသည်။

အင်းအတတ်ပညာသည် လွန်စွာ
နက်ရှိုင်း၏။ ဂန္ထိရဆန်၏ လေးနက်
ခက်ခဲသည့် လောကီပညာရပ် ဖြစ်
သည့်အလျောက် ကာယသိဒ္ဓိ၊ နေသိဒ္ဓိ၊
ပိယသိဒ္ဓိ၊ သဗ္ဗစိန္တိနှင့် ဝိဇ္ဇာရိပ်တို့၏
ထွက်ရပ်ကိုပါ ပေးစွမ်းနိုင်ပေ၏။

ထိုပညာရပ်တို့သည် ရှေးနှစ်ပေါင်း
များစွာက အသုံးပြုခဲ့ကြလေရာ နှစ်
ပေါင်းကြာမြင့်လာသည်နှင့်အမျှ ပညာ
ရပ်များစွာသည် တိမ်မြုပ်ပျောက်
ကွယ်လုနီးပါး ရှိခဲ့ချေပြီ။

မြန်မာလူမျိုးများ၏ ရှေးဟောင်း
အမွေအနှစ်၊ ဂန္ထိရပညာရပ်များမပျောက်
ကွယ်အောင် အစဉ်ထိန်းသိမ်း စောင့်
ရှောက်သင့်ပေသည်။

မိမိတို့ ရှာဖွေရဆောင်းထား ပစ္စည်း
ဥစ္စာရတနာများ၊ အလုပ်အကိုင်များ
တိုးတက်မှုရှိစေရန်၊ ယုံကြည်စိတ်ချစွာ
အသုံးပြုနိုင်ရန် အန္တရာယ်ကင်းရန်စွယ်
ရှင်းပြီး စီးပွားတိုးတက်စေရန်အတွက်
ဘုရားလေးဆူ အကာအကွယ် အင်း
တော်ကြီး စီရင်အသုံးပြုပုံကို စာရှုသူ
အပေါင်းနှင့် ဗဟုသုတရှာဖွေသူ၊ ပညာ
လိုလားကြသူ အမျိုးကောင်းသားသမီး

ရှေးဗုဒ္ဓ ဝိသုဒ္ဓိ

များအတွက် တင်ပြခြင်းပင် ဖြစ်၏။
ဘုရားလေးဆူ အင်းတော်ကြီး စီရင်
ပုံမှာ အောက်ပါအတိုင်း ဖြစ်ပါသည်။

အကာအကွယ်အင်းတော်

ကတ္တုသံဘုရားကာ၊

၀၅	၆၂	၁၄	၈၃	၀၅
၃၀	၆	သ	၀	၆၂
၄၀	၀	န	၀	၁၄
၆၂	၁၂	၀	၁၀	၃၀
၆၀	၃၀	၃၀	၆၅	၆၀

၂၀၀၀၀၀၀၀၀၀

အင်းစီရင်ပုံနှင့်

အင်းဆန်သွင်းနည်း

အင်းစီရင်ပုံမှာ အလျား၊ အနံ၊ စတု
ရန်းအတွက်ညီ (၅)ကွက် စုစုပေါင်း
(၂၅)ကွက်ကို စနစ်တကျ ညီညာစွာ
ချရပေမည်။

အင်းဘောင်ရေးဆွဲနည်းမှာ အောက်
ခြေ လက်ယာဘက်မှ စတင်ရေးဆွဲ
ရမည် (လက်ယာရစ်ရေးဆွဲရန်)

အင်းဘောင် တောင်နှင့်မြောက် ရေး
ဆွဲရာတွင် ဟိန်းရမည်မန္တန်က...

“ဥုံ ဌာနေ ဌာနေဒကိုလော့”
ဟု (၇)အုပ် ရွတ်ဆိုလေ။

အင်းဘောင် အရှေ့နှင့်အနောက်
ကား “ဥုံ ပရိဘောဂ ပရိစ္ဆေဒီ” ဟု
(၇)အုပ် ရွတ်ဆို၍ ရေးဆွဲရမည်။

အင်းဘောင်များ ပိုနေခြင်း၊ အစ
ထွက်နေခြင်း၊ မညီညာခြင်းတို့ ရှိနေ
လျှင် အင်းကျိုး၏။ သို့ဖြစ်ပါ၍ အင်း
ဘောင်ရေးသားရာတွင် အထူးသတိပြု
သင့်ပေ၏။ ပိုနေခြင်း၊ အစထွက်ခြင်း
တို့ရှိကုန်လျှင် “ဥုံပေလာယကံ”
ဟု (၇)အုပ်ရွတ်ဆိုပြီး ဖျက်ရမည်။

မှန်ကန်စနစ်ကျစွာရေးဆွဲပြီး အင်း
ကွက်(၂၅)ကွက်ရှိသည့်အနက် အတွင်း
(၉)ကွက်၌ တနင်္ဂနွေထောင့်၌
တနင်္ဂနွေဂြိုဟ်သက်(၆)ဂဏန်းကိုချ။
အင်္ဂါထောင့်၌ အင်္ဂါဂြိုဟ်သက် (၈)
ဂဏန်းကိုချ။ စနေထောင့်၌ စနေဂြိုဟ်
သက် (၁၀)ဂဏန်းကိုချ။ ရာဟုထောင့်
၌ ရာဟုဂြိုဟ်သက် (၁၂)ဂဏန်းကိုချ။

တနင်္လာဖြစ်သော အရှေ့အရပ်၌
“သ”အက္ခရာသွင်း၊ ဗုဒ္ဓဟူးအရပ်ဖြစ်
သော တောင်အရပ်၌ “စ”အက္ခရာ
ကိုသွင်း၊ ကြာသပတေးအရပ်ဖြစ်
သော အနောက်မျက်နှာ အကွက်၌
“ဝ”အက္ခရာသွင်း၊ သောကြာအရပ်
ဖြစ်သော မြောက်အကွက်၌ “င”
အက္ခရာ သွင်းရမည်။

အလယ်ဗဟိုကွက်၌ စီရင်ဆောင်
ရွက်ထားသူ၏ နေ့နံဂဏန်းကို သွင်း

ဦးလွင် မွှာ၊ သောက၊ အင်းဝ၊ ရာဇာ
ဏှသော ဝဋ္ဋ၊ ၆၂၊ ၁၄၊ ၈၃၀ ဇာန်များ
တို့အင်း၏ အထက်ထောင်မှစ၍ အစဉ်
အတိုင်း လက်ယာရစ် ရေးသွင်းရမည်။
ဂဏန်းများ၊ စမအက္ခရာများ ရေး
သွင်းရာတွင် ရေးသွင်းတိုင်း ရေးသွင်း
တိုင်း...

‘ဥ’ အက္ခရာ မရွေ့ ဌာနေ’
ဟု ရွတ်ဆို ရေးသွင်းရန် အင်း၏
အထက်၌...

“ကတ္တသံဘုရားကာ၊
ဂေါဏဂံဘုရားကာ၊
ကဿသုဘုရားကာ၊
ဂေါတသုဘုရားကာ

ဟု လက်ယာရစ် ရေးသားရမည်။
ရေးသားစဉ် မန္တန်ရွတ်ဆိုရန် မမေ့
ရန် တစ်နည်း။

ဂဏန်းသွတ်သော် “ကေမေဝ
သီရေရံ” မြင်နိုင်တောင်မင်းသည်တွင်
ဩဇာပေးစေဆို၍ (၁) ဂဏန်းကိုသွတ်။

“ဒွေစန္ဒသုရိယာ” နေ၊ လ နှစ်ပါး
ဩဇာတွင် တည်စေဆိုရန် (၂) ဂဏန်း
ကိုသွတ်။

“တိပိဋကတ္တယံ” ပိဋကတ် သုံးပုံ
ဩဇာတွင် တည်စေဆို၍ (၃) ဂဏန်းကို
သွတ်။

“တေသုစတေဒေန” သစ္စာ
ဩဇာသည်တွင် တည်စေဆို၍ (၄)
ဂဏန်းကိုသွတ်။

“ဗုဒ္ဓဗုဒ္ဓိနဘာဝေန” ဘုရားငါးဆူ
ဩဇာတွင် တည်စေဆို၍ (၅) ဂဏန်းကို
သွတ်။

“ဆကာမာဝစရဒေဝတာ” နတ်
ဩဇာခြောက်ထပ်သည်တွင် တည်စေ
ဆို၍ (၆) ဂဏန်းကို သွတ်။

“သတ္တဗောဇ္ဈင်္ဂါနီ” ဗောဇ္ဈင်
ဩဇာသည်တွင် တည်စေဟုဆို၍
(၇) ဂဏန်းကို သွတ်။

“အဋ္ဌမဂ္ဂင်္ဂါနီ” မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးသည်
တွင် တည်စေဆို၍ (၈) ဂဏန်းကို
သွတ်။

“နဝလောကုတ္တရာဓမ္မာနီ” လောကု
တ္တရာတရား (၉) ပါးသည်တွင် တည်စေ
ဆို၍ (၉) ဂဏန်းကို သွတ်။

“သုညသတ္တရ” ဆို၍ သုည(၁)
ဂဏန်းကို သွတ်သွင်းလျှင်လည်းရ၏။
မိမိတို့လွယ်ကူရာကို ရွတ်ဆို ရေးသွတ်
လေ။

ထိုအင်းကို ရွှေပြား၊ ငွေပြား၊ ကမ္ပဝါ
ပြား၊ ကြေးနီ၊ ဝါတို့တွင် စီရင်ဆောင်
ရွက်ပြီး အင်းအားစုတ်ရန် မန္တန်ကား
ဘုရားဂုဏ်တော်ကိုးပါး (၁၀၈) ခေါက်၊
သမ္မုဒ္ဒေါဂါထာဖြင့် အခေါက်(၁၀၀၀)
စုတ်ရမည်အပြင် အင်းတော်ကြီးကို
မိမိတို့ တတ်စွမ်းသမျှ ပရိတ်တော်များ
ရွတ်ပွားပါလေ။

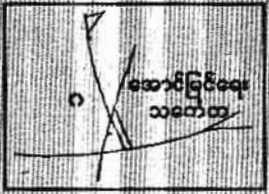
ဤဘုရားလေးဆူ အကာအကွယ်
အင်းတော်ကြီး၏ အကျိုးအစွမ်းကား
မကောင်းဘေး အန္တရာယ်များ၊
မကောင်းကြံသူများ၊ အင်းတိုက်၊ ကဝေ
တိုက်၊ စုန်းတိုက်၊ အတိုက်အခိုက်
ပေါင်းစုံများအား ကာကွယ်ပေးသည်
အပြင် အလုပ်အကိုင် အကြံအစည်များ
အပြင် လောကီစည်းစိမ် ကောင်းကျိုး
ချမ်းသာများစွာကို ပေးစွမ်းနိုင်ပါသည်။
သို့ဖြစ်၍ ယုံကြည်စိတ်ချစွာ အသုံးပြု
သင့်ပြီး ဗားမဲ့ဆရာတော်ကြီး ကိုယ်တွေ့
အသုံးပြုခဲ့ကြောင်း စာပေဟောင်းများ
တွင် လေ့လာသိရှိ၍ လောကီ၊
လောကုတ္တရာများစွာအတွက် များစွာ
အကျိုးထူးတရားများ ပေးစွမ်းနိုင်သဖြင့်
ဖော်ပြ ရေးသားတင်ပြလိုက်ပါသည်။

ကောင်းကျိုးချမ်းသာများစွာ
ပြည့်စေသော်...

ရောမြေ ထွန်းထွန်း

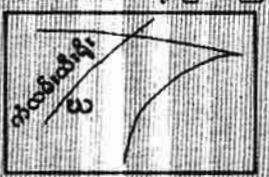
စာမျက်နှာ (၅၃) မှ အဆက်

တနင်္ဂနွေဂြိုဟ်နီတွင် ထင်ရှားအား
ကောင်းနေသော အောင်မြင်ရေး
သင်္ကေတဖြစ်သည်။

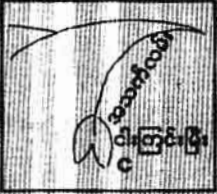
ဤသင်္ကေတကြောင့် ဖြစ်ပေါ်နိုင်အံ့
သမ္မုဂုဏ်သတင်း ထင်ရှားကျော်ကြား
အောင်မြင်နိုင်သည်။

“ဃ” အက္ခရာနှင့် ညွှန်ပြထား
သည်မှာ တနင်္ဂနွေဂြိုဟ်နီမှ စထွက်ထင်
ရှားနေသော ကံလမ်းတံခွန် ဖြစ်သည်။

ဤသင်္ကေတကြောင့် ဂုဏ်အုစု၏ ယုံကြည်
အားကိုး ခံနိုင်သည်။

“င” အက္ခရာနှင့် ညွှန်ပြထားသည်
မှာ အသက်လမ်းကြောင်းအရင်၌
ငါးကြောင်းဖြင့်
သင်္ကေတ
ထင်ရှားရှိ
ခြင်း ဖြစ်
သည်။

ဤသင်္ကေတကြောင့် ပြုကြီးပြုကြီးဟု
မေတ္တာဖြင့် ယုံကြည်ကြီးစား ထပ်ထောင်
ယုံကြည်အောင်မြင်ခြင်း ဖြစ်ပေါ်နိုင်သည်။
မှတ်ချက် ။ ယခုအခါ ပုဂ္ဂလိက
ပညာရေးကျောင်းလုပ်ငန်းဖြင့် လုပ်
ကိုင်အောင်မြင်နေသော သရာမ
တစ်ဦး ဖြစ်နေပြီ။
ထက္ခဏာထာသုထ တိုးပွားရရှိကြ
ပါစေ
အောင်မြင်ကျော်ကြား ချမ်းသာကြီး
ပွားအောင်...

ဆရာကြီး ဦးအောင်မြိုင် (၉၂၀၃၅၃)
ဖေဖေထာပေဒင် ပညာသုတေသီ

‘ဟေ့ ကိုကြီးကောင်း အိမ်တွင်းပုန်းလုပ်နေတာလားဗျ’

‘အိမ်တွင်းပုန်းနေတာ မဟုတ်ဘူး။ စိတ်ဓာတ်ကျနေတာဗျ’

‘ကဲ ဆိုစမ်းပါဦး။ စိတ်ဓာတ်ကျစရာဘယ်လိုအကြောင်းတွေများ ရှိလို့လဲ’

‘ပြောရရင်တော့ ရှက်စရာကြီးပါဗျာ။ ဒါပေမယ့် ခင်ဗျားက ဗဟုသုတစုံသုဆိုတော့ အကြံဉာဏ်များပေးနိုင်ကောင်းရဲ့ဆိုပြီး ရှေ့မျက်နှာ နောက်ထားပြီး ပြောမယ်ဗျာ။ ကျွန်တော်မှာ အမျိုးသားအားနည်းရောဂါ ဖြစ်နေလို့ဗျ။ အဲဒါ လုပ်ပါဦး။ ဘယ်လိုလုပ်ရင် ကောင်းမလဲ’

‘ဆေးတွေ မသုံးစွဲဘူးလား’

‘သုံးစွဲတာမှ ရှိသမျှအားဆေးတွေ စုံနေပြီ။ ထူးခြားမှုမရှိဘူးကိုဘုန်းရ’

‘ဒါဆိုရင် ကျွန်တော်လဲ အမျိုးသားအားနည်းရောဂါ ဖြစ်နေရလို့ ခင်ဗျားလိုပဲ စိတ်ဓာတ်ကျနေတဲ့အချိန်မှာ ဆရာကြီး ဆရာမြင့် (စကြာမင်း) ရေးသားပြုစုထားတဲ့ “အမျိုးသားရောဂါ သိကောင်းစရာနဲ့ ကာကွယ်ကုသနည်းများ” ဆိုတဲ့ အမျိုးသားများအတွက် ကျန်းမာရေး ပညာပေးစာအုပ်ကို ဖတ်မှတ်မိရာမှ အားတက်သွားပြီး ဆရာမြင့်ထံ အပြေးကလေး သွားရောက်ဆွေးနွေးမိတယ်ဗျ။

အဲဒီမှာ ဆရာမြင့်က စကြာမင်းအားတိုးဆေးပေးပြီး တစ်နေ့ (၂)ကြိမ် မှန်မှန်သောက်ရင် မင်းရဲ့ရောဂါဟာ အချိန်တိုအတွင်း သက်သာပျောက်ကင်းပါလိမ့်မယ်လို့ ညွှန်ကြားလိုက်တယ်။ ဒါနဲ့ ကျွန်တော်လဲ ဆရာရဲ့ ညွှန်ကြားချက် ဆေးညွှန်းပါ အညွှန်းအတိုင်း သောက်သုံးလိုက်တာ အခုဆိုရင် လန်းဆန်းပြီး အကြောအားတွေ ကောင်းလိုက်တာမှ ဒေါင်ဒေါင်မြည်ပဲဗျ’

‘ဆေးရဲ့ အစွမ်းအားနိသင်က ဘာတွေကောင်းလဲ’

‘ဘာတွေကောင်းလဲဆိုရင် ခန္ဓာကိုယ်အတွက် တစ်နေ့တာ ကုန်ခန်းသွားတဲ့ အားအင်များကို အလျင်အမြန် ပြန်လည်ပြီး ပြည့်တင်းပေးနိုင်တဲ့ အစွမ်းသတ္တိတူးရှိလို့ သွေးသစ်၊ အားသစ်၊ ခွန်အားသစ်၊ ဓာတ်ပစ္စည်းအသစ်များ ဖြစ်ထွန်းတည်ဆောက်ပေးနိုင်တယ်။

ပန်းသေ၊ ပန်းညှိုးဖြစ်ခြင်း၊ အားအင်ကုန်ခန်းခြင်း၊ သုက်ဓာတ်အားနည်းခြင်း၊ သုက်လွတ်မြန်ခြင်း၊ အိပ်နေစဉ်အလိုလို သုက်ရွတ်ခြင်း၊ ပင်ပန်းနွမ်းနယ်နေခြင်း၊ စိတ်စိမ်းပူများခြင်း၊ အကြောအားနည်းခြင်း၊ နှစ်ခြိုက်စွာအိပ်မပျော်ခြင်း၊ စားမကောင်းခြင်း၊ ကိုယ်ခံစွမ်းအား လျော့နည်းကျဆင်းခြင်း၊ အာရုံကြောအားနည်းခြင်းနဲ့ အဆုတ်အား၊ နှလုံးအား၊ သွေးအားနည်းခြင်းများကို သက်သာပျောက်ကင်းစေပြီး အမောလုံ၍ စိတ်ဓာတ်အား၊ ဆန္ဒအား၊ အကြောအား၊ ပန်းအားများကို တက်ကြွလန်းဆန်းစေလျက် ဆန္ဒသုခ အိမ်ထောင်ရေးရာသတို့ကို ပြည့်စုံစွာ ပေးစွမ်းနိုင်သော ရသာယာနုဆေး ဖြစ်ပါတယ်။ ပြီးတော့ နေ့စဉ်သုံးစွဲပါက ဒါအပြင် ခန္ဓာကိုယ်အတွင်းရှိ ဓာတ်ပစ္စည်းများကို ညီညွတ်မျှတစေပါတယ်’

‘ကျွန်တော်လဲ ဆရာမြင့်ရဲ့ စကြာမင်းအားတိုးဆေးကို ၅၆ နာရီမျှစောင့်ခြည့်မပူရင်’

အမျိုးသားများ အားအင်ကုန်ခန်း စိတ်မရွှင်လန်းရင်

စကြာမင်း

အမှတ်တံဆိပ်

အားတိုးဆေး

ယာယီတိုင်းရင်းဆေးဝါးမှတ်ပုံတင်အမှတ် (၀၄၁၁ YR ၀၀၆၀၂၄)

ကြော်ငြာခွင့်ပြုချက်အမှတ် တဆဝက(စာနယ်ဇင်း) ၅၃/၀၅၁၃

သုံးစွဲချင်လို့ ဆေးဆိုင်တွေမှာ ပေးကြည့်တော့ မရှိဘူးလို့ ပြောပြောနေတော့ ခက်တယ်ဗျ’

‘မခက်ပါနဲ့ဗျာ အလွယ်တကူ ဝယ်ယူသုံးစွဲနိုင်စေဖို့ တစ်ပြည်လုံးကို ဖြန့်ချိနေပါပြီ။ ခင်ဗျားလဲ နီးစပ်ရာ ဆေးဈေးစုံဆိုင်သာ ပြေးပြီးဝယ်ပေတော့’

ဟေ့ အခုတော့ ဆရာမြင့်ရဲ့ စကြာမင်းအားတိုးဆေး အစွမ်းထက်မှုကြောင့် စိတ်ရောကိုယ်ပါ လန်းဆန်းတက်ကြွနေတဲ့အပြင် အကြောအားတွေလဲ ကောင်းမှကောင်းပဲ။

အဲဒါကြောင့် ဘဝတူအမျိုးသားများ အကျိုးများပြီး အင်အားတိုးပွားကာ အမြဲတမ်းတက်ကြွလန်းဆန်း သန်မာစွာနဲ့ နေနိုင်စေဖို့ အသက်ရှည်ရာ အနာကင်းရေး သော့ချက်ဖြစ်တဲ့ စကြာမင်း စိတ်ပျိုကိုယ်နု အားတိုးဆေးစွမ်းတစ်လက်ကို နီးစပ်ရာ ဆေးဆိုင်များမှာ ဝယ်ယူသုံးကြည့်ပါလို့ အကြံပြုပါရစေ။

အဲ ဆရာမြင့်နဲ့ ကိုယ်တိုင်တွေ့ဆုံ ဆွေးနွေးချင်ကြရင်တော့...

ဆရာမြင့်
စကြာမင်း တိုင်ရှင်ဆေးတိုက်
 အမှတ် (၈/၆၆၆)၊ သုဝဏ္ဏလမ်းမကြီး၊ သွန္နာပုတ်တိုင်အနီး၊
 (၈)ရပ်ကွက်၊ မြောက်ဥက္ကလာပမြို့နယ်၊ ဖုန်း ၇၂၂၈၄၁

ကိုကြီးကောင်း

ပထမဦးဆုံး အခန်း

ရွှေစင်္ကြံ

ဖန်းမက်ရွာရှိ နောင်ယောင်း ရေထွက်

ပျောက်ပေး ငါးကန်ကြီး

ရွာသူရွာသားများ၏ သဘောထားကို သိလိုခြင်းပင်၊ (၂)နာရီခန့် ဆွေးနွေးတိုင်ပင်ကြပြီးနောက် ထွက်လာသည့် အဖြေကတော့ နားနှစ်ဖက်တွင် ကျောက်စိမ်းရောင် လက်မဝက်ခန့်ရှိ ဖန်နားတောင်းကြီး ပန်ဆင်ထားသည့် မျက်လုံးမျက်ဖန် ကောင်းကောင်း၊ နှာတံပေါ်ပေါ်နှင့် မြေးကလေးကို လက်ခံလိုက်ကြပါသည်။

သို့သော် အလွန်အရှုပ်ဆိုးပြီး မည်းစိန်ခြောက်နေသည့် ခါးကိုင်းကိုင်း အဘွားအိုကိုမူ (တချို့က စုန်းမကြီးဟုညွှန်ပင် ထုတ်ဖော်ပြောကြားကြသည်) ရွာတွင်းသို့ လုံးဝ ဝင်ရောက်ခွင့်မပြုဟူသည့် အဖြေထွက်လာပြီး ရွာ၏ တောင်ဘက် လွင်ပြင်ကျယ်အဆုံးနားတွင် နေထိုင်ကြရန် ဆုံးဖြတ်ချက် ချလိုက်ကြပါသည်။ ရွာပြင်သို့ ထုတ်ထားလိုက်သည့်သဘောပင် ဖြစ်ပါသည်။

တစ်ရွာလုံး၏ ထုတ်ပြန်လိုက်သော ညည်းကမ်းချက်အရ မြေးဖြစ်သူကို ရွာအတွင်း ဝင်ထွက်သွားလာ ခွင့်ပြုသော်လည်း အဘွားဖြစ်သူကို မည်သည့်အကြောင်းအရာနှင့်မှ ဝင်ခွင့်မပြု။ အကယ်၍ ကျူးကျော် ဝင်ရောက်လာခဲ့ပါက သေဒဏ်အထိ ပေးနိုင်သည်ဟု ဆုတ်ပြန်လိုက်ကြလေသည်။

► ကန်ကြီးနှင့် အနောက်ဘက် ပထလောင်တောင်နား မြင်ကွင်း

► ကန်အနောက်ဘက်ရှိ ရှစ်ထပ် ပထလောင်တောင်

ပဒေသာပင် မြေမှ ပေါက်ခဲ့

ထိုမြေးအဘွားရောက်လာပြီး သိပ်ကြောခင် ကာလတစ်ခုအတွင်းမှာပင် ရွာထဲမှ အပြောများလာသော အံ့မခန်း ဖြစ်ရပ်တစ်ခု ပေါ်ပေါက်ခဲ့ပါသည်။

ထိုဖြစ်စဉ်မှာ လွင်ပြင်ကျယ်ကြီး၏ အနောက်ဘက်အခြမ်းတွင် စားလိုသည့်ဆန္ဒဖြင့် သွားရောက် ခူးဆွတ်

ပါက အလိုအလျောက် မြေတွင် ပေါက် ပြီးသား မုန်ညှင်း၊ မုန်လာ၊ ခါကြက်ဥ၊ ပိန်းပင်၊ ပိန်းရွက်၊ မျောက်ဥ၊ မုန်လာပင်များကို ရရှိကြသည်ဟု ဆိုပါသည်။

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၅၇

ရာသီအလိုက် ပေါ်ထွက်ပေးခဲ့သည်ဟု ဆိုသည်။

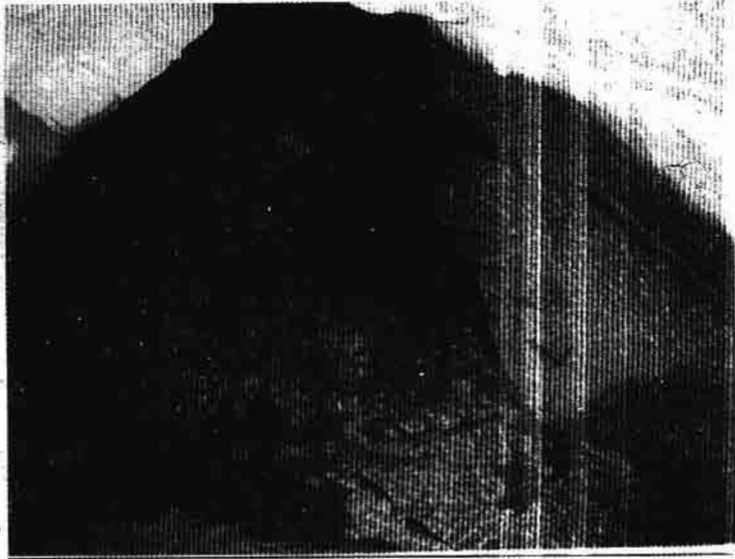
ထိုအကြောင်းအရာကို ရွာထဲရှိ ကလေးငယ်များနှင့် သွားရောက် ဆော့ကစားပြီး ပြန်လာသည့် မြေးငယ်မှ ပြောပြလျှင် သစ်ဆေးများဖြင့် မည်းနက်နေသည့် သွားများပေါ်အောင် ပြုံးပြီး ခေါင်းလေးတညိတ်ညိတ်လုပ်နေသည့် အဘွားအိုကို မြင်ရမည် ဖြစ်ပါသည်။

ဒီလိုနှင့် မြေးအဘွားနှစ်ယောက် နေထိုင်လာကြသည်မှာ မြေးငယ်လေးပင် လူလားမြောက်၍ အရွယ်တော်ရောက်ခဲ့ပြီဟု ဆိုသည်။ အရွယ်နှင့် မလိုက်အောင် လိမ္မာရေးခြားရှိပြီး သန်မာထွားကျင်းလွန်းလှသည်။

လွင်ပြင်၏ အနောက်ဘက် တောင်တန်းပေါ်နှင့် အရှေ့ဘက် ယခုဗန်းမက်ရွာရှိရာ တောင်တန်းပေါ်သို့ တက်၍ ထင်းခုတ်၊ ဝါးခုတ်ပြီး ရွာထဲဝင် ရောင်းချကာ အဘွားဖြစ်သူကို လုပ်ကိုင်ကျွေးမွေးပြုစုခဲ့ပါသည်။

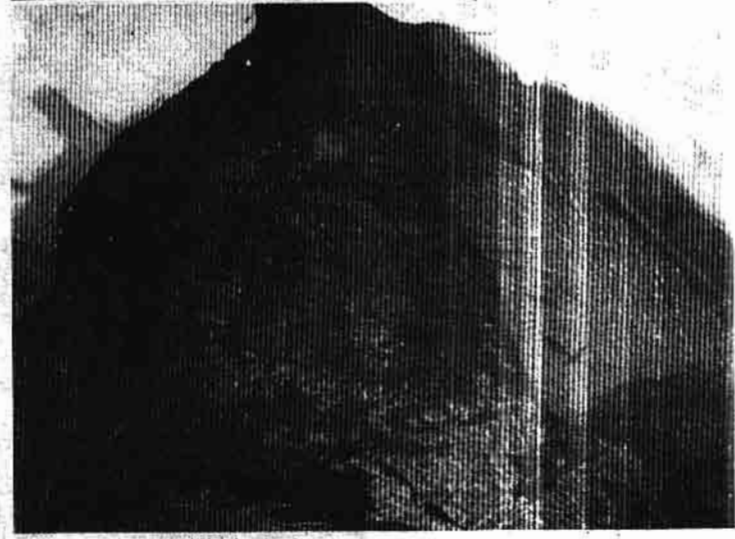
တစ်နေ့ ရွာထဲမှ ညနေစောင်းပြန်လာသည့် မြေးငယ်ကို လမ်းတစ်ဝက်ခန့်အထိ အဘွားဖြစ်သူမှ လာကြိုပြီး အရေးကြီး စကားတစ်ခွန်း ပြောလာပါသည်။ ထိုစကားမှာ...

မြေးလေး... ဒီကနေ့နေ့ ရေထွက်ရင် နောက်(၇)ရက် တော်သလင်းလဆန်း (၁)ရက်နေ့မှာ လုံးဝတိတ်ပယွားပယ်လေကြိုမိပြီး (၇)ရက်တိတ်နေရာ ညရာရွာလိပ်ပယ်၊ အဲဒီအခါကြာရင် ဒီလွင်ပြင်ကုယ်ကြီးအနောက်တောင်ထောင့်မှာ ရေထွက်ပေါက်ကြီးတစ်ခု ဖြစ်လာပြီး ဒီအဘွားတို့နေထိုင်နေတဲ့ ရွာလေးဟာ ရေအောက်ကို ရပ်ရပ်မြုပ်သွားလိမ့်မယ်။ သစ်ပင်ကြီးပင်ကြီးတွေရဲ့ အစွန်းအဖျားလောက်သာ ရေပေါ်ပေါက်နေရလိမ့်မယ်။

• လွင်ပြင်ကွင်း

• ထိတ်လန့်စရာ ရေထွက်ထောင် လွင်ပြင်ကွင်း ဓာတ်ပုံမရှိဘဲ အနောက်တောင်ဘက်မှာ သဲမြို့သာ မြင်ပါသည်။ ဓာတ်ပုံကုပြီး ယခုလို နားထိုးရုံဖြင့် အကြောင်းများ

နောင်မှာ ဒီကန်ကြီး အရှည်သဖြင့် ဆက်တည်နေလိမ့်မယ်။ ဒီအကြောင်းကို မြေးရဲ့ညွှန်လမ်းရင်း မိတ်ဆွေတွေနဲ့ ရွာကို သတိပေးဖို့ လိုတယ်။ အဆက်တမျှ အရေးကြီးလှတယ်' ဟု အတန်တန် မှာကြားရှာပါသည်။

ဒာသွားဒို့၏ နောက်ဆုံးခရီး

မြေးဖြစ်သူ ရွာထဲသို့ဝင်တိုင်း သတိ

ပေးပြောပြသော်လည်း မည်သူကမှ သူ့စကားကို မယုံကြည်။ အချို့ ရွာသူရွာသားက နောက်စရာ ဒီလောက် ရှားသလားဆိုပြီး မာန်မဲ ငေါက်ထုတ်ကြသည်အထိပင်။ အိမ်ပြန်ရောက်တိုင်း အဘွားဖြစ်သူကို ပြန်ပြောပြတော့ အဘွားဖြစ်သူမှာ အခက်ကြုံရလေပြီ။

ထုတ်ပြန်ထားသည့် ရွာ၏ စည်း

◆ စင်စရိတ်ကောက်တက်အတတ် ဇေယျာရုံ အထိတက်

◆ ဂုဏ်ထူး အဖွဲ့အစည်းသည် လိုက်ပါ ဝိုင်းဝန်းလှည့် ဖောင်းပျက်စိတ်

တမ်းအရ ရွာထဲသို့ အဘွားအို ကိုယ်တိုင် သွားပြောလို့မဖြစ်။ ဒီလိုနှင့် တော်သလင်းလဆန်းရက် ရောက်ရန် တစ်ရက်ပြီး တစ်ရက်က နီးလာပြီဖြစ်ပါ သည်။

တစ်ရက် ဝါးတောကအပြန် မြေးဖြစ် သူ ရွာထဲ ဝင်လာသောအခါ ရွာလယ် ထမ်းခုလတ်ရှိ တစ်နေရာတွင် ရွာသူ ရွာသားများ စုရုံးရောက်ရှိနေကြပြီး

အုန်းကျွက်ဆူညံနေသည်ကို တွေ့ လိုက်ရပါသည်။

ထမ်းလာသော ဝါးစည်းကို အသာ ချ၍ အနီးနား သွားကြည့်လိုက်သော အခါ ရွာသူရွာသားများ ရိုက်ပုတ်ထား သည့် ဒဏ်ရာဒဏ်ချက်များနှင့် သွေး အိုင်ထဲ လဲနေသော အဘွားဖြစ်သူကို ရင်နှင့်ဖွယ် မြင်လိုက်ရပါသည်။

မြေးဖြစ်သူလည်း လူအုပ်ကြားထဲမှ

အဘွားဖြစ်သူကို အသာ မ,ချီခဲ့ကာ ရွာပြင်ရှိ တဲအိမ်လေးဆီသို့ ပြန်ခေါ် လာခဲ့သည်။ အိမ်ပြန်ရောက်တော့မှ ရှိသည့် တောဆေးဝါးလေးတွေနှင့် ကုသပေးနေစဉ် အဘွားဖြစ်သူမှ...

‘မြေးလေး...အဘွားကို ကုပေးနေတော့ အချိန်မရှိတော့ဘူး။ အဘွားကို ထားခဲ့ပြီး မြေးပိုသ ပြင်တော့ သူတို့ကို မြေးပြောတာ ယုံလို့ အဘွားကိုယ်တိုင် သွားပြောတာကို အဘွားကို ဝိုင်းချက်ကြတယ်။ သူတို့ ဖန်ကြီး ကုန်ပြီ။ ပြီးတော့ သူတို့မှာ ထုံကြွေးကံတွေ ပျားတယ်။ တစ်ယောက်မှ ယလွတ်နိုင်တော့ ဘူး။’

အဘွားက အရင်ကျေးဇူးရှင်ကို ပြစ် မှားခဲ့ဖူးတဲ့ ဥပစ္စေဒကက်ကြောင့် အဘွား ဒီလိုခံရတာ အဘွား ဝမ်း မနည်းပါဘူး။ စိတ်မကောင်းမဖြစ်နဲ့ မြေးလေး။ ဒီကံသာ ပါမလာရင် အဘွားနဲ့မြေးတို့ အသက်ထောင် ကျော်ရှည်ပြီး နောက်ပွင့်မယ့် အရိမေတ္တေယျ မြတ်စွာဘုရားကို ဖူး တွေ့ကြရမှာ။ အခုတော့ မြေးလေး မြေးတော့လို့’

ထပ်ပြောလာပါသည်။ မြေးဖြစ်သူ မှ...

‘အဘွား အဘွားကို သား မထားခဲ့ နိုင်ဘူး။ သားနဲ့ တစ်ပါတည်း ခေါ် သွားမယ်’

ဆိုပြီး အထုပ်တစ်ထုပ်ကို ဆွဲလို့ အဘွားဖြစ်သူကို ပွေ့ချီလိုက်ကာ အနောက်ဘက်တောင်ပိုင်းပေါ် စတက် ခဲ့ပါတော့သည်။

တော်သလင်း လဆန်း(၁)ရက် လည်း ရောက်ခဲ့ပြီ ဖြစ်ပါသည်။ အဘွား အိုပြောခဲ့သလို အနောက်တောင်ဆီမှ ကောင်းကင်ကြီးတစ်ခုလုံး အနီရောင် တောက်ပလိုက်ပြီး ချက်ချင်းပင် မည်း မှောင်ကာ မိုးကြီးလေကြီး စတင်

တိုက်ခတ် ရွာချလာပါတော့သည်။

မေ့တတ်ကြမ္မာ မပြေးသာ

အနောက်တောင်တန်းကြီး တစ်ခု ဖြစ်သော တောင်ပိုင်းတောင်ပေါ် အရောက်မှာပင် အသွားဖြစ်သူက မြေးဖြစ်သူကို နောက်ဆုံး စကားလေး များ မှာကြားခဲ့ပါသည်။

‘အတွားကို ဒီတောင်ပိုင်းတောင်ပေါ်မှာပဲ မြှုပ်နှံသင်္ဂြိုဟ်ပေးပါ။ ပြီးရင် စေတီတစ်ဆူ တည်ပေးပါ။ မြေးကို နတ်အေတာတာတွေ က ကူညီပါလိမ့်ပယ်။ အမှန်ကတော့ မြေး ရောတွားရောက နတ်ပျိုနတ်ရွယ်တွေဖြစ်ပြီး ကံဝင့်ကြွေးတစ်ခုကြောင့် ဒီဘဝမှာ သေ လာနေရတာပါ။’

ဒီပတ်ဝန်းကျင်အနီးနားမှာပဲ မြေးလေး နေပေးပါ။ ဘယ်မှ ထွက်မသွားပါနဲ့တစ်နေ့ မြေးကို သူတို့ လာရှာလိမ့်ပယ်။ အဲဒီအခါမှ သူတို့နဲ့ မြေးလိုက်သွားလိုက်ပါ’

လို့ မှာကြားရင်း ဆုံးပါးသွားခဲ့ပါ တယ်။

‘အဲဒီအချိန်အတွင်းမှာပဲ လွင်ပြင် ကျယ်ကြီးတစ်ခုလုံး ရေတွေက ဖုံးလွှမ်း သွားပြီး တစ်ရွာလုံး ရေပြင်အောက် ကြီးဆီ စုပ်စုပ်မြုပ်သွားကြတော့တာ ပါပဲ’

ဟု စေတီတည်ထားရာ အနောက် ဘက် တောင်ပိုင်းတောင်ပေါ် လှမ်း မျှော်ကြည့်ရင်း ဆွေးဆွေးမြည်မြည် နှင့် မျက်လုံးအိမ်တွင် မျက်ရည်များ ဝဲကာ တစ်ခွန်းချင်း ပြောပြနေသော ဘိုးမြည်(ခေါ်) ကီးမင်းထိန်ကို စာရေး သူတို့ သူငယ်ချင်းနှစ်ယောက်သား ငေးကြည့်နေမိပါသည်။

သက်ပြင်းရည်ကြီးကို လေးပင်စွာ ချလိုက်ပြီးမှ...

‘သူတို့လဲ ထိုကြီးပြီး စိတ်လိုက်ဟန်ပါနဲ့ သေကြကုန်တော့ လုပ်စားတဲ့ ငါတွေ ဖြစ်

၆၀ နက္ခတ္တမောင်မြတ်ဗုဒ္ဓ၏

လူတစ်ဦး

လူတစ်ဦး

ကုန်တော့တာပေါ့။ ဒါကြောင့် ဒီကန်ကြီးက ငါတွေက သူတို့ဝင်စားတဲ့ ငါတွေပိုလို့ လူသွားတွေ ပါနေကြတာ။ အဘက ရိုယီနေ တော့ သူတို့ကို ဘယ်တော့မှ မစားရက်ခဲ့ ပါဘူးကွယ်။ ဒါပေမယ့် နှောင်းလူတွေ ကတော့ သူတို့ခေါင်းတွေ ဖြတ်ဖြတ်ပြီးမှ စားကြတာ မြင်ရတော့ အဘရင်ထဲ ယိုဘူး ကွယ်။ အင်း...ထင်ပျံကွယ်’

ဟု ပြောပြပါသည်။

စိတ်မကောင်းကြီးစွာနှင့် ပြောပြရှာ သည့် ဘမြည်(ခေါ်)ကီးမင်းထိန်ကို

ကျွန်တော်တို့ နှုတ်ဆက်ပြီး ရင်ထဲမှာ ခံစားချက်ကိုယ်စီပိုက်၍ ပြန်ခဲ့ကြပါ တော့သည်။

လူဝင်စားငါးများ အပိုင်း(၂)

[၅]

ရပ်စောက်(နဂါးမြို့တော်မှ) ပင်းတယ ဘက်ထွက်သည့် အနောက်လမ်း အတိုင်း သွားလိုက်လျှင် သောင်ခြောက် ပင်ကုန်းကို ရောက်ပါမည်။ လမ်း သာဘက်တွင် ကတ္တရာခင်း လမ်း

ကန်တော်လမ်းကလေး

အတိုင်း ဆက်ဆင်းသွားလိုက်ပါက နောင်ဘို-ဖောင်းတော ကိုယ်ထူ ကိုယ်ထ ကျောက်ချောခင်းလမ်း ဆိုင်း ဘုတ်အတိုင်း အနောက်ဘက်သို့ ချိုး ဝင်ရမည် ဖြစ်ပါသည်။

ရွာများမှာ တစ်ရွာနှင့် တစ်ရွာ ဆက်နေသဖြင့် လွယ်ကူစွာ မေးမြန်း၍ သွားနိုင်ပါသည်။ နောင်ဘိုမှ ဘုရားဖြူ ထယ်တော်၊ ထိုမှ ဖောင်းတောရွာ ငြီးလျှင် ရွှေရင်တောင်ခေါ် သွေးအံ့ ထောင် ထိုမှ ဆက်ဆင်းသွားလိုက်လျှင် ထက်ပံပင်ရွာသို့ ရောက်ပါသည်။

ထိုလက်ပံပင်တွင် လမ်းခွဲနှစ်ခုရှိရာ ထောင်ဘက်လမ်းမှာ ကျောက်တော ရွာသို့ရောက်ပြီး မြောက်ဘက်လမ်းမှာ ယခုတင်ပြမည့် မန်းမုက်ရွာရှိ နောင် သောင်း(ရှမ်းလို-ကန်ရှည်) ရေထွက် သို့ ရောက်ရှိပါသည်။ ရပ်စောက် နင်းမြို့တော်နှင့် ရွာအထိ (၁၀)မိုင်ခန့် ဆေးဦး ရွာနှင့် နောင်ယောင်း ရေထွက် (၁၂)မိုင်ခွဲခန့် ဝေးသည်ဟု ဆိုပါ သည်။

အိမ်ခြေ(၂၃၀)ကျော်ရှိပြီး ဇနီးတိုင်း နည်းသားများ အများဆုံး နေထိုင်ပါ

သည်။ လယ်ယာနှင့် ပဲပုတ်သီးနံ့ အဓိကထွက်ပြီး စီးပွားရေးကောင်း သည့် ရွာကြီးတစ်ရွာ ဖြစ်ပါသည်။ နေ့ ရာသီတွင်သာ သွားလာရေး ကောင်း မွန်ပြီး မိုးတွင်းတွင်မူ အတန် ခက်ခဲ မည်ဟု ယူဆပါသည်။

ထိုမန်းမော်ရွာသို့ရောက်လျှင် သိလို သမျှ မေးမြန်းနိုင်ရန် မိတ်ဆွေတစ်ဦးမှ လူကြီးသုံးဦး၏ နာမည်ကို ကူညီ ဆောင်မပေးလိုက်ပါသည်။

ထိုအထဲတွင်မှ နောင်ယောင်းကန်ရှိ မယ်တော်ကြီးနတ်စင်တွင် ရှေးဘိုးစဉ် ဘောင်ဆက် ယုံကြည်မှုအရ မျိုးဆက် အလိုက် အပ်နှံခြင်းခံယူရပြီး ထိန်းသိမ်း စောင့်ရှောက်ရသော အဘဦးကြည် ဆိုသည့် အသက်(၇၈)နှစ်ရှိ အဘိုးကို ခိုင်တိုင်ရာရောက် သွားခဲ့ပြီး မေးမြန်း စုံစမ်းခဲ့ပါသည်။

ထိုနတ်စင်ကို ထိမ်းသိမ်းစောင့် ရှောက်လာခဲ့ရသည်မှာ ယခုဆို (၂၂) နှစ်တိုင်တိုင် ရှိခဲ့ပြီဟု ဆိုပါသည်။

ထုံးတမ်းစဉ်လာအတိုင်း ရေထွက် နတ်တက်ပွဲကို ရွာနီးချုပ်စင်ရှိ ရွာများ ဖြစ်သော ပနား၊ လက်ပံပင်၊ ပေါ်ခမ်း။

နောင်ခမ်း၊ မယ်လေ၊ ဘုရားဖြူလယ် တော်နှင့် နောင်ဘိုကျေးရွာများမှ စုဝေး လာရောက်ကြပြီး နှစ်စဉ် နယုန်လဆန်း (၇)ရက်တွင် အဓိက ဗန်းမက်ရွာတွင် ကျင်းပကြပြီး နောင်ယောင်း ရေထွက် တွင်မူ နယုန်လဆန်း(၈)ရက်နေ့တွင် စည်ကားသိုက်မြိုက်စွာ ကျင်းပလေ့ ရှိသည်ဟု သိရပါသည်။

ကန်၏ အရှေ့ဘက် လူသွားလမ်း လေးအတိုင်း လျှောက်လှမ်းကြစဉ် အရှေ့တောင်ကြောပေါ်တွင် များပြား လှစွာသော သစ်ခွပင်မျိုးစုံကို တွေ့ရပါ သည်။

ကျွန်တော်ကျောင်းနေစဉ် ၁၉၇၈- ၇၉ ခုနှစ် ဝန်းကျင်ခန့်က ဩစတေးလျ မှ သစ်ခွပါရုတ်တစ်ဦးမှ ဤနောင်ယောင်း ရေထွက် ပတ်ပတ်လည်ရှိ တောကြီး တွင် တစ်ပတ်ခန့် ရှာဖွေ စုဆောင်း လေ့လာခဲ့ရာ ကမ္ဘာကျော် သစ်ခွမျိုး စိတ်ပေါင်း (၇၂၀၀)ကျော် တွေ့ရှိခဲ့ သည်ဟု မှတ်သားဖူးပါသည်။

[၆]

အဘဦးကြည်အား နောင်ယောင်း ရေထွက် ရာဇဝင်(သို့မဟုတ်)သမိုင်းကို မေးမြန်းကြည့်ရာ ကန်ကြီး စတင် ဖြစ်ပေါ်ခဲ့သည့် သမိုင်းကိုတော့ မသိရှိရ ပါ။

သို့သော် စာရေးသူနှင့် သူငယ်ချင်း စိုင်းနေကြင်တို့ သွားရောက် မေးမြန်းခဲ့ သော ဘပြည့်(ခေါ်) ကီးမင်းထိန်၏ ပြောပြချက်ထဲတွင် ပါရှိသော တော် သလင်းလဆန်း (၁)ရက်နေ့တွင်မှ တစ်ခါသာ ပေါ်တတ်သော ငါး အကြောင်းကို ပြောပြခဲ့ပါသည်။

ရွှေလ ဆက်တော်ပါရန်

နိုင်မင်းညို

ထူးဆန်းသော

ပစ္စည်းတစ်ခု

ဖော်ပြ (LL.B)

၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ မတ်လအတွင်း ထားဝယ်ခရီးစဉ်မှ အပြန်လမ်းတွင် မွန်ပြည်နယ်၊ ပေါင်မြို့သို့ ခဏဝင်ပြီး ယခင်က သိဟောင်းကျွန်းဟောင်းများ နှင့် တွေ့ဆုံခဲ့ပါသည်။

ကျွန်ုပ်၏ အိမ်နီးချင်းမိတ်ဆွေ တစ်ဦးဖြစ်သူ ဦးကစ်အိမ်သို့ ရောက်သောအခါ ကျွန်ုပ်ကို ကျောက်ခဲလို ပစ္စည်းတစ်ခု လက်ဖဝါး တစ်ဝက်ခန့် မျှသာ)ကိုပြု၍ ကိုင်ကြည့်စမ်းပါ ဆိုသဖြင့် ကျွန်ုပ် ကိုင်လိုက်ရာ အံ့သြဖွယ် ကြုံရပါသည်။

အရွယ်အစားနှင့် မမျှအောင် အလေးချိန် စီးလွန်းသည်။ သာမန်အားဖြင့် (၂၀)ကျပ်သားခန့်မျှသာ လေးရမည့် ပစ္စည်းက (၂)ပိသာမက လေးနေသည်။

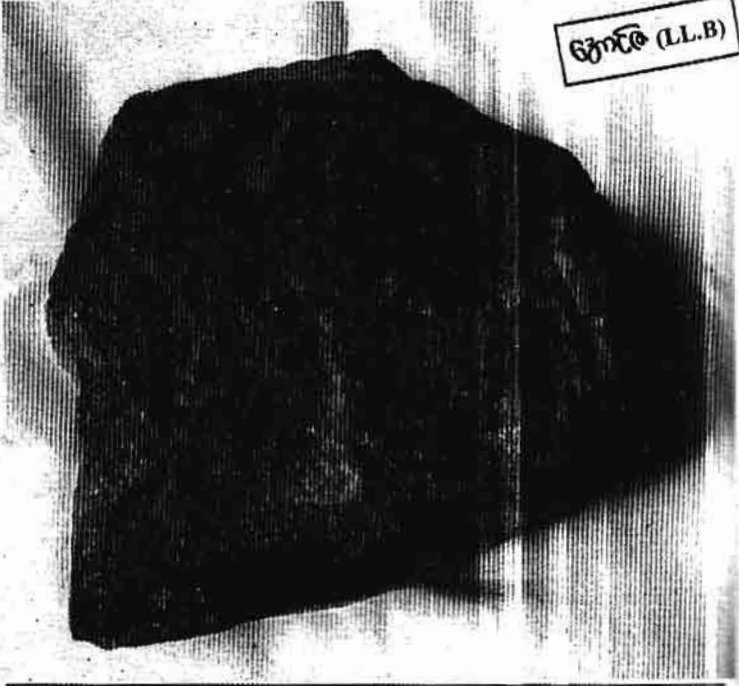
ထို့နောက် ဦးကစ်က သံလိုက်တုံးဖြင့် ထိုပစ္စည်းကို ထိပြသည်။ သံလိုက်ခြင်း လုံးဝ မရှိပါ။

“ပစ္စည်းက သံလိုက်တုံး၊ ဝဲနီးလဲ မစားဘူး။ အသိအကျွမ်းတချို့က တစ်ကျပ်သား နှစ်ကျပ်သား တောင်းဝယ်ပြီး အရှိရတ်ထိုးကြတယ်။ ဘာဖြစ်တယ်လို့ မပြောဘူး။ ခဏခဏ လာဝယ်တော့ အခု မရောင့်တော့ဘူး။”

အိမ်က သားတစ်ယောက် ထိုင်တက်သွားလုပ်ရင်း ထိုင်းမှာ ဒီလိုပစ္စည်းအကြောင်း နားလည်တဲ့ ဘုန်းကြီးတစ်ပါးကို ပြယ်ဆိုပြီး တစ်ဝက်လောက် ဖွဲ့ပေးလိုက်တယ်။ လွယ်လွယ်ကူကူ ဖွဲ့လိုတော့ မရဘူး။ တချို့က ဥက္ကဋ္ဌခဲလို ပြောကြတယ်။

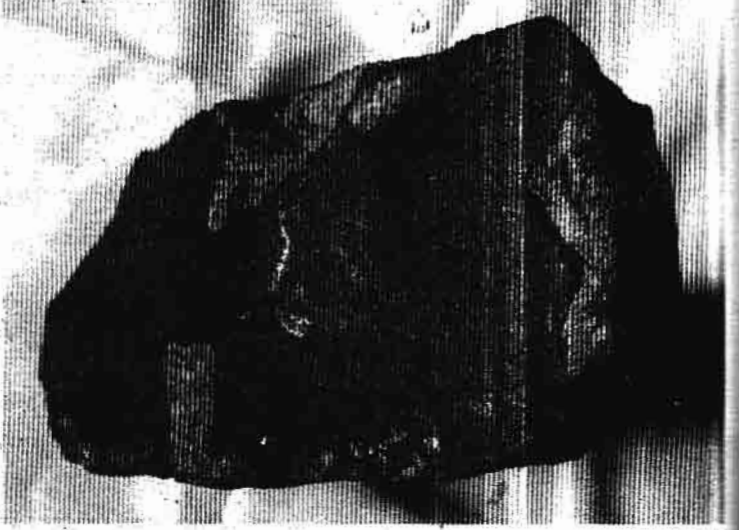
ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင် မလုပ်တတ်လုပ်တတ်နဲ့ တစ်ဖွဲ့လောက် အရှိရတ်ထိုးကြည့်တာ မြင်တဲ့အတိုင်းပဲ။ ဝါတော့ ဝါလာတယ်။ ကိုယ်မှ ဆက်မလုပ်တတ်ဘဲ နားလည်တဲ့သူအတွက် တော့ အသုံးဝင် တန်ဖိုးရှိမှာပါ။

၆၂ နက္ခတ္တရာဇာဓိခြေညီမဂ္ဂဇင်း

★ ဓာတ်သတ္တုတုံးပစ္စည်း၏ အမြင့်မှမြင်ရုံ

★ ဓာတ်သတ္တုတုံးကို ခွဲထား၊ ခွဲထားသောနေရာ

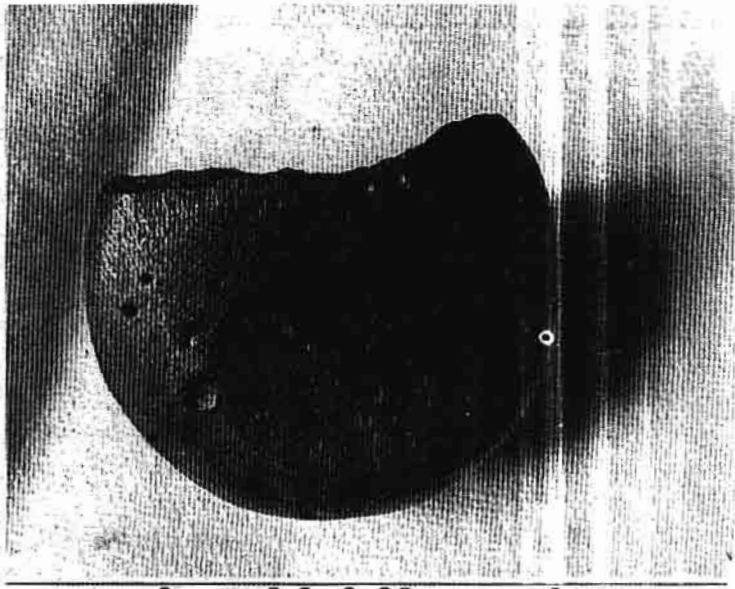

ကျွန်တော်လဲ မြေးတွေကို ရှင်ပြုအလှူ လုပ်ချင်လို့ ငွေနည်းနည်း လိုတယ်။ အဲဒါ ကိုအောင်မြင် ရန်ကုန်မှာ စပ်ပေး ရောင်းပေးပါဗျာ'

ဟူ၍ ဦးကစ်က ပြောပြသည်။ ထိုအတုံးမှာ အပေါ်ယံကသာ သာမန်ကျောက်သားရောင် ဖြစ်သော် ကျောက်စိမ်းခွံကဲ့သို့ အချို့နေရာမှာ အစိမ်းဖောက်သည်။ ခွဲထား၊ ဖဲ့ထား သောနေရာမှာ ပြဒါးရောင်လို ဖြူညစ် ညစ်ဖြစ်သည်။ ခဲနှင့်မတူပါ။ ဓာတ် ထိုးထားသော အလုံးအရောင်မှာ ကြေးဝါရောင် သန်းနေသည်။

ဦးကစ် အိမ်နောက်ဖေးတွင် မြေကျင်းတူးရာမှ ရရှိထားခြင်းဖြစ် ကြောင်း သိရသည်။ ကျွန်ုပ်လည်း အင်္ဂါရတ်သမားမဟုတ် ဘူမိဗေဒပညာ လည်း မတတ်သဖြင့် ထိုပစ္စည်း အကြောင်းကို နားမလည်ပါ။

နားလည်သိရှိသူများက နက္ခတ္တ

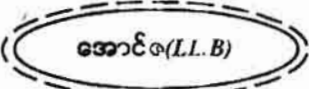
ဓာတ်သတ္တုတုံးတစ်ခွက်ကို အကြိုက်လိုထားသော ဓာတ်လုံးခဲ

ရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းမှ တစ်ဆင့် သည် ခင်ဗျား။

ဆောင်းပါးရေးသားပေးလျှင် ကျေးဇူး တင် ဝမ်းမြောက်ရပါမည်။

စေတနာမှန်လျှင် ကံကောင်းမည်။

မိမိတို့အတွက် အသုံးဝင်မည်ဟု ယုံကြည်သူများ လိုချင်ပါကလည်း ဆက်သွယ်နိုင်ပါ

ကြိတ်မှန်ပင်၏ ဆေးဖက်ဝင် အသုံးဝင်မှုအမျိုးမျိုးကို တွန့်တော် သိမှတ်ခဲ့ဖူးပါသည်။ ယခုတင်ပြမည့်နည်းကို တွန့်တော် ယခင်က မသိဘူးသေးဘဲ ဗဟုသုတ တိုးခဲ့ရသဖြင့် ရေးသားတင်ပြအပ်ပါသည်။

နတ်မောက်မြို့၏ မြောက်ဘက်ရောက်ပင်ရွာသို့ အသွား တွင် လမ်းခရီး မုရိုးတောရွာ လယ်ကွင်းထဲ၌ ကြိတ်မှန်ရွက် များ ခူးနေသော တောင်သူကြီးတစ်ဦးကို တွေ့မြင်ရသဖြင့် လေ့လာ မေးမြန်းကြည့်မိပါသည်။

ဦးကြီး အဲဒါ ကြိတ်မှန်ရွက်တွေလား၊
'အေးကွ ဟုတ်တယ်'
'ဘာအတွက် သုံးဖို့ပါလဲ ခင်ဗျာ'
'ဆေးဖက် အသုံးလိုလို့ ခူးနေတာပါကွာ။ ဒီကြိတ်မှန်ရွက် တစ်ခုရင် ဝေဒနာ သက်သာ ပျောက်ကင်းတယ်ကွ'
'မြစ်နိုင်ရင် ရှင်းပြပေးပါ ဦးကြီး။ ကျွန်တော်က စာရေး ဆရာပါ။ စာရေးဖို့ အများသိဖို့ပါ'
'ဪ...စာရေးဆရာလား။ ရှင်းပြရမှာပေါ့ကွာ။ ရေခဲဇာတိ သောက်ရုံပဲ။ ရေသောက်ပေမယ့် အာခေါင် မြောက်မြောက် သွေး ခြစ်နေတာဟာ ရေထဲဝေဒနာပဲကွ'

ရေထဲဝေဒနာ

အတွက် ကြိတ်မှန်ရွက်

အဲဒီလို ရေထဲနာဖြစ်ရင် ဒီကြိတ်မှန်ရွက်ကို ဆွဲပွက်အောင် ရေနဲ့ ပြုတ်ပြီး ပြုတ်ရည်ထဲ နှင့်နှင်းမှုန့် ပန်ကျည်းစေ့ နှစ်စေ့ သုံးစေ့လောက် ခတ်ပြီး သောက် ပေးရင် ရေထဲနာ သက်သာ ပျောက်ကင်းတယ်။ ရေခဲဇာတိ ပသောက်ချင်တော့ဟူး အာခေါင်လဲ စိုလာတယ်။ ရှင်းလား၊ 'ရှင်းပါတယ်ခင်ဗျာ ရှင်းပါတယ်။ ကျေးဇူးတင်ပါတယ်။ ကျွန်တော် ခရီးဆက်ရဦးမှာမို့ သွားခွင့်ပြုပါဦး' မုရိုးတော လယ်ကွင်းထဲမှ လယ်သမားကြီးကို နှုတ်ဆက် ပြီး ခရီးဆက်ထွက်ခဲ့ပါတော့သည်။

လိုရာဆန္ဒ ပြည့်ဝကြပါစေ
နတ်မောက် ကောင်းမွန်မြင့်

တိုင်းရင်းဆေးဝါးမှတ်ပုံတင် 0412 YR 004687

ရိုင်စင် ၇/၂၀၀၈၊ တာဆာလ (တိုင်း)-၁၃၁၂

အဆီကျအကြောပြေဆီး၊ ဝမ်း၊ မှန်စေတဲ့

မုံရွာ ဆရာမိုး ရဲ့ ရှောက်တစ်လုံးဝမ်းမှန်ဆေး

ကြော်ငြာခွင့်ပြုရက်အမှတ်စာဆက် (စာနယ်ဇင်း) ၁၃၀/၀၁၁၄

“ကိုဇော်ရဲနိုင်ကို ကြည့်လိုက်ရင် သွက်လက်ပေါ့ပါးဖျတ်လတ်နေတာပဲ။ အသားအရေ စိုပြည်ပြီး အဆီတွေလည်းကျ၊ အသားတွေလည်း ကျစ်လျစ်လာတယ်။ ဆေးကောင်းတစ်လက်တွေ့ထားပြီထင်တယ်။ ဆေးကောင်းရှိရင် လက်တို့သတင်းပေးပါဦး။”

“သွက်လက်ပေါ့ပါးဖျတ်လတ်ဆို မုံရွာဆရာမိုးရဲ့ ရှောက်တစ်လုံးဝမ်းမှန်ဆေး လက်ကိုင်ထားလို့ပါ။ ကျန်းမာရေးရှုထောင့်က ကြည့်ရင် နေ့စဉ်နေ့တိုင်း ဆီး၊ ဝမ်း၊ သွေး၊ လေ မှန်မမှန် မိမိကိုယ်တိုင် ဆန်းစစ်ပြီး ပြုပြင်နေထိုင်သွားဖို့လိုတယ်မဟုတ်လား။ လူသားတိုင်း ကျန်းမာဖို့ ဓာတ်ကြီးငါးပါးညီညွတ်မှုတပြီး မဖောက်ပြန်ဘဲ ဝင်လမ်း၊ ထွက်လမ်း မှန်ကန်ခြင်းရှိဖို့ လိုအပ်ပါတယ်။ ဝိတနယ်မှာ စည်းနဲ့ဝါးဟာ အဓိကကျသလို လူသားတိုင်း ကျန်းမာဖို့ဆိုရင် ဆီးနဲ့ဝမ်းဟာ အဓိကကျပါတယ်။ ဝမ်းတစ်လုံးကောင်းခေါင်းမခဲဆိုတဲ့ စကားရပ်လည်းရှိတယ်မဟုတ်လား။”

“ဟုတ်ပါ့ဗျာ... ဒါထက် ကိုဇော်ရဲနိုင် အမြဲသုံးစွဲနေတဲ့ မုံရွာဆရာမိုးရဲ့ ဝမ်းမှန်ဆေးဟာ ဝမ်းမှန်ရုံသက်သက် စားတာလား။ ဘယ်လိုရောဂါတွေအတွက် သုံးစွဲနိုင်တယ်ဆိုတာ ပြောပြဦးမှပေါ့။”

“ကျွန်တော်တို့မိသားစု အမြဲသုံးစွဲနေတဲ့ မုံရွာဆရာမိုးရဲ့ ရှောက်တစ်လုံးဝမ်းမှန်ဆေးဟာ ဝမ်းနုတ်ဆေးမဟုတ်သလို ဝမ်းမှန်ရုံသက်သက်မဟုတ်ဘဲ ဘယ်လိုရောဂါတွေအတွက် သုံးစွဲနိုင်သလဲဆိုရင် အဲဒီဆေးကို နေ့စဉ်မှန်မှန် သုံးစွဲခြင်းဖြင့် လေဝန်းလေဖြတ်ရောဂါဖြစ်ခြင်း၊ သွေးတိုးသွေးတက်ခြင်း၊ နှလုံးအဆိမ့်၊ အသည်းအဆိမ့်ခြင်းတို့ကို ကာကွယ်ပြီး ဇက်ကြောထိုးခြင်း၊ ခြေ၊ လက်ဖျား ထုံကျဉ် ကိုက်ခဲလေးလံခြင်း၊ အစာအိမ်ရောဂါဖြစ်ခြင်း၊ လေကြောင့်ဖြစ်သော ဗိုက်နာ၊ ဗိုက်အောင့်ဖြစ်ခြင်း၊ အတွင်းလိပ်၊ အပြင်လိပ်ဖြစ်ခြင်း၊ သွေးကျခြင်း၊ ဆီး၊ ဝမ်း၊ လေ ချုပ်ခြင်း၊ ဆံပင်ဖြူခြင်း၊ မျက်စိမှန်ခြင်း၊ ကိုယ်လက်လေးလံထိုင်းမှိုင်းပြီး ညောင်းညာကိုက်ခဲခြင်း၊ ခံတွင်းနဲ့ဆိုးခြင်း၊ ချွေးနဲ့မကောင်းခြင်း၊ မျက်နှာပေါ်တွင် ဝတ်ခြံ၊ တင်းတိပ်များထွက်ခြင်း၊ အသားအရေ အက်ကွဲခန်းခြောက်ခြင်း၊ စိတ်မိစီးမှုများ၍ ကိုယ်လက်မအိမသာဖြစ်ခြင်း စတဲ့ ရောဂါများကို သက်သာပျောက်ကင်းစေပါတယ်။”

ခန္ဓာကိုယ်တွင်းရှိ ပိုလျှံနေသောအဆီများကို လျော့ကျစေပြီး အပူ၊ အပုပ်၊ အညစ်ကို ယူထုတ်ပစ်သလို ကင်းစင်စေရုံမက ကိုယ်ဝန်ဆောင်မိခင်များ နေ့စဉ်သုံးစွဲခြင်းဖြင့် ဆီး၊ ဝမ်း၊ လေ မှန်ကန်၍ မွေးဖွားရလွယ်တူပြီး ကလေးတွင် လေနာကင်းကာ ကျန်းမာစေခြင်း စတဲ့ အကျိုးကျေးဇူးတွေ ခံစားစေနိုင်ပါတယ်။”

“ကိုဇော်ရဲနိုင်တို့မိသားစု သုံးစွဲနေတဲ့ မုံရွာဆရာမိုးရဲ့ ရှောက်တစ်လုံးဝမ်းမှန်ဆေးဟာ ကျား/မ ခွယ်စုံရတဲ့ ဆေးကောင်းတစ်လက်ပဲဗျို့။ ကျွန်တော်လည်း သုံးမယ်ဗျာ။ ကျွန်တော်တို့ ခင်ဗျားတို့လို စာရေးဆရာ၊ ပန်းချီဆရာ၊ တွန်ပျူတာသမားတွေ အညောင်းထိုင်သူတွေ၊ အဆီများ အဝလွန်သူတွေ၊ တစ်ကိုယ်လုံးလေးလံထိုင်းမှိုင်း ညောင်းညာကိုက်ခဲနေသူများအတွက် ဒီဆေးက ဝမ်းနုတ်ဆေးမဟုတ်လို့ နေ့စဉ်မှန်မှန်သုံးစွဲဖို့ လက်ကိုင်ထားရမယ့် ဆေးကောင်းတစ်လက်မို့ ဆေးရဲ့ကောင်းခြင်းဂုဏ်သတင်းကို အပေါင်းအသင်းတွေသိအောင် ရေးသွင်းကြေညာလိုက်ချင်ပါရဲ့ဗျာ။”

ရန်ကုန်မြို့၊ ပန္နလေးမြို့နှင့် မုံရွာမြို့၊ မော်လမြိုင်မြို့ရှိ မြန်မာ့ဆေးဖွံ့ဖြိုးရေးဆိုင်ကြီးများမှတစ်ဆင့် တစ်ပြည်လုံးသို့ ဖြန့်ချိပေးနေပါပြီ။

ပင်ရင်း - မုံရွာ-ဆရာမိုး တိုင်းရင်းဆေးဝါးထုတ်လုပ်ရေးနှင့်ဆေးကုခန်း

အမှတ်-၅/၃၅၆၊ မေဓာဝိလမ်းမကြီး၊ မြောက်ဥက္ကလာပမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။ ဖုန်း-၀၁-၆၉၀၅၈၇၊ ၀၉-၅၁-၈၈၆၃၂
မုံရွာဆရာမိုး - ဖုန်း-၆၉၉၆၃၁ လိုင်းခွဲ (၃၄၇)၊ ၆၉၀၄၅၆ လိုင်းခွဲ (၃၄၇)

၆၄ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ဝေဖန်ခံရသည့် သာသနာပြုမှု

နေထုထူးများနှင့် ဆရာတော်ကြီး၏ ဩဝါဒများ (၃)

နယ်မြေညွှန်ကြားရေး

ယခင်ပုဂံ အဆက်

ကာလပျက်စီးတယ်ဆိုတာ ပကတိ တာလက ပျက်စီးတာမဟုတ်ဘူး။ လူတွေရဲ့စိတ်ဓာတ်မှာ အများအားဖြင့် ပျက်စီးနေတယ်။ ဒါကို ကောင်းအောင် ပြင်ကြပါ။

ဗုဒ္ဓသာသနာရဲ့ ခေတ်နဲ့ဆိုရင် ဝိမုတ္တိ ယုဂခေတ်မို့လို့ သူတော်ကောင်း အကျင့် ကျင့်ချင်သူတွေအတွက်တော့ ခေတ်ကောင်း ဖြစ်နေတယ်။ အင်မတန် အဖိုးတန်တဲ့ ခေတ်ကာလအချိန်။ ဒီအချိန်မှာ ဘဝလွတ်မြောက်ရေး၊ သံသရာလွတ်မြောက်ရေးကို ကြိုးစား ကြပါ။

ဟူ၍ ဆရာတော်က တိုက်တွန်း ဩဝါဒပေးလေ့ရှိကြောင်း မှတ်သား ရလေသည်။

မဟိဒ္ဓိဓာတ်နိုး

အလောင်းတော် ကျောင်းဆောင် ဟုလည်း ခေါ်ခဲ့ကြသည်။ ခန်းမတွင်းရှိ မှန်ကျောင်းဆောင်၌ ရုပ်ပွားတော် နှစ်ကျိပ်ရှစ်ဆူ ပူဇော်ထားသည်။

မှန်ကျောင်းဆောင်ရှေ့ လက်ယာ ဘက်တွင် အဘဘိုးဘိုးအောင်နှင့် အဘအောင်မင်းခေါင် ရုပ်တုများကို ကြေးသွန်းအပ်၊ ကြေးဖလားကန်တော့ မွှေးများဖြင့် ပူဇော်ထားသည်။

မှန်ကျောင်းဆောင်ရှေ့တွင် အိပ်ရာ ခင်း ခေါင်းအုံးများ ပြင်ဆင်ကာ သီသန့် ညှင်းသတ် ကာရံထားသည်။

ခြေရင်းနံရံအနီးတွင် ကုလားထိုင်

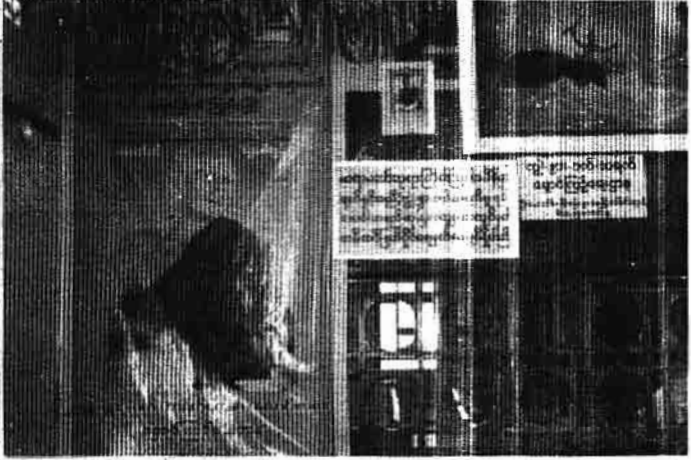

မှန်ကျောင်းမှ ဆရာတော်ရုပ်တုတော်

များ စီတန်းကာ ပိတ်ဖြူ လွှမ်းထားလေ သည်။ လက်ဝဲဘက်ထောင့်တွင် ရွှေပေါ်ကျွန်းဆရာတော်ကြီး၏ အိပ်ရာ ခုတင် ပြင်ဆင်ပူဇော်ထားကာ ခုတင် ထက်၌ ဆရာတော်၏ ဓာတ်ပုံတစ်ပုံ ရှိသည်။

အခြားမြို့နယ် ရွှေပေါ်ကျွန်းစခန်းပွင့် ပူဇော်ရန်အတွက် ရင်ငွေလှူ ဓာတ် သက်ယူ ပူဇော်ထားသော ဓာတ်ပုံဖြစ် သည်ဟု သိရသည်။

ဒေါ်သင်းသင်းနွယ်က ဆရာတော် ၏ ကန်တော့ပွဲမှ ကွမ်းတစ်ယာ စွန့်ယူ

ဗုဒ္ဓသာသနာ့ အလှူခံဌာန

ဗုဒ္ဓသာသနာ့ ထာရာထော်ရုံတော်

ပေးသည်။ ဆရာတော်ကြီး ရှိစဉ်က လာရောက် ပူးမြော်ကြသူတို့အား ဆရာတော် မေတ္တာပြုပေးသည့် ပျားရည် သို့မဟုတ် ကွမ်းယာ စသည် ကို စွန့်ကြဲကျွေးမွေးလေ့ရှိသည်။ ရောဂါ ဝေဒနာများ သက်သာပျောက်ကင်းစေ သည့်ဆို၏။

အထူးသဖြင့် အရက်နှင့် မူးယစ် ဆေးဝါးများ စွဲလမ်းမိရာမှ ဖြတ် တောက်ရပ်နားသူများ အစကနဦးတွင် ခံစားရသည့် နာကျင်ကိုက်ခဲမှုများကို သက်သာပျောက်ကင်းစေသည်။ ဆရာ တော်ထံတွင် အရက်နှင့် မူးယစ်ဆေး ဝါးများမသုံးစွဲတော့ပါဟု ကတိပြု လျှူဒါန်းလေ့ ရှိကြသည်။

(၁၅-၄-၁၉၉၀)နေ့အထိ (၁၄)နှစ် တာ ကာလအတွင်း၌ပင် ဆရာတော် ထံ ကတိပြုလျှူဒါန်းသူပေါင်း တစ်သိန်း ရှစ်သောင်းနီးပါး ရှိသည်ဟု မှတ်တမ်း များအရ သိရသည်။ ယင်းတို့အနက် အရက်လုံးဝပြတ်သွားသူ (၉၇)ရာခိုင်

၆၆ နက္ခတ္တရောင်ခြည်ပဂ္ဂလင်း

နှုန်း ရှိသည်ဆိုလေသည်။ ရွှေပေါ်ကျွန်း ဆရာတော် ကြီးက ဝိဇ္ဇာနှင့် ပတ်သက်၍ ဤသို့ မိန့်တော်မူခဲ့သည်။

‘မိတ္တိလာနယ်အတွင်း “လေးအင်း တိုင်ပေါ်၍ ရှစ်သောင်းကျော်ဝိဇ္ဇာ ထွက်မယ်” ဆိုတော့ ခပ်ဆန်းဆန်း ထင်နေကြတာ။

ဝိဇ္ဇာဆိုတာ မီး=အထူး၊ ဇွာ=သိတာ ပဲ။ အသိဉာဏ် အထူးရှိတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ကို ဝိဇ္ဇာလို့ ခေါ်တာပဲ။ ဈာန်ရမှ၊ ကောင်းကင်ပျံနိုင်မှ၊ မြေလျှိုးနိုင်မှ ဝိဇ္ဇာခေါ်တယ်လို့ တစ်သမတ်တည်း မယူရဘူး’

ထို့အပြင် အောက်ပါအတိုင်းလည်း ဩဝါဒပေးတော်မူသည်။

‘လောကုတ္တရာ ဝိဇ္ဇာအတတ်၊ လောကီဝိဇ္ဇာအတတ် လိုက်စားကြကုန် သော ရဟန်းရှင်လူ ရသေ့ယောဂီများ သည် မြတ်စွာဘုရား ဟောကြားသော ဒေသနာတော်နှင့် ဆန့်ကျင်ဘက် မပြု လုပ်မှသာ လောကုတ္တရာဝိဇ္ဇာအတတ်၊ လောကီဝိဇ္ဇာအတတ်ကို အောင်မြင် သည်။

ဗုဒ္ဓသာသနာကို အကြောင်းပြု၍ လောကီပညာအရပ်ရပ်ကို လိုက်စား ကြကုန်သော သူများသည် ဘိုးတော်၊ မယ်တော် စသည် စီးသည် ကပ်သည် ဟု ပြောခြင်းသည် အထက်လမိုင်းများ သာ ဖြစ်သည်။

တန်ခိုးကုန္ဒိရှိသော ဝိဇ္ဇာခိုရ် အသီး သီး၊ နတ်အသီးသီးတို့သည် ကိုယ်ထင် ရှားပြခြင်း၊ အိမ်မက် အတိအကျပေး ခြင်းတို့သာ မြုလုပ်သည်။ စီးခြင်း ပူးကပ်ခြင်း မပြုကြပေ။

လောကီပညာအရပ်ရပ်ကို လိုက် စားကြသော ပုဂ္ဂိုလ်များသည် ဗုဒ္ဓ၊ ဓမ္မ သံဃ ရတနာသုံးပါး ဦးထိပ်ထား၍ ကျင့်ကြံအားထုတ်မှသာ အောင်မြင်နိုင် သည်။ ငါးပါးသီလ၊ ရှစ်ပါးသီလ၊ ကိုးပါးသီလ သုံးမျိုးတွင် တစ်ခုခုကို စောင့်ထိန်းရမည်။

အောက်လမ်းပညာ၊ အလယ်လမ်း ပညာ၊ ရုက္ခစိုးမော်ပညာ တစ်ခုခု ရရှိ သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် ထွက်ရပ်ပေါက် ဝိဇ္ဇာခိုရ်များ ဟန်ဆောင်၍ လူသားတို့ အား မှော်ပညာတန်ခိုးဖြင့် ပြောဟော ကြပြီးလျှင် ဖစ္စည်းများကို ပဉ္စလက်

နည်းဖြင့် ပေးတတ်သည်။ ဗုဒ္ဓလမ်းစဉ် နှင့် ဆန္ဒကျင့်ဘက် ဖြစ်သည်။ အထူး သတိပြုပါ။

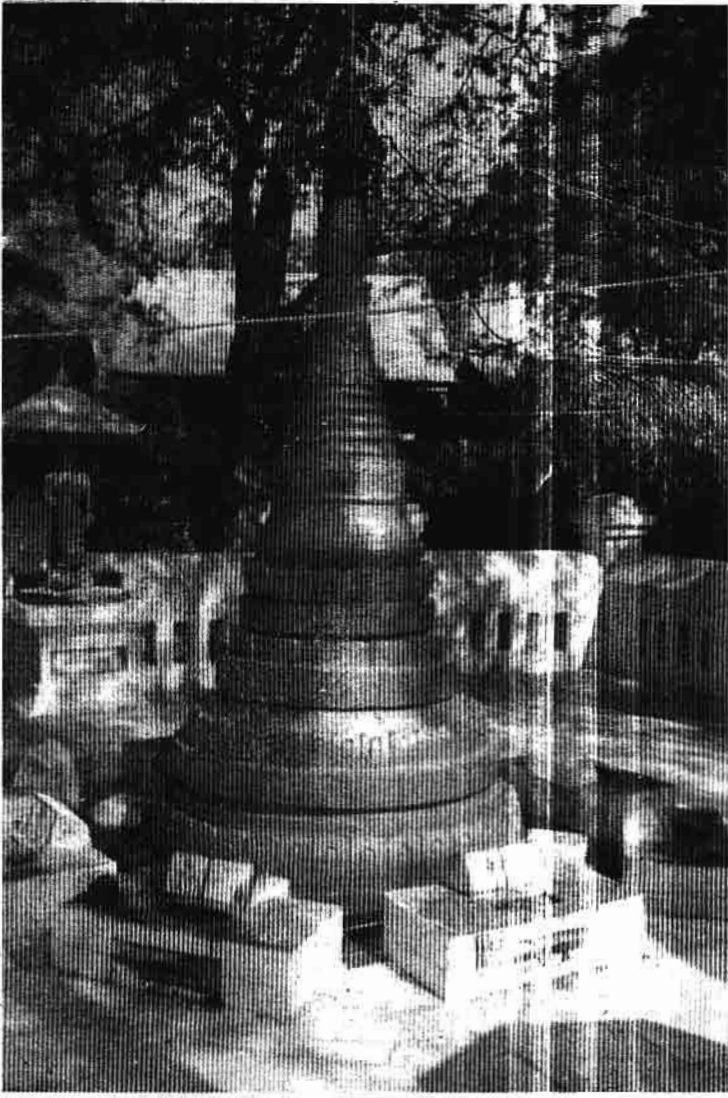
လောကီပညာ ပိဇ္ဇာမိရ်ပညာ လိုက်စားကြကုန်သော မုဂ္ဂိုလ်တို့သည် ဂုဏ်၊ မာန၊ တန်ဖိုး၊ အသိုင်းအဝိုင်း ပရိသတ်များကို ရှောင်နိုင်မှသာ အောင်မြင်နိုင်သည်။

ထွက်ရပ်စခန်း သိဒ္ဓိလမ်းကို ရှေ့ရှု သူမှာ အဝိဋ္ဌာန်၊ သစ္စာ၊ မေတ္တာတရား အထူးကြိုးစားမှသာ လောကီ လောကုတ် သိဒ္ဓိအရာရာ အောင်မြင် နိုင်သည်။ အနန္တောအနန္တငါးပါးကို ကာယကံ၊ ဝစီကံ၊ မနောကံမူများ မကျူးလွန်မိရန် အထူး သတိပြုရ မည်။

ဤဩဝါဒများကို စာရွက်မှတ်တမ်း နှိပ်နှိပ်၍လည်း ဖြန့်ဝေ ဒါနပြုကြောင်း သိရသည်။ ဆရာတော်သည် မိမိ၏ အကျင့်သီလ စရတတရားကိုသာ အားကိုးကျင့်ကြ၍ တပည့်သာဝကတို့ တဖက်အကြောင်းအကျိုး အလိုငှာ မိမိအား လှူဒါန်းရရှိထားသည့် ဆေး၊ အင်း၊ ဂါထာ၊ မန္တန်၊ ဓာတ်လုံး စသည် တို့ကို သင့်ရာ ရွေးချယ်ပေးဝေလေ့ ရှိသည်။

သို့သော် ရွှေပေါ်ကျွန်းဆရာတော် ဟူ၍ နာမည်ကျော်လာကာ ပစ္စည်း လေးပါးပြည့်စုံလျက် အများလှူဒါန်း သည့် ဆန်များသည် ဝိုဒေါင်ကြီးငယ် များစွာ ရှိသော်လည်း မိဘမောင်နှမ များသို့ တစ်ပြည့်၊ တစ်အိတ် ပေးပို့ခြင်း မရှိ။ မိဘများ နေအိမ်ကိုလည်း ပြုပြင် ခြင်းမရှိ။ ညီအရင်း ဦးဖူးညိုကို ပျံတော် မူနိုင်အထိ ကားတာယာဖိနပ်တစ်ရန် သာ ချီးမြှင့်ဖူးသည်။

သံဃာကို ဦးတည်ဆုတောင်း ထွေးဒါန်းထားခြင်းအပေါ် မစားသုံးတတ်

▲ ဓာတ်သိုင်းစတီ

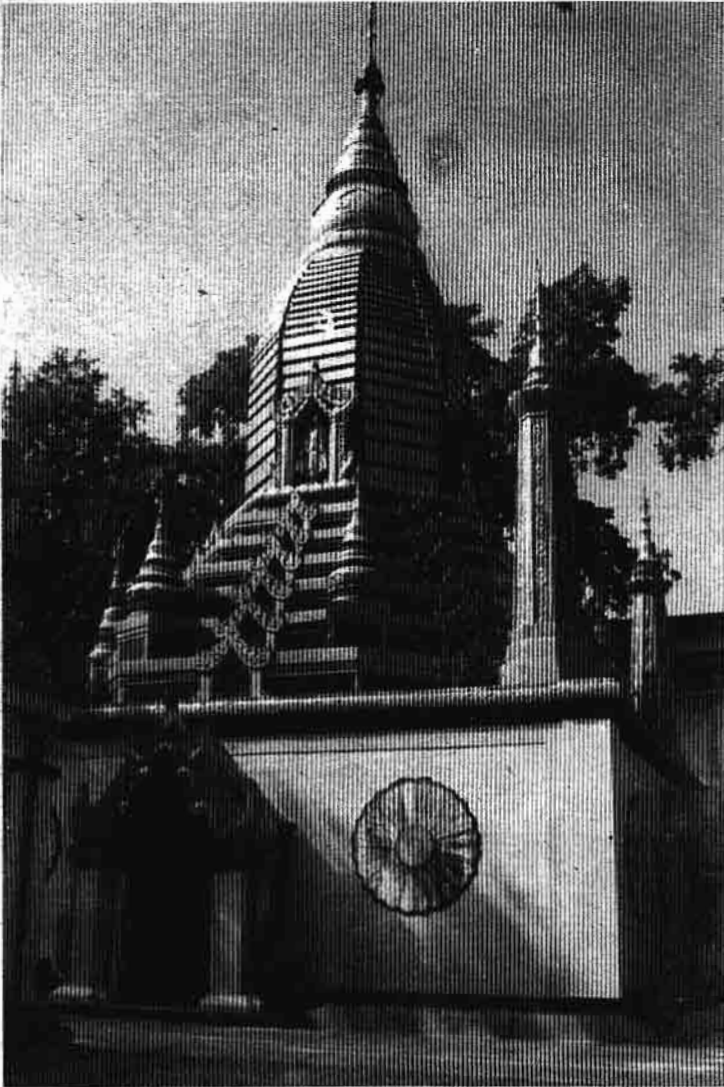
ပါက အပြစ်ရ၊ အကြွေးတင်တတ် သည်ဟု မိန့်တော်မူလေသည်။

ဓမ္မသာလာ

ဘုရားဖူးပရိသတ် များပြားလာ သောအခါတွင် ဆရာတော်ကြီးသည် ဓမ္မသာလာအတွင်း အဖူးမြော်ခံလေ့ ရှိသည်။ ခေါင်းရင်းပိုင်းတွင် ရပ်တော် မူ ရုပ်ပွားတော်များနှင့် ရှင်ဥပဂုတ္တ ရုပ်တုများ ဖူးမြင်ရကာ အောက်တစ် ဆင့်၌ ဆရာတော်ကြီး၏ ရုပ်တုတော်

ရှိသည်။ လက်ထောက်အခန်းတွင် “ကျွဲ၊ နွား၊ ဝက်၊ အရက် ရှောင်ကြဉ်ရေးဌာန” ဟု ဆိုင်းဘုတ်တင်ထားကာ ဆရာ တော်၏ ဓာတ်ပုံကြီးအောက်၌ “ကျွဲ၊ နွား၊ ဝက်၊ အရက်သေစာ၊ လောင်း ကစား ရှောင်ကြဉ်ရေးဌာန မည်သူ မဆို လှူဒါန်းနိုင်ပါသည်” ဟု ကမ္ဘည်း ရေးထားသည်။ မိမိကိုယ်တိုင် ဆုံးဖြတ်ကာ တစ်လ၊ တစ်နှစ်၊ တစ်သက်တာဟု

နဂဗ္ဗရာဇာဗြဟ္မစရဏ်

၆၈ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

သဗ္ဗတပညာစတီ

ကတိကဝတ်ပြု၍ အမည် စသည်ဖြင့် မှတ်တမ်းစာအုပ်၌ ရေးသွင်းလျှင်အိန်ရ သည်။

၁၃၃၆ ခုနှစ် နှစ်ဆန်း(၁)ရက်နေ့ (၁၇-၄-၁၉၄၅)နေ့မှ စတင်၍ မှတ်တမ်းဖွင့်ထားရာ (၁၅-၄-၁၉၉၀) နေ့အထိ အရက်နှင့် မူးယစ်ဆေးဝါး ရှောင်ကြဉ်ပါမည်ဟု ကတိပြုလျှင်အိန် သူပေါင်း(၁၇၉၇၉၇)ဦး တစ်သိန်း ခုနှစ် သောင်းကိုးထောင်ကျော် ရှိကြောင်း သိရသည်။

အသားနှင့်ပတ်သက်၍ ကုန်းသတ္တံ့ဝါ အား ရှောင်ကြဉ်ရန် အဓိက မိန့်ကြား တိုက်တွန်းသော်လည်း တတ်နိုင်ပါက တိရစ္ဆာန်များ၏ အသားမစားခြင်းဖြင့် ကြင်နာသနားကြပါဟု သြဝါဒပေးလေ့ ရှိသည်။

လက်ရှိ နာယကဆရာတော် အရှင်ကုမာရသည်လည်း စတင် တာဝန် ယူရသော ၁၃၆၁ ခုနှစ်မှ စတင်ကာ ဒါယကာ ဒါယိကာမများအား ဂန္ဓ၊ နွား၊ ဝက်သား၊ မူးယစ်ဆေးဝါးနှင့် လောင်းကစားမှုများ ရှောင်ကြဉ်ရေးကို ဆရာတော်ကြီး၏ သြဝါဒအတိုင်း ဆက်၍ တိုက်တွန်းသြဝါဒပေးလျက်ရှိ ကြောင်း သိရသည်။

ဓာတ်ပေါင်းစေတီနှင့်

အခြားစေတီများ

သိမ်၏ မြောက်ဘက်တွင်ရှိသော ဤဓာတ်ပေါင်းစေတီမှာ ဓာတ်ရင်း စေတီတွင် ခန္ဓာကိုယ်တွင်းရှိ မကောင်း သော မလိုလားအင်သော အစွဲအလမ်း အနှောင့်အယှက်များ ရှင်းလင်းစေရန် ကျင့်ကြံအားထုတ်ပြီးနောက် ကောင်း

တေးဇာန်

ကိုတောင်ပြည့်စေတီ

ဗြဟ္မဂုဏ်ခွင်စေတီ

သောဓာတ်များ ပေါင်းစည်းကိန်းအောင်းစေရန် ကျင့်ကြံအားထုတ်ရသော စေတီဖြစ်သည်။

ကောင်းသောဓာတ် ဟူသည် သာသနာတော်ကို ရည်ညွှန်းကြောင်း ဆရာတော်ကြီးက ဤသို့ တိုက်တွန်းသည်။

'သာသနာဆိုတဲ့ ဓာတ်ထူးဓာတ်ပြတ်ဟာ မိမိတို့ သန္တာန်စိတ်မှာ ကိန်းလာတဲ့အခါကျတော့ အပယ်ပျက်တော့တော့ အပယ်ဆိုတာက ငရဲဘုံ၊ ဝိရုဏ္ဏန်ဘုံ၊ ပြိတ္တာဘုံ အသူရကာယဘုံ ဒါ အပယ်လို့ ခေါ်တယ်။ အပယ် တစ်ကြိမ်ကျသွားရင်လဲ အရိယောယုဂျာနာ ပွင့်တဲ့အခါ လိုက်နိုင်ဖို့ အလွန် ခဲယဉ်းသွားပြီ။ ငရဲသက်ဆိုတာ အလွန်ရှည်တာကို။

သာသနာကလဲ အနှစ်ငါးထောင် ဆိုထားပေယ့် အခုမျက်ပြင် အနေအထားအရ နောက်နှစ်ပေါင်း နှစ်ထောင်ပါးရာတိုင်အောင် တည်တံ့သွားဖို့ အလွန် ခဲယဉ်းသွားပါပြီ။ ဒါကြောင့် ကိုယ့်နည်း၊ ကိုယ့်ဟန်၊ ကိုယ့်ပဋိပတ္တိကျင့်စဉ်ကို လုံ့လ သန်သန်ထားပြီး ကြိုးစားအားထုတ်သွားကြပါ' ဟူ၍ ဖြစ်သည်။

ဓာတ်ပေါင်းစေတီ၏ တောင်ဘက်တွင် ကိုးတောင်ပြည့်စေတီနှင့် ဗြဟ္မဂုဏ်ခွင်စေတီတို့ ကိန်းဝပ်တော်မူကြသည်။ ထိုမှ အနီး၌ သဗ္ဗဇေယျစေတီတော်ကြီး စံပယ်တော်မူသည်။

ဤစေတီတော်များသည် ၁၃၃၅ ခုနှစ်ကာလ စေတော်ဝင် သာသနာပြုစခန်း စတင် စည်ကားအချိန်တွင်

တည်ဆောက်ပြီးစီးခဲ့ကြောင်း သိရသည်။

ယင်းတို့၏ အရှေ့ဘက်တွင် မဟာဗောဓိညောင်ပင် ရှိသည်။ ၁၉၈၃ ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လ(၂၃)ရက်တွင် ဆရာတော်ကြီးအား ကြည်ညိုလေးစားသည့်ဒေါက်တာ အရိယာရတနေ (Dr.Ariyaratne) ကိုယ်တိုင် သီရိလင်္ကာနိုင်ငံရှိ ဗောဓိပင်ကြီးအောက်မှ ဗောဓိပင်ပေါက်ကို ဓာတ်တော်နှစ်ဆူနှင့်အတူ ရန်ကုန်သို့ လေယာဉ်ဖြင့် ပင့်ဆောင်လာကာ ရထားလမ်းမှ အဆင့်ဆင့် စုပေါင်းပင့်ဆောင်လာခဲ့ခြင်းဖြစ်ကြောင်း သိရပေသည်။

ဒေါက်တာ အရိယာရတနေသည် သီရိလင်္ကာနိုင်ငံရှိ N.G.Oအဖွဲ့အစည်း

• ဇယျာဒီပင်သာဂုတ်တု

• ဇယျာဒီပနတ်မင်းဂုတ်တု

တစ်ခု ဖြစ်သော လူမှုရေးနှင့် ငြိမ်းချမ်းရေး “ဆရာဗောဓိယ” အဖွဲ့၏ ဦးစီးခေါင်းဆောင်ဖြစ်သည်။

တန်ကောက်သို့ အစည်းအဝေး တက်ရောက်စဉ် ဒေါက်တာ သင်းသင်းနှင့် တွေ့ဆုံ၍ ဆရာတော်အကြောင်း ကြားသိကာ ကြည်ညိုလေးစားသည့် တပည့်ဒါယကာတစ်ဦး ဖြစ်လာခဲ့သည်။

ဒေါက်တာ ဒေါ်သင်းသင်းမှာ ပြည်ပ၌ နေထိုင်ကာ ၁၉၈၄ ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လမှ စတင်ကာ ဆရာတော်ကြီးနှင့် ဆက်သွယ်၍ အသိထူး အာရုံထူးများ အံ့မခန်း ရရှိကြုံတွေ့ရသဖြင့် ဆရာတော်ကြီး၏ ဩဝါဒအတိုင်း ကိုးပါးသီလဆောက်တည်ကာ ရက်ရှည် အဓိဋ္ဌာန် ဝင်ခဲ့သည်။

ရုဇနာဗျူဟာရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ဆရာတော်ထံသို့လည်း အလျဉ်း သင့်တိုင်း လာရောက်ကန်တော့လေ့ ရှိသည်။ ဒေါက်တာ ဒေါ်သင်းသင်းကို အကြောင်းပြု၍ အမေရိကန်နိုင်ငံတွင် စေတော်ဝင် တရားစခန်း အမှတ်(၂) Sae Taw Win Dhamma Foundation ကို ကာလီဖိုးနီးယားပြည်နယ် Sebastopol မြို့၌ ဖွင့်လှစ်ဖြစ်ခဲ့သည်။

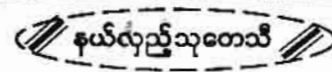
ယင်းတရားစခန်း၌ ဉာဏ်တော် အမြင့် (၁၈)ပေရှိသော အာနန္ဒာသူရိယ မေတ္တာထွဋ်ခေါင် ကမ္ဘာအေးဇေတီကို တည်ထားပူဇော်နိုင်ခဲ့သည်။ (၁၃-၁၂-၂၀၀၀)နေ့တွင် အုတ်မြစ်ချ၍ (၇-၄-၂၀၀၁)နေ့တွင် ထီးတင်လှူကာ အမေရိကန်ဒေါ်လာ (၂၅၀၀၀) ကျပ် ကုန်ကျခဲ့သည်။ ဒေါ်သင်းသင်း ဦးဆောင်၍ ခင်ပွန်း အင်ဂျင်နီယာပါရဂူ

ဒေါက်တာ ဦးစံလင်းနှင့် ခရစ်ယာန်ဘာသာဝင် အမေရိကန်လူမျိုးတစ်ဦးတို့ ပုံဖော်တည်ဆောက်ခဲ့သည်ဟု သိရ၏။

ဇယျာဒီပနတ်မင်း

ကျောင်းဝင်းထောင့် တစ်နေရာတွင် “ဇယျာဒီပနတ်မင်းကြီးနန်းဆောင်” ဟူသော ကမ္ဗည်းနှင့် အုတ်တိုက် တစ်ဆောင် တွေ့ရသည်။ အဝင်ဝတွင် ဇယျာဒီပမင်းသား အဆောင် အယောင်နှင့် ဓားနှစ်လက်ကိုင်ရုပ်တု ရှိ၍ တစ်ဖက်တွင် ဇယျာဒီပနတ်မင်း ရုပ်တုရှိသည်။

ရှေ့လ ဆက်ဖတ်ပါရန်

ကြော်ငြာဆောင်းပါး

အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါအတွက်

ဝကြာပင်း

အမှတ်တံဆိပ်

ဆေးစွမ်းကောင်းနှစ်လက်

အမှတ်တံဆိပ်
(စက်မှု-၁)

ဟေ့... ကိုညာဏ်ထွန်းရှိန် ရုံးမတက်ဘူးလား
 ဪ... စာရေးဆရာကြီး မောင်ကိုဇော် (ဥက္ကလာ)ပါလား။ ထာထိုင်ဗျာ၊ ကျွန်တော် ခွင့်ယူထားရတယ်ဗျ။ နေမကောင်းလို့
 ကိုညာဏ်ထွန်းရှိန်က ဘာရောဂါတွေ ဖြစ်နေလို့တုံး
 *မသိပါဘူးဗျာ။ ဓာတ်မှန်ရိုက်ပြီး ဆေးစစ်ချက်အရကတော့ ကျွန်တော် ကုပ်ဆက်ရိုးအဆစ် (၄ + ၅ + ၆ + ၇)မှာနဲ့ ခါးဆက်နဲ့ (၄ + ၅) အဆစ်တွေမှာ အရိုးကျိုးပေါင်းတက်တဲ့ရောဂါလို့ ခြောက်တာပဲ'

ဆေး မကုဘူးလား
 *ကုတာမှ စုံနေတာပဲ။ လေ့ကျင့်ခန်းတွေလဲ လုပ်တယ်။ ဒီပေမယ့် အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါကတော့ ကျွန်တော့်ကို နှိပ်စက်နေတုန်းပဲ'

*ဒါဆို နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းထဲမှာ ကျွန်တော် ဖတ်လိုက်တဲ့ ကိုယ်တိုင် အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါ သက်သာပျောက်ကင်းသွားကြတဲ့ ကိုဘုန်းဝေ၊ ပြီးတော့ ရှေ့နေကြီး ဦးညွန့်လှိုင် (ညောင်ပင်)တို့ ကုသကြ၊ သုံးစွဲကြတဲ့ ဆရာမြင့် ကိုယ်တိုင်ကု၊ ဆုတ်လုပ်ထားတဲ့ စကြာမင်း အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါအတွက် ဆောက်ဆေး။ လိမ်းဆေးတစ်စုံကို သုံးစွဲကြည့်ပါလား။

ဒီဆေးဟာဆိုရင် အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါရှင်တွေကို စနစ်တကျ ကုသပေးရာမှ စနစ်တကျ ဖော်စပ်ထုတ်လုပ်ထားတဲ့ ဆေးဖြစ်လို့ ဆင်ဘူးအတွက် အကျိုးမယုတ်နိုင်ပါဘူး'

*ဒါဖြင့် အဲဒီဆရာကြီး ဆရာမြင့်ဆီ ကျွန်တော့်ကို လိုက်ပို့ဆေးဗျာ'

*ကဲ... လာ သွားကြမယ်'

*သိပ်လဲ မစိုးရိမ်ပါနဲ့ ကိုညာဏ်ထွန်းရှိန်နဲ့ပေါင်း။ အနာရှိရင် ဆေးရိုပါတယ်။ ဒီခေတ်မှာတော့ ဇော်ဇော်နဲ့ပေါင်းတို့ ခါးကျိုးပေါင်း၊ နှုတ်ကျိုးပေါင်းတို့၊ ခြေဖနောင့် အတက်ထွက်တာတို့ ဆိုတဲ့ အနာတတ် ပျက်စီးရာမှ အရွတ်တွေ၊ အကြောတွေ၊ အာရုံကြောတွေ ရန်ပြန်ကြွက်သားတွေ ချို့ယွင်းပျက်စီးတဲ့ အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါဟာ တော်တော် အဖြစ်များနေတဲ့ ရောဂါတစ်ခု ဖြစ်ပါတယ်။ ကျွန်တော့်ဆေးကုခန်းမှာလဲ အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါ အမျိုးမျိုးကို နေ့စဉ် ကုသပေးနေရပါတယ်'

*ဇော်ရိုးကျိုးပေါင်းနဲ့ ခါးကျိုးပေါင်း လက္ခဏာတွေက ဘယ်လို နှိုင်းသလဲ ဆရာ'

ယာယီတိုင်းရင်းဆေးဝါးမှတ်ပုံတင်အမှတ်-၀၅၁၃ YR ၀၀၅၃၉၉

ကြော်ငြာခွင့်ပြုချက်အမှတ်
တဆဝက(စာနယ်ဇင်း) ၅၆/၀၅၁၃

*ကုပ်ဆက်မှာ ကျိုးပေါင်းတက်လာရင်တော့ ဇက်ကြောတွေ တက်ခြင်း၊ ထိုင်းခြင်း၊ ခေါင်းမကြည်လင်ခြင်း၊ နားထင်ကြောတွေ မျက်ကြောတွေထိုးခြင်း၊ ကိုက်ခြင်း၊ ခေါင်းငုံ့ရင် နောက်ကြော တက်ခြင်း၊ ဆွဲထားသလိုဖြစ်ခြင်း၊ မိုက်ခနဲခူးခြင်း၊ ချာချာလည်အောင်မူးခြင်း၊ ဟိုဘက်ဒီဘက် ခေါင်းလှည့်ရခက်ခြင်း၊ ဇက်ခိုင်ခြင်း၊ ခေါင်းငုံ့မရခြင်း၊ လက်ပြင်ကြော မကြာခဏ ငုပ်တတ်ခြင်း၊ မကြာခဏ အုံးလှဲခြင်း၊ လက်ကြောများကိုက်ခြင်း၊ လက်ဖျားများ ထုံကျဉ်ခြင်း၊ ကြာလာတဲ့အခါ လက်တွေ အားမရှိသလိုဖြစ်ခြင်း၊ အကိုင်းအတွယ်မမြဲခြင်း၊ စိတ်ကြည်လင်မှုမရှိခြင်း၊ ဗဟို အာရုံကြောကြီးတွေကို အရိုးကျိုးပေါင်းများမှ ဒီတောက်ပိတ်ဆို့မှုပြုနေရင် အောက်ပိုင်းလေးခြင်း၊ ဆွဲခြင်း၊ ထုံကျဉ်ကိုက်ခဲခြင်းများကို ဖြစ်ပေါ် ခံစားရတတ်ပါတယ်။

ခါးဆစ်မှာ ကျိုးပေါင်းတက်နေရင်တော့ ခါး မကြာခဏနာခြင်း၊ တောင့်လင်းကိုက်ခဲခြင်း၊ တင်ပါးဆုံထဲက အောင့်ခြင်း၊ ကိုက်ခြင်း၊ ခြေထောက်အကြောတွေ ကိုက်ခြင်း၊ တင်းခြင်း၊ ခြေဖျားတွေ ထုံကျဉ်လေးလံတတ်ခြင်း၊ ကြာလာပါက ခြေထောက်တွေဟာ သွားရလာရ အားမရှိသလိုဖြစ်ခြင်း စတဲ့ လက္ခဏာတွေကို

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၇၁

ကြေးမင်းအောင်းဝါ

ယာယီတိုင်းရင်းဆေးဝါးမှတ်ပုံတင်အမှတ်-၀၆၁၂YR ၀၀၆၇၀၈

ခံစားရတတ်ပါတယ်။ ပြင်းထန်လာပါက အောက်ပိုင်းတွေ ချဉ် သွားစေနိုင်သလို အကြော လုံးဝ သေသွားတဲ့အထိလဲ ဖြစ်ပေါ် စေနိုင်ပါတယ်'

'ဟုတ်ကဲ့ပါဆရာ ကျွန်တော်ဖြစ်နေတာတွေနဲ့ တစ်ထပ်တည်း ပါပါ။ ကျွန်တော့်ကို လိုအပ်တဲ့ အကောင်းဆုံး ကုသမှုတွေ ပေးပါဆရာ'

'လိုအပ်တဲ့ ကုသမှုတွေ ပေးရမယ်ဆိုရင် ကျွန်တော့်ရဲ့ ကုထုံးစနစ်က နှစ်မျိုးရှိတယ်ဗျာ။ ပထမစနစ်က စကြာမင်း အရိုးကျိုးပေါင်းပျောက်သောက်ဆေး၊ လိမ်းဆေးနဲ့ ကုသတဲ့နည်း။ ဒီနည်းစနစ်က ကျွန်တော်တို့ရဲ့ဆေးခန်းမှာ အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါ ရှင်ပေါင်းများစွာကို သုတေသနပြု ကုသရင်းမှ အရိုးကျိုးပေါင်း ရောဂါကို ထိရောက်ပျောက်ကင်းတဲ့အတွက် ကျွန်တော့်ဆေး တိုက်က ထုတ်လုပ်တဲ့ စကြာမင်း အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါပျောက် (သောက်ဆေး)နဲ့ လိမ်းဆေးကို ဝယ်ယူပြီး ဆေးညွှန်းအတိုင်း သုံးစွဲတဲ့နည်း ဖြစ်ပါတယ်။

ဒုတိယနည်းကတော့ အစွမ်းထက်တဲ့ စကြာမင်း အရိုးကျိုး ပေါင်းရောဂါပျောက်ဆေး (သောက်ဆေး) လိမ်းဆေးတွေနဲ့ တွဲဖက်ပြီး အနာရောဂါရာ၊ ဆေးရောက်ရာဆိုတဲ့ ရောဂါကို အလျင်အမြန် နှိမ်နင်းတဲ့ ကုထုံးစနစ် ဖြစ်ပါတယ်။

ဒီနည်းစနစ်ကုထုံးကတော့ အရိုးကျိုးပေါင်းဖြစ်ရာ အစိတ် အပိုင်းကို ဆေးကြပ်ထုပ်တွေထိုးပေးခြင်း၊ ကျိုးပေါင်းဖြစ်ရာ နေရာရှိ ပျက်စီးနေတဲ့ အရွတ်တွေနဲ့ ပိုလျှံ အရိုးကျိုးပေါင်းတွေကို ခြေဖျက်ပေးနိုင်ပြီး အာရုံကြောတွေ အကြောတွေကို အာရုံ ပွင့်လန်းစေတဲ့ ဆေးတွေ အုံပြီး စဉ်းပေးတဲ့စနစ် ဖြစ်ပါတယ်။

ဒီကုထုံးစနစ်နဲ့ စကြာမင်း အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါပျောက် သောက်ဆေး၊ လိမ်းဆေးတွေနဲ့ တွဲဖက်ပြီး ကုသမှုခံယူရင်တော့ နှစ်ပတ်အတွင်း သက်သာပြီး လေးပတ်မှ ခြောက်ပတ်အတွင်း သက်သာ ပျောက်ကင်းစေပါတယ်'

ကျွန်တော်လဲ အားတက်သွားပြီး စကြာမင်း အရိုးကျိုးပေါင်း ရောဂါပျောက် သောက်ဆေးရော လိမ်းဆေးပါ သောက်၊ လိမ်းပြီး ဆရာမြင့်ရဲ့ ဒုတိယကုထုံးစနစ်နဲ့လဲ ကုသမှု ခံယူလိုက်တာ နှစ်ပတ်အတွင်းမှာ သိသိသာသာ သက်သာလာပြီး တစ်လ

အတွင်းမှာ ကျွန်တော် ခံစားနေရတဲ့ အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါဟာ သက်သာ ပျောက်ကင်းချမ်းသာမှု ရခဲ့ပါပြီ။

'ဆရာ့ကို အရမ်း ကျေးဇူးတင်တာပဲခင်ဗျာ။ ကျွန်တော် ကတော့ တစ်သက်လုံး မပျောက်တဲ့ရောဂါမှ ပါ့ကို လာဖြစ်ရ တယ်လို့ စိတ်ဓာတ်ကျနေတာ အခု ဆရာရဲ့ စကြာမင်းဆေးစွမ်း ကောင်းနှစ်လက်ကြောင့် ဖော်ကျိုးပေါင်းရောဂါ၊ ခါးရိုးကျိုးပေါင်း ရောဂါဘေးမှ စိတ်ရောကိုယ်ပါ လွတ်မြောက်ခဲ့တာပါ ဆရာ'

'ဒီလိုပေါ့ဗျာ အနာမသိတော့ ဆေးမရှိ၊ အနာသိရင် ဆေးရှိ တယ်ဆိုတဲ့ ရှေးတိုင်းရင်း ဆေးပညာရှင်ကြီးတွေရဲ့ အဆိုအမိန့် အတိုင်းပေါ့လေ။ အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါလို့ သိရတော့ ဆေးတွေပြီး ဦးလေးရဲ့ရောဂါဟာ သက်သာ ပျောက်ကင်းသွားတာပေါ့'

'ကျွန်တော့်လို ဆရာဆီလာရောက်ပြီး မကုသနိုင်တဲ့ အရိုး ကျိုးပေါင်းရောဂါရှင်တွေအတွက် ကိုယ်ချင်းစာမိတယ်ဆရာ'

'ဒီအတွက်တော့ ဘာမှ စိတ်မပူပါနဲ့ ကိုညာဏ်ထွန်းရှိန် ခင်ဗျားလိုပဲ အများရဲ့ တောင်းဆိုတိုက်တွန်းချက်ကြောင့် ကိုယ်တိုင်ကုပြီး လက်တွေ့ပျောက်တဲ့ စကြာမင်း အရိုးကျိုးပေါင်း ပျောက်ဆေးကို ဗဟို တိုင်းရင်းဆေးဝါး မှတ်ပုံတင်ဌာနသို့ မှတ်ပုံတင်စစ်ဆေးမှု ခံယူပြီး ဗဟိုတိုင်းရင်းဆေးဝါးမှတ်ပုံတင်နဲ့ ထုတ်လုပ်ဖြန့်ဖြူးခွင့် ရရှိထားလို့ တစ်ပြည့်လုံးကို ဖြန့်ချိနေပါပြီ။

ကျွန်တော့်ဆေးခန်းကို လာရောက်ပြီး ကုသမှု မခံယူနိုင်တဲ့ အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါရှင်တွေအနေနဲ့ အမြဲမြို့အနယ်နယ်ရှိ ဆေးမျိုးစုံဆိုင်ကြီးများနဲ့ မိမိတို့ရဲ့ လက်တစ်ကမ်းရှိ ဆေးမျိုးစုံ ဆိုင်များမှာ စကြာမင်း အရိုးကျိုးပေါင်းပျောက်ဆေး၊ သောက် ဆေး၊ လိမ်းဆေးတစ်စုံကို လွယ်လင့်တကူ ဝယ်ယူပြီး ဆေးညွှန်းပါ အတိုင်း စနစ်တကျ သောက်ကြလိမ့်ကြရင် အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါ ဘေးဒုက္ခမှ ကင်းဝေးကြပါလိမ့်မယ်'

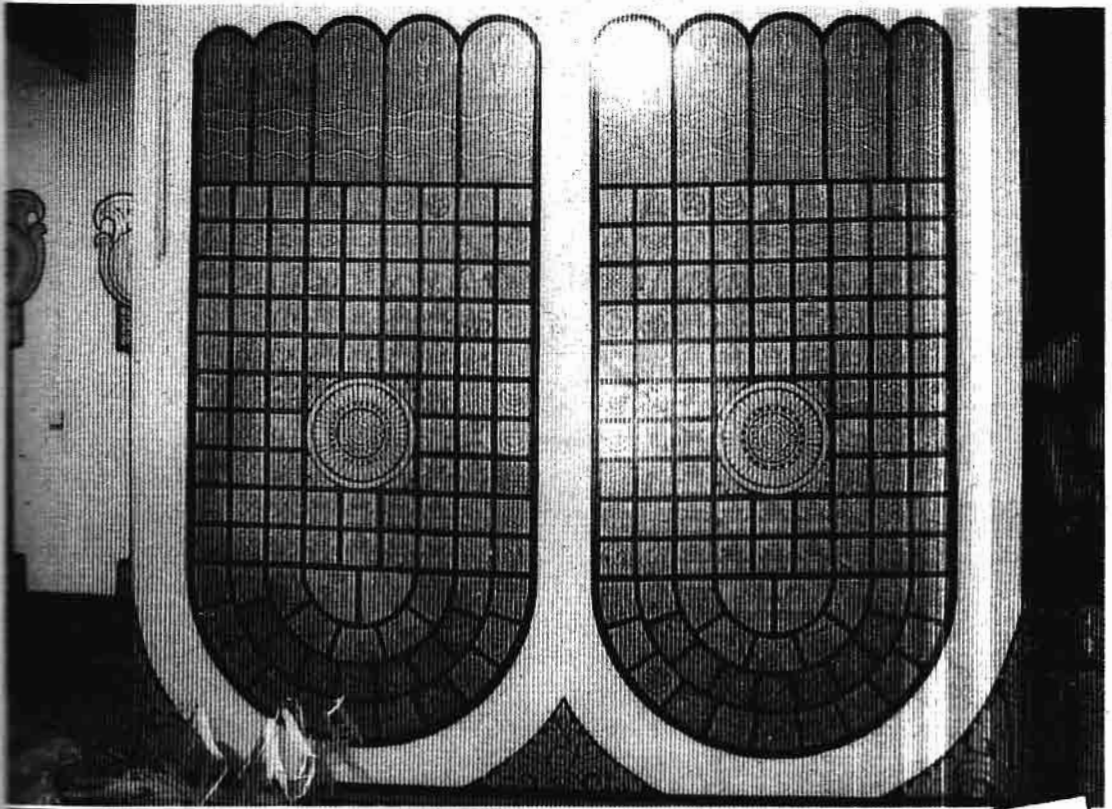
'က... အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါရှင်များ ပေါ့ပေါ့ဆဆ မနေကြ ပါနဲ့။ ကျွန်တော်ရဲ့ ဖော်ကျိုးပေါင်း၊ ခါးရိုးဆစ်ကျိုးပေါင်းရောဂါက တော့ ဆရာကြီး ဆရာမြင့်ရဲ့ ကုသမှုနဲ့ ကိုယ်တိုင်ကု လက်တွေ့ ပျောက်ကင်းတဲ့ စကြာမင်း အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါပျောက်တဲ့ သောက်ဆေး၊ လိမ်းဆေး ဆေးစွမ်းကောင်းနှစ်လက်ကြောင့် ကင်းဝေးခဲ့ပါပြီ။

ကျွန်တော့်လို ဘဝတူ အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါရှင်များအနေနဲ့ စကြာမင်း အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါပျောက် သောက်ဆေး၊ လိမ်းဆေး တစ်စုံလောက်ကို သုံးစွဲကြည့်လိုက်ပါ။ အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါ ဘေးမှ ကင်းဝေးကြမှာ အမှန်ပဲ ဖြစ်ပါတယ်။

မှတ်ထားနော် "စကြာမင်း" လို့ မေးဝယ်ပါ။

ဆရာမြင့်
ကြေးမင်းဆေးတိုက်
အမှတ်-၈/၆၆၆ သုဗ္ဗမ္မာလမ်းမကြီး၊
သန္တာမှတ်တိုင်အနီး
မြောက်ဥက္ကလာပမြို့နယ်။

ဦးညာဏ်ထွန်းရှိန် (စက်မှု-၁)

တိုင်းနန်းမှ ပါးစေတီအနု

ခံယူနိဿာ

ဇောဓိတထောင်သာသနာမြေနှင့် ဇောဓိတထောင် ဆရာတော်ကြီး

ဒေါ်နန်းအေး၏

ဘဝပျော်ရွှင်မှုများ (၃)

လခင်လမှ အဆတ်

ဆေးရုံမှ ဆင်းသောအခါ နန်းဦး ဆောင်းဆရာတော် ဦးနန္ဒိယထံ သွား ဆောက်ကာ တစ်လကြာမျှ သီတင်းသုံး ညာယူခဲ့သည်။ ၁၃၁၆ ခုနှစ်တွင် ဖြစ်သည်။

နန်းဦးဆရာတော်သည် ဆုကြီးပန် (ဘုရားဆုပန်) ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်ကာ မင်းတုန်း မင်းဆင်းမြေးလည်းဖြစ်သည်။ မင်းတုန်း မင်းဆင်း သမီးတော်အကြီးဆုံး သုတေတာ

မင်းသမီးနှင့် မြန်အောင်စား မင်းသား တို့မှ ဖွားမြင်သော သားအကြီးဖြစ် သည်။

လွန်ခဲ့ပြီးသော ရှေးခုနစ်ဘဝကို ပြန်လည် မိန့်ကြားနိုင်သည်ဆို၏။ ဦးပွင့်လေး အရှင်နာရဒသည် နန်းဦး ဆရာတော်ထံမှ မွေးရပ်မြေ ရွာကြပ် (ယခု ရွှေတွင်းကုန်းရွာ) ကိုးဆူကျောင်း တိုက် ပြန်လည် သီတင်းသုံးသည်။

ဆေးရုံကြီးမှ အထူးကုဆရာဝန်ကြီး

ဒေါက်တာ ဦးစောမရအောင်က အဆုတ်နာရောဂါ(တီဘီ) နောက်ဆုံး အဆင့်ဖြစ်၍ ကုသ၍ မရတော့ကြောင်း မှတ်တမ်းရေးကာ ဆေးရုံမှ ဆင်းခွင့် ပေးခဲ့ခြင်းဖြစ်ရာ နောက်ဆုံးအချိန်ကို ဇာတိမြေတွင် ကုန်လွန်စေရန် ပြန်လာ ခြင်းဖြစ်သည်။

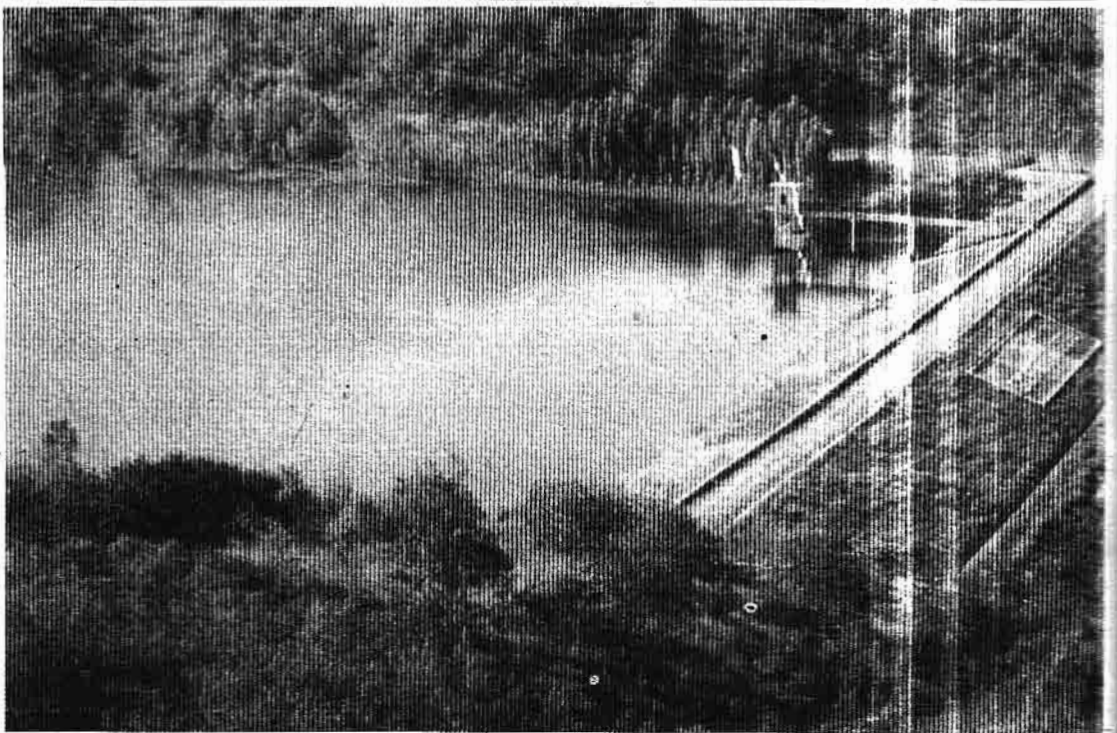
ကိုးဆူကျောင်းတွင် သီးခြား ထန်းလက်တဲကျောင်းဖြင့် သီတင်းသုံး ကာ ဆေးရုံမှ ပေးလိုက်သော ဆေးများ

နက္ခတ္တရာဇင်ဒြညီမဂ္ဂဇင်း ၇၃

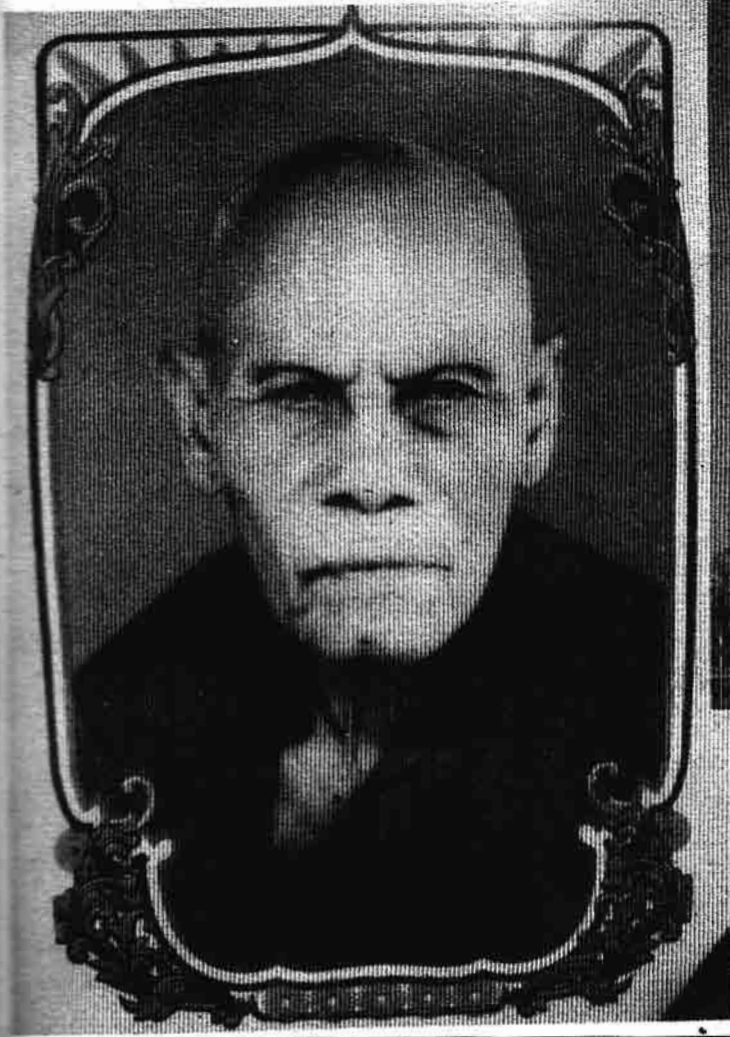

◆ ဓမ္မတောင်ထက်ဝေတီတော်

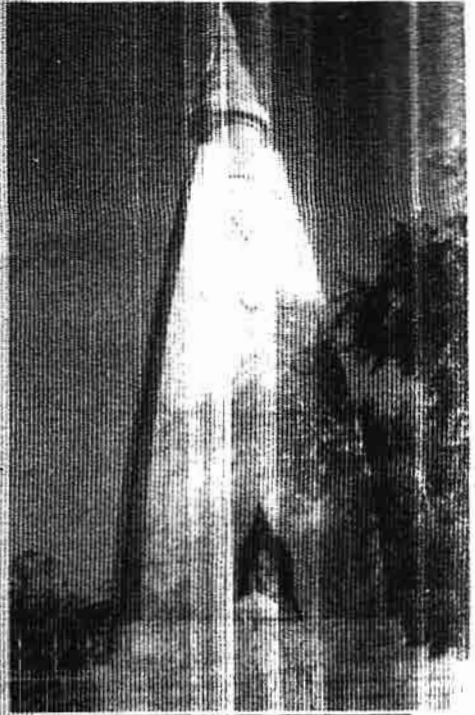
◆ တောင်တောင်တော်

၇၄ နက္ခတ္တရာဇ်မြို့မဂူလင်း

◆ နန်းဦးဆရာတော်၏ ဦးနှိုးရည်

◆ နန်းဦးဆရာတော်၏ ဘာသာရေးဘဝ

အပြင် သဖန်းသီးကို ထန်းလျက်နှင့်
 ကျီ၍ ပုံမှန်စားခဲ့သည်။
 စေတီရင်ပြင်၌ တံမြက်လှည်းခြင်း၊
 ကျောင်းရှိ ဗောဓိပင်ကြီးအောက် ပွား
 သာသော ဗောဓိပင်ငယ်များကို မြူအိုး
 ဖြင့် စိုက်ပျိုးကာ ပရိဘောဂစေတီ
 အဖြစ် နေ့စဉ် ရေလောင်းပြုစု ပူဇော်
 သည်။
 နှစ်နှစ်ခန့်အကြာ ၁၃၁၈ ခုနှစ်တွင်
 နန်းဦးဆရာတော် ဦးသုဇော
 သည် တိုက်တွန်းမှုကြောင့် မန္တလေး

ဆေးရုံသို့ ဒုတိယအကြိမ် သွားရောက်
 ပြသသည်။ စနစ်တကျ စမ်းသပ်စစ်
 ဆေးပြီးနောက် ဆရာဝန်ကြီးက အဆုတ်
 နာရောဂါ ပျောက်ကင်း၍ ပကတိ
 ကောင်းမွန်လျက်ရှိကြောင်း အံ့ဩစွာ
 ပြောပြသည်။
 ဦးပွင်းနာရဒလည်း ဆေးရုံဝန်ထမ်း
 များကို ကျေးဇူးစကားဆို နှုတ်ဆက်၍
 နန်းဦးဆရာတော်ကြီးထံ ဝင်ရောက်
 ကန်တော့သည်။ ဆရာတော်ကြီးက...
 'ဟော်နာရဒ မင်း သာသနာပြုရမယ်

အချိန်ရောက်လာပြီး အတိတ်ဘဝက ပပိ
 ဆုံးသေတဲ့ သာသနာ့တာဝန်ကို ဆက်ပြီး
 ထမ်းဆောင်ရမယ် စာကိုဖတ် ငါ့ကိုသတ်
 သာသနာကိုကပ် စိတ်ရှည်တွဲသန်
 သည်သည်နှင့် ကျန်ကြဲအားထုတ်ဖို့ အလုပ်
 ဆိုတဲ့ ဆောင်ပုဒ်ကို လက်ကိုင်ထားပြီး
 သာသနာပြုပေတော့'

ဟု ဩဝါဒ ပေးတော်မူသည်။
 ထိုအချိန်မှ စတင်ကာ စိတ်သစ်
 လူသစ်ဖြင့် ကိုးဆူကျောင်းသို့ ပြန်လာ
 ကာ သာသနာပြုလုပ်ငန်းများ စတင်
 ဆောင်ရွက်၍ ၁၃၂၁ ခုနှစ်တွင် ဗောဓိ
 တထောင် သာသနာမြေကြီးကို စတင်
 ထူထောင်နိုင်ခဲ့သည်ဟု သိရသည်။

ဘဝဗိဇ္ဇာတန်ဆောင် ဆရာတော်
 ကြီးဖြစ်ကြောင်း ဗောဓိတထောင်ဆရာ
 တော်ဦးနာရဒကိုယ်တိုင် ထုတ်ဖော်
 မြှောက်ကြားခဲ့သည့် နန်းဦးဆရာတော်
 သည် ၁၃၂၄ ခုနှစ်(ဗောဓိတထောင်

တောင်တောင်ဆရာတော်၏ ဘဂိုဏ်းစေတီ

စေတီတိုက်၏ အပြင်မှ ဆရာတော်ပုံတော်

သာသနာမြေ ထူထောင်ပြီး)၌ ပုံလွန် တော်မူရာ ဦးနုရာဒသည် မန္တလေးသို့ ကြွ၍ ဈာပနကိစ္စအဝဝ စီစဉ်ဆောင်ရွက်၍ အရိုးတော်တော်များကို ဤဗျူတောင်ထက်၌ ဉာဏ်တော်အမြင့် (၁၈)တောင်ရှိ မဟာဗောဓိ ပုံစံစေတီ ငယ်တည် ဌာပနာပြု ပူဇော်ခဲ့သည်ဟု သိရသည်။

ထိုစေတီ၏ တောင်ဘက်တွင် ဗောဓိတထောင်ဆရာတော် ဦးနုရာဒ၏ အရိုးဂူစေတီ တည်ရှိကာ လေးထောင့်တိုက်မခံကာ ခေါင်းလောင်းမှောက်စေတီ ပေါက်ထားသည်။

တိုက်မခံရုံတွင် ဆရာတော် ဦးနုရာဒ၏ မတ်ရပ်ပုံတော်ကို ပူဇော်ထားသည်။ ထေရုပ္ပတ္တိအကျဉ်းကိုလည်း ကျောက်

၇၆ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

စာကမ္ပည်းတင်၍ စိုက်ထူထားလေသည်။

လျောင်းတော်မူရုပ်ပွားတော်

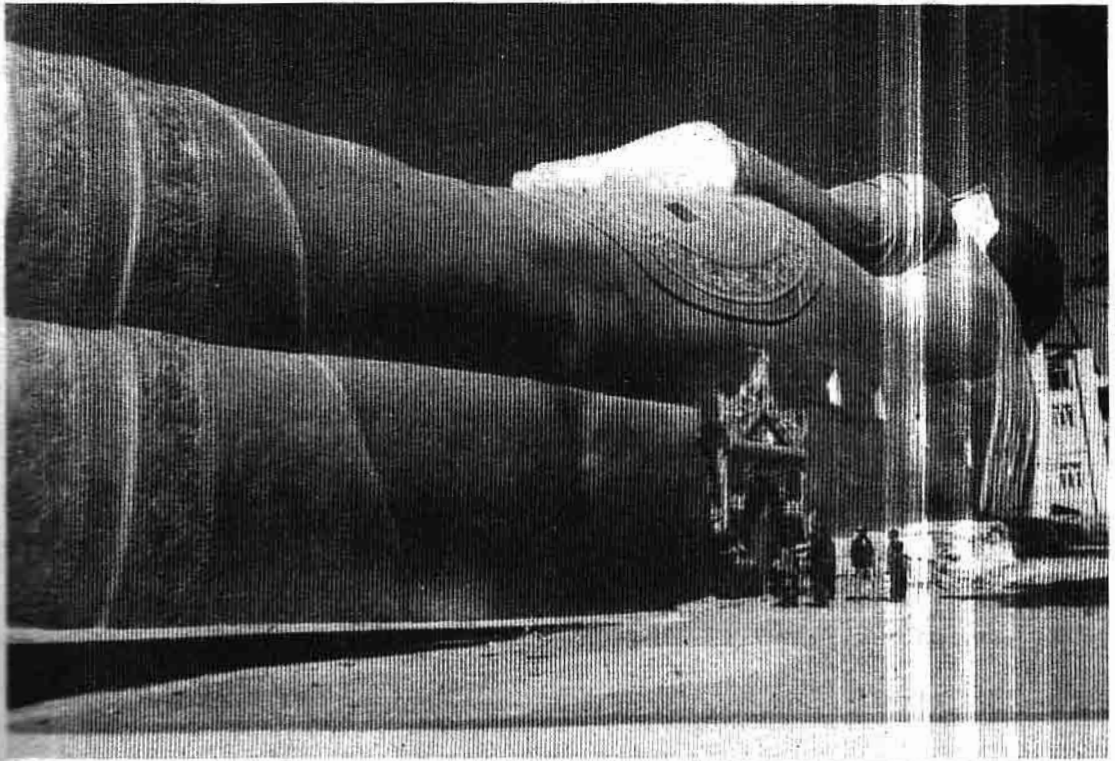
လေးကျွန်းစကြာ ရပ်တော်မူ ရုပ်ပွားတော် လိုဏ်အတွင်းမှ ပြန်ထွက်ကာ ကုန်းတော်ခြေရှိ စောင်းတန်းလှေကားအတိုင်း ဆင်းသက်ခဲ့ရာ လျောင်းတော်မူ ကုန်းတော်သို့ ရောက်ရှိ၏။

မြောက်ဘက်သို့ ဦးခေါင်းပြုထားသော ကုသိန္ဒာရုံလျောင်းတော်မူ ဖြစ်ကာ ကြည်လင်ရှင်ပျသော မျက်နှာတော်ဖြင့် စံပယ်တော်မူသဖြင့် ပရိနိဗ္ဗာန်လျောင်းတော်မူ မဟုတ်ချေ။ အလျား (၂၀၈)တောင်(ပေ-၃၀၀)၊ ဦးခေါင်းတော်အမြင့် အတောင်(၄၀)

(ပေ-၆၀)ရှိကြောင်း သိရသည်။

(၁၃-၈-၁၉၉၁)နေ့ နံနက်(၁၀)နာရီတွင် စတင်၍ ပန္နက်ချကာ (၂၅-၂-၁၉၉၄)နေ့တွင် အနေကဇာတင် ပူဇော်နိုင်ခဲ့သည်။ ဖူးတွေ့ရသမျှ လျောင်းတော်မူ ရုပ်ပွားတော်များအနက် အကြီးမားဆုံး မဟုတ်သော်လည်း (မော်လမြိုင်ခရိုင်၊ မုဒုံမြို့နယ်၊ မြိုင်ကုန်းကျေးရွာအနီးရှိ ဝင်းစိန်တောရတွင် အလျား အတောင်(၄၀၀)(ပေ-၆၀၀) လိုဏ်(၈)ထပ်ပါနေရ ဗန်လျောင်းတော်မူနှင့် အလျားအတောင်(၆၀၀) ပြည့် ရှင်ပင်ပေါင်းလဲ လျောင်းတော်မူနှစ်ဆူ ကိန်းဝပ်တော်မူသည်ကို ဖူးတွေ့ရ သောကြောင့် ဖြစ်သည်။

အတန်အသင့် ကြီးမားသော ရုပ်ပွား

◆ လျှောက်ဖော်မှု ဖောက်ကျောက်ခြင်းကွင်း

တော်ကြီးဖြစ်သည်။ နောက်ကျော
ဘက်တွင် အတွင်းလိုဏ်အဝင်ဝရှိ၍
ထိုက်အတွင်း ဦးခေါင်းတော်တွင်း၌
ဓမ္မကြောရုပ်ပွားတော်နှင့် ပဉ္စဝဂ္ဂါးဦး
ရှင်တုများကို တွေ့ရသည်။

တရားဦး ဟောကြားချိန်ဖြစ်၍ ကိုယ်
ဘန်အမျိုးမျိုးနှင့် စိစစ်တွေးဆနေကြ
သော ပဉ္စဝဂ္ဂိရှင်တုများမှာ သဘာဝ
ကျလှပါသည်။

ထိုက်တွင်း ကိုယ်လုံးတော်၌
အထယ်လျှောက်လမ်းနှင့် အထောက်
အိတ်များ ပြုလုပ်ထားကာ လက်ဝဲဘက်
၌ အောင်ခြင်းရှစ်ပါး သရုပ်ဖော်
ဖန်တော့ရုပ်လုံးများနှင့် အနောက်
ဘက်၌ ဗုဒ္ဓဝင်ရုပ်လုံးများ တွေ့ရ
သည်။

မျက်နှာကြက်တွင်ကား နက္ခတ်
ဓာတ်ပုံများ ရေးဆွဲထားသည်။ ဆရာ

တော်ကြီးသည် မုံရွေးကြေးမုံမှ ပန်းချီ
ဆရာ ကိုအောင်မိုးကို နက္ခတ်ပုံများ
ရေးဆွဲထားသည့် ပုရပိုက်နှင့်
မှန်ပြောင်းတစ်ခုပေးလျက် တောင်
သမန်အင်းသို့ နက္ခတ်တာရာများ
လေ့လာရန် စေလွှတ်ခဲ့သည်။ ကောင်း
စွာ ကျေညက်လေမှ ဤပုံများကို ရေး
ဆွဲစေသည်ဟု သိရသည်။

ရပ်တော်မူကြီး တည်ရန် စိတ်ကူး
သောအခါတွင်လည်း ဆရာတော်က
ကိုအောင်မိုးကိုပင် ပုံစံရေးဆွဲစေကာ
စိတ်တိုင်းကျအောင် ပြုပြင်စေပြီး
နောက် သဘောကျသွားသောအခါ
ခြင်္သေ့ရုပ်ကလေးတစ်ရပ် စွန့်တင်မူခဲ့
သည်။ “ရေစိမ်သောက်”ဟုလည်း
မှာတော်မူသည်။

ထို ခြင်္သေ့ရုပ်ကလေး ရပြီးသည့်
နောက် ကိုအောင်မိုးသည် အလုပ်များ

အဆက်မပြတ် လက်ခံရသည်။ အလုပ်
ပါးသော ကာလများတွင် ခြင်္သေ့ရုပ်
အား ရေစိမ်၍ သောက်သည်နှင့်
အလုပ်အပ်သူ ပေါ်လာတော့သည် ဆို
လေသည်။ (ဆရာတော်၏ ဘဝသမိုင်း
မှတ်တိုင် စာအုပ်၊ စာမျက်နှာ-၄၁)

ထို့အပြင် ဆရာတော်ကြီးသည်
ကြီးအုပ်ရွာမှ အကြောပြင်ဆရာ
ဦးဝင်းမြင့်အား အပြစ်အနာအဆာ မရှိ
သော ရှေးဟောင်းအုတ်သုံးချပ်နှင့်
ဓာတ်ခဲအုတ်တိုင် ကာဗွန်ချောင်းသုံးခု
ရှာဖွေစေသည်။

ရွှေ့လ ဆက်ဖတ်ပါရန်

စံထွန်းသာ

နက္ခတ္တဓာတ်ခြေညီမဂ္ဂဇင်းရဂူ

ထိချကြီး

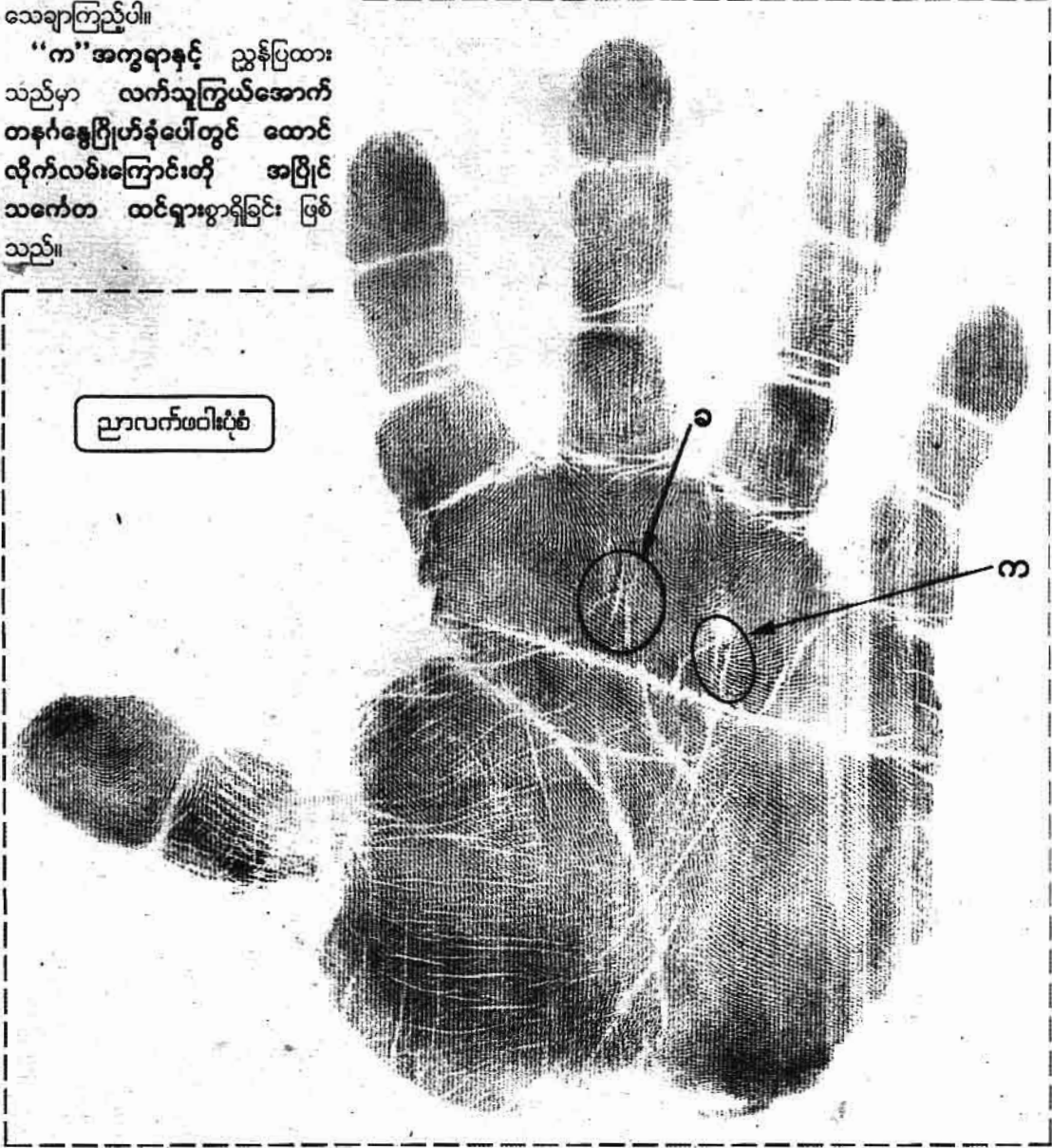
ဆုလတ်ဝေါက်တတ်သော သင်္ကေတ

ဆရာကြီးဒိုးဂျော့မြိုင် (ဥပဒေဆွေ) လက္ခဏာဗေဒင်ပညာသုတေသီ

အသက်(၆၀)ခန့် အမျိုးသားတစ်ဦးက ကျွန်ုပ်၏ လက္ခဏာဗေဒင်ဟောခန်းမှာ လာရောက်တွေ့ဆုံပြီး ထိချကြီး၊ ဆုလတ်ဝေါက်နိုင်သောကံ ရှိမရှိ မေးမြန်းပြီး ထိချကြီး၊ ဆုလတ် အမြန်ဆုံး ဝေါက်အောင် ယတြာအစီအရင် တောင်းခံ ဆောင်ရွက်ခဲ့ပါသည်။ ထိုအမျိုးသား၏ ညာလက်ဖဝါးပြင်ပုံစံကို သေချာကြည့်ပါ။

“က”အက္ခရာနှင့် ညွှန်ပြထားသည့်မှာ လက်သူကြွယ်အောက် တနက်နေ့ဗြဟ္မာန်ပေါ်တွင် ထောင်လိုက်လမ်းကြောင်းတို့ အပြိုင် သင်္ကေတ ထင်ရှားစွာရှိခြင်း ဖြစ်သည်။

ညာလက်ဖဝါးပုံစံ

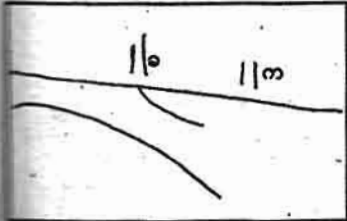

ရုမ နက္ခတ္တဆရာကြီးမြိုင်၏ မူပိုင်ခွင့်

“ခ”အက္ခရာနှင့် ညွှန်ပြထားသည်
မှာ လက်ခလယ်အောက် စနေဂြိုဟ်
နိဗ္ဗိ ထောင်လိုက်မျဉ်းပြိုင်တို့
သင်္ကေတရှိခြင်း ဖြစ်သည်။

ထိုသင်္ကေတ(၂)မျိုးအနက် တစ်
မျိုးရှိလျှင်ပင် ရုတ်တရက် ပွပေါက်တိုး
ပြီး ငွေကြေးဥစ္စာပစ္စည်း အစုအပုံ ရရှိ
တတ်သည်။

အထူးသဖြင့် လက်သူကြွယ်
အောက် နှလုံးလမ်းကြောင်း အထက်
တနင်္ဂနွေဂြိုဟ်ခုံပေါ်ရှိ ထောင်လိုက်
မျဉ်းပြိုင်တို့မှာ ငွေအစုအပုံရရှိခြင်းကို
ဖြစ်စေပြီး လက်ခလယ်အောက် နှလုံး
လမ်းကြောင်းအထက် စနေဂြိုဟ်ခုံပေါ်
၌ ထောင်လိုက်မျဉ်းပြိုင်တို့မှာ ရုတ်
တရက် ကံကောင်းခြင်းကို ဖြစ်စေ
သည်။

ယင်းလက္ခဏာရှင်မှာ ထိရောင်း
ကိုယ်စားလှယ်၊ ထိဆိုင်လုပ်ငန်း
ထင်ရှားသည့်ဖြစ်ကြောင်း သိရသည်။

ထက္ကထာပညာသုတ တိုးပွားကြပါ

အောင်မြင်ကျော်ကြား ချမ်းသာကြီး
အောင်...

ဆရာကြီး ဦးအောင်မြိုင်
(ဥပဒေဘွဲ့)
ထက္ကထာပေဒင်ပညာသုတေသီ

ကလေးငယ်များအတွက်

သန်ချလိမ်းအေး

ကျွန်တော်တို့ ဇနီးမောင်နှံနှစ်
ယောက်သည် ကသာမြို့၊ အမှတ်
(၅)ရပ်ကွက်တွင် နေထိုင်သော နယ်
လှည့် တိုင်းရင်းမြန်မာ ဆီးဆရာကြီး
ဦးကျော်ညွန့်အိမ်သို့ ကျွန်တော်ကလေး
ဗိုက်ဖောင်းနေသည်ကို သွားရောက်
ပြသပါသည်။

ကျွန်တော်၏ ကလေး ဗိုက်မှာ
အမြဲပူနေပါသည်။ ကြက်ဥပြုတ်နှင့်
ကြက်ဥကြော်များဖြင့် ထမင်းကျွေး
လျှင် ထမင်းမစား၊ ကြက်ဥကြော်နှင့်
ကြက်ဥပြုတ်များကိုသာ စားသုံးနေ
ပါသည်။ ဝမ်းသွားလျှင် ခပ်ကျကျသွား
ပါသည်။

ဆရာဦးကျော်ညွန့်အိမ်သို့ ရောက်
သောအခါ ကလေးကို ပြကြည့်ရာ
ကလေးအား အကဲခတ်ကြည့်ပြီး...

‘ခင်ဗျားကလေး ဝမ်းထဲမှာ သန်
တွေ ရှိနေတယ်’
ဟု ပြောပြပါသည်။

‘သန်တွေ ကျသွားအောင်
ကျွန်တော်ပေးတဲ့ဆေးကို ဝယ်ပြီး ဗိုက်
ကို လိမ်းပေးပါ။ သန်တွေ ကျသွားလိမ့်
မယ်’

ဟု ပြောဆိုပြီး ဝယ်ရမည့်ဆေးကို
ရေးပေးခဲ့ပါသည်။

ကျွန်တော်ဇနီး မရွှေသဲနှင့်အတူ
ပရဆေးဆိုင်တွင် လင်းနေနှင့်ခိုနိုးခို
ကိုဝယ်ပြီး အိမ်သို့ ပြန်လာခဲ့ကြသည်။
အိမ်တွင် ဝယ်လာသောဆေးနှစ်မျိုးကို
ညက်အောင်ကြိတ်၍ ကလေးဗိုက်ကို
အနှံ့လိမ်းပေးပြီး အဝတ်ဖြင့် ထွေးထား

လိုက်ပါသည်။

(၅)မိနစ်ခန့်အကြာတွင် ကလေးမှာ
ဝမ်းသွားပါတော့သည်။ ကလေးဝမ်း
အား သေချာကြည့်လိုက်သောအခါ
သန်ကောင်အသေးလေးတွေ အထွေး
လိုက် ကျနေသည်ကို တွေ့လိုက်ရပါ
သည်။ ယခုအချိန်တွင် ကလေးမှာ
သန်များ ကင်းစင်သွားသောကြောင့်
အသားအရေမှာ စိုပြည်ပြီး ဝပြုံးလာ
ခဲ့ပါတော့သည်။

သန်ကောင်တွေရှိပြီး သန်ထ၍
ဗိုက်ပူနေသော ကလေးငယ်များ
အတွက် တန်ဖိုးနည်း၍ ထိရောက်
သော ဗိုက်ကိုလိမ်းပေးရုံဖြင့် သန်ကျ
သော သန်ချဆေးနည်းတစ်လက်ကို
နက္ခတ္တရောင်ခြည်မရဇင်း စာဖတ်သူ
များအတွက် သိရှိနိုင်ရန် ရေးသားတင်
ပြလိုက်ပါသည်။

မဟုရာ(ဧရာဝတီ)ကသာ

ကျန်းကျန်းမာမာနဲ့ သက်တမ်းစေ့နေထိုင်နိုင်ဖို့ အင်ကြမ်းပန်း ဆီးချိုသွေးချိုကျဆေးသောက်ကြစို့

အမှတ်တံဆိပ်

“ဆရာ ကိုဇော်ရဲနိုင်ကိုတွေ့ချင်နေတာနဲ့ အတော်ပဲ . . . ဟိုနေ့က မိတ်ဆုံစားပွဲမှာ ဒ်ပေါက်ထမင်းစားလိုက်တာ . . . အိမ်ရောက်တော့ခေါင်းသိတ်မူးပြီး . . . မျက်စိမဖွင့်ချင်တာကြောင့် . . . ဆီးချိုသွေးချိုစစ်လိုက်တာ 400 mg/dl ကျော်နေတယ် . . . သမီးကဆေးတိုက်လိုက်လို့ နေသာထိုင်သာရှိသွားပေမယ့် . . . ရင်တုန်ပြီး

မှတ်တံဆိပ် ၀၀၀၆ (၆၆) ၀၀၂၅၅၅-ထိုင်စစ် ၀၀၇၈ (၆၆) မောနေတယ်”

“အဲဒါပေါ့အစားမတော်တစ်လက်ဆိုတာ . . . အသက်ကို ဉာဏ်စောင့် ဆိုတဲ့စကားလဲ . . . ဆရာကိုနိုင်ဝင်း သိလျက်နဲ့ အစားမရွှေငံတော့ ရောဂါပိုတိုးတာပေါ့ . . . တော်သေးတယ် . . . ဆီးချိုနဲ့သွေးတိုးတဲ့ပြီးဖြစ်ရင်လေဖြစ်ဖို့ (၅၅) ရာခိုင်နှုန်းသေချာတယ်ဆိုတာ သတိထားဦးနော် . . . ခုကော ဘာဆေးတွေသောက်နေလဲ”

“ကောင်းနိုးရာရာနိုင်ငံတကာဆေးတွေသောက်နေတာပဲ . . . ဆီးချိုရောဂါထဲမှာသံသရာလည်နေလို့ . . . ဆရာကိုဇော်ရဲနိုင်နဲ့ဆုံတုန်း . . . ဘယ်ဆေးသောက်ရင်ကောင်းမှာလဲဆိုတာ . . . ညွှန်ပြပေးပါဦး”

“မြန်မာတိုင်းရင်းဆေးကို . . . ကမ္ဘာကအသိအမှတ်ပြုတာ . . . ဆရာကိုနိုင်ဝင်းသတိထားမိမယ်ထင်တယ် . . . ပန်းသတင်းလေညှင်းဆောင် . . . လူသတင်းလူချင်းဆောင်ဆိုသလို (၂၀) ရာစုမှာထုတ်လုပ်ဖြန့်ချိနေတဲ့ **အင်ကြမ်းပန်း** အမှတ်တံဆိပ် ဆီးချိုသွေးချိုကျဆေးကောင်းတစ်လက်ပေါ်ထွက်နေတယ် . . . နာမည်လှသလောက် . . . ဆေးစွမ်းထက်တာကြောင့် . . . ခုဆိုကျွန်တော့်မိတ်ဆွေတွေ **အင်ကြမ်းပန်း** ဆီးချိုသွေးချိုကျဆေးကိုလက်ကိုင်ထားနေကြပြီ . . . အဲဒီ **အင်ကြမ်းပန်း** ဆီးချိုသွေးချိုကျဆေးသောက်ရင် . . . ဆရာကိုနိုင်ဝင်းလူ့ဘဝမှာ ကျန်းကျန်းမာမာနဲ့သက်တမ်းစေ့နေနိုင်ဖို့သေချာပါတယ်”

“မြန်မာတိုင်းရင်းဆေးဗဟုသုတမရှိဘူးလို့ပြောရင် . . . ခံရမှာပါတဲ့ . . . ဆရာကိုဇော်ရဲနိုင်ပြောမှ . . . ဆီးချိုသွေးချိုရောဂါအတွက် အစွမ်းထက်တဲ့ **အင်ကြမ်းပန်း** ဆီးချိုသွေးချိုကျဆေးပေါ်ထွက်လာမှန်းသိရတာ”

“ဟုတ်တယ် . . . အဲဒီ . . . **အင်ကြမ်းပန်း** ဆီးချိုသွေးချိုကျဆေးထုတ်လုပ်တဲ့တိုင်းရင်းဆေးဆရာမ ဒေါ်ဝင်းဝင်းဇော်က . . . တိုင်းရင်းဆေးသမားတော်ကြီးတွေထဲမှာ . . . နှစ်ပေါင်းများစွာ နည်းနာခံယူပြီး ဆီးချိုသွေးချိုရောဂါကို သုတေသနလုပ်ပြီးမှ ထုတ်လုပ်တဲ့ဆေးဖြစ်တယ် . . . မြန်မာနိုင်ငံ . . . မြန်မာပြည်သူ့ပြည်သားတွေအတွက်ရာသီဥတုနဲ့ သဘာဝကို လေ့လာပြီးမှထုတ်လုပ်တာမို့ . . . ဆီးချိုသွေးချိုရောဂါအတွက် . . . အစွမ်းထက်တဲ့ဆေးကောင်းတစ်လက်ပဲ ဗျ . . . ဆီးချိုတက်၍ ရှင်တုန်ခြင်း၊ မောပန်းခြင်း၊ ရေငတ်ခြင်း၊ ဆီးလွန်ခြင်း၊ ဆီးကျန်ခြင်း၊ ဆီးအောင့်ခြင်း၊ မကြာခဏ ဆီးသွားခြင်း၊ ခြေလက်ဖျားထုံကျဉ်ခြင်း၊ သွေးကြောပိတ်ခြင်း၊ အသားအရေယားယံခြင်း၊ အနာကျက်နှေးခြင်း၊ မျက်စိမူန် ခြင်းစတဲ့ ဝေဒနာတွေကိုသက်သာပျောက်ကင်းစေပါတယ် . . . ဆီးချို 200 mg/dl ကျော်ပါက တစ်နေ့ (၃) ကြိမ် ရေအေးနဲ့ သောက်ခြင်းဖြင့် ဆီးချိုသွေးချိုရောဂါထိန်းထားနိုင်ကြောင်းသိရတယ်ဗျ”

“တိုင်းရင်းဆေးသုတေသီ . . . ဆရာကိုဇော်ရဲနိုင်ဆေးလမ်းညွှန်မှတော့ ဆေးစွမ်းကောင်းတစ်လက်ဖြစ်တယ်ဆိုတာ လုံးဝယုံကြည်ပါတယ် . . . ကျွန်တော်လဲသောက်မယ် . . . ဘဝတူဆီးချိုသွေးချိုဝေဒနာရှင်တွေကိုလဲ **အင်ကြမ်းပန်း** အမှတ်တံဆိပ် ဆီးချိုသွေးချိုကျဆေးသောက်ဖို့ ညွှန်ကြားလိုက်ပါမယ်”

“ဒါဖြင့် . . . ဆရာကိုနိုင်ဝင်းရေ . . . ပြည်ပေါ်မှာရွှေကြော်ငြာထုတ်လိုက်မယ် . . . လူ့ဘဝမှာ ကျန်းကျန်းမာမာနဲ့ သက်တမ်းစေ့နေထိုင်နိုင်ဖို့ **အင်ကြမ်းပန်း** အမှတ်တံဆိပ် ဆီးချိုသွေးချိုကျဆေးတို့ သောက်ကြစို့ . . .”

စိုင်ရင်း ‘ဝင်း’ ဆေးတိုက်
ပုဒ် - ၀၁ ၅၅၀၅၅၀

• ပြန်ချိရေး - အောင်သိဒ္ဓိဆေးဆိုင်
၃/၀၀၀/၀၀၀၀၀၀၀၀၀၀
ခ/တောင်ရင်ကွက်၊ သယ်နီးကျွန်းမြို့နယ်၊ ရန်ကင်းမြို့၊
ပုဒ် - ၀၉ ၅၃၀၃၃၃၃၃၀၀ ၀၉ ၅၀၉၀၀၃၃ ၀၉ ၃၀၉၂၅၀၅၅

၀၀ နက္ခတ္တရောင်ခြည်ပဏ္ဍင်း

လက်မင်းကျွဲ

သုခကာရီကုန်းတော်မော်စိုက်

အဘိဇ္ဇာအောင်ပင်းပေါင် ဇာတ်ပညာကံစေတီ ၉

သခင်ပုဂ္ဂိုလ်အဆက်

သိကြားပုဇော်သည် စမလေးလုံး အရ ၀ရ = ကြီးမြတ်ခြင်း၊ ၇၀၀ = ဂုဏ်ကျေးဇူးဟု ယူနိုင်၏။ ဘုရားရှင်၏ ကြီးမြတ်သော အနန္တတန်ခိုးတော်ကို ဆည်းပူးပုဇော်သော စေတီတော်ဖြစ်ကာ အောက်အကြေ ပဲခူးရွှေမော်စေတီမှ အထက်အညာ မော်စေတီမြင်သာအထိ အကြား မြန်မာပြည်တစ်ဝန်း ဘုရားရှင်၏ ကြီးမြတ်သော ဘုန်းတော်နှင့် ဒိုလုံခွင့် ရကြသည်။

ဤသို့ နိမိတ်ဩဘာကောင်းသော နေရာ၌ တည်ထားခြင်း ဖြစ်သော်လည်း "ရွှေဘို" ဟူသော မြို့မည်ပညတ် ကြာသပတေးအရပ်မှ ဘုဒ္ဓိအရပ်ဖြစ်သော အရှေ့မြောက်ထောင့်အရပ် ဖြစ်၍နေသည်။ မကောင်းသော အညစ်အကြေး စွန့်ပစ်ရာအရပ် ဖြစ်သည်။ ထနက်ရွှေဂြိုဟ်တိုင်အရပ် ဖြစ်သည်။

ထည်သောနေကား (၂၉-၂-၁၉၅၀) တနင်္ဂနွေနေ့ နံနက်(၉)နာရီတွင်ဖြစ်၏။ နယ်ချဲ့အစိုးရ လက်အောက်မှ လွတ်မြောက်ကာစ ကာလ ဖြစ်သည်။ ပါပအရှိန်အဟုန်မှ လွတ်မြောက်ရန် အလင်းရကာစအချိန် ဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့် ဓာတ်တူနံတူ ဆေးဖက်သော ပါပတနင်္ဂနွေနှစ်ထပ်ကို ဆောင်

EHA, September, 2014.

◆ သုခကာရီ ဇာတ်ပညာ(လက်ရှိ)ဆရာတော် ဦးမိမလ

ခြင်းဖြစ်သည်။ နံတူထပ်က အသေရ၏။ ပါပဆိုင်ရာ မကောင်းသော အညစ်

အကြေးများ သေပျောက်ခြင်းကို ပေးစွမ်း၏။ အချိန်ကား တနင်္ဂနွေနေ့

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၈၁

◆ ဓာတ်သန်ထွင်မှု တူးဖော်

(၉)နာရီအချိန်ဖြစ်၍ ဗုဒ္ဓဟူးအချိန်သို့ စတင် ဝင်ရောက်သည်။

“အောင်လံတေထေကျော် အံ့(ဦး) နန္ဒီသေနတ်”အရတနာနှင့်“အောင်” ကို ဗုဒ္ဓဟူး “လံ”ဖြင့် ထိန်းချုပ်ကာ အနိုင်ဓာတ် ဆင်ထားသည်။

ထို့ကြောင့် ခုနစ်ရက်သားသမီးတို့ ဒုက္ခတွင်းမှ ဆယ်ယူနိုင်ရန် ကိုးတောင် ပြည့်စေတီအစား ဆယ်တောင်ပြည့် စေတီ တည်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်ဟု ယူဆ ဖွယ် ရှိပေသည်။

အဘအောင်မင်းခေါင်သည် ဤ စေတီကို တည်ပြီးနောက် ၁၃၁၀ ပြည့် နှစ်အစတွင် ရွှေဘိုမှထွက်၍ “ဆယ်” ယူ “ပြည့်” စုံခြင်း ဓာတ်ပန္နက်ထား ရစ်ခဲ့သည်။

ရွှေဘိုကား ကုန်းဘောင်မင်းဆက် စတင်ရာ အောင်မြေမဟာ ဖြစ်သည်။

တကောင်းမင်း အဘိရာဇာမှ စတင် သော သာကီဝင်မင်းမျိုးသည် သရေ

ခေတ္တရာ၊ ပုဂံမြင်စိုင်း၊ စစ်ကိုင်း၊ ပင်းယ၊ အင်းဝသို့ တိုင်အောင် ဆင်းသက် သည်။

ညောင်ရမ်းဆယ်ဆက် ဟံသာဝတီ ပါမင်းလက်ထက်တွင် အင်းဝ၌ သာကီ မင်းမျိုး ပြတ်စဲသွား၏။

အလောင်းမင်းတရားသည် ပြတ်စဲ သွားသော သာကီဝင်မင်းမျိုးကို ပြန် လည် ဆက်သွယ်သောကြောင့် လှေနှင့် ကမ်း ဆက်သွယ်ပေးသော ကုန်းပေါင် နှင့် ခိုင်းနှိုင်းကာ ကုန်းဘောင်မင်းခေါ် ၏။ (မုံရွာအရှေ့ လယ်တီတိုက်ဆရာ တော် အရှင်ကုဏ္ဍလ၏ မဟာသုတ ဒီပနီကျမ်း။ ဒုတိယတွဲ စာမျက်နှာ- ၁၈၉)

ဤတွင် အလောင်းမင်းတရား သာကီဝင်မင်းမျိုး ဖြစ်ခြင်းမှာ ပုဂံမင်း ယဉ်နရသိင်္ခနှင့် အမနာရွာသူ မိဖုရား ပုဖွားသော ရန်မာနိုင်ငံထွေး ခေါ် အနန္တသူရိယအမတ်မှ (၁၆)ဆက်

မြောက်မျိုးဆက် သီရိဓမ္မာရာဇာ မင်းညိုစံသည် အလောင်းမင်းတရား ဦးအောင်ဇေယျ၏ ဖခင်ဖြစ်သော ကြောင့်ပင်။ (ယင်းမျိုးစွယ် စဉ်ဆက်ကို အကျယ်သိလိုပါက တင်မမခိုင်-မန်း တက္ကသိုလ်၏ သိမ်တော်ရှင်မြတ်စွာဘုရား သမိုင်းစာအုပ်၊ စာမျက်နှာ-၉၉တွင် ကြည့်ရှုပါ။)

သို့ဖြစ်လေရာ လူမျိုးခြားတို့လက် မှ လွတ်မြောက်ကာစ မြန်မာနိုင်ငံကြီး ပြန်လည် နာလန်ထူနိုင်ရန်အတွက် သာကီဝင်မင်းမျိုးကို ကုန်းဘောင် သဖွယ် ဆက်သွယ်ပေးခဲ့ရာ အောင်မြေ မဟာ ရွှေဘိုဌာနတွင် ဆယ်တောင် ပြည့် ဓာတ်ပန္နက်စေတီ တည်ခဲ့သည်။ သာသနာတော် အရပ်လေး မျက်နှာအနှံ့ ပျံ့နှံ့စေရေး ရည်ရွယ်၍ လေးမျက်နှာ နှစ်ကျိပ်ရှစ်ဆူစေတီကို ပုံဟန်ထူးခြားစွာ တည်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်လေ သည်။

ထွေးထွေး ဇွန်လကတည်းက စာတတ်လက်စွမ်း

သီလနှင့် ဝိပဿနာတို့

အဘအောင်မင်းခေါင်

ပုတီးစိပ်နည်း

၁၉၇၀ ပြည့်လွန် နှစ်များက မိမိ၏ တိုင်းရင်းဆေးပညာ ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာ ဦးကျော်ဝင်း (မန်း-တိုင်းရင်းဆေးသိပ္ပံ) သင်ကြားပေးခဲ့သော အဘအောင်မင်းခေါင် ပုတီးစိပ်နည်းကို ဖော်ပြပေးပါမည်။

- * ပြောင်း နှော ဖွဲ့ယ ယော ဘဂါ ကုတိဝိ အရပ်
- * ပြောင်း နှော ဖွဲ့ယ ယော ဘဂါ ကုတိဝိ သပ္ပာယူခွေ
- * ပြောင်း နှော ဖွဲ့ယ ယော ဘဂါ ကုတိဝိ ဝိပဇ္ဇာစာယူခွေ
- * ပြောင်း နှော ဖွဲ့ယ ယော ဘဂါ ကုတိဝိ သုဂတော
- * ပြောင်း နှော ဖွဲ့ယ ယော ဘဂါ ကုတိဝိ လောကဝိဒူ
- * ပြောင်း နှော ဖွဲ့ယ ယော ဘဂါ ကုတိဝိ အနတ္တရောပုရိသဒ္ဓမ္မသာရဏိ
- * ပြောင်း နှော ဖွဲ့ယ ယော ဘဂါ ကုတိဝိ သတ္တဝါအဝေယနသနာ
- * ပြောင်း နှော ဖွဲ့ယ ယော ဘဂါ ကုတိဝိ ဗုဒ္ဓေါ
- * ပြောင်း နှော ဖွဲ့ယ ယော ဘဂါ ကုတိဝိ ဘဂါ။

ပုထ်တော်(၉)ပါးစလုံး ရွတ်ဖတ် ပြုစုပြီးက ပုတီးတစ်လုံးချပါ။ ပုတီးလုံး (၁၀၀)လုံးပြည့်က ပုတီးတစ်ပတ်ရ သည်။ ပြုဟ်(၈)ခွင် ပြုဟ်သက်အရ နှစ်စေ မိမိတို့ အလိုရှိရာကို ရည်မှန်း

ကာ ပုတီးပတ်ရေ သတ်မှတ်၍ ဖြစ်စေ စိပ်ပွားနိုင်ကြပါသည်။

အကြံပေးအပ်ပါသည်

မိမိ လေ့လာကြည့်ညှိခွင့်ရသော ရဟန်းထူးများအနက် ငယ်စဉ်ကာလ ပုခက်တွင် ကျီးနားသော ဆရာတော် သုံးပါးကို သတိပြုမိသည်။ ဘုတလင် မြို့ ကြောင်ပန်းဆရာတော်

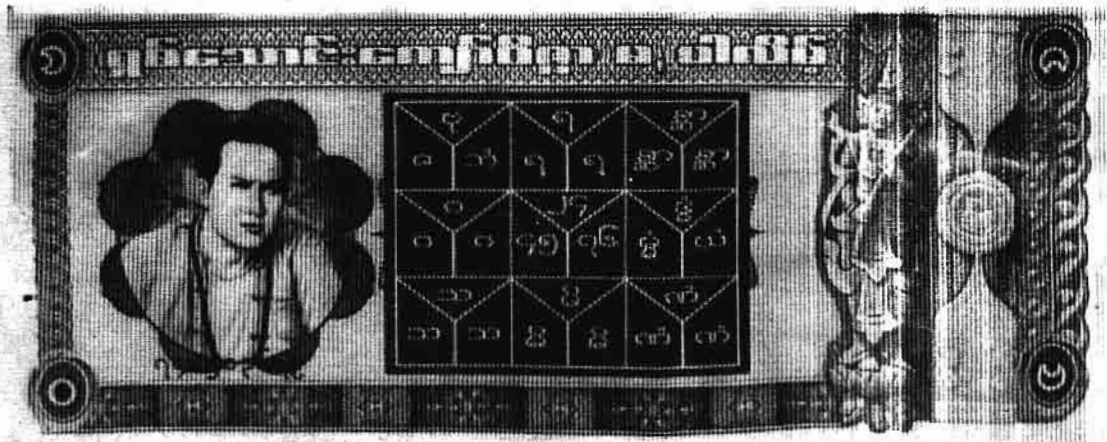
ဦးကုဇ္ဈက၊ မုံရွာမြို့နယ် ဗောဓိ တထောင်ဆရာတော် ဦးနာရဒနှင့် ရွှေဘိုမြို့ သုခကာရီ ဒုတိယဆရာ တော် ဦးကေသရတို့ ဖြစ်ကြသည်။ ထိုဆရာတော်များ ပျံလွန်တော်မူပြီး

နောက်တွင် သီတင်းသုံးခဲ့ရာ ကျောင်း တိုက်အသီးသီးသည် မှေးမှိန်သွားခြင်း မရှိဘဲ တပည့်သာဝကက ဒါယကာ၊ ဒါယိကာမများ စည်ကားစွာ ကိုးကွယ် ဆည်းကပ်၍ အခွန်ရှည်စွာ တည်တံ့ နေသည်ကို မြင်တွေ့ရသည်။

ဝိဇ္ဇာဓရကျင့်စဉ်စခန်းတွင် ပေါက် မြောက်တော်မူပြီးသော အဘအောင် မင်းခေါင် ပျံရွယ်စဉ် ပါရမီကျင့်စဉ်လမ်း စတင်ရန် ထွက်လာခိုက် “စင်မြင့်” ရွာ လယ်တွင် စွန်တစ်ကောင် ပျံဝဲ၍ ဆင်း လာကာ ကုတ်ခြစ်ခြင်း ခံရလေသည်။

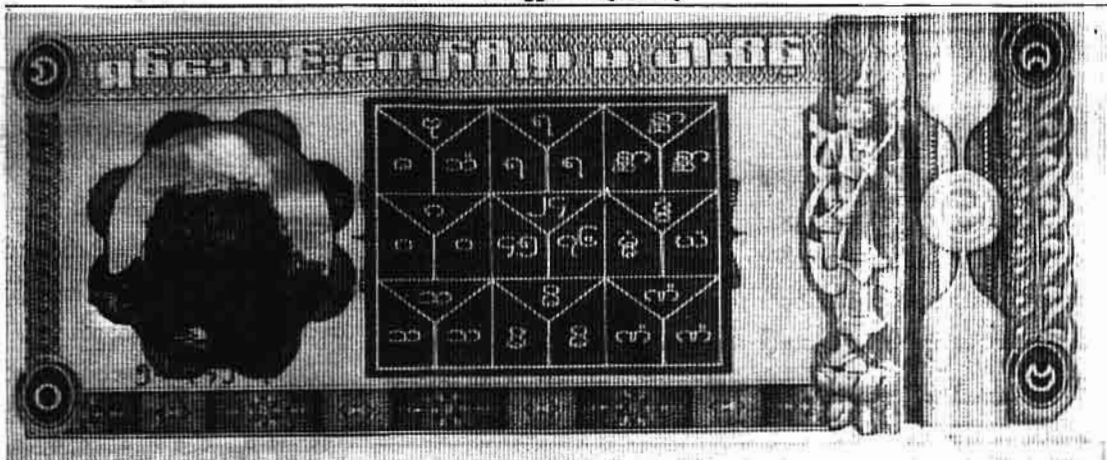
ခရီးစဉ်အား တားဆီးသယောင်ထင် ရသော်လည်း အလေးအနက်ဖြု စဉ်း စားသောအခါ “စွန်ကုတ်” ဟူသည် လက်စွပ် စသော လက်ဝတ်ရတနာတို့ တွင် ကျောက်မျက်အား မြဲမြံစေရန် ထိန်းကွပ်သောအရာ ဖြစ်သည်။

ရှေ့ခရီးအတွက် မြဲမြံစေသော နိမိတ် ဖြစ်ကြောင်းတွေ့ရသဖြင့် မဆုတ်မနစ် ကြီးစားကာ အောင်မြင်မှုရခဲ့လေသည်။ (မိတ္ထီလာနယ်၊ သေးတိုင်စင်မြင့်ရွာရှိ အဘအောင်မင်းခေါင် ဇာတိမွေးရာ

◆ သုခကာရီအဆောင်ရွေး၊ လှူဘက်ခုံ

◆ စာဆောင်ရွေး၊ ကျေးဘက်ခုံ

အထိမ်းအမှတ် ကျောက်စာတွင် လေ့လာခဲ့ရခြင်း ဖြစ်သည်။)

ဆရာတော်သုံးပါး လောင်းလျာ ကလေးဘဝ ပုခက်တွင် ကျီးနားခြင်း ကား အကြီးအကဲဖြစ်ခြင်း၊ သက်ကြီး ပိုင်း အိုဇာတာကောင်းခြင်း နိမိတ် ဆောင်၏။ ထိုထက်ပို၍ ဆိုရပါလျှင် ဘဝတစ်ပါး ပြောင်းရွှေ့သွားသည့်တိုင် နေအိမ်ဂေဟာ ဝိဟာရတို့ မပျောက် မပျက် စည်ကားကျန်ရစ်ခြင်းကို ညွှန်း ပေသည်။

ကျီးကို နေအိမ်ဂေဟာ ဝိဟာရ သာယာခြင်းနိမိတ်ဟု ယူဆသော ကြောင့် ဖြစ်သည်။

၈၄ နက္ခတ္တဖျော်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

‘ကျီးသာလျှင် ဧည့်လာမည်၊ အိမ်သာမှ ဧည့်လာမည်’ ဟု ဆိုကြ၏။

ထို့ကြောင့် ကျီးသာခြင်းသည် အိမ်သာခြင်းနိမိတ် ဖြစ်ရလေသည်။

ဤသို့လျှင် ထူးခြားမှုများနှင့်အတူ အဘအောင်မင်းခေါင်၏ ဓာတ်ပန္နက် စေတီ ကိန်းဝပ်တော်မူရာ သုခကာရီ ကျောင်းတိုက်သို့ လာရောက်ကြည့်ညို့ တာ ဒါနပြု လှူဒါန်းလိုပါက ပရိသတ် စည်ကားသော တပေါင်းလ ဗုဒ္ဓပူဇော်ပွဲ တော်ကာလ အတာသကြန်ကာလ နှင့် ဝါခေါင်လ ဆရာတော်နှစ်ပါးမွေးနေ့ ပူဇော်သဘင်ကာလများတွင် လာရောက်

နိုင်ကြပါသည်။

အေးချမ်းသိတ်ငြိမ်မှုဖြင့် သီလ ကုသိုလ်၊ ဘာဝနာကုသိုလ် ပွားများ လိုပါက အခြားကာလများတွင် လာ ရောက်ကျင့်ကြံပွားများသင့်ကြပါသည်။ မြန်မာပြက္ခဒိန် လဆန်း(၁)ရက်နေ့မှ (၉)ရက်နေ့အတွင်းဖြစ်ပါက တရား ကျင့်ဖော် ယောဂီမိတ်ဆွေများလည်း ရရှိနိုင်ကြသည်ဟု အကြံပေးဖော်ပြ ရပါသည်။

[သမုတိ၊ ပရမတ် သံဃာမြတ်အစုံ အား ဦးဆိုက်လျက်...]

၂၂ = = = = = ၃၂
ထက်မင်းကျော်စွာ
၂၄ = = = = = ၂၄

၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ မေလထုတ်၊
အမှတ်(၃၃၄)၊ စာမျက်နှာ(၂၀၉)
နက္ခတ္တရောင်ခြည် မဂ္ဂဇင်းတွင်
ပိတုန်းအဆောင်စီရင်နည်း သိရှိသူ
များမှ အပြည့်အစုံ ရေးသားပေးပို့ရန်
ဆန္ဒရှိရန် ပန်ကြားအပ်ပါသည်ဟု
စာတည်းချုပ်၏ ပန်ကြားလွှာ ဤစာပိုဒ်
ကို ဖတ်ရ၍ စာရေးသူ၏ ဆရာတစ်ဆူ
ဖြစ်သော ပြည်မြို့မှ ဘဒ္ဒန္တဝေပုလ္လ
ဆရာတော်၏ နည်းအတိုင်း ရေးသား
ပေးပို့လိုက်ပါသည်။

လှည်းပုံတောင်း ဖြစ်ရပါမည်။
ပိတောက်သားဖြစ်ရပါမည်။ လှည်းပုံ
တောင်း ပိတောက်သားကို ပိတုန်းရုပ်
ထုရပါမည်။ ပိတုန်းရုပ်သည် အတောင်ပံ
မြင့်၍ ပုံနေသောပုံ ဖြစ်ရပါမည်။ ပါးစပ်၊
နှုတ်သီးကို ဟ.ထားရမည်။

ရန်သူအား တုတ်တော့မည့်ဟန်၊
တိုက်တော့မည့်ဟန် ထုရပါမည်။
ပိတုန်းရုပ်သည် မာန်ပါပါနှင့် ဒေါသ
ဟန်ဖြင့် ရန်သူများကို တိုက်ခိုက်တော့
မည့်ပုံ ထုပေးရပါမည်။

ဤနေရာ၌ ပိတုန်းရုပ် ထုလုပ်ခြင်း
သည် များသောအားဖြင့် ပိတုန်းနှင့်
တူတူ နောက်ချေးပိုးနှင့် တူနေတတ်
ပါသည်။ နောက်ချေးပိုးနှင့် တူနေလျှင်
အကျိုးပေးလိမ့်မည် မဟုတ်ပေ။

ထို့ကြောင့် ပိတုန်းသည် ပိတုန်းနှင့်
ခွတ်စွတ်တူရမည်ကို သတိပြုလေ။
နှိုင်းခင်းပုံ၊ နှုတ်သီးပုံ၊ ဝမ်း၊ ကိုယ်လုံး
ကိုယ်ထည် ဟန်ပန်အနေအထားတို့
ကို အနီးကပ်လေ့လာပြီးမှ ပိပြင်
အောင် ထုလုပ်နိုင်မှာ ဖြစ်ပါသည်။
သို့ဖြစ်၍ သေချာစွာ လေ့လာပါ။

လှည်းပုံတောင်း ပိတောက်သား
ပိတုန်းရုပ်တု ပိတုန်းဖင်ကို အပေါက်
အောက် အပေါက်ထဲ ပြဒါးထည့်ပါ။
အိုင်မြစ်နှင့် အပေါက်ကို ပြန်ပိတ်ပါ။

ပိတုန်းအဆောင်

စီရင်နည်း

အောက်တွင်
(ဧရာမြေ)

ပြီးလျှင် ကတ္တရာအနက်ကို သု
ပါ။

ထုလုပ်ပုံအစဉ်ကား ဤအတိုင်း
ပင်... ဤပိတုန်းရုပ်ကို နှစ်ဖက်ကမ်း
နက္ကတ်၊ ခါးပိတ်နက္ကတ်၊ ဝရစပ်ကြာ
သော တနင်္ဂနွေခွေ၊ အင်္ဂါခွေ၊ စနေခွေ
ထိုသုံးခွေ တစ်ခွေစီတွင် ဆောင်ရွက်
စီမံရမည်။

နက္ကတ်အချိန်အခါ မမှန်ပါက
ထင်သလောက် မစွမ်းနိုင်သလို ထင်
သလောက်လည်း အကျိုးမပေးနိုင်ပါ။
ထို့ကြောင့် ဤပိတုန်းရုပ် ထုလုပ်ရာ၌
နှစ်ဖက်ကမ်း၊ ခါးပိတ်နက္ကတ်၊ ဝရ
စပ် အချိန်အခါဖြစ်ရန် အလွန်
အရေးကြီးလှသည်။

ဤသို့လျှင် ပိတုန်းရုပ်ကို ထုလုပ်ပြီး
နောက် ရဟန္တာသိမ် တစ်ခုခုထဲတွင်
သိမ်ထဲက ဘုရားရှေ့တော်တွင် ဆွမ်း
(၅)ပွဲ၊ ယို(၅)မျိုး၊ ပွဲ(၅)ပွဲ၊ ဘူးသီး
ကြော်၊ ပဲကြော်၊ ဟောကြော်၊ ကြက်သွန်
ကြော်၊ အာလူးကြော် စုစုပေါင်း
အကြော်(၅)မျိုး တစ်မျိုးလျှင် (၃)ခုစီ
ထည့်ပါ။ စံပယ်ပန်း(၈)ပွင့်၊ နင်းဆီပန်း
(၈)ပွင့်၊ နင်းပန်း(၈)ခက်၊ ထီးဖြူ(၃)
လက်၊ တံခွန် (၃)လက်၊ ဖရောင်းတိုင်
(၈)တိုင် ထွန်း ဘုရားကို ကပ်လျှူပူဇော်

၍ လိုအပ်သော
ဆုကို
တောင်းရပါမည်။
ပြီးလျှင်
အောက်ပါဂါထာများဖြင့်

အသက်သွင်း သိဒ္ဓိတင်ရပါမည်။
က။ 'ဥပ္ပံ ကုတိဝိဒေရံ အဝိညာဏက
ဩသံ၊ သပံအံးအံ'

စုစုပေါင်း (၁၈)ခေါက် ရွတ်ဆို၍
ပိတုန်းရုပ်အား အသက်သွင်းပါ။

ခ။ 'ဥပ္ပံ ဗုဒ္ဓံ သိဒ္ဓိ ဝေပု သိဒ္ဓိ ဟတာဝိတု
အာစရိယာ သိဒ္ဓိ ဗြဟ္မ သိဒ္ဓိ ဒေဝ သိဒ္ဓိ
ဝိဇ္ဇာရ သိဒ္ဓိ ယက္ခ သိဒ္ဓိ သိဒ္ဓိအပေါင်း
ထောင်သောင်း ဟည်ပါစေထတည်း။
ထက်ပါစေထတည်း။ အောင်ပါစေထတည်း။'
စုစုပေါင်း (၁၈)ခေါက် ရွတ်ဖတ်
သရဇ္ဈာယ်၍ သိဒ္ဓိတင်ရသည်။
ထို့နောက်...

ဂ။ 'ဗုဒ္ဓ ဂုဏံ ဗုဒ္ဓ ဣန္ဒြိယ ဝေပု စက္ကံ
သံဃာ ဂုဏံ သံဃာ စက္ကံ ဟတာဝိတု
အာစရိယ ဂုဏံ ဟတာဝိတု အာစရိယ
စက္ကံ သဗ္ဗ ဂုဏာ နာဏဝေပု သဗ္ဗ
နာဏဝေပု တိုက် ဩ တိုက်၊ ခိုက် ဩ
ခိုက်၊ နိမ် ဆရာ နိမ်၊ ချုပ် ဩ ချုပ်စေ'
ဤ ပိတုန်းစေတီတုန်းနိုး ဂါထာ
တော်ဖြင့် (၉)ခေါက်စေတီအောင် ရွတ်
ဖတ်သရဇ္ဈာယ်၍ ပိတုန်းရုပ်ကို နိုးထား
စေထားရာ၏။

ညနေညတော် အရေးအကြောင်း
နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၈၅

ရှိခဲ့ပါလျှင် ဤပိတုန်းစေ ပိတုန်းနှိုး
ဂါထာကို အနည်းဆုံး (၇) ခေါက်ထား
၍ နှိုးထားရာ၏။ အများဆုံး (၉) ခေါက်
ရွတ်၍ နှိုးထားရာ၏။

ထိုသို့ နှိုးထားလျှင် ရန်သူမျိုးငါးပါး
မကောင်းကြံစည်၍ မရနိုင်တော့ပေ။
ရန်သူကို ပိတုန်းက သိမြင်နိုင်၏။
အန္တရာယ်များကို 'ပိတုန်းရုပ်က
ကြိုတင်၍ သိမြင် ဖယ်ရှားနိုင်ရာ၏။

ကုန်းသွားလျှင် ကုန်းဘေး၊ ရေသွား
လျှင် ရေဘေး၊ ကောင်းကင်လေယာဉ်
ပုံ၊ ရဟတ်ယာဉ် စသည်တို့၏ ဘေးရန်
များမှာ ကာကွယ်နိုင်တော့၏။

ထို့ပြင် စုန်းတိုက်၊ နတ်တိုက်၊ သူရဲ
တစ္ဆေတိုက်၊ ဖုတ်ဘီလူးတိုက်များကစ
၍ အတိုက်အခိုက် မှန်သမျှတို့ကိုလည်း
ကာကွယ်တားဆီးပေးနိုင်၏။

အရေးအကြောင်း တစ်စုံတစ်ရာရှိ
လာလျှင် ပိတုန်းရုပ်က မိမိအား အိပ်
မက်ပေးလာ၏။ အိပ်မက်ထဲတွင်
ပိတုန်းရုပ်ကို မြင်တွေ့ရ၏။

ထိုသောအခါ ပိတုန်းရုပ်က ကျ
ရောက်မည့် ဘေးရန်အန္တရာယ်အသွယ်
သွယ်တို့ကို ဖယ်ရှား သုတ်သင်ပေးလာ
ရ၏။

ခရီးသွားလာရသည့်အခါ ညရေး
ညတာ သွားလာရသည့်အခါ ဤ
ပိတုန်းရုပ်ကို လက်ကိုင်ပုထိုးသန့်သန့်
ထောင့်တွန်းတွင် ထုံးချည်၍ ဆောင်ထား
နိုင်၏။

မော်တော်ကားများ ဆိုင်ကယ်များ
အချင်းချင်းတိုက်ခြင်း၊ ဆိုင်ကယ်
မှောက်ခြင်း၊ ဆိုင်ကယ်နှင့် မော်တော်
ကား တိုက်ခြင်းတို့မှ ကာကွယ်ပေး
နိုင်ပါလိမ့်မည်။

ဆိုင်ကယ်အား အတိုက်အခိုက်
အန္တရာယ်များမှ ကာကွယ်လိုပါလျှင်
၁၆ နဂျာရာရာင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ဆိုင်ကယ်ရှေ့ မီးလုံးထဲတွင် ပိတုန်း
တစ်ကောင်ကို ထည့်ထားပါက ဘယ်
သွားသွား ဘယ်လာလာ အန္တရာယ်
အတိုက်အခိုက် ကင်းဝေးစေရတော့၏။

မော်တော်ကား ကြီးများတွင်
အန္တရာယ်အတိုက်အခိုက်တို့ကို ကာ
ကွယ်လိုပါက ကားမောင်းသူ၏ စက်
ခန်းညာဘက်မှာ ပိတုန်းတစ်ကောင်၊
ဘယ်ဘက်မှာ ပိတုန်းတစ်ကောင်
(၂) ကောင် ထားရမည်။

ပိတုန်းတစ်ကောင်များ မျက်နှာ
ဦးခေါင်းသည် ကား၏ အပြင်ဘက်သို့
ရှေ့လှည့်ထားရမည်ကို အထူးသတိ
ပြုပါလေ။

ဆိုင်ကယ်ထဲ ထည့်ထားသော
ပိတုန်းသည်လည်း ဤအတိုင်းပင်။
ပိတုန်းကောင်၏ ခေါင်းပိုင်း မျက်နှာ
ဘက်အပိုင်းသည် ဆိုင်ကယ်၏ ရှေ့
တည့်တည့်ဘက်သို့ လှည့်ထားရမည်။

ထို့ပြင် အိမ်၊ ကျောင်း၊ ခြံမြေ၊
လယ်ယာ၊ အိမ်ဝင်း၊ ခြံဝင်း စသည်များ
တွင်လည်းကောင်း ပိတုန်းရုပ်ကို
အဆောင်ထားသော အနေအားဖြင့်
ပိတုန်းရုပ်ကို မြှုပ်ပါ။

ဤကဲ့သို့ ဆောင်ရွက်သော် အိမ်ကို
အတိုက်အခိုက်မှ ကာကွယ်စောင့်
ရှောက်သည်။ တိုက်၊ အိမ်၊ ခြံဝင်း
အတွင်း ပိတုန်းမြှုပ်နည်းနှင့် သူခိုး၊
ဓားပြ၊ အနကြမ်းသမားများ သောင်း
ကျန်းသူများကို ပိတုန်းမှ ကာကွယ်ပုံ
လက်တွေ့ တွေ့ကြုံရသော ဆရာ
တော်ကြီး အကြောင်းကို နောက်မှ
တင်ပြပါဦးမည်။

ဘေးမခ မြေကြပါစေ။

၎င်း

မောင်စိတ္တ (ဧရာမြေ)

၎င်း

သင်္ဘောသီး

အား မျိုးကောင်း စိုက်ချင်သလား

သင်္ဘောသီး
သည် လူ
ကြိုက်များ
သော သီးနှံ
တစ်မျိုး ဖြစ်
သည်။ သို့

ကြောင့်သင်္ဘောသီးမျိုးကောင်းစိုက်ပျိုး၍
သင်္ဘောသီးချိုချိုကိုစားချင်သူများသည်။

ထိုသို့ဆိုလျှင် ရင့်မှည့်နေသော
သင်္ဘောသီးအတွင်းမှ အစေ့များကို
ယူပြီး ရေဆေး၍ အဖြူရောင် အကြည်
စေ့များကို ရွေးချယ်ပါ။ ယင်းအစေ့များ
သည် မျိုးကောင်းသော အမစေ့များ
ဖြစ်သည်။

ယင်းမျိုးစေ့များကို ခြောက်သွေ့
အောင် နေပူလှန်း၍ အစေ့များ ခြောက်
သွေ့ပါက ပျိုးအိတ်တွင် မြေဆွေးထည့်
၍ ပျိုးထောင်ရမည်။

ပျိုးပင်များ တစ်ထွား တစ်ခိုက်ခန့်
ရှိပါလာလျှင် မိမိစိုက်ပျိုးမည့် မြေ
နေရာ၌ တစ်တောင်ပတ်လည် ကျင်း
တူး၍ မြေဆွေးထည့်ပြီး စိုက်ပျိုးပါ။

သင်္ဘောပင်ခြေရင်းတွင် အများ
အားဖြင့် ပြာပုံ၍ စိုက်ပျိုးကြသည်။
ရေလောင်းရာတွင် ရေမဝပဲစေရန်
သတိပြုရမည်။

ပြာအပုံ များလျှင်လည်း မြေကြီး၌
အငန်ဓာတ်များ၍ အသီးများ အရသာ
ငန်ပြီး အချိုပေါ့တတ်သည်။

ဤသို့ဖြစ်ခဲ့လျှင် သင်္ဘောပင်ခြေ
ပတ်လည်တွင် အမြစ်ကို မထိခိုက်စေ
ဘဲ ခက်ရင်းဖြင့် မြေဆွေ၍ ထုံးဖျော်
ရည်လောင်းပေးပါ။

ထုံးနီဆီဘူး တစ်ဘူးလျှင် ရေပုံး
တစ်ဝက် ဖျော်၍ လောင်းပေးပါ။
သင်္ဘောသီး မျိုးကောင်းများ ရရှိလိုသူ
တိုင်း ဤနည်းများကို အသုံးပြုကြည့်
စေလိုပါသည်။

ပုရိသာရွှေမြ

အဆိုကျ အလှပို ဆီးဝမ်း မှန်စေလိုလျှင်

ဆရာမြင့်ရဲ့ မြင့်မြန်မာ အကြောပြေ ဝမ်းမှန်ဆေးကို ဝိုဝဲပါ

ကျွန်မတို့လို မိန်းမသားတွေဟာ အမျိုးသားတွေ ထက် အနာရောဂါပိုပြီး ဖြစ်လေ့ဖြစ်ထရှိပါတယ်။ အမျိုးသမီးများ အနေနဲ့ အထူးအလေးပေး ဂရုတစိုက်ရှိတာကတော့ ဓမ္မတာခေါ် လစဉ် ၂၈ ရက်တစ်ကြိမ် ဆင်းသက်လာတဲ့ သွေးသားတို့ပါ။ အဲဒီသွေးသား ဓမ္မတာမမှန်ကန်ဖောက်ပြန်ခြင်းကြောင့် ရောဂါပေါင်းမြောက်မြားစွာ ဖြစ်ပေါ်ခံစားရသလို သွေးသားမှန်ကန်နေရင်လည်း အသားအရေ စိုပြေဝင်းပ တုန်းမာပြီး လှပတင့်တယ်လို့နေပြန်ပါတယ်ရှင်။

ယနေ့ခေတ်မှာ ခေတ်မီသော အမျိုးသမီးများအတွက် ပဋိသန္ဓေတားဆေးတွေ သုံးစွဲခြင်းကြောင့်လည်း ရောဂါတစ်ခု မဟုတ်တစ်ခု ဖြစ်ပေါ်ခံစားနေရတယ်လို့ သမားတော်ကြီး ဆရာမြင့်မှ ပြောပြခဲ့ဖူးပါတယ်။ အလွန်မှန်ကန်တဲ့ ကျန်းမာရေးပညာပေးစကားဖြစ်ပါတယ်။ ယင်းပဋိသန္ဓေတားဆေးများ သုံးစွဲခြင်းကြောင့် ၂၈ ရက် တစ်ကြိမ် သွေးဖွားရမည့် လကျော် နှစ်ကျော်တဲ့အထိ ဓမ္မတာသွေးဟာ ဖွားခြင်းဆင်းခြင်းမဖြစ်ဘဲ ခန္ဓာကိုယ်တွင်း ခိုအောင်းနေတတ်ကြပါတယ်။

ဒီလို သွေးဟောင်းလည်း မဆင်း၊ သွေးသစ်လည်း မပေါ်၊ လနှစ်ကြာလာသော် ကျွန်မတို့လို အမျိုးသမီးများမှာ အသားအရေ မကြည်လင်တော့၊ ပွယောင်ယောင်နှင့် ညှိပြာရောင်သန်းလာပြီး ဗိုက်ခေါက်ထူကာ ဝ၊သထက် ဝ၊ လာကြပါတော့တယ်။ ခန္ဓာကိုယ် ဝ၊လာတာနှင့်အမျှ ရောဂါ ဖာလည်း ခုတစ်မျိုး၊ တော်ကြာတစ်မျိုးနဲ့ အမျိုးမျိုးဖြစ်လာ တော့တာပေါ့ရှင်။

ကြာတော့ လူလည်း အလှပျက်၊ အသားအရေလည်း မကြည်လင်၊ ဗိုက်ပူနံ့ကား ငါးစိပုခါးလို ပုံကပျက်၊ ရောဂါက ဆက်တော့ စိတ်ပျက်ရတော့တာပေါ့။ ဒီလိုနဲ့ သင့်တော်မယ့် ဆေးကို ရှာမိပါတယ်။ ဒါနဲ့ပဲ သမားတော်ဆရာမြင့်ထံ ဆရာက သွားပါတယ်။ ဆရာကို ဖြစ်ပျက်ခံစားနေရတာတွေ ကို အကုန်ပြောပြဆွေးနွေးမိတော့ ဆရာက-

“မကေသီအောင်ရေ အခုခေတ်မှာတော့ အများစု သော အမျိုးသမီးတွေ ဖြစ်ပေါ်ခံစားတွေ့ကြုံနေရတဲ့ ဆတ်မီရောဂါပေါ့ဗျာ” တဲ့လေ...။

“ဆရာရယ် ဘယ်လိုကြောင့် ဒီလိုဖြစ်ရတာလည်း” ဆိုတော့ -

“မကေသီအောင်ရေ မကေသီအောင် ပြောသလို ပဋိ သန္ဓေတားဆေးတွေကြောင့် ပါသလို နေ့စဉ် စားသောက်နေ ရတဲ့ အစားအသောက်တွေကြောင့်လည်း ပါပါတယ်။ ပြီး တော့ လူနေထိုင်မှုပုံစံ၊ နောက် ပတ်ဝန်းကျင်စတဲ့ အ ကြောင်းတွေကြောင့်လည်း ဒီလိုဖြစ်တတ်ပါတယ်”

“ကျွန်မတို့လို အိမ်ထောင်ရှင်အမျိုးသမီးများ အနေနဲ့ မကင်းနိုင်တဲ့ ပဋိသန္ဓေတားဆေးတွေကြောင့် လစဉ်ဓမ္မတာ မလာတာကနေစပြီး အမျိုးသမီးတွေ ဝ၊လာတယ်၊ ရောဂါ တွေ ပိုထူပြောလာတယ်လို့ ခံစားရပါတယ် ဆရာ၊ အဲဒါကို ဘယ်လိုကုသပြီး ဘယ်လိုဆေးမျိုးတွေ သုံးစွဲသင့်ပါလဲ ဆရာ” ဆိုတော့ -

“မကေသီအောင်မေးတဲ့ မေးခွန်းက ကောင်းပါတယ်။ အမျိုးသားတွေနဲ့ အမျိုးသမီးတွေရဲ့ စွန့်ထုတ်ပစ္စည်းမလ ကွာခြားချက်က ဓမ္မတာသွေးသားပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ ကျန်တာ ကတော့ ဆီး၊ ဝမ်း၊ လေ၊ ချွေး တွေဟာ အမျိုးသားရော အမျိုးသမီးပါ တူညီနေပါတယ်”

“ဟုတ်ကဲ့ ဆရာ”

“ဒီတော့ အမျိုးသမီးအနေနဲ့ အထူးသဖြင့် ပဋိ သန္ဓေ တားဆေးတွေ သုံးလို့ပဲဖြစ်ဖြစ် အစားအသောက် အနေအ ထိုင်တွေကြောင့်ပဲဖြစ်ဖြစ် ဓမ္မတာမမှန် ထိန်ကျန်ချုပ် ငုပ်နေ တာ ကြာလာတာနဲ့အမျှ ရောဂါတစ်ခု မဟုတ်တစ်ခုတော့ စွဲကပ်လာပါတယ်။ ဒီလိုအခါမျိုးမှာ တားဆေးတွေကြောင့် ဓမ္မတာမပေါ်တာကို ကုစားဖို့လိုပါပေါ့”

“ဘယ်လိုများ ကုစားရမလဲဆရာ”

“စောစောက ဆရာပြောခဲ့သလိုပေါ့ လူသားတွေ အ နေနဲ့ နေ့စဉ်စွန့်ထုတ် ဖယ်ရှားပေးရမယ့် မလအဆိပ် ဓာတ် တွေရှိပါတယ်။ ဒါတွေကတော့ ဆီး၊ ဝမ်း၊ လေ၊ ချွေး ပြီးတော့ အမျိုးသမီးတွေလစဉ်စွန့်ပေးရတဲ့ သွေးသားဓမ္မတာပေါ့။ သွေးသားဓမ္မတာကတော့ တားဆေးတွေကြောင့် ဖြစ်ဖြစ်၊ အစားအသောက်ကြောင့်ဖြစ်ဖြစ် လစဉ်မပေါ်ဘူးဆိုရင် ကျန်တဲ့ ဆီး၊ ဝမ်း၊ လေ၊ ချွေးတွေ မှန်နေဖို့လိုပါတယ်။ ဒီ မလလေးမျိုးထဲက ဆီးနဲ့ဝမ်းဟာ အဓိကဖြစ်ပါတယ်။ နေ့စဉ် ဆီး၊ ဝမ်း မှန်စေရန် ဂရုတစိုက် ပြုပြင်နေထိုင်ရပါ မယ်။ အဲဒီလိုတားဆေးသုံးသူတွေရော၊ တားဆေးမသုံးသူတွေ

ပါ ဖြစ်လေ့ဖြစ်ထရှိတဲ့ ဗိုက်ပူခြင်း၊ ဗိုက်ခေါက်တွေထူလာခြင်း၊ အဆီတွေ ဝမ်းဗိုက်ပြင်မှာ စုလာခြင်း၊ အသားအရေ စိုပြည်မှု မရှိခြင်း၊ ကြည်လင်တောက်ပဝင်းလက်မှုမရှိခြင်း၊ နောက် ကြောတက်၊ ဇက်ကြောထိုးခြင်း၊ ခေါင်းမူး၊ ခေါင်းအုံ ဖြစ်ခြင်း၊ ကိုယ်လက်များ လေးလံထိုင်းမှိုင်းခြင်း၊ ညောင်းညာကိုက်ခဲခြင်း၊ ပေါ့ပါးသွက်လက်မှု မရှိခြင်း၊ ဆီးချို သွေးတိုး အသည်းအဆီဖုံး၊ နှလုံးသွေးကြောကျဉ်း စတဲ့ ရောဂါများနဲ့ အမျိုးသမီးရောဂါများကို ဖြစ်ပေါ်လာစေပါတယ်။ ဒါကြောင့် ဆီး၊ ဝမ်း၊ သွေး၊ လေ၊ ချွေးတို့ကို မှန်မှန်စွန့်ထုတ်နိုင်စေရန် နေထိုင်စားသောက်ရပါမယ်။ အကယ်၍ ကျန်းမာပြီး စိုပြည်လှပ အချိုးအစားကျတဲ့ ခန္ဓာကိုယ်ကို ပိုင်ဆိုင်ချင်တယ်ဆိုရင်တော့ ဆီးနဲ့ဝမ်းကိုတော့ မှန်ကို မှန်နေအောင် ပြုပြင်နေထိုင်ရပါမယ် မကေသီအောင်”

“ဒါဆို တားဆေးတွေကြောင့် သွေးသားမပေါ်ရင် ဆီး၊ ဝမ်းမှန်အောင် ပြုပြင်ပေးရင် အလွန်ခြင်း၊ ဗိုက်ပူခြင်း၊ အသားအရေညစ်ထေခြင်း၊ အကြောတက်ညောင်းညာခြင်းများနဲ့အတူ အခြားသောရောဂါတွေပါ ဖြစ်ပွားမလာအောင် တားဆီးနိုင်တာပေါ့ နော်... ဆရာ”

“ဟုတ်ပါဗျာ...”

မြင့်မြန်မာအမှတ် - တဆက်(တနင်္သာရီ) (၁၁၇/၁၂၁)

၈၈ နက္ခမာရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

“အဲဒါဆို ဘာဆေးသောက်မလဲ ဆရာ”
“ဆရာဆီလာတော့လဲ ဟောဒီ မြင့်မြန်မာ တောရှောင်သီး အကြောပြေဝမ်းမှန်ဆေးကိုပဲ ညွှန်ရမှာပဲဗျ”

“မြင့်မြန်မာ အကြောပြေဝမ်းမှန်ဆေးက ဘာတွေကောင်းလဲဆရာ”

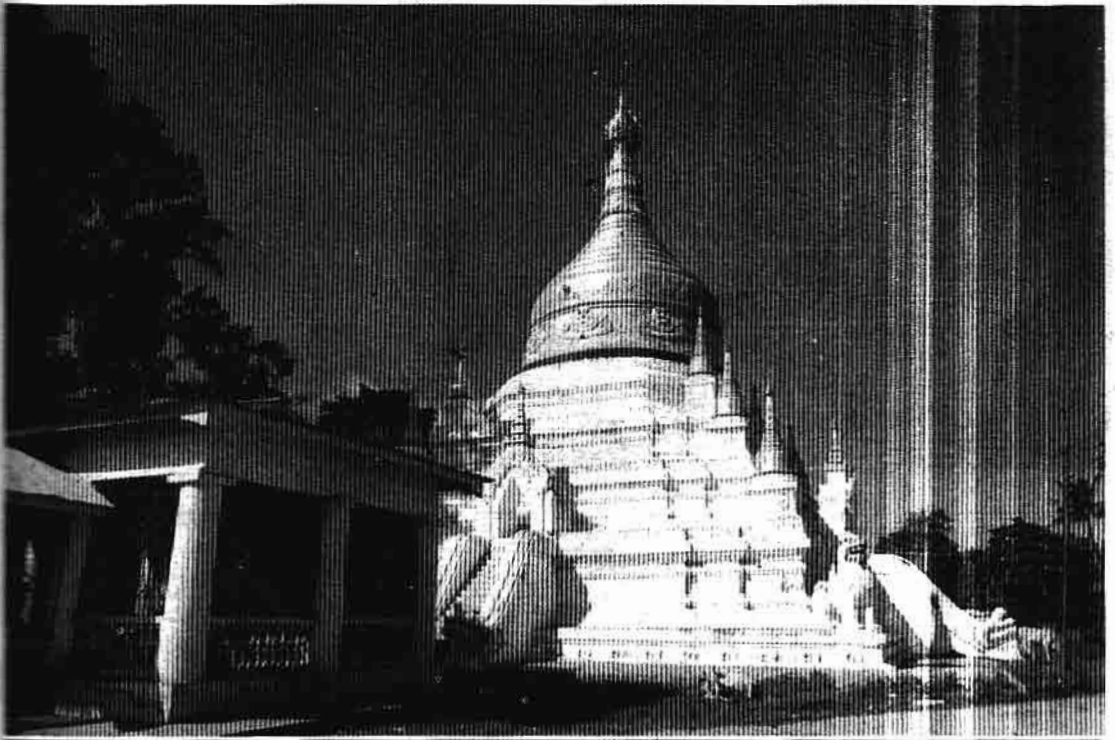
“ဘာတွေကောင်းလဲဆိုတော့ ဆီးချုပ်၊ ဝမ်းချုပ်၊ လေချုပ် ရောဂါတွေ၊ စမြင်းခဲခြင်း၊ ဇက်ကြောတက်၊ နောက်ကြောထိုးခြင်း၊ ခေါင်းအုံ၊ ခေါင်းကိုက်ဖြစ်ခြင်း၊ ကိုယ်လက်တွေ လေးလံညောင်းညာကိုက်ခဲခြင်း၊ ဆီးပူညောင်းကျဖြစ်ခြင်း၊ ဝှုလာလိပ်ခေါင်းဖြစ်ခြင်း၊ အတွင်းလိပ်ဖြစ်၍ သွေးကျခြင်း၊ အပူအပုပ်များခြင်း၊ ဆီးချုပ်၊ ဆီးကျန် ဝမ်းချုပ်၊ ဝမ်းကျန်ခြင်း၊ လေချုပ်ခြင်း၊ အသားအရေ ယားယံခြင်း၊ အသားအရေ ညစ်ထေမွဲခြောက်ခြင်း၊ အဖုအပိနဲ့အကွက်များဖြစ်ပေါ်ခြင်း၊ သွေးမသန့်ခြင်း၊ ပါးစပ်နံခြင်း၊ ကိုယ်နံခြင်းခြင်း၊ အပူခိုး၊ အပူပိခိုးများ အပေါ်ကို ဆောင်တက်ပြီး လည်ချောင်းနာခြင်း၊ မျက်ရည်ပူများကျခြင်း၊ လျှာနှုတ်ခမ်း၊ အာခံတွင်းတွေမှာ အပူနာတွေဖြစ်ခြင်း၊ သွေးတိုးသွေးတက်ဖြစ်ခြင်း၊ ဆီးပူ၊ ဆီးအောင့်ဆီးဝါ၊ ဆီးနီ၊ ဆီးနည်းခြင်း၊ မျက်နှာမှာ တင်းတိပ်၊ ဝက်ခြံမှည့်ခြောက်ထွက်ခြင်း၊ သွေးဓာတ်ထဲနဲ့ ခန္ဓာကိုယ်ထဲမှာ မလုံအပ်တဲ့ အဆီပို(မလ)တွေ ပွားများလာပြီး အလွန်ခြင်း၊ ဗိုက်ခေါက်ထူခြင်း စတဲ့ ရောဂါတွေအတွက် သုံးစွဲနိုင်ပြီး အကြောပြေကာ အပူအပုပ်များ ကင်းစင်လျက် ပိုလှုံနေသော အဆီပိုများကို ဖယ်ရှားပေးနိုင်ပြီး ဆီး၊ ဝမ်း၊ သွေး၊ လေညီညွတ်မှန်ကန်စေပြီး ကျန်းမာပေါ့ပါးလန်းဆန်း တက်ကြွစေပါတယ်”

“ဟုတ်ကဲ့၊ ဘယ်လိုသုံးစွဲရမလဲ ဆရာ”

“မြင့်မြန်မာ အကြောပြေဝမ်းမှန်ဆေးကို ညအိပ်ရာဝင် ရေအေးနဲ့ ဆေး ၅ ပြားကို အစာနဲ့ဝေးဝေးမှာ သုံးစွဲပေးခြင်းဖြင့် အထက်ပါရောဂါတွေကို ပျောက်ကင်းသက်သာပြီး မဖြင်သေးရင်လည်း ကာကွယ်ပြီးသားဖြစ်စေပါတယ်” (ဝမ်းနုတ်ဆေးမဟုတ်၍ နေ့စဉ်မှန်မှန် သုံးစွဲနိုင်ပါသည်။ ဝမ်းချုပ်တတ်သူများ ဆေး ၅ ပြားမှ ၇ ပြား အထိ သုံးစွဲနိုင်ပါသည်။)

“ဟုတ်ကဲ့ အခုလို ကျန်းမာရေးဗဟုသုတတွေရရှိအောင် ပြောပြလမ်းညွှန်ပေးတဲ့အပြင် သုံးစွဲရမယ့်ဆေးပါ ညွှန်ပြပေးတဲ့အတွက် ဆရာ့ကို အထူးပဲကျေးဇူးတင်ပါတယ် ဆရာ”

ပင်ရင်း - စကြာမင်းဆေးတိုက်
အမှတ် (၆၆၆) (၈) ရပ်ကွက်၊ သုဝဏ္ဏလမ်း၊
မြောက်ဥက္ကလာပ၊ ဗန်း - ၀၁၆၉၀၀၃၊ ၀၉၇၃၁၉၇၅၄

◆ ဘုရားမြို့စေတီတော်ကြီးအား ဘဏ္ဍာရေးဝန်ကြီးဌာနမှ ဖူဖြင့်ရန်

စစ်ကိုင်းတစ်ခွင် သမိုင်းပရိယတ္တိများ

ဘေးမြေမြတ်
(စစ်ကိုင်းတောင်)

ရတနာကျောင်းဦးခေါ်
ဘုရားဖြူစေတီ
နမောတဿ ဘဂဝတော အရဟ
ဏော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။ [၃-ကြိမ်ရွတ်
ဆိုပါ။]

ဘုရားဖြူထုပ် ပါမောက္ခ
နာနာတပုထိုး တနက်။
ဗဒ္ဓောဒေဝီ ဟိတံ
ဇ္ဇာယိ သိရဏာအံ။
ဆီခဲယော ပါဠိအသံထွက်
ပါမောက္ခ = ပါမောက်ခံ
ဗဒ္ဓမ္မာဒေဝီ = ပဒုခမ်မာဒေဝီ

F.12A. September, 2014.

၏ အောင်မြေနှင့် ဂြိုဟ်ပူဇော်ဂါထာတော်များ (၁၉)

ဝန္တာပိ = ဝန်ဒါပိ
မြန်မာပြန်
ပဒုမ္မာဒေဝီ မာပိတံ၊ ဆင်ဖြူရှင်
မင်းဘုရင်၏ မိဖုရားကြီးဖြစ်သော "သီရိ
အတုလ မဟာရတနာ ပဒုမ္မာဒေဝီ"
တည်ထားအပ်သော။
နာနာတပုထိုး ဓာနကံ၊ ဘုရား
ဖိနော် ဓာတ်တော်တို့ကို ဌာပနာကိုး
ကွယ်ရာ ဖြစ်ပါသော။
ဘုရားဖြူထုပ် ပါမောက္ခ၊ ဘုရား
ဖြူ စေတီတော်မြတ်ကြီးအား။
သီရဿ၊ ဦးခေါင်းရတနာ မြတ်
အင်္ဂါဖြင့်။
အာဒရံ၊ လေးမြတ်ကြည်ညိုရှိသော

လှစွာ။
ဝန္တာပိ၊ ရှိခိုးပူဇော် ပူးမြော်မာန်လျှော
ကန်တော့ပါ၏။
ဘုရားတည်နှစ်
သက္ကရာဇ် ၁၀၃၈ ခုနှစ်။
ဘုရားဒကာ
အင်းဝဆင်ဖြူရှင်မင်း သီရိသုဗ္ဗေ
မဟာရာဇဝိပတိ၏ မိဖုရားကြီးဖြစ်
သော "သီရိအတုလ မဟာရတနာ
ပဒုမ္မာဒေဝီ"
တည်နေရာ
စစ်ကိုင်းမြို့ အနောက်တာ ငါးထပ်
ကြီးဘုရား မြောက်ဘက် တံတိုင်းချင်း
ဆက်လျက်ရှိပါသည်။

နက္ခတ္တဗေဒဖြည့်ပဏ္ဍနင်း ၈၉

• ဘုရားဖြူစေတီတော်၏ အကျောက်အမွေ
ကျောင်းတော်ကြီးများနှင့် ဝန်ဆောင်မှုများသို့ သွားလာနိုင်သော
“ဘုရားဖြူစေတီတော်”၏ အကျောက်အမွေပိုင်ခွင့်

ပွဲတော်ရက်

နှစ်စဉ် ပြာသိုလပြည့်နေ့။

အောင်မြင်

စေတီတော်ကြီး၏ တနင်္ဂနွေထောင့်။

အစောင့်အရှောက်

ရေဝင် သာသနာနယ်မြေစောင့်
လုံးဟောဘိုးဘိုကြီး။

ထူးခြားချက်

ရှေးအခါက “ရတနာကျောင်းဦး
စေတီတော်” ဟူ၍ ခေါ်ဝေါ်ခဲ့ကြလေ
သည်။ ကျောက်စာတိုင်တွင်လည်း
အထက်ပါ အမည်အတိုင်း ဖော်ပြထား
ခြင်း ရှိလေ၏။

စဉ်ကူးမင်း၏ မယ်တော်က စစ်ကိုင်း
မြို့ အနောက်ဘက်အရပ်ဖြစ်သော
ငါးထပ်ကြီးဘုရား၏ အနောက်ဘက်
တွင် “လေးထပ်ကျောင်းတော်ကြီး”
ကို “မင်္ဂလာရွှေဘုံ” ဟု ကမ္မည်းတပ်
တင်လှူလေ၏။

အရံကျောင်းတော် (၁၂) ကျောင်းကို
လည်း တည်ဆောက် လှူဒါန်းလေ၏။

ကျောင်းဦး၌လည်း မဟာရံတံတိုင်း
နှင့်တကွ စေတီတော်ကြီးကိုလည်း
ဆောက်လုပ် တည်ထားတော် မူလေ

၏။

သို့အတွက် “ရတနာ
ကျောင်းဦး” စေတီတော်ဟု
အမည်ပြုခဲ့ခြင်း ဖြစ်လေ၏။

အရံကျောင်းတော်ကြီးများ ခမ်းနား
စွာ တစ်စုတစ်ဝေး တည်ရှိနေသော
ကြောင့် ငါးထပ်ကြီး မြတ်စွာဘုရား
ကျောင်းတော်၏ မြောက်ဘက်အရပ်
အား “ကျောင်းတော်ကြီးရွာ” ဟူ၍
ယနေ့တိုင် တည်ရှိနေလေသည်။

ရှေးအခါကာလက ခန္ဓာကိုယ်တစ်ခု
လုံး အသားအရေ ဆွတ်ဆွတ်ဖြူနေ
သောကြောင့် “ဘုန်းကြီးဖြူ” ဟု
အမည်တွင်သော “ရဟန်းတော်ကြီး
ဦးအာလောက” အရှင်မြတ်သည် ရှိခဲ့
လေ၏။

တစ်နေ့သောအခါ ကျောင်းတော်
အနီး ချုံပုတ်တွင် ကျားသစ်မ တစ်
ကောင်သည်နယ်ကျွံ့ရောက်ရှိလာလေ၏။

ကျားသစ်မသည် ကျောင်းသားများ
အား ရန်ပြုသောကြောင့် ဘုန်းကြီးဖြူ
သည် ဝင်ရောက်ကူညီလေရာ ဘုန်း
တော်ကြီးနှင့် ကျားသစ်မ ဘတပြန်
ကျားတပြန် လုံးထွေး သတ်ပုတ်ကြ
လေ၏။

ကျောင်းသားများ၏ အော်ဟစ်သံ
များကြောင့် ကျေးရွာသားများမှ ဝင်
ရောက် ကူညီခဲ့ရလေ၏။

ဦးအာလောကခေါ် ဘုန်းကြီးဖြူ
သည် ချုံနွယ်ပိတ်ပေါင်းများအား
ရှင်းလင်းခြင်းနှင့် ပျက်စီးယိုယွင်းနေ
သော ဘုရားများအား တစ်ကိုယ်တည်း
ပြုပြင် မွမ်းမံနေလေ၏။

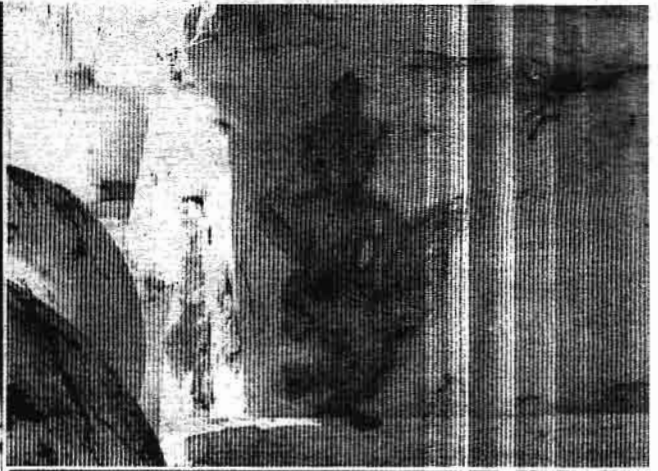
အထူးသဖြင့် “ရတနာကျောင်းဦး”
စေတီတော်အား အထူးပြုပြင်သော
ကြောင့် ဘုန်းတော်ကြီးကို အစွဲပြု၍
“ဘုရားဖြူစေတီ” ဟူ၍သာ ယနေ့
ထက်တိုင်အောင် ဘွဲ့မည်တွင်နေလေ
တော့သည်။

ဘုရားဖြူစေတီတော်ကြီး၏ ပုံဟန်
အနေအထားမှာ ဖိနပ်တော် ထောင့်
(၄) ထောင့်တွင် ကေသရာဇာခြင်္သေ့ကြီး
တစ်ကောင်စီ ပြုလုပ်ထားရှိလေသည်။

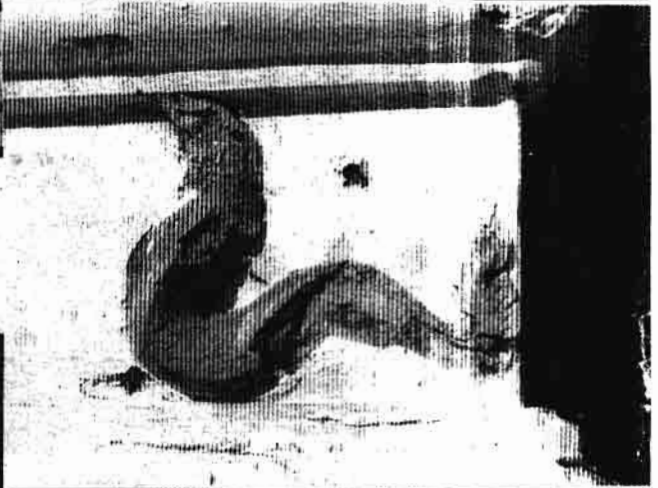
ထောင့်ဆုံမှတ်တွင် တည်ရှိသော
ခြင်္သေ့ကြီး၏ နောက်ခံပစ္စယံတွင် တစ်
ဖက်တစ်ချက်၌ ဂဠုန်မင်းနှင့် နဂါးရှင်
ပုံများကို ရုပ်လုံးကြွအဖြစ် ထွင်းကပ်

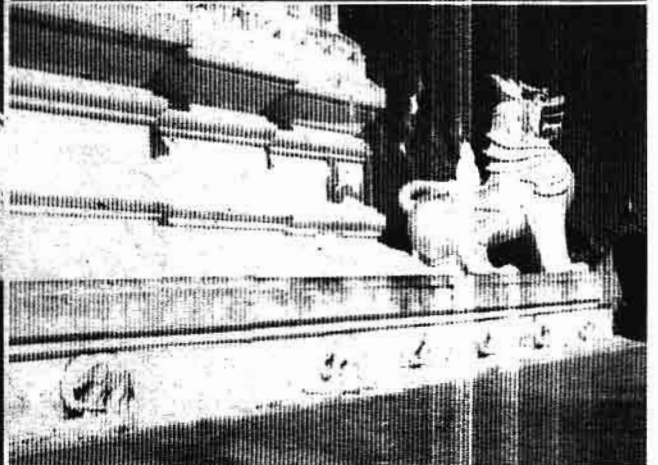
◆ ဘုရားဩဇာတီထောက်၏ ပထမပစ္စယံသို့ တက်ရာ နတ်လှေကားနှင့် မှင်ဦးထောင်
◆ ဘုရားဩဇာတီထောက်၏ တနင်္ဂနွေထောင့် ကောသရာစာခြင်သံကြီး

◆ ဘုရားဩဇာတီထောက်၏ ထုံထောင်များမှ ကျွန်းမင်း
◆ ဘုရားဩဇာတီထောက်၏ ထုံထောင်များမှ နဂါးရှင်

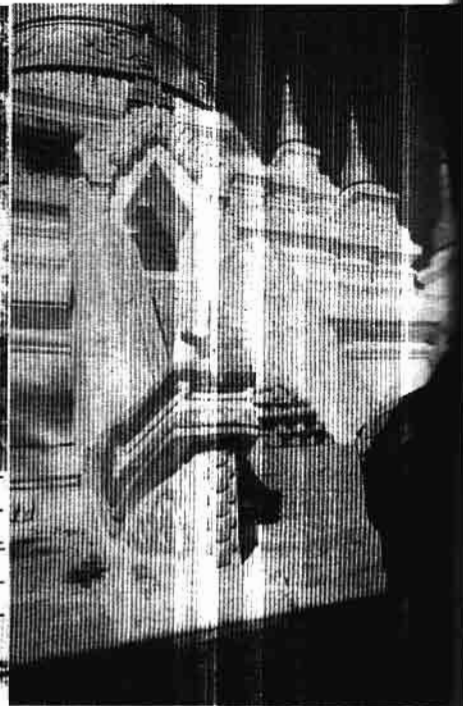
◆ ဘုရားဩဇာတီထောက်၏ ထုံထောင်များမှ ထင်ဩဇာတီ နဂါးရှင် ကောသရာစာခြင်သံကြီး

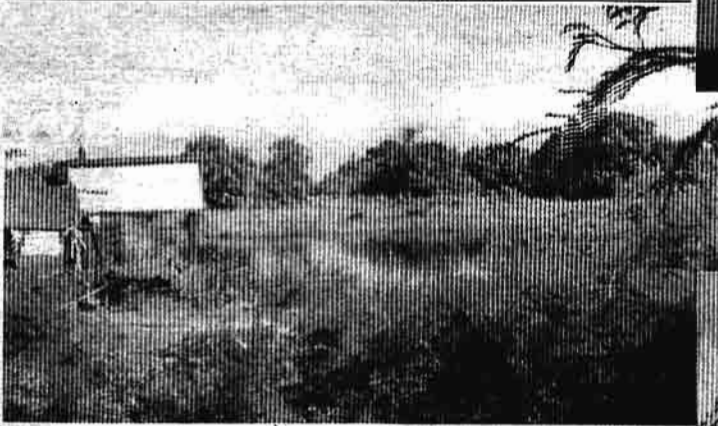
◆ ဘုရားပြုထေရ်ရှင်ပြင်စာတွင် သက်တမ်းရှာထွက်
မဟာဝတေဓိယင်္ဂါနှင့် ဗြိဟံပြန်ပြောဘုရားများ

◆ ဘုရားပြုထေရ်မှ ဣတ္ထာသယ အောင်မင်္ဂလာကန်တော်ကြီး၏
အမြင့်ဆုံးအား ဝေ့မြင်ရပုံ

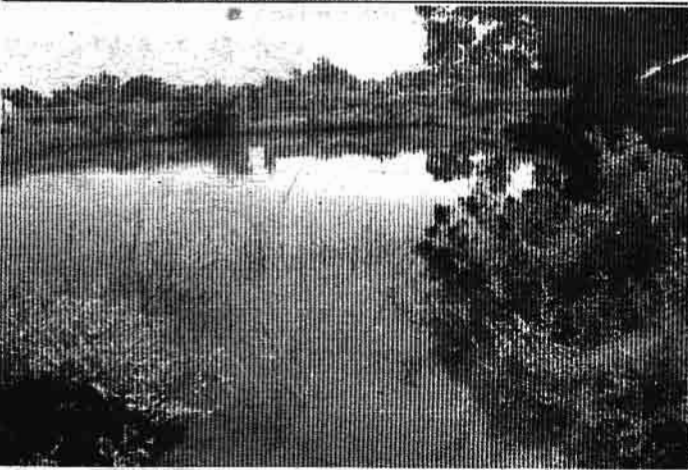

◆ ဘုရားပြုထေရ်တော်ကြီး၏
ယုံကနုတ် နတ်မိကျောင်းကြီးနှင့်
အကျောက်နတ်လမ်း

◆ ဘုရားပြုထေရ်တော်ကြီး၏
ဖုတ်တမ်းကျောက်အတိုက်

◆ ဘုရားပြုထေရ်တော်ကြီး၏ မြောက်ဘက်မှ ဣတ္ထာသယ
အောင်မင်္ဂလာကန်တော်ကြီး အတွင်းပိုင်းပုံ

• ဘုရားမြို့စေတီတော်တည်ရှိရာ အရှင်သာသနာ့နယ်မြေ၏ တည်နေရာ

• ဘုရားမြို့စေတီတော်၏ ထောင်မြေနေရာမှ သက်တမ်းရှာဖွေရာ ပိတောက်ပင်ကြီး လဲပြိုနေပုံ

ထားရှိလေ၏။

ထိုဂဠုန်နှင့်နဂါးရှင်တို့၏ သဘောမှာ "အန္တောတတ်" ဖက် ယူထားသည်ဟု ယူဆဖွယ်ရာ ဖြစ်လေသည်။

ယင်း ဖိနပ်တော်၏ ပထမပစ္စယံတွင် ဆင်ဖြူတော်များသွားလာနေပုံကို ဖောင်းကြွရုပ်များဖြင့် စေတီပတ်လည် အပြည့် တန်ဆာဆင်ထားလေ၏။

ဆင်ဖြူတော်များသည် လည်းကောင်း၊ ဂဠုန်မင်းသည်လည်းကောင်း၊ နဂါးမင်းသည်လည်းကောင်း၊ စေတီတော်ကြီးအား လက်ယာရစ် အနေအထားဖြင့် စောင့်ရှောက်နေဟန် ပြုလုပ် စီမံထားရှိလေ၏။

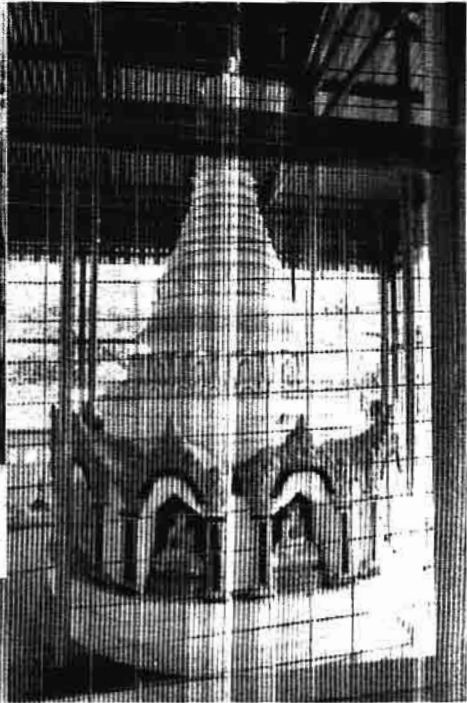
စေတီတော်ကြီး၏ အရပ်(၄)မျက်နှာ

တွင် နတ်လမ်း(၄)သွယ်ဖြင့် ဒုတိယပစ္စယံအဆုံးထိ တက်ရောက်နိုင်ရန် ပြုလုပ်ထားလေသည်။

နတ်လမ်း(၄)သွယ်၏ အဆုံး၌ မှစ်ဦးငယ်တစ်ခုစီဖြင့် တန်ဆာဆင်ထားလေ၏။

နတ်လမ်း(၄)သွယ်၏ အစတွင် ပန်းဆွဲများကို မေးအောက်တွင် ထားရှိသော နတ်မိကျောင်းကြီးများဖြင့် စီမံထားရှိလေသည်။

ပစ္စယံ(၃)ဆင့်၏ ထောင့်စွန်းများတွင် အခြားသော စေတီတော်များကဲ့သို့ ပန်းခိုင်အိုးများ လုံးဝ မထည့်သွင်းထားဘဲ ရွှေစေတီငယ်များကိုသာ တည်ထားသောကြောင့် စုစုပေါင်း

• ဘုရားမြို့စေတီတော်၏ အင်္ဂါထောင်မှ (၁၁)မိဗြိုးစေတီတော်* နှင့် ထူပြားသော ရုပ်ပွားတော် (၁၁)ထုဟား ဖူးမြင်ရပုံ

• ဘုရားမြို့စေတီတော်ကြီး၏ ထောင်မြေ တနင်္ဂါးထွေထွေမှ တံခွန်တိုင်ကြီးနှင့် နတ်ဘိညာဿင်ကြီးတည်ရှိရာအခြေခံနေရာ

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၉၃

ပိတောက်သား သင်တန်းတော်ကြီး၏ မျက်နှာတော်အား အနီးကပ် တွေ့မြင်ရပုံ
ဘုရားဖြူစေတီတော်မှ လဲပြိုသွားသော ပိတောက်ပင်ကြီး၏
အစိတ်အပိုင်းအား ရုပ်ပွားတော် ထုလုပ်ရပုံ

ရွှေစေတီငယ် (၁၂)ဆူ ဖြစ်လေသည်။ ထူးခြားမှုပင် ဖြစ်လေ၏။

ဘုရားဖြူစေတီတော်ကြီး၏ အရှေ့အရပ်တံတိုင်းအနီးတွင် “(၁၁)မိမိဦးစေတီတော်” တစ်ဆူ တည်ထားလေရာ စေတီတော်၏ ပတ်လည်တွင် မြတ်စွာဘုရား ရုပ်ပွားတော် (၁၁)ဆူကို အလွန်သပ္ပာယ်စွာထားရှိလေရာအလွန်ပင် ထူးခြားချက်တစ်ခု ဖြစ်လေ၏။

စေတီတော်ကြီး၏ အင်္ဂါထောင့်တွင် သက်တမ်းရင့် မဟာဗောဓိပင်ကြီးမှာ ယနေ့ထက်တိုင် အကိုင်းအခက်ဝေဆာလှပစွာ အေးမြသော ခိုင်ဆာယာဖြင့် ဂြိုဟ်ပြေန်ပြေ ရုပ်ပွားတော်များကို အုပ်မိုးလျက် ရှိလေသည်။

ရှေးအခါက ညောင်ရေသွန်းလေ့ရှိသော နေရာထူး ဖြစ်လေ၏။

ဘုရားဖြူစေတီတော်ကြီး၏ အရှေ့ဘက်နှင့် အနောက်ဘက်တို့တွင် အာရုံခံ မေ့ရုံတစ်ဆောင်စီ တည်ဆောက်ထားလေးရာ ဂဗ္ဘေဓာတ်၏ သဘောကို ဆောင်နေလေ၏။

အရှေ့ဘက် အာရုံခံ မေ့ရုံတွင် ဘုရားပွဲတော်ရက်၌ လှူဖွယ်ဝတ္ထုပစ္စည်းများ၊ ဆွမ်း၊ ပန်း၊ ရေချမ်း

သစ်သီး ဗောဇ္ဈင်များဖြင့် မြတ်စွာဘုရားအား ဆက်ကပ်လှူဒါန်းခြင်း ပြုလေ့ရှိလေသည်။

အနောက်ဘက် မေ့ရုံမှာ ပွဲတော်လာ ပရိသတ်များအား ဧည့်ခံကျွေးမွေးကုသိုလ်ပြုသော အလှူဒါန ဖြစ်လေ၏။

စေတီတော်ကြီး၏ မြောက်ဘက်တံတိုင်းအနီးတွင် တည်ရှိသော “အောင်တံခွန်” တိုင်ကြီးနှင့် နတ်ရဲညောင်ပင်ကြီးမှာ အဓိဋ္ဌာန်နေရာထူး ဖြစ်လေ၏။

ဘုရားဖြူစေတီတော်ကြီး၏ အရပ် (၄)မျက်နှာ၌ မုခ်ဦးကြီးများကို ခမ်းနားစွာ တည်ဆောက်ထားလေရာ ယခုတိုင်အောင် အကောင်းပကတိ တည်ရှိလေသည်။

စေတီတော်၏ အရှေ့အနောက်နှင့် တောင်ဘက်မှ မုခ်ဦးကြီးများမှာ ပွဲတော်လာ ပရိသတ်များနှင့် ရွာသူရွာသားများ အတွက် ဝင်ပေါက်ထွက်ပေါက် လမ်းမကြီးသဖွယ် ဖြစ်လေသည်။

ဘုရားဖြူစေတီတော်ကြီး၏ မြောက်ဘက်မုခ်ဦးမှာ “အောင်မင်္ဂလာ” ကန်တော်ကြီးသို့သွားရာ မင်္ဂလာမုခ်ဦး ဖြစ်လေ၏။

ဘုရားဖြူစေတီတော်ကြီး၏ အောင်မြေအရပ်ဖြစ်သော အရှေ့မြောက်ထောင့် မဟာတံတိုင်းအတွင်း တည်ရှိသော သက်တမ်းရင့် အသက်ရာကျော် မြန်မာပိတောက်ပင်ကြီးသည် ယခုနစ် တော်သလင်းလထဲက ခြေခသွားခဲ့လေသည်။

ယခုအခါ တိုပိတောက်ပင်ကြီး၏ ပင်စည်အား ဖြတ်ထုတ်၍ ရုပ်ပွားတော်ကြီးတစ်ဆူအဖြစ် ပန်းပုညာရှင်များက ထုဆစ်လျက်ရှိလေရာ ပြီးစီးတော့မည် ဖြစ်လေ၏။

ဘုရားဖြူ စေတီတော်မြတ်ကြီးသည် ကား ရေဝင်သာသနာနယ်မြေ၏ အလွန်ထူးခြားသော စေတီတော်တစ်ဆူ ဖြစ်လေသည်။

စိတ်အေးချမ်းခြင်း၊ စိတ်ဖိစီးမှု ကင်းဝေးရာဌာနဖြစ်ခြင်း၊ ဆိတ်ငြိမ်ခြင်း တို့ကို ရရှိခံစားနိုင်သော ရွာဦးကျောင်းဦး အဝင်အထွက်နေရာထူး ဖြစ်သော ကြောင့်ဂန္ဓာနိရုဗ္ဗအတွက်အထောက်အပံ့ အောင်မြေထူး ဖြစ်လေသည်။

အောင်ရွှေမြတ်
(စစ်ကိုင်းတောင်)

ပြဒါးစာတ်ဖြင့်

အပွင့်လမ်း လှုပ်ကြရအောင်

လောကီလူသားအားလုံး စား၊ဝတ်၊
နေ အရေး(၃)ပါးအတွက် အဆင်ပြေ
နိုင်ရန် အမျိုးမျိုးသော ဂန္ထိရသိုင်ရာ
နည်းလမ်းများကို အသုံးပြုကြပေ
သည်။

အချို့မှာ ဘာသာရေးနှင့်ယှဉ်၍
လည်းကောင်း၊ အချို့မှာ လောကီဂန္ထိရ
နည်းကိုလည်းကောင်း အားကိုး
ယုံကြည်စွာ မိမိတို့လုပ်ငန်းအောင်မြင်
ကြစေရန် စီရင်၍ အသုံးပြုကြပေ
သည်။

အဂ္ဂိရတ်ဝါသနာပါသော အချို့
ပုဂ္ဂိုလ်တို့မှာ သွပ်ဓာတ်လုံး ပြဒါးဓာတ်
လုံးတို့ကို ချုပ်နည်း၊ ဖမ်းနည်းအမျိုးမျိုး
ဖြင့် စီရင်ကာ လေဖိုတင်၍ အပွင့်ဓာတ်
ကို စီရင်ကြပေသည်။

စာရေးသူ လေ့လာမှတ်သားဖူး
သော အလွယ်ကူဆုံးနှင့် အဂ္ဂိရတ်
အကျွမ်းကျင်သူများပါ ပြုလုပ်နိုင်သော
ပြဒါးဓာတ်လုံးဖြင့် အပွင့်ဓာတ်အစီ
အရင်ကို ရေးသားလိုပါသည်။

ပြဒါးဓာတ်လုံး တည်ရန်အတွက်
ပြဒါး(၃)ကျပ်သား၊ ဒုတ္တ(၆)ကျပ်
သားတို့ကို ယူပါ။ ဒုတ္တအားလုံးကို
အမှုန်ထောင်း၍ ပြဒါး(၃)ကျပ်သားနှင့်
ဆပ်ပြီး သံဒယ်အိုးတွင် ထည့်ပါ။

ထို့နောက် ထိုအထဲသို့ ရေကို လက်
တစ်လုံးခန့် ချန်ပြီး ထည့်၍ ရေခန်း
အောင်ပြုတ်ပါ။ မီးသွေးမီးဖိုဖြင့် ပြဒါး
အညစ်မသွေအောင် ပြုတ်ပါ။

ထို့နောက် သံဒယ်၌ ကပ်နေသော
အညစ်များကို ခွာယူပါ။ ခွာယူပြီး
နောက်တစ်လုံးထဲတွင် စုထည့်၍
သွပ်ပါ။

ဖန်းကန်တွင်းမှ ပြဒါးနှင့် ဒုတ္တဓာတ်
အရောကို ကျောက်ပျဉ်တွင် တင်၍
အေးအေးဖြင့် ပက်ကာ၊ ပက်ကာ ကြိတ်

ထို့နောက် ကျောက်ပျဉ်တွင် ကပ်နေ
သော ပြဒါးကို ပန်းကန်ထဲသို့ ထည့်ပါ။
ပျော့နေသော ပြဒါးဓာတ်ရောကို ရေ
ဖြင့် နယ်ပါ။ ရေနီကုန်မှ
ရပ်ပါ။

ထို့နောက်
ပျော့နေသော ပြဒါးကို
စိတ်ရှည်စွာ အလုံးရရန်
ဖြည်းဖြည်းချင်း လုံးပါ။

ပြီးလျှင် အောက်သို့ချပြီး ဓာတ်လုံး
ကို အအေးခံ၍ ယပ်တောင်ခတ်ပေးပါ
က မာလာပါလိမ့်မည်။ ပြီးလျှင် နှင်းထဲ
တွင် တစ်ည အအေးခံထားပါ။ ထို့
နောက် သံပရာရည်တွင် တစ်ညစိမ်
ထားပါ။

ထိုတစ်ည စိမ်ပြီးသော ဓာတ်လုံးကို
အပူစ တင်ပေးရန် သံပရာသီးကို
ထိပ်ဝဖွင့်၍ အူတိုင်ကို ထုတ်ပစ်ပါ။
အရည်များကို ပန်းကန်တွင် ထည့်၍
ထားပါ။

ထိုထိပ်ဝဖွင့်၍ အူတိုင်ထုတ်ထား
သော သံပရာသီးအခေါင်းတွင်း ဓာတ်
လုံးထည့်၍ ပြာပူပေါ်တွင် တင်ထားပါ။
သံပရာသီးဘေးပတ်လည်တွင် မီးခဲ
လေးများ ရံပေးထားပါ။

သံပရာရည်ခန်းလျှင် ကြွေငွန်းဖြင့်
ဆယ်ယူပါ။ သံပရာသီးကျွမ်းခါနီးမှ
ဆယ်ယူပါ။ သံပရာသီးဖြင့် မီးအုံးနေ
စဉ် မကွဲပါစေနှင့်၊ အထူးဂရုစိုက် ပြု
လုပ်ပေးပါ။

ထိုကဲ့သို့ တစ်လုံးပြီးတစ်လုံး အကြိမ်
(၃၀) သံပရာအလုံး(၃၀) ကုန်အောင်
ပြုလုပ်ပေးပါ။

သံပရာအလုံး(၃၀)ကုန်လျှင် ပီယ
ဖြစ် အပွင့်လမ်းရောက်ရှိပြီ ဖြစ်ပါသည်။
ကျန်းမာရေးအတွက် အဆိပ်
အတောက်ရောဂါများကိုလည်း အသုံး
ပြုနိုင်ပါသည်။

သံပရာအလုံး (၁၅၀)ကုန်လျှင် ကုဋ
နုနာ၊ ဒူလာ၊ ဇီးယပ်ပျောက်၏။ သံပရာ
အလုံး(၇၀၀)ကုန်လျှင် ရွှေ၊ ငွေ ကျွေး
က စား၏။ သံပရာအလုံး(၁၀၀၀)
ကုန်ပါက ပြာအန်၏။ ပြာ(၁)ရွေးကို
ပျားရည်(၁၀)ကျပ်သားနှင့်စိမ်၍ ရော
စားပါက (၁၀)ပါးသော သိဒ္ဓိအောင်၏
ဟု ဆိုပါသည်။

ဓာတ်လုံးကို ညတိုင်းရေစိမ်၍ ထိုရေ
ဖြင့် နံနက်တိုင်း မျက်နှာသစ်ပါက
လွန်စွာ အကျိုးထူးရရှိပါလိမ့်မည်။

ဝါသနာပါသောသူများ အလွယ်
တကူ အသုံးပြုနိုင်ရန် ပြဒါးဓာတ်လုံး
အလွယ်ကူဆုံး စီရင်နည်းကို တင်ပြ
လိုက်ရပါတော့သည်။

(ဝိဇ္ဇာရေးဆေးပညာကို ဖော်ထုတ်
ရှာဖွေနေသော ဆရာအား ဤစာမူ
ဖြင့် ဂါရဝပြုလိုက်ပါသည်။)

မောင်နေသွေး(ဝက်လက်)

..... ဆေးစွမ်းထက်မြက်ကြောင်း အကြားမပိုတဲ့

သမားအိုဆေးထိုက်

မှ ထုတ်လုပ်သော နန်းတွင်းလိမ်းဆေး၊ လေးဖက်နာဆေး၊ နှလုံးရောဂါနှင့် ဉာဏ်ထောင်းဆေး

သီပေါမင်း ပါတော်မူပြီး နောက်နန်းတွင်းသမားတော်ကြီးများ မြို့နယ်အသီးသီးသို့ ပြန်ကျရောက်ရှိခဲ့ကြရာ ဘီလူးကျွန်း၊ ကမာမုန်ရွာသို့ ရောက်ရှိခဲ့ကြသည့် နန်းတွင်း သမားတော်ကြီး ဦးပန္နဝ၊ သမားတော်ကြီး ဦးနွယ်၊ မြန်မာ့မျိုးချစ်တော်လှန်ရေး ခေါင်းဆောင် ဆရာစံ (သမားတော်ကြီး ဦးစံရှား)တို့ထံမှ လက်ဆင့်ကမ်း၍ ဆင်းသက်လာသော နန်းတွင်းသမားစဉ် မူရင်းဆေးစွမ်းကောင်းတို့ကို သမားတော်ကြီး ဦးနွယ်၏မြေး သမားတော်ကြီး ဦးတင့်လွင်(ငြိမ်း/ခိုင်ကြီး) ဇနီး ဒေါ်ကျင်သိန်း၊ တိုင်းရင်းသမားတော် ဦးသန်းဇော်၊ ညီမဒေါ်ခင်ခင်ထွေးတို့ အကြောင်းပြု ပေါင်းစုလျက် သမားအိုဆေးထိုက်မှ မြန်မာ့ဆေးစွမ်းကောင်းများကို ထုတ်လုပ် ဖြန့်ချိလျက် ရှိပါသည်။

သမားအို နန်းတွင်းလိမ်းဆေးကြီး

[တိုင်းရင်းဆေးမှတ်ပုံတင်အမှတ် ၀၅၁၀ YR ၀၀၀၉၉၅] [လိုင်းစင်အမှတ် ၁၁/၂၀၀၈ တဆထလ တိုး(၀၁၂၁)]

မြန်မာ့နန်းတွင်း အစဉ်အဆက် သုံးစွဲခဲ့သည့် လိမ်းဆေးဖြစ်ပြီး ပရုတ်၊ မင်သော် စသည့် ဆေးယူများ မပါရှိသော ဆေးအေးဖြစ်၍ ဘေးထွက်ဆိုးကျိုး လုံးဝ မပါရှိဘဲ အပူနားများကိုပါ သက်သာပျောက်ကင်းစေကြောင်း အာမခံသည့် လိမ်းဆေးတစ်လက်ဖြစ်သည်။ ပျောက်ကင်းစေသော ရောဂါများ

သမားအို နန်းတွင်းလိမ်းဆေးကြီးသည် အဆစ်၊ အမြစ်၊ အကြောရောင်/နား၊ ကိုက်ခဲခြင်း၊ ဒူးနာ၊ ခါးနာ၊ လေးဖက်နာ၊ ဂေါက်နာ၊ ဖက်ထိုး၊ ခေါင်းအုံး၊ ခေါင်းကိုက်၊ ပန်းနာ၊ ရင်ကျပ်၊ နှာစေး၊ နှာပိတ်၊ ထိပ်ကပ်နာ၊ အရိုးကျိုး၊ အဆစ်လွှဲ၊ အဆစ်ဟ၊ ဒဏ်နာဖြစ်၊ လက်ကပ်ခြင်းနှင့် အပူလောင်ခြင်းများကို သက်သာ ပျောက်ကင်းစေပါသည်။

အသားပပ်ခြင်း၊ အသားကျခြင်း၊ ဝက်ခြံ၊ တင်းတိပ်၊ နေလောင်ကွက်များကို ညအိပ်ရာဝင်ချိန်၌ မျက်နှာအား ဆပ်ပြာဖြင့် စင်ကြယ်စွာ ဆေးကြောပြီးမှ ဆေးလိမ်း တစ်ရှူးကပ် အိပ်ပါ။

နေ့စဉ်ရက်ဆက် လိမ်းပေးခြင်းဖြင့် "အသားအရေ ပြုစု ချောမွတ်ပြီး မကြာဘူးအောင် အလှထူးစေသည်" ကမ္ဘာ့ ဆေးစွမ်းကောင်းတစ်လက် ဖြစ်ပါသည်။ မန္တလေးတောင်ကျွန်းထီးရိုးတောင်၊ ပုပ္ပိုးတောင်ကဲ့သို့ အလေ့အကျင့်မရှိသော တောင်တက်ဘုရားများ ခရီးသည်များ သုံးစွဲလျှင် ထိုကျဉ်းညောင်းညှာ ကိုက်ခဲခြင်းများ သက်သာပျောက်ကင်းစေသည့်အပြင် ကျီးပေါင်းရောဂါဝေဒနာရှင်များ အသားဆစ် စိမ့်ဝင်အောင် ညင်သာစွာ လိမ်းပေးခြင်းဖြင့် ကျီးပေါင်းရောဂါဝေဒနာများ အချိန်တိုအတွင်း သက်သာပျောက်ကင်းစေပါသည်။

ဗုဒ္ဓ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

သမားအို
လေးဖက်နာဆေး

[တိုင်းရင်းဆေးမှတ်ပုံတင်အမှတ် ၀၃၀၅ YR ၃၀၆၃]

လူတစ်ယောက်၏ခန္ဓာကိုယ်အား သိပ္ပံနည်းကျ သွေးစစ်ကြည့်ခြင်းဖြင့် ယူရစ်အက်စစ်အလွန် များနေခြင်း၊ အေအက်စ်အို သီတာယူနစ်(၂၀၀)ထက် ရှိခြင်း၊ နောက်ဆုံး အာအေ စမ်းသပ်မှု၌ (+) အပေါင်းလက္ခဏာတွေ့

ရှိခြင်းစသည့်ဖြင့် လေးဖက်နာရောဂါအဆင့်ဆင့်တို့ကို သိရှိနိုင်ပေသည်။

လေးဖက်နာရောဂါ၏ ထင်ရှားထင်ရှားဖြစ်သော နှလုံး၊ သွေးတိုး၊ ဇီယပ်ကျက်များ မဖြစ်ပွားစေရန် ကြိုတင်ကာကွယ်သည့် ထေးဖက်များ သမားအို လေးဖက်နာဆေးတွင် ထည့်သွင်း ထုတ်လုပ်ထားပါသည်။

သမားအိုလေးဖက်နာဆေးတွင် သက်စောင့်ဆေးဖက်များ ပါရှိသည့်အတွက် ရာသီဥတုအလွန်ပြောင်းလဲမှု၊ တရားထိုင်သူများ ယာဉ်မောင်းသူများ၊ စက်ချုပ်သမားများ၊ လက်နက်စက်နှင့် ကွန်ပျူတာ အော်ပရေတာများ၊ ဤဆေးကို မှန်မှန် စားသုံးသွားပါက ဆီး၊ ဝမ်း၊ လေမှန်ကန်ပြီး ကျန်းမာရေးနှင့်ညီညွတ်ကာ ကိုယ်လက်ပေါ့ပါး သွက်လက်စေပါသည်။

သမားအို နှလုံးရောဂါနှင့် ဉာဏ်ကောင်းဆေး

[တိုင်းရင်းဆေးမှတ်ပုံတင် ၀၃၁၁ YR ၀၀၃၀၆၂]

မြန်မာ့နန်းတွင်းသမားတော်ကြီးများ အသုံးပြုခဲ့သော ဆေးစွမ်းကောင်းတစ်လက် ဖြစ်သည်။ နှလုံးသွေးကြောကျဉ်းခြင်း၊ ကျယ်ခြင်း၊ နှလုံးကျပ်ခြင်း၊ နှလုံးခုန်လွန်ခြင်း၊ မောပန်းခြင်း၊ နှလုံးအားနည်းခြင်း၊ နှလုံးရောင်ခြင်းနှင့် နှလုံးရောဂါအမျိုးမျိုးတို့ကို သက်သာပျောက်ကင်းစေပြီး စိတ်ဓာတ်ကို ကြည်လင် လန်းဆန်း၍ ဉာဏ်ရည်ထက်မြက်စေသော "သတုဂုဏ်" နှင့် ပြည့်စုံသော ဆေးကောင်းတစ်လက် ဖြစ်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် ကျောင်းသူ၊ ကျောင်းသားများနှင့် ရဟန်းသံဃာ အရှင်မြတ်များ စာမေးပွဲနီးသော အခါ၌ လည်းကောင်း၊ ပရိယတ္တိ၊ ပဋိပတ္တိ ဝန်ဆောင်ရာ၌ လည်းကောင်း အစဉ်အလာအားဖြင့် အောင်မြင်စွာ သုံးစွဲခဲ့သော ဆေးစွမ်းကောင်းတစ်လက် ဖြစ်ပါသည်။

ဆေးသုံးစွဲသူ ဝေဒနာရှင်များအနေဖြင့် ဆရာ ဦးသန်းဇော် (တဆ-၀၂၉၁၄) ဇနီး-၀၉-၉၉၂၆၄၄၁ သို့ ဆွေးနွေး တိုင်ပင်နိုင်ပါသည်။

သမားအိုဆေးထိုက်
အမှတ်(၄၇) (၁၀၈)လမ်း၊ မင်္ဂလာတောင်သာ
မင်္ဂလာတောင်သာမြို့နယ်၊ ရန်ကင်းမြို့
ဖုန်း ၂၉၀၆၃၀ အမြို့မြို့ မြန်မာ့ဆေးဆိုင်များတွင် ရရှိနိုင်ပါသည်။

တက်ဆီင်းပင်း၏

ရှော့စ် (LL.B)

ဝိညာဉ်ပြုဟောင်းဆီသို့ (၃)

ယခင်လူ့ အဆတ်

ဆုတောင်းပြည့်စေတီမှ ဆင်းခဲ့၍ ကျောင်းသို့ ပြန်ရောက်လျှင် ဇိုက်ဆာ လှပြီဖြစ်၍ ကျွန်ုပ် ညနေစာ စားရလေသည်။ ဘုန်းကြီးကျောင်း၏ နံနက်ဆွမ်းကျွန် ဆွမ်းဟင်းမှာ ပဲပုပ်ကို ဖန်ခါးသီးနှင့် ရောထောင်းပြီး ဆီ၊ အချိုမှုန့်မပါ၊ ထွတ်သီးနှင့် ရောစပ်လျက် ရေနင့်မြတ်ထားသည့် ငါးပိရည်တစ်ခွက်သာ ဖြစ်လေသည်။

သဘောရွက်မီးဖုတ် တို့ရောနှင့် နက်စိမိုတ် မှီချရတော့သည်။ ထို့နောက် ရေခန်းကြမ်းနှင့် ထန်းလျက် အမြည်းစားသောက်ရ၏။

အလင်းရောင် ရှိနေသေးသဖြင့် အနောက်ဘက် တောင်ပတ်လမ်း အတိုင်း ထွက်လာခဲ့ကြရာ မကြာမီ ဆင်စွယ်သဏ္ဍာန် ကျောက်စွန်းတစ်ခု အနီးသို့ ရောက်လေသည်။

ဒီနေရာကို ကျောက်သွားသီးလို ခေါ်တယ်။ ကျောက်ဆင်စွယ်လိုလဲ ခေါ်ကြသေးတယ်။ ဒီနေရာက အရှေ့ဘက်စူးစူး လေးစာလောက်သွားရင် ဘုရင် ပိဖုရားနဲ့ သားတော်တို့ကို ဂူသွင်းပြုပြင်ထားတဲ့နေရာ ရောက်လိမ့်မယ်။

ဟိုဘုန်းက ဒီမီးခိုင်းတောင်နောက် အောက်ခြေပြန့်မှာ ရှင်ဘုရင်တွေရဲ့ မြို့ဆောင်းနေရာရှိတယ်။ ဂူသွင်းတဲ့ အဆုတ် အရှေ့ဘက်တာ (၄၀)အကွာ အနောက်က အရှေ့ဘက် စီးဆင်းတဲ့ စမ်းချောင်းတစ်ခုရှိတယ်။ စမ်းချောင်း

◆ မိမိခိုထားသော ကျောက်တောင်ပတ်လမ်းမှ ဝိညာဉ်

ချောင်းဝဲယာမှာ ပိန်းချည်ပင် စိုက်ထားတယ်။ ပိန်းချည်ပင်အောက်မှာ ချိပ်ရှင်ရှိတယ်။

ဒီအိမ်က နှစ်တာလောက်ထက် ဆင်း

ရင် တာလာစီထောင့်ဆိုင် ဂိုဏ်းအရာထောက်မယ်၊ ဖာမီမှာ စမ်းချောင်း ချဉ်းတယ်။ ဖာမီအနား သစ်ပင် မြက်ပင်တွေလဲ ချဉ်းတယ်။ တာလာစီထောင့်ဆိုင်မှာ ထန်တောင်ပို အိမ်ရှိတယ်။
နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၉၇

နည်းတူပင် အဖွဲ့ထောင်ပြီး ရေခဲအိုင် နားထိုင်
ဖိုထိုးရင်ဘော်ရတယ်။ အဲဒါကို အချစ်စိပ်ပြီး
သုတနဲ့နယ်။ အခဲဖြစ်အောင် ချက် သူက
တစ်ပဲ ဒန်က တစ်ဆယ်မှာ ဖိရင် ရွှေပြင်ရိုး
ရှိခဲ့တယ်ကွယ်။

တဖြည်းဖြည်း အမှောင်များလာခဲ့ပြီ။
အလင်းရောင် အားနည်းလာပြီဖြစ်၍
လှည့်ပြန်ခဲ့ကြလေသည်။ ခရီးပန်းလ၊
ကြာသဖြင့် ထိုည၌ စောစောအိပ်ရာဝင်
ခဲ့ကြပါသည်။

* * *

မီးခိုင်းတောင် နံနက်ခင်းမှာ နင်းများ
ဖုံးနေသည်။ အရုဏ်ဆွမ်း စားပြီးသည်
အထိ နင်းမစဲသေးပေ။ ကျွန်ုပ်နှင့်
ရသေ့ကြီးတို့မှာ နေရောင်လာသည်
အထိ မစောင့်နိုင်။ ကျောင်း၏ မြောက်
ဘက်ရှိ တောင်ကုန်းတစ်ခုသို့ ကျောက်
သား လမ်းကျဉ်းကလေးမှ ခဲရာခဲဆစ်
တက်သွားကြရသည်။

တောင်ကုန်းထိပ်တွင် သိမ်
တစ်ဆောင် ရှိသည်။ သိမ်အတွင်း
ဘုရားခန်း၌ ရသေ့ကြီးပညာကျွံ
လှူဒါန်းထားသော ဘုရားကျောင်း
ဆောင်နှင့် ရုပ်ပွားတော်တစ်ဆူ ထီးဖြူ
နှစ်လက်ရှိလေသည်။ မျက်စိကို ဆွဲ
ဆောင်ထားသည်မှာ နံရံပေါ်မှ ပန်းချီ
ကားကြီးတစ်ချပ်ပင်တည်း။

**ကျောက်တောင် တော်ရုံကုန်း၌ ပါးကည်
ထောက် ဝိနည်းလုံခြုံ အခြောက် ထိုနေ
ဟန် ယန်ချီကားမှာ လွန်စွာ အသက်ဝင်
လှပေသည်။**

‘ဒီတောင်က ဇော်ဂျီတောင်လို ခေါ်
တယ်။ ရှေးအခါက ဒီတောင်ကုန်းမှာ
ဇော်ဂျီတွေ ဖိုထိုးတဲ့ ဖိုကုန်းရှိခဲ့တယ်လို့
သိရတယ်’

ဇော်ဂျီတောင်ထိပ် ကုန်းပြန့်မှ သိမ်
တော်၏ တောင်ဘက် မနီးမဝေးတွင်
ရသေ့ခုတင်ခေါ်သော ကျောက်ဖျာကြီး
တစ်ချပ် အထူးအဆန်း ရှိသည်ဆို၍

၉၈ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

◆ မိမိတောင်ကျောက်ကြားမှ ရှားပါးသော လှော်နီပင်

◆ ကျွန်ုပ်လက်သယ်

သွားကြည့်ကြပြန်သည်။ ကျောက်
သား၊ ကျောက်တုံး၊ ကျောက်စွန်းများ
အပေါ်မှ အတော် ခက်ခဲစွာ သွားရ
သည်။

အရှေ့ဘက် နေရောင်ကို ကာထား
သော ကျောက်နံရံကြီးမှာ သဘာဝကျ
လှသည်။ အမြင့်(၁၅)ပေ၊ အလျားပေ
(၄၀)၊ အနံ(၂၀)ပေခန့် ရှိသည်။ ထို
ကျောက်နံရံနှင့်ကပ်လျက် အနောက်
ဘက်တွင် အလျား (၁၅)ပေ၊ အနံ(၆)
ပေခန့်ရှိသော ကျောက်ဖျာတစ်ချပ်မှာ
တောင် မြောက်တန်းလျက် ခင်းထား

သည်။

ရှေးအခါက လူသားတို့ အားအင်
ဖြင့် တမင်ခင်းထားကြောင်း သိရှိနိုင်ပေ
သည်။ ကျောက်ဖျာ၏ အထူမှာ တစ်
ထွာခန့်ရှိပြီး မညီသော အောက်ခြေကို
ကျောက်တုံးငယ်တို့ဖြင့် ခုထားသည်။
ထိုကျောက်ဖျာကြီးအောက်၌ လူတင်
ယောက် ချောင်ခွဲစွာ အိပ်စက်နိုင်သော
လိုဏ်ဂူငယ်တစ်ခု ရှိနေသည်။

‘ဒီကျောက်ဖျာကို ရသေ့ ခုတင်လို့
ခေါ်ကြတယ်။ တချို့ကလဲ မဟာဂုဇ
ကျောက်ဖျာလို့ ခေါ်ကြတယ်။ ထွက်

• တောကျောက်ပင်ပင်

• နတ်ပန်ညိုပိုင်

ဆွံပေါက် ရသေ့ဝိဇ္ဇာကြီးတွေ တရား
တူညီကြအားထုတ်ခဲ့ကြသလို မဟာဂုရု
ဆော်ဂျီလဲ ဒီကျောက်ဖျာမှာ အကျင့်
ခန်း အောင်မြင်ခဲ့ကြကြောင်း အဆိုရှိ
တယ်။ ဒီကျောက်ဖျာကြီးနဲ့ ပတ်သက်
ပြီး မီးခိုင်းဝိဇ္ဇာခိုင် သိုက်ညွှန်းမှာ ရေး
ထားတာကတော့...

ဒီနိဗ္ဗာန် အကျွန်ုပ်တို့ (၄၀)
အတွက် ကညင်ပင်တစ်ပင် ရှိ၏။
အညင်ပင်တွင် ဖုတ်လုံးမှာ သပိတ်လုံး
နှစ်ခုရှိ၏။ ထိုဖုတ်လုံးနှင့် သပိတ်လုံး (၄၀)ရှိသည်။
အောက် (၁၀)တွင် ခိုင်သောတစ်ဖုတ် ဖန်က
ရည်သည်။

ထိုကညင်ပင်အောက် (၃)တာ

အကွာ၌ ရသေ့ဥပုသ်စောင့်တင်
တစ်လုံး ရှိ၏။ ထိုတင်နောက်ဘက်
တွင် အရပ်တစ်ခုမှာ နှုတ်သီးမှ ခေါင်း
အထိ သုံးမိုက်ရှိသည်။ အရပ်အနီး၌
၇၀ တစ်ကိုယ်ဆုံရုံ တစ်ခု တွေ့မည်။
ဂူထဲ၌ ရွှေနပ်ပြား၊ ဆွေ၍ ယား၏။ ကျောက်
နံရံမှာ ထွင်း၍ ထည့်ထားသည်။ ငေါ်ရှိ
အင်္ဂုလ်၌ လျှိုက်စာ ရေးထားသည်။
အင်္ဂုလ်အထက် လက်မခန့်ရှိ၏။ ထိုနေရာ
တွင် အိမ်ပြောင်ညွှန်လျှောက် လေးလုံး တစ်လုံး
လျှင် ဆီးဖြူသီးခန့် အမှတ်ပြုထားသည်။
ယူလိုသော် ကန်တော့ပြင် ကတီး ဖုံးမသိန်
ထည့်၍ ပူဝေပါ။

အဲဒီလို တွေ့ရတယ်ကွယ်။
ဘရသေ့တို့ရောက်တော့ တာ(၄၀)
အကွာမှာရှိတဲ့ ကညင်ပင်ဆိုတာ
အဝတ်ပဲ ကျန်တော့တယ်။ ဒါပေမယ့်
ရသေ့တင်တော့ ဒီအတိုင်း ရှိနေတုန်း
ပဲ။ အရပ်နဲ့ ဂူဆိုတာတော့ ကျောက်နံရံ
အနောက် ခဲရာခဲဆစ်နေရာမှာ ရှိပါ
တယ်။

အဲဒီမှာ မီးခိုင်းဘုရားရဲ့ ထီးတော်
ဟောင်း အစိတ်အပိုင်းတစ်ခုကို
ဘရသေ့ သိမ်းထားတယ်။ နောင်လာ
နောက်သားတွေ တွေ့မြင်ဖူးကြ
အောင်။ ဂူနံရံမှာ အင်္ဂုလ်တစ်ခုတဲ့
အိမ်မြှောင်ဥ သဏ္ဍာန်အမှတ်အသား
တော့ ရှာမတွေ့ဘူး။

ရသေ့တင် အနီးဝန်းကျင်ကျောက်
ကြို ကျောက်ကြား၌ လိုက်ရှာသော
အခါ လုံကွဲ အပိုင်းအစတစ်ခုကို တွေ့
ရသဖြင့် မွေသစ္စာဆရာအောင်အတွက်
လုံကျင်းနိုင်ရန် ရည်ရွက်ချက်ဖြင့်
ကောက်ယူ သိမ်းဆည်းလိုက်ပါသည်။

ထိုနေရာမှပင် တောင်ခရုခွံကြီးနှစ်ခု
တွေ့သဖြင့် ရသေ့ကြီးမှ အသုံးဝင်ပုံကို
ပြောပြ၍ ကျွန်ုပ်တို့မှ ကောက်ယူ စုဆောင်း
လိုက်ရပြန်သည်။

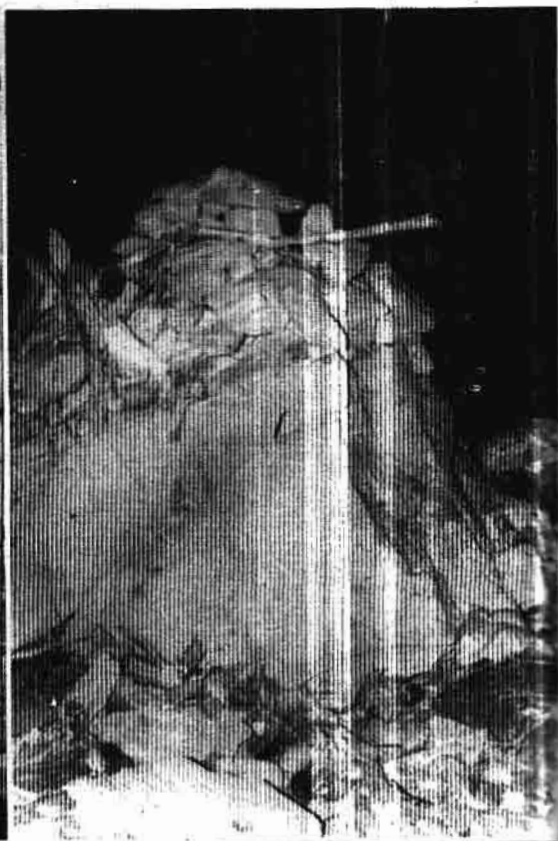
ဒီတောင်ပေါ်ရေးတွဟာ တိုင်းရင်းဆေးမှာ
ဆေးစွမ်းထက်တဲ့ ဆေးတစ်လက်ပဲ။ သူ့ကို
သုံးခွက်တစ်ခွက်ပင် ပြတ်သောက်ရင် ဆီး
ရောဂါ အမျိုးမျိုး ပျောက်နိုင်တယ်။

ကျွန်ုပ်တို့နှင့် ရသေ့ကြီးတို့သည် ရသေ့
တင် နောက်ဘက်မှ လျှို့ဝှက်အရပ်ဂူ
သို့ သိမ်အနောက်ရှိ ချောက်ကို ပတ်၍
အလွန် ခက်ခဲစွာ သွားကြရသည်။
သက်စွန်းဆံဖျား ဆိုသည်မှာ ဤကဲ့သို့
လမ်းမျိုးပင် ဖြစ်ပေလိမ့်မည်။

ကျောက်စွန်း ကျောက်စများကို
တွယ်တက်ရသည်။ ဆူးပင်များ၏ ဆွဲ
ယူခြစ်ပစ်ခြင်းခံရသည်။ လက်လွတ်
နဂါဗျာရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၉၉

• အကြောင်းတစ်ထောင်တန်း

• ဇိနိုင်းတောင် မင်းတက်လမ်းထိမှ အာဟာပြောစတီ

ခြေချော်ကျလျှင် သက်သာရန် မမြင်။
လျှို့ဝှက်ပုသိ၊ ဇာတ်သားအခါ ဝှစ်
ထင်ရန် ရုတ်တရက် မနဲအဲ ခြစ်ခြစ်၏။
ဝှက်ခြင်းအခါ အနိဗ္ဗိတံတွင် ဇာတ်
ကျောက်တုံးကြီးများ မထိတထိ တာ
ရုံလေး တစ်ကာ အနိဗ္ဗိတံ ခြစ်နေ
သည်။ ဇာတ် တစ်ချက်တည်းလိုက်ကာ ခြစ်
ကုန်နှင့် ခြစ်သေးသည်။

ရသေ့ကြီးက ရှေ့မှဝင်ပြီး မီးခိုင်း
ဘုရားမှ ထီးဟောင်း အစိတ်အပိုင်း
တစ်ခုကို ယူထုတ်ပြသည်။ သံထည်
များ ဖြစ်၏။ လက်ရာကို အကဲခတ်
ကြည့်ရာ ဓမ္မစေတီမင်းခေတ်
သက္ကရာဇ် ၈၃၀ ပြည့်နှစ် ဝန်းကျင်ခန့်
က ထီးတော်တို့၏ လက်ရာနှင့် တူနေ
သည်။

ကျွန်ုပ်က ဂူနံရံများတွင် အင်တေ
မံထားသော အိမ်မြှောင်ဥသဏ္ဍာန်ကို
၁၀၀ နှစ်ကျော်ရှောင်ခြေညီမဂ္ဂလင်း

လိုက်ရှာကြည့်သေးသည်။ ရွှေပြား
နှစ်ပြားကို လောဘစိတ်ဝင်မိ၏။ ရဲလို့
ရငြား ရှာကြည့်ချင်သည်။ နှစ်ပေါင်း
ကြာပြီဖြစ်၍ ကျောက်သားနှင့် အင်တေ
အရောင် တစ်သားတည်း ဖြစ်နေပြီ။

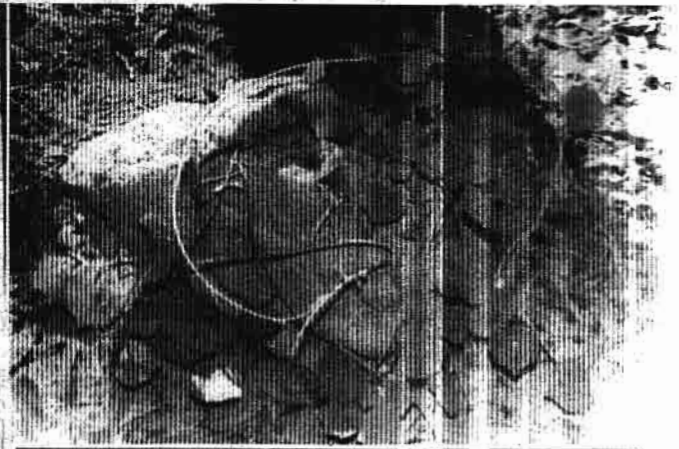
ကလိုင်သံပါသည့် နေရာကို သိရန်
ကျောက်ခဲတစ်လုံးနှင့် ထုမည်ကြံသေး
သည်။ တောင်စောင့်နတ် မကြိုက်လျှင်
ဂူတွင်းမှ တုန်ဟည်းသံနှင့် ဂူအမိုး
ကျောက်တုံး ပြိုကျလာနိုင်သည်။
အကယ်၍ ထိုသို့ ပြိုကျလျှင် ကျွန်ုပ်တို့
ပိပြားသွားလိမ့်မည်။ ပြေးရန် မြေမရှိ။
ဤအကြံကို လက်လျှော့လိုက်ရ၏။

ဂူအမိုးဘေးမှ ပတ်၍ ကျောက်
တောင်ထိပ်သို့ ရောက်အောင် ဆက်
တက်သွားကြရာ တောင်ထိပ်၌ အနိပ်ရ

သစ်ပင်ပုများနှင့် အတော်ကျယ်သော
မြေပြန့်ရှိနေသည်။

ဤနေရာ၌ အေးအေးလူလူ တရား
အားထုတ် အဝိဇ္ဇာနိုင်နိုင်သည်။
လေပြည့်တဟူးဟူးနှင့် အေးအေးမြေပြန့်
ရှိသည်။ ပတ်ဝန်းကျင် အဝေးရှုခင်း
လည်း ကြည့်မြင်နိုင်သည်။ ဗျူးပွင့်ဟု
သတ်မှတ်နိုင်၏။

မြောက်ဘက်သို့ လှမ်းမျှော်ကြည့်
လိုက်သောအခါ အရောင်တောင်နှစ်
ဖိုခုံလောက်ဆိုင်သဖွယ် ဖြစ်နေသော
တောင်နှစ်လုံးကို တွေ့မြင်ရ၏။ တောင်
၏ ပုံသဏ္ဍာန်မှာ အမြင်ထူးခြားသော
သလိုလို။ သဘာဝတောင်နှင့်မတူ
လူတို့လုပ်အားဖြင့် ဖန်တီးထားပုံ
သည်။

ကုလားမတောင်ဆီမှ ထင်သမ္ဗူပညာကြီး

၂ ဇီဝိတောင် မင်တက်လမ်း လက်မှ ရသက္က

'အဲဟို အရောင်တောင်နားမှာ မြင်နေရတာ တေလေစတောင်နဲ့ ဖို့တောင်လိုခေါ်တယ်။ တချို့က ဖိုလ်တောင်လိုလဲ ခေါ်ကြတယ်။ ဝက်ခေါင်းမင်း ဖိုထိုးဖို့အတွက် မြို့သူမြို့သားတွေရဲ့ လုပ်အားနဲ့ တောင်ကြီး သဏ္ဍာန် ဖြစ်လာအောင် မြေတွေ ကျောက်တွေ ဖို့တင်ပေးထားတာပဲ။ အဲဒီနေရာမှာ ဝိဇ္ဇာမြို့တော် အလုံမြို့ရဲ့ မြောက်ဘက် တံခါးဝရှိတယ်။ အမှန်တော့ တောင်ကြားလမ်းတစ်ခုပေါ့။ အလုံမြို့ရဲ့ မြို့ရိုးတွေအဖြစ်နဲ့ သဘာဝတောင်တန်းတွေကို အသုံးပြုထားပြီး သဘာဝလျှိုကြီးတွေနဲ့ ချောက်ကမ်းပါးတွေကို ကျုံးအဖြစ် အသုံးပြုထားတယ်။

တောင်ကြားလမ်း လေချစ်အောင် ဖန်တီးထားပြီး အလုံမြို့ အရှေ့တံခါး အနောက်တံခါး တောင်တံခါး မြောက်တံခါးတွေအဖြစ်

အစိတ်အပိုင်း တွေပဲ' 'ဇီဝိတောင်နဲ့ တောင်လေတောင်တွေအကြောင်း ဝိဇ္ဇာမြို့ဝိုက်ညွှန်းမှာ ဘာတွေ ရေးထားတာ ရှိသေးလဲ။ ဘာရသေ့ မှတ်သားလောက် ပြောပြဦး'

'ဒီတောင် နှစ်တောင်ဟာ ဝက်ခေါင်းမင်း အနှစ်သက်ဆုံးနေရာတွေပဲ။ ဝိဇ္ဇာမြို့ရဲ့ သိုက်ညွှန်းအရ ပစ္စည်းဥစ္စာ အများဆုံးရှိတယ်'

'မီးဖိုင်းဘုရား မြောက်ဘက်ရှိ တောင်ကို ဖို့တောင်ခေါ်သည်။ တောင်ထိပ်တွင် စေတီငုတ်တို့ ရှိသည်။ ရွှေ(၇၀)သား မြှုပ်နှံထား၏။ ထိုရွှေအောက်၌ ကြေးအိုးနှင့် ခိုင်သေခိုင်သည်။ ခိုင်သေတစ်ကျပ်တွင် ကြေးနီ တစ်ဆယ်ပစ်က ရွှေဖြစ်သည်။ ငှက်ပျော၊ ကြံ၊ ကျွဲနို့ ထောပတ် ရုက္ခစိုစိုနတ်ကိုကျွေး၍ ယူလေ။

တေလေစတောင် အရှေ့တာ ငါးဆယ်တွင် ကြံ(၁၀)ရုံရှိ၏။ ယင်း ကြံ

(၁၀)ရုံ အရင်း၌ ပလ္လင်မှောက်ခုံ လုပ်ထား၏။ ကြံပင်များအောက်အနက် (၂)တောင်တူးလျှင် ကျောက်သံပတ္တမြား ရွှေစင်ရုပ်တုများ ရှိသည်။

ဖို့တောင် မြောက်ဘက် အရောင်တောင်မြေတွင် ဆင်ဦးခေါင်းခန့်ရှိသော ကျောက်တစ်လုံးရှိ၏။ ထိုကျောက်တုံးအတွင်း၌ ဝက်ခေါင်းမင်း၏ နန်းစဉ်ပတ္တမြားကြီး မြှုပ်နှံထားသည်။ နေရောင်နှင့်ကြုံလျှင် တစ်တောင်လုံးလင်းသည်။

တေလေစတောင်မှ အရှေ့ဘက် ထယ်တာအကွာတွင် ဇီဝိတောင် အလုံမြို့၏ မြောက်တံခါးဝရှိသည်။ ကျောက်သားတံခါးနှင့် (၃)ဘက်အကွာတွင် ဓမ္မ(၂၃)တင်တိုအမတ်ကြီး ညွှားလေမြှုပ်နှံထား၏။

ပြုပြင်ပေ၍ အုတ်ပလ္လင် အမှတ်အသား ပြုထားသည်။ ရွှေပယောင်တိုင်ထွန်း၊ ထီးဖြူလျှာဖြူ ယူပြီး အလှူအတန်းပြု အမှုဝေလေး ဖို့တောင်၊ လဒုတောင်နှင့် အရောင်တောင်(၃)လုံးအကြား ဆုံရာတွင် ခါးသေးသော လိပ်သဏ္ဍာန် ကျောက်တုံး အမှတ်အသားအောက်၌ လည်းကောင်း၊ ဖားသေတောင်၏ အနောက်တောင်ဘက် ဂူတွင်း၌ လည်းကောင်း၊

▲ မိမိတို့အား ဖန်တီးခြင်း

လဒတောင်ထိပ်စေတီ အရှေ့တွင်းချိုင့် 'အဲဒီလို လျှို့ဝှက်စာတွေနဲ့ ရေးထား

တို့၏ ပစ္စည်းစုံစုံလင်လင်

အမှတ်အသားနေရာတွင် လည်း
ကောင်း၊ ဝက်ခေါင်းမင်း၏ ပစ္စည်းဥစ္စာ
များစွာ သိုဝှက်သိမ်းဆည်းထား၏။
ပြု၍ယူလေ။

၁၀၂ နဂါးတောင်မြေပင်ပုဂ္ဂလိက

တာလဲရှိတော့ အဓိပ္ပာယ်ဖော် မဘတ်
ဘူးပေါ့ကွာ။ ဘရသေ့တို့က ပစ္စည်း
ဥစ္စာရရင် သာသနာပြုလုပ်ငန်းတွေမှာ
သုံးစွဲဖို့ ရည်ရွယ်ပါတယ်။

ဒါပေမယ့် တကယ်တမ်းကျတော့

အမှတ်အသားတွေတွေပေမယ့် တူထပ်
တဲ့ နေရာမှာ မလွယ်ဘူး။ ရှေးဆတ် ဂန္တီရ
အစီအစဉ်တွေဟာ သိမ်ကြောက်ဖို့
ကောင်းတယ်။ လွယ်လွယ်ဖို့ မရနိုင်ပါ
ဘူး။

ကျွန်ုပ်တို့သည် ကျောက်တောင်
ထိပ်မှ ဆင်းခဲ့ကြပြီးနောက် တောင်ရိုး
တန်းအတိုင်း မြောက်ဘက်သို့ လျှောက်
ခဲ့ကြလေသည်။ တောင်စောင်းများ
တွင် ဒေသခံတို့၏ တောင်ယာစပါးခင်း
ရိတ်သိမ်းထားသည်ကို တစ်လမ်းလုံး
တွေ့ရသည်။ အတော်ကြာကြာ သွားမိ
သောအခါ စမ်းချောင်းကြီးတစ်ခုကို
တွေ့ရှိရလေသည်။

ဒီချောင်းကို သူကတံချောင်းလို့ခေါ်တယ်။
ချောင်းအရင်းသို့ လိုက်သွားလျှင် မိကျောင်း
သစ္စာန် ကျောက်ဆောင်ကြီး တွေ့မည်။
တပေါင်းလဆန်း (၇) ရက်၌ ပွဲတင်၍ သစ္စာ
ပြုလျှင် ရွှေမိကျောင်းပေါ်မည်။

ယင်းမိကျောင်း၏ ဝမ်း၌ ပတ္တမြား
ဖျက်ရှင်ရှိသည်။ မိကျောင်း၏ ဖျက်ခိ
တို့မှာပည်း မြန်မာလုံးများ ခြစ်ကြသည်။
ဥားရှိလျှင် ကြံရည် အားထုတ် ယူလေ။

ထိုမိကျောင်းရှိသော နေရာမှ ဆက်
သွားလျှင် ရေတံခွန်တွေ့မည်။ ရေ
တံခွန်ကျရာ၌ အင်းတစ်ခုရှိသည်။ ရေ
သုံးတောင်ခန့်သာ နက်သည်။ ယင်း
အင်းထဲ၌ ရတနာပစ္စည်းတို့ကို လည်း
ကောင်း၊ ရုပ်သေ၊ ရုပ်ရှင်တို့ကို လည်း
ကောင်း၊ ပိုးတိရစ္ဆာန် နာနာရုပ်တို့ကို
လည်းကောင်း၊ သမာဓိနှင့် ဉာဏ်ရှိသူ
လူကဝိတို့ ယူတတ်လျှင်ရမည်
ကုသိုလ်ပြု၍ သုံးစားကြလေလို့ ဝိဇ္ဇာ
မိုရ်သိုက်ညွှန်းမှာ ဖော်ပြထားတယ်ကွာ
ဘရသေ့အနေနဲ့ ကျောက်

ရွှေလ ဆက်ဖတ်ပါရန်
အောင်ဇ(LLB)

ကျေးဇူးတင်အောင်ပေးပါ

အသည်းရောဂါအတွက်ကိုယ်တိုင်ကုသထုတ်လုပ်ထားတဲ့

မန်းရာဇာ အသည်းအားဆေး

အမှတ်တံဆိပ်

တိုင်းရင်းဆေးဝါးမှတ်ပုံတင်အမှတ် ၈၃၃၇ ၂ ၀၁၀၆၇၂ (စာဆောင်စာရင်းနံပါတ်) ၀၀၇/၀၂၀၂၂

ဦးအိုက်စံ(လားရှိုး)

ယနေ့ခေတ်၊ ယနေ့အခါတွင် ရောဂါများသည်ခေတ်နှင့်အညီလိုက်၍ တူးထွေးဆန်းပြားစွာ ပေါ်ပေါက်၍လာပေသည်။ ထိုကဲ့သို့ ပေါ်ပေါက်စွဲကပ်လာသော ရောဂါများအနက်လွယ်ကူစွာ ကုသပေးနိုင်သော ရောဂါများရှိသကဲ့သို့ ခက်ခဲနက်နဲပြီး ကုသပျောက်ကင်းသက်သာအောင်ကုသမရဘဲလျက်သက်သာရုံရောဂါကို ထိန်းချုပ်ထားရုံမျှသာ တတ်နိုင်သော ရောဂါများလည်းရှိ၏။

ထိုခေတ်နှင့်အညီ ဆန်းပြားထွေးလာသောရောဂါများအနက်မှ အသည်းနှင့်ပတ်သက်သောရောဂါသည်လည်း ယနေ့အခါတွင် ခေတ်စားအဖြစ်များသော ရောဂါတစ်မျိုးပင်ဖြစ်သည်။ အချို့အသည်းရောဂါများသည် ကာကွယ်ရုံမျှသာစွမ်းရည်ရှိပြီး ဖြစ်ပေါ်လာခဲ့လျှင် လုံးဝပျောက်ကင်းအောင်ကုသမှုမယူဘဲ မဖြစ်နိုင်ဘဲလျက် ရောဂါကို ထိန်းထားရုံမျှသာ စွမ်းနိုင်သောရောဂါဖြစ်ပါသည်။

လွန်ခဲ့သောနှစ်နှစ်ကျော်လောက်က ကျွန်တော်၏ဝမ်းဗိုက်အထူးသဖြင့် ညာဘက်ခြမ်းနိမ့်ဆုံးမှ အောင်နာသည်။ ရင်ခေါင်းအောက်၊ ဟိုအန်၏။ အစားအစာများစားချင်သောက်ချင်စိတ်မရှိ၊ ဝမ်းဗိုက်ထဲမှလေသံများ တဂျုံးဂျုံး ကြားနေရ၏။ မျက်စိနှင့်အညီ အရေများ ဝါပျော့လာ၏။ ဆီးနည်းလာ၏။ ရင်ခေါင်းချုပ်၌ ခေါ် အပူဝမ်းကဲ့သို့ နည်းနည်းနှင့် ပျော့ပျော့သွား၏။ အားအင်နည်းလာ၏။ အိပ်မပျော်ဖြစ်လာ၏။ အစားပျက်၊ အအိပ်ပျက်ကာ ခြေလှမ်းလာ၏။ လူကသာပိန်လာသော်လည်း ဝမ်းဗိုက်ကလေးကတော့ ပူတင်းနေ၏။ ဘာမှန်းမသိရသော ရောဂါတစ်မျိုးကို ကျွန်တော်ခံစားလာရသည်။

အစာမစားနိုင်သည်မှာ နှစ်လလောက် ဖြစ်လာတော့ အားအိမ်ရောဂါလို့ထင်ခဲ့၏။ သည်လိုနှင့် ကျွမ်းကျင်သော ဆရာကုသမားတော်ကြီးများနှင့် ပြသကြည့်တော့ လိုအပ်သော ဆေးစစ်ဆေးမှုများခံယူခိုင်း၏။ သည်မှာ ကျွန်တော်ကို ကျော်ကျော်နိပ်စက်နေသော အနီးရန်သူသည် B-ပိုးရောဂါ ယင်းပိုးကြောင့် ကျွန်တော်၏အသည်းမှာ မာသွပ်နေ၏ဟု ဆရာဝန်ကြီးကမိန့်ကြား၏။ ထိုခဏမှာပင် ကျွန်တော်နှင့် ဇနီးဖြစ်သူတို့မှာ နွေခေါင်ခေါင် မိုးကြိုးပစ်ခံခဲ့ရသလို ခံစားလိုက်ရ၏။

ကျွန်တော်ရောဂါအတွက် ရောဂါနှင့် ရောဂါကိုဖြစ်စေ

သော လက်သည်ကိုတော့ တွေ့ပါ၏။ သို့သော် ထိုလက်သည် B-ပိုးနှင့် အသည်းမာခြောက်သောရောဂါကို လုံးဝကင်းစင်သွားအောင် ကုသနိုင်သောဆေးဝါးက နတ္ထိတဲ့လေ။ အသည်းပျက်စီးမှုကို မြန်မြန်မပျက်စီးစေရန် ထိန်းထားရုံနှင့် B-ပိုးကို အကောင်ရေ လျော့ချနုညှိသွားစွမ်းနိုင်၏ဟု သမားတော်ကြီးက ဆိုလာလေတော့ ဆောက်တည်ရာမရခဲစားပြန်သည်။

သည်လိုနှင့် ဟိုဆရာ ဟိုဆေးကောင်းနိုးနိုး၊ သည်ဆရာသည်ဆေးကောင်းနိုးနိုးနှင့် လိုက်ကုလိုက်တာ ရန်ကုန်ကို ရောက်လာပါလေရော။ ခေတ်မီဆေးဝါးများနှင့် ပျောက်ကင်းအောင် ကုသမှုမပေးနိုင်ဘူးဆိုတော့ ရေနစ်သူအတွက် ကောက်ရိုးတစ်မျှင်ကို ရှာရ၏။ မိတ်ဆွေတစ်ဦး၏အကြံပေးမှုကြောင့် တိုင်းရင်းဆေးနှင့် ကုသရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်၏။ သည်လိုနှင့် ထိုမိတ်ဆွေမှ အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါ အထူးကုပေးနေသကဲ့သို့ ဆေးကျမ်းများစွာလည်း ရေးသားနေသော သမားတော်ဆရာမြင့်ရှိရာ စကြာမင်း တိုင်းရင်းဆေးကုခန်းသို့ လိုက်ပို့ပေး၏။ သမားတော် ဆရာမြင့်ထံပျောက်တော့ ဆရာက "ကျွန်တော်က အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါကိုပဲ အဓိက ကုသပေးနေတာပါ။ ဒါပေမယ့် အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါတုန်းကလိုပဲ ယနေ့ခေတ်မှာအဖြစ်များပြီး ဆေးတွေဖို့ကဲခဲနေတဲ့ အသည်းရောဂါအတွက်လည်း ကုထုံးဆေးဝါးတွေ တစ်နိုင်တစ်ပိုင်

နက္ခတ္တရောင်ခြည်ပစ္စည်း ၃၀၃

ကုသရင်း သုတေသနပြုနေပါတယ်။ အခုတော့ အသည်းရောဂါအတွက် ဆေးတစ်လက်တော့ တွေ့ထားတယ်။ အဲဒါ ဦးအိုက်စံ ယူသွားပြီး တစ်ကြိမ် ဆေး ၅ ပြား တစ်နေ့ ၃ ကြိမ် သောက်ပေးပေါ့။ သဘာဝ တိုင်းရင်းဆေးဖြစ်လို့ ဘေးထွက် ဆိုးကျိုးမရှိပါဘူး။ “ဟုတ်ကဲ့ပါ။ ကျေးဇူးအများကြီး တင်ပါတယ်” ဟု ဆရာ့ကို နှုတ်ဆက်ပြီး ပြန်လာခဲ့ပါသည်။

အိမ်ရောက်တော့ သမားတော်ဆရာမြင့် ပြောကြားသည့် အတိုင်း ငါ့အတွက် အကျိုးတော့မယုတ်တန်ကောင်းဘူး ဆိုပြီး သမားတော်ဆရာမြင့်ပေးလိုက်တဲ့ဆေးကို ညွှန်ကြားချက်အတိုင်း ပုံမှန်သုံးစွဲပါသည်။ သည်လိုနှင့် တဖြည်းဖြည်းနှင့် ကျွန်တော် စောစောကပြောခဲ့တဲ့ ကျွန်တော်ခံစားနေရတဲ့ ရောဂါလက္ခဏာတွေ တစ်စတစ်စ သက်သာလာတာကို သတိပြုမိလာသည်။ ပုံမှန် အိပ်ရသည်။ ပုံမှန်စားကောင်းလာသည်။ ဝမ်းဗိုက်၏ ညာဘက် ခံရိုး အထိုးနားမှာ တစ်မျှင်းမျှင်းနှင့် အောင့်နာနေသော နာကျင်မှုမရှိတော့။ ဒါနှင့် အားတက်သွားပြီး ဂရုတစိုက်ဆေးကို သောက်မိ၏။ ဆေးသောက်လို့ ၆ လလောက်ကြာတော့ ကျွန်တော် အတော်လေး ကျန်းမာ ဝပြုံးလာသည်။ ပုံမှန် အသားအရေနှင့် နဂိုအတိုင်း အားအင် အပြည့်နှင့် လုပ်ငန်းဆောင်တာတွေကို လုပ်လာနိုင်သည်။

ကျွန်တော်လည်း ကျေးဇူးရှင် သမားတော်ဆရာမြင့်ရှိရာ ရန်ကုန်သို့ ဝိရာ မန်းရွှေပြည်ကားနှင့် လိုက်လာခဲ့ပါသည်။ ဆရာထံ ရောက်တော့ “ဆရာရဲ့ကျေးဇူးကို ဘယ်လိုဆပ်ရမုန်းကို မသိတော့ပါဘူး” လို့ ဆိုတော့ ဆရာက တွေ့တွေ့လေးစိုက်ပြီး ကျွန်တော့်ကို ကြည့်နေတယ်။ “ဆရာ ကျွန်တော့်ကို မမှတ်မိဘူးလား။ ကျွန်တော် အိုက်စံလေ။ အသည်းရောဂါဖြစ်လို့ ဆရာဆီလာပြတာ ဆရာ ပေးလိုက်တဲ့ဆေးကြောင့် အခု ကျွန်တော်ရဲ့အသည်းရောဂါဟာ သက်သာကင်းဝေးသွားပြီ ဆရာ” ဆိုမှ “ဪ မှတ်မိပြီ ဦးအိုက်စံကို အခုလို ကြားရတာ ဝမ်းသာပါတယ်ဗျာ” “ဆရာ့ကို ကျွန်တော် တစ်ခုလောက် တောင်းဆိုချင်ပါတယ်ဆရာ” “ပြောပါ။ ကျွန်တော် ဘာကူညီရမလဲ” “ဒီလိုပါဆရာ၊ ကျွန်တော့်လို အသည်းရောဂါရှင်တွေအတွက် ကျွန်တော့်ကိုပေးတဲ့ဆေးကို ထုတ်လုပ် ဖြန့်ဖြူးပေးပါလားဆရာ” “အင်း... ဦးအိုက်စံအနေနဲ့ အသည်းရောဂါသည်တွေအပေါ်ထားတဲ့ စိတ်စေတနာကို ကျွန်တော်

လေးစားပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ကျွန်တော့်မှာက ဆေးကုခန်းကတစ်ဖက်၊ အခြား ထုတ်လုပ်ဖြန့်ချိနေတဲ့ဆေးတွေက တစ်ဖက်ဆိုတော့ ဒီအသည်းဆေးကို ထုတ်လုပ်ဖို့ မလွယ်ကူသေးပါဘူး”

“ဆရာခွင့်ပြုမယ်ဆိုရင်တော့ ကျွန်တော်လို စိတ်ရော ကိုယ်ပါ နာကျင်ခံစားနေရတဲ့ အသည်းရောဂါဝေဒနာရှင်တွေအတွက် ကူညီပေးချင်လို့ ဆရာမထုတ်ရင် ဒီအသည်းဆေးကို ကျွန်တော် ထုတ်လုပ်ချင်ပါတယ်ဆရာ။ အသည်းရောဂါ ဝေဒနာရှင်များ အလွယ်တကူသုံးစွဲနိုင်အောင်လို့ပါ။ “ဟာ... ကောင်းတဲ့အကြံပဲဗျာ။ ဦးအိုက်စံထုတ်လုပ်ချင်ရင် ထုတ်ပါ” “ဖော်မြူလာဆရာက ပေးမှာလား။” “ပေးပါဗျာ၊ ပေးပါ။ ဖော်မြူလာတင်မဟုတ်ဘူး လိုအပ်တဲ့အရာတွေကိုလဲ ကူညီပေးပါမယ်” “မြင့်မြတ်တဲ့ ဆရာ့စိတ်ထားကို အရမ်းလေးစားပါတယ် ဆရာ”

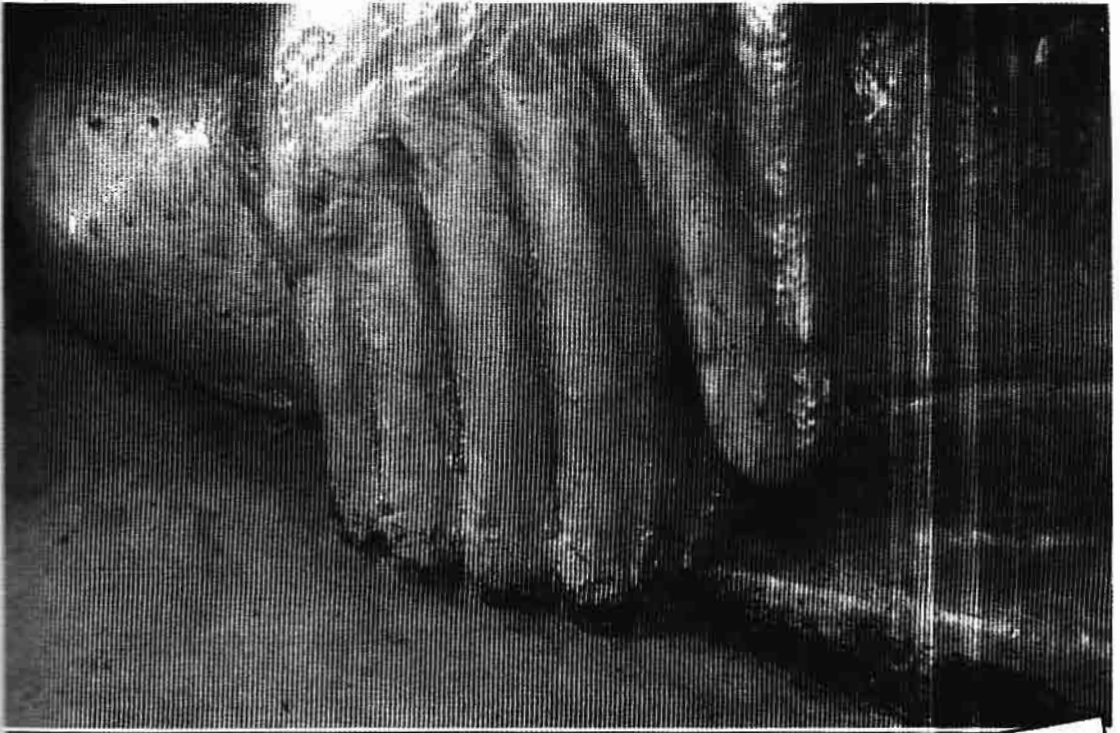
ကဲ ကျွန်တော့်လိုအသည်းနှင့်ပတ်သက်၍ ဝေဒနာခံစားနေကြရသော အသည်းရောဂါရှင်များ... သမားတော် ဆရာမြင့် ရဲ့စေတနာ၊ ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင် အသည်းရောဂါရဲ့ နိပ်စက်မှုကို ခံစားခဲ့ရသည်မှလွတ်မြောက်၍ ရရှိခဲ့သော ပျော်ရွှင်မှု အရသာကို အသည်းရောဂါရှင်များထံ ဖြန့်ဝေပေးလိုက်ပါသည်။ ကျွန်တော့်ကို အသည်းရောဂါဝေဒနာ ဘေးဒုက္ခမှ လွတ်မြောက်စေသော ဆေးစွမ်းကောင်းတစ်လက်ကတော့ **မန်းရာဇာ အမှတ်တံဆိပ် အသည်းအားဆေးပဲ** ဖြစ်ပါသည်။ **ဤမန်းရာဇာ အမှတ်တံဆိပ် အသည်းအားဆေး၏** အာနိသင်ကတော့ အသည်းအားနည်းခြင်း၊ အသည်းရောင်အသားဝါရောဂါဖြစ်ခြင်း၊ အသည်းအဆီဖုံးခြင်း၊ အသည်းမာ၊ အသည်းကြီး၊ အသည်းခြောက် ရောဂါဖြစ်ခြင်း၊ အသည်းတစ်ဝိုက် အောင့်နာနေခြင်း၊ ပျို့အန်ခြင်း၊ ပိုးကြောင်ဖြစ်သောရောဂါများအတွက် ထိရောက်သောဆေးဖြစ်သည်။ **မန်းရာဇာ အမှတ်တံဆိပ် အသည်းအားဆေးကို** အသည်းရောဂါအမျိုးမျိုး ခံစားနေရသူများ၊ အသည်းကိုထိခိုက်စေတဲ့ အရက်သေစာနှင့် မကင်းနိုင်သူများ၊ အသည်းမပျက်စီးအောင် ကာကွယ်လိုသူများ မဖြစ်မနေသုံးစွဲသင့်တဲ့ဆေးကတော့ **မန်းရာဇာအမှတ်တံဆိပ် အသည်းအားဆေးပဲ** ဖြစ်၏ ဟူ၍ သတင်းကောင်းလေး ပါလိုက်ပါသည်။

ဦးအိုက်စံ (လားရှိုး)

ဤဆေးသည် သဘာဝဆေးဖက်ဝင်ပစ္စည်းများဖြင့် စီမံဖော်စပ်ထားခြင်းကြောင့် အသည်းပျက်စီးခြင်းတို့ကို ကာကွယ်ပေးနိုင်သော ဆေးဖြစ်ပါသည်။

ပင်ရင်း-မန်းရာဇာတိုင်းရင်းဆေးဝါးထုတ်လုပ်ရေး
အမှတ်(၁၂/၁၆၀) သူနာတိုက်(၈)လမ်း၊ မ/ဥက္ကလာပရိယံ၊ ရန်ကင်းမြို့။
ဖုန်း-၀၉-၉၅၀၉၃၊ ၀၉၅၂၂ ၄၃၀၉၄

ဝမ်းပြည်နှယ်မြင့်ချိုရေး-
အမှတ်(၂၂/၉) ဘူတာလမ်း၊ ဝမ်းကွင်း-၁၀၊ လားရှိုးမြို့။
ဖုန်း-၀၇၂ ၂၆၂၉၁၊ ၀၉၅၇၃ ၂၂၂၃၃

◆ ကုသိုလ်လုပ်ငန်းအတွက် လက်ညှိုးတော်

လက်ညှိုးတော်မှ ရေထွက်သည့်

ဘုန်းကျော်စွာ
(မြိုင်တက္ကသိုလ်)

ဘုရားချမ်းသာကြီးကုန်ပွားပေဟန် (၂)

လင်္ကာလင်္ကာ အဆတ်

မြန်မာသက္ကရာဇ် ၁၁၅၆ ခုနှစ်တွင်
ပျော်ဘွယ်မြို့ အနောက်ဘက်(၇)မိုင်
ခန့်အကွာ ရန်အောင်မြို့(ယခု ရန်ကုန်
ဗန္ဓုလေး အပြန်လမ်းနှင့် ပျော်ဘွယ်
မြို့ ချဉ်းကပ်လမ်းပေါ်၌ ရှိ၏။)မှ
တောင်သူကြီးဦးနောင်သည် ဤနေရာ
အနီး၌ တောင်ယာ လုပ်ကိုင်ခဲ့သည်။
ထိုနှစ် တန်ဆောင်းမုန်းလပြည့်ည
တွင် ယာခင်းအရှေ့ဘက် ကုန်းမို့မို့
ချွဲတောအတွင်းမှ လင်းလက်သော
အရောင်များ မြင်တွေ့ရသည်။
နံနက်မိုးသောက် အလင်းရောက်

သောအခါ ချုံတောအတွင်း စူးစမ်း
ရှာဖွေရာ ကုန်းမို့မို့အလယ်တွင် မြေကြီး
အထက် မပေါ်တပေါ် ရှိနေသည့်
ရှည်မျောမျော အစွန်းတစ်ခုကို တွေ့ရ
သည်။
ဝန်းကျင်ချုံ့နွယ်များ ဖယ်ရှား၍
မြေကြီးကို တူးရှင်းဖြင့် တူးဆွကြည့်ရာ
ရုပ်ပွားတော်တစ်ဆူ၏ မဏိတော်ဖြစ်
နေသော တူးရှင်းကို ထိုးမိသဖြင့်
လက်ဝဲဘက်၌ အနည်းငယ် ပဲ့သွားလေ
သည်။
သို့ဖြစ်၍(ထိုစဉ်) ဘုရားမြို့သူကြီး
အား အကြောင်းကြား၍ မြို့သူကြီးနှင့်
မြို့ဦးကျောင်းဆရာတော်တို့ ဦးဆောင်

လျက် ဘုရားမြို့သူမြို့သားများလည်း
ဝိုင်းဝန်းကူညီ တူးဖော်ပေးကြသည်။
ရုပ်ပွားတော် စမ္မဓဏ်အထိ တူးပြီး
သောအခါ လက်ယာဘက် လက်ညှိုး
တော်အနီးမှ ရေများ စိမ့်ထွက်လာကာ
ခဏခြင်းပင် မြေကျင်းပြည့်လျှံသွား
သဖြင့် ဆက်တူး၍ မရတော့ချေ။
ထို့ကြောင့် မြေကျင်းကို ချဲ့ထွင်၍
အောက်ခံမြေသားကို စမ္မဓဏ်နှင့်အညီ
ဖို့သိပ်လျက် ရေရှူပေါက်ကို ပိတ်ဆို့
ကြရလေသည်။
ထို့နောက်တွင် ဝန်းကျင် မြေသားထု
ကို တူးဖော်ကာ ဂန္ဓကုဋ်တန်ဆောင်း
ဆောက်လုပ်ပူဇော်ကြသည်။ နှစ်စဉ်

◆ သိမ်တော်တွင် ရုပ်ပွားတော်
သိမ်တော် ◆

တန်ဆောင်းမုန်းလပြည့်နေ့များတွင် ဆွမ်း၊ ပန်း၊ ရေချမ်း၊ ဆီမီးများ ကပ်လှူ၍ ဗုဒ္ဓပူဇော်ယဉ်တော် ကျင်းပပူဇော်ခဲ့ကြသည်။

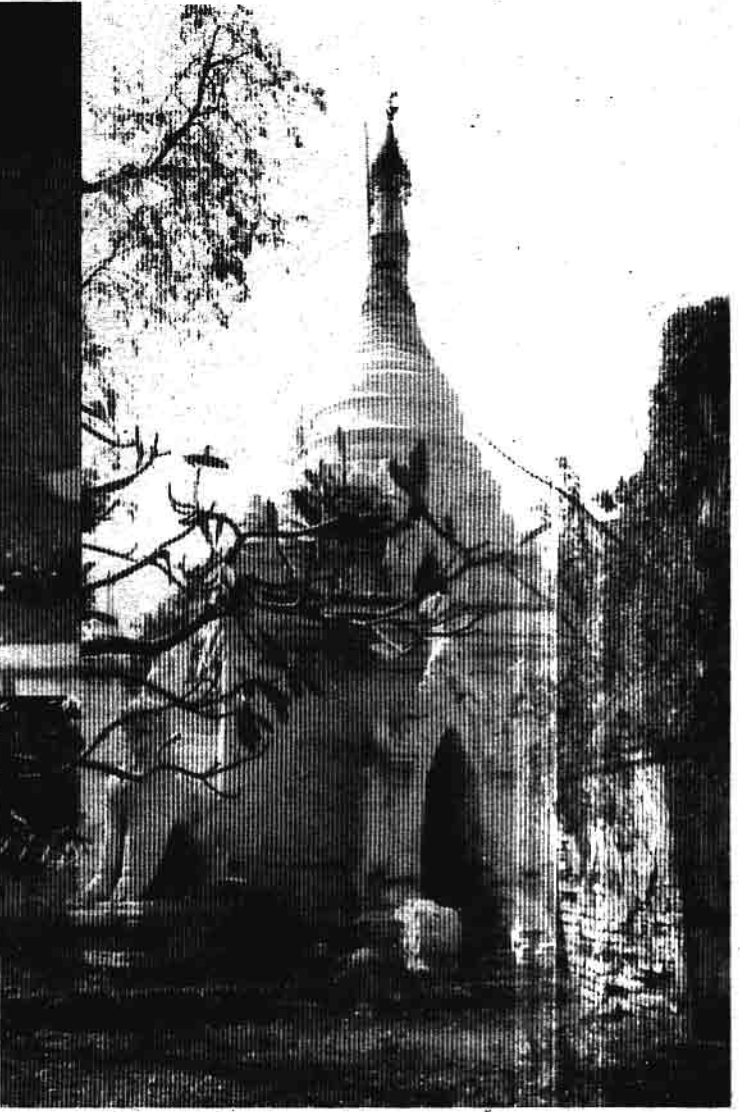
ဖူးမြော်ပူဇော်ရသူအပေါင်း စီးပွားဥစ္စာ ရတနာရွှေငွေ ပေါများကြွယ်ဝစေသည့် နိမိတ်ကောင်းဆောင်ကာ ချမ်းသာကြီးမြတ်စွာဘုရားဟု ဘွဲ့မည်ကပ်လှူကြလေသည်။

၁၁၉၁ ခုနှစ်တွင် ရန်အောင်မြို့မှ (မူလ ဖူးတွေ့ရသူ) ဦးနောင်၏မြေးဖြစ်သူ ဦးကျန်၊ ဒေါ်နင်းညိုတို့က ရုပ်ပွားတော် ကိန်းဝပ်တော်မူရန် ဉာဏ်တော်အမြင့် (၂၄)ပေရှိသော စေတီတော်ကို တည်ဆောက်ပူဇော်ခဲ့ကြသည်။

၁၂၈၆ ခုနှစ်တွင် အရှေ့ဘက် အာရုံခံတန်ဆောင်း...

၁၂၈၇ ခုနှစ်တွင် တောင်မြောက် (၇၅)တောင်၊ အရှေ့အနောက်(၅၁)

၁၀၆ နဂါးရောင်မြို့နယ်မဂ္ဂဇင်း

တောင်ရှိ အရံတံတိုင်း၊ အရံတံတိုင်းပေါ်တွင် စေတီငယ် အခု(၂၀)တို့ ပြုလုပ်ပူဇော်ခဲ့ကြသည်။

၁၂၈၈ ခုနှစ်တွင် ဘတ္တမြို့သူကြီး ဦးဘိုးမင်းနှင့် ဒေါ်ဝင်းတို့က ဉာဏ်တော်အမြင့် (၇၂)တောင်ရှိသော စေတီကြီးအဖြစ် တိုးချဲ့ပူဇော်ခဲ့သည်။

(ဦးငြိမ်းမောင်(ပျော်ဘွယ်)၏ ဘတ္တချမ်းသာကြီး ဘုရားသမိုင်းစာအုပ်မှ ထုတ်နုတ်ပါသည်။)

ဖူးမြော်ရစဉ်

ထို့နောက် ဆရာတော်အား နှုတ်ဆက်ကန်တော့၍ စေတီတော်သို့ ပြန်လာကြသည်။ ဘုရားပွဲ ကျင်းပချိန် ပြင်ပကာလများတွင် ဂန္ဓကုဋီတိုက်တော်ကို သော့ခတ်ထားသော်လည်း စေတီဝင်းတွင်း အုတ်ကျောင်းတွင် သီတင်းသုံးသော ဦးပွင့်ထံမှ သော့တောင်းကာ ဝင်ရောက်ဖူးမြော်နိုင်သည်ဟု သိရသည်။

◆ သိင်္ခာရီရီ ဘူးဆိပ်လောင်း (၂) လုံး

◆ ချမ်းသာကြီးကျောင်း လက်ရှိဆရာတော် ဦးကုဿလ ◆

◆ သိင်္ခာပြည်တော်မှ အက်ကွဲယိုယွင်းစ အခြေအနေ

ရွှေသင်္ကန်းအထပ်ထပ် ပူဇော်မှုကြောင့် သိသာထင်ရှားခြင်း မရှိတော့ပါ။

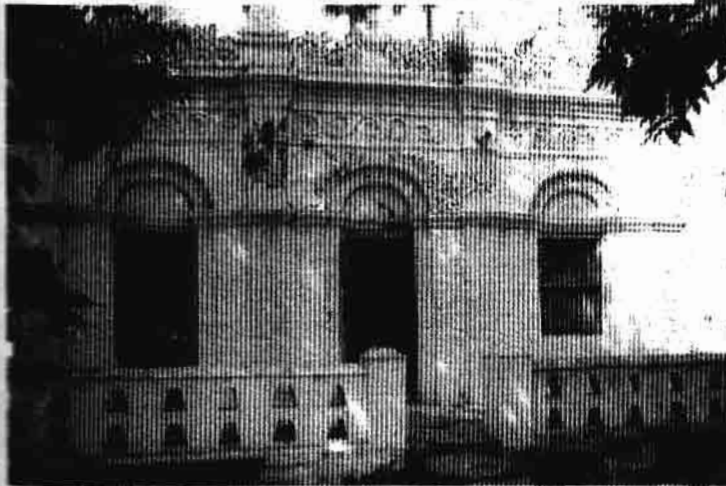
လက်ညှိုးတော်မှ ရေထွက်ခြင်း

ရုပ်ပွားတော်ကြီးကို စတင် တူးဖော် စဉ်က လက်ညှိုးတော်အနီးမှ ရေများ စိမ့်လျှံထွက်လာသကဲ့သို့ အခါအား လျော်စွာ ရေထွက်လေ့ရှိသည်။ ၁၂၈၅ ခုနှစ်၊ နတ်တော်လဆန်းမှ ၁၂၈၆ ခုနှစ်၊ နောင်တန်ခူးလပြည့်နေ့အထိ တစ်နှစ် ကျော်မျှ ရေများ ဆက်တိုက် ထွက်ရှိခဲ့ သည်။

၁၃၆၅ ခုနှစ်တွင်မူ ဂန္ဓကုဋိတိုက်မ ပြည့်လျှံသည်အထိ ထွက်ရှိခဲ့ဖြင့် ထိုနှစ် ဘုရားပွဲတော်ကာလတွင် ရေစုပ် စက်များဖြင့် စုပ်ထုတ်ပစ်မှသာ ရုပ်ပွား တော်ကို ဖူးမြော်ကြရသည်ဆို၏။

ထိုနှစ်က ကျွန်ုပ်သည်လည်း အကယ်ဒမီဘတ်ပုံတိုက်မှ ကိုကျော် ဇော လိုက်ပို့ပေးသဖြင့် ဘုရားဖူး ရောက်ရှိခဲ့ရာ ရေစုပ်မော်တာ ဆင်၍

နတ္ထရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၁၀၇

ထိုစဉ်တွင် မန္တလေးမှ ဇာတိရွာသို့ ဆေတ္တ အလည်အပတ် ရောက်ရှိနေ သော ဦးမြင့်ဝေ+ဒေါ်ဌေးဌေးဝင်း နှီး မောင်နံက သော့ယူဖွင့်ပေးပြီးလျှင် သူတို့ သိသမျှကိုလည်း ရှင်းပြကူညီ ပေးကြလေသည်။

ဂန္ဓကုဋိလိုဏ်အတွင်း သက်ဆင်း၍ ဖူးမြော်ရာ ရုပ်ပွားတော်ကို ထုဆစ်မှု လက်ရာသည် ပုဂံခေတ်ကာလ လက် ရာဟု မှန်းဆရသည်။ ဦးငြိမ်းမောင် (ပျော်ဘွယ်)က သုတေသီများ၏ အဆို

အရ အင်းဝခေတ်လက်ရာထက် နောက်မကျနိုင်ကြောင်း သူ၏ ဘုရား သမိုင်းစာအုပ်၌ ဖော်ပြထားသည်။

စမ္မခဏ်၏ လက်ဝဲဘက်သည် တစ်လက်မခန့် မြင့်တက်၍ ရုပ်ပွား တော်သည် လက်ယာဘက်သို့ အနည်း ငယ်စောင်း၍နေသည်။ ဆက်လက် တူးဖော်၍ မရတော့သဖြင့် ဤအနေ အထားအတိုင်း ပူဇော်ခဲ့ရသည်ဆို၏။

တောင်သူကြီး ဦးနောင်၏ တူးရွင်း ခိုက်မိရာ မဏိတော်လက်ဝဲဘက်မှာ

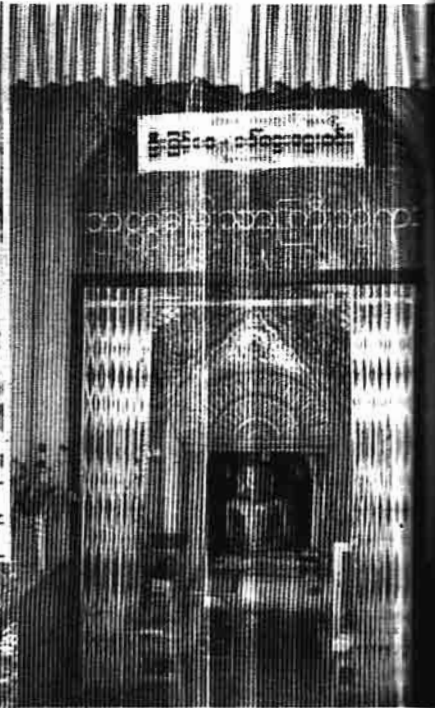
• ဘဏ္ဍ ခုန်သာကြီးထော် ဂျော့တည်ကြံကွင်း
• နှစ်ရှည်အတစ်ညောင်

• ထော်အနီး ပွဲတက်ကွင်းဟုကွင်း

၁၀၈ နက္ခတ္တဓမ္မာင်မြစ်မဂ္ဂလင်း

• ဂန္ဓကုဋိလိဂ် တည်ရှိရာ

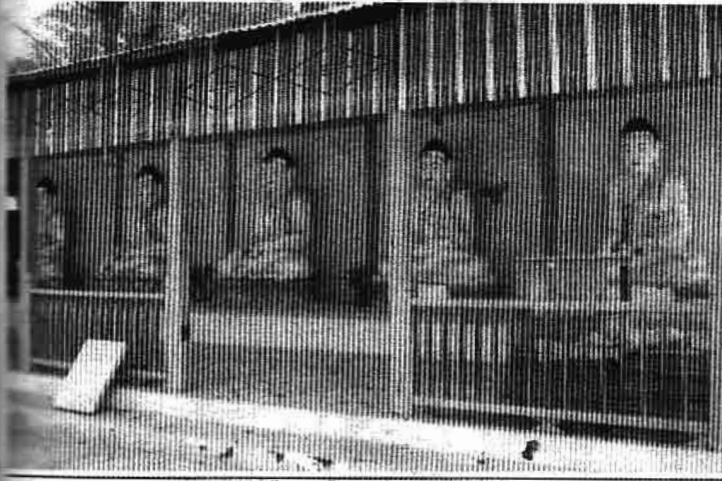
ရေများ စုပ်ထုတ်နေသည်ကို ကိုယ်တိုင် မြင်တွေ့ခဲ့ရသည်။

၂၀၀၉ ခုနှစ်၊ မတ်လခန့်တွင် မိုးကုတ်မြို့မှ ဒန်းမောင်နန်စစ်ဦးက ဧတီတော်အထွတ် သလင်းစိန်ဖူး လာရောက်လှူဒါန်းစဉ် လက်ယာဘက် လက်ညှိုးတော်အဖျားမှ ရေများ စိမ့် ထွက်နေသည်ကို ဒီဒီယိုမှတ်တမ်းရိုက် သွားခဲ့သည်ဆို၏။

၂၀၁၀ ပြည့်နှစ်၊ မတ်လတွင်လည်း ဆရာတော် ဦးကုသလ တရားအား ထုတ်နေစဉ် လက်ညှိုးတော်မှ ရေများ စိမ့်ထွက်လာသည်ကို တွေ့ရသည် ဆို၏။

၂၀၁၁ ခုနှစ်၊ ၁၃၇၃ ခုနှစ်၊ သီတင်း ကျွတ်လဆုတ်(၈)ရက်နေ့တွင် ရုပ်ပွား တော် ရွှေသင်္ကန်း ကပ်လှူရာ နံနက် (၁၁)နာရီတွင် ခေတ္တ နား၍ ထမင်းစား ကြသည်။

ထမင်းစားပြီး၍ လုပ်ငန်းခွင် ပြန်

◆ ကျောက်စာတန်းဆောင်မှ (၅)ထုတ်နံ

◆ ချမ်းသာကြီးကျောင်း

◆ ထောင့်ရှာ ဓာတ်သရုပ်ဆွဲပန်းချီကား

ရာ ရေများ ပြည့်နေသဖြင့် ခုံများခုကာ ရုပ်ပွားတော်အထက်ပိုင်းကို ရွှေသင်္ကန်း ဆက်ကပ်ကြရသည်။ ဆိုလေသည်။

ဤဘုရားတွင် သစ္စာပြု ဆုပန်ပါက လက်ညှိုးတော်မှ ရေထွက်လာသည် ကို (ဖူးထိုက်ပါက) ဖူးတွေ့ခွင့်ရသည် ဆို၏။

သို့ဖြစ်လေရာ အဓိဋ္ဌာန်ပြုကာ ဓမ္မလမ်းပြဆရာ၏ ပဋ္ဌာန်းဂုဏ်တော် ပူဇော်နည်းအတိုင်း ဗုဒ္ဓါနုဿတိ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို စီးဖြန်းခဲ့သည်။

ကမ္မဋ္ဌာန်းသိမ်း၍ မေတ္တာပို့ အမျှဝေ ပြီးနောက် လက်ညှိုးတော်အား လှမ်းကြည့်ရာ ပကတိ ခြောက်သွေ့လျက် ပင် ရှိလေသည်။

ကျွန်ုပ်သည် ငါးပါးသီလကို ခါးဝတ် ပုဆိုးကဲ့သို့ မြဲမြံ၍ပေလောဟု ကွေးမိသည်။ မကြာခဏ ကျွတ်နေတတ်သဖြင့် သတိထားကာ ခဏခဏ ပြန်ပြင်ဝတ်နေရခြင်းဖြစ်သည်။

လက်ဖြင့် စမ်းကြည့်သောအခါ စိုထိုင်းသော အထိအတွေ့ကို ခံစားရသည်။ သေချာစွာ ဂရုစိုက်ကြည့်ရှုလေမှ ရေခဲရည် ထည့်ထားသော ဖန်ခွက် အပြင်နံရံတွင် ရေဖူးနံငယ်များ စုသကဲ့သို့ မြင်ရလေတော့သည်။

လက်ညှိုးညွှန်ရာ ရေဖြစ်သည်ဟူသော စကားမှာ ပုဂံခေတ်အလောင်း စည်သူမင်းကို ရည်ညွှန်းခြင်းဖြစ်သည်။ သူ သွားလိုရာ အရပ်ကို လက်ညှိုးညွှန်ကာ ရေပြင်ဖြစ်စေ၍ ဖောင်စကြာဖြင့် တိုင်းခန်းလှည့်လည်သည်ဟု ဆိုသည်။

ရှေ့လ ဆက်စတင်ပါရန်

ဘုန်းကျော်စွာ
(မြိုင်တက္ကသိုလ်)

ပုံစံ (A)

အိမ်ထောင်ရေးကံနှင့်

ကျွန်ုပ်အမြင်

ပွားရေးသမားတစ်ဦး ဖြစ်ပြီး တင့်တောင့်တင့်တယ် နေရာသော်လဲ ငွေ
မကိုင်ရပါ။ ဒီထက်ဆိုးတာက ခပ်ပွန်းသည် စိတ်တို၊ ဒေါသ ထွက်
လွယ်ခြင်းပါ။
ဒါတွေကတော့ ဗဟုသုတ အလို့ငှာ တင်ပြပေးလိုက်တာ
ဖြစ်ပါတယ်။

အေးပါစေ၊ အောင်ပါစေ။

ပုံစံ (B)

အိမ်ထောင်ရေးကံနှင့် ပတ်သက်သော ကျမ်းအဆိုများကို
ဦးစွာ ဖော်ပြပေးချင်ပါတယ်။

လက္ခဏာပုံစံ (A)နှင့် တိုက်ဆိုင်ကြည့်ပါ။

နုလုံးလမ်းကြောင်း အစသည် စနေ

ဂြိုဟ်နဲ့ အောက်တည့်တည့်တွင် ဉာဏ်လမ်း

ကြောင်းပေါ်မှ စ.တင်ထားပါတယ်။

ကျမ်းဆိုအရကတော့ အချစ်ပြဿနာ၊ အချစ်ကြီး
မှကြောင့် ဝမ်းနည်းဖွယ်ရာများဖြင့် ကြုံတတ်ခြင်း၊ ဘယ်ညာ
တူလျှင် ရုတ်တရက် သေဆုံးခြင်းလို့ တွေ့ရပါတယ်။

ပုံစံ(A) လက္ခဏာရှင်သည် ခင်ပွန်းသည်က အရာရှိကြီး
ဖြစ်ပါတယ်။ ပြည့်ပြည့်စုံစုံ နေရပါတယ်။ ဒါပေမယ့် တာဝန်
အရ ခဏခဏ ခွဲနေရပါတယ်။

လက္ခဏာပုံစံ (B)ဖြင့် တိုက်ဆိုင်ကြည့်ပါ။

နုလုံးလမ်းကြောင်း အစသည် ဉာဏ်လမ်းကို ဖြတ်ပြီး အင်္ဂါအင်္ဂါ
ဂြိုဟ်နဲ့က စတင်ထားပါတယ်။ လက္ခဏာရှင်ရဲ့ ခင်ပွန်းကတော့ စီး

၁၁၀ နက္ခတ္တရေးရာဇ်မြို့သို့မပူဇော်

အလွယ်တူဆုံးနှင့် အထိရောက်ဆုံး

နုတ်ဆေး တစ်လက်

ယနေ့သည် အဘက်ဘက်မှ တိုးတက်နေသော ခေတ်ကြီးဖြစ်၏။ ခေတ်မီဆေးဝါး နှစ်စုံလည်း ပေါ်ထွက်လာ၏။ သို့သော် ခေတ်မီဆေးဝါးတွေ မျိုးစုံပေါ်ထွက်လာသော်လည်း ရောဂါမျိုးစုံလည်း တိုးပွားလာလျက်ရှိ၏။

ယနေ့တိုင် တချို့သော ရောဂါကြီးများသည် အမြစ်မပြတ်နိုင်ဘဲ လူတို့ကြားမှာ ဆင့်နက်နာသဖွယ် ဒုက္ခပေးလျက်ရှိ၏။

ရောဂါဖြစ်လျှင် ကိုယ်ပင်ပန်း စိတ်ပင်ပန်းကာ ငွေကုန်ကြေးကျများလျက် ဒုက္ခများစွာ ရင်ဆိုင်ရ၏။ ရောဂါကြီးလျှင် ငြိမ်သလောက် ဒုက္ခများစွာ ရင်ဆိုင်ရ၏။ ဤသို့ ရောဂါများတွင် “ဆီးချို၊ သွေးချို၊ သွေးတိုး” ရောဂါလည်း ပါဝင်၏။

ကြောက်စရာကောင်းလောက်အောင်ပင် ကျွန်ုပ်တို့ ပတ်ဝန်းကျင်တွင် မြင်တွေ့နေရ၏။ ဤဆီးချို၊ သွေးချို၊ သွေးတိုး ရောဂါဖြစ်လျှင် သေမိန့်ကျသည့်အလား ထင်ရလောက်အောင်ပင် သေရာပါရောဂါဟု တင်စားရမည် ဖြစ်သည်။

စာရေးသူသည် အထက်ပါရောဂါသည်များကို တွေ့လျှင် လွန်စွာ စိတ်မကောင်းဖြစ်မိ၏။ စာရေးသူ၏ စေတနာမှန်လို့ ထားမသိ။ မမျှော်လင့်ဘဲ ဆေးနည်းကောင်းတစ်လက် ရရှိခဲ့ပါ၏။ ကျွန်ုပ်လွန်စွာ ဝမ်းသာသွားပါ၏။

ဤဆေးဝါးကို လမ်းညွှန်ပေးပါသော ဆီးချိုရောဂါသည် ဆွေမျိုးနီးစပ်တော်သူ ဦးလေးနှင့်တကွ ဘကြီးတို့အား အထူး ဆေးဝါးတင်ပါ၏။ သူ ပြောကြားချက်အရ ဆရာတော်တစ်ပါးထံမှ ရရှိသည်ဟု ပြော၏။

ကျောက်ကပ်ရောဂါဖြင့် ဆေးရုံမှ လက်လျှော့လိုက်သော လူနာသည်ပင် ဒီဆေးဖြင့် ပျောက်ကင်းကြောင်း ပြောပါ၏။ စာရေးသူ ညီလေးတော်စပ်သူကား ဆီးချို၊ သွေးချို၊ သွေးတိုး၊ လိပ်ခေါင်း စသည် ရောဂါခံစားနေရ၏။ သူကား အထက်ပါဆေးကို စားသုံးခြင်းအားဖြင့် တစ်ပတ်၊ နှစ်ပတ်ခန့်မှာပင် သက်သာသွားကြောင်း ပြောပါ၏။

ဤမျှလောက်ဆိုလျှင် စာရှုသူတို့ သိချင်ကြတော့မည်ဖြစ်သည်။ အထက်ပါ ဆေးနည်းကား...
'ကျောက်ပုံရိပ်စိတ်၍ အိန္ဒြေဦး အစိမ်းစားပါ။ စားရမည့်အချိန်ကား ညအိပ်ရာထင်ခါနီး တစ်ကြိမ်တည်းပင်ဖြစ်၏။ စားရမည့် ယာဏကား စားနေသည့်ထပ်စားပန်းကန် တစ်ဝက်လောက် (ပစားနိုင်လျှင်) ဖိစားနိုင်သည့် ယာဏပူလောက်စားပါ။ အမျိုးသမီးများ အမျိုးသားများ အထိကျ၍ လှပကျစ်လျစ်သော အသားအရေကို ပိုင်ဆိုင်ရမည် ဖြစ်၏'

စာရေးသူတို့အိမ်ကလည်း လက်ရှိ စားနေပါ၏။ အမျိုးတွေထဲကလည်း စားသုံးနေပါ၏။ အထက်ပါ အကျိုးတရားများကိုလည်း ခံစားလိုလျှင်၊ ကိုယ်တိုင် သိရှိလိုလျှင်တော့ ကိုယ်တိုင်ပင် လက်တွေ့သုံးစွဲကြ

မိဟုသာ ဖြေချင်ပါ၏။

သိသူများ ထပ်ဆင့် ဝေငှနိုင်ကြပါစေသော်။

ကျန်းမာချမ်းသာ၍ လိုရာဆန္ဒ ပြည့်ဝကြပါစေ။

နုလုံးရောဂါ ကင်းဝေးအောင်

ပုတ်ပုတင် - ၀၁၁၄၄ ၀၁၀၉၆၆ လိပ်စာ - ၇၂၁၁၁၊ ကဆုန်လမ်း (၁၃၂)။

ပုံရွာဆရာမိုး

အမှတ်တံဆိပ်

အမောလုံ နုလုံးအားဆေးကိုဆောင်

ဆရာကိုယ့်တင့်နဲ့ တွေ့ချင်နေတာ အတော်ပဲ။ ခုတလော အသက်ရှူကျပ်ပြီး မောတယ်များ၊ ညဘက်လည်း အိပ်မပျော်ဘူး။ တစ်ခါတစ်ရံ နုလုံးနေရာက အောင့်တယ်။ ကိုယ့်တင့်က တိုင်းရင်းဆေး သုတေသီဆိုတော့ ကျွန်တော့်ရဲ့ ဝေဒနာကို ဆန်းစစ်ပါဦး။

ကိုချစ်ဆွေ ခံစားနေရတာ နုလုံးရောဂါပါ။ နုလုံးရောဂါဟာ ကံ၊ စိတ်၊ ဥတုအာဟာရဆိုတဲ့ သမုဋ္ဌာန်လေးပါ။ ညီညွတ်မှုတအောင် နေထိုင်စားသောက်မှုမရှိတဲ့ အတွက် ဖြစ်ရတဲ့ရောဂါပါ။ အထူးသဖြင့် စိတ်ကြောင့် ဖြစ်ရတာများပါတယ်။ လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟ လွန်ကဲတဲ့သူတွေ ပရိဒေဝမီးတောက်လောင်ပြီး၊ နုလုံးအိမ်ကို လောင်မြိုက်တဲ့အတွက် နုလုံးရောဂါဖြစ်စေတာပါ။

နုလုံးရောဂါဟာ စိတ်ကြောင့်ဖြစ်ရတယ်ဆိုတာ လက်ခံပါတယ်။ ဆက်ပြောပါဦး။

နုလုံးဟာ မွေးဖွားသည်မှ အသက်ရှင်နေသမျှကာလပတ်လုံး နေ့၊ ညမပြတ် အလုပ်လုပ်ရတဲ့ ခန္ဓာကိုယ်တွင်းက သက်စောင့်စက်ယန္တရားတစ်ခုပါ။ နုလုံးရောဂါ ခံစားနေရတာမသိဘဲ သန္နိပါတ်နုလုံးရောဂါဖြစ်လာပြီဆိုရင် ညဘက် အိပ်မပျော်ခြင်း၊ မူခြင်း၊ မောခြင်း၊ အစားအသောက်ပျက်ခြင်း၊ ပူခြင်း၊ အသက်ရှူကျပ်မောခြင်း၊ နုလုံးနေရာမှ အောင့်ခြင်း၊ ခြေဖျားလက်ဖျားအေးခြင်း၊ ဘယ်သူမှ စကားမပြောဘဲ စကားပြောသံကြားရခြင်း(စိတ်မှ ထင်မှတ်ခြင်း)၊ နုလုံးနေရာမှာ အပဲနဲ့ ရွှေသလို နာကျင်ခြင်း၊ လက်သည်းခွံအရောင်မမှန်ခြင်း၊ လက်သည်းများပြာ နှမ်းလာခြင်း၊ အိပ်နေရင်း ကယောင်ကတမ်းပြောခြင်း၊ သွေးစမ်းကြည့်ပါက သွေးတိုးမမှန်ခြင်း၊ နုလုံးနေရာ အောင့်နေခြင်း၊ တစ်ကိုယ်လုံး အေးအက်နေခြင်း၊ လေးလံနေခြင်းစတဲ့ လက္ခဏာတွေ ဖြစ်တတ်တယ်ကိုချစ်ဆွေ။

ကိုယ့်တင့် ပြောခဲ့တဲ့ နုလုံးရောဂါလက္ခဏာတွေထဲက ကျွန်တော် ခံစား နေရတဲ့ အချက်သုံးမျိုးနဲ့ တူတယ်ဗျ။ ဒါဆို ဘာဆက်လုပ်ရမှာလဲ။

ကိုချစ်ဆွေ ခံစားနေရတာ ဘယ်လောက်ကြာပြီလဲ။ ဖြစ်တာ မကြာသေးဘူးဆိုရင် ဆေးစားရုံနဲ့ သက်သာပျောက်ကင်းနိုင်ပြီး ရောဂါသက်ကြာရင်တော့ ဆေးရုံဆေးခန်းပြန်ရမှာပေါ့။

ကျွန်တော် ခံစားနေရတာ ဆယ်ရက်၊ ဆယ့်ငါးရက်လောက်ပဲ ရှိသေးတယ်။

ဒါဆိုရင် ဆေးစားရုံနဲ့ သက်သာပျောက်ကင်းနိုင်ပါတယ်။

သက်သာပျောက်ကင်းဖို့ဆိုရင် ဘယ်ဆေးစားရင် ကောင်းမယ်

ဆိုတာ ကိုယ့်တင့် ညွှန်ပြပေးပါဦး။
သမားတော်ကြီး ပုံရွာဆရာမိုး ကိုယ်တိုင် ကုသအောင်မြင်ခဲ့တဲ့ ပုံရွာဆရာမိုး အမှတ်တံဆိပ် အမောလုံနုလုံးအားဆေး သောက်ရင် ကိုချစ်ဆွေ ခံစားနေရတဲ့ နုလုံးရောဂါဟာ အချိန်တိုအတွင်း သက်သာပျောက်ကင်းသွားမှာ သေချာပါတယ်။

ဒါဆို ပုံရွာဆရာမိုး အမှတ်တံဆိပ် အမောလုံ နုလုံးအားဆေးသောက်မယ်ဗျာ။ ဆေးအညွှန်းကို သိပါရစေ။

ကံ ကိုချစ်ဆွေ နားထောင်ပြောပြမယ်။ အညွှန်းက နုလုံးသွေးကြောကျဉ်းခြင်း၊ ကျယ်ခြင်း၊ ရင်ညွှန်၌ စူး၍ အောင့်ခြင်း၊ အသက်ရှူမဝခြင်း၊ အသက်ရှူကျပ်ခြင်း၊ သွေးတိုးခြင်း၊ ကျောနှင့်ရင် ညှပ်အောင့်ခြင်း၊ နုလုံးတွန့်ရင်ခွန် မောပန်းနွမ်းနယ်ခြင်း၊ နုလုံးအားနည်းခြင်း၊ ရောင်ခြင်း၊ အနည်းငယ်လှုပ်ရှားရုံဖြင့် မောပန်းခြင်း၊ ချွေးထွက်လွန်၍ နုလုံးခနဲမမှန် မောပန်းခြင်း၊ မူးဝေခြင်း၊ စိတ်စိမ်းမှုများ၍ အိပ်မပျော်၊ စားမဝင်၊ စိတ်မကြည်ခြင်း၊ အားအင်ကုန်ခမ်းစိတ်မရှည်လန်းခြင်းတို့အတွက် သုံးစွဲနိုင်တယ်တဲ့။

ကိုယ့်တင့် ညွှန်မှတော့ ပုံရွာဆရာမိုး အမှတ်တံဆိပ် အမောလုံ နုလုံးအားတိုးဆေးဟာ ဆေးရွမ်းကောင်းတစ်လက်ဖြစ်တာ သေချာတယ်။ သောက်မယ်ဗျာ။ အဲဒီဆေးကို ဘယ်အိုင်တွေမှာ ဝယ်ရင်ရနိုင်မှာလဲ။

အဆိုကျ၊ အကြောပြေ၊ ဆီး၊ ဝမ်း မှန်ဝေတဲ့ ပုံရွာဆရာမိုးရဲ့ ရှောင်တစ်လုံး၊ ဝမ်းမှန်ဆေးဟာ တိုင်းသိပြည်ကျော်ဖြစ် ပြီးသားမို့ အထူးညွှန်းစရာမလိုတဲ့ ဆေးဖြစ်ပြီး ဒုအသစ်တဖန် ထုတ်လုပ်လိုက်တဲ့ ပုံရွာဆရာမိုး အမှတ်တံဆိပ် အမောလုံ နုလုံးအားဆေးကိုလည်း မြန်မာ့ဆေးမျိုးစုံ ဖြန့်ချိရေးဆိုင်ကြီးများမှတစ်ဆင့် ဝယ်ယူရရှိနိုင်ပါတယ်။ ကံ ကိုချစ်ဆွေ ယုံယုံကြည်ကြည် သောက်ကြည့်လိုက်စမ်းပါ။ ခင်ဗျား ခံစားနေရတဲ့ နုလုံးရောဂါဝေဒနာဟာ သက်သာပျောက်ကင်းသွားမှာ သေချာပါတယ်။

ရန်ကင်းမြို့၊ မန္တလေးမြို့နှင့် ပုံရွာမြို့၊ မော်လမြိုင်မြို့ရှိ မြန်မာ့ဆေးမျိုးစုံ ဖြန့်ချိရေးဆိုင်ကြီးများမှတစ်ဆင့် တစ်ပြည်လုံး ဖြန့်ချိပေးနေပါပြီ။

ပင်ရင်း

ပုံရွာဆရာမိုး တိုင်းရင်းဆေးသီးထုတ်လုပ်ရေး

အမှတ်-(၅/၃၇၆)၊ သာကီလမ်းမကြီး၊ ပျောက်ပုတ္တလား၊ မြောက်

ရန်ကင်းမြို့၊ ဇန်နဝါရီလ-၆၃၁၇၉၊ ၀၉-၅၁၀၆၃၂

မြိုင်မြို့ ငမင်ယုတင့်

ခံယူနားသာ

ခြင်မြို့နယ်၊ ကွမ်းတောရွာ၊ မင်္ဂလာသီရိကျောင်းမှ

ဆရာမ၏ အရှင်ပညာသင်္ဂြိုဟ်

၏ မပုပ်သိုးသော ရုပ်ကလာပ်တော်နှင့် သဝဏ်ပိုင်းများ (၄)

ယခင်လမှ အဆက်

ဆရာတော်သည် ဤနည်းဖြင့် ကျေးဇူးဆပ်ရန် “တို့ သုံးညတော့ သွားကြတာပေါ့” ဟု အကူ သာမဏေအား မိန့်ကြားခဲ့သည်။ သုံးညပြည့်၍ လေးရက်မြောက်နေ့တွင် ဒေါ်စော အနိစ္စရောက်ကြောင်း လျှောက်တင်ကြရာ “အို၊ နာ၊ သေ ခြင်းကား သားအမိ အချင်းချင်းပင် ကောင်းပိုင်သည့် ဘေးတို့ပါတကား” ဟု မရဏာနုဿတိဘာဝနာ ပွားများ ထွက်...

“ဒီနေ့ အချိန်ရှိသေးစား၊ သွားပြီး စွန့်ပစ် လိုက်ကြတော့”

ဟု ဦးဝိလာသအား အသုဘကိစ္စ ဘာဝန်ပေး၏။

ထိုအခါ ဦးဝိလာသက...

‘ဆည်းတော် ကွယ်လွန်တုန်းကလဲ ဒီအတိုင်း သွားပြီး စွန့်ပစ်လို စွန့်ပစ်ခဲ့ပြီ။ ရွာကလူတွေ ဦးဘိုးလှိုင် သေလို သေမှန်း တောင် ယထိလိုက်ကြဘူး။ အခုလဲ ဒီအတိုင်း သွားစွန့်ရမယ်ဆိုရင် အကျင့်ခံရမှာ အတူတူ ဘာမှ လုပ်ပေးတော့ဘူး’

ဟု လျှောက်ထားက ထထွက်လာ လေသည်။

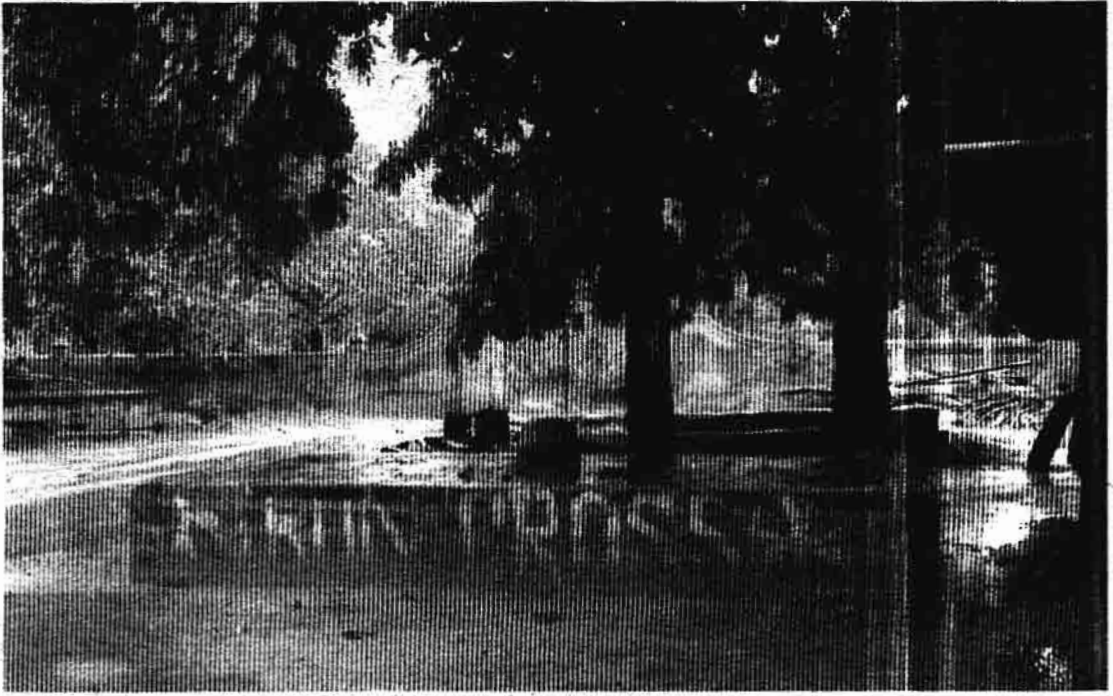
အတန်ကြာမှ ဦးဝိလာသကို ပြန်ခေါ် ကာ “သင့်သလို ကြည့်လိုက်ကြ” ဟု မိန့်၍ တောရကျောင်းသို့ ကြွသွား လေသည်။ နောက်တစ်နေ့တွင် သင်္ကန်း ဘစ်စုံ ထုတ်ယူစေ၍ မယ်တော်ပျံ ဖြစ်ပေါင်း ခေါင်းရင်း၌ အခေါက် E.15A. September, 2014.

◆ မန်ကည်ကန်တော့ကျောင်းမှ အရှင်ပညာသင်္ဂြိုဟ်

လိုက်အတိုင်း “ရဟန်းမယ်တော်မှန်း သိအောင် တင်ထားရတယ်” ဟု မိန့် ကြားစိစဉ်စေသည်။ သရဏဂုံတင်၊ အမျှပေးဝေခြင်းများ မပြုလုပ်ဘဲ ကြွမြဲ အချိန်တွင် တောရကျောင်းသို့ ကြွသွား

လေသည်။ ဦးဝိလာသ စိစဉ်မှုကြောင့် မယ်တော်ပျံကို တင့်တယ်စွာ သင်္ဂြိုဟ်ခဲ့ ရပေသည်။ ဤတွင် ကုန်းဘောင်ဆက် ဘကြီး နုဏ္ဏရာဇာင်ဒြညီမဂ္ဂဇင်း ၁၁၃

◆ ထောင့်ကျောင်းမှ ကြည့်ရှုရုံတွင် နားထောင်နေသောအခါ

တော် မင်းလက်ထက် မင်းကိုးကွယ် သည့် ဆရာတော်ဦးမုခ် ဤဖြစ်စဉ် ပိုသတိရမိသည်။

မယ်တော်၏ အသုဘ ချလာသဖြင့် ကျောင်းသားလေးက “မယ်တော်ပျံ ကြွလာပါပြီဘုရား” ဟု လျှောက်၏။ ဆရာတော်ဦးမုခ်က ဖတ်လက်စ ပေရွက်ကိုချ၍ ကျောင်းရှေ့ဖြတ်သွား သော မယ်တော်ပျံခေါင်းကို ကြည့် လျက် “ဒကာမကြီးက ဦးသွားတာ ကို။ သွားပေဦးတော့” ဟု ဆိုပြီး နောက် စာကို ဆက်ဖတ်လေသည်။

ကြည့်ညိုရသမျှ

ကွမ်းတော ဆရာတော် အရှင်ပညာ သီရိနှင့် ပတ်သက်၍ မှတ်သားဖွယ် အချို့ကို မှတ်သားပူဇော်ပြီးနောက် ကျောင်းဝင်းအတွင်း ပြန်ဝင်ရောက် လာရာ ကျောင်းဝင်းတောင်ဘက်တွင် ဆရာတော် ရဟန်းပြုခဲ့သည့် သာသန ဝိသောဓနီသိမ်တော် ရှိသည်။

၁၁၄ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ရှေးက အမိုးနှင့်အခင်းသာ ရှိသော လေဟာပြင်သိမ်ဖြစ်၍ ဆရာတော် အား ကြည့်ညိုပူဇော်သူပရိသတ် စည်ကားလာပြီးနောက် ၁၃၅၉ ခုနှစ် တွင် ယခုမြင်ရသောသိမ်ကို တည် ဆောက်လှူဒါန်းခဲ့ခြင်း ဖြစ်ကြောင်း သိရသည်။

ယင်းမှ အရှေ့မြောက်ထောင့် မနီး မဝေး သစ်ပင်ကြီးအောက်တွင် အုတ်ခုံ တစ်ခု တွေ့ရသည်။ ဆရာတော် တောရကျောင်းမှ ပြန်လာသောအခါ ခေတ္တနားနေ သီတင်းသုံးရာနေရာဖြစ် သည်ဆို၏။

ဤနေရာတွင်ပင် ဦးစာရိတ္တအား တရားထူး ပေါက်မြောက်ပုံ အရိပ် အမြွက် မိန့်ကြားခဲ့ပေသည်။ ထိုမှ မြောက်ဘက် ကျောင်းဆောင်ကြီး အနီးတွင် နှစ်ရှည် သနပ်ခါးပင်ကြီး ရှိသည်။ ပင်စည်အချင်း တစ်ပေနီးပါး ခန့် ရှိပေမည်။ ရုက္ခစိုင်းအား မေတ္တာပို့ အမှုပေ ခွင့်တောင်းကာ သနပ်ခါးရွက်

အနည်းငယ် ဆွတ်ယူ အဆောင်ပြုကြ သည်။

ဆရာတော်၏ မန်ကျည်းကန် တောရသည် သနပ်ခါးပင် များပြားစွာ ပေါက်ရောက်သော သနပ်ခါးတော အနီး၌ရှိ၍ သနပ်ခါးတောမှ ဒါယကာ များက ဝေယျာဝစ္စကုသိုလ် ပြုကြသည့် အပြင် တောရကျောင်းတွင် ဆရာတော် နှင့် မကြုံကြိုက်ပါက ဘုရားဖူး၍ ပြန် နိုင်ရန် သနပ်ခါးခြံရှင်များ စုပေါင်းတည် ထားသော (၁၅)တောင်ပြည့် စေတီ ကလေးလည်း ၁၃၅၅ ခုနှစ်တွင် ပွင့်ထွန်းတော်မူခဲ့သည်။

သနပ်ခါးပင်သည် ဆရာတော်ကြီး နှင့် ပတ်သက်၍ အထောက်အပံ့ ကာရုဏာပမာ ဖြစ်တည်နေရာ သီလ ဂုဏ်သတင်း မွှေးပျံ့သော ဆရာတော် ၏ ဘုန်းရိပ်ခိုကာ သနပ်ခါးရွက်ကို ဘေးကင်းရန်ကာ လာဘ်လာဘ အရာ အတွက် အဆောင်ပြုလေ့ ရှိကြသည် ဟု သိရပေသည်။

F. 15B. September, 2014.

• နဂါးဥဒါနသစ်ကြီး

သည့်မိုးကြောင့် ချောင်းရေလျှံခြင်း၊ ဆည် ရေပိုဖောက်ထုတ်ခြင်းတို့ကြောင့် အခက်အခဲ ရှိနိုင်သဖြင့် ကျောင်း၌ တစ်ည အိပ်စက်နားနေရန် ဦးပွင်းက ဖိတ်ပန္နက ပြုသော်လည်း ပြုဖွယ်ကိစ္စ များ ရှိသေးသဖြင့် အားနာစွာ ငြင်းပယ် ခဲ့ရသည်။

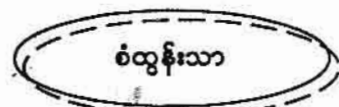
‘အင်္ဂလေ ကိစ္စများပြောင် လူတို့ကောင်းတဲ့ အပြင် ပြန်ပေးရော၊ ဆရာတော်ကြီးက ပိုခေါင် ရင် သစ္စာဆို ဖိတ်ခွတ်ပြီး မိန့်ရှာအောင် ဆောင်ရွက်ပေးတတ်တယ်။ သရက်ပင် ဆည်ကြီး တူးဖော်ပြီးတာ ရေပူပြည့်မှာ ဖိနပ်ပြီး ဌာနဆိုင်ရာ အကြီးအကဲတွေ တောင်ပန်လို ဆရာတော်ကြီး ဦးဆောင်ပြီး ငါ့ရံပင်းပရိတ် ပုဇော်ပေးရတယ်။

ဖိတ်ခွတ်ပြီးတာနဲ့ မိတွေအုံလာပြီး ဆရာ တော်တို့ ပြန်ခင် မိုးကြီး ရွာချတော့တာပဲ။ အခုလို မိုးကြီးရွာနေရင်လဲ ဆရာတော်ရဲ့ မေတ္တာတန်ခိုးနဲ့ အဆင်ပြေအောင် သွားနိုင် ကြမှာပဲ။ လိုရာခေါ် ရောက်ပါစေ’

ဦးပွင်း ဆုတောင်းပေးသကဲ့သို့ အပြန်ခရီး မိုးကြီးရေကြီး၍ ကြန့်ကြာ ခဲ့သော်လည်း ထိုနေ့ည (၁၁)နာရီကျော် ခန့်တွင် တည်းခိုရာနေရာသို့ ပြန်လည် ရောက်ရှိခဲ့လေသည်။

(ဤပုဇော်မှုတွင် ဆရာတော် ဦးစာရိတ္တ မိန့်ကြားသည်များနှင့် အရှင်ပညာဓိကသီရိ ရေးသားသည့် ဆရာတော် အရှင်ပညာသီရိ၏ မဟာ ထေရုပ္ပတ္တိမော်ကွန်းပါ အချက် အလက်များကို ဝီငြိမ်းရေးသားခြင်း ဖြစ်ပါသည်။)

သမုတိ ပရပတ် နှစ်ရပ်သံဃာ အလုံး စုံအား ရှိခိုးဦးတင်လျက်...

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၁၁၅

ထိုနောက်တွင် ဆရာတော် ဦးစာရိတ္တ အား နှုတ်ဆက်ကန်တော့ရာ အရှင် ပညာဓိကသီရိ ရေးသားသည့် ဆရာ တော် အရှင်ပညာသီရိ ထေရုပ္ပတ္တိ စာအုပ်ကို စွန့်လှူ၍ ကျောင်းဆောင် တွင်း ခေတ္တ ဝင်ရောက်ပါဟု မိန့်ကြား တော်မူသည်။

ကျောင်းမကြီးအတွင်း ဘုရားခန်း အနီးတွင် ဆရာတော်ကြီး၏ ပုံတူ ခွပ်တူကို မှန်မီရှိဖြင့် ပူဇော်ထားသည်။

ဆရာတော်အား ရည်မှန်းကန်တော့ပြီး နောက် ခန်းနေဦးပွင်း အရှင်အဂ္ဂါနန္ဒ တည်ခင်းသော လက်ဖက်ရည်၊ မုန့်များ စားသောက်ဖြစ်သည်။

ဆရာတော်ကြီး မရှိတော့သော် လည်း မိန့်မှာတော်မူခဲ့သည့်အတိုင်း ကျောင်းသို့ ရောက်လာသူ ရဟန်းရှင် လူပရိသတ်အား ရှိသမျှဖြင့် ဧည့်ဝတ် ပြုမြဲဖြစ်ကြောင်း သိရသည်။

အပြန်ခရီးတွင် ရက်ဆက် ရွာသွန်း

ဘုရားခန်းမှာ ဂျားခွဲပြီး

သာယာဂီတ (မကွေး)

မိ(၂)ကြိမ်ပေါက်ဆူ

တစ်နေ့သော အခါသမယတွင် ကျွန်တော့်ဆီကို ရခိုင်ပြည်နယ်၊ ဘောက်သီးစုရပ်ကွက်၊ လျှပ်စစ်လမ်း၊ စစ်တွေမြို့မှာနေထိုင်သော ကိုရခိုင်(ခ) ကိုဝင်းကျော်ဆိုသူ၏ဖုန်း ဝင်လာခဲ့လေသည်။

ကိုဝင်းကျော်သည် 'ကျွန်တော်နှင့် လွန်ခဲ့သော တစ်နှစ်ခန့်က မကွေး-ပြည် ကားတစ်စီးပေါ်တွင် ရင်းနှီးခင်မင် ခဲ့ကြရသည့် မိတ်ဆွေတစ်ဦးဖြစ်သည်။

'ဟဲလို... ကိုသာထက်ဇော်လား ခင်ဗျာ'

'ဟုတ်ကဲ့ အမိန့်ရှိပါ ခင်ဗျာ'

'ဟဲ...ဟဲ...ဟဲ ကိုသာထက်ဇော် ကျွန်တော် ကိုရခိုင်ပါဗျ'

'ဟင်... ကိုရခိုင်လား၊ ပြော ကျွန်တော် ဘာကူညီရမလဲ'

'ကျေးဇူးတင်ပါတယ်ဗျာ...။ဘာမှအ ကူအညီမလိုအပ်ပါဘူး၊ ကိုသာထက်ဇော် ဒီ ၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ သင်္ကြန် ကျွန်တော်တို့ ရခိုင်ပြည်နယ် စစ်တွေမြို့ကို အလည် လာမယ် မဟုတ်လား။ ကျွန်တော် မျှော်နေမယ်ဗျာ။ ခင်ဗျား ဆက်ဆက် လာရမယ်နော်'

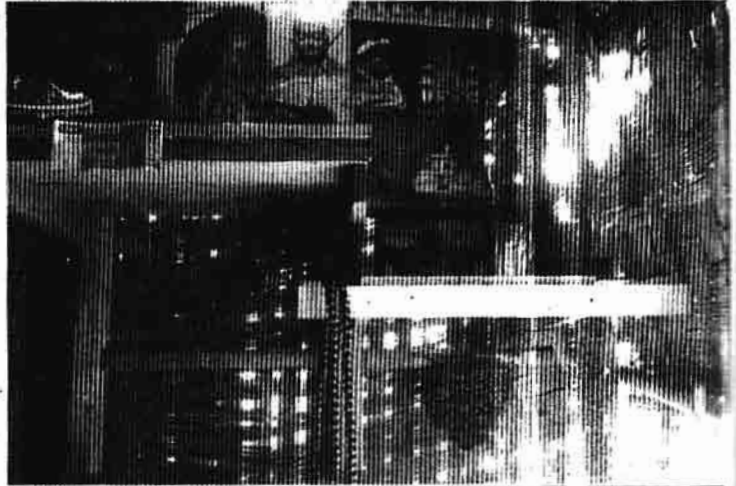
'လာတော့ လာချင်ပါတယ်ဗျာ ဒါပေမယ့်...'

'ဘာမှ ဒါပေမယ့်မနေနဲ့... ခင်ဗျား အသွားအပြန်ခရီးစရိတ်ကို ကျွန်တော် ဒကာခံမယ်။ နောက်ပြီး ခင်ဗျားအတွက် ခရီးသွား ဆောင်းပါးတွေလဲ တပေ့ တပိုက်ကြီး ရသွားနိုင်စေရမယ် ဟုတ်ပြီ လား။ လာမယ့်ရက် ကျွန်တော့်ဆီ ဖုန်းကြိုဆက် ဟုတ်ပြီနော် ဒါပဲ'

'ဟုတ်ကဲ့ပါ ကိုရခိုင်ရယ် လာဖြစ် အောင် လာခဲ့ပါ့မယ်'

ထို့ကြောင့် ကျွန်တော်သည် မကွေး ကားကြီးကွင်းထဲကနေ မကွေး-ပြည် လိုင်းကားစီး၍ ညနေ(၄)နာရီခန့်တွင်

၁၁၆ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

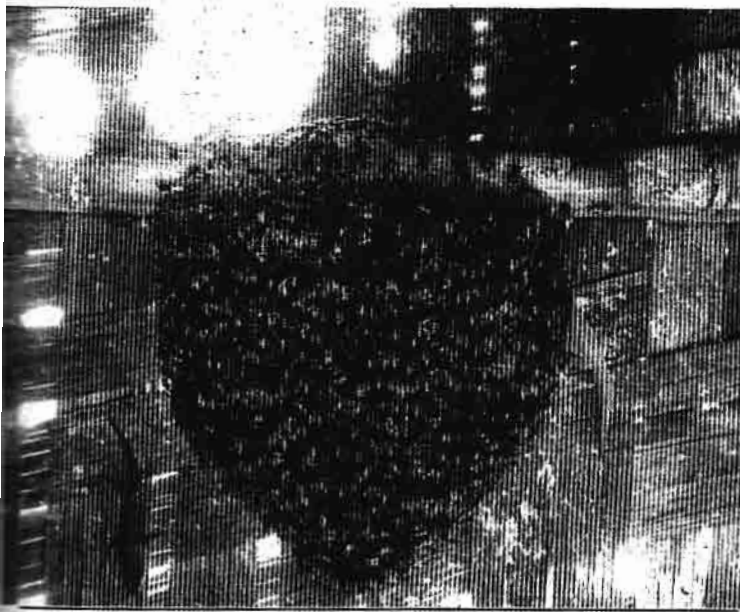
◆ ဘုရားခန်းနှင့် ဗျားခွဲကို တွေ့မြင်ရမည်

◆ ကိုရခိုင်(ခ)ကိုဝင်းကျော်ကို ဘုရားခန်းမှာ တွေ့မြင်ရမည်

စစ်တွေမြို့ခရီးစဉ်ကို စတင်ခဲ့လေတော့ သည်။ ပြည်မြို့ကို နံနက် (၆:၀၀)နာရီ ခန့်တွင် ကျွန်တော်ရောက်သွားခဲ့သည်။ ထိုမှတစ်ဖန် ညနေ(၅)နာရီတွင် ထွက်ခွာခဲ့ပြန်ရာ တောင်ကုတ်မြို့ကို နံနက်(၄)နာရီ၌ ရောက်ခဲ့သည်။

တောင်ကုတ်မြို့မှ အောင်တံခွန်(၃) ကားစီးပြီး ကျောက်ဖြူမြို့ကို နံနက် (၁၀:၀၀)နာရီခန့်တွင် ရောက်ခဲ့သည်။ ကျောက်ဖြူမြို့မှ မွန်းတည့်(၁၂)နာရီ တွင် ထွက်ခွာခဲ့ရာ ည(၈)နာရီခန့်တွင် မြေပုံမြို့ကို ရောက်သွားသည်။ နောက်

◆ ဗျာအုံ အိမ်ခြံမြေတည်ရာကို ကားကင်းစာရထားနှင့် တွေ့မြင်ရမည်

ထပ်နေနံနက်(၈)နာရီခန့်တွင် မြေပုံမြို့
 တနေ ထွက်ခွာခဲ့ပြန်ရာ ညနေ(၅)နာရီ
 နံန့်တွင် စစ်တွေမြို့သို့ရောက်ခဲ့သည်။
 စစ်တွေသင်္ဘောဆိပ်တွင် လက်ဖက်
 ချည်သောက် အပန်းဖြေပြီး ကျွန်တော့်
 ဇိတ်ဆွေကြီး ကိုဝင်းကျော်အိမ်ကို လိုင်း
 တာအီး၍ သွားခဲ့လေသည်။ ကျွန်တော့်
 တို့ မြင်သောအခါ ကိုဝင်းကျော်က
 သူ၏အဓိဋ္ဌာန် ယာယီတံစခန်းလေးထဲ
 တနေ ဝမ်းသာအားရ ကြိုဆိုလေ၏။
 ထို့နောက် ကိုဝင်းကျော်က
 ကျွန်တော့်ကို ရခိုင် စားကောင်းသောက်
 နှယ်ဟင်းလျာတို့ဖြင့် တည်ခင်း ဧည့်ခံ
 ဆွေးမွေးခဲ့လေသည်။ ထိုသို့ စား
 ဆောက်ရင်းကနေ ကျွန်တော့်မျက်စိ
 အစုံက ကိုဝင်းကျော်၏ အဓိဋ္ဌာန်
 ယာယီတံစခန်းရှိ ဘုရားခန်းဆီ
 အကြည့် ရောက်သွားခဲ့သည်။
 'ဟာ ကိုဝင်းကျော်၊ ခင်ဗျား ဘုရားခန်း
 ဆောက်မှာ ပျားအုံကြီး ဆွဲနေပါလားဗျာ။
 ကျွန်တော်လဲ ခင်ဗျားလို ၂၀၀၃ ခုနှစ်

ဩဂုတ်လ(၅)ရက်နေ့ ညနေ(၄:၃၀)နာရီ
 လောက် ဆိုက်ကယ်အပ်တွဲဌာန တန်းလျား
 မှာ ရှိတဲ့ ကျွန်တော့်ဆိုက်ကယ်ရဲ့ ရေခြင်းကို
 ပျားလာဆွဲခဲ့သေးတာ ကြုံရတယ်။
 ပိုပြီး ထူးဆန်းတာက ဆိုက်ကယ်အစီးပေါင်း
 (၇၀၀)ကျော်ရှိတဲ့အထဲမှာမှ အလယ်က
 ကျွန်တော့်ဆိုက်ကယ်ကိုရွှေ့ပြီး ပျားဆွဲခဲ့တာ
 ပဲ။ ကျွန်တော့်သူငယ်ချင်းက ပုန်းနဲ့ ပုတ်တမ်း
 တင် ရိုက်ခဲ့ပေမယ့် ပျက်သွားခဲ့တယ်။
 ကျွန်တော့်ဆိုက်ကယ် အပ်နံ့ချိန်နဲ့ ပြန်ယူ
 ဆောင်ချိန်(၄)နာရီခန့် အချိန်တိုအတွင်းမှာ
 ပျားလက်ကြံတစ်ခုခုအောင် လုပ်သွားနိုင်
 ကြတာလဲ တွေ့မြင်ခဲ့ရတယ်။
 ဒီအကျိုးဆက်တော့ ဒီကနေ့အထိ တိတိ
 ယထူထူးခြားခြား ဘာမှ ဖြစ်ပါလားသေးဘူး။
 ဒါနဲ့ ခင်ဗျားကော အခုလို ပျားအုံကြီး အုံ
 လာလို့ ဘာတွေ ထူးခြားဖြစ်စဉ် ကြုံဆုံရ
 သလဲဗျ'။
 ဒါက ဒီလိုရှိတယ် ကိုသာထက်ဇော်
 ရ။ ဒီပျားအုံကြီးဆွဲခဲ့တာက မှတ်မှတ်
 သားသား သက္ကရာဇ် ၁၃၇၅ ခုနှစ်။

ဝါဆိုလဆန်း(၁)ရက်၊ (၈-၇-၂၀၁၃)
 တနင်္လာနေ့ နံနက်(၁၀:၃၀)နာရီခန့်
 ကတည်းကဗျ။ ထူးခြားမှုကတော့
 ကျွန်တော် ထီ(၂)ကြိမ် ပေါက်ခဲ့တာ
 ပဲ။ ဆုကြီးတော့ မဟုတ်ပါဘူး၊ ဆုလေး
 တွေပါ။

'ပျားဆွဲပြီးနောက် ထူးခြားတဲ့
 အတိတ်နိမိတ် အိပ်မက်တွေပျိုးကော
 ကြုံခဲ့ရသလား'

'ကြုံဆို ကျွန်တော် တစ်ကြိမ်တစ်ခါမှ
 ယောက်ျားတဲ့အသေတွေနဲ့ ဘုရားပုထိုးတွေ
 ကို သွားရောက်ပြီး ဖူးတယ်လို့ အိပ်မက်တွေ
 ပုံကြာခဏ မက်၊ မက်နေတတ်တာပဲ'

'စရဏတရားအနေနဲ့ ကိုဝင်းကျော်
 ဘာတွေလုပ်လေ့ ရှိပါသလဲ၊ ရှိခဲ့ရင်
 ပြောပြပေးပါလား'

'ပဋ္ဌာန်းအကျယ်၊ ဂုဏ်တော်ပွားများ
 ပရိတ်ရွတ်ပွားတာတွေ နေ့စဉ် မပျက်
 မကွက် လုပ်လေ့ရှိသလို သတ္တဝါအားလုံး
 ကိုလဲ မေတ္တာမလပ် ဝိသပပေးပါတယ်။

နောက်ပြီး (၇)ရက်သားသမီးတွေကို
 နောက်ယုက်ဒုက္ခပေးလာလေ့ရှိတဲ့ စုန်း
 တိုက်၊ နတ်တိုက်၊ တစ္ဆေတိုက် စတာ
 တွေကိုလဲ အခကြေးငွေတစ်ပြားတစ်ချပ်
 မှမယူဘဲ မေတ္တာနဲ့ ရေစင် ရေမန်းနဲ့
 ကုသပေးနေပါတယ်'

'သာဓုပါဗျာ... သာဓု... သာဓု...။
 ဒီထက်မက ဆတက်ထမ်းပိုး ကယ်မ
 ပေးနိုင်တဲ့သူ ဖြစ်ပါစေလို့ ကျွန်တော်
 ဆုတောင်းပေးလိုက်ပါတယ်'

ကျွန်တော်သည် ကိုဝင်းကျော်အိမ်
 မှာ တစ်ပတ်ကြာ နေထိုင်ခဲ့ပြီးနောက်
 ဇာတိမြေကလေးသို့ ပြန်လာခဲ့ပေတော့
 သည်။

ဓမ္မာ ဟေဝ ရက္ခတိ ဓမ္မစာရီ
 သာထက်ဇော် (မကျေး)

ငွေထွက်နည်းပါး၍

ငွေ အလုံးအရင်းပစ်ပစ်ပေးသော

ဝါထာ

လူတိုင်း ငွေခွင်၊ ငွေဝင်လိုကြပါသည်။ ငွေထွက်မည်ကို မလိုလားကြပါ။ ကုန်သင့်၍ ကုန်သည်၊ သုံးသင့်၍ သုံးသည့်ငွေကိုပင် နှမြောနေတတ်ကြပါသေးသည်။

နေ့စဉ် ငွေဝင်၊ ငွေခွင်သော်လည်း ပုံစံမတူ ကွဲပြားခြားနားမှု ရှိနေပါသည်။

ငွေဝင်သည့်အချိန်တွင် တစ်ရာ၊ တစ်ထောင် လက်လီစိပ်ဝင်နေပြီး ထွက်သွားသည့်အချိန်တွင် သောင်းချီ၊ သိန်းချီ ထွက်သွားမည်ဆိုလျှင် ဝင်ငွေ ထွက်ငွေ ကွာဟမှု ကြီးမားပြီး စီးပွား မဖြစ်ထွန်းနိုင်ပါ။ **“အဝင်ကနည်၊ အထွက်ကြီး၊ ပစ္စည်းမတင်မှတ်”** ဟုပင် ရှေးစာဆိုရှိခဲ့ဖူးပါသည်။

ကျွန်ုပ်ကိုယ်တိုင်လည်း ငွေဝင်ကျပ်ပြီး ငွေထွက်ကြီးခဲ့သည့်ကာလတွေ များစွာ ကြုံဖူးပါသည်။ သို့သော် တစ်ကြိမ်လျှင် တစ်ထောင်ဝင်ပြီး ဆယ်ကြိမ်ဝင်ငွေ တစ်သောင်းရှိမှ တစ်ကြိမ်တည်း တစ်သောင်းထွက်သွားတာမျိုး ဖြစ်၍ ခုသာခံသာရှိခဲ့သေးသည်ဟုဆိုရပါမည်။

တစ်သောင်းဝင်ပြီး တစ်သိန်း ထွက်သွားမည်ဆိုပါလျှင် မတွေ့ခဲစရာ။

ထိုသို့မျိုး မဖြစ်စေရန်အတွက် ငွေအလုံးအခဲလိုက်၊ သပိတ်ဝင်၊ အိတ်ဝင်၊ အဝင်ကြီးမားစေရန် အောက်ပါဝါထာကို နေ့စဉ် နံနက်တိုင်း(၉)ခေါက် မပြတ်၊ မပျက် ရွတ်ဖတ်ပေးပါ။ ကျွန်ုပ်ကိုယ်တွေ့ အကျိုးထူးသဖြင့် လိုရင်း

၁၁၈ နက္ခတ္တရာဇ်မြေဥမဂ္ဂဇင်း

တိုရှင်း တင်ပြလိုက်ပါသည်။
ဗုဒ္ဓံ ဇေယျံ ဗုဒ္ဓံ သုခံ ဗုဒ္ဓံ လာဘံ ဗုဒ္ဓံ ဝနံ၊
ဓမ္မံ ဇေယျံ ဓမ္မံ သုခံ ဓမ္မံ လာဘံ ဓမ္မံ ဝနံ၊
သံဃံ ဇေယျံ သံဃံ သုခံ သံဃံ လာဘံ သံဃံ ဝနံ၊
ဣဝံ ဇေယျံ ဣဝံ သုခံ ဣဝံ လာဘံ ဣဝံ ဝနံ၊

အနက်
ဗုဒ္ဓံ-ဗုဒ္ဓေါ- မြတ်စွာဘုရားသည်၊
ဇေယျံ-ဇေယျော- လောကထက် ကြီးမြတ်တော်မူ၏။
ဗုဒ္ဓံ-ဗုဒ္ဓေါ- မြတ်စွာဘုရားသည်၊
သုခံ-သုခေါ- ဖလသမာပတ်ဖြင့် ချမ်းသာတော်မူ၏။
ဗုဒ္ဓံ-ဗုဒ္ဓေါ- မြတ်စွာဘုရားသည်၊
လာဘံ-လာဘော- လာဘ်လာဘနှင့် ပြည့်စုံတော်မူ၏။
ဗုဒ္ဓံ-ဗုဒ္ဓေါ- မြတ်စွာဘုရားသည်၊
ဝနံ-ဝနဝါ- သူတော်ကောင်းဥစ္စာရတနာနှင့် ပြည့်စုံတော်မူ၏။

ဓမ္မံ-ဓမ္မော- လောကုတ္တရာတရားတော်မြတ်သည်၊
ဇေယျံ-ဇေယျော- လောကထက် ကြီးမြတ်တော်မူ၏။
ဓမ္မံ-ဓမ္မော- လောကုတ္တရာတရားတော်မြတ်သည်၊
သုခံ-သုခေါ- ချမ်းသာခြင်းကို ဖြစ်စေ၏။
ဓမ္မံ-ဓမ္မော- တရားတော်မြတ်သည်၊
လာဘံ-လာဘော- လာဘ်လာဘနှင့် ပြည့်စုံတော်မူ၏။
ဝနံ-ဝနဝါ- ဥစ္စာနှင့် ပြည့်စုံတော်မူ၏။
သံဃံ-သံဃော- သံဃာတော်သည်၊
ဇေယျော- လောကထက် ကြီးမြတ်တော်မူ၏။
သံဃံ-သံဃော- သံဃာတော်သည်၊
သုခံ-သုခေါ- ချမ်းသာတော်မူ၏။
သံဃံ-သံဃော- သံဃာတော်သည်၊
လာဘံ-လာဘော-

ထာတ်လာဘနှင့် ပြည့်စုံတော်မူ၏။
သံယံ-သံယော- သံယာတော်သည်။
နေ-နေဝါ- သူတော်ကောင်းဥစ္စာ
ရတနာနှင့် ပြည့်စုံတော်မူ၏။

ကူဝံ-ဝေ- ဤသို့၊ ဝေယျ-ကြီး
မြတ်တော်မူ၏။ ကူဝံ-ဝေ- ဤသို့၊
ဆုခံ- ချမ်းသာ၏။ ကူဝံ-ဝေ- ဤသို့၊
ထာတ်-လာဘော- လာဘ်လာဘ
နှင့် ပြည့်စုံတော်မူ၏။ ကူဝံ-ဝေ-
ဤသို့၊ နေ-နေဝါ- ဥစ္စာနှင့် ပြည့်စုံ
တော်မူ၏။

[ဤပါဠိများသည် မြတ်စွာဘုရား
ဘော ပါဠိအဋ္ဌကထာတို့၌ လာသော
ပါဠိမဟုတ်ခြင်းကြောင့် အဆင်ပြေ
သလိုသာ အနက်ပေးလိုက်ရ၏။]

[ဤဂါထာတော် ပါဠိအနက်ကို
ဗုဒ္ဓကုမ္ပဏီလီမိတက်နှင့် ပါရမီပုဂံ
တို့၏ ပါဠိအယ်ဒီတာဆရာကြီး ဦးသန်း
အောင်ရွှေ (ပဗ္ဗာဓိယ(မဟာဝဂ္ဂါဒိဋ္ဌိနိဗ္ဗာ
နုတ်ထူး)၊ ဒီယဘာဏက-ဒီယနိကာယ
အာစာရီ(နိကာယဝိပလ)၊ မှ ပြန်ဆိုပေး
အံ့သည်။]

အလွန်လွယ်ကူပြီး အလွန်လည်း
နှိုင်းသော ဂါထာတော်ဖြစ်ပါသည်။
ဆွတ်များပြီးငွေထွက်နည်းသွားပါမည်။

တစ်နည်းအားဖြင့် “ငွေဝင်က ကြီး၊
ငွေထွက်နည်း၊ ပစ္စည်းတင်ပြီမှတ်” ဟု
င် ဖြစ်ပါသည်။ ရွတ်ပွားရလည်း
ဇာန်ကူပြီး အလုပ်လုပ်ရင်းပင် စိတ်ထဲ
မှ ရွတ်ပွားပေးနေနိုင်ပါသည်။

ထူးခြားမှု အကျိုးကျေးဇူးသည်
သင့်ထံ ဆိုက်ဆိုက်မြိုက်မြိုက် ရောက်
လာပါမည်။ မူရင်းမှာ ဆရာတော်
ဦးဘုသလ (သပြေတောကျောင်း) မှ
ရေးခြင်းခဲပါသည်။

ကျောက်ဖရုံသီးတစ်လုံး ဆေးအသုံး

ကျောက်ဖရုံသီးသည် ကျွန်တော်တို့ လူသား
တွေအတွက် များစွာ အသုံးဝင်ပြီး ဆေးအသုံးပါ
သုံးစွဲနိုင်သော အသီး ဖြစ်ပါသည်။

ကိုယ်နဲ့ ချွေးနံ့ဆိုးသူများ အထူးသဖြင့် ချိုင်း
ချွေးနံ့ နံ့သူများအတွက် ကျောက်ဖရုံသီးကို
ဟင်းချက်စားခြင်း၊ အတို့အမြှုပ် ပြုလုပ်စား
ခြင်း၊ ကျောက်ဖရုံသီးဟင်းချို မကြာခဏ
ချက်သောက်ပေးခြင်းဖြင့် ကိုယ်သား ကိုယ်ရေ
အေးမြကြည်လင်ပြီး အနံ့ဆိုး ပျောက်ကင်းစေ
ပါသည်။

အလွယ်တကူ သုံးလိုလျှင် အသင့်ပြုလုပ်ပြီး
သော ကျောက်ဖရုံယို ဝယ်ယူ စားသုံးပေးနိုင်
ပါသည်။ လက်တွေ့ အသုံးတည်ပြီး အကျိုးရှိခဲ့သူ များလှပြီ ဖြစ်ပါသည်။

အမျိုးသမီးများ အသက်လေးဆယ်အရွယ်တွင် သွေးဆုံးဝေဒနာရောဂါဖြစ်
တတ်ပါသည်။

ထိုအမျိုးသမီးများအတွက် ကျောက်ဖရုံသီး ကြီးကြီးနှင့်ရင့်တစ်လုံး ရယူပြီး အညှော်ထိပ်ပိုင်း
လက်သုံးသစ်ခန့် တိတိခို ဖြတ်၍ အတွင်းမှ ကျောက်ဖရုံနှင့် အေးဖျား ပြောင်စင်အောင်
ဖယ်ရှားပါ။

ထို့နောက် ကျောက်ဖရုံသီးအတွင်း သကြားအပြည့်ထည့်ပြီး လုံးဖြတ်ထားသော ကျောက်
ဖရုံသီးထိပ်ပိုင်းနှင့် ပြန်ပိတ်၍ ဖိအေးထားပါ။

နှစ်ရက်ခန့်ရှိလျှင် သကြားများ ပျော်သွားပါမည်။ ထပ်မံ၍ သကြားများထည့်ပါ။ နောက်
ဆုံးတွင် ကျောက်ဖရုံသီးအတွင်းသားများ အားလုံး သကြားနှင့်အတူ အဆည်ပျော်သွားပြီး
ကျောက်ဖရုံသီး၏ အပေါ်ယံ အခွံဟာ အကာသာ ကျန်ပါမည်။

ထိုအခြေအနေအရာမှ ကျောက်ဖရုံသီး အတွင်းမှ အရည်ကို နံနက်တစ်ကြိမ်၊ ည တစ်ကြိမ်
ဟင်းသောက်စွန့်စားစွန့်စား သောက်ပေးပါ။

ယင်း ကျောက်ဖရုံသီးတစ်လုံး (ဝါ) ဆေးတစ်ဖုနှင့်ပင် အမျိုးသမီးများသွေးဆုံး
ဝေဒနာ မခံစားရတော့ဘဲ ပျောက်ကင်းသွားမည်ဖြစ်ပြီး အသားအရေ စိုပြည်လှပ
အေးမြစေပါသည်။

လက်တွေ့ဆေးအသုံးဖြစ်ပြီး မည်သည့် ဘေးထွက်ဆိုးကျိုးမှ မရှိပါ။

နေမဝင်(နတ်ဟောက်)

နတ်ဟောက် လှမြင့်သစ်

အာရုံကြောနှင့် အကြောအားနည်းသူများအတွက်

ကြောမင်း အကြောအားဆေး

(ယာယီ တိုင်းရင်းဆေးဝါးမှတ်ပုံတင်အမှတ် ၀၇၀၁YR ၀၀၆၀ ၂၅)

ကြောခြားနှင့် ပြုချက်အမှတ် တဆဝက(စာနယ်ဇင်း) ၅၂/၀၅၁၃

မင်္ဂလာပါ ဆရာ'

မင်္ဂလာပါဗျာ။ ဘယ်သူတွေများလဲ မှတ်တယ် ရှေ့နေကြီး ဦးအောင်ဝင်းနိုင်တို့ကို။ ဘယ်က လှည့်လာကြတဲ့'

ဆရာမိ သက်သက်လာတာပါ။ ဒီ ကျွန်တော့်မိတ်ဆွေ ဦးဇော်ထွန်းက ရုံးဝန်ထမ်းဆိုတော့ အလုပ်များ၊ အထိုင်များလို့နဲ့ တူတယ်။ ထိုင်းပိုင်းလေးလံနေပြီး အမြဲတမ်း ညောင်ညာကိုက်ခဲကာ အကြောတွေတက်နေလို့ ညတိုင်းလိုလို နင်းခိုင်း၊ နှိပ်ခိုင်းနေတာ တွေတာနဲ့ ဆရာမိ ခေါ်လာတာ'

ဒါဆိုရင် ဦးဇော်ထွန်းရဲ့ ညာဘက်လက် တစ်ချက်လောက် ပြပါဦး။ ကျွန်တော် သွေးစမ်း အဖြေရှာကြည့်မယ်'

ဟုတ်ကဲ့ ဆရာ။ လိုအပ်သလိုသာ ကုသပေးပါ'

ဪ... ဦးဇော်ထွန်းမှာ အာရုံကြောအားတွေ့ အကြောအား တွေ နည်းလာလို့ အခုလို ဖြစ်လာတာပါ'

အာရုံကြောအားနည်းရင် ဒီလိုမျိုး ခံစားရသလား ဆရာ'

အာရုံကြောတွေ့ အကြောတွေ့ အားနည်းလာရင် နောက် ကြောတက်၊ ဇက်ကြောထိုးခြင်း၊ ခြေလက်တွေ အားမရှိသလိုဖြစ် ခြင်း၊ ခြေလက်တွေ တုန်ယင်လာတတ်ခြင်း၊ အမြဲတမ်း လေးလံ ထိုင်းပိုင်းနေခြင်း၊ ခြေကုန်လက်ပန်းကျသလိုခံစားခြင်း၊ အမြဲတမ်း လိုလို ခြေလက်တွေ ညောင်ညာတောင့်တင်းခြင်း၊ ခြေလက်တွေ ကပ်ခြင်း၊ လုပ်ချင်ကိုင်ချင်စိတ်တွေ လျော့နည်းလာပြီး နုံးချည့် သလိုမျိုး ခံစားရတတ်ပါတယ်။

အာရုံကြောနဲ့ အကြောတွေ့ အားနည်းတော့ ကြွက်သားတွေ အဆစ်အဆက်အရွတ်တွေပါ အားနည်းသွားစေပါတယ်။ ဒီအခါမှာ လေးလံထိုင်းပိုင်း ကိုက်ခဲခြင်း၊ အားမရှိသလိုမျိုး ခံစားရခြင်း၊ အကြောတက် ညောင်ညာခြင်း၊ လေဖြန်း၊ လေဖြတ်၊ သွက်ချာပါဒ ရောဂါတွေ ဖြစ်ပေါ်ခြင်း၊ ခြေတုန်၊ လက်တုန်၊ လည်ပင်း၊ ဦးခေါင်း တွေ့ တုန်ယင်ခြင်းတွေ ဖြစ်ပေါ်ခံစားရတတ်ပါတယ်'

ဟုတ်လား ဆရာ။ ကျွန်တော့်ကို အကောင်းဆုံးဆေးတွေ လမ်းညွှန်ပေးပါ'

ဦးဇော်ထွန်းအတွက် အကောင်းဆုံးဆေး ပေးရမယ်ဆိုရင် အာရုံကြောနဲ့ အကြောအား အဆစ်အရွတ် ကြွက်သားအားတွေ အထူးကောင်းမွန်စေတဲ့ စကြာမင်း အကြောအားဆေးကိုသာ ခိုဝဲပါ'

စကြာမင်း အကြောအားဆေးက ဘာတွေကောင်းလဲ ဆရာ'

ဘာတွေကောင်းလဲဆိုရင်တော့ အာရုံကြောနဲ့ အကြောများ ပိတ်ဆို့ရောင်ရမ်းပြီး နောက်ကြောတက် ဇက်ကြောထိုးခြင်း၊

သတိမှတ်ဉာဏ်နည်းခြင်း၊ အာရုံကြောများ၊ အကြောများ၊ ကြွက် သားများ အားနည်းရောင်ရမ်းခြင်း၊ အခိုးကျိုးပေါင်းတက်ခြင်း၊ လက်ခြေများ အားမရှိသလိုဖြစ်ခြင်း၊ အကိုင်းအတွယ်မပြုခြင်း၊ ထုံကျဉ်ကိုက်ခဲခြင်း၊ အကြောများ တောင့်တင်း၍ ဆိုင်းနေခြင်း၊ လှုပ်ရှားမှုများ အားနည်းနေကျေးခြင်း၊ ခြေကပ်လက်ကပ်ဖြစ်ခြင်း၊ လက်မြှောက်မရခြင်း၊ ခါးနာ၊ ခါးတောင့်၊ ခါးကိုက်ခြင်း၊ အောက် ပိုင်းများ ထုံကျဉ်လေးလံညောင်ညာကိုက်ခဲခြင်း၊ ခြေလက် မသယ်နိုင်ခြင်း၊ အထိုင်အထလေးလံခြင်း၊ အမျိုးသားများ ပန်းသေ ပန်းညှိုး ဖြစ်ခြင်း၊ အကြောသေခြင်း၊ ဒူးနာ၊ ဒူးကိုက် ဒူးရောင်ခြင်း၊ ဒူးဆစ် အကျောအဆန့်မရခြင်း၊ အဆစ်ရောင်၊ အဆစ်နာ၊ အဆစ်ကိုက် လေးဖက်နာဖြစ်ခြင်း၊ အတက်စာနည်း နည်းစားရုံနဲ့ အကြောတက် ညောင်ညာလာခြင်း တစ်ကိုယ်လုံး သွက်လက် ပေါ့ပါးမှုမရှိခြင်းများကို သက်သာပျောက်ကင်းပြီး ကျန်းမာသန်စွမ်းကာ သွက်လက်ပေါ့ပါးစေတဲ့ဆေး ဖြစ်ပါတယ်။ ဒါ့အပြင် လေဖြတ်၊ လေငန်၊ သွက်ချာပါဒရောဂါများအတွက်လဲ ကာကွယ် ဆေးအဖြစ် တစ်နေ့တစ်ကြိမ် ဆေး(၅)ပြား ခိုဝဲပြီး ကြိုတင် ကာကွယ်နိုင်ပါတယ်'

'ဒီဆေးဟာ ဆရာဆေးတိုက်မှာပဲ ရသလား ဆရာ'

'ကျွန်တော့်ဆေးတိုက်အပြင် အမြို့မြို့ အနယ်နယ်ရှိ ဆေးမျိုးစုံ ဆိုင်တိုင်းမှာ ရနိုင်ပါတယ်'

'အခုဆိုရင် ကျွန်တော့်မှာ စကြာမင်း အကြောအားဆေးအဖွင့် ကြောင့် ကျန်းမာသန်စွမ်းပြီး သွက်လက်ပေါ့ပါးနေပါပြီ။ အာရုံ ကြော အားနည်းနေသူများ၊ အကြောအားနည်းသူများ၊ အဆစ် အရွတ် ကြွက်သားအားနည်းသူများ၊ အသက်(၄၀)ကျော်သူများ နဲ့ အာရုံကြောအားနည်းတဲ့ ကလေးလူကြီး၊ အမျိုးသား၊ အမျိုး သမီးများအတွက် အကောင်းဆုံး အဖော်မွန်ဖြစ်တဲ့ စကြာမင်း အကြောအားဆေးကို အိမ်တိုင်းဆောင်ထားပြီး ခိုဝဲကြပါလို့ အကြံပြုပါရစေ'

ဆရာမြင့်
စကြာမင်းဆေးတိုက်
အမှတ်၈/၆၆၆ သာယာဝတီပန်း၊ သန္တာမှတ်တိုင်အနီး
မြောက်ဘက်လမ်း၊ ဇနီး ၇၂၂၅၁

ဦးဇော်ထွန်း

၁၂၀ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

မြောက်ဦးမြို့မှ မပုပ်မသိုး

ရခိုင်ပြည်နယ်တွင် “အကျင့်
ဆန်း သီလပန်းနှင့် ရဟန်းကိုးပါး
ပေါ်လိမ့်မယ်” ဆိုသော အတိတ်
ဘာောင်တစ်ခု ဟိုးလေးတကျော်
နှစ်

ဆိုလိုသည်မှာ ဤပုဂ္ဂိုလ်များသည်
အခြားပုဂ္ဂိုလ်တို့ကဲ့သို့ မဟုတ်မူဘဲ
ပိဿနာသမထလုပ်ငန်းကို အထ
မြောက်အောင်ထိ ကျင့်ကြံအားထုတ်
ခြင်းကို ဆိုလိုပါသည်။

ရခိုင်ပြည်နယ်တွင် ဤကဲ့သို့ ပုဂ္ဂိုလ်
များ ကိုးပါးပေါ်လိမ့်မည်ဟု အဓိပ္ပာယ်
ဆောင်ပါသည်။ ထိုကဲ့သို့ ရဟန်းကိုးပါး
တွင် အရှင်ဘဒ္ဒန္တလာဘာလည်း တစ်ပါး
အပါအဝင် ဖြစ်လေသည်။ ဆရာတော်
အဖြစ်စဉ်မှာ...

ဆရာတော်၏ မွေးရာဇာတိ၊
ဖခမည်းတော်၊ မယ်တော်နှင့်
မွေးချင်းညီမများ

ဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တလာဘာကို
မြောက်ဦးမြို့နယ်၊ တင်းထိန်ရုံကျေးရွာ
၌ ဖခမည်းတော် ဦးမဲအောင်(ခေါ်)
ဦးရဲဘော်သူ၊ မယ်တော် ဒေါ်ယိုင်သာ
ညိုတို့မှ ၁၂၈၆ ခုနှစ်၊ တပို့တွဲလဆန်း
(၅)ရက် ဗုဒ္ဓဟူးနေ့ မွေးဖွားသန့်စင်
တော်မူခဲ့ပါသည်။

ဆရာတော်၏ ငယ်မည်မှာ
မောင်စောလှဦး ဖြစ်သည်။

ဆရာတော်၏ မွေးချင်းညီမများမှာ
တောင်ရပ် ရပ်ကွက်နေ ဒေါ်မစောလှ
(ကွယ်လွန်)နှင့် မြို့သစ်ရပ်ကွက်နေ
ဒေါ်မစောသာတို့ ဖြစ်ကြပါသည်။

အိမ်ထောင်ပြုခြင်း

မောင်စောလှဦးသည် အသက်(၁၉)
နှစ်အရွယ် ၁၃၀၅ ခုနှစ်တွင် မြောက်ဦး

မပုပ်မသိုး ဘဒ္ဒန္တ လာဘာ

၆။ အလောင်းတော် (၁)

စောလှဦး
(မြောက်ဦး)

သက်တော်(၈၆)နှစ် သိက္ခာတော်(၅၅)ရှိ ဘဒ္ဒန္တလာဘာ
ပူး၍ ဖြစ်ရပုံ

◆ သက်တော်(၈၆)နှစ် သိက္ခာတော်(၅၅)ရှိ ဘဒ္ဒန္တလာဘာ၊ ဇူလိုင်လ

မြို့နယ်၊ မဟာထီးကျေးရွာမှ ဒေါ်မိုးသာ
နှင့် အိမ်ထောင်ပြုခဲ့လေသည်။

စိတ်သဘောချင်း မတိုက်ဆိုင်၍
ကွာရှင်းခဲ့ပြီး မြောက်ဦးမြို့နယ်၊ ဘုရား
များကျေးရွာမှ (ဖ)ဦးထွန်းစိန်+
(မိ)ဒေါ်အောင်မဦးတို့၏ သမီး မပန်း
သာနုနှင့် ဒုတိယအိမ်ထောင် ပြုခဲ့ပါ
သည်။

၁၃၁၉ ခုနှစ်၊ ကဆုန်လဆန်း (၁၃)
ရက် ကြာသပတေးနေ့တွင် တစ်ဦး
တည်းသောသား မောင်စောမောင်သာ
ကို ထွန်းကားခဲ့ပါသည်။

သာသနာ့တောင်သို့ ဝင်ရောက်
တော်မူခြင်း

ဆရာတော်သည် ဖခမည်းတော်
မယ်တော်တို့က ပစ္စယာနက္ခဟ
သာသနာ့အိယိကာအဖြစ် ခံယူကာ
ဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တဥက္ကဏ္ဍ(စိတ္တသူခ
ကဗ္ဗဌာန်းကျောင်းတိုက် မြောက်ဦးမြို့
ယခု မင်္ဂလာသီရိမဟာသတိပဋ္ဌာန်
ကျောင်းတိုက် ပုလဲမြို့သစ်၊ ရန်ကုန်မြို့)
အား ဥပဇ္ဈာယ်ပြုလျက် ရှင်သာမဏေ
အဖြစ် ခံယူခဲ့ပါသည်။

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၁၂၁

ဘဒ္ဒန္တလာဘာအား တေးတိုက်ဖူးခြင်းရုပ်

သက်တော် (၈၆) နှစ် သိက္ခာတော် (၅၁) ရှိ
ဘဒ္ဒန္တလာဘာအား တေးတိုက်
ဖူးခြင်းရုပ်

◆ ဘဒ္ဒန္တလာဘာအား

တေးတိုက်ဖူးခြင်းရုပ်

◆ သက်တော်(၈၆)နှစ် သိက္ခာတော်(၅၁)ရှိ

ဘဒ္ဒန္တလာဘာအား တေးတိုက်ဖူးခြင်းရုပ်

ဆရာတော်သည် သက္ကရာဇ် ၁၃၂၀ ပြည့်နှစ်တွင် ဖခမည်းတော် မယ်တော် တို့က ဥဒကုက္ကေမသီရိတော်၌ ရသေ့ တောင် အရှေ့တောင်ကျောင်းဆရာ တော် ဘဒ္ဒန္တပိမလ(သုဗ္ဗောဂိုဏ်း)အား ဥပဇ္ဈာယ်ပြုလျက် မြင့်မြတ်သော ရဟန်းဘဝ တက်လှမ်းခဲ့ပါသည်။ ဘွဲ့တော်မှာ ဘဒ္ဒန္တလာဘာပင် ဖြစ် သည်။

ဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တလာဘာသည် ၁၃၂၀ ပြည့်နှစ် ပထမဝါကို မင်းပြားမြို့ ကျိန်းတောင် စိတ္တသုခကမ္မဋ္ဌာန်း ကျောင်း၌ သီတင်းသုံးခဲ့ပြီး (၁၃၂၁- ၁၃၂၂)ခုနှစ်တွင် ဒုတိယနှင့် တတိယ ဝါတို့ကို ပုဏ္ဏားကျွန်းမြို့ စိတ္တသုခ ကမ္မဋ္ဌာန်းကျောင်းတွင် သီတင်းသုံးကာ စတုတ္ထနှင့်ပဉ္စမဝါတို့ကို (၁၃၂၃- ၁၃၂၄) ခုနှစ်တွင် မြောက်ဦးမြို့ စိတ္တ သုခကမ္မဋ္ဌာန်းကျောင်းတွင် သီတင်းသုံး

၁၂၂ နှစ်ပြည့်ရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

တော်မူခဲ့ပါသည်။ ထိုသို့ သီတင်းသုံးတော်မူရင်း ဆရာတော်သည် ပါတိမောက်သဒ္ဓါ၊ သင်္ဂြိုဟ်၊ ဝိနည်းငါးကျမ်း၊ သုတ်သုံး ကျမ်း၊ သင်္ခါ၊ အဋ္ဌကထာ၊ ဆန်း အလံကာ၊ ဝိထိလက်ရိုး၊ ဝိထိလက် ဆန်း၊ နက္ခတ်၊ ဗေဒင် စသော ပရိယတ္တိ စာပေများကို မျောက်တောင်ဆရာ တော်(ကျောက်တော်မြို့နယ်)၊ ထွန်း ရဝေဆရာတော် (ရသေ့တောင်မြို့နယ်) တို့တွင် သင်ယူလေ့လာခဲ့ပါသည်။ သမထဝိပဿနာ လုပ်ငန်းတို့ကို ဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တဉာဏစက္က၏ ဥပနိဿယအတိုင်း ကျင့်ကြံအားထုတ် ခဲ့ပါသည်။

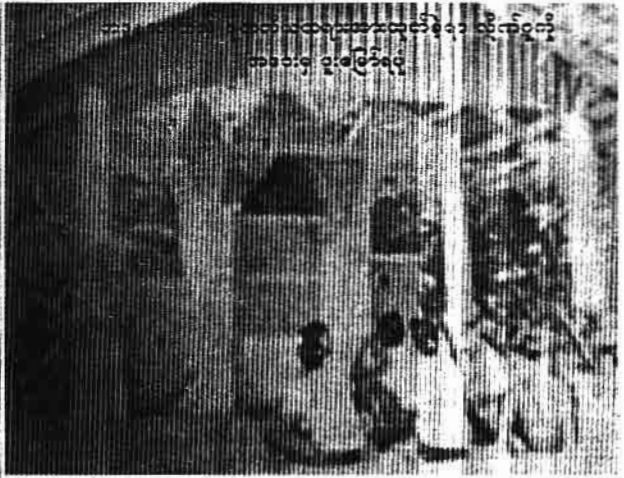
မဟာသုခတောရကျောင်းတိုက်
တည်ဆောက်ခြင်း

၁၃၂၅ ခုနှစ် ပွင့်လင်းရာသီ၏

တစ်နေ့တွင် ဖြစ်ပါသည်။ ဘဒ္ဒန္တဉာဏ စက္ကက “အရည်ဝါသီ မည်သူ တော ထွက်မှာလဲ” ဟုမေး၏။ မြောက်ဦးမြို့ စိတ္တသုခ ကမ္မဋ္ဌာန်းကျောင်းတိုက်တွင် ဖြစ်သည်။

ဘဒ္ဒန္တလာဘာ၊ ဘဒ္ဒန္တဝရနှင့် တပည့် ရဟန်း(၄,၅,၆)ပါး ရိုနေ၏။ ပထမ အချိန်တွင် ဆိတ်ဆိတ်နေပြည်တန်ဆို သော စကားကို နှုတ်ငုံထားကြသည့် အလား မည်သူမျှ ဖြေကြမည့်သူမရှိ ထိုအခါ ဘဒ္ဒန္တဉာဏစက္ကက ထပ်၍ “တောထွက်မည့်ပုဂ္ဂိုလ် တစ်ပါးမျှ မရှိကြဘူးလား” ဟု မေး၏။ ထိုအခါ ဘဒ္ဒန္တလာဘာက မဝံ့မရဲနှင့် “တပည့် တော် ထွက်ပါ့မယ်ဘုရား” ဟု လျှောက်၏။

ထိုအခါ ဆရာတော်က မိမိ တပည့် ဒကာ၊ ဒကာမများကို နောက်နှော် ဓား ပေါက်တူးများ အဆင်သင့် ယူခဲ့

တက္ကသိုလ်တန်းတက်နေသော ဦးစိန်လွင်
အဖေ ဦးစိန်လွင်

တက္ကသိုလ်တန်းတက်နေသော
အဖေ ဦးစိန်လွင်

အဖေ ဦးစိန်လွင်
အမိ ဒေါ်အောင်စန်း

ကြရန်မှာကြားလိုက်လေ၏။ နောက်
နေ့တွင် မြောက်ဦးမြို့ စိတ္တသုခ
ဓမ္မဌာန်းကျောင်းတိုက်မှ အရှေ့ဘက်
အရပ်သို့ တောင်နှစ်လုံး၊ သုံးလုံးကျော်
ပြီး ဝါးချေတောင်(လက်ဆီးကန်)သို့
ဆော့ရကျောင်း ဆောက်ရန်အတွက်
နေရာရှာရန် ထွက်ခွာတော်မူခဲ့ပါသည်။
ဝါးချေတောင်သို့ ရောက်သောအခါ
ဆန္ဒတူညီစကားမှ ဦးဆောင်ပြီး ဤ
နေရာ ဤဒေသများကို ခုတ်ထွင်
ရှင်းလင်းကြပါဟု အမိန့်ရှိလေသည်။
ဤနေရာ၌ ဖခမည်းတော်၊
မယ်တော်တို့က ဝါးကျောင်းငယ်တစ်
ဆောင် ဆောက်လုပ်၍ လှူဒါန်းခဲ့ပါ
သည်။ ဤကျောင်းအားလည်း “မဟာ
ဆရာတော်ကျောင်းတိုက်” ဟု
ခေါ်ဆိုခဲ့လေသည်။

အကျင့်ထူးဆန်း သီလပန်း

ဆရာတော်သည် တောထွက်သည်
နေ့မှစ၍ မည်သည့် သာဓကနာဓကကို
လှုပ်တော်မမူ။ ဝတ္ထုအလှူငွေများ

ကိုလည်း လက်ခံတော်မမူ။ တရား
အလုပ် (သမထဝိပဿနာအလုပ်)ဖြင့်
သာ အချိန်ပြည့်နေတော်မူခဲ့သည်။
ဆရာတော်အရှင်သည် ညအခါ
များတွင် သင်္ချိုင်းများ၌သာ လှည့်လည်
၍ တရားအားထုတ်တော်မူလေ
ရှိသည်။ ရောက်လေရာ အရပ်များ၌
လည်း တောမှီပျော်မွေ့သည်။ လူသူ
လေးပါးနှင့် ဝေးရာသို့ သွားရောက်၍
တစ်ပါးတည်း ဧကစာရီ နေခဲ့သည်က
များ၏။ ဆရာတော်သည် မူလကပင်
စကားနည်း၍ အလုပ်ကိုသာ ကြိုးစား
ဆောင်ရွက်နေတတ်သူ ဖြစ်၏။
ဆရာတော်အရှင်သည် သီလဂုဏ်၊
သမာဓိဂုဏ်၊ ပညာဂုဏ်တို့နှင့် ပြည့်စုံ
ပေသည်။ ကမ္မဋ္ဌာန်းဘာဝနာတရားနှင့်
ဂူတင်အကျင့်တို့ကို အဓိဋ္ဌာန်ပြု၍
ဆောက်တည်ခဲ့လေသည်။ ဆရာတော်
အရှင်၏ အကျင့်သီလ၊ သမာဓိမှာ
အလွန်ဖြူစင်၏။
ဆရာတော်သည် ဝိနည်းကို လွန်စွာ
လေးစားလျက် ဂူတင်ရှစ်ပါးအထိ

ဆောက်တည်ခဲ့သည်။ ဆရာတော်ကြီး
အားထုတ် ဆောက်တည်ခဲ့သော
ဂူတင်(၁၃)ပါးတို့တွင် တိစိဝရိကဂူတင်၊
ကောသနိကဂူတင်၊ အာရည်ကဂူတင်၊
ရုက္ခမူလဂူတင်၊ နေသန္တိကဂူတင်၊
သောသာနိကဂူတင်၊ ပိဏ္ဍာပါတီ
ဂူတင်၊ သယဒါနဂူတင် စသည်တို့ကို
တည်ဆောက်ခဲ့သည်က များပါသည်။
ဝါတွင်းကာလ၌ ဂူတင်(၁၃)ပါးလုံး
ကို ဆောင်တော်မူခဲ့သည်။ ထို့ပြင်
ဆရာတော်ကြီးသည် ပစ္စည်း
လာဘ်လာဘ မမက်မော အကျင့်သီလ
ကိုလည်း အလွန်လေးစား၏။ အနီး
ပတ်ဝန်းကျင်ကို (၄)တောင်ထက်ပို၍
မကြည့်။ မည်သူ့ကိုမဆို မော်၍ပင်
ဘယ်အခါမှ မကြည့်ဘူး။ အနေအထိုင်
အပြောအဆိုတို့မှာ အတုယူလောက်
အောင် ကြည့်ညိုစရာ ကောင်းလှသော
ဆရာတော်ကြီးဖြစ်၏။
ဆရာတော်ကြီးသည် ရသလောက်
နှင့် ကျေနပ်ရောင်ရဲ၏။ လူသူမရှိ
ချွန်နွယ်ဝိတ်ပေါင်းဖြင့် တောအတိမ်ခြင်း
နက္ခတ္တရောင်ခြည်ပစ္စည်း ၁၃

တက္ကသိုလ်တစ်ခု၏ ရုပ်တုလုပ်တော်ကို အနီးကပ်စူးမြင်ရပုံ

► တက္ကသိုလ်တစ်ခု၏ ရုပ်တုလုပ်တော်ကို အနီးကပ် စူးမြင်ရပုံ

► သံဃာတော်များ အစွမ်းစွမ်း အစွမ်းစွမ်း ကြွတော်လာကြပုံ

သံဃာတော်များ အစွမ်းစွမ်း အစွမ်းစွမ်း ကြွတော်လာကြပုံ

ကြောင့် တစ္ဆေခြောက်သည်။ မြေကြမ်းသည်။ တောကြမ်းသည်ဟု သတင်းကြီးသော တောတောင်များသို့ တစ်ပါးတည်းကြွပြီး နေသည်ကများ၏။

အုတ်အုတ်ကျက်ကျက် အသံများ၊ ဆိုင်သံပုံသံများ၊ ဆူညံသော စကားသံများ၊ အမွှေးနံ့သာနံ့များ၊ အလွန်ပုပ်သောအနံ့များ၊ လှပသော မိန်းမများ

အလွန်အရပ်ဆိုးသော ပုံသဏ္ဍာန်အမျိုးမျိုးရှိသည့် နာနာဘာဝများ၏ ခြောက်လှန့်ခြင်းနှင့်အတူ “ပဉ္စင်၊ ဒီကထွက်သွားပါ” ဆိုသော အသံနက်ကြီးများဖြင့်တစ်ဖုံ ချောင်းဟန်သံပြုပြီး “ငါတို့ရှိရဲ့ ဘာမှ မကြောက်နဲ့” ဟု ပြောသည်များကို အတိုင်းသား ကြားရလေသည်။

၁၂၄ နက္ခတ္တရာဇ်မြို့မြို့မဂ္ဂဇ်း

မေတ္တာကမ္မဋ္ဌာန်း ကျင့်ကြံပွားများခဲ့သော မထေရ်ခြတ်၏ မေတ္တာကမ္မဋ္ဌာန်းကြောင့် ထုံနာနာဘာဝအန္တရာယ်မှ ကင်းလွတ်ခဲ့လေသည်။

ဆရာတော်သည် မိမိ၏ ကျင့်ဝတ်ကိုလည်း ဘယ်တော့မှ အပျက်ခံ၊ အသက်သာ အသေခံသွားမည်၊ တစ်ဖက်တစ်လမ်းမှလည်း တပည့်ရဟန်း သာမဏေများကို သမထဝိပဿနာလုပ်ငန်းတို့ကို သင်ကြားတော်မူရင်း တစ်ဖက်တစ်လမ်းမှလည်း သက်သတ်လွတ်တုဉ်းပေးခြင်း၊ မေတ္တာဘာဝနာပွားများခြင်း၊ အဓိဋ္ဌာန်ပုဏ္ဏားစိပ်ခြင်း၊ တောရဂူတင် ဆောက်တည်ခြင်း၊ သမထဝိပဿနာ ဘာဝနာပွားများခြင်းတို့ကို အဓိဋ္ဌာန်ပြု၍ ဆောင်ရွက်တော်မူခဲ့သည်။

ထို့ပြင် ဆရာတော်ကြီးသည် မြတ်ဗုဒ္ဓ၏ ဂုဏ်တော်ကို စိပ်ပုတီးဖြင့် ပွားများသည် ဗုဒ္ဓါနုဿတိကမ္မဋ္ဌာန်းနှင့် မေတ္တာကမ္မဋ္ဌာန်းကို စီးဖြန်းသည် ထိုသို့ ကျင့်ကြံအားထုတ်တော်မူသည်မှာ နေ့စဉ် ဝတ်မပျက်တမ်း ကျင့်ကြံပွားများအားထုတ်ခဲ့ခြင်းပင်ဖြစ်သည်။

ဆရာတော်ကြီးသည် မည်မျှပင် နေထိုင်မကောင်း ဖြစ်စေကာမူ နံနက်တွင်လည်းကောင်း၊ ညဘက်တွင်လည်းကောင်း ဘုရားဝတ်တော်ပျက်ကွက်သည်ဟူ၍ မရှိရလောက်အောင်ပင် နေ့စဉ်ဝတ်ပြုမပျက် ရှိနေသည်။

နံနက်(၅)နာရီမှ (၈)နာရီအထိ တစ်ကြိမ်၊ မွန်းတည့်(၁၂)နာရီမှ ညနေ(၃)နာရီအထိ တစ်ကြိမ်၊ ညနေ(၅)နာရီ မှ ညနေ(၈)နာရီထိ တစ်ကြိမ် ဘုရားရှိခိုးပြီး သမထအလုပ်ကို အဓိဋ္ဌာန်မှန်မှန်လုပ်လေသည်။

အသက်အရွယ်ပင် ကြီးလာသော်

သံဃာတော်များ အစိုးရအဖွဲ့အစည်းများ

လည်း ဇွဲ၊ လုံ့လကို ပျက်ကွက်သည် ဟူ၍မရှိ။ မိမိ၏ ကျင့်ဝတ်ကိုကား မည်သည့်အခါမျှ အပျက်ခံမည် မဟုတ်ပါချေ။

ဝဇီဝိတ် ကျင့်ကြံ

အားထုတ်တော်မူခြင်း

ဆရာတော်ကြီး သက်သတ်လွတ် ဘုဉ်းပေးခြင်း၊ မေတ္တာဘာဝနာ ပွားများခြင်း၊ အဓိဋ္ဌာန်ပုတီးစိပ်ခြင်း၊ တောရ ဝုတင်ဆောက်တည်ခြင်း၊ သမထ

ဝိပဿနာဘာဝနာ ပေါများခြင်းတို့ကို ဆောင်ရွက်တော်မူခဲ့သည်။

ထို့ပြင် ဆရာတော်ကြီးသည် တေမိယဇာတ်တော်ကကဲ့သို့ ဘုရားလောင်း တေမိသည် စကားမပြောဘဲ ရေငုံနှုတ်ပိတ်နေသကဲ့သို့ ဆရာတော်ကြီးသည်လည်း ၁၃၃၆ ခုနှစ်မှ စ၍ ၁၃၄၀ ပြည့်နှစ်၊ နယုန်လပြည့်ကျော် (၁၄)ရက်နေ့ထိ (၃-နှစ် နှင့် ၁၀-လ) တိုင်တိုင် စကားမပြောဘဲ ဝဇီဝိတ် ကျင့်ကြံအားထုတ်ခဲ့သည်။

ဤနှုတ်ပိတ်ကျင့်ကြံခြင်းဖြင့် ဆရာတော်ကြီး၏ သီလဂုဏ်၊ သမာဓိဂုဏ်တို့ကို ပို၍ အရောင် တောက်ပလာစေပါသည်။

သည်းခံခြင်းပွတ်တော်မူခြင်း

ဆရာတော်၏ မယ်တော်မှာ ထိုကျောင်းနှင့် မနီးမဝေးတွင် ကျောင်းသင်္ခန်းဆောက်လုပ်ပြီး သီလရှင်ဝတ်နေ၏။ တစ်နေ့တွင် ဆွမ်းချက်ပြီး ဆရာတော်ကို လောင်းလှူရန် စောင့်ဆိုင်းနေသည်။ တောကြီးမျက်မည်းဖြစ်၍ သီလရှင်မကြီးမှအပ အခြားဆွမ်းလောင်းလှူမည့်ပုဂ္ဂိုလ် မရှိချေ။

ထိုသီလရှင်မကြီးသည် အခြားအဖော်အမျိုးသမီးကြီးများဖြင့် စကားပြောဆိုနေ၍ ဆရာတော် ဆွမ်းရပ်သည်ကို မမြင်လိုက်။ ဆရာတော်ကလည်း ဆော့ဆော့ ရပ်ခဲ့ပြီး ပြန်လည်၍ ကျောင်းပေါ်သို့ ကြွသွား၏။

ရွှေလ ဆက်တော်ပါရန်

စောထွေးသျှင်
(မြောက်ဦး)

စာရှုသူ သုတေသီနှင့် ဝါသနာရှင်များသို့

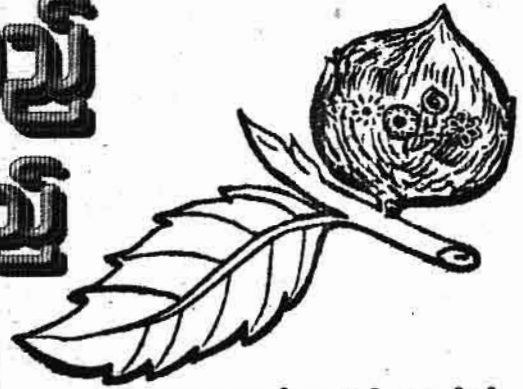
မိမိတို့ဆေးသန့် ဆရာတော်ကြီးများ၊ ပုဂ္ဂိုလ်ထူးကြီးများ၏ မိမိတို့သာသနာပြု သမိုင်းမဝင်သော ဖြစ်ရပ်များကို ရေးသားပေးပို့နိုင်ကြပါပြီ။

ဤသို့ ရေးသားပေးပို့ခြင်းဖြင့် ကွက်လပ်ဖြစ်နေသော အများသိသော ဖြစ်ရပ်များကို မှတ်တမ်းတင်ပြီး ဖြစ်သွားပါမည်၊ သမိုင်းမှတ်တမ်းထင်ပြီး ဖြစ်ပါလိမ့်မည်။ ဤကုသိုလ်ထူးကြီးကို ဝါဝင် ကုသိုလ်တော်ယူကြပါရန် မေတ္တာရပ်ခံ မန်ကြားအပ်ပါသည်။

ထေးစာရွာဖြင့်...

ဦးကျော်စိုးသိန်း
စာတည်းချုပ်
နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ကျေးဇူးတင်ပါသည့် နက္ခတ္တရောင်ခြည်

ပဉ္စကာနိသီးအစွမ်း အံ့မခန်း

သိန်းလှိုင်ခံ
(မန္တလေး)

ပဉ္စကာနိသီးအစွမ်း အံ့မခန်း ဆောင်းပါးကို မရေးမီ ဦးစွာ ကျေးဇူးတင်စကား ပြောလိုသည်မှာ တပ်မတော်ချည်မျှင်နှင့် အထည်စက်ရုံ (မိတ္ထီလာ) ချည်စက်ရုံကွက်မှ ဦးစိန်ဝင်း+ဒေါ်ကျော်ကျော် မိသားစု၊ စာရေးဆရာ မောင်မောင်ကျောက်နှင့် နက္ခတ္တရောင်ခြည် မဂ္ဂဇင်းတို့အား ကျွန်တော်၏ သူငယ်ချင်းကိုယ်စား အတူ အထူးပင် ကျေးဇူးတင်ရှိပါကြောင်း ရေးသားဖော်ပြအပ်ပါသည်။

ကျွန်တော်သည် စာရေးဆရာလည်းမဟုတ်၊ ဆေးဆရာလည်းမဟုတ်ပါ။ ဌာနတစ်ခုမှ အငယ်တန်း အင်ဂျင်နီယာတစ်ယောက်သာ ဖြစ်ပါသည်။ သို့သော်လည်း မြန်မာ့ဆေးဗျိုးတို့များကို လက်လှမ်းမီသရွေ့ ဖတ်မှတ်လေ့လာသော ဝါသနာရှိပါသည်။

လိပ်ခေါင်းရောဂါသည် အပူအစပ်အစားများခြင်း၊ ဝမ်းချုပ်ခြင်း၊ အထိုင်များခြင်းတို့ကြောင့် ဖြစ်သည်ဟု ဖတ်မှတ်လေ့လာသိရှိရပါသည်။

မြန်မာနိုင်ငံ ရာသီဥတုမှာလည်း ပူအိုက်စွတ်စိုသော ရာသီဥတု ရှိသည်ကတစ်ကြောင်း အစားအသောက်များတွင်လည်း အပူအစပ်ပါသော အစားများကို စားသည်က တစ်ကြောင်းတို့ကြောင့် လိပ်ခေါင်းရောဂါ တစ်မျိုးမျိုး

ဖြစ်ပေါ်ခံစားရတတ်သည်ဟု ထင်ပါသည်။ တစ်နေ့တွင် ကျွန်တော်နှင့် လုပ်ငန်းတူ လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက် သူငယ်ချင်းမှ သူ ခံစားနေရသော ရောဂါအကြောင်း ပြောပြလာပါသည်။

'သူငယ်ချင်း မင်းတို့ငါတို့ လုပ်ငန်းထဲ အတူဝင် အတူစားသောက်လာခဲ့တာ နှစ်ပေါင်း(၃၀)လောက် ရှိနေပြီ။ မင်းကတော့ ဘာရောဂါမှ မဖြစ်ဘူး။ ငါ့မှာတော့ကွာ ဝမ်းသွားရင် သွေးပါနေတယ်ကွ။'

ရပ်ကွက်ထဲက ဆရာဝန်သွားပြတော့ အတွင်းလိပ်ခေါင်းလို့ပြောတယ်။ ဆေးရုံတက်ပြီး ကုသမှု ခံယူရင်လဲ တစ်လနှစ်လပဲ သက်သာမယ်။ ပြန်ဖြစ်မှာပဲလို့ ပြောတယ်။

လောလောဆယ် သောက်ဆေးနဲ့ပဲ သွေးမပါအောင် ထိန်းထားလို့ရမယ်။ အရှင်းကြီး မပျောက်ဘူးဆိုပြီး ဆေးတွေ ပေးလိုက်တယ်'

'ဟုတ်လား သူငယ်ချင်း အခု ဘယ်လိုနေသေးလဲ၊ ဖြစ်တာ ဘယ်လောက်ကြာနေပြီလဲ'

ဟု ကျွန်တော်က မေးလိုက်သည်။ 'ဖြစ်တာတော့ (၆)လကျော် လောက်ရှိနေပြီ။ ဆေးသောက်တုန်း

တော့ သက်သာတယ် သူငယ်ချင်း။ အစားတစ်ခုခုမှားတာနဲ့ ဥပမာကွာ ငရုတ်သီးအစပ် နည်းနည်းပါတာ၊ အရပ်ပြင်းသောက်မိတာနဲ့ သွေးကပြန်ပါလာတာပဲ သူငယ်ချင်းရာ' ဟု ပြောလာပါသည်။

သူငယ်ချင်းကို ကြည့်တော့လည်း လူမမာယုံပေါ့။ ပုံမှန်အနေအထား အတိုင်း ရုံးတက်ရုံးဆင်းလည်း မှန်သည်။ နေပုံထိုင်ပုံမှာလည်း လူကောင်းပကတိအတိုင်း ဖြစ်နေသဖြင့် ကျွန်တော် အတော် အံ့သြနေမိသည်။

'ရွှေဘိုဘက်မှာတော့ ဆရာတော်တစ်ပါးက ဆေးနည်းပေးနေတယ်။ ပျောက်လဲပျောက်ကြတယ်လို့ ပြောတယ်။ ရုံးကနေ (၁)လလောက် ခွင့်ယူပြီး သွားမလားလို့ စဉ်းစားနေတယ်' ဟု နောက်တစ်နေ့တွင် ထပ်ပြောလာပြန်သည်။

ကျွန်တော်တို့ရုံးကလည်း အများနှင့် ဆက်သွယ်နေသော စက်ပစ္စည်းများကို (၂၄)နာရီ အလှည့်ကျ တာဝန်ယူဆောင်ရွက်နေရသဖြင့် ခွင့်ရက်ရှည်ယူရန် အတော်ပင် အခက်အခဲ ရှိပါသည်။

ကိုယ့်ဝန်ထမ်း အချင်းချင်းလည်း အားနာနေရသဖြင့် အတော်အတန် ကိစ္စနှင့် ခွင့်ရက်ရှည် မယူကြပါ။

၁၂၆ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ရုံးအားရက်တစ်ရက်တွင် အိမ်၌ ရှိသော နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း၊ အမှတ်(၃၀၈)၊ ၂၀၁၂ ခုနှစ်၊ ဖေဖော်ဝါရီလထုတ် စာအုပ်ကိုဖတ်ရင်း ဆရာမောင်မောင်ကျောက် ရေးထားသော အတွင်းလိပ်ခေါင်း သွေးပန်း သွေးယို ဆေးခြီးတိုဆောင်းပါးကို တွေ့ရှိပြီး ဖတ်ကြည့်ရာ သူငယ်ချင်း ဖြစ်နေသော ရောဂါနှင့် ဖြစ်ပျက်ပုံ အတော်များများ တူနေသည်။

သို့ဖြစ်၍ နောက်တစ်နေ့ ရုံးတက် ချိန်တွင် နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း စာအုပ်ပါယူ၍ သူငယ်ချင်းအား ဖတ်ခိုင်းလိုက်ပြီး ယုံယုံကြည်ကြည်ဖြင့် ပဉ္စကနီသီးဆေးကို စာအုပ်တွင် ပါသည့်အတိုင်း (၁)လုံး၏ သုံးပုံတစ်ပုံကို သွေး၍ (၃)ရက်ဆက်တိုက် သောက်ရန် ပြောလိုက်ပါသည်။

သူငယ်ချင်းကလည်း ချက်ချင်းပင် ဖရဆေးဆိုင်သို့သွားပြီး ပဉ္စကနီသီး တစ်လုံးလျှင် (၂၀၀)ကျပ်နှင့် ဝယ်လာပါသည်။

ပဉ္စကနီသီးမှာ အညိုရောင်ဖြစ်၍ ဘေးတွင် အဖုအချွန်လေးများ ပါသည်ကို တွေ့ရပါသည်။ အရွယ်အစားမှာ ကွမ်းသီးလုံးအရွယ်ခန့် ရှိပါသည်။

နောက်တစ်နေ့တွင် ရုံးတက်ချိန် ပြန်တွေ့သောအခါ ညွှန် သွေး၍ သုံးပုံတစ်ပုံသောက်ကြောင်း၊ သောက်ပြီး (၁၀)မိနစ်ခန့် ကြာသောအခါ လက်များ အနည်းငယ်တုန်လာကြောင်း၊ ခဏနေ ပုံမှန်အတိုင်း ပြန်ဖြစ်သွားကြောင်း ပြောပါသည်။

ပဉ္စကနီသီး၏ အစွမ်းပြသည်ဟု ကျွန်တော် ထင်ပါသည်။ ဒီရက်တွေ အတွင်း အစားအသောက် ဆင်ခြင်စားရန် မှာလိုက်ပါသေးသည်။

ဆေးသောက်ပြီး တစ်ပတ်ခန့် အကြာတွင် အခြေအနေ မေးကြည့်ရာ "အခြေအနေကောင်းတယ်။ လုံးဝ သွေးမပါတော့ဘူး" ဟု ပြောပါသည်။ တစ်လလောက် ကြာသောအခါ ထပ်မေးဖြစ်ပါသည်။

အရင်က ရေတိုသီးအရောင်တင်

ပါတဲ့ ဟင်းနဲ့ ထမင်းတစ်စွန်းလောက် စားမိရင်ကို သွေးပန်းနေတာ။ အခု စားကြည့်တော့ သွေးမပန်းတော့ဘူး။ အတော်ကြီးကို ကောင်းနေပါပြီ ဟု ပြောပါသည်။

ထို့ကြောင့် ကျွန်တော်သူငယ်ချင်းကဲ့သို့ အတွင်းလိပ်ခေါင်း သွေးပန်းနေသူများ ဆရာမောင်မောင်ကျောက်၏ ရေးသားဖော်ပြချက်ကို မဖတ်လိုက်ရသောသူများ ငွေကုန်သက်သာ အလွယ်တကူ ဝယ်ယူသုံးစွဲနိုင်ပြီး ရောဂါ သက်သာပျောက်ကင်းသော ပဉ္စကနီသီးအစွမ်းကို ယုံကြည်စွာဖြင့် သောက်သုံး၍ ခံစားနေရသော ရောဂါဝေဒနာများ ပျောက်ကင်းချမ်းသာကြပါစေကြောင်း စေတနာ မေတ္တာ ရှေ့ထား၍ ရေးသားတင်ပြလိုက်ပါသည်။

သတ္တဝါအားလုံး ကျန်းမာ ချမ်းသာ ကြပါစေ။

သိန်းထိုက်စံ(မန္တလေး)

၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ စက်တင်ဘာလ(၁)ရက်နေ့တွင် ဖွင့်လှစ်မည့် အောင်ဘာလေ ဆီဖွင့်ပွဲတွင် ထွက်ပေါ်လာနိုင်သည့် ထိထိန်းတို့များအား အောက်ပါအတိုင်း တွက်ချက် ဖော်ပြအပ်ပါသည်။

အကြိမ် ၃၀၈
စက်တင်ဘာလ + ၉
ခုနှစ် ၂၀၁၄
၂၃၃၁ = ၉

အကြိမ်၊ လ၊ ခုနှစ် ဂဏန်းများအား ဘစ်လုံးတည်းဖြစ်အောင် ပေါင်းပါက (၉) ဂဏန်းရသည်။ သို့ဖြစ်၍ ၃၊ ၅၊ ၆၊ ၉၊ ၈ ဂဏန်းများမှာ ပါအောင် ရွေးချယ်ပါ။ အထူးသဖြင့် ရှေ့ဂဏန်းများကို ၃၊ ၅၊ ၆၊ ၉ ကိုသာ ရွေးချယ်ပါ။

စ...ဆုံး	စ...ဆုံး	စ...ဆုံး	စ...ဆုံး
၃...၃	၅...၃	၆...၃	၉...၃
၃...၅	၅...၅	၆...၅	၉...၅
၃...၆	၅...၆	၆...၆	၉...၆
၃...၉	၅...၉	၆...၉	၉...၉
၃...၀	၅...၀	၆...၀	၉...၀

၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ စက်တင်ဘာလ

အတွက် ရွေးချယ်ပါ ဤဂဏန်း

မှတ်ချက်။ ။ (...) ကွင်းအတွင်းတွင် ၃၊ ၆၊ ၉ ဂဏန်းများပါအောင် ရွေးချယ်ပါ။

"အကြိမ်" ဂဏန်းမပါဘဲ "လ" ဂဏန်းနှင့် "နှစ်" ဂဏန်းကိုသာ ပေါင်းပါက (၉ + ၂ + ၀ + ၁ + ၄) = ၁၆ = ၇ ဂဏန်းရသည်။ သို့ဖြစ်၍ "၇" ဂဏန်းလည်း ပစ်ပယ်၍ မရပါ။

စ... ဆုံး

၃...၃	၅...၆	၆...၇	၉...၀
၅...၅	၆...၇	၉...၀	၃...၃
၆...၆	၇...၉	၀...၃	၅...၅
၉...၉	၀...၃	၅...၆	၇...၇

ဤလတွင် တနင်္လာနှင့် စနေသား သမီးများ ထိက်ပွင့်နေပါသည်။

သို့ဖြစ်၍ ဘုန်းကြီးကျောင်းဝင်း တစ်ခုလုံးအား သန့်ရှင်းရေးပြုလုပ်ပေးပြီး အိမ်ရှိဘုရားတွင် သစ်သီး (၃)မျိုးကို ကပ်လှူပြီး သမ္ဗုဒ္ဓေါဏ္ဍိယာတော်ကြီးကို သက်စေ့ ပုတီးစိပ်ပါ။ (၃)ရက် ဆက်စိပ်နိုင်က ပိုကောင်းသည်။

အထက်ပါ အဝိဋ္ဌာန်အောင်မြင်ပြီး ဆင်းရဲနှမ်းပါးသော ဓာသင်ရွယ်ကလေးငယ်(၅)ဦးအား ဗလာစာအုပ်၊ ခဲတံများ တတ်နိုင်သမျှ ဝယ်ယူလှူဒါန်းပြီးမှ ထိက်စမ်းရန် ဖြစ်ပါသည်။

အထူးဂဏန်း
◆ ၃၅၆၉၀ ◆ ၉၉၀၆၅၃ ◆ ၆၇၉၉၇၇
ထိက် ပွင့်ပါစေ။
ဆရာရဲထက် (သုထေသီ)

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၁၂၇

'တိတိ...တိ...တိ'

အဆက်မပြတ်မြည်လာတဲ့ ဖုန်းသံကြောင့် ဖတ်လက်စ၊ စာအုပ်ထဲ ဈာန်ဝင်နေတဲ့ ကျွန်တော် ပစ္စက္ခာဝထဲကို စိတ်ပြန်လည်လာပြီး ဖုန်းကောက်ကိုင်လိုက်တယ်။

'ဟဲလို ပြောပါ'

ဆိုတော့...

'ကိုမြင့်လှိုင်လား... ကျွန်တော် မောင်မြင့်ပါ'

'ဪ... အေး မောင်မြင့် ပြောလေ၊ ဘာကိစ္စရှိလို့လဲ'

'ဟုတ်ကဲ့... ဘာကိစ္စရှိလို့မဟုတ်ပါဘူး။ အစ်ကို့ကို အမေကြီးတစ်ယောက်နဲ့ တွေ့ပေးချင်လို့ပါ'

ဆိုတော့...

'ဟ... မောင်မြင့်ရ မင်းကလဲ တွေ့ပေးစရာရှားလို့ အမေကြီးနဲ့မှ တွေ့ပေးရသလားကွ၊ တခြားတွေ့ပေးစရာကောင်မလေးတွေ မရှိတော့ဘူးလား'

လို့ ကျွန်တော်နောက်လိုက်တော့...

'အစ်ကိုကလဲ ပြောတော့မယ်။ ကျွန်တော်တွေ့ပေးမယ်ဆိုတဲ့ အမေကြီးက ကျွန်တော်တို့ရဲ့ နှစ်လမ်းကျော်မှာ နေတာလေ။ အစ်ကိုရေးတဲ့ ၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ ဩဂုတ်လထုတ်၊ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း အမှတ်(၃၂၅) စာမျက်နှာ(၁၃၅)မှာ ဖော်ပြထားတဲ့ သစ်ကွင်းနှစ်ထပ်နဲ့ အကျဉ်းအကျပ်မှ လွတ်ခဲ့ရသူ ဆောင်းပါးလေးကို အမေကြီး ဖတ်မိရာက သူ့အိမ်မှာလဲ သူ့အဖေလက်ထက်ကတည်းက စိုက်ထားတဲ့အပင်ကြီးမှာလဲ ဒီလိုသစ်ကွင်းကြီး ရှိတယ်တဲ့ အစ်ကို။

အဲဒါ သူ့အနေနဲ့ ဒီသစ်ကွင်းပင်ကြီးနဲ့ပတ်သက်ပြီး ဆောင်ရန်၊ ရှောင်ရန်လေးတွေ သိချင်လို့ပါတဲ့။ အိမ်နားဝန်းကျင်က ကလေးတွေကလဲ ဒီအပင်

ထူးထွေဆန်းပြား

သစ်တံခါးဂဟား သစ်ကွင်းဂဟား

မြောက်မြောက်
မြောက်မြောက်

• အနီးကပ် မြင်ထွက်ရသော သစ်ကွင်း(သို့)သစ်တံခါးပင်ကြီး

ကြီးပေါ် တက်ဆော့တဲ့အခါ ဆော့ကြ သလို လူလစ်ရင်လစ်သလို ဘုမသိ ဘမသိ အပေါ့အပါး စွန့်ခဲ့ကြတာဆို တော့ လုပ်ကောင်းလား၊ မလုပ်ကောင်း လား သူမသိဘူးတဲ့။

အဲဒါ အစ်ကိုအားမယ့် တစ်ရက် လောက် ကျွန်တော့်ဆီလာခဲ့ပါလား။ ကျွန်တော် လိုက်ပို့ပေးမယ်လေ။ အစ်ကိုအတွက်လဲ ရေးမယ်ဆို ရေး စရာ ရတာပေါ့’

တဲ့။

‘အေး...အေး မောင်မြင့်၊ အစ်ကို လာဖြစ်ရင် ဖုန်းကြိုဆက်လိုက်မယ်။ အခုတော့ အလုပ်ကလေး နည်းနည်း ရှိနေလို့’

‘ဟုတ်ကဲ့ အစ်ကို ဟုတ်ကဲ့’

အခုဖုန်းဆက်လာတဲ့ မောင်မြင့်ဆို တာ သုဝဏ္ဏမှာနေတဲ့ မြောင်းမြ မုန့်ဟင်းခါးဆိုင်ကပါ။ သူ့အိမ်မှာရှိတဲ့ နှစ်ထပ်သစ်ကွင်း အကြောင်းကိုလဲ ၂၀၁၃ ခုနှစ် ဩဂုတ်လထုတ်၊ နက္ခတ္တ ရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း အမှတ်(၃၂၅) စာ မျက်နှာ(၁၃၅)မှာ ဖော်ပြခဲ့ပြီးပါပြီ။ မဂ္ဂဇင်းတိုက်က လက်ဆောင်ရတဲ့ စာအုပ်ကိုလဲ ‘မောင်မြင့်တို့ကို လက်ဆောင်ပြန်ပေးလိုက်တယ်။

အခုလဲ သစ်ကွင်းကိစ္စတဲ့။ ကျွန်တော်အနေနဲ့လဲ သိပ်နားမလည် ပေမယ့် စိတ်တော့ ဝင်စားပါတယ်။ ဒါနဲ့ နောက်တစ်ပတ် စနေနေ့မှာ မောင်မြင့်တို့ဆီ ကျွန်တော်ရောက် ဖြစ်ခဲ့တယ်။

မောင်မြင့် တွေ့ပေးမယ်ဆိုတဲ့ အမေကြီးနားမည်က ဒေါ်မေရှင်းတဲ့။ သူ့အမျိုးသားက ဆုံးသွားတာ သုံးနှစ် လောက်ရှိပြီလို့ သိရတယ်။ လက်ရှိ အိမ်မှာ ကျောင်းဆရာမဖြစ်တဲ့ သမီး အကြီးနဲ့ အတူနေတယ်။

၁၃၈ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

◆ သစ်ကွင်း(သို့)သစ်တံပိမ်းကို မျောက်ကျောက်မှ ခြင်ဆော့ရန်

‘ကြီးမေ ဒါ ကျွန်တော်ပြောတဲ့ မြောင်းမြမြင့်လှိုင်ဆိုတာသူပေါ့’ ဒေါ်မေရှင်းတို့ အိမ်ရောက်ရောက် ချင်းပဲ မောင်မြင့်က မိတ်ဆက်ပေး တယ်။

‘ဪ...အေးသား... အေး တွေ့ရ တာ ဝမ်းသာတယ်ကွယ်။ မောင်မြင့်တို့ အိမ်က သစ်ကွင်းလေးအကြောင်း လာ ပေးဖတ်လို့ ကြီးမေ ဖတ်လိုက်ရသေး တယ်။ အဲဒါ ကြီးမေတို့ အဖေစိုက်ခဲ့တဲ့

သစ်ကွင်းပင်ရဲ့ အကျိုးအပြစ်တွေလဲ သိချင်တာနဲ့ ငါ့တူကို အကူအညီ တောင်းကြည့်တာပါ’ ဆိုတော့ ကျွန်တော်လဲ ခေါင်းတော့ ခြောက်သွားရတယ်။ ဟုတ်တယ်လေ၊ ကျွန်တော်က စာရေးပေမယ့် ဒီဂမ္ဘီရ ဆန်တဲ့ပစ္စည်းတွေ အပင်တွေအကြောင်း ကြတော့ ဂယနဏသီတာ မဟုတ်ဘူး။ ဒီပညာရပ်တွေအကြောင်းနဲ့ ပတ်သက် ရင် ကျွန်တော့်အနေအထားက က,ခ

အဆင့်လောက်ပဲ ရှိသေးတာကိုး။

ဒါနဲ့ ဒေါ်မေရှင်းလိုက်ပြုလို့ သူတို့ ခြံထောင့်က သစ်ကွင်းပင်ဆီ ရောက်ခဲ့တယ်။ ကျွန်တော် သေသေချာချာ ကြည့်မိတော့ ဒေါ်မေရှင်းပြောသလို သစ်ကွင်း တော့ မဟုတ်လောက်ဘူး။ စာထဲ ပေထဲမှာ ဖတ်ဖူးမြင်ဖူးသလောက် ပြောရရင် ဒါသစ်တံခါးပင်ကြီး ဖြစ်မယ်ထင်တယ်။

ဒါကလဲ ကျွန်တော့် ထင်မြင် ချက်ပါ။ မှန်တယ်၊ မှားတယ် ဆိုတာ တော့ ကျွန်တော့်ထက် သိတဲ့ တတ်တဲ့ ဆရာတွေပဲ ပိုသိမယ်ထင် တယ်။

ဒါနဲ့ ကျွန်တော်လဲ သိချင်တာ လေး တချို့ ဒေါ်မေရှင်းကို မေးဖြစ် ခဲ့တယ်။

‘ကြီးမေ ဒီအပင်ကြီးက ကြီးမေ တို့ ဒီကို ပြောင်းလာကတည်းက ရှိနေ တာလား။ ဒါမှမဟုတ် နောက်မှ စိုက် ထားတဲ့ အပင်လား’

ဆိုတော့...

‘ဒီအပင်က ကြီးမေရဲ့အဖေ ကိုယ် တိုင် စိုက်ခဲ့တဲ့ အပင်ပါ။ ကြီးမေတို့က ဒီဇာတိမဟုတ်ဘူးလေ။ ကြီးမေအဖျို ပေါက်အရွယ်ကတည်းက မိသားစု လိုက် သန်လျင်က ပြောင်းလာခဲ့ကြ တာ။ အဖေက လက်သမားဆရာကြီး ဆိုတော့ အလုပ်ကိစ္စနဲ့ နယ်တစ်ခါ တစ်ခါ ထွက်သွားရင် တစ်လကိုးသီတင်း ကြာတတ်တယ်။

တစ်နေ့ ကြီးမေအဖေ နယ်က ပြန် လာတော့ အပင်လေးတစ်ပင် ပါလာ တယ်။ အဖေက ရောက်ရောက်ချင်း မဲခြံထောင့်မှာ တခုတ်တရုတ်နုတော တော့တော့ ကြီးမေလဲ စပ်စုကြည့်တာ ပေါ့။

သစ်ကွင်း(သို့)သစ်တံခါးပင်ကို အရှေ့တည့်တည့်မှ မြင်အတွက်ရန်

“အဖေ... ဒါဘာအပင်မို့ ချက်ချင်း စိုက်နေတာလဲလို့” မေးမိတယ်။ ကြီးမေစိတ်ထဲ သီးပင်၊ စားပင်လို့ပဲ ထင်နေတာကိုး။ ဒီတော့ အဖေက ပြောတယ်။ နယ်က ဆရာကြီး တစ်ယောက်ဆီက မနည်းတောင်းခဲ့ရ တာတဲ့။ အဖေက နယ်တွေ မကြာခဏ သွားနေရတာဆိုတော့ အိမ်အတွက် အရံအထားရအောင်လို့တော့ ပြော တာပဲ။

ဒီတုန်းကတော့ ကြီးမေလဲ သိပ် စိတ်မဝင်စားတာနဲ့ ဘာမှ ထပ်မမေး ဖြစ်တော့ဘူး’

ဒေါ်မေရှင်းက ပြောလက်စ စကား ကို ခဏရပ်ပြီး သွားလေသူ ဖခင်ကြီး စိုက်ထားခဲ့တဲ့ သစ်ကွင်းပင်ကို တစ်ချက် မော့ကြည့်တယ်။ ပြီးတော့ နဖူးစပ်က ချွေးစက်တွေကို လက်ကိုင် ပါလေးနဲ့ တို့ကာတို့ကာ သုတ်နေပြန်

တယ်။ မျက်ဝန်းအစုံမှာလဲ သွားလေသူ ဖခင်ကြီးကို လွမ်း ဆွတ် သတိရလို့ ထင်ပျံ ခိုလို့ပေ လို့။

အဲဒီအချိန်မှာ ဒေါ်မေရှင်းသမီး က အအေးနဲ့နုနုကို အလိုက်တသိ ယူလာပြီး ဧည့်ဝတ်ပြုတယ်။ ဒီနှစ် နွေကလဲ အတော့်ကို ပူလွန်းလှ ပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့ သုံး ယောက်သား သစ်ပင်ကြီးရဲ့အရိပ် အောက်မှာ ထိုင်နေကြပေမယ့် ပူစပ်ပူလောင်ကြီး ခံစားနေကြ ရတယ်။

‘ဒါနဲ့ ကြီးမေတို့ ဒီအပင်စိုက်ပြီး နောက်ပိုင်း ထူးထူးခြားခြား ဘာ တွေများ ကြုံခဲ့ရသေးလဲ။ ကျွန်တော်ဆိုလိုတာက သဘာဝ ကို ကျော်ပြီး ဖြစ်ခဲ့တာ မျိုးပေါ့။ ကြီးမေ မှတ်မိတာရှိရင်လဲ ပြောပြ

ပေးပါ’ လို့ ကျွန်တော် စကားနှိုက်ကြည့် လိုက်တယ်။

ဒေါ်မေရှင်းက အအေးတစ်ပု သောက်လိုက်ပြီး...

‘အင်း... ဒီအဖြစ်က သစ်ကွင်းနဲ့ ဆိုင်လား မဆိုင်လားတော့ ကြီးမေ မလွှဲတတ်ဘူး။ အဲဒီတုန်းက ကြီးမေက လူငယ်ပိုင်းလဲဖြစ် ပြန် ပြီးတော့ ယာကလဲ မတောက် တစ်ခေါက်နဲ့ဆိုတော့ ဂွီရတို့ဘာတို့ကို သိပ်အယုံအကြည်မရှိလှဘူး။ ကြီးမေ အဖေ ကသာ သူ့စိုက်ထားတဲ့ အပင်လေးအစွမ်း လို့ သေတဲ့အထိ ယုံကြည်သွားရှာတာ’ ‘ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ကျွန်တော်တို့လဲ သိရတာပေါ့။ ပြောသာ ပြောပါ ကြီးမေ’ လို့ စကားလမ်းကြောင်းပေးလိုက် တယ်။

‘ဖြစ်ပုံက ဒီအပင်လေး ဝါးတစ်ပြန် စာလောက် အရောက်ဖြစ်မယ် ထင်

တယ်။ အဲ... နေဦး၊ ဒီနေရာမှာ ကြီးမေ
စကားဖြတ်ပြောဦးမယ်။ ကြီးမေရဲ့
အဖေ ဒီအပင်လေး စယူလာခါစက
တစ်တောင်သာသာလောက်ပဲ မြင့်
သေးတယ်။

ဒီကတည်းက အပင်လေးရဲ့ ခွဆုံ
နေရာမှာ ဒီသစ်ကွင်းလေးက အထင်း
သားရှိနေတာ၊ အပင်ကကြီးလာတာနဲ့
အကွင်းလေးကလဲ တုတ်တုတ်ခိုင်ခိုင်
နဲ့ မြင့်သာ တက်သွားတယ် အကွင်း
လေးက ပုံပျက်မသွားဘူး။

ထားပါတော့... စောစောက ပြော
သလို ဒီအပင်လေး ဝါးတစ်ပြန်လောက်
အရောက်မှာ ကြီးမေတို့ရပ်ကွက် မီး
လောင်မှုဖြစ်တယ်။ တပေါင်း၊ တန်ခူး
ဆိုတော့ ရာသီဥတုကလဲ မီးတို့အကြိုက်
ပေါ့ကွယ်။

လောင်လိုက်တာဆိုတာလဲ တစ်အိမ်
တစ်အိမ်ကို ခဏလေးနဲ့ ဘဝပြောင်း
စေတယ်။ ကြီးမေတို့အိမ်နဲ့ မီးကလဲ
ကပ်လာပြီးဆိုတော့ ကြီးမေတို့လဲ
နိုင်ရာနိုင်ရာ ပစ္စည်းလေးတွေ မ၊ ပြီး
အိမ်ထားပြေးရတာပေါ့။

မီးသတ်ကားတွေကလဲ တတ်နိုင်
သလောက် ငြိမ်းသတ်ကြပေမယ့်
ဟိုခေတ်ဟိုအခါက မီးသတ်ကားတွေ
ကလဲ သိတဲ့အတိုင်းပဲ မည်ကမတ္တပဲ
လေ။ အခုခေတ်လိုတော့ ဘယ်လာ
ကောင်းလိမ့်မတုံး။

ဒါနဲ့ အဲဒီအချိန်မှာ ဘယ်လိုမှ မထင်
မှတ်တဲ့အဖြစ်က ကြီးမေတို့ရဲ့ဘေးက
အိမ်ကို တစ်ခြမ်းလောက် စ၊ လောင်နေ
တဲ့မိဟာ ကောက်ခါင်ခါ လေကြောင်း
ပြောင်းပြီး လောင်ပြီးသား အိမ်တွေ
ဘက် မီးညွှန်ပြောင်းသွားတယ်။

အရိုးငေါက်တောက်သာ ရှိတော့တဲ့
လောင်ပြီးသား အိမ်တွေဆိုတော့ ဘာမှ
ထပ်လောင်စရာမရှိတော့ မီးညွှန်လဲ
သေ့ နားပျံ့ရောင်ခြည်မပူရင်

ကျိုးသွားတယ်။ မီးသတ်ရဲဘော်တွေနဲ့
ရပ်ကွက်လူထုကလဲ ရတဲ့အခွင့်အရေး
ကို လက်မလွှတ်စတမ်း ဝိုင်းငြိမ်းကြ
တာ မီးငြိမ်းတဲ့အဖြစ် ရောက်သွားတယ်
ပဲ ပြောပါတော့ကွယ်။

ဒါနဲ့ ကြီးမေအနေနဲ့ တိုက်ဆိုင်မှုလို့
ပေါ့ပေါ့တန်တန် သဘောထားခဲ့မိပေ
မယ့် ကြီးမေရဲ့အဖေကတော့ သူ့စိုက်
ထားတဲ့ ဂန္တီရသစ်ကွင်းပင်ကြောင့်လို့
တဖွဖွနဲ့ ပြောမဆုံးဘူး။

အခု ကြီးမေပြောပြတဲ့ ဖြစ်ရပ်လေး
ကို ငါ့တူအနေနဲ့ကော ဘယ်လိုထင်
လဲကွယ်'

ကျွန်တော့်အဖေကို ဖြေအပြီးမှာ
ကြီးမေက ကျွန်တော့်ကို မေးခွန်းပြန်
ထုတ်လာတယ်။

'ကျွန်တော့်အနေနဲ့တော့ ဘာကိုမှ
အပ်ကျမပ်ကျ ထင်မြင်ချက် မပေးနိုင်
သေးပါဘူး ကြီးမေ၊ လောကမှာ ပြောပြ
ဖို့ ခဲယဉ်းတဲ့ဖြစ်ရပ်တွေလဲ ဒုနဲ့ဒေး ရှိ
နေကြတာပဲ မဟုတ်လား။ ကျွန်တော့်
အနေနဲ့ မှန်ရာကို ဝန်ခံရရင် ဒီလိုဂန္တီရ
နွယ်တဲ့ပစ္စည်းတွေအပေါ်မှာ နားလည်
ကျွမ်းကျင်မှု အားနည်းပါတယ်။

ဒါပေမယ့် ကြီးမေကို အာမခံနိုင်တာ
တစ်ခုကတော့ ဒီသစ်ကွင်းပင်ကြီးရဲ့

အကောင်းအဆိုးနဲ့ သက်ရောက်မှု
အကြောင်းအကျိုးတွေကို နက္ခတ္တ
ရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းကတစ်ဆင့် တတ်
သိနားလည်ကြတဲ့ ဆရာတွေ ဖြေ
ကြားပေးကြဖို့ တိုက်တွန်း ရေးသား
ပေးမယ်ဆိုတဲ့ ကတိတော့ ပေးနိုင်
ပါတယ်'

'အေးလေ ငါ့တူ မေးပေးတော့လဲ
ကြီးမေတို့ သိရတာပေါ့၊ ဗဟုသုတ
ရတာပေါ့ကွယ်'

ဒါနဲ့ ကျွန်တော်လဲ သစ်ကွင်းပင်
ကြီးကို မှတ်တမ်းဓာတ်ပုံ ရိုက်ယူခဲ့
တယ်။ အပင်အမျိုးအစားကတော့
ဘာပင်လို့ ပြောရမှန်းတောင်မသိဘူး။
ရန်ကုန်လို နေရာမျိုးမှာတော့ တော်
တော်တွေ့ရခဲတဲ့ အပင်မျိုးပါ။

ပတ်ဝန်းကျင်က လူတွေ ပြောတာ
တော့ ကစီးပင်ဆိုလား၊ ဂစီးပင်ဆိုလား
ပဲ။ ထားပါတော့... ပြောချင်တာက
တတ်သိနားလည်တဲ့ ဆရာများက ဒီ
သစ်ကွင်းပင်ရဲ့ အကောင်းအဆိုး
အကြောင်းအကျိုးလေးကို နက္ခတ္တ
ရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းကတစ်ဆင့် ဖော်ပြ
ပေးကြပါလို့ တိုက်တွန်းပါရစေ။

မြောင်းမြ မြင့်လှိုင်

ထပ်ဆင့်မှာကြားလျှာ . . .

ကျွန်တော်တွေ ကြိုးပမ်းသည့်မှာ တောင်စွန်းကျေးရွာအုပ်စု တောင်ကြီး
ကျေးရွာရှိ ဧကလားသတောင်ဆံတော်ရှင် ခေတ်ရင်ပြင်ပေါ်ရှိ ညောင်ပင်ကြီး၏
အကိုင်းများ၊ အမြစ်များ မြေပြင်သို့ ကျရောက်ကာ တံခါးသဖွယ် ဖြစ်နေပါသည်။
ဤသည်ကို အချို့က သစ်တံခါးဟု ခေါ်ဆိုနေပါသည်။ စာရွက်သုတေသီ
ပညာရှင်နှင့် ဝါသနာရှင်များဆင်ဖျား...

သစ်ကွင်းနှင့် သစ်တံခါး တွဲတွဲပြောပြော သိရှိသူများမှ ပြည်ပြည်စုံစုံ
တင်ပြပေးပါရန် မေတ္တာရပ်ခံအပ်ပါသည်။

ထေးစားဖွားဖြင့်...

ဦးကျော်ရိုးသိန်း
စာတည်းချုပ်
နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

(၁) နက္ခတ္တဓာတ်ခြည်မဂ္ဂဇင်း
(၂၇)နှစ်ပြည့်မှ

သားလေးယောက်
သမီးတစ်ယောက်

နက္ခတ္တဓာတ်ခြည်မဂ္ဂဇင်း (၂၇)နှစ်
ပြည့် အမှတ်တရ အထူးထုတ်၊ ၂၀၁၃
ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လ၊ အမှတ် (၃၂၄)၊ စာမျက်
နှာ (၂၂၉)တွင် ပါရှိသော သို့(အမရပူရ)
ရေးသားသည့် “သားလေးယောက်
နှင့် သမီးတစ်ယောက် ဆက်တိုက်
မွေးကောင်းပါ” ဆောင်းပါးကို
ဖော်ပြလိုက်ရပါသည်။

အလောင်းထမ်းစင်

နက္ခတ္တဓာတ်ခြည်
(ဆင်ဖြူကျွန်း)

ယင်းဆောင်းပါးနှင့် ပတ်
သက်၍ အပြုသဘော သက်
သက်ဖြင့် တင်ပြလိုပါသည်။
သားလေးယောက် မွေးဖွားပြီး
သမီးတစ်ယောက် မွေးဖွား
ခြင်းသည် လည်းကောင်း၊
သမီးလေးယောက် မွေးဖွားပြီး
သားတစ်ယောက် မွေးဖွား
ခြင်းသည် လည်းကောင်း
အလွန်ပင် ကောင်းပါသည်။

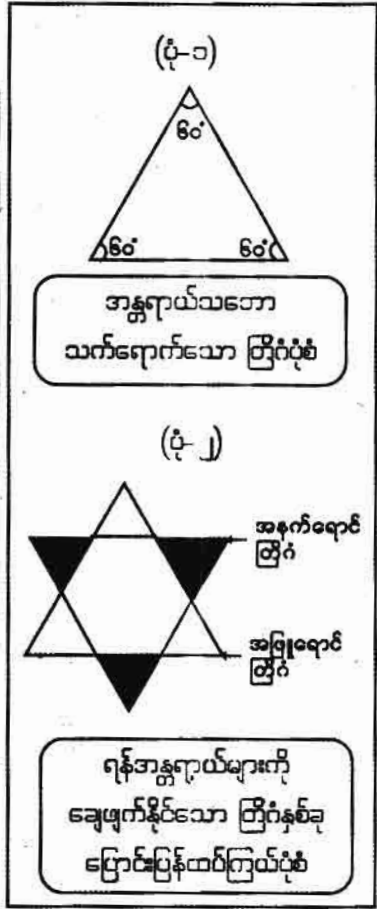

လယ်တီပုဏ္ဏိတ ဆရာဦးမောင်ကြီး ပြုပြင်၍
အသုံးပြုခဲ့သော ပထမရမ တစ်ကြောင်းဆွဲ
အက္ခရာပါ အန္တရာယ်ကင်း တံဆိပ်တော်

(၂) အလောင်းထမ်းစင်
မဟုတ်ပါ
ဆက်တိုက် မွေးဖွားသော

သားလေးယောက်သည် လည်း
ကောင်း၊ ဆက်တိုက်မွေးဖွားသော
သမီးလေးယောက်သည် လည်း
ကောင်း ခုတင်ဖြစ်ပြီး “ရာဇပလ္လင်”
ရသည်ဟု ခေါ်နိုင်ပါသည်။
သားလေးယောက်၏နောက်မှ မွေး
သောသမီးသည်လည်းကောင်း၊ သမီး
လေးယောက်၏နောက်မှ မွေးသော
သားသည်လည်းကောင်း “ရာဇပလ္လင်”
ရရှိသူဖြစ်ပါသည်။ အလွန်ပင်
ကောင်းပါသည်။ အလောင်းထမ်းစင်
မဟုတ်ပါ။

ပေါက်လျှင် လည်းကောင်း၊ ကြောင်မ
လေးကောင်ပေါက်လျှင် လည်းကောင်း
“ကြောင်ခုတင်”ဖြစ်သည်ဟု ရှေး
လူကြီးသူမများက ပြောဆိုလေ့ ရှိပါ
သည်။
စီးပွားတက်ပြီး လာဘ်လာဘာဝင်
သည်။ ငွေ၊ အလုံးအရင်းလိုက်
ရတတ်သည်ဟု ရှေးအဘိုးကြီးများက
ပြောကြပါသည်။
တိရစ္ဆာန်များတွင်ပင် လာဘ်လာဘာ
ဝင်သည် အထူးကောင်းမွန်သည်ဟု
ဆိုခဲ့ပါလျှင် ဆက်တိုက် သားလေး
ယောက်မွေးပြီး ပဉ္စမမြောက်မှာ သမီး
ဖြစ်ခဲ့လျှင် လည်းကောင်း၊ ဆက်တိုက်

သမီးလေးယောက်မွေးပြီး ပဉ္စမမြောက်
မှာ သားဖြစ်ခဲ့လျှင် လည်းကောင်း
“ရာဇပလ္လင်” ရရှိသူများဖြစ်၍
အထူးကောင်းမွန်သည်ဟု ယူဆရပါ
မည်။
စာရေးသူ၏ မိသားစုတွင် သမီး
လေးယောက်မွေးပြီး၊ ပဉ္စမမြောက်မှာ

သားမွေးဖွားခဲ့၏။ ထို့အတူ ညီတစ်ဝမ်း ကွဲမှာလည်း သားလေးယောက်မွေးဖွား ခဲ့ပြီး၊ ပဉ္စမမြောက်မှာ သမီး မွေးဖွားခဲ့ ၏။ မိသားစုနှစ်စုလုံး ဘာပြဿနာမှ မကြုံတွေ့ခဲ့ရပါ။ စီးပွားရေး၊ လူမှုရေး၊ ကျန်းမာရေး အားလုံး အစဉ်ပြေခဲ့ပါ သည်။

သို့သော်...

(၃) သားသမီးများနှင့် ပတ်သက်၍

ဟိန္ဒူတို့၏ အယူအဆ

လူဦးရေ သန်းတစ်ထောင်ကျော်ရှိ သော အိန္ဒိယနိုင်ငံရှိ ဟိန္ဒူလူမျိုးများ စွဲစွဲလမ်းလမ်း လက်ခံယုံကြည်ထား သော အချက်အလက်အယူအဆမှာ သမီးသုံးယောက် ဆက်တိုက်မွေးပြီး စတုတ္ထမြောက်တွင် သားမွေးခဲ့လျှင် လည်းကောင်း၊ သားသုံးယောက် ဆက်တိုက်မွေးပြီး စတုတ္ထမြောက်တွင် သမီးမွေးခဲ့လျှင် လည်းကောင်း မကောင်းပါ။

စီးပွားပျက်တတ်ခြင်း၊ အန္တရာယ်များ ရောက်ရှိလာခြင်း၊ မိခင်ဖခင်များကို ခိုက်တတ်ခြင်းများ ဖြစ်တတ်သည်ကို အများအားဖြင့် တွေ့ရလေ့ရှိပါသည်။ အင်မတန် ကံဆိုးလွန်းမှသာ လူသေ ခြင်း ဖြစ်တတ်သည်ကို တွေ့ရမည် ဖြစ်သည်။

သားသုံးယောက်မွေးပြီး သမီးတစ် ယောက်မွေးလျှင်လည်းကောင်း၊ သမီး သုံးယောက်မွေးပြီး သားတစ်ယောက် မွေးလျှင်လည်းကောင်း ဟိန္ဒူလို “သက်သရား”၊ “ဖက်သရား”ဟု ခေါ်ကြပြီး မွေးဖွားမိသော မိခင်ဖခင် တိုင်း စိတ်ပူတတ်ကြပါသည်။

ဤသို့သော အန္တရာယ်မျိုးကို ဟိန္ဒူ အများစုသည် “နဝဂြဟ”ခေါ် ဂြိုဟ်

မင်းများကို ပင့်ဖိတ်၍ ဂြိုဟ်စား၊ ဗလိနတ်စာကျွေးခြင်း၊ ဥပုသ်ပြုခြင်း၊ တရားထိုင်ခြင်း၊ ဓမ္မတရားများ၊ ဓမ္မ ဂီတများ ရွတ်ဖတ်သရဇ္ဈာယ်ခြင်းတို့ ဖြင့် အကာအကွယ် ပြုကြသည်ကို တွေ့ရပါသည်။

(၄)

သားလေးယောက် ဆက်တိုက်မွေး ခြင်းသည် အဘယ်ကြောင့် ကောင်းရ သနည်းဟုဆိုလျှင် စုံဂဏန်းကျခြင်း၊ ခုတင်ကျပြီး ပလ္လင်ရခြင်း၊ ထောင့်လေး ထောင့်ကျပြီး စတုရန်း (သို့မဟုတ်) စတုဂံပုံဖြစ်၍ ရန်ကျေသောသဘော သက်ရောက်ခြင်းတို့ကြောင့် ဖြစ်ပါ သည်။

သားသုံးယောက် ဆက်တိုက်မွေးပြီး သမီးတစ်ယောက်မွေးလျှင် လည်း ကောင်း၊ သမီးသုံးယောက် မွေးပြီး သားတစ်ယောက်မွေးလျှင် မကောင်း ပါ။ သားသုံးယောက်ဖြစ်စေ၊ သမီးသုံး ယောက်ဖြစ်စေ မွေးဖွားခြင်း ပုံသဏ္ဍာန် မှာ တတိဂံပုံ ဖြစ်နေသောကြောင့် အန္တရာယ်ရှိသည်သဘော ဆောင်ပါ သည်။

(၅) စုံဖြစ်လျှင် မင်္ဂလာရှိသည်ဟု ယူဆပုံ

စုံဖြစ်လျှင် မင်္ဂလာရှိသည်ဟု ရှေးခေတ် လူကြီးသူမများ မှတ်ယူ ဆွဲထားကြပါသည်။ ထို့ကြောင့်ပင် ထိမ်းမြားခြင်း မင်္ဂလာပြုသည်ကို “စုံဖက်”သည်ဟု ခေါ်ကြပါသည်။

တရုတ်လူမျိုးများသည် မင်္ဂလာ ဆောင်များ၌ မင်္ဂလာလက်ဖွဲ့ခံသည့် ငွေကို ထည့်ဝင်ရာတွင် သတို့သမီးနှင့် သတို့သား အညီအမျှပြုပြီး စုံဂဏန်း ဖြစ်အောင် ထည့်ဝင်ခြင်း တွေ့ရပါ သည်။

ဟိန္ဒူလူမျိုးများတွင် လင်ယောက်ျား သေဆုံးပြီးသော မုဆိုးမ (ကြင်ဖော် ကြင်ဖက်မရှိသူ)ကို မင်္ဂလာဆောင်၌ တွင် အသုံးပြုသော မင်္ဂလာပစ္စည်း များကို ကိုင်တွယ်ခြင်းပင် ခွင့်မပြု ကြချေ။ မင်္ဂလာဆောင်ရန် ပြုလုပ်ထား သော “ဘေသီ”ခေါ်လေးထောင့်စည်း ဝိုင်းပေါ်တွင် တက်ခွင့်မပြု။ “လင်စုံ မယားဖက်”သာလျှင် တက်ရောက်၍ မင်္ဂလာအခမ်းအနား ပြုလုပ်ရသည်ကို တွေ့ရမည် ဖြစ်ပါသည်။

မြန်မာလေ့တွင်လည်း မင်္ဂလာ လက်ဖက်အုပ်အုပ်ရာတွင် လက်ဖက် အုပ် အုပ်ခံရသောသူမှာ လူကြီးသူမ ထဲမှ “လင်စုံမယားဖက်” ဖြစ်ဦး လက်ဖက်အုပ် ပေးအပ်သူမှာလည်း “လင်စုံမယားဖက်”ရှိသူသာ ပေးအပ် ရပါသည်။ ပြီးမှ မင်္ဂလာ လက်ဖက် အုပ်နှစ်လုံးတွင်ပါဝင်သော လက်ဖက် များကို ရောနှောပြီး တစ်ဝက်စီ ပြန် လည်ခွဲပေးသော သဘောမှာလည်း “ဆွေမျိုးရင်းချာများ တော်စပ်သွား ပြီ ဟူသည်” အဓိပ္ပာယ် သဘောပင် ဖြစ်ပါသည်။

အနစ်ချုပ်မှာ ဆက်တိုက် သားလေးယောက်မွေးပြီး သမီး တစ်ယောက် မွေးခြင်းသည် အလောင်း ထမ်းစင် မမည်ပါ။ အန္တရာယ်မရှိပါ။ သားလေးယောက် မွေးခြင်းသည် “ရာဇပလ္လင်” ကျပြီး၊ မိဘမှာ “ရာဇပလ္လင်” ရသူဖြစ်၍ ပဉ္စမမြောက် သမီးလေးမှာလည်း မိဘများနည်းတူ “ရာဇပလ္လင်” ရရှိသူ ဖြစ်ပါသည်။ အန္တရာယ်မရှိပါကြောင်း တင်ပြလိုက် ပါသည်။

(၆)

သားသုံးယောက်မွေးဖွားပြီး သမီး

တစ်ယောက် မွေးဖွားလျှင် လည်းကောင်း၊ သမီးသုံးယောက်မွေးဖွားပြီး သားတစ်ယောက် မွေးဖွားခြင်းမှာ ကောင်းပါ။ ဆက်တိုက် သုံးယောက် မွေးဖွားခြင်းမှာ တြိဂံပုံစံ သုံးမြှောင့် အချွန် ဖြစ်နေခြင်းကြောင့် အန္တရာယ် သဘော သက်ရောက်စေပါသည်။

ထိုအန္တရာယ် ဖြစ်စေနိုင်သည့် တြိဂံပုံစံ သုံးမြှောင့်အချွန်ကို ချေဖျက်နိုင်စွမ်းရှိသော အဆောင် သဘောမျိုး ကြယ်ပုံစံတစ်ခု ပြုလုပ်ထားလျှင် မည်သည့်အန္တရာယ်ကိုမျှ ကျရောက်နိုင်ဟု ယူဆကြပါသည်။

တြိဂံပုံ အဖြူတစ်ခု၊ တတြိဂံပုံ အနက်တစ်ခုတို့ကို ကြယ်ပုံစံဖြစ်အောင် ထပ်၍ ကပ်ထားရပါမည်။ ပြီးလျှင် ဘုရားစင်၌လည်းကောင်း၊ အိမ်အဝင်၌ ထည်းကောင်း၊ ချိတ်ဆွဲထားပါက အန္တရာယ် ကင်းရှင်းစေပါသည်။

(လယ်တီပုထိုက်တ ဆရာဦးမောင်ကြီး ပြုပြင်၍ အသုံးပြုခဲ့သော ဝ-ထ-ရ-မ တစ်ကြောင်းဆွဲအကွရာပါ အန္တရာယ်ကင်း တံဆိပ်ဆော်၌ တြိဂံနှစ်ခုပြောင်းထပ်၍ ကြယ်ပုံဖော်ပြီး သုံးစွဲထားသည်ကို ဆွဲရပါသည်။)

နိဂုံးချုပ်အားဖြင့် တင်ပြလိုသည်မှာ သောက်ရေးရာအဖြာဖြာ၌ မည်သို့ပင် ဆိုစေကာမူ ဗုဒ္ဓ၏အဆုံးအမ၌ ညီမိနိကြောင့် ဥပုသ်ဖြစ်နိုင်သည်ကို သတိပြုစေလိုပါသည်။

နေမင်းသူရိယ
(ဆင်ဖြူကျွန်း)

ဒူးနာနေသူများအတွက်

လိမ်းဆေးနှင့် အုံဆေး

လူတို့သည် အသက်အရွယ် ရလာသည်နှင့် ယောက်ျား၊ မိန်းမ မရွေး ဒူးနာသည့်ဝေဒနာကို ခံစားရလေ့ရှိသည်။ အထူးသဖြင့် ဝ၊ သောသူများတွင် ပို၍ ဖြစ်တတ်သည်။

ဒူးနာသည့် ဝေဒနာသည် အလွန်အခံရခက်သည်။ အထိုင်အထ၊ အသွားအလာမှ စ၍ ရုပ်ခန္ဓာကြီးကို မနိုင်မနင်း သယ်ပိုးနေရရှာသည်။

ထိုဒူးနာသူများအတွက် မြန်မာတို့၏ ဆေးနည်းများမှာ ရှိသော်လည်း ယခုဖော်ပြပါ လိမ်းဆေးနှင့် အုံဆေးများမှာ လက်တွေ့ ရောဂါပျောက်ကင်းသူများ၏ ဆေးနည်းများ ဖြစ်ပါသည်။ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ပရိသတ်ကြီးအတွက် ဝေဒပေးလိုက်ပါသည်။

တောရောက်မြစ် လိမ်းဆေးအရည် တစ်ပုလင်းဝယ်၍ ရောမွှေပါ။

ထိုလိမ်းဆေးကို လေလိုသော ဘူးအတွင်းထည့်၍ နာနေသောဒူးပေါ်သို့ အရည်ညှစ်၍ လိမ်းပေးပါ။ အမူးအမော် ရှူ၍လည်း ကောင်းပါသည်။ ခန္ဓာကိုယ်အနံ့ ဘယ်နေရာကိုက်ကိုက်၊ နာနာ လိမ်းပေးနိုင်ပါသည်။

မှတ်ချက်။ ။ ရောက်ဘီလူးငါးလုံး နှစ်နှစ်စဉ်၌ ထည့်ပါက လေဖြတ်ခြင်းကို ကာကွယ်နိုင်ပါသည်။

အုံဆေး။ ။ ရဲယိုသီးအုံဆေး။

ထိုဆေးနည်းမှာ လွယ်ပါသည်။ ရဲယိုသီးအမှည့်တစ်လုံးကို ရှာပါ။ ပြီးလျှင် ရေနံဆီစစ်စစ် အနည်းငယ်ဖြင့် ရော၍နယ်ပါ။ ပြီးလျှင် ထိုရဲယိုသီးနယ်ဖတ်များကို နာနေသော ဒူးပေါ်သို့ အုံ၍ ကြပ်စီးပေးပါ။

ညအိပ်ရာဝင်တိုင်း ရဲယိုသီးတစ်လုံး ကျစ် အုံဆေးပြု၍ အုံပေးပါ။ တစ်ပတ်အတွင်း သိသိသာသာ ထူးခြားလာပါလိမ့်မည်။

မှတ်ချက်။ ။ ဆေးနည်းပေးသော အဘဦးသာဟန်အား ကျေးဇူးတင်ရှိပါသည်။

ရဲရဲထွန်း(ဟင်္သာတ)

လိမ်းဆေး(၁) ဒူးနာရည်နှင့် ထုံးနန္ဒင်း

ရှေ့ဦးစွာ အရည်သောက် အနံ့သီးတစ်လုံး ရှာ၍ အရည်ကို ဖောက်ယူပါ။ ထိုအနံ့ရည်ထဲသို့ ထုံးငါးကျပ်သား၊ နန္ဒင်းမှုန့်စစ်စစ် ငါးကျပ်သားဖြင့် ဖျော်မွှေပေးပါ။

ထိုရရှိလာသော အုန်းရည်များကို နာနေသော ဒူးပေါ်သို့ တစ်နေ့သုံးကြိမ် လိမ်းပေးပါ။ ခြောက်သွားသည့်အပေါ်မှ ထပ်၍ လိမ်းပေးပါ။ တစ်လအတွင်း ဒူးနာရောဂါ ပျောက်ကင်းချမ်းသာမည် ဖြစ်ပါသည်။

လိမ်းဆေး(၂) တောရောက်မြစ် ဆေးရည်နှင့် ချင်းမှုန့်လိမ်းဆေး

ပထမဦးစွာ ဆေးတစ်ဖုံစာအတွက် ချင်းစိမ်း(၂၅)ကျပ်သား ဝယ်၍ ကြေညက်အောင် ထောင်းပါ။ ရရှိလာသော ချင်းဖတ်၊ ချင်းမှုန့်များကို

အမျိုးသမီးများ သွေးသားမှန်ကန်ပြီး စိုပြည်လှစေရန်

တင်တင်အောင်

အမှတ်တံဆိပ်

အကိုက်အခဲပျောက် မီးယပ်သွေးပေါ်ဆေး

(တိုင်းရင်းဆေးဝါးမှတ်ပုံတင်အမှတ် ၀၁၁၂ YR ၀၀၇၉၈၇)

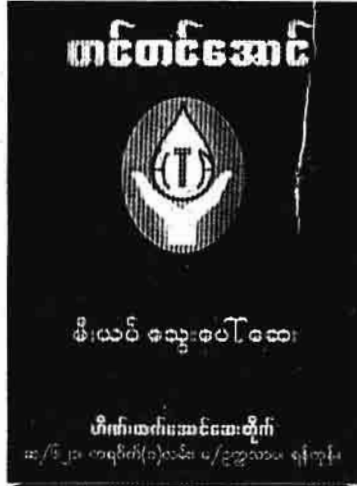
'ဣတ္ထိယ မိန်းမတို့၏ ဥစ္စာအနား အဆင်းတည်း' ဟု လောကဓိတိဆရာများက အဆိုရှိပါတယ်။ အမျိုးသမီးတိုင်း ရွှင်လန်းကျန်းမာပြီး စိုပြည်လှစေရန် သွေးစ၊ သွေးလယ်၊ သွေးဆုံး အရွယ် (၃)ပါးလုံး ဓမ္မတာရာသီပန်း တစ်လ တစ်ကြိမ် မှန်မှန် ပွင့်လန်းဖို့လိုပါတယ်။ အမျိုးသမီးများအနေနှင့် ကိုယ်ဝန် ဆောင်စဉ်ကာလ၊ သားဖွားပြီးစ ကာလ များမှလွဲ၍ လစဉ် ဓမ္မတာ မှန်မှန်လာဖို့ လိုပါတယ်။ မီးယပ်ထိမ် ၎င်း၊ ချမ်း၊ ကျန် ဖြစ်ခဲ့လျှင် အသားအရေ ညိုညစ်ညစ်နှင့် ယဉ်ဆိုသမျှ ပင်ကိုအလှများ ပျောက်ကွယ် တတ်ပါတယ်။

ဒါဆိုရင် မီးယပ်သွေးပေါ် ဆေးကောင်း တစ်လက် သုံးစွဲဖို့ လိုနေပြီ ဖြစ်ပါတယ်။ မီးယပ်သွေးပေါ်ဆေး အမျိုးမျိုးထဲက ဘယ်ဆေး အကောင်းဆုံးလဲလို့ မေးလာခဲ့ရင် အမျိုးသမီးများ မီးယပ်သွေးပေါ်ဆေးကို အမျိုးသမီးတိုင်းရင်းဆေးဆရာမ ဒေါ်တင် တင်အောင်(တဆ-၄၉၅၅)ကိုယ်တိုင် စီမံထုတ်လုပ်တဲ့ ဒေါ်တင်တင် အောင် အကိုက်အခဲပျောက် မီးယပ်သွေးပေါ်ဆေးဟာ အကောင်း ဆုံးပဲလို့ ပြောလိုက်ပါရစေ။

တင်တင်အောင် အကိုက်အခဲပျောက် မီးယပ်သွေးပေါ်ဆေးဟာ ဘယ်လိုရောဂါ တွေအတွက် သုံးစွဲနိုင်သလဲဆိုရင် မီးယပ်မမှန် ထိမ်ကျန်၊ ၎င်းခြင်း၊ နှည်းခြင်း၊ အတုံးအခဲများ ဆင်းသက်ခြင်း၊ ရာသီသွေးပေါ်ခါနီးနှင့် ဖြစ်ပေါ်ဆဲ အချိန်အခါများ တွင် ခါ၊ ရင်၊ ဆီးခပ် ကိုက်ခဲသူများ ဓမ္မတာမလာမီ (၃)ရက်ဆက်၍ တစ်နေ့ (၂)ကြိမ် သောက်နိုင်သလို ရာသီသွေးပေါ်ရမည့်ရက်ထက် တစ်ပတ် (သို့မဟုတ်) အရက်နဲ့ နှစ်ပတ် ကျော်လွန်နေပါက တစ်နေ့ (၂)ကြိမ် (၃)ရက် ဆက်သောက်နိုင်ပါတယ်။

သုံးပတ်၊ လေးပတ် ကျော်လွန်နေပါက တစ်နေ့ (၂)ကြိမ် (၃)ရက် ဆက်သောက် နိုင်ပါတယ်။ သုံးပတ်၊ လေးပတ် ကျော်လွန် နေပါက တစ်ခါသောက် ဆေး(၅)ပြား တစ်နေ့ (၃)ကြိမ် (၃)ရက် ဆက်ပြီး(ချင်း+ထန်းလျက်+ကွမ်းရွက်ပြုတ်ရည်) (သို့မဟုတ်) အရက်နဲ့ သောက်မယ်ဆိုရင် ဓမ္မတာပန်း ပွင့်လန်းလာပါလိမ့်မယ်။

သွေးမသန်ခြင်း၊ သွေးပုပ်ကျခြင်း၊ မီးယပ်ကွက်များပေါ်ခြင်း

ဖီးယပ် သွေးပေါ်ဆေး
ဖိစက်၊ ထက်ဆောင်ဆေးတိုက်
အ/၂၆၁ ကရပ်(၁)လမ်း ၄/၃၇၇လမ်း ရန်ကင်း

ကြော်ငြာခွင့်ပြုချက်အမှတ်
တဆဝက(စာနယ်ဇင်း) ၅၁/၀၅၁၃

အသားအရေ ညစ်ထေးမှုခြောက်ပြာ နှမ်းခြင်း၊ ကိုယ်ခန္ဓာနဲ့ပြင်းခြင်း ဖြစ်နေသူ များ တစ်နေ့တစ်ကြိမ် ဆေး(၅)ပြား ရေခွေးနဲ့သောက်ရင် အသားအရေ စိုပြည်သန့်ရှင်းပြီး ကိုယ်ခန္ဓာရနံ့ပြင်းခြင်းမှ ကင်းဝေးစေပါတယ်။

အိမ်ထောင်ရင်အမျိုးသမီးများ သား သမီးဝေးလိုပါက ဓမ္မတာပေါ်မည့်ရက် မတိုင်မီ (၃)ရက်ကြိုတင်ပြီး တစ်နေ့ (၂)ကြိမ် (၃)ရက်ဆက် ရေခွေးနဲ့ သောက် ပါ။ ဓမ္မတာပေါ်ပြီး နောက်တစ်ပတ်အကြာ တွင် တစ်နေ့ (၂)ကြိမ်၊ (၃)ရက်ဆက် ရေခွေးနဲ့သောက်ပါ။ ဓမ္မတာပေါ်ပြီး (၃)ရက်ဆက်သောက်လျှင် သားသမီးဝေး ပြီး နုပျိုဖွံ့ဖြိုး အလှတိုးစေပါတယ်။ မီးမကင်ဆေးအဖြစ် မီးတွင်းကာလတွင် (၃)ရက်ခြား ဆေးတစ်ခွက်နုန်း (၃)ခွက်

ပြည့်အောင် သောက်ပါ။ သွေးပုပ်၊ ချွေးပုပ်၊ အနီးပုပ်များ ကင်း စင်ပြီး တစ်သားမွေး တစ်သွေးလှစေပါတယ်။

အသက် (၄၀)ဝန်းကျင် ရောက်ရှိလာသူ အမျိုးသမီးများ သွေးပေါ်ချည်တစ်ခါ၊ ၎င်းချည်တစ်လှည့် သွေးကစားခြင်း၊ ချွင်း လိုက်ပူလိုက်ဖြစ်ခြင်း၊ အပူဒဏ်၊ အအေးဒဏ် မခံနိုင်ခြင်း သွေးဆုံးရောဂါ ဖြစ်နေသူများ တစ်နေ့တစ်ကြိမ် မှီဝဲသုံးစွဲပါက သွေးဆုံးမီးယပ်ရောဂါ ကင်းဝေးစေပါတယ်။

အမျိုးသမီးရောဂါမှန်သမျှ အမျိုးသမီးတိုင်းရင်းဆေးဆရာမ ဒေါ်တင်တင်အောင်နဲ့ ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း တွေ့ဆုံဆွေးနွေးပြီး ဆေးကုသမှုပုံစံလိုက်မယ်ဆိုရင် အမျိုးသမီးရောဂါများသက်သာ ပျောက်ကင်းကာ အနာဂတ်ဘဝ သာယာစိုပြည်သွားမှာပါ။

ဆရာမ ဒေါ်တင်တင်အောင်
ဖိစက်၊ ထက်ဆောင် ဆေးတိုက်
အမှတ် (အ/၂၆၁) ကရပ်(၁)လမ်း၊ ဆရာမကွက်၊
(မြောက်ဥက္ကလာပဆေးရုံကြီးအနီး) မြောက်ဥက္ကလာပမြို့နယ်။

မေမြတ်နိုးဦး (ပိဇ္ဇာ/သိပ္ပံ)

၁၃၆ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ခွဲစိတ်
(ရွှေစင်)

နှယ်မြက်သစ်ဝင်

သေ့ပျက်ဝင် အပင်များ

၏ လက်တွေ့ အသုံးပြုနည်းများ (အပိုင်း-၂)

ဂမုန်းတိမ်ပြာအစွမ်းဖြင့်
အားထွေထွေရောဂါကုသနည်း
အဖြာဖြာ

ယခင်လက နန္ဒင်းပြာ (ခေါ်) ဂမုန်းတိမ်ပြာအစွမ်းဖြင့် ကလေးသူငယ်ရောဂါအမျိုးမျိုးတို့ကို လက်တွေ့အသုံးပြု ကုသနိုင်သည့် လွယ်ကူထိရောက်လှသော နည်းကောင်းများကို ရေးသားတင်ပြခဲ့ပြီးပြီဖြစ်၍ ယခုလတွင် ဂမုန်းတိမ်ပြာပင် အစွမ်းသတ္တိတူးဖော်ဖြင့် အခြားရောဂါများကို ထိရောက်စွာ ကုသနိုင်သည့် နည်းကောင်းများကိုလည်း အများပြည်သူ အကျိုးရှိစေရန် ဆက်လက်၍ တင်ပြပေးပါတော့မည်။

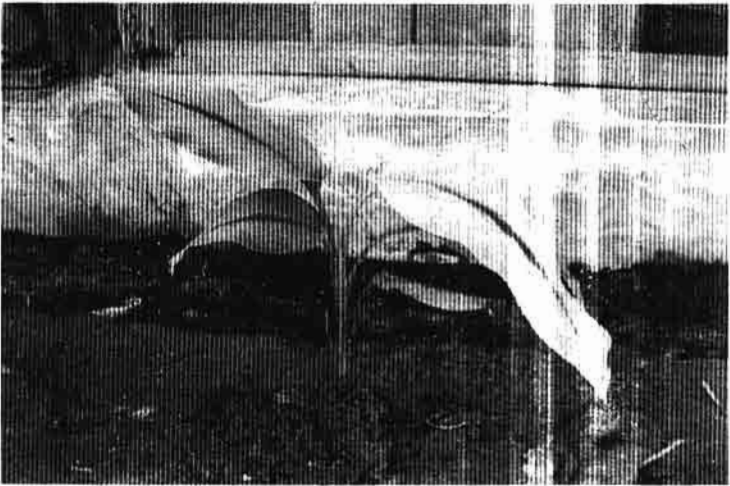
၁။ ဂမုန်းတိမ်ပြာနှင့် မျက်စိထိခိုက်ဒဏ်နာ ကုသနည်း

လောကတွင် "မျက်စိအဆုံး နားအခုံး" ဟု ဆိုရိုးရှိပါသည်။ မျက်စိထိခိုက်မိ၍ မျက်စိကွယ်ပြီး အမြင်အာရုံ ချို့တဲ့သွားလျှင် လောကတွင် ကြီးစွာသော ဆုံးရှုံးမှုကြီးတစ်ခုပင် ဖြစ်ပါတော့သည်။

ထိုကဲ့သို့ မျက်စိကို မတော်တဆ ထိခိုက်မိ၍ မျက်စိအမြင်အာရုံ မဆုံးရှုံးရလေအောင် ဂမုန်းတိမ်ပြာပင်၏ ဂမုန်းဥက လွန်စွာ အစွမ်းထက်လှပေသည်။

ဤနေရာတွင် ကျွန်ုပ်တို့၏ ငယ်စဉ်က လက်တွေ့ တွေ့ကြုံခဲ့ရသော ဖြစ်ရပ်လေးတစ်ခုကို သာဓက တင်ပြရလျှင်...

ကျွန်တော်တို့ ငယ်စဉ်က အိမ်တွင် E.18A. September, 2014.

ခြံလုံ အဖော်ရအောင် အင်းခွေးကြီးများ (၃,၄)ကောင်ကို မျိုးဆက် မပြတ်အောင် စောင့်ရှောက်၍ မွေးမြူထားကြပါသည်။

ထိုအင်းခွေးကြီးများသည် အကောင်ကိုယ်ခန္ဓာက ကြီးမားသန်စွမ်းသလို ခြံထဲသို့ ကျူးကျော်ဝင်ရောက်လာသော လူစိမ်းနှင့် အခြား ကြက်၊ ဝက် စသော သတ္တဝါများကိုလည်း တွေ့သမျှ အလွတ်မပေးတမ်း ကိုက်တတ်ပါသည်။

အခြား ဧည့်သည်များကတော့ ခွေးရှိသည်ကို သိထားသဖြင့် ခြံထဲသို့ ဝင်လာလိုလျှင် အိမ်သားတစ်ဦးကို ခေါ်ပြီး ခွေးကြည့်ခိုင်းပြီးမှ ဝင်ကြသဖြင့် ပြဿနာ မရှိလှပါ။

သို့သော် တခြားအိမ်များမှ မွေးမြူထားသော ကြက်၊ ဝက် စသည် သတ္တဝါများကတော့ ခြံစည်းရိုးပေါက်မှ လစ်လျှင် လစ်သလို ဝင်လာတတ်ပေသည်။

ထိုဝင်လာသမျှသော အကောင်မျိုးစုံတို့ကိုလည်း အင်းခွေးကြီးများမှ မလွတ်တမ်း ကိုက်တတ်ကြသဖြင့် သေကျေ ဒဏ်ရာအနာတရဖြစ်၍ သူတို့၏ ကြက်၊ ဝက် သတ္တဝါများ ဆုံးရှုံးကြရသည်။

သို့နှင့် ကျွန်တော်တို့၏ ခြံစောင့်အင်းခွေးကြီးများကို အခဲမကျေ အပြုံးအတေး ထားကြပြီး အင်းခွေးများ ခြံပြင်သို့ ထွက်လာသည်နှင့် လေးခွ၊ ကျောက်ခဲ စသည့် တွေ့ရာမြင်ရာ

လက်နက်တို့ဖြင့် ကျွန်တော်တို့ မသိမိ ပစ်ခတ်ကြလေသည်။

တစ်နေ့တွင် အင်းခွေးကြီးတစ်ကောင်မှာ မချိုမဆံ့အော်ပြီး အိမ်ထဲသို့ ပြေးဝင်လာသဖြင့် အိမ်သားများက စိုးရိမ်တကြီး ကြည့်ရှု စစ်ဆေးလိုက်ပါသည်။

ထိုအခါ စိတ်မချမ်းမြေ့စရာ အင်းခွေးကြီး၏ မျက်လုံးတစ်ဖက်မှာ နီရဲရောင်ကိုင်၍ မျက်စိတစ်ခုလုံး သွေးရောင်လွှမ်းနေသည်ကို အိမ်သားများ စိတ်မကောင်းခြင်းကြီးစွာ တွေ့မြင်လိုက်ရပါသည်။

“ဘာလုပ်ရလျှင် ကောင်းမလဲ” ဟု မိသားတစ်စု ဝိုင်း၍ စဉ်းစားကြလေသည်။ တိရစ္ဆာန်ဆေးကု ဆရာဝန်နှင့် ပြသဖို့ရန်မှာလည်း တောရပ်တောရွာ ဖြစ်သဖြင့် ဘယ်လိုမှ အလွမ်း မမီနိုင်ပါ။

ဒီတော့ ကျွန်တော်တို့ အဘိုးမှ ခြံစည်းရိုးအစပ်မှ ပေါက်နေသည့် အပင်တစ်ပင်မှ ဥကို တူးပြီး ရေစင်ကြယ်စွာ ဆေးကြော၍ ဆန်ဆေးရည်နှင့် ကျောက်ပျဉ်တွင် ယင်းဥကို များများ သွေးယူပြီး ဆားအနည်းငယ်(ငရုတ်ကောင်း ၂စေ့၊ ၃စေ့ခန့်) ခတ်၍ ဆေးရည်နှင့်ရော၍ မွှေလိုက်ပြီး အင်းခွေးကြီး၏ မျက်စိဒဏ်ရာပေါ်သို့ သေချာစွာ ခပ်ထူထူ လိမ်းပေးလိုက်ပါသည်။

ထိုသို့ လိမ်းပေးလိုက်သည်နှင့် အင်းခွေးကြီး၏ မျက်စိဒဏ်ရာတစ်ခုကို တွင် လက်နှင့် အသာခံကြည့်လျှင် သိသိသာသာကြီးကို အပူရှိန်များ ထွက်လာသည်ကို ထင်ရှားစွာ တွေ့မြင်ရပါသည်။

ဤသို့ နာရီဝက်ခြား (၁)ကြိမ်ခန့် အင်းခွေးကြီး၏ မျက်စိဒဏ်ရာပေါ်သို့

၁၃၈ နက္ခတ္တမောင်ခြင်္သေ့မဂ္ဂဇင်း

ဆေးသွေးထားသည့် အရည်(၃)ကြိမ်ခန့် ဆက်တိုက် ရုတ်စိုက်လိမ်းပေးလိုက်သည်။

ထိုအခါ မျက်စိတစ်ခုလုံး သွေးရောင် ဖုံးလွှမ်းနေသည်မှာ ဆေးတစ်ကြိမ်နှင့်တစ်ကြိမ် လိမ်းနေစဉ် အတွင်းမှာပင် သွေးရောင် လျော့ပါးလာသည်။

တဖြည်းဖြည်း မျက်သားအဖြူသည် သိသာစွာ ပေါ်လာပြီး ဒဏ်နာမှာလည်း သိသိသာသာ အရောင်လျော့လာသည်ကို တွေ့မြင်လာရသဖြင့် အိမ်သားများ ဝမ်းသာလာကြရပါသည်။

ထိုသို့ ဂမန်းတိမ်ပြာဥ သွေးပြီး (၃)ရက်ခန့် ဆေးလိမ်းပေးလိုက်သော အခါ အင်းခွေးကြီး၏ မျက်စိဒဏ်နာမှာ လုံးဝ အကောင်းပကတိ ဖြစ်သွားလေသည်။

ဤသည်မှာ ဂမန်းတိမ်ပြာဥ၏ အစွမ်းပင် ဖြစ်ပါသည်။ ကျွန်တော်တို့ အဘိုး ခြံစပ်က တူးယူလာသည့် ဆေးဥမှာ ဂမန်းတိမ်ပြာဥ ဖြစ်ပါသည်။

အဘိုး ပြောပြသည်မှာ ထို ဂမန်းတိမ်ပြာဥသည် လူနှင့် အခြားသတ္တဝါတို့တွင် ထိခိုက်ဒဏ်ရာရ၍ မျက်စိ သူငယ်အိမ် ပေါက်ကွဲ ပျက်စီးသွားခြင်း မရှိခဲ့လျှင် မည်မျှပင် ဒဏ်နာဖြစ်ပါစေ...

ဂမန်းတိမ်ပြာဥကို အထက် ဖော်ပြပါနည်းအတိုင်း ရုတ်စိုက်ဖြင့် ပြုလုပ်ပေးလျှင် မျက်စိအမြင်အာရုံ ဆုံးရှုံးမှုကို ထိရောက်အောင် ဂမန်းတိမ်ပြာဥက စွမ်းဆောင် ကာကွယ်ပေးနိုင်ပါသည်။

[အကယ်၍ ထိခိုက်ဒဏ်ရာကြောင့် မျက်စိသူငယ်အိမ်သည် ပေါက်ကွဲ ပျက်စီးသွားလျှင်တော့ ဆေးရုံကို အမြန်ဆုံး သွားရမည်သာ

ဖြစ်ပါသည်။ အခြားမည်သည့် ဆေးနှင့်မျှ လုပ်၍မရပါဟု သတိပေးလိုက်ပါသည်။]

၂။ ဂမန်းတိမ်ပြာဥနှင့် သွေးမှင်လေမှင်ခေါ်သည့် သွေးပြန်ကြောရောင် သွေးယားသည့်ကြောဂါ ကုသနည်း သွေးမှင်လေမှင်ဟု ခေါ်ဆိုသည့် ရောဂါတစ်မျိုးမှာ အထူးသဖြင့် မိုးများပြီး ပူအိုက်စွတ်စိုသော ရာသီဥတုရှိသည့် အရပ်ဒေသများတွင် နေထိုင်ကြသော လူများတွင် အဖြစ်များသည်ကို တွေ့ရပါသည်။

ယင်းရောဂါသည် ရာသီဥတု အပူအအေး အပြောင်းအလဲကြောင့်ဖြစ်စေ၊ အစားအသောက် ဓာတ်မတည့်သည်ကြောင့်ဖြစ်စေ ဖြစ်ပွားတတ်ကြပါသည်။

သွေးမှင်လေမှင် စ.ဖြစ်လျှင် ပထမဦးဆုံး ပင့်ကူရှင်သကဲ့သို့ ယားကျိကျိ စပ်ဖျဉ်းဖျဉ်း ဖြစ်လာပြီး တဖြည်းဖြည်းနှင့် စတင် ဖြစ်ပေါ်လာသည်။

ခန္ဓာကိုယ်အစိတ်အပိုင်း နေရာတစ်ဝိုက်တွင် ရောင်တင်း၍ ပူလာပြီး (၁/၂)ရက်ခန့် ရောင်တင်း ပူစပ်ပူလောင်ဖြင့် အနေရခက်လှပါသည်။

ထိုရောဂါမှာ ဖြစ်ပေါ်လာသည့် ခန္ဓာကိုယ်အစိတ်အပိုင်း နေရာတစ်ဝိုက်မှ သွေးပြန်ကြောလေးများ ရောင်ပြီး သွေးပြန်သယ်ဆောင်ခြင်းကို နှေးကွေးခြင်းကို ဖြစ်ပေါ်စေပါသည်။

အဖြစ်များသည့် နေရာများမှာ ကြွက်သားမြှောင်းများ အများဆုံး နှိုကြသည့် လက်မောင်း၊ လက်ဖျံခြေသလုံး၊ ပေါင်လို နေရာမျိုးတွင် အဖြစ်များကြပါသည်။

အချို့က တစ်နေရာ အရောင်လွှေသွားပြီး တခြားတစ်နေရာ ပြန်ပြီး

ရောင်လိုက်နှင့် နေရာရွှေပြောင်းပြီး ဆက်တိုက် ဖြစ်နေတတ်ကြပါသည်။

ယင်းရောဂါသည် အပူအစပ် အပုပ်စာ အတက်စာမျိုး ဖြစ်သော မှို၊ မျှစ်၊ တညင်းသီး၊ အုန်းနို့၊ ဒူးရင်းသီး၊ ဖား၊ ကြွက်၊ လိပ်၊ စည်သွတ်ဘူးစာများ၊ ပုစွန်ချဉ်၊ ငါးချဉ်၊ ငါးပိကောင်၊ ငါးပိ၊ ငံပြာရည် စသည်တို့ အစားများလျှင် ပို၍ ရောဂါဖြစ်တတ်ပါသည်။ ယင်းအစားများကို ရှောင်ကြဉ်နိုင်လျှင် အကောင်းဆုံး ဖြစ်ပါသည်။

*** ထို သွေးမုင်လေမုင်ရောဂါကို ထိရောက်စွာ ပျောက်ကင်းစေသည့် ဆေးနည်းမှာ...**

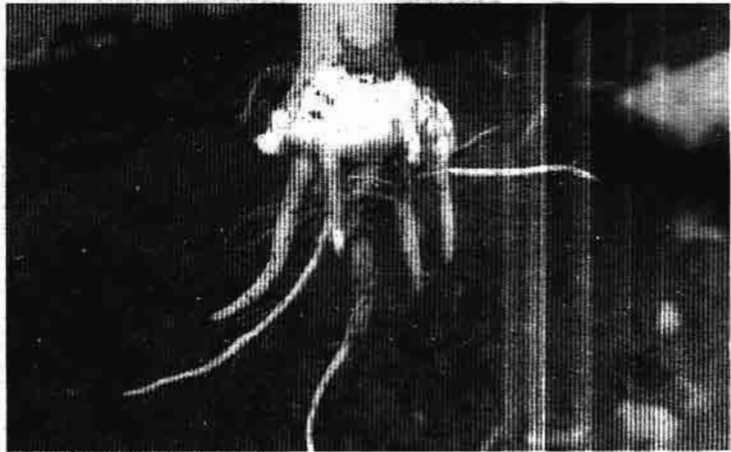
(က) ဂမုန်းတိမ်ပြာကို အမှုန်ပြု၍ ပျားရည်နှင့် ရောတေပြီး ဆီးကင်းခန့် လုံးထားပါ။ နေ့စဉ် နံနက်၊ ည ဆေး(၂)လုံး၊ (၃)လုံးခန့် ရေအေးဖြင့် သောက်ပေးပါ။

(ခ) ဂမုန်းတိမ်ပြာအစိုကို လက်တစ်ဆစ်ခန့် နေ့စဉ် (၁)ပတ်၊ (၂)ပတ်ခန့် ဝါးစားပေးခဲ့လျှင် ထိုရောဂါကို ထိရောက်စွာ ပျောက်ကင်းစေပါသည်။

၃။ ဂမုန်းတိမ်ပြာနှင့် သန်ရှင်လွတ်သည့် ရောဂါ(သို့မဟုတ်) အနာတိမ်တောင် ရောဂါဆန်း ကုသနည်း

သန်ကောင်ဟု အမည် သမုတ်ထားသော ကပ်ပါးရောဂါ ပိုးကောင်တစ်မျိုးသည် ကမ္ဘာဦးခေတ်မှစ၍ ယနေ့ခေတ်တိုင်အောင် လူနှင့် အခြားသတ္တဝါများကို ထူးခြားထွေပြားသည့် ရောဂါများကို ဖြစ်စေ၍ စဉ်ဆက်မပြတ် ဒုက္ခပေးစေတတ်ပါသည်။

ပုံမှန်ဆိုလျှင် ထိုသန်ကောင် သားလောင်း သန္ဓေဥလေးများသည် သာမန်မျက်စိဖြင့် မမြင်နိုင်ကြသဖြင့်

လူနှင့် သတ္တဝါတို့က စားသောက်လိုက်ကြသော ရေနှင့် အစာအာဟာရတို့မှ တစ်ဆင့် အစာအိမ်နှင့် အူလမ်းကြောင်းထဲသို့ ဝင်ရောက်၍ အဆင့်ဆင့် မျိုးပွားကာ ခန္ဓာကိုယ်တွင် လှည့်ပတ် ခိုအောင်း၍ နေထိုင်ကြသည်။

သူတို့ ခိုအောင်းနေထိုင်ရာ ခန္ဓာကိုယ်တွင်းအင်္ဂါရပ်များကို ရောဂါဝေဒနာ ဖြစ်ပေါ်စေတတ်ကြပါသည်။

ထိုသို့ သန်ကောင်များ လူ၏ ခန္ဓာကိုယ်ထဲတွင် လှည့်ပတ်သွားလာကြရာတွင် အကြောင်းအမျိုးမျိုးကြောင့် လူ၏ ခန္ဓာကိုယ်အရေပြားနှင့် အသားကြားထဲသို့ ဝင်ရောက်လာပြီး လှည့်ပတ်သွားလာ လှုပ်ရှားနေခြင်းကြောင့် ဖြစ်ပေါ်လာသည့် ရောဂါဆန်းတစ်မျိုးကို 'သန်ရှင်လွတ်ရောဂါ(သို့မဟုတ်)အနာတိမ်တောင်ရောဂါ' ဟု ခေါ်ပါသည်။

ထိုရောဂါဆန်းမျိုး ဖြစ်ပေါ်လာလျှင် ကလေးငယ်များတွင် ဖြစ်တတ်သည့် အလေ့ ရှိပါသည်။

ပထမဦးဆုံး ကလေးငယ်၏ ခြေသလုံးလို နေရာမျိုးတွင် ထောင်လိုက် (၆,၇)လက်မခန့် အရှည်ရှိသည့် အနီစင်ကြီး ခြေသလုံး အရေပြားတွင် ပေါ်လာပါသည်။

ထိုအနီစင်ကြီးမှာ သန်ကောင်

တစ်ကောင်ကဲ့သို့ပင် ခေါင်းပိုင်းနှင့် အပြီးပိုင်း ပါရှိပြီး အလယ်ပိုင်းသည် ပို၍ သိသာစွာ ခဲတံလုံး ဘောလ်ပင်ခန့် တုတ်ခိုင်ပါသည်။

ယင်းရောဂါ၏ ထူးခြားချက်မှာ စတင်ဖြစ်ပေါ်ရာ နေရာမှ အထက်ဘက်သို့ တစ်နေ့ကို တစ်လက်မခန့် တက်၍ သွားပြီး အောက်ပိုင်းမှ ပထမနေရာမှာ တစ်လက်မခန့် ညိုမည်းပြီး ကျန်နေခဲ့ပါသည်။

ထိုသို့ တဖြည်းဖြည်း နေ့စဉ် တစ်လက်မခန့် အထက်သို့ တက်လာပြီး အောက်တက်ပိုင်းမှာလည်း အမည်းစင်းကြီးမှာ ပို၍ ရှည်လာပါသည်။

ယင်းရောဂါသည် နှိုင်းနင်းသည့်ဆေးမတွေ့သေးလျှင် တဖြည်းဖြည်းနှင့် လူ၏ ဦးခေါင်းပိုင်း၊ နားရွက်အပေါ်ပိုင်း၊ နားကွင်းအထိ ရောက်လာတတ်ပါသည်။ လနှင့်ချီ၍ ရောဂါကို ခံစားနေရတတ်ပါသည်။

ဤကဲ့သို့သော သန်ကောင် ဒုက္ခပေးခြင်းကြောင့် ဖြစ်ပေါ်လာသည့် အနာတိမ်တောင်ခေါ်သည့် ရောဂါဆန်းကို အမြန်ဆုံး ထိရောက်စွာ ပျောက်ကင်းအောင် စွမ်းဆောင်ပေးသည့် ဆေးနည်းမှာ...

၁။ ဂမုန်းတိမ်ပြာ

၂။ ကြက်မအုပ်မြစ် (သို့မဟုတ်) ဘုမ္မရာဇာအမြစ် ရရာ (၁)မျိုး သုံးပါ။

၃။ ကြေးပိုက်ဆံပြား (သို့မဟုတ်) ဒုတ္တာခဲကောင်းကောင်း တစ်ခဲ စသည်တို့ကို [နှစ်မျိုးတွဲသော အမည် များတွင် ရရာတစ်မျိုးကိုသာ သုံးပါး] ဆန်ဆေးရည်ဖြင့် သွေးပြီး ယင်း ဆေးရည်ကို အနာရောက်ရှိရာ နေရာမှ အောက်ဘက် အနာ စတင်ရာ နေရာ အထိ ဆေးရည်ကို သေချာစွာ သပ်ချ၍ လိမ်းပေးပါ။

ဆေးရည်ကို အထက်ပါနည်း အတိုင်း ခြောက်လိုက် လိမ်းလိုက်ဖြင့် တစ်နေ့ကို (၁၀)ကြိမ်ခန့် လိမ်းပေးလိုက် လျှင် ထိုဖြစ်ပေါ်နေသော အမည်းစင်း နှင့် အနီရောင် အစင်းကြီးများ လုံးဝ ပျောက်ကင်းသွားမည်ကို တွေ့မြင်ရ ပါမည်။

ထိုရောဂါ ပျောက်ကင်းသွားပြီ ဆိုလျှင် ကလေးများကို နှစ်စဉ် သန်ချဆေး ကောင်းကောင်းကို ပုံမှန် ဂရုစိုက်၍ တိုက်ကျွေးပေးသွားပါက ထိုရောဂါ နောက်တစ်ဖန် မဖြစ်ပေါ် တော့ပါ။

၄။ ဂမုန်းတိမ်ပြာနှင့် အဖုအကျိတ် သက်တန်နာ ကုသနည်း
လူ၏ခန္ဓာကိုယ်တွင် အပူကို အကြောင်းခံ၍ ဖြစ်ပေါ်လာတတ်ကြ သည့် အဖုအကျိတ် ပေါင်ရင်းသက် တန်နာ စသည့် အကျိတ်အဖုနာ မှန်သမျှကို ဂမုန်းတိမ်ပြာဥက ပျောက်ကင်းအောင် စွမ်းဆောင်နိုင်ပါ သည်။

ထိုရောဂါများကို...
(က) အဖုအကျိတ်တို့ကို ဂမုန်းတိမ်ပြာ ဥကို ဆန်ဆေးရည်ဖြင့် သွေး၍

၁၄၀ နာဂျာရောင်ခြေညီမဂ္ဂဇင်း

ဆားအနည်းငယ် ခတ်ပြီး ခြောက်သွားလိုက် ဆေးပြန်လိမ်း လိုက်နှင့် မကြာမထာ လိမ်းပေး လျှင် လျင်မြန်စွာ ပျောက်ကင်းစေ ပါသည်။

(ခ) အကယ်၍ အနာမှာ အညှော်ဝင် အညှော်မိပြီး ဖျားချင်လျှင် ယင်း ဆေးသွေးရည် ဟင်းစားဖွန်း(၁) ဖွန်းခန့်ကို ရေနွေးပူပူဖြင့် တစ်နေ့ (၂)ကြိမ်ခန့် သောက်ပေးပါက လျင်မြန်စွာ ရောဂါ ပျောက်ကင်း သွားပါမည်။

၅။ ဂမုန်းတိမ်ပြာဥနှင့် အစာမကြေဝမ်း ဇီးအားနည်း ခြေဖျားလက်ဖျားအေး ညောင်းကိုက်ရောဂါ ကုသနည်း
ဝမ်းမီးအားနည်း၍ အစာချက် အား နည်းပြီး အစာမကြေ အစားအသောက် နည်းခြင်း၊ ကိုယ်ငွေ့ဓာတ် အားနည်းပြီး ခြေဖျားလက်ဖျားအေး၍ အခိုးမပွင့်ဘဲ ဒူးလာညောင်းကိုက် စသည့် ရောဂါ များတွင်...

(က) ဂမုန်းတိမ်ပြာဥကို အစာစားပြီး တိုင်း လက်တစ်ဆစ်ခန့် ဝါးစား ၍ ရေနွေးပူပူလေး သောက်ပေး ပါ။

(ခ) ဂမုန်းတိမ်ပြာဥကို နေလှန်း အမှုန့် ထောင်းပြီး ဖျားရည်နှင့်တေ၍ ဆီးကင်းခန့် လုံးထားပြီး နံနက်၊ ည (၃)လုံးခန့် ရေနွေးဖြင့် သောက်ပါ။

(ဂ) အစာခြေအားနည်းပြီး အစာမဝင် အိပ်မပျော် ဖြစ်လျှင်...

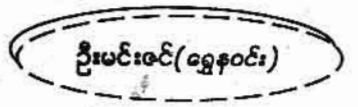
- ၁။ ဂမုန်းတိမ်ပြာဥအမှုန့် ၁၀ ကျပ်သား၊
- ၂။ ဖျားရည် ၅၀ ကျပ်သား၊
- ၃။ ဆားမီးဖုတ်ကောင်းကောင်း ၂ ကျပ်သား

ယင်းတို့ကို သမအောင် ရောမွှေပြီး ဖန်ပုလင်း အဝကျယ်တွင် ထည့်၍ နေပူမှာ (၃)ရက်လှန်းပြီး နေ့စဉ် စားပွဲ ဖွန်း(၁)ဖွန်း၊ နံနက်၊ ည ထမင်းစားပြီး ရေနွေးနှင့် ပုံမှန် သောက်ပေးသွားပါက စားဝင်အိပ်ပျော်၍ အသားအရေ မိပြည် ပြီး ကျန်းမာဝဖြိုး အင်အား တိုးလာပါ မည်။

အထက်ဖော်ပြပါတို့သည် ဂမုန်း တိမ်ပြာပင်၏ ထူးခြားစွာ စွမ်းဆောင် နိုင်သည့် ရောဂါ ပျောက်ကင်းစေသော ဆေးနည်းကောင်းများကို အများ ပြည်သူ စာဖတ်သူအပေါင်းတို့ မိမိတို့၏ အနီးပတ်ဝန်းကျင် လက်လှမ်းတစ်ဝှေ့တွင် တွေ့မြင် ပေါက်ရောက်နေကြသည့် "ဤကမ္ဘာမြေကြီး၏ လက်ဆောင် ဆေးဖက်ဝင် အပင်များ၏ အာနိသင် အစွမ်းများ"ကို လက်တွေ့ လွယ်ကူ ထိရောက်စွာ အသုံးချ၍ မိမိတို့၏ ဝိသားစု လူ့အဖွဲ့အစည်းကို အကျိုးပြု စေနိုင်ရန် ရည်သန်၍ စာရေးသူ ကြီး စား၍ အကောင်းဆုံး တင်ပြရေးသား လိုက်ပါသည်။

ရှေ့လပျားတွင်လည်း နက္ခတ္တရောင်ခြည် ယုဝင်းကြီးပုတင်ဆင့် ဤကဲ့သို့သော လက်တွေ့ အသုံးပြုနိုင်သည့် အစွမ်းထက် ဆေးပင်များ အကြောင်းကိုလည်း စဉ်ဆက် မပြတ် ကြိုးစား၍ ရေးသား တင်ဆက်ပေး သွားပါမည်ဟု စာဖတ်ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကြီးကို ကြိုတင်၍ အသိပေး ပန်ကြားလိုက်ပါလည် ဆံ့ဗျား။

အားလုံး ကျန်းမာရေး အသိပညာ ပြည့်စုံစွာဖြင့် ကျန်းမာပျော်ရွှင်သည့် ဝိသားစုဘဝများ တည်ဆောင်နိုင်ကြ ပါစေသော်။

လူ့လောကကြီးအတွင်း၌ လူတို့သည် စားဝတ်နေရေးအတွက် ပစ္စည်းဥစ္စာ ရှာဖွေကြရသည်။ ထိုသို့ ရှာဖွေကြရာတွင် ပုထုဇဉ်လူသားဖြစ်ကြသည့်အတွက် လောဘနှင့် မကင်းကြချေ။

သို့ရာတွင် လောကတွင်လည်း သမလောဘ၊ ဝိသမလောဘဟူ၍ နှစ်မျိုးရှိရာ ဝိသမလောဘရှိသူများမှာ မည်သူသေသေ ငတေမာ ပြီးရောဆိုသည့် သဘောမျိုးဖြင့် သူတစ်ပါး၏ နေအိမ်တို့ကို တာ အဆောက်အအုံနှင့် ငွေကြေး စသည်တို့ကို မတရားသောနည်း ပရိယာယ်အမျိုးမျိုးဖြင့် ရယူအနိုင်ယူ လိုကြသည်။

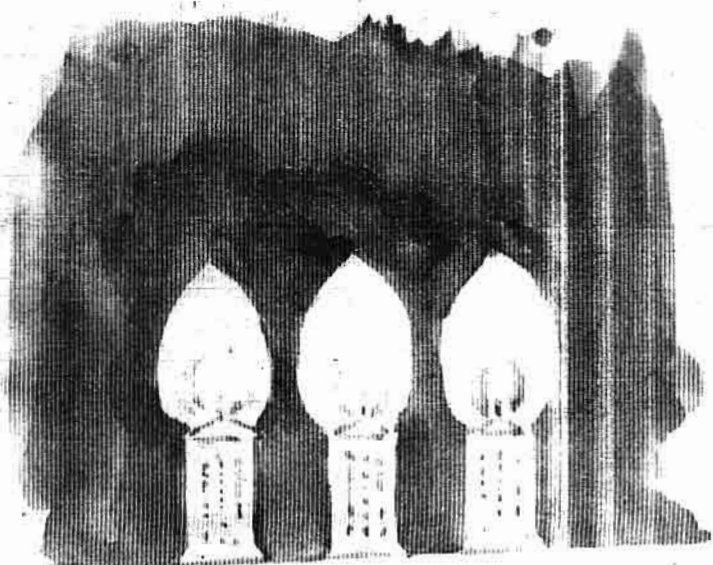
ထိုအခါ တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး တစ်ဖက်နှင့်တစ်ဖက် ရုံးပြင်ကနွားရောက်ကြရသည်။ ဤအခါမျိုးတွင် ယခု ဖော်ပြသည့် ဂန္ထီရပညာရပ်သည် မှန်ကန်သည့်ဘက်မှ အသုံးပြုလျှင် ထိရောက်လှသည်။ အောင်မြင်မှု အကြိမ်ကြိမ်ကြုံတွေ့ခဲ့ရဖူးသည်။

ဤဂန္ထီရပညာရပ်သည် မှန်ကန်သည့်ဘက်မှ ပါဝင်ကူညီ ဆောင်ရွက်ရမည်ဖြစ်ပါသည်။ အဂတိလိုက်စားပြီး မမှန်ကန်သည့်ဘက်မှ မြှုပ်နှံစီရင်ပါက အောင်မြင်မှုရမည်ဖြစ်စေ စီရင်သူအား ပြန်လည်ထိခိုက်တတ်ကြောင်း သတိပေးအပ်ပါသည်။

အဓိအာရင် ပြုလုပ်ရန်

ဖယောင်းတိုင် (၃)တိုင် စီရင်ရပါမည်။ တစ်တိုင်လျှင် သန့်ရှင်းသော ပျားဖယောင်း(၅)ကျပ်သား ဖြစ်ရပါမည်။

ပျားဖယောင်း (၅)ကျပ်သားကို နေတွင်လှန်း၊ အပြားပြုလုပ်ပြီး အောက်ပါမန္တန်ကို (၃)ကြောင်း ထောင်ထိုက်ရေးပါ။

ပုထုဇဉ်ကနွား

ပျားဖယောင်းပြုလုပ်ရန် မန္တန်ပြုလုပ်ရန်

ဝိဇ္ဇာမဟိန္ဒိ သရောသနံမြင်
(တိုင်းရင်းအေး)

ပု	ဇေ	ရိ
ဇွဲ	ဌော	သာ
စ	န	ဇ
မ	ရာ	ညော
ရွှိ	သ	ဝိ
မေ	ဘော	နော
သေ	က္က	မေ
ဌာ	စ္ဆိ	ဒေ
လော	တော	တု
ကော	ပု	က္က
		စ္ဆိ
		တံ။

မန္တန်

ပုဇွဲစိ ဟိုပေ ဆေဌော လောကော
ဇေဌော နရာသဘော ကုစ္ဆိတော
ပုရိသာဝေညော ဝိနော မေ ဒေတု ကုစ္ဆိတံ။

* * *

ဤကဲ့သို့ (၃)ကြောင်းထောင်လိုက်ရေးရမည်။

ဖယောင်းပြားပေါ်တွင် ရေးသော အခါ သံချွန်ဖြစ်စေ၊ ကညစ်ဖြစ်စေ၊ အသုံးပြုပြီး မှင်ကုန်သော ဘောလ်ပင် စသည်ဖြင့် ရေးနိုင်ပါသည်။ (၃)ခါရေး (၃)ကြိမ် နေလှန်းပါ။ မီးဖြင့်မကျိုရပါ။ မီးကို အသုံးမပြုရပါ။ နောက်ဆုံး နေလှန်းပြီး မိမိအသုံးပြုလိုသော သူ၏သက်စေ့ချည်မျှင်ထက်တစ်ပင် နုထူရွာရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၁၄၁

ပိုထည့်ပါ။

ဥပမာ။ ။ အသက်(၃၅)နှစ် ရှိသောသူကို စီရင်ပေးလိုသော် ချည်မျှင် (၃၆)ပင် ထည့်ရမည်။

ဤကဲ့သို့ ဖယောင်းတိုင်(၃)တိုင် ပြုလုပ်စီရင်ပြီး ယင်းမန္တန်နှင့် (၁၀၈) ကြိမ် ဂါထာစုပ်ပါ။ ဤကား ဖယောင်းတိုင်အစီအရင် ပြီးပါပြီ။

ရန်ပုံခွင် အသုံးပြုပုံ

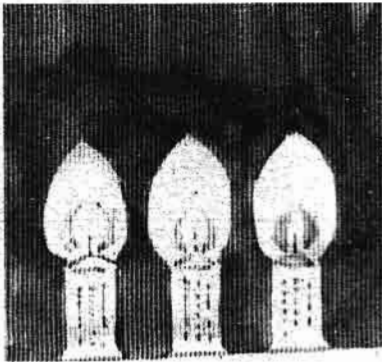
စီရင်ပြီး ဖယောင်းတိုင်တစ်တိုင်ကို ဘုရားရှေ့တော်တွင် ထွန်းညှိပြီး (၅)ပါး သီလ၊ (၈)ပါးသီလ၊ (၉)ပါးသီလ စသည့် မိမိနိုင်ရာ သီလကို ခံယူ ဆောက်တည်ပါ။ ထို့နောက် အောက်ပါ အတိုင်း ဆုတောင်းပတ္တနာပြု ချွတ်ဆိုပါ။

‘သစ္စာလေးပါး ပြတ်တားတို့ ဆရာမကု သယုတ္တဉာဏ်ဖြင့် ထိအလိုလို ကိုယ်တော်တိုင် ထိုးထွင်း၍ သိမြင်တော်မူပြီး ဆုံးမထိုက်စွာ သတ္တဝါကို ကောင်းစွာ သင်ပေးအစဉ်အလျက် ယဉ်ကျေးလေအောင် သွေးဆောင်ဆုံးမတော်မူတတ်သော မြတ်စွာဘုရားရှင်ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးအား ဘုရားတပည့်တော် (မည်သည့်နေ့သားသမီး)သည် အားရရွှင်လန်း ဖိတ်စွမ်းဖြင့် ဤသီလျှောက်လျှာဒိန်းဆက်ကပ်ပါစို့ အရှင်ဘုရား။

ဤသီလျှာဒိန်းပူဇော်ရသော ကုသိုလ်ကောင်းမှုကြောင့် ဘုရားတပည့်တော်တပည့်တော်မ (မည်သည့်နေ့သားသမီး)၌ ကျရောက်လျက်ရှိသော ပုန်ခပ်သိမ်း၊ စိုးရိမ်ခပ်သိမ်း၊ ကြောင့်ကြပ်သိမ်း၊ ဆင်းရဲခပ်သိမ်း၊ ဘေးရန်ခပ်သိမ်းတို့ကို ကင်းစင်လွှင့်ပျောက် အောင်မြင်ခြင်းသို့ ရောက်ရပါလိုစိ အရှင်ဘုရား’

ဤကဲ့သို့ လျှာဒိန်းပူဇော် ဆုတောင်းပတ္တနာပြုပြီး မန္တန်တော်ကို ပုတီးစိပ်ပါ။ အနည်းဆုံး ပုတီး (၃)ပတ်စိပ်ပါ။

၁၄၂ နဂုဏ္ဍရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

(၉)ပတ်စိပ်နိုင်လျှင် ပိုကောင်းပါသည်။ ပြီးလျှင် (၃၁)ဘုံ မေတ္တာပို့ အမျှပေးဝေပါ။

နောက်ထပ် ဖယောင်းတစ်တိုင်တို့ နတ်စင်တွင် ထွန်းညှိမည်။ ပန်းကန်ပြားတွင် လက်ဖက် (၉)ပုံ၊ ကွမ်းယာ (၉)ယာ ပါစေရမည်။ လက်ဖက်တွင် ဆီဆန်းပြီး (ဆားမထည့်ရပါ)။

ဤကဲ့သို့ နတ်စင်တွင် ဖယောင်းတိုင် ထွန်းညှိပြင်ဆင်ပြီး အောက်ပါအတိုင်း ဆုတောင်းချွတ်ဆိုရမည်။

‘အို ရှင်နတ်မင်း၊ ရှင်နတ်မင်းအား (မည်သည့်နေ့သားသမီး)မှ ရွှေတိုင်နှင့်တကွ လက်ဖက်၊ ကွမ်းယာ တင်မြှောက်ပါစို့။ ကျရောက်လျက်ရှိသော ပုန်ခပ်သိမ်း၊ စိုးရိမ်ခပ်သိမ်း၊ ကြောင့်ကြပ်သိမ်း၊ ဆင်းရဲခပ်သိမ်း၊ ဘေးရန်ခပ်သိမ်းတို့ကို ကင်းစင်လွှင့်ပျောက် အောင်မြင်ခြင်းသို့ ရောက်အောင် စောင့်ရှောက်တော်မူပါ အရှင်နတ်မင်း...’

ဤ ဗျူဟာပီသောကြောင့် အောင်မြင်စွာ ဖြစ်ပေါ်လာသည့် မဟာသမယျ တောက်ပတန်ခိုးအစိုးရသည့် ရှင်နတ်များတို့... ဝါတို့အားကို သနားဖန်ထွာ လျှောက်ဆိုပါရှင်... ဟောဒေဂန္ထနှင့် သူရနဂါ နတ်ဘာသာလည်း ဝမ်းသာရွှင်ပြုံး သားရွှေကြူးကို ယခုပေးပါပလောင်ရွာတွင် လေ့လာမပေ့ အစလေးကို မေ့၍သာလျှင် မွှေးဖွပ်နှင့် မိခင်မာတာ သစ်သီးများတို့ ဆွတ်ပြားနေလျှင် မွှေးဖွပ်လည်း ပျက်ယာန်ဒေသ ယာန်ယာန်စေ ဆေးကို

ရေ၍ သက်ဝေမြင်စူး သားရွှေကြူးနှင့် အတူ ရှင်တွဲ လည်ချင်းနှံ၍ မက္ခတူပင် မိခင်မောင်မေ မနေရတူး သားရွှေတို ပွေးကြူးသော လိပ်သင်္ခါနှင့်၊

ဆန်းသည်လနယ် ပန်းသဖွယ်သို့ တင့်တယ်ရွှင်လန်း အောင်ပန်းညွှန်းပွင့်ပါစေသတည်း။ ညှင်းမည်ပေါ်လှုပ်တိုက် သူကကြည့်ပါစေသတည်း။

သူကပတော် ကျင့်ချေသော်လည်း သင်အော်သင့်ကိုပြန် ကြံကြံသမျှ ဝါးစွက်နေ့ညဆို အလိုရှိက ပျက်စွာ စောင့်ကြည့် နတ်တို့ဆုဖြင့် ယခုလျှင်ဆော ပေးစေသော စောင့်ပါစောင့်ပါ နတ်ဘကာတို့’

[(၃)ကြိမ်ဆုတောင်း ချွတ်ဆိုရမည်။]

နောက်ဆုံး ဖယောင်းတစ်တိုင်ကို နတ်ရဲသစ်ပင်တွင် ထွန်းညှိရမည်။ ည(၁၀)နာရီကျော်မှ ကောင်းပါသည်။ နတ်ရဲသစ်ပင်ဆိုသည်မှာ အထိကကျသော သစ်ပင်ကြီးကို ဆိုပါသည်။

ဥပမာ။ ။ သောင်ပင်ကြီး၊ ကညင်ပင်ကြီး၊ ကုက္ကို၊ မန်ကျည်းစသည် သစ်ပင်ကြီးမျိုး ဖြစ်ပါသည်။ လူသူမနီးခေါ် သစ်ပင်ကြီးဖြစ်လျှင် ပိုကောင်းပါသည်။ တစ်ယောက်တည်း မသွားရဲသော် အဖော်ခေါ် သွားပါ။

စလောင်းတွင် ထမင်းဦးပေါင်း၊ ငါးကြော် အမြီးစုံ ခေါင်းစုံ (၇)ကောင် (အကြေးပါသော ငါးဖြစ်ရပါမည်။ ဆားနုနှင့်မလူးရပါ။) ရေခဲစွာဆေးပြီး ဆီသန့်သန့်ဖြင့် ကြော်ပါ။ (ဝက်ဆီနှင့် အခြားကြော်ပြီးဆီ မဖြစ်ရပါ။)

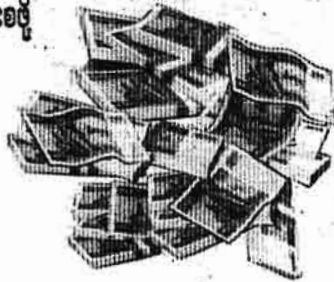
ဤကဲ့သို့ ထွန်းညှိပြင်ဆင်ပြီး အောက်ပါအတိုင်း ဆုတောင်းချွတ်ဆိုပါ။

‘အို အရှင်တို့ (မည်သည့်နေ့သားသမီး) ကျွေးမွေးပါစို့။ စားတော်ခေါ်ပါသော ကျရောက်လျက်ရှိသော ပုန်ခပ်သိမ်း၊ စိုးရိမ်ခပ်သိမ်း၊ ကြောင့်ကြပ်သိမ်း၊ ဆင်းရဲခပ်သိမ်း၊ ဘေးရန်ခပ်သိမ်းတို့ကို ကင်းစင်လွှင့်ပျောက်

၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ စက်တင်ဘာလအတွင်း

ငွေကြေး လာလာလာ

သွက်လက်စေ့

စက်တင်ဘာလတွင် ငွေကြေးအခက်အခဲပြဿနာများ ကင်းဝေး၍ သာဘိယာများ သွက်လက်စွာ ဝင်ရောက်စေရန် အရသာရှိသော သစ်သီးအချိုကို တစ်စုံတစ်ယောက်အား ပေးဝေလှူဒါန်းကာ လိုရာဆုတောင်းနိုင်ပါသည်။ မိမိတို့မွေးနှစ်အရ မြို့ရွယ်ကိစ္စများကို ဇယား၌ ကြည့်ပါ။

များထံ တိုင်တည်ဆုတောင်းပါ။ သို့မဟုတ် စေတီပုထိုးတစ်ဆူ၏ အရှေ့အရပ် တနင်္လာဂြိုဟ်တိုင်အနီးမှ

မွေးနှစ်	ခုနေ	အရပ်မျက်နှာ	ကူညီမည့်ပုဂ္ဂိုလ်	လှူဒါန်းနေ
ကြွက်	၀	ပြောက်	အင်္ဂါသားသမီး	ပုဒ္ဓဟူးနေ့
နွား	၁	အရှေ့ပြောက်	တနင်္လာသားသမီး	စနေနေ့
မုန်	၂	အရှေ့	သောကြာသားသမီး	ကြာသပတေးနေ့
နွား	၃	အရှေ့တောင်	တနင်္ဂနွေသားသမီး	ကြာသပတေးနေ့
မြွေ	၄	တောင်	ပုဒ္ဓဟူးသားသမီး	အင်္ဂါနေ့
ဆိတ်	၅	အနောက်တောင်	စနေသားသမီး	တနင်္လာနေ့
ကြွက်	၆	အနောက်	ကြာသပတေးသားသမီး	သောကြာနေ့
မုန်	၇	အနောက်ပြောက်	ကြာသပတေးသားသမီး	တနင်္ဂနွေနေ့

ဥပမာ။ ယုန်နှစ်မှာသည် အရသာအားသော လိမ္မော်သီး(၃)လုံးကို ကြာသပတေးနေ့တွင် အရှေ့အရပ်ရှိ သောကြာသားသမီးတစ်ဦးအား ပေးလှူကာ ဤလတွင် ငွေကြေးလာဘ်အား သွက်လက်စွာ လက်ခံစေကြောင်း သမ္မာဒေဝနတ်မြတ်

ဘုရားရှင်အား ရည်မှန်းကပ်လှူ၍ ဆုတောင်းနိုင်ပါသည်။

လာဘ်လာဘ ရှင်လန်းသွက်လက် ကြပါစေ။

စာမျက်နှာ (၁၄၂) မှ အဆက်

အောင်မြင်ခြင်းသို့ရောက်အောင် စောင့်ရှောက်တော်မူပါ အရှင်တို့...

ဥုံ လှေယေဉ်ဝေ ဇိယာကွပ်မိင် ယခင်ထိတို ဆိုစွာတကား ဆိုသောခါလေ နေမင်းရန်ခွင်၌ ယခုလေအထက် လမ်းရင်ခွင်၌ ယခုလေအထက် ဒီကာရို နီးမြိုင်ယက် နွယ်သာရှိ နွယ်မြိုင်ယက်၊ ကြိမ်ဖြင့် ယက်သည် ပုခက်ကယ့်ယဉ်သား ကြီးလေးမှာနှင့် အပေးလှူ ယက်တံပုက်ဖြူနှုတ်ဆိတ် အိမ်သိသေး ပုခက်ကြောင်လော နို့ကြောင်လော အိုမြိုင်တောင်ထိပ် အိမ်၌ နွေကုဏ္ဍေအများ ရှင်သီကြားတို့ ထိုင်သားကို ကယ်ပါလော၊ အို မြိုင်တောင် တောင်အောက်ထ၍ နွေကုဏ္ဍေ အများရှင်သီကြားတို့ ထိုင်သားကို ကယ်ပါလော စလု ယေဉ် ဝေ

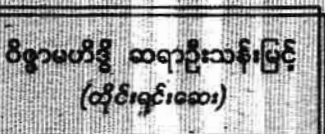
[[၇]ကြိမ် ဆုတောင်း၊ ရွတ်ဆိုရမည်။

မှတ်ချက်။ ယင်းအစီအရင်များသည် ညအချိန် ပြုလုပ်စီရင်မှ ကောင်းပါသည်။ ထိုရောက်ပါသည်။ အရေးကြီးလျှင်တစ်ညတည်း အားလုံး ပြီးစီးအောင် ပြုလုပ်ပါ။ အရေးမကြီးလျှင် တစ်ညစီ ပြုလုပ်နိုင်ပါသည်။

တစ်ညစီပြုလုပ်လျှင် (၃)ညဆက်တိုက် ပြုလုပ်ရမည်။ မပျက်စေရပါ။ ပျက်လျှင် အစမှ ပြန်၍ ပြုလုပ်ပါ။

ကြုံတွေ့ရသော အမှတ်စွာ အားလုံး အောင်မြင်ပါသည်။

ဆင်းရဲကင်းပျောက် ချမ်းသာရောက်ကြပါစေ။

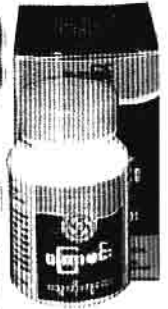
တိုင်းရင်းဆေးတိုက်ရုံအမှတ်-0112 YR 007991

သွေးတိုးရောဂါရင်များ . .

စကြာမင်း

အမှတ်တံဆိပ်

သွေးတိုးကျဆေး ကိုဆောင်ထား

“အတော်ပဲ မြတ်တို့အိမ် အလည်လာတာ ထမင်းပွဲနဲ့ တန်းတိုးတယ်ဟေ့” “အော် မမမြင့်၊ လာ တစ်ခါထိုင်စားလိုက်လေ” “ဘာဟင်းချက်လဲဟင်” “မမမြင့်ရေ၊ မနေ့က စင်ကာပူက သားကြီးပြန်လာ တယ်လေ၊ အဲဒါ သားကြီးက အုန်းနို့ခေါက်ဆွဲ စားချင်တယ်ဆိုလို့ ထမင်းလွတ် ချက်စားနေကြတာပါ” “အမလေး အုန်းနို့ခေါက်ဆွဲဆိုရင် အသံကြားတာနဲ့တင် သွေးတိုး ချင်ပြီ။ တော်ပါပြီအေမစားရပါဘူး” “မမမြင့်ကလဲ ရောဂါရိုရင် ဆေးရိုပါတယ်။ ကျွန်မလဲ အစက ဒီလိုပဲလေ။ သွေးတိုးရိုလို့ ဟိုဟာမစားရဲ၊ ဒီဟာမစားရဲနဲ့ ရောင်လိုက်ရတဲ့အစာ။ အခုတော့ စားချင်တာစားလို့ရပြီ မမမြင့်ရဲ့” “အေး အဲဒါကြောင့် ငါအံ့ဩ နေတာ။ အရင်ကဆို အစားအသောက်ရှောင်တာ မထက်တောင် မြတ်ကပိုသေးတယ်။ ခုတော့ အံ့ဩဘာနန်းပဲ” “ဟုတ်တယ် မမမြင့်ရေ အရင်ကတော့ နည်းနည်းလေးအစားမှားတာနဲ့ သွေး ကတိုးတိုးလာတော့ အစားတစ်လုပ်အတွက်နဲ့ ရောဂါမခံစားချင် တာနဲ့ အစားအသောက်ကို ဂရုတစိုက် ရှောင်ကြဉ်စားသောက် ခဲ့တာ။ အခုတော့ စကြာမင်းသွေးတိုးကျဆေး အားကိုးရိုနေပြီ မမမြင့်ရဲ့” “ဟင် ဟုတ်လား၊ တစ်ယောက်ထဲ ကျိတ်ပြီး သုံးစွဲ မနေနဲ့ဦး မမကိုလဲ ပြောအုံးလေ” “လာပါ မမမြင့်ရယ် ဆေးကို နောက်မှပေးမယ်၊ အုန်းနို့ခေါက်ဆွဲကို အရင်တဝကြီးစားပြီးမှ ဆေးဘယ်လောက်စွမ်းသလဲဆိုတာ လက်တွေ့ပြမယ်” “ဟုတ်ရဲ့လား မြတ်ရယ်” “အော် မမမြင့်ရယ် ကျွန်မကိုယ်တိုင် ဒီမှာအားရပါးရ စားနေတာပဲ၊ မမမြင့်ကို ဘေးဖြစ်အောင်တော့ မလုပ်ပါဘူး” “စိတ်ချလက်ချသာစားပါ မမမြင့်၊ ကျွန်တော်နဲ့ မြတ်ကတော့ သွေးတိုးစေမယ့် အစားအစာတွေစားပြီးတာနဲ့ ဆေးသောက်လိုက်တာပဲ” “ကဲပါလေ လင်ရောမယားပါ ဒီ လောက်ညွှန်းနေမှတော့ စားပြီဟေ့ များများသာထည့်” “ဟား ဟား၊ ဟင်း ဟင်း ဟင်း”

“မြတ်တို့ဇနီးမောင်နှံတိုက်တွန်းလို့ အုန်းနို့ခေါက်ဆွဲကို တဝတပြစားပြီးပြီနော်၊ ကဲ ဆေးမြန်မြန်ပေးတော့လေ” “ပေးပါမယ်မမမြင့်ရယ်၊ ရော့ ရော့ ၅ ပြားသောက်လိုက်” “မှန်း ဘာဆေးလဲ၊ ဟယ် စကြာမင်း သွေးတိုးကျဆေးကိုး” “ဟုတ်တယ်မမမြင့်ရေ သွေးတိုးရောဂါကာကွယ် ချင် လို့ပဲဖြစ်ဖြစ်၊ သွေးတိုးနေလို့ပဲဖြစ်ဖြစ်၊ သွေးတိုးရောဂါရိုလို့ စားချင်ရက်နဲ့ အစားအသောက် ရှောင်နေရသူများပဲဖြစ်ဖြစ် သွေးတိုးရောဂါနဲ့ပတ်သက်ရင် အိမ်တိုင်းအမြဲဆောင်ထား သင့်တဲ့

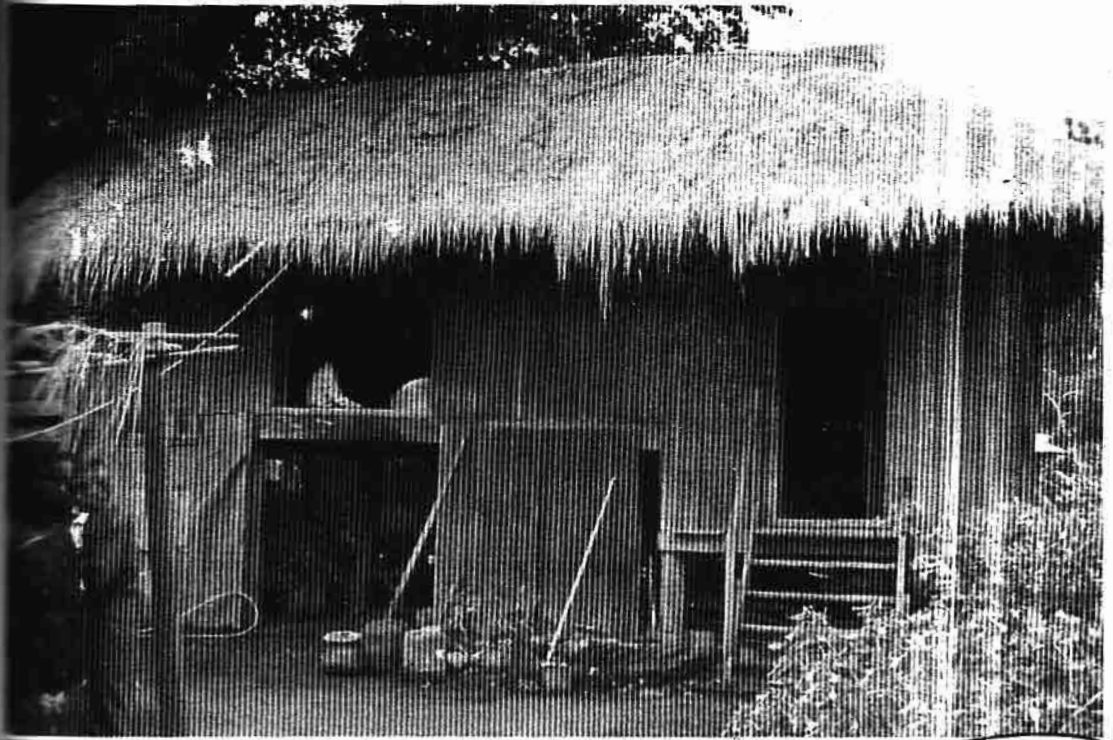
ဆေးကတော့ ဆရာမြင့်ရဲ့ စကြာမင်းအမှတ်တံဆိပ် သွေးတိုး ကျဆေးပဲ ဖြစ်ပါသတဲ့ရှင်” “သမားတော် ဆရာမြင့်ရဲ့ စကြာမင်း သွေးတိုးကျဆေးဆိုရင် ယုံကြည်ပါတယ်။ ဒါနဲ့အခြား ဘာရောဂါတွေအတွက် သုံးစွဲလို့ရလဲဟင်”

“သုံးစွဲနိုင်တဲ့ ရောဂါတွေကတော့ သွေးတိုးရောဂါဖြစ်ခြင်း သွေးတက်၊ သွေးတိုးခြင်း၊ သွေးပေါင် အမြဲတမ်းတက်နေခြင်း နောက်ကျောတက်၊ ဇက်ကြောထိုးခြင်း ခေါင်းမူးဝေခြင်း၊ ခေါင်း အံ့ခဲ၍ လေးလံထိုင်းမှိုင်းနေခြင်း၊ အာရုံကြောအားနည်းခြင်း အကြောအားနည်းခြင်း၊ အဆစ်ရောင်အဆစ်ကိုက်ရောဂါဖြစ် ခြင်း၊ လက်ခြေများ ထုံကျဉ်ကိုက်ခဲခြင်း၊ အတက်စာ နည်းနည်း စားရုံဖြင့် သွေးတက်၊ သွေးတိုးလာခြင်း၊ အစာအိမ်အားနည်းခြင်း စတဲ့ ရောဂါတွေအတွက်လည်း သုံးစွဲနိုင်ပါတယ်”

“ဟယ် ! စကားကောင်းနေလိုက်တာ () နာရီတော့ ကျော်ပါပေါ့လား၊ ပြန်အုန်းမှ ပြန်အုန်းမှ” “ဘယ်လိုလဲ မမမြင့်” “အေးဟဲ့ ဘယ်လိုမှမခံစားရဘူး၊ အရင်ကဆိုရင် ဒီလိုသွေးတိုး စာတွေစားပြီးတာနဲ့ ဆေးခန်း တန်းပြေးရတာပဲ” “ဒါကြောင့် သွေးတိုးရောဂါအတွက် အကောင်းဆုံးဆေးပါလို့ဆို” “ဟုတ် တော်၊ ဝမ်းသာလိုက်တာ။ အိမ်က ကိုရဲ့အတွက်လဲ အုန်းနို့ ခေါက်ဆွဲ ယူသွားအုန်းမှပဲ” “ဒီမှာ မမမြင့်ရေ အဆင်သင့်ထည့် ထားပြီးပြီ၊ ရော့ ဒါက စကြာမင်းသွေးတိုးကျဆေး ကိုရိုက် ပြောလိုက်ပါ။ သွေးတိုးအတွက်တော့ စိတ်မညစ်နဲ့တော့လို့

“အေးအေး၊ ပြောရုံမဟုတ်ဖူး လက်တွေ့ပြလိုက်မယ်” “ကဲ ကျွန်တော်ရဲ့ဇနီးနဲ့ ညီအစ်ကိုမောင်နှမသမီး ခင်မင်ရင်းနှီးတဲ့ ကိုအေးမင်းနဲ့မအေးမြတ်ဝင်းတို့ရဲ့ စေတနာ မေတ္တာကြောင့် အခု ကျွန်တော့်မှာစွဲကပ်နေတဲ့ သွေးတိုး ရောဂါဟာ ပိန်းကြာရွက်ပေါ် ရေမဘင်သလို ပျောက်ကင်း ချမ်းသာရာရခဲ့ပါပြီ။ ဒါကြောင့် စာဖတ်ပရိသတ်ကြီးရေ ကျွန် မြင်း ဆုလာဘ်နဲ့ပြည့်စုံပြီး စားချင်တာစားရအောင် အေး အိပေမဲ...စကြာမင်းသွေးတိုးကျဆေးတော့ ဆောင်ထားဖို့ သင့် လိုလိမ့်မယ့်...”

ပင်ရင်း - စကြာမင်းဆေးတိုက်
အမှတ် (၆၆၆) (၈) ရပ်ကွက်၊ သုဗ္ဗောလမ်း၊
မြောက်ဥက္ကလာပ၊ ဖုန်း - ၆၃၁၀၉၁၊ ၇၂၂၅၄၁

• ကောလင်းမြို့၊ မြောက်အင်းဂုန်းမှ မိနူးကောင်း ဝေဟင်မိမြင့်

ထက်ပင်ကွဲရွာ

ရန်ကင်း တင်းစေသည့် ကောလင်းနယ်မှ

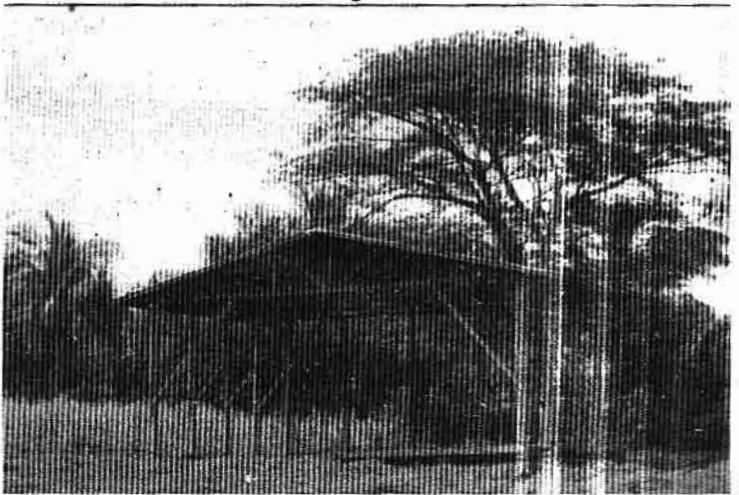
အောက်ဒိုမိဟိအောင်

ခပဟက်ပဟက် (၁၀)

• ၉၀၆

ယခင်ပမူ အဆက်

- ဒုက္ခသစ္စာ-အလုံးစုံသော အရာဟူသမျှ ဆင်းရဲခြင်းတရားဟု သိလာ၏။
- သမုဒယသစ္စာ - လိုချင်တပ်မက်သော လောဘကို ဆင်းရဲကြောင်း တရားဟုသိ၍ ယှဉ်တွ၏။
- နိရောဓသစ္စာ - ဆင်းရဲကြောင်းဖြစ်သော တရားစု ချုပ်ငြိမ်း တစ်ဖန် ဖြစ်မလာခြင်းကို အေးချမ်းနေသည့် နိဗ္ဗာန်တရားဟု အမှန်သို့ ဆိုက်၏။

◆ ဦးနု၏ ဝိသေသပုံရိပ်

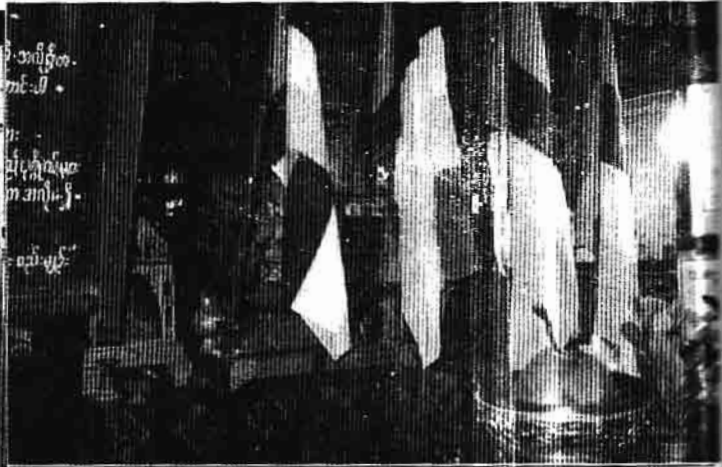
◆ ဦးနု၏ ဝိသေသပုံရိပ်

၄။ မဂ္ဂသတ္တ - ဆင်းရဲကြောင်းဖြစ်သော တရားစု ချုပ်ငြိမ်းအောင် တစ်ဖန် ဖြစ်ပလာ အောင် အားထုတ်ကျင့်ကြံခြင်း မရှိပေ ပင်ပင် အကျင့်သည် အရိယာဝိဇ္ဇာဖြစ်၍ နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ကြောင်း အမှန်ဖြစ်သည် ကို အာရုံပြု၍ ဟောပြော၏။

ဤသို့ သိ၊ ပယ်၊ ဆိုက်၊ ပွား ကိစ္စ လေးချက်ဖြင့် သစ္စာလေးပါး အမှန် လေးချက်ကို သိမြင်ပြီး ဖြစ်ပါလျှင် အရိယာဝိဇ္ဇာအဖြစ်သို့ ရောက်သည်။ သေလွန်သောအခါ ဘဝအသစ် တစ်ဖန် မရှိတော့သဖြင့် ချမ်းသာတော့ သည်။ နိဗ္ဗာန်သို့ ရတော့သည်။ ရောက် တော့သည်။

အရိယာဝိဇ္ဇာလမ်း ပြီး၏။

ရသေ့ဦးစီ၏ ရေးသားထုတ်ဝေပြီး သော ကျမ်းများအနက် လေ့လာနိုင် ရန် နမူနာ ထုတ်ဝေဖော်ပြခြင်း ဖြစ် သဖြင့် နတ္ထပျာရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

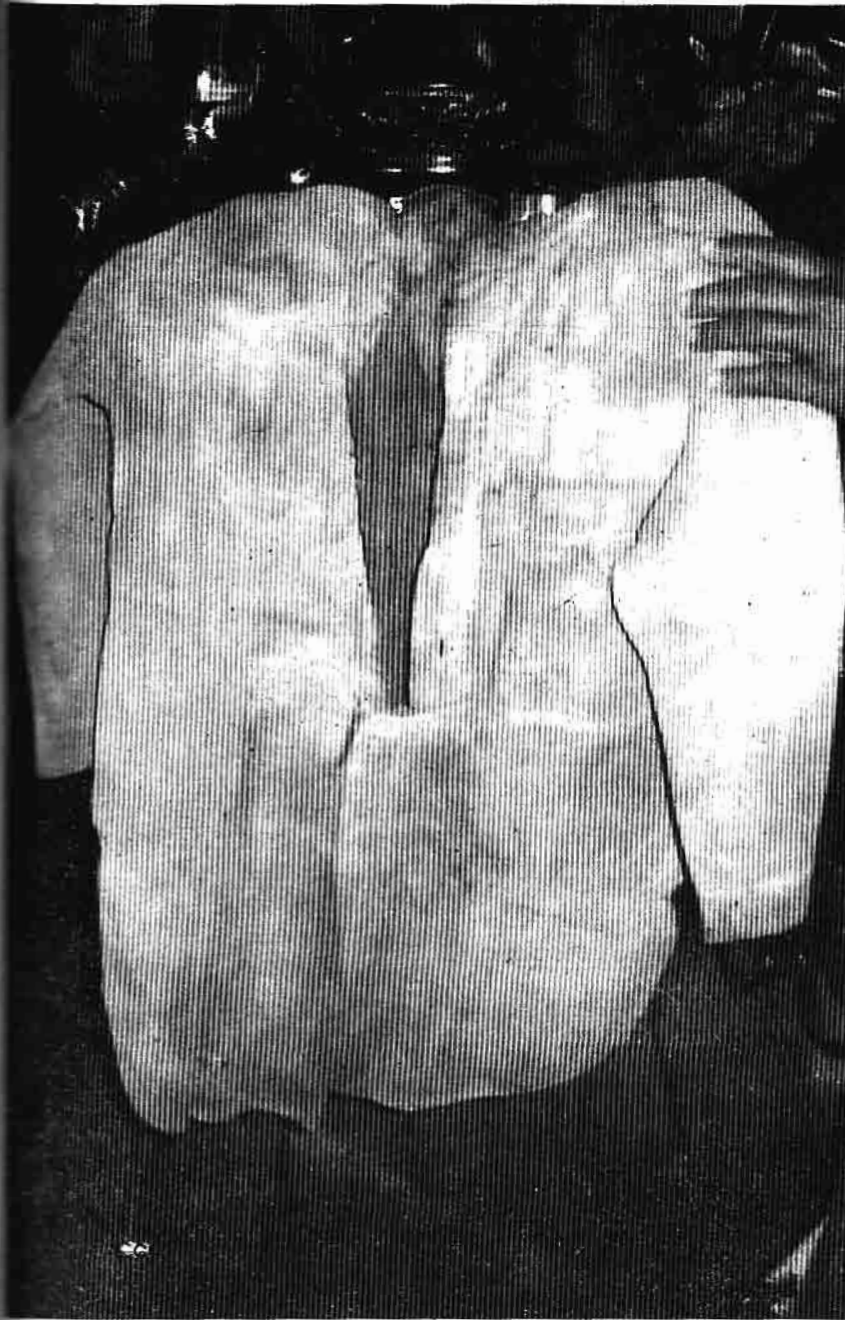

◆ ဦးနုတော်ကောင်း တရားစု သာသနာ့အလုပ်(၄)ခု

◆ ဂုဏ်ထူးကြီး၏ မိခင်

◆ ရတနာကြီး ထုတ်ဆောင်သည့် အင်္ကျီ

မိသည့်။ ခမောက်တောင်စေတီ
လေ့လာပူဇော်မှုနှင့် ရသေ့ကြီးဦးစိ
အကြောင်း စုဆောင်းရသမျှ တင်ပြမှု
ပြီးစီးပါပြီ။

နိဗ္ဗာန်တိုက်ထွန်းချက်
ဤသို့လျှင် ဓာတ်သဘာဝနှင့်
ထူးခြားသော နိမိတ်ဆောင်သည့်
ခမောက်တောင် ပြည်လုံးကျောက်ထီး

စေတီအား ကိုယ်တိုင်
လာရောက် ဖူးမြော်ကြည့်ညို
ဒါန၊ သီလ၊ ဘာဝနာ
ကုသိုလ် အဖြာဖြာ
တတ်အားသမျှ ပြုလုပ်ပါက
“ရန်”မာန် အပေါင်း
“ကုန်”ဝင်၍ အောင်မြင်
ခြင်း အသွယ်သွယ် ပြည့်စုံ
နိုင်ကာ ဘဝ မျက်နှာစာ
အသီးသီးတွင် ထီးတစ်လက်
ပမာ အရိပ်အာဝါသနိနားခွင့်
ရနိုင်ကြောင်း တိုက်တွန်းရ
ပေသည်။

အထူးသဖြင့် မပြီးပြည့်စုံ
သေးသည့် ဖိနပ်တော်(၇၂)
တောင် အမြင့်အတွက်
ကုသိုလ်ပြုနိုင်ပါလျှင် သော
မနဝင်းကိန်း ကျေ၍
စည်းစိမ်ဥစ္စာ သုခအဖြာ
ဖြာတို့ ကြာရှည်တည်မြဲ၍
ပွားများနိုင်ခြင်း၊ သားသမီး
ဖန်းမောင်နံ မိသားစု
လူမှုအဖွဲ့အစည်း စည်းလုံး
ညီညွတ်ခြင်း စသည့်
ဂရုကရပ်နှင့် အာပေါဓာတ်၊
ပထဝီဓာတ်တို့၏ အာနိ
သင်များ ခံစား ရရှိနိုင်ကြ
လေသည်။

ဤခရီးအတွက် ကြိုးစား
ကူညီပေးကြသောကောလင်း
နယ်ခံ မိတ်ဆွေများနှင့်
ဦးနီ၊ ဦးဝင်းရွှေတို့အား
ကျေးဇူးအထူး တင်ရှိပါ
သည်။

ခမောက်တောင်နှင့် စပ်လျဉ်းသမျှ
ဝေနေယျအားလုံး ကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာ
ချမ်းသာကြပါစေ။

ထက်မင်းကျော်စွာ

မိုးကြိုးရေခဲ

ကာတွယ်ဝေးနိုင်သည့် အစွမ်းထက် ကျောက်စေ့သီးနှင့် အစီအရင်

ယခုနှစ် နွေရာသီတွင် အပူချိန်မြင့် တက်ပြီး ခရမ်းလွန်ရောင်ခြည် အညွှန်း ကိန်းကလည်း အန္တရာယ်ပေးလောက် သည့်အဆင့်ထိ မြင့်တက်လာသည်ကို နေရာဒေသ အတော်များများတွင် သိ သာ ထင်ရှားစွာ တွေ့ကြုံနေရပါသည်။

ထိုသို့ အပူရှိန် လွန်ကဲလာခြင်း ကြောင့် လေဖိအား မငြိမ်သက်မှုများ ဖြစ်ပေါ်လာ၍ လေပွေလှိုင်းများ ဖြစ်ပေါ် လာစေပြီး မိုးဦးလေဦးနှင့်အတူ လေ ပြင်းတိုက်၍ မိုးသီးကြွေခြင်း၊ မိုးကြိုး လျှပ်စစ်လှိုင်းများ ဖြစ်ပေါ်လာပြီး မိုးကြိုးပစ်ခြင်းများ ယခုနှစ် မိုးဦးလေဦး တွင် နေရာဒေသ အတော်များများတွင် တွေ့ကြုံနေရပေသည်။

မိုးကြိုးပစ်ခြင်းကြောင့် လူနှင့် တိရစ္ဆာန်များ သေကျေမှုများ ဖြစ်ပွား သည့်သတင်းများ မပြတ်ကြားနေရ လေသည်။ နိုင်ငံပိုင် သတင်းစာများမှ ပင် မိုးကြိုးအန္တရာယ်ကို ကြိုတင်ကာ ကွယ်နိုင်စေရန် သတိပေး ညွှန်ကြား ချက်များ ထုတ်ပြန်ပေးနေရပါသည်။

မြန်မာနိုင်ငံအရပ်ရပ်တွင် အနောက် တောင် မုတ်သုံရာသီ မကျရောက်မီ မိုးဦး လေဦး ကဆုန်၊ နယုန်လများတွင် နေ၏အပူရှိန်မြင့်တက်လာရာမှ မွန်း လွဲ၊ ညနေပိုင်းတို့တွင် မိုးတိမ်တောင် များ ဖြစ်ပေါ်လာပြီး...

ထိုမိုးတိမ်တောင်များ ရွေ့လျားရာ နေရာဒေသတစ်လျှောက်တွင် လေ ပြင်းများ တိုက်ခတ်ခြင်း၊ လေပြင်းနှင့် အတူ မိုးထစ်ချွန်ခြင်း၊ မိုးသီးကြွေခြင်း၊

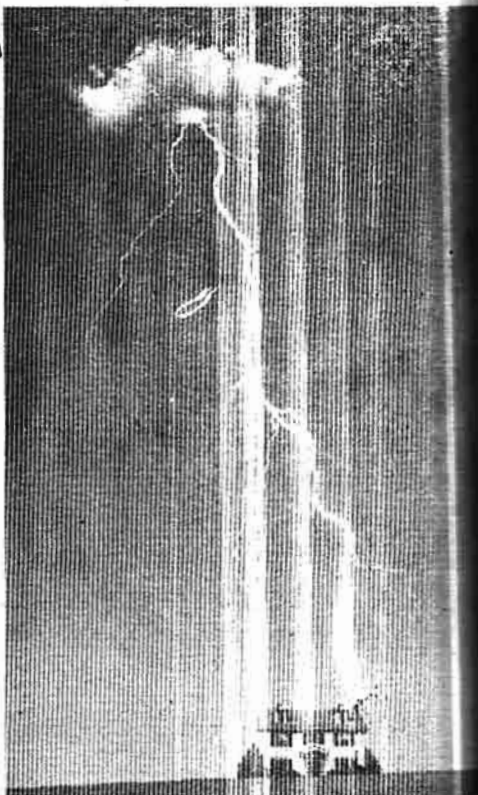
မိုးကြိုးပစ် (ရွှေနှောင်း)

လျှပ်စီးလက်၍ မိုးကြိုး ပစ်ခြင်း၊ မိုးကြိုးစက်ကွင်း ဖြစ်ပေါ်လာခြင်း...

စသည် လူသားတို့ကို အန္တရာယ် ဖြစ်စေလောက် သည့် မိုးလေဝသ အခြေအနေများ၊ ပုံမှန်ဖြစ် မြဲထက် ပိုမို၍ ပြင်းထန် မှုများ ဖြစ်ပေါ်လာကြ ခြင်းကြောင့် အများ ပြည်သူများ၊ တောင်ယာ လုပ်ငန်းခွင်တွင် လုပ်ကိုင် နေကြရသောလယ်သမား ကြီးများ အထူးဂရု ပြု နေထိုင် သတိထားကြရန် လိုအပ်ပါသည်။

မိုးဦး၊ လေဦးကျ ရာသီ ကာလများတွင် မိုးကြိုးပစ်ခံရခြင်းသည် ကံ အကြောင်းတရား၏ ရက်စက်မှုပင် ဖြစ်သော်လည်း အထူးသတိပြု၍ ဆင်ခြင်နေထိုင်ကြမည်ဆိုလျှင် မိုးကြိုး အန္တရာယ်မှ ကာကွယ်နိုင်သည့် နည်း လမ်းများရှိပါသည်။

မိုးကြိုး၏ ပြင်းထန်သည့် အပူရှိန်မှာ “သုံးသောင်းမှ ငါးသောင်း ဒီဂရီဖာရင် ဟိုက်” ရှိလေသည်။ မိုးကောင်းကင်မှ ကမ္ဘာမြေပေါ်သို့ မိုးကြိုးပစ်ခြင်းမှာ ကမ္ဘာမြေမှ ဆုံးရှုံးသွားသော အီလက် ထရွန်များကို ပြန်လည် အစားထိုးခြင်း

ဖြစ်သည်ဟု သိပ္ပံပညာရှင်များက ဆိုပါ သည်။

မိုးကြိုးပစ်ခံရသူများ၏ သုံးပုံနှစ်ပုံ အိမ်အပြင်တွင် အပစ်ခံရခြင်းဖြစ်ပြီး မိုးကြိုးပစ်ခံရသူ (၃) ဦးတွင် (၂) ဦး သေ ရှင်ပါသည်။

သေဆုံးသူများ၏ (၈၅) ရာခိုင်နှုန်းမှာ (၃၅) နှစ်အောက်အရွယ် ယောက်ျား များဖြစ်ကြသည်။ သစ်ပင်အောက်တွင် ခိုနေခြင်းကြောင့် သေဆုံးရသူပေါင်းမှာ အများဆုံးဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် မိုးကြိုးအန္တရာယ်ကို

ကာကွယ်နိုင်သည့် “လိုက်နာရမည့် အချက် (၉)ချက်”မှာ မိုးဦးကာလ မိုးရွာလျှင်...

၁။ သစ်ပင်အောက်တွင် မနားခိုပါနှင့်။

၂။ ကွင်းပြင်ထဲတွင် မတ်တတ်ရပ်မနေ ပါနှင့်။ လှေပေါ်၊ လယ်ကွင်းထဲ၊ ရေပြင်ထဲတွင် ရှိနေပါက အမြန်ဆုံး ကုန်းပေါ်ကို တက်ပါ။

၃။ ကိုင်တွယ်ထားသော သတ္တုပစ္စည်း များကို လွှတ်ချလိုက်ပါ။ ဂေါက်ရိုက် တံ၊ သတ္တုငါးများတံ၊ သေနတ်၊ သံခွာပါသည့် ဖိနပ်များကို ချွတ် ပစ်ပါ။ စက်ဘီး၊ ဆိုင်ကယ်တို့ပေါ် မှ ဆင်းပါ။

၄။ အဆောက်အအုံ ကြီးကြီးအတွင်း သို့လည်းကောင်း၊ ကားအတွင်းသို့ လည်းကောင်း ဝင်နေပါ။ ကား သည်လည်း မိုးကြိုးရန်ကို ကာ ကွယ်ပေးပါသည်။ သို့သော် ကား ထဲမှ သံထည်ပစ္စည်းများနှင့် မထိမိ စေရန် ဂရုပြုရပေမည်။

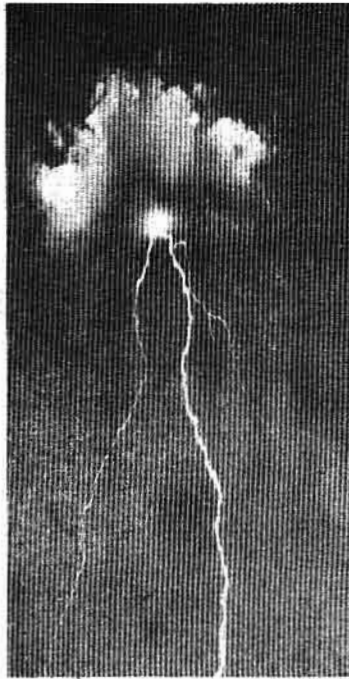
၅။ အထပ်များစွာ ပါဝင်နေသည့် အဆောက်အအုံ ဆိုလျှင် အကောင်းဆုံးနေရာမှာ အောက် ဆုံးထပ်၏ အလယ်ကောင်နေရာ တွင် နေပါ။

၆။ ကြိုးရိုး ကြီးမဲ့ဖုန်းများ၊ ရေပိုက်နှင့် မီးပလပ်များကို လုံးဝမသုံးပါနှင့်။

၇။ တံခါးများ၊ ပြတင်းပေါက်များ၊ ရေဒီယိုများနှင့် မီးဖိုများမှ ဝေးနိုင် သမျှ ဝေးအောင်နေပါ။

၈။ အထူး အရေးကြီးဆုံး အသက် ကယ်နိုင်သည့် “ပွိုင့်” မှာ...

သင်၏ ဦးခေါင်းထက်မှ ဆံပင်များ ထောင်တက်လာလျှင် ဖြစ်စေ၊ (ယခုခေတ်ပေါ် မိုးကြိုးပစ်ကေပုံစံ ထားသူများဆိုလျှင် ပိုပြီး သတိ ထားရမည်။ ဘာကြောင့် ထောင်နေ

မှန်း မသိရ၍ ဖြစ်သည်။)

သင်၏အရေပြားတွင် စိုးစိုးစစ်စစ် နာကျင်လာလျှင်ဖြစ်စေ၊ သင့်ကို မိုးကြိုးစက်ကွင်းမိနေပြီး မိုးကြိုးပစ် တော့မည် ဖြစ်နေသည်မှာ သေချာနေ ပြီဖြစ်၍ အရေးပေါ် အရင်ဦးဆုံး ဆောင့် ကြောင့် ထိုင်ချလိုက်ပါ။ ဦးခေါင်းကို ရှေ့သို့ညွှတ်ပြီး ဒူးများကို ပိုက်ပြီး ဖက်ထားလိုက်ပါ။

ထိုင်အချိန်မှာ နှုတ်ထောက်၊ ဟက် လက်လှုပ်၊ လေဟက်၊ ထောက်မိစေရန် ထို(၃)ချက်ကို အထူးသတိပြုပြီး ခြိမ်းနေ လိုက်ပါ။

သင် အနေထိုင်ကောင်းလျှင် ကောင်းသောအကျိုးကို ရပေလိမ့်မည်။

၉။ မိုးကြိုးရန်ကင်းသည့် အမှတ် အသား “ပွိုင့်”

နောက်ဆုံးအနေဖြင့် အထူး မှတ် ထားရန်မှာ လျှပ်စီးလက်သည်ကို သင့် မျက်စိဖြင့် မြင်လိုက်ပါက သင်သည် ဤတစ်ကြိမ်တွင် ကံကောင်းသွားပါပြီ။ မိုးကြိုးအပစ်မခံရတော့ပါဟု ဝမ်းသာ

ပေတော့။ အထက်ပါ တင်ပြချက်တို့သည် မိုးကြိုးအန္တရာယ်ကို သိပ္ပံနည်းဖြင့် တွက်ဆ၍ ကြိုတင် ကာကွယ်နိုင်စေ မည့်နည်းစနစ်များ ဖြစ်ပါသည်။

ယခု ဆက်လက်ဖော်ပြမည်မှာ မိုးကြိုးအန္တရာယ်ကို မြန်မာ့နည်း မြန်မာ့ပညာဖြင့် မိုးကြိုးအန္တရာယ်ကို ကာကွယ်၍ မိုးကြိုးလွှဲစေရန် စီမံ ဆောင်ရွက်နိုင်သည့် နည်းလမ်းများ ကို တင်ပြပါမည်။

ထိုသို့ မိုးကြိုးအန္တရာယ်ကာကွယ်၍ မိုးကြိုးလွှဲစေရေးအတွက် အကောင်း ဆုံးနှင့် အလွယ်ဆုံးနည်းမှာ “ကျောက် ဗရံသီး” ကို မိုးကြိုးလွှဲစေရန် ဆောင် ထားသည်နည်း ဖြစ်ပါသည်။

ကျောက်ဗရံသီး၏ ပင်ကိုပီသေတွဲ ထူးမှာ မိုးကြိုးကို လွှဲစေသည်။ မိုးကြိုး စက်ကွင်းမိသည့် အနာရောဂါက သက်သာအေးအောင် ဆောင်ရွက်ပေးနိုင် သည့် (လျှပ်စစ်ဘေတ်လိုက်ခြင်း ဒဏ်ကို လည်း နိုင်ပါသည်။) ပင်ကို သတ္တိထူးရှိ သည့်အသီး ဖြစ်ပါသည်။

ဓာတ်တရားဟို့၏ သဘာဝက ဆန်း ကြယ်လှပသည်။ ကမ္ဘာမှာ အလွန် ပြင်းထန်လှပါသည်ဆိုသည့် အဏုမြူ ရောင်ခြည်ဒဏ်ကို အပြင်ပန်းပုံ သဏ္ဍာန်ကို ကြည့်လျှင် ပျော့စိစိ အပူ နှင့် တွေ့လျှင် အရည်ပျော်လွယ်သည့် ခဲသတ္တုက ကောင်းစွာ ကာကွယ်နိုင် သည်မှာ အံ့ဩဖွယ်ပင် ဖြစ်သလို...

ပင်ကိုပီသေတွဲထူးရှိသည့် ကျောက် ဗရံသီးကလည်း ပြင်းအား “သုံးသောင်း မှ ငါးသောင်း ဒီဂရီဖာရင်ဟိုက် အပူချိန်” ရှိသော မိုးကြိုးစက်ကွင်း ဒဏ်ကို မကျရောက်အောင် “လွဲ” ပေးနိုင်သည့် သတ္တိရှိပါသည်။

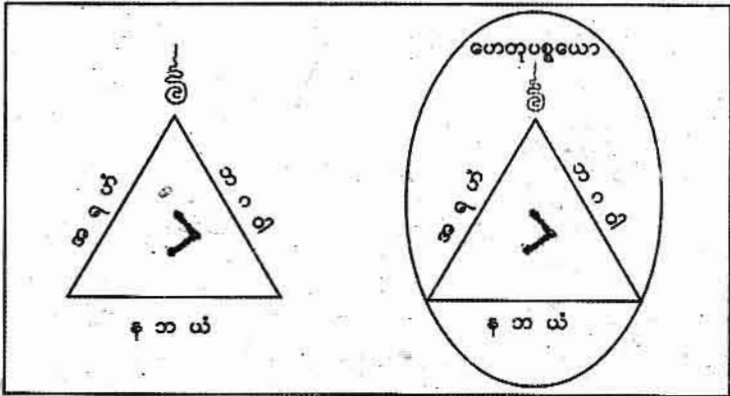
ထို့အပြင် မိုးကြိုးစက်ကွင်းမိခြင်း

(သို့မဟုတ်) လျှပ်စစ်ဓာတ်လိုက်ခြင်း တို့ကြောင့် ခံစားနေရသော ဝေဒနာ များကိုလည်း ကျောက်ဖရုံသီးမှ သက် သာအောင် စွမ်းဆောင်ပေးနိုင်ပါသည်။

“မြရာသံပတ်၊ ကြပ်ရာ သပ်ပင်း” ဆိုစကားကဲ့သို့ ထိုမိမိ သတ္တိ ထူးရှိနေသော ကျောက်ဖရုံသီးကို ပိုမို၍ အစွမ်းထက်စေရန် **“မိုးကြိုးပစ်လျှင် ပဋ္ဌာန်းလက်နှင့်ကာ”** ဆိုသကဲ့သို့ မိုးကြိုးကာ ကျောက်ဖရုံသီးကို အသီး ၏ အညာဘက် အပေါ်ပိုင်း၊ မျက်နှာ ပြင်တစ်ပတ်လည်ကို အညီအမျှ မျက်နှာပြင်(၈)ခု ခဲတံဖြင့် နေရာ သတ်မှတ်ပြီး **ပဋ္ဌာန်း ၂၄ ပစ္စည်းကို မျက်နှာပြင်(၁)မှ စပြီး (၃)ပစ္စည်းကျ ခဲတံဖြင့် ဝိသစ္စာ ရေးရမည်။**

မျက်နှာပြင်(၈)ခုအပြည့် ရေးလိုက် လျှင် ပဋ္ဌာန်း ၂၄ ပစ္စည်း အပြည့်ရေးပြီး ဖြစ်၍ ကျောက်ဖရုံသီးတစ်ပတ်လည် ပြည့်သွားပြီ ဖြစ်သည်။

ပြီးလျှင် ထိုကျောက်ဖရုံသီး၏ ဟေတုပစ္စယော၊ ပဋ္ဌာန်းပစ္စည်း ရေး ထားသည့် ပထမမျက်နှာပြင်၏ အောက်ဘက်၊ ကျောက်ဖရုံသီး အလယ်ပိုင်း ခါးနေရာတွင် ကြိတ်ပုံ သဏ္ဍာန်ကြီးကြီးတစ်ခုကို ခဲတံနှင့် ဆွဲ ပါ။

၁၅၈ နက္ခတ္တဗျူဟာခြေညှိပစ္စည်း

ပြီးလျှင် ပုံမှာ ပြထားသည့်အတိုင်း **“အရဟံ၊ ဘဂဝါ၊ နဘယံ”** ဟု အစဉ် အတိုင်း ရေးပြီး ကြိတ်၏ အတွင်းဘက် နေရာတွင် အိမ်၏ အိမ်ထောင်ဦးစီးတွင် အကြီးအကဲ၏ နေ့နံဂဏန်းကို ရေး သွင်းပါ။

ဥပမာ... တနင်္ဂနွေသားဆိုလျှင် > ဟု ရေးသွင်းပါ။ ကျန်နေ့နံသား များ ဆိုလျှင်လည်း အောက်ပါ နံသင့် ဂဏန်းရေးသွင်းပါ။

- ဥပမာ...**
- တနင်္လာ = ✓
 - အင်္ဂါ = ↖
 - ဗုဒ္ဓဟူး = ⚡
 - ကြာသပတေး = ၄
 - သောကြာ = ၆
 - ရာဟု = ၈

အားလုံး စီမံရေးသားပြီးပြီဆိုလျှင် ထိုကျောက်ဖရုံသီးကို ဘုရားစင်ရှေ့ တွင် အရှည်လိုက် ထောင်ထားပြီး အောက်မှ လင်ပန်းခံထားပါ။

အိမ်ထောင်ဦးစီးမှ ကိုယ်လက် သန့်စင်စေပြီး ဘုရားရှင်ကို ပန်း၊ ရေ ချမ်း၊ ဆီမီးကပ်လျှာပူဇော်ပြီး ငါးပါး သီလခံယူ၍ **ပဋ္ဌာန်း ၂၄ ပစ္စည်းကို (၂၇)ခေါက်၊ သမ္မုဒ္ဒေဂါထာကြီးကို (၂၇)ခေါက်** ရွတ်ဆိုပူဇော်ပြီး မိမိတို့

အိမ်ဦးခန်း အမြင့်တစ်နေရာတွင် ထို ကျောက်ဖရုံသီးကို ချိတ်ဆွဲထားလိုက် မည်ဆိုပါက ကျောက်ဖရုံသီး မပျက်စီး သရွေ့ မိုးကြိုးအန္တရာယ်ကို ကာကွယ် သွားပါလိမ့်မည်။

ထို့ကြောင့် ဤကျောက်ဖရုံသီး မိုးကြိုးလွဲအစီအမံကို မိုးဦးလေဦးမကျမီ (သင်္ကြန်မကျမီ)အချိန်ကာလတွင် စီမံ ထားနိုင်လျှင် အဆင်ပြေဆုံး ဖြစ်ပါ သည်။

ယခု ရေးသားတင်ပြခဲ့သည်တို့မှာ မိုးလေဝသ ကမ္ဘာ့ရာသီဥတုကြီး တစ်ခု လုံး၏ ကပြောင်းကပြန် ဖောက်ပြန်နေ ကြခြင်းကြောင့် မိုးဦးလေဦးကာလ များတွင် ယခင်အချိန်အခါများထက် တစ်နှစ်ထက် တစ်နှစ် ပိုမို၍ လူသား များ မိုးကြိုးလျှပ်စစ်စက်ကွင်း အန္တရာယ်ကို တွေ့ကြုံရင်ဆိုင် ခံစားနေ ကြရခြင်းဘေးမှ အတတ်နိုင်ဆုံး ကာ ကွယ်နိုင်ရန်...

သိပ္ပံနည်းအရ သတိပြု ဆင်ခြင်ဖွယ် များနှင့် တိုင်းရင်းမြန်မာနည်း မြန်မာ့ ရိုးရာပညာရပ်များဖြင့် နဂိုမိသေတ္တိ မှာကိုက မိုးကြိုးလျှပ်စစ်ဓာတ်ကို ကာကွယ်စေနိုင်သည့် အစွမ်းပါရှိပြီး ဖြစ်သော ကျောက်ဖရုံသီးကို ပိုမို အစွမ်းပြည့်၍ ထက်မြက်စေအောင် စီမံကာကွယ်သည့် နည်းပညာကို အများပြည်သူတို့ အကျိုးကျေးဇူးများ စေရန် စေတနာရည်သန်၍ ဤ ဆောင်းပါးကို ရေးသားတင်ပြလိုက်ပါ သည်။

ရှေ့လတွင် ကျောက်ဖရုံသီး၏ ဆေး ဖက်ဝင် အစွမ်းထက် လက်တွေ့နည်း များကို တင်ဆက် ရေးသားပေးပါဦး မည်။

ဦးမင်းဇင်(ရွှေနဝင်)

ဝမ်းတစ်လုံးကောင်း ခေါင်းမခဲရအောင်

ဆရာမြင့်ရဲ့ မြင့်မြန်မာ အကြောပြေ ဝမ်းမှန်ဆေးကို ဆောင်

“ဆရာကို တွေ့မှတွေ့ပါ့မလားလို့”

“အော် အင်ဂျင်နီယာကြီး ကိုနိုင်ဦးပါလား၊ လာဗျာ ထိုင်”

“ဆရာကို အကူအညီလေး တောင်းချင်လို့”

“ရပါဗျာ... ပြောလေ”

“ဒီလိုပါ ဆရာ၊ ကျွန်တော် ကိုယ်လက်တွေလေးလံ ညောင်းညာပြီး ဦးခေါင်းတွေလည်း အံ့ခဲနေတယ် ဆရာ။ အဲဒါ ဘာဖြစ်လို့များလည်းလို့ပါ”

“ကိုနိုင်ဦး ညာဘက်လက်လေးခဏပြုဗျာ၊ သွေးစမ်း ကြည့်ရအောင်”

“ဟုတ်ကဲ့ ဆရာ”

“တွေ့ပြီကိုနိုင်ဦးရေ- ခင်ဗျားပြောသလို ခေါင်းတွေအံ့ ခဲနေမယ်။ မျက်လုံးမျက်ခွံတွေ လေးနေမယ်။ တစ်ကိုယ်လုံး လေးလံညောင်းညာနေတာတွေဟာ ဝမ်းတစ်လုံးမကောင်း လို့ဗျ”

“ဆရာပြောတာ ကျွန်တော်နားမရှင်းဘူးဖြစ်နေတယ်”

“ဒီလိုလေ ကိုနိုင်ဦးရဲ့၊ လူတစ်ဦးဟာ ကျန်းမာတယ် တွန်းမာဘူးဆိုတာကို သိချင်ရင် ဆီး၊ဝမ်း၊လေ၊ ချွေးလို့ ပြောတဲ့ မလကြီးလေးပါးကို စိစစ်ရမယ်ဗျ။ ခင်ဗျားမှာက အဲဒီမလကြီးလေးပါးထဲက အဓိကအကျဆုံးဖြစ်တဲ့ ဝမ်းလို့ ခေါ်တဲ့ ဓာတ်ချုပ်တတ်တဲ့ လက္ခဏာတွေ ရတယ်လေ”

“အော် ဟုတ်တယ်၊ ဟုတ်တယ်။ ကျွန်တော်က Con-struction လုပ်ငန်းကို လုပ်ကိုင်တာဆိုတော့ Site ထဲမှာ အလေးအပင်သွားချင်တဲ့အခါ အဆင်မပြေတာနဲ့ မသွား ဖြစ်ဘူး၊ ဒီတော့ ဝမ်းကချုပ်တတ်တဲ့ အလေ့အကျင့်ဖြစ်နေ ပြီ ဆရာ”

“အင်းပေါ့ဗျာ... မတားအပ်တဲ့အဟုန်ထဲမှာ ဆီး၊ဝမ်း၊ လေတို့ပါနေတော့ ဒီထဲက အထူးသဖြင့် ဝမ်းကို တားဆီး ထိတ်တော့ မကောင်းတဲ့ ဆီးအဆိပ်၊ ဝမ်းအဆိပ်၊ လေအဆိပ် တွေဟာ ခန္ဓာကိုယ်အပြင်ကို မရောက်တော့ပဲ ခန္ဓာကိုယ်ထဲ ပြန်လည်ပြီး စီးဆင်းပျံ့နှံ့ရာက ဦးခေါင်းပိုင်းရောက်ရင် ဆီးကိုက်တာ၊ ခေါင်းအုံ့တာ၊ ဇက်ကြောတက်၊ နောက်ကြော ထီးတာ၊ မျက်လုံးမျက်ခွံများလေးတာတွေ ဖြစ်စေတဲ့အပြင်

ခန္ဓာကိုယ်အနှံ့ ပျံ့နှံ့ပါက ကိုယ်လက်တွေ လေးလံ ညောင်း ညာတာတို့၊ ထုံကျဉ်ကိုက်ခဲတာတို့၊ မအိမသာ ဖြစ်ပေါ် ခံစားရတတ်ပါတယ်”

“ဟုတ်ကဲ့ဆရာ၊ အခုလို ဆရာပြောပြတော့မှ ဆီး၊ ဝမ်း၊ လေတွေနဲ့ ကျန်းမာရေးဟာ ဆက်စပ်နေတယ်ဆိုတာ သိရတော့တယ်”

“ဟုတ်တယ် ကိုနိုင်ဦးရေ ဒါကြောင့် ရှေးကသမားတော် ကြီးတွေက ဝမ်းတစ်လုံးကောင်း၊ ခေါင်းမခဲဘူးလို့ မိန့်ခဲ့တာ ပေါ့ဗျ”

“ဟုတ်ကဲ့ ဆရာပြောမှ ဝမ်းတစ်လုံးကောင်း ခေါင်းမခဲ ဆိုတဲ့ ဆိုရိုးစကားရဲ့ အဓိပ္ပာယ်ကို သိရတော့တယ်။ လူသား တွေရဲ့ ကျန်းမာရေးဟာ ဒီ ဆီး၊ဝမ်း၊လေတွေနဲ့ ဆက်စပ်နေ တယ်နော် ဆရာ”

“သိပ်ပြီး ဆက်စပ်နေတာပေါ့၊ လူတစ်ယောက်ဟာ မကျန်းမမာဖြစ်တော့မယ်ဆိုရင် အရင်ဆုံး Sign ပြတာက ဆီးနီနည်းတာတို့ ဒါမှမဟုတ် ဆီးဖြူများတာတို့ ဝမ်းချုပ်တာ၊ ဝမ်းပျက်တာ၊ စမြင်းခဲတာ၊ ဝမ်းကိုက်တာ၊ အပူဝမ်းသွားတာ၊ လေချုပ်တာ၊ ချွေးငုပ်တာတို့ဆိုတဲ့ လက္ခဏာတွေ ပြတတ် တယ်ဗျ”

“ဟုတ်ကဲ့ ဆရာ”

“အဲ... အဲဒီထဲမှာ ဝမ်းပျက်ဝမ်းလျှော့တော့၊ ဝမ်းကိုက် တာတွေက ထင်ရှားတဲ့လက္ခဏာ ချက်ခင်းကုသရတဲ့ ရောဂါ အဆင့်ပေါ်လွင်နေတော့ အများက သတိထားမိကြတယ် ဗျ၊ ဝမ်းချုပ်၊ စမြင်းခဲတဲ့အခြေအနေကိုတော့ အမူမဲ့၊ အမှတ်မဲ့ နေတတ်ကြတယ်။ ဒီလိုဖြစ်တာ ကြာလာတာနဲ့အမျှ အဆိပ် အတောက် အဆင့်ရောက်နေတဲ့ ဆီး၊ဝမ်း၊လေ ဆိုတဲ့ မလ အညစ် အကြေးတွေဟာ ခန္ဓာကိုယ်အတွင်းမှာ ပျံ့နှံ့စီးဆင်း ကာ ကိုယ်တွင်းရှိ အတွင်းအင်္ဂါစုများဖြစ်တဲ့ ဦးနှောက်၊ နှလုံး၊ အသည်း၊ အဆုတ်၊ ကျောက်ကပ်၊ အစာအိမ်၊ ပန်ကရိယစတဲ့ ခန္ဓာကိုယ်အတွက် အရေးကြီးဆုံး အင်္ဂါစုများသို့ စုဝင်ရောက် ရှိ ခဲ့အောင်းအပြစ်ပြု ရာကစလို့ ဟောတောကပြောခဲ့တဲ့ သာ မန်ရောဂါလေးမှစပြီး ကင်ဆာလိုမျိုးရောဂါများအပြင် ကုသ

ဆီးဝမ်းမှန်၍ လေလည်းရ အဆီကျလို အကြောလည်းပြေတဲ မြင့်မြန်မာ ဝမ်းမှန်ဆေး . . .

ရခက်ခဲတဲ့ရောဂါတွေ စွဲတပ်ဖြစ်ပေါ်စေပါတယ်”

“ဟာ . . . ဟုတ်လားဆရာ၊ ကျွန်တော်တို့က ပေါ့ပေါ့ တန်တန်ထားတဲ့ ဒီဝမ်းချုပ်ခြင်း၊ ဆီးနည်းခြင်းတွေဟာ အလွန် မတန်ကြောက်စရာကောင်းတဲ့ ရောဂါကြီးတွေရဲ့ ရှေ့ပြေးလက္ခဏာတွေပေါ့နော်”

“ဟုတ်ပါ့ဗျာ၊ ဟုတ်ပါ့”

“ဒါဆို နေ့စဉ် ဆီး၊ ဝမ်း၊ လေ၊ ချွေးတွေ မှန်နေအောင် ကျွန်တော်ဘာဆေးတွေ စားသင့်လဲဆရာ”

“ဆီး၊ ဝမ်းမှန်လို့လေရ အဆီပိုများကျပြီး ခန္ဓာကိုယ် ပေါ့ပါးကျန်းမာအောင်အတွက်ကတော့ ရော့ . . . ဒီမှာ မြင့် မြန်မာ တောရွှေထီး ဆီးအကြောပြေဝမ်းမှန်ဆေးကို သုံးစွဲပေးပေါ့ဗျာ”

“ဒီမြင့်မြန်မာအကြောပြေဝမ်းမှန်ဆေးရဲ့ အာနိသင်ကို လည်း ပြောပါဦးဆရာ”

“မြင့်မြန်မာ အကြောပြေဝမ်းမှန်ဆေးရဲ့ အစွမ်းက တော့ ဆီးချုပ်၊ ဝမ်းချုပ်၊ လေချုပ်ရောဂါတွေ၊ စမြင်းခံခြင်း၊ ဇက်ကြောတက်၊ နောက်ကြောထိုးခြင်း၊ ခေါင်းအုံ၊ ခေါင်း ကိုက်ဖြစ်ခြင်း၊ ကိုယ်လက်တွေ လေးလံညောင်းညာ ကိုက်ခဲ ခြင်း၊ ဆီးပူညောင်းကျဖြစ်ခြင်း၊ ဒုလ္လာလိပ်ခေါင်းဖြစ်ခြင်း၊ အတွင်းလိပ်ဖြစ်၍ သွေးကျခြင်း၊ အပူအပုပ်များခြင်း၊ ဆီးချုပ်၊ ဆီးကျန် ဝမ်းချုပ်၊ ဝမ်းကျန်ခြင်း၊ လေချုပ်ခြင်း၊ အသားအရေ ယားယံခြင်း၊ အသားအရေ ညစ်ထေမဲ့ခြောက်ခြင်း၊ အဖု အပိန့်အတွက်များဖြစ်ပေါ်ခြင်း၊ သွေးမသန့်ခြင်း၊ ပါးစပ်နံ ခြင်း၊ ကိုယ်နံ့ပြင်းခြင်း၊ အပူခိုး၊ အပုပ်ခိုးများ အပေါ်ကို ဆောင်တက်ပြီး လည်ချောင်းနာခြင်း၊ မျက်ရည်ပူများကျ ခြင်း၊ လျှာနှုတ်ခမ်း၊ အာခံတွင်းတွေမှာ အပူနာတွေဖြစ်ခြင်း၊ သွေးတိုးသွေးတက်ဖြစ်ခြင်း၊ ဆီးပူ၊ ဆီးအောင့်၊ ဆီးဝါ၊ ဆီးနီ၊ ဆီးနည်းခြင်း၊ မျက်နှာမှာ တင်းတိပ်၊ ဝက်ခြံ၊ မုည့်ခြောက် ထွက်ခြင်း၊ သွေးဓာတ်ထဲနဲ့ ခန္ဓာကိုယ်ထဲမှာ မလိုအပ်တဲ့ အဆီပို(မလ)တွေ ပွားများလာပြီး အဝကျန်ခြင်း၊ ဗိုက်ခေါက် ထူခြင်း စတဲ့ ရောဂါတွေအတွက်သုံးစွဲနိုင်ပြီး အကြောပြေကာ အပူအပုပ်များ ကင်းစင်လျက် ပိုလျှံနေသော အဆီပိုများကို ဖယ်ရှားပေးနိုင်ပြီး ဆီး၊ ဝမ်း၊ သွေး၊ လေ ညီညွတ် မှန်ကန်စေ ပြီး ကျန်းမာပေါ့ပါးလန်းဆန်း တက်ကြွစေပါတယ်”

“ဟုတ်ကဲ့၊ ဘယ်လိုသုံးစွဲရမလဲ ဆရာ”

“မြင့်မြန်မာ အကြောပြေဝမ်းမှန်ဆေးကို ညအိပ်ရာ ဝင် ရေအေးနဲ့ ဆေး ၅ ပြားကို အစာနဲ့ဝေးဝေးမှာ သုံးစွဲပေး ခြင်းဖြင့် အထက်ပါရောဂါတွေကို ပျောက် ကင်းသက်သာ ပြီး မဖြစ်သေးရင်လည်း ကာကွယ်ပြီး သားဖြစ်စေပါတယ် (ဝမ်းနုတ်ဆေးမဟုတ်၍ နေ့ စဉ်မှန်မှန် သုံးစွဲနိုင်ပါသည်။ ဝမ်းချုပ်တတ်သူများ ဆေး ၅ ပြားမှ ၂ ပြား အထိ သုံးစွဲ နိုင်ပါသည်။)

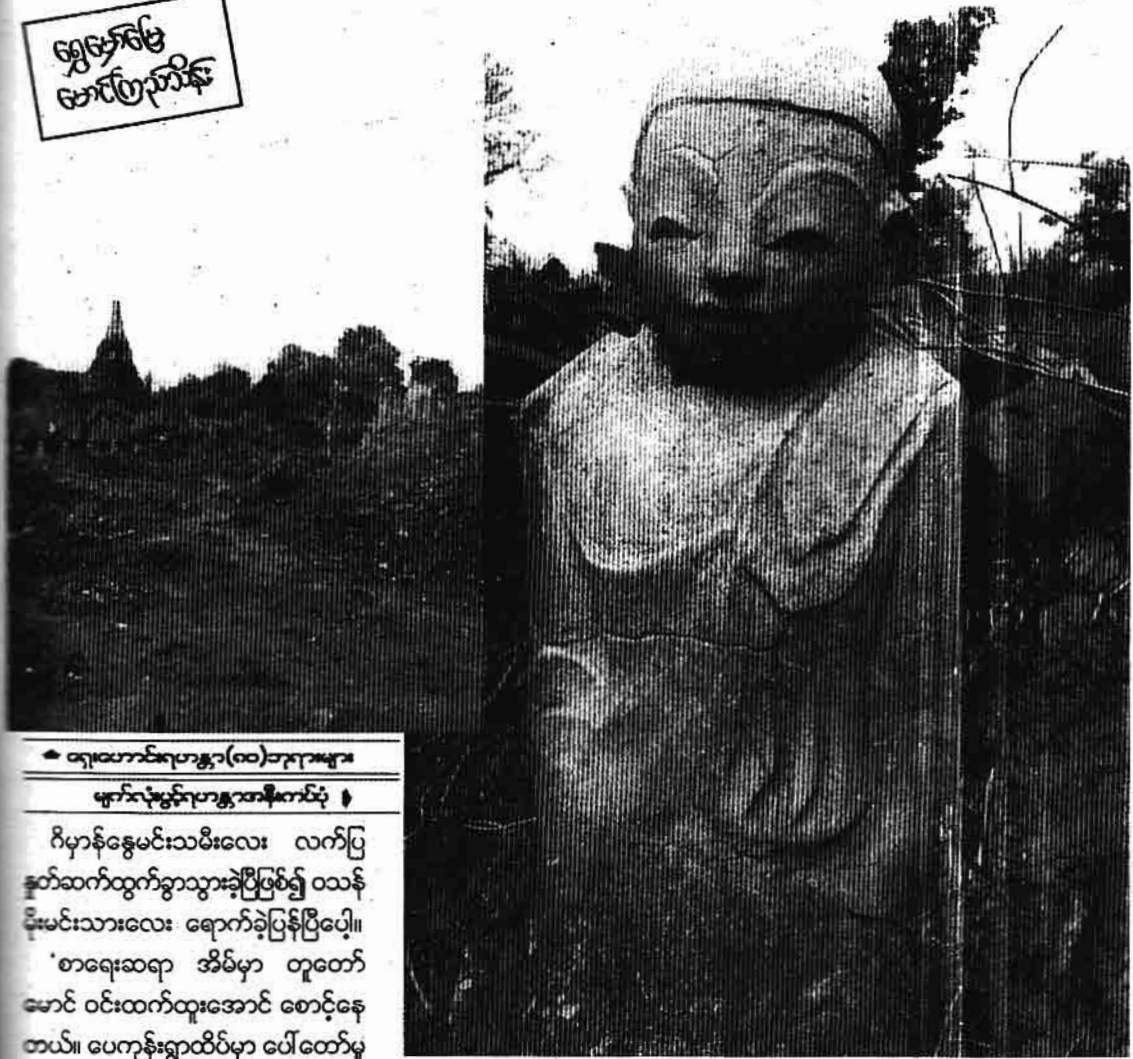
“ဟုတ်ကဲ့ အခုလို ကျန်းမာရေးပဟုသုတတွေ ရရှိ အောင် ပြောပြလမ်းညွှန်ပေးတဲ့အပြင် သုံးစွဲရမယ့် ဆေးပါ ညွှန်ပြပေးတဲ့အတွက် ဆရာ့ကို အထူးပင်ကျေးဇူးတင်ပါတယ် ဆရာ”

ပင်ရင်း - စကြာမင်းဆေးတိုက်
အမှတ် (၆၆၆) (၈) ရပ်ကွက်၊ သုဝဏ္ဏလမ်း၊
မြောက်ဥက္ကလာပ၊ ဝန်း - ၀၁၆၉၁၀၇၊ ၀၉၇၃၁၉၇၅

ထေရ်တော်ဝိပဿနာ ၂၀၁၄ ခုနှစ် အတွင်း

ပေါ်တော်မူ ရဟန္တာ (၈၀)

ရွှေမော်ရစ်
မောင်ကြည်သိန်း

• ထူးထူးထူးထူး (၈၀) ဘုရားများ

မောင်ကြည်သိန်း ရဟန္တာအနိကင်္ဂ

ဝိမာန်နေမင်းသမီးလေး လက်ပြ
နှုတ်ဆက်ထွက်ခွာသွားခဲ့ပြီဖြစ်၍ ဝသန်
မိုးမင်းသားလေး ရောက်ခဲ့ပြန်ပြီပေါ့။
'စာရေးဆရာ အိမ်မှာ တူတော်
မောင် ဝင်းထက်ထူးအောင် စောင့်နေ
တယ်။ ပေကုန်းရွာထိပ်မှာ ပေါ်တော်မူ
ရဟန္တာ(၈၀)ကို လိုက်ပို့မလို့တဲ့'
'ဒါဆို သွားပြီဗျာ'
လာပြောသူက စာရေးသူခယ်မ။
'နေပါစေကွာ အင်ကြင်းစင်ရွာက
ဆိုသူငယ်ချင်း အစ်ကိုကြီးကိုတင်စိုး
(စာရေးဆရာ အောင်ချစ်ကြည်-
ကြီးပင်ကောက်)ကို လိုက်ပို့ခိုင်းပါ

မယ်။ မင်းရှေ့ကနင်း'
လို့ ဆိုပြီး နှစ်ဦးသား ဦးတင်စိုး၊
ဆရာမ ဒေါ်မြင့်မြင့်(အထပြုငြိမ်း)အိမ်
ဝင်သွားတယ်။
'ကိုစိုးရေ ဒီမှာ ကိုကြည်သိန်း'
လာတယ်'
'ကိုတင်စိုး ကျွန်တော့်ကို ရဟန္တာ

(၈၀) လိုက်ပို့ပေးပါ။ စာရေးမလို့'
'လိုက်ပို့ပါမယ်။ ကျွန်တော်ရောက်
တာ (၄)ခေါက်ရှိပြီ'
'ဒါဆို သွားကြစို့။ မိုးရွာခင် နေပွင့်
တုန်း သွားမယ်ဗျို့'
စာရေးသူနေရာ တည်ကုန်းတောင်
ပိုင်းကနေ ဆန်တစ်ဆုပ်မွှော့ရှုံ့ရှေ့

နက္ခတ္တဓမ္မာဓိဗြညီမဂ္ဂဇင်း ၁၅၃

◆ မျက်လုံးထက်ပို၍သည့်
ရဟန္တာ အနိကင်္ဂ
ထွေလွန်ကြွေးခေါ် ဘုရားပုံတော် ◆

တည်ကုန်းရွာမ လမ်းအတိုင်းဝင်
အင်ကြင်းစင်ရွာကိုဖြတ် ဆည်ပေါင်
တံတားလေး ကျော်လိုက်တာနဲ့
သာသနာ့အလံ တလူလူလွင့်လို့ တွေ့ရ
ပါပြီ။

မှန်းခြေ (၁)မိုင်သာသာလေးပါ။
ရန်ကုန်ပြည်လမ်းဘေးက “ရွာမသို့”
ဆိုတဲ့ ဆိုင်းဘုတ်က ဝင်လာခဲ့ကြတာ
ပါ။

‘ကဲ ကိုခင်မောင် ဒီက ကျွန်တော့်
သူငယ်ချင်း နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း
နဲ့ ပါရမီမဂ္ဂဇင်းက စာရေးဆရာ
ရွှေမှော်မြေ မောင်ကြည်သိန်းပါ။
သိသမျှ ပြောပြလိုက်ပါဗျာ’

တဲ့။

‘ကျွန်တော့်အမည်က ကိုခင်မောင်
ပါ။ တစ်မတော်က ပင်စင်စားတစ်ဦးပါ။
အလုပ်ကတော့ ဟော်လန်၊ ပေပြီ။
၁၅၄ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

BURMESE CLASSIC

စံပယ်၊ နှင်းဆီ စိုက်ပြီး အသက်မွေး
ဝမ်းကျောင်းပါတယ်။

ဒီရဟန္တာ(၈၀)ကို တပေါင်းလဆန်းမှာ
စတင် တွေ့ရှိတာပါ။ ကျွန်တော်က ဦးဆုံး
တွေ့သူပါ။ ၂၀၀၄ ခုနှစ် ပတ်လက်ပေါ့။
ဒီနာမှာ စေတီပျက်ကြီးနှစ်ဆူကတော့
ပူလကတည်းက ရှိပြီဏ။ ဒီပေထိ ဒီ
ရဟန္တာ(၈၀)ဆိုတာ ဘယ်တွေ့လိမ့်ပဲလဲ။
ဒါနဲ့ တစ်နေ့ ဒီဝန်ကျင်က ချုံတွေရှင်းမှပဲ
လေချိုပြီး သစ်ပင် တစ်ထွာလောက် လက်
တစ်ဆုပ်လောက် အပင်တွေခုတ် မိနို့

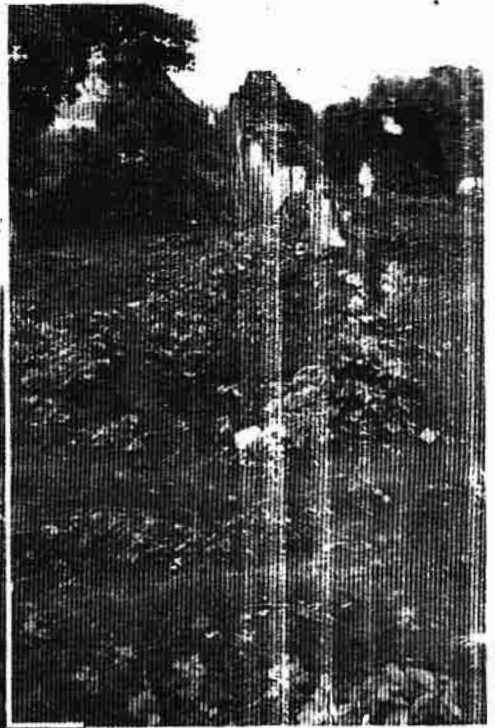
လိုက်တယ်ဗျာ’

ပုဂ္ဂိုလ်များက အပြစ်ပေးပြီ

‘ကျွန်တော် မှားသွားပြီဗျာ’
‘ဘာများ မှားသွားသလဲ ကိုခင်
မောင်’

စာရေးသူ မေးတော့ ပြုံးရွှင်နေတဲ့
မျက်နှာ ညှိုးကျသွားရှာတယ်။

‘မိနို့တံညှာပဲ ထပ်ပြုစင်ကြယ်ထပ်
ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦး တွားဆန့် ပေါ်လာပြီး ‘မင်း
နောက်တစ်ခါ ထပ်ရှိရင် မိသားတစ်စုလုံး’

သေကုန်ပယ်။ ခု တို့ ဘယ်သွားနေရမလဲ။ ပြီးမှားတွေလဲ နေရာမရှိတော့ဘူး” တဲ့။ အဲဒီနေ့ကစလို့ ကျွန်တော့်မိန်းမ ဝဝကြီးက ခုဆို အရိုးပေါ် အရေတင် ဝီနီပိန်လေး ဖြစ်နေပြီဗျာ။ အားဆေး တောင် ဝယ်မတိုက်နိုင်တဲ့ဘဝ။ လက် ထုပ်လက်စားတွေပါဗျာ။

မီးရှို့တော့ မြွေပွေးကြီးတွေ ဝရုန်း ဆုန်းကား ထွက်ပြေးလိုက်ကြတာ နန်းခြေ (၁)ပီသာ (၅၀)၊ (၂)ပီသာ လောက်ကြီးတွေ နည်းပါရိုးလား’

‘အဲဒါ မကျွတ်မလွတ်တဲ့ အစောင့်

အရှောက်တွေပေါ့’

‘ဟုတ်ပါဗျာ သူတို့ကို နေရာ မရ အောင် ကျွန်တော် လုပ်ခဲ့မိတယ်ဗျာ’

‘ဘာမှ စိတ်မကောင်း မဖြစ်ပါနဲ့ဗျာ၊ ကန်တော့ပွဲပေးပြီး တောင်းပန်လိုက် ပေါ့ဗျာ။ တောပိုင်တောင်ပိုင်၊ နဂါးသိုက် မယ်တော်သိုက်တွေ၊ ဘုရားသိုက်တွေ က ပုဂ္ဂိုလ်တွေကို တိုင်တည်တောင်းပန် လိုက်ပါဗျာ။ သူတို့ ကျေအေးကြမှာပါ။ ပြီးတော့ မေတ္တာသုတ်ရွတ် အမျှဝေပေး ပေါ့ဗျာ’

‘ဟုတ်ကဲ့ပါဗျာ’

◆ ရှေးဟောင်းရဟန္တာသိမ်တော်ကြီး

◆ မျက်လုံးတော်နှင့်သင်္ဃာရဟန္တာ အထေးမြင်ကွင်း

ဒီအချိန်မှာ ယောဂီဝတ်ပုဂ္ဂိုလ် ရောက်လာပြီး...

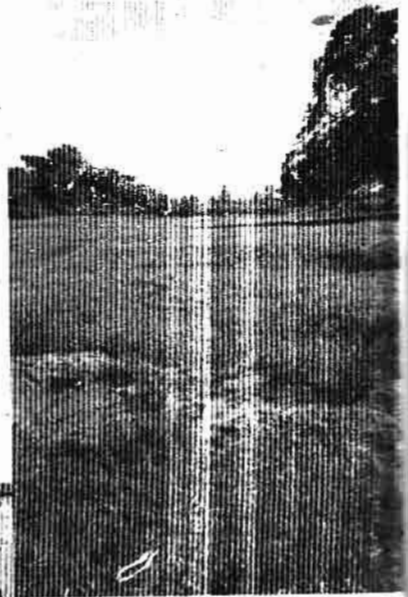
‘ကျွန်တော် ဒီမှာ အဓိဋ္ဌာန်ဝင်နေပါတယ်။ ပုဂ္ဂိုလ်အပေါင်းကိုလဲ မေတ္တာပို့ အမျှဝေတယ်။ သူတို့အတွက် (၁၁)မီး ငြိမ်းအောင် ပွဲ(၁၁)ပွဲ လုပ်ခိုင်းထားပါတယ်’

‘ဟုတ်ကဲ့ပါဗျာ’

ရှေးဟောင်း ရဟန္တာသိမ်တော်ကြီး

ဆရာအောင်ချစ်ကြည် (ကြို့ပင် ကောက်)က ဝင်ရင်းပြတယ်။

‘ကျွန်တော့်အထင် ဒီဘုရားဝန်း အကျယ် ၆၀(၂၀၀)ပေလည်လောက် ရှိပယ်ထင် တယ်။ ဒီဟာကတော့ ရဟန္တာသိမ်တော်ကြီး ဗျာ။ အုတ်ရိုးတွေဟာလဲ ထုထည် ကြီးမားစွာ နဲ့ အဆိုင်အဆုံ တွေ့ရတယ်။

ထေရ်ပုထိုးများ ပြုပြင်ရန်

တူးဖော်သည့် ဘုရားတော်

၂ ဘုရားတော်ကြီးပုံ

(၈၀)သိမ် (၃)ခု တွေ့ရှိရပါတယ်။ ယခု ပေကုန်းရွာထိပ်က ရဟန္တာ(၈၀) က ၂၀၁၄ ခုနှစ်မှာ တွေ့ရှိပြီး ရန်ကုန်ပြည်လမ်း မွဲရှင်ဆရာတော် ကျောင်းဝင်းအတွင်း ဖိုးသိန်းတန် ရွာထိပ်မှာ တစ်ခု၊ အဲဒီကျောင်းဝင်းထဲက ရဟန္တာ(၈၀)ကို ၂၀၀၄ ခုနှစ်မှာ တွေ့ရှိတူးဖော်ခဲ့ပြီး စာရေးသူတို့ တရုတ်မှော်ရွာမှ မိုင်း(၂၀)အကွာရှိ ဆင်သေရွာမှာ ရဟန္တာ(၈၀) တွေ့ရှိခဲ့ပါတယ်။ ၂၀၀၅ ခုနှစ် မှာပါ။

ဒီမှာ ထူးခြားမှုတစ်ခုက ယခု ပေကုန်း ရွာထိပ်မှ ရဟန္တာ(၈၀) အနက် များအနက် (၇၉)ဆူဟာ မျက်လွှာချထားပြီး တစ်ဆူသော ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်သာ မျက်လွှာဖွင့်ပြီး ပြူးရွှင်နေပါတယ်။ (ပုံပါအတိုင်း)

မွဲရှင်ဆရာတော် ကျောင်းဝင်းအတွင်းရှိ ရဟန္တာ(၈၀)အနက် (၉)ဆူက မျက်လွှာချပြီး တစ်ဆူသော ရဟန္တာသာ မျက်လွှာဖွင့်ပြီး ပြူးရွှင်နေ

ဒီရဟန္တာသိပ်ကြီးရဲ့ ဆေးပတ်လည်မှာ ရဟန္တာအဆူ(၈၀)တိတိ ဖူးတွေပေါ်တယ်။ ရဟန္တာပုံတော်တွေဟာ ပုဆစ်တုပ်ထိုင်ပြီး ဒူးတော်ပေါ်မှာ လက်တော် စုံချထားတာ တွေ့ရတယ်။ အဆူပေါင်း(၈၀)တိတိမှာ (၇၉)ဆူက မျက်လွှာချထားပြီး တစ်ဆူသော ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်က မျက်လွှာတော် ဖွင့်ထားပြီး ပြူးရွှင်နေပါတယ်။ ဒီရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို ဖူးတွေပြီး ဆုတောင်းခံရင် ဆုတောင်းတိုင်း ပြည့်ဝနိုင်မယ်လို့ စာရေးသူ ထင်ပါတယ်။ ဘာလို့ ဒီစကားပြောရလဲဆိုရင် စာရေးသူ မကွေး လေဘာရုံးမှာ အလုပ်ဝင်စင်ကာလ စာရေးကြီး ဦးကျင်သိန်း [ယခု ဒုဦးစီး(ငြိမ်း)]က စာရေးသူကို မြသလွန်ဘုရားကြီးကို ၁၅၆ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ခေါ်သွားပြီး မြသလွန်စေတီ ဖောင်းရစ်မှာရှိတဲ့ ဘီလူးရုပ်တွေပြတယ်။ တစ်ခုသော ဘီလူးက ပြူးရယ်ပြပြီး၊ ကျန်ဘီလူးတွေက ရှုံ့မဲ့ပြထားပါတယ်။

'ကိုကြည်သိန်း၊ ဒီပြူးနေတဲ့ ဘီလူးရုပ်တွေမှာ ဆုတစ်ခုတည်းတောင်း တောင်းတိုင်း ပြည့်ဝတော့မယ်'

ဆိုလို့ စာရေးသူ မကွေးကနေ ပြောင်းပြီး နိုင်ငံခြား သွားရပါစေလို့ ဆုတောင်းတာ တကယ်ကို ပြည့်လို့ မလေးရှားမှာ (၁၀)နှစ်တာ ဘေးမသိရန်မခ လိုတာရခဲ့ပါတယ်။ ဒါ ကိုယ်တွေ့ပါဗျာ။

ထူးခြားတဲ့ ရဟန္တာ(၈၀)သိမ်များ ရွှေတောင်မြို့ဝန်းကျင်မှာ ရဟန္တာ

◆ ဘုရင်ကြီးပုံတော်(ဘုရားဗုဒ္ဓဟန်)

◆ ရှေးဟောင်းထေရ်ပျက်ကြီး

◆ ညောင်ဦးပိုင်နှင့်တေးခွမ်းဝင်း(ဘုရားအောင်)

ပါတယ်။ ဒီမှာတင် ပေကုန်းရွာထိပ်နဲ့ နီးသိန်တန်ရွာထိပ်က ရဟန္တာ(၈၀)ဟာ သဏ္ဍာန်တူပါတယ်။

ဆင်သေရွာမှ ရဟန္တာ(၇၉)ဆူ ကတော့ မျက်လွှာဖွင့်ပြီး တစ်ဆူသော ရဟန္တာသည် မျက်လွှာပိတ်ထားပါတယ်။ ဒါဟာ ဂမ္ဘီရဆန်တဲ့ ပဟေဠိ ဆန်တဲ့ ပုစ္ဆာတစ်ပုဒ်လို့ စာရေးသူ မှတ်ယူခဲ့ပါတယ်။

တစ်နေ့ စာရေးသူ ထမင်းသုပ် ဝင်ရောက်စားနေစဉ် မိတ်ဆွေတစ်ဦးနဲ့ စကားစပ်မိတော့ စာရေးသူက မေးမိ တယ်ဗျာ။ ပေကုန်းရွာထိပ်က ရဟန္တာ (၈၀) ဖူးပြီးပြီလား မေးတော့...

'ဟုတ်ကဲ့ ဖူးပြီးပါပြီ၊ ကျွန်တော်က ပေကုန်းရွာသားပါ။ နာမည်က ကိုဌေး အောင်လို့ ခေါ်ပါတယ်။ ဟော်လန်ပန်း တို့၊ မေမြို့ပန်းတို့ စိုက်ပါတယ်။ ကျွန်တော့်ခြံနဲ့ဆို ဘာဝေးလို့လဲ လာ လည်ပါဗျာ'

တဲ့။
'ဒါနဲ့ ကိုဌေးအောင် သိသလောက် ပြောပြပါ။ ကျွန်တော်က နက္ခတ္တရောင်

ခြည်မဂ္ဂဇင်းနဲ့ ပါရမီမဂ္ဂဇင်းရဲ့ စာရေး ဆရာပါ'

'ဟာ... ဒါဆို အတော်ပဲဗျာ။ ကျွန်တော် သိသလောက် ပြောပြမယ်။ ကျွန်တော်လဲ အဲဒီမဂ္ဂဇင်းတွေရဲ့ ပရိသတ်တစ်ဦးပါဗျ'

'ဟုတ်ပြီ မှတ်ထားပါမယ်။ ပြောပါ ဗျာ'

ဆိုတော့...

'ကျွတ်တော်အဘိုး ပြောခဲ့တယ်။ ဒီမှာ ဘုရားတည် အုတ်မြစ်ချမယ် ဆိုတော့ ပုဏ္ဏားဖြူ ပုဏ္ဏားညိုတွေက ဟောသတဲ့။ သံခမောက် ဆောင်းထား သူ လာမှသာ စတင်တူးဖော်ပြီး ဘုရား တည်သိမ်ဆောက်ရမယ်လို့ဟောသတဲ့။ ဒီလိုနဲ့ သံခမောက် ဆောင်းလာ သူကို မင်းချင်းတွေက လမ်းထိပ် အရပ် လေးမျက်နှာမှာ စောင့်ကြည့်တာ (၅) ရက်ကြာတဲ့နေ့မှာ ဥတုရွာမှာ အလှူ ရှိတော့ ဦးပြင်ဒယ်ကြီး ခေါင်းမှာစောင်းပြီး ပေကုန်းရွာထိပ် ဖြတ်လျှောက်လာသူ တစ်ဦးကို တွေ့ရတယ်။

ဒါနဲ့ အားရဝမ်းသာနဲ့ ဒီမှာတင်

အုတ်မြစ်ချပြီး ဘုရားတည် သိမ် ဆောက်ပြီး ရဟန်း(၈၀) တည်ခဲ့တယ် လို့ ဟိုး...ဘိုးဘွားဘီဘင်တွေ ပြော လာခဲ့တာကို ကျွန်တော့်အဘိုးက ပြန် ပြောပြလို့ စာရေးဆရာကို ပြန်ပြောရ တာပါ'

'ကျေးဇူးအနန္တပါ ကိုဌေးအောင်'
'ဟုတ်ကဲ့ပါဗျာ'

ရှေးဟောင်းသုတေသန
အရာရှိများ လာပြီ

ကြို့ကုန်းကျေးရွာ အပိုင်ဖြစ်လို့ ကြို့ကုန်း ရယ်ကအုပ်ချုပ်ရေးမှူး၊ သက်ဆိုင်ရာဌာနများမှ တာဝန်ရှိသူ များ၊ ရှေးဟောင်းယဉ်ကျေးမှု ဦးစီးဌာန မှ ပုဂ္ဂိုလ်များ လာရောက်ပြီး မူလပုံစံ မပျက် ထားရှိဖို့နဲ့ ထပ်မံ တူးဖော်ခြင်း မပြုဘဲ အမြင်တိုင်း ထားရှိဖို့ မိန့်ကြား ခဲ့ကြောင်း...

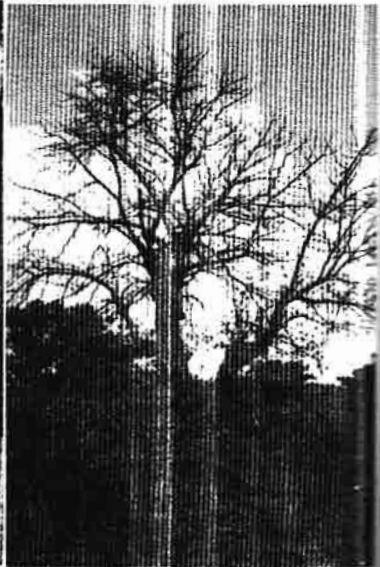
ပျူမြို့ဟောင်း သရေခေတ္တရာ ဟန်လင်းကဲ့သို့ ရှေးဟောင်းမှတ်တမ်း ဝင်ရန် တင်ပြမည်ဖြစ်ကြောင်း မီဒီယာ များကို ပြောပြကြောင်း စတင်တွေ့ရှိ

ထေဟ်အလယ်ရှိ ဘုတ်ချိန်မှာ
ဂရုနိဿိသည့်ထေဟ်

နတ်ဘုကန်
(ဘုမနိ၊ ဝဇ္ဇနိထောင်)

ထေထက်ဝင်
သတ်နှိမထေသည့် သပြေပင်ကြီး

သူ ကိုခင်မောင်မှ စာရေးသူကို ပြေကြားလို့ သိရှိခဲ့ရပါတယ်။

'သူတို့အဆိုအရတော့ အင်းဝခေတ် လက်ရာလို့ထင်ကြောင်း ခန့်မှန်းခြေ သာ ပြောပြပါတယ်။ အတိအကျတော့ မသိသေးပါဘူး'

'ဟုတ်ကဲ့ပါ။ ဒါက တကယ်တော့ တန်ဖိုးမဖြတ်နိုင်တဲ့ ရှေးဟောင်း အမွေ အနှစ်တစ်ခုပဲ ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက် စေလိုပါတယ်'

စစ်ကိုင်း၊ ပင်းယ၊ အင်းဝ၊ ကုန်းဘောင်ဆိုတဲ့ ခေတ်တွေထဲက အင်းဝ ခေတ်လက်ရာလား၊ ပျံခေတ်လက်ရာ လားဆိုတာ တစ်ချိန်မှာ အဖြေမှန် သိရမှာပါ။

စာရေးသူ တူလေး ဝင်းထက်ထူး အောင်ကို အုတ်ခဲကြီး(၃)ခဲရှေ့ ထိုင် ခိုင်းပြီး မှတ်တမ်းတင် ဓာတ်ပုံရိုက်ခဲ့ပါ တယ်။ အုတ်ခဲကြီးတွေက စာရေးသူ လက်နဲ့ တိုင်းကြည့်ရာ တစ်တောင်နဲ့ တစ်မိုက် ရှိပါတယ်။

စာရေးသူမှ ဒုတ္တပေါင်မင်းကြီး
၁၅၈ နက္ခတ္တရေးခြေညီမဂ္ဂဇင်း

တည်ထားခဲ့တဲ့ ဘုရားများဖြစ်တဲ့ ပဲခူးမော်ဘုရား၊ ချောခေါ်ဘုရား၊ ဥယျာဉ်မှူးဘုရား၊ ဘောဘော ကြီးဘုရား၊ ဘဲဘဲကြီးဘုရား၊ ဇတ် ငါးရာဘုရားများ လေ့လာဖူးမြော် ကြည့်ပြီး ထိုမှ အုတ်ခဲအတိုင်းတာများ က အခု ပေကုန်းရွာထိပ်က ရဟန္တာ (၈၀)သိမ်ကြီးအတွင်းရှိတဲ့ အုတ်ခဲများ နဲ့ သဏ္ဍာန်တူနေတာကို တွေ့ရှိရလို့ ပျူဒြိုဟောင်း သရေခေတ္တရာအဆက် ဖြစ်မယ်လို့ ယူဆရပါတယ်။

ထူးခြားသည့် နတ်ရေကန်

ပေကုန်းရွာထိပ် ပေါ်တော်မူ ရဟန္တာ(၈၀)သိမ်ကြီးမှ ခြေလှမ်း(၂၀) ခန့်တွင် နတ်ရေကန်ကို ကွေ့ရှိရပါ တယ်။ ကြီးမားတဲ့အုတ်များ ဝန်းရံပြီး အခိုင်ခံ တူးဖော်ထားတာ ကွေ့ရပါ တယ်။ ခန့်မှန်း(၁၅)ပေ ပတ်လည်ခန့်ရှိ မယ်ထင်ကြောင်း စာရေးဆရာ အောင် ချစ်ကြည်(ကြို့ပင်ကောက်)မှ ပြော ကြားပါတယ်။

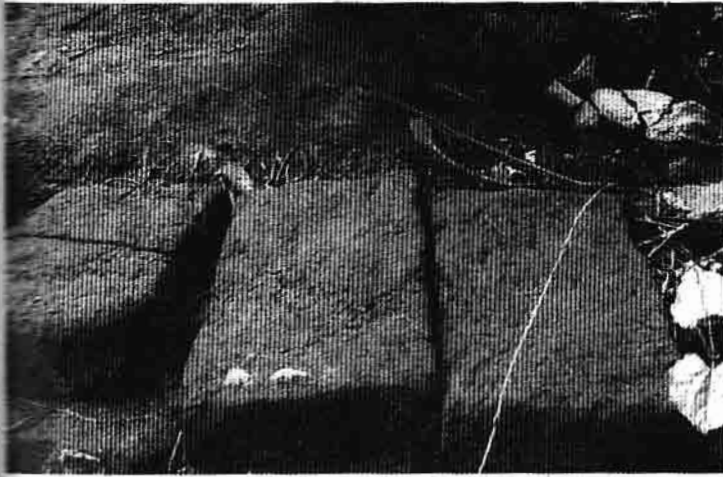
ဒီတွင်းထဲက ရေဟာ နွေ၊ မိုး၊ ဆောင်း ဘယ်တော့မှ မခဲနဲကြောင်း၊ ရှေးဘုရင် ပိဖုရားများ ရေချိုးတဲ့ တွင်းဖြစ်နိုင် ကြောင်း၊ ဒီတွင်းကရေနဲ့ ကိုခင်မောင် က သူ့ရဲ့ပျိုးခင်း ပန်းခင်းတွေ ရေခပ် လောင်းပါကြောင်း...

ဒီအနီးနားမှာ အပေါ့အလေး သွား ခွင့်မရကြောင်း၊ တစ်နှစ်ပြည့်တိုင်း ပွဲပေးပြီး တောင်းပန် ကန်တော့ရ ကြောင်း ကိုခင်မောင်မှ ရှင်းပြပါတယ်။

ထူးခြားသည့် သပြေပင်ကြီး

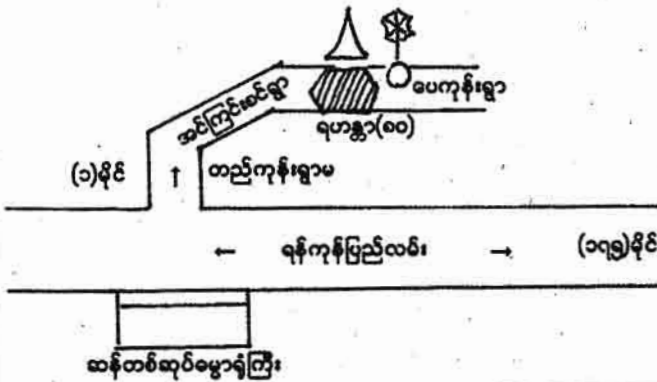
နတ်ရေကန်ဘေးမှာ ပေါက်နေတဲ့ သပြေပင်ကြီးကို တွေ့ရမှာပါ။ ဒီကန်ကြီး အသက်လောက် ရှိပြီဖြစ်ကြောင်း ဒီအပင်ကြီးကို ဘယ်လိုသတ်သတ် မသေကြောင်း ဘုရားဖူးလာတဲ့ ပေကုန်းရွာသူအချို့က ရှင်းပြပါတယ်။

'ကျွန်မတို့ ငယ်ငယ်ကတည်းက ရှိနေတာ။ နှစ်ဘယ်လောက်ကြာတယ် ဆိုတာတော့ မသိဘူး။ ရွာကလူတွေ ခုတ်ပိုင်းသတ်ပေမယ့် လုံးဝ မသေဘူး။

ထူးထောင်အုတ်ကြီး

လမ်းညွှန်မြေပုံ

အခြားတယ်' (ပုံပါအတိုင်း) ဆရာ အောင်ချစ်ကြည်(ကြို့ပင် ဆောက်)က... ကိုကြည်သိန်းကို ပြမယ်ဆိုတဲ့ အပြင်ပင်ကြီးလေ။ နွေမှာဆို အသီးတွေ သီးပေါ် ဝေနေအောင် ကြွေတယ်။ ဟိုးရှေ့က ပေ(၁၀၀)ပတ်လည် ဆောက်ရုံတဲ့ တွင်းကြီးက ဟိုတုန်းက ဆရာတည် သိမ်ဆောက်ဖို့ အုတ်ဖုတ် မြေတူးတဲ့ တွင်းကြီးလေ။ ခုတော့ မြေပိုပြီး ကောနေတာ' (ပုံပါအတိုင်း) တကယ်တော့ ပေါ်ချိန်တန်လို့ ပေါ်

ခဲ့ပြီ။ ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်ဖို့က နိုင်ငံသားတိုင်းမှာ တာဝန်ကိုယ်စီ ရှိပါ ပြီ။ ရိုးရာအမွေအနှစ်ဆိုတာ မပျောက် ပျက် ကောင်းပါဘူး။ ယခု စာရေးသူတို့ နေထိုင်ရာ ပြည်- ရွှေတောင်ဆိုတာ ရာဇဝင်မြို့တွေပါ။ အဖေ မဆုံးခင်က ပြောဖူးပါတယ်။ 'ငါ့သား ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်ထူး ဖူးတွေရင် တစ်ဆူထည်တောင်း ပြည့်ဝစေတာ' ယခု ရဟန္တာ(စဝ)မှာ ဆုတောင်း ဆုယူရင်ကော ဘယ်လောက် အကျိုး ပေးလိမ့်မလဲဗျာ။ ဘုရားရဟန္တာတို့ကို

သက်ရှိထင်ရှား မဟုတ်ပေမယ့် ရုပ်တု ကို ကိုးကွယ်ဆည်းကပ်ရတဲ့ အကျိုး ကား အနုလွှပင် ဖြစ်ပါတယ်။ သို့ပါသောကြောင့် ကုသိုလ် ကောင်းမှု နေ့တိုင်းပြု၍ ကံကံချဲ့အကျိုး ခံစား စံစားစေသောငှာ စာရေးသူမှ နတ်လမ်းညွှန် ရေးသားလိုက်ရပါ တယ်။

ရွှေတောင်မြေ တစ်ခါတစ်ခေါက် လာရောက်ခဲ့ရင်သဖြင့် ရန်ကုန်မြည် လမ်းဘေး။ တည်ကုန်းတောင်ပိုင်း။ ကြာနီကန်ရပ်ကွက်၊ ဆန်တစ်ဆုပ် မွှာရုံရွာ "တည်ကုန်းရွာမသို့" ဆိုတဲ့ ဆိုင်းဘုတ်ရှေ့ လမ်းမကြီးမှ ဝင်ရောက်ပြီး (၁၅)မိနစ်ခန့် မောင်း ပြီး အင်ကြင်းစင်ရွာ ကြေးဘုရားကြီး ကျောင်းအရှေ့ ဆည်ပေါင်တံတား လေး ကျော်ခဲ့ရင်ဖြင့် ဖူးမဝ ရှုခင်း အလှတွေနဲ့ ပန်ရနေတဲ့ ပေါ်တော်မူ ရဟန္တာ(စဝ)ကို ဖူးတွေ့နိုင်ပြီ ဖြစ်ပါ ကြောင်း မေတ္တာရှေ့ထားလို့ ရေးသား လိုက်ရပါတယ်။

ဥက္ကဋ္ဌကြီးက နေထွက်သိမ် မြစ် ဦး ဆင်ဆရာ (နေ့မှန်းတည့်သိမ်)၊ ဒုက္ခိန္ဒာတန်ရွာမှ သိမ်သည့်(နေဝင်းသိမ်) မြစ်ကြောင်း ထိမ် သိရှိရပါတယ်။

ကျေးဇူးတင်လွှာ လိုက်ပါပို့ဆောင်ပေးတဲ့ ဦးတင် စိုး(စာရေးဆရာ အောင်ချစ်ကြည်- ကြို့ပင်ကောက်)၊ မေးသမျှ ဖြေ ကြားပေးတဲ့ ကိုခင်မောင်၊ ညီတော် မောင် ဝင်းထက်ထူးအောင်တို့ကို ရင်မှာ ထာဝရ မမေ့သောအားဖြင့်...

စာတည်းချုပ်အဖွဲ့ ကျန်းမာထိပေါက် နိဗ္ဗာန်ရောက်ပါစေသော်။

ရွှေမှော်မြေ မောင်ကြည်သိန်း

ကြော်ငြာဆောင်းပါး

လေးဖက်နာရောဂါအတွက်

စကြာမင်း

အမှတ်တံဆိပ်

လေးဖက်နာလျက်ဆေးနဲ့ လိမ်းဆေး

“မမမျိုးရေ မမမျိုး”
“ဟဲ့ ဘယ်သူတုံး”
“ညီမလေး ခင်ခင်ပါ”
“ဪ ညီမလေး လာ အထဲကို ဝင်ခဲ့ဟယ်”

“မမမျိုး အပြင်တောင် မထွက်နိုင် အောင် ဘာရောဂါတွေ ဖြစ်နေလို့လဲ”
“အခန်းပြင်ထွက်ဖို့ နေနေသာသာ လက်ဆစ်ခြေဆစ်တွေ ရောင်ရမ်း နာကျင်ကိုက်ခဲနေလို့ အိပ်ရာထဲ ဟိုဘက်၊ ဒီဘက် လှည့်တာတောင် မချီမဆဲ ခံစားရပြီး အမယ်လေး တ.နေ ရတယ်”

“ဒီလောက်ဖြစ်နေတာ ဆေးခန်းမပြ ဘူးလား”

“ဆေးခန်းလဲပြတယ်။ လိုအပ်တဲ့ စစ်ဆေးမှုတွေလဲ ခံယူတယ်”

“မမမျိုးဖြစ်တာ ဘာရောဂါတဲ့လဲ”

“ဆေးပညာရှင်တွေ ကတော့ လေးဖက်နာရောဂါတဲ့။ ဆေးမတွေ့ဘူး ဖြစ်နေတယ်။ အဲဒါကြောင့် ဟိုတစ်ခါ ညီမလေး အစ်မလို လေးဖက်နာရောဂါ ဖြစ်တုန်းက သောက်သုံးပြီး သက်သာ ပျောက်ကင်းသွားတဲ့ဆေးက ဘာဆေး လဲလို့ သိချင်လို့ ခေါ်ခိုင်းလိုက်ရတာပဲ”

“ဪ ဟုတ်ပါရဲ့။ အဲဒီဆေးကတော့ စကြာမင်း လေးဖက်နာ သောက်ဆေးနဲ့ လေးဖက်နာလိမ်းဆေးပဲ အစ်မရဲ့”

“ဟုတ်လား ဒီဆေးက ဒီလောက်တောင် စွမ်းသလား”

“စွမ်းဆို စကြာမင်း လေးဖက်နာဆေး ထုတ်လုပ်ဖြန့်ချိတဲ့ ဆရာမြင့်ဆိုတာ အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါ၊ လေးဖက်နာရောဂါတို့ကို ကိုယ်တိုင် စနစ်တကျ ကုသမှုတွေပေးနေတဲ့ ဆရာလေ။

ဆေးခန်းကို လာရောက် မကုသနိုင်တဲ့ လေးဖက်နာရောဂါရှင် တွေအတွက် မြန်မာနိုင်ငံ တစ်နိုင်ငံလုံးသို့ ဖြန့်ချိလိုက်ပါပြီ”

“အဲဒီ စကြာမင်း လေးဖက်နာဆေးရဲ့ အညွှန်းလေးလဲ ပြောပြပါဦး”

“စကြာမင်း လေးဖက်နာသောက်ဆေးနဲ့ လိမ်းဆေးရဲ့ အစွမ်း အာနိသင်ကတော့ သွေးအနည်ထိုင်၍ဖြစ်တဲ့ အဆစ်နာ၊ အဆစ် ရောင်၊ အဆစ်ကိုက် လေးဖက်နာဖြစ်ခြင်း၊ လက်ဖဝါး၊ ခြေဖဝါး

(ယာယီတိုင်းရင်းဆေးဝါး မှတ်ပုံတင်အမှတ်-၀၇၀၀ YR ၀၀၆၀၂၇)

(ယာယီတိုင်းရင်းဆေးဝါး မှတ်ပုံတင်အမှတ်-၀၆၁၃ Y ၀၀၀၅၀၇)

ကြော်ငြာခွင့်ပြုချက်အမှတ် တဆဝက(စာနယ်ဇင်း) ၅၇/၀၅၁၃

များ တင်းခြင်း၊ ကျိန်းခြင်း၊ အဆစ်အပျက်များ ကိုက်ခဲနာကျင်ခြင်း၊ ခြေဆစ်၊ လက်ဆစ်များ ရောင်ပွပြီး ကြီးနေခြင်း၊ နံနက်အိပ်ရာထနဲ့ ကြာကြာထိုင်ပြီး ပြန်အထများတွင် လက်ဖဝါး၊ ခြေဖဝါး ပို၍ တင်းခြင်း၊ ကျိန်းခြင်း၊ နာကျင်မှု ပိုများခြင်း။

အဆစ်အပျက်များ အနည်းငယ် လှုပ်ရှား ရုံဖြင့် နာကျင်ခြင်း၊ အကြောများ တောင့်တင်း ၍ ဆိုင်းနေခြင်း၊ လှုပ်ရှားမှုများ အားနည်း နှေးကွေးခြင်း၊ လက်မြှောက်မရခြင်း၊ ခါးနာ ခါးတောင့်၊ ခါးကိုက်ခြင်း၊ တင်ပါးခွက်ကြောနှင့် ပေါင်တွင်းကြောများ ထုံကျဉ်းကိုက်ခဲခြင်း၊ ဒူးနာ၊ ဒူးကိုက်၊ ဒူးဆစ်ရောင်ခြင်း၊ တံကောက် ခွက်ကြော တင်းခြင်း။

ဒူးဆစ် အကျေးအဆန်မရခြင်း၊ အောက် ပိုင်းများ လေးလံ ညောင်းညာ ကိုက်ခဲနေခြင်း၊ လက်ခြေများ မသယ်နိုင်ခြင်း၊ အာရုံကြောနှင့် အကြောများ အားနည်းခြင်း၊ လေအားနည်း ခြင်း၊ လေဖြတ်၊ လေငန်း၊ သွက်ချာပါဒဖြစ် ခြင်း၊ အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါ၊ အမျိုးမျိုးဖြစ်ခြင်း၊ အရိုးအဆစ်အကြောနဲ့ လေးဖက်နာရောဂါ များကို သက်သာပျောက်ကင်းစေတဲ့ဆေး ဖြစ်ပါတယ်”

ကဲ စာဖတ်ပရိသတ်များ ညီမလေး ခင်ခင် အညွှန်းကောင်းတာနဲ့ စကြာမင်း လေးဖက်နာသောက်ဆေးနဲ့ လေးဖက်နာလိမ်းဆေးကို သုံးစွဲလိုက်တာဟာ အခု ကျွန်ုပ် ခံစားဖြစ်ပေါ်နေတဲ့ လေးဖက်နာရောဂါဟာ သက်သာပျောက် ကင်းသွားပါပြီ။ အဲဒါကြောင့် ဆေးစွမ်းကောင်းတစ်လက် သတင်းကောင်းလေး ပါးရတာလေ။

“မှတ်လားနော် လေးဖက်နာရောဂါဖြစ်ရင် စကြာမင်း လေးဖက်နာသောက်ဆေးနဲ့ လေးဖက်နာလိမ်းဆေးကို မမေ့နဲ့နော်”

ဆရာမြင့်
စကြာမင်း တိုင်းရင်းဆေးတိုက်
 အမှတ်-၈/၆၆၆၊ သုဗေမာလမ်းမကြီး။
 သန္တာမှတ်တိုင်အနီး၊ မြောက်ဥက္ကလာပမြို့နယ်။
 ဖုန်း-၃၂၂၅၄၁

၁၆၀ နက္ခတ္တဗေဒနိဒါန်း

အာရာကျော် ဆရာတော်ကြီး

ဦးသဒ္ဓမ္မဒေဝကိတ္တိ၏ ထူးခြားချက်များ

တင်လွန်းခြင်း
(အဝေးသင်တက္ကသိုလ်)

• အာရာကျော် ဆရာတော်ကြီး ဦးသဒ္ဓမ္မထက်ခြွေ

ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး၊ မင်္ဂလာဒုံ မြို့နယ်၊ ပ.လ.ရ ရပ်ကွက်၊ ရန်ကုန်-ပြည် လမ်းမကြီးပေါ်ရှိ ရေကြည်အိုင် စိတ္တသုခ တပ်ဦးကျောင်းဝင်း အတွင်းမှ ဓာတ်ခန်းကျောင်းတွင် သီတင်းသုံးတော်မူခဲ့သော အာရာကျော်ဆရာတော်ကြီး ဦးသဒ္ဓမ္မဒေဝကိတ္တိကို ရှမ်းပြည်နယ်တောင်ပိုင်း၊ ဓမ္မာလှမြို့နယ်၊ ပွင့်လမ်းရွာ၌ ဖွားမြင်ကာ တောင်ရိုးတောင်သူ နေတိုင်းရင်းသား ဖြစ်ပြီး လူအမည်မှာ မောင်ညိုဟု ခေါ်တွင်ကြ၏။

စတင် တည်ထားကိုးကွယ်နေစဉ် အခက်အခဲမျိုးစုံ ကြုံခဲ့ရ၏။ သို့သော် ဆရာတော်ကြီးမှာ ရန်အောင်မြင်စေတီတော်ကြီးအား ဆက်လက်တည်ထားကာ ထီးတော် တင်လှူပူဇော်ပြီးနောက်...

ဆရာတော်ကြီးသည် ရဟန်းဆောင်သို့ တက်ရောက်ပြီးနောက် ဓမ္မာလှမြို့နယ်၊ ညောင်ငူကျောင်းတိုက်သို့ ကျောင်းထိုင်ဆရာတော်အဖြစ် သီတင်းသုံးရင်း ကိလေသာများကို သိမ်တွက်တတ်သော ဓူတင်(၁၃)ပါး အတွင်မြတ်တို့အား မနေမနား ကြိုးစားဆည်းပူးထုတ်တော်မူခဲ့၏။

'ဤစေတီတော်အား နောင်အခါ ထီးတော်တင်လှူခြင်း ပြုပြင်မွမ်းမံခြင်းများကို ပြုလုပ်ပါက ထိကုယ်တိုင်ဖြစ်စေ၊ ထိကုယ်စားလွှဲအပ်ထားလှပူဖြစ်စေ တင်လှူပြုပြင်ပြီး အခြားမည်သူမှ ထီးတော်တင်ခြင်း ပြုပြင်မွမ်းမံခြင်းတို့ကို ပြုလုပ်၍ မရပါစေသော' ဟု အဓိဋ္ဌာန်သစ္စာဆိုတော်မူခဲ့၏။

ထို့နောက် ဖိုထိုးခြင်း၊ ထွက်ရပ်သိမ်လုပ်ငန်းစဉ်များအား ကျင့်ကြံဆည်းပူးထုတ်ရာမှ ဓာတ်လုံး အောင်မြင်ပေးပါ၏။

ထို့နောက် ဆရာတော်ကြီးသည် ရန်ကုန်မြို့သို့ကြွရောက်လာပြီး အင်းစိန်ကြို့ကုန်းရပ်ရှိ မင်းဓမ္မတောင်ပေါ်သို့ ကြွရောက်လာပြီး သာသနာပြုလုပ်ငန်းများနှင့် တရားဓမ္မအကျိုးပြု လုပ်ငန်းများကို ဆက်လက်ဆောင်ရွက်တော်မူခဲ့၏။

ထိုသို့ ဓာတ်လုံးအောင်မြင်ပြီးနောက် ကျောင်းတိုက်အတွင်း ရဟန်းရှင်လူအရပ်ရပ်သည် အဝင်အထွက် တိုးပွားလာကြသည်။

ထိုစဉ် ဒါယကာ၊ ဒါယိကာမတို့က ဆရာတော်ကြီးအား သက်တော်ရာကျော်နေပြီဟု ခန့်မှန်းကာ ရာကျော်ဆရာတော်ကြီးဟု ခေါ်ဝေါ်ကြသဖြင့် အာရာကျော် ဆရာတော်ကြီးဟု အမည်တွင်လာတော့၏။

ထို့နှင့် ဆရာတော်ကြီးသည် ဓမ္မာလှမြို့နယ်တစ်ဝိုက်ရှိ မြောက်ပန်းဆောင်ကျောင်းပေါ်သို့ ပြောင်းရွှေ့ သီတင်းသုံးရန်အောင်မြင်စေတီတော်ကို

ထိုသို့ မင်းဓမ္မတောင်တွင် သာသနာပြုရင်း မင်္ဂလာဒုံမြို့နယ် စိတ္တသုခ တပ်ဦးကျောင်းဝင်းအတွင်းရှိ ဓာတ်ခန်း

ကျောင်းသို့ ပြောင်းရွှေ့သီတင်းသုံးပြီးနောက် အာရာကျော် ဆရာတော်ကြီးသည် ၁၃၁၆ ခုနှစ်၊ တပို့တွဲလပြည့်ကျော်(၉)ရက်နေ့၌ ထွက်ရပ်လမ်းသို့ မြန်းတော်မူခဲ့၏။

၁၃၂၉ ခုနှစ်၊ တော်သလင်းလဆန်း(၄)ရက် နေ့လယ်(၁၁)နာရီတွင် ရန်ကုန်မြို့ ဘုရားလမ်းရှိ ကျားကူးကျောင်းတိုက်၌ စာသင်သားအဖြစ် သီတင်းသုံးနေသော ယခု ဗဟန်း(၃)လမ်းရှိ အောင်ပန်းကျောင်းတိုက်မှ သာသနာပြုဆရာတော် အရှင်သာသနာသည် ရဟန္တာသိမ်တော်တွင် ရှိနေစဉ် ပျံလွန်တော်ပြီးဖြစ်သည့် အာရာကျော် ဆရာတော်ကြီး ကိုယ်တော်တိုင် ကြွရောက်လာပြီး ပွင့်လှနယ်ရှိ ယင်းတည်ထားခဲ့သော ရန်အောင်မြင်စေတီတော်ကြီးအား ထီးတော်တင်ခြင်း ပြုပြင်မွမ်းမံခြင်းများကို သွားရောက်ဆောင်ရွက်ရန်အတွက် အမိန့်ချမှတ်ကာ သြဝါဒပေးသွားခဲ့၏။

ထိုအချိန်က ရန်အောင်မြင်စေတီ

တော်မှာ မည်သူမျှ ထီးတော်တင်လျှံ ပြုပြင်နိုင်ခြင်း မရှိဘဲ ဖြစ်နေရာ အဘ ရာကျော် ဆရာတော်ကြီး၏ ယခင် သစ္စာဆိုထားချက်အရ ကိုယ်စားလှယ် ဖြစ်သူ အရှင်သာသနမှ သွားရောက် ပြုပြင်ထီးတော်တင်ပါမှ အောင်မြင် ပြီးမြောက်သွားခဲ့သည်။

အဆိုပါ ရန်အောင်မြင်စေတီတော် ထီးတော်တင်လျှံ ပူဇော်ပွဲသို့ ထွက်ရပ် ပေါက် အဘရာကျော် ဆရာတော်ကြီး ကိုယ်တော်တိုင် ကြွရောက်လာပြီး အရှင်သာသနအား စေတီတော် ပြီးစီး အောင်မြင်စေရန် ဆောင်ရွက်နိုင် သဖြင့် ရန်မျိုးအောင် ပြည်တော်ဝင် ရုပ်ပွားတော်တစ်ဆူကို ချီးမြှင့်လျက် ဆက်လက် သာသနာပြုသွားရန်ကို လည်း သြဝါဒ ပေးသွားခဲ့၏။

အဘရာကျော် ဆရာတော်ကြီး ကိုယ်တိုင် စီရင်ထုလုပ်ကိုးကွယ်ခဲ့သော ရန်မျိုးအောင် ပြည်တော်ဝင်ရုပ်ပွား တော်မြတ်မှာ လက်ယာမျက်လုံးတော် ၌ သံသေဓာတ်လုံး၊ လက်ဝဲမျက်လုံး တော်တွင် ပြဒါးရှင်ဓာတ်လုံး၊ ဦးခေါင်း တော်တွင် ဓာတ်တော်(၃၆)ဆူနှင့် ဓာတ်လုံး(၃၆)လုံး၊ ရင်ဘတ်တော်တွင် ဓာတ်တော်(၃၆)ဆူနှင့် ဓာတ်လုံး(၃၆) လုံး၊ အခြား နေရာအနှံ့အပြားတို့တွင် လည်း ဓာတ်တော်(၃၆)ဆူနှင့် ဓာတ်လုံး (၃၆)လုံးတို့ကို ဌာပနာထားပြီး ရုပ်ပွား တော်မြတ် တစ်ခုလုံးတွင် စုစုပေါင်း ဓာတ်တော်(၁၀၈)ဆူနှင့် ဓာတ်လုံး (၁၀၈)လုံးတို့ဖြင့် ပူဇော်စီမံ ထုလုပ် ကိုးကွယ်ထားခြင်းဖြစ်၏။

အဘရာကျော် ဆရာတော်ကြီး ပျံလွန်တော်မူပြီးနောက် ရုပ်ကလာပ် တော်အား ကျွန်းခေါင်းဖြင့် ထည့်၍ ပိတ်ပုံးထားရာ ကိုးကွယ်ကြည့်ညိုသူ များက ရွှေငွေရတနာပစ္စည်းများကို

လျှံဒါန်း ထည့်သွင်းပူဇော်ထားကြ၏။ သို့ဖြစ်၍ ကျွန်းခေါင်းကြီးကို လူဆိုး သူရိုးတို့က ယူဆောင်သွားပြီးနောက် ရဲတင်း၊ ပုဆိန်များဖြင့် ခေါင်းကြီးကို ထုခွဲဖွင့်လှစ်ရာ လုံးဝ ဖွင့်၍ မရသော ကြောင့် လူဆိုးများလည်း ကြောက် လန့်ကာ ထွက်ပြေးသွားကြ၏။

ဆရာတော်ကြီး သက်တော်ထင်ရှား ရှိစဉ်တွင် တပည့်များက သက်တော် ကို မေးမြန်းသည့်အခါတိုင်း စကား လုံးလွှဲပြောလေ့ရှိ၏။ ထို့ပြင် ပျံလွန် တော်မူမည့် နေ့ရက်၏ နံနက် စောစော ပိုင်းတွင် နွားနို့လာပို့သော ကုလားလေး မှ အဘရာကျော် ဆရာတော်ကြီး သီတင်းသုံးရာ ဓာတ်ခန်းကျောင်း၏ ခေါင်းမိုးပေါ်မှ ရုပ်ပွားတော်တစ်ဆူ ပျံတက်သွားသည်ကို ဖူးမြင်လိုက်ရ သည် ဟုဆို၏။

တစ်ဖန် ဆရာတော်ကြီး ပျံလွန်ပြီး နောက် ရှမ်းပြည်နယ်နှင့် မန္တလေးမြို့ တို့၌ ဘုရားတည်နေသည်ကို ဒါယကာ၊ ဒါယိကာမများက မကြာခဏ ဖူးမြင်ကြ ရသည်ဟုလည်း ဆိုကြ၏။

လွန်ခဲ့သော ၁၉၉၅ ခုနှစ်က ဓာတ် ခန်းကျောင်းသို့ တောင်ဂူမြို့မှ တရုတ် ကုန်သည်များ ရောက်ရှိလာကြပြီး ဆရာတော်ကြီး၏ ပုံတော်ကို သေချာ

စွာ ကြည့်ရှု၍ ယင်းတို့မှာ မကြာမီ ရက်ပိုင်းအတွင်းက တောင်ဂူမြို့တွင် ရဟန်းသံဃာတော်တို့အား ဆွမ်းလုပ် ကျွေးရာ ဤကိုယ်တော်ကြီးလည်း ပါဝင်ပြီး ဆွမ်းကို အားရပါးရ ဘုဉ်းပေး သွားကြောင်းကို အံ့ဩဖွယ် ရှင်းလင်း ပြောပြသွားသည်ဟု ဆိုပါ၏။

၁၉၈၈ ခုနှစ်ကလည်း စံကျောင်း အတွင်း အလောင်းတော်အား ထည့် သွင်းပူဇော်ထားစဉ်၌ အခေါင်းတော် ကြီးမှာ သိသာထင်ရှားစွာ ရွှေလျား နေပြီး တပည့်အပေါင်းတို့ကလည်း ဆရာတော်ကြီးကို မြန်မာနိုင်ငံ နေရာ အနှံ့အပြားတို့တွင် ဖူးမြင်နေဆဲဖြစ် ကြောင်း ဆိုကြ၏။

တင်ထွန်းအေး
(အဝေးသင်တက္ကသိုလ်)

- စာကိုး
- ဓာတ်ခန်းကျောင်း အဓိဋ္ဌာန် ခုလ္လဘရဟန်းကြီး ဦးအဝေရာ၏ မှတ်တမ်း။
- ဓာတ်ခန်းကျောင်း သက်တော် ရှည်ဆရာတော်ကြီး ဦးသုဇော ဘုန်းကြီးဘောဘနနှင့် ရသေ့မကြီး ဒေါ်ဒေဝီတို့၏ မိန့်ဆိုမှုများ။

စာတိုလှေ သုတေသီနှင့် ဝဉ္ဇနာရှင်များသို့ . . .

မိမိအရပ်ဒေသရှိ တူးခြားသော စံရွာရေကန်ပူဇော်လှည့်လှည့်ထူးကြီးများ အကြောင်း ရေးသားပေးပို့ပြီး ကုသိုလ်ထူးကြီးမှာ ပါဝင်ကြပါရန် ဖိတ်ခေါ်အပ်ပါသည်။

ထေးစားစွာဖြင့်...

ဦးကျော်ပိုင်၏
စာတည်းချုပ်
မန္တလေးမြို့နယ်

ရှင်သီဝလီ ဖယောင်းတိုင်

နိပေါ်တင်

အစီအစဉ်

မောင်ချော့ (ကျွမ်းကျော်)

“တောဒဂုံဘိက္ခုဝေ မမသာဝကာနံ လာဘီနံဘိက္ခုနံယဒိဒံသီဝလီ” ဟူ၍ လာဘ် လာဘာများပေါများသောရဟန်း တို့တွင် သီဝလီမထေရ်သည် အမြတ် ဆုံးဟု ဂေါတမမြတ်ဗုဒ္ဓ၏ တောဒဂုံ ရတော်မူသော ရဟန္တာတစ်ပါးဖြစ်သည့် အပြင် မြတ်ဗုဒ္ဓ၏ လက်ယာတော်ရံ လေးကျိပ်တွင် တစ်ပါးအပါအဝင် ဖြစ် သည့် ရှင်သီဝလီမထေရ်မြတ်ကြီးကို ဗုဒ္ဓဘာသာဝင် သူတော်စင်တို့သည် ကြည်ညိုသဒ္ဓါ ထက်သန်စွာဖြင့် ဆည်းကပ်ကိုးကွယ် ပူဇော်ကြပြီးလျှင် ဇီးပွားရေး လုပ်ငန်းများကြီးပွားတိုးတက် အောင်မြင်ပြီး မွန်မြတ်သန့်စင်သည့် လာဘ်လာဘာများ ရရှိစေရန် ရည်သန် လျက် ရှင်သီဝလီဂါထာတော် (၁၀)ပုဒ်ကို ရွတ်ပွားသရဇ္ဈာယ်၍ လည်း ကောင်း၊ ရှင်သီဝလီမထေရ်မြတ်ကြီး ၏ ပုံတော်ကို ထုလုပ်ကိုးကွယ်၍ လည်းကောင်း၊ ရှင်သီဝလီမထေရ်မြတ် ကြီး၏ ဓာတ်တော်ပွားများကို ကိုး ကွယ်၍ လည်းကောင်း ဆုမွန်ကောင်း များ တောင်းကြပါသည်။

ရှင်သီဝလီဂါထာတော်များကို ရွတ် ပွားသရဇ္ဈာယ်မှု ပြုလေ့ရှိကြသော် ထည်း “ရှင်သီဝလီ ဖယောင်းတိုင် နိပေါ်တင်ပူဇော်နည်း” ကိုမူ သိရှိ ထိုက်နာ ဆောင်ရွက်သူ နည်းပါးမည် တူ ထင်မြင်ယူဆမိပါသည်။
ယခု စာရေးသူ ကုသိုလ်ပြု တင်ပြ ထားသည့် ရှင်သီဝလီဖယောင်းတိုင်

နိပေါ်တင်စီရင်ပူဇော်နည်း ဖော်ပြချက် သည် ရှေးဟောင်း ပုရပိုက်တစ်ဆူမှ တွေ့မြင်ဖတ်ရှု မှတ်သားထားချက်ဖြစ် ပါသည်။

ကယားပြည်နယ် ဒီမော့ဆိုမြို့အဝင် ဒေါပိုးစိကယားရွာဦးရှိ “သာသနာ့ရံ သီ ကယားဗုဒ္ဓဘာသာ ဘုန်းတော် ကြီးကျောင်း” ဆရာတော် ဦးသုန္ဒရ သီရိ သိမ်းဆည်းထားသည့် ရှေး ဟောင်း ပုရပိုက်မြူတစ်ဆူတွင် ဆေးနက်ဖြင့် ရေးမှတ်ထားချက်ကို ကင်မရာဖြင့် အနီးကပ် ရိုက်ကူးပြီး ဖော်ပြထားပါသည်။

တစ်စုံတစ်ရာ ပြင်ဆင် ဖြည့်စွက်မှု မပြုပါ။ ရှင်သီဝလီပုံတော်အောက်ခြေ တွင် “စမ္မာ၊ နဝင်၊ ဇာလင်၊ သတ္တ၊ ပဉ္စ၊ တြိ၊ ဆ၊ ဝေ၊ အဋ္ဌ အစရှိသော ဂဏန်းအင်းကွက်များပါရှိပြီး ရှင်သီဝလီ ဖယောင်းတိုင်အစီအရင်၏ အဓိကမန္တန် ဖြစ်သည်...

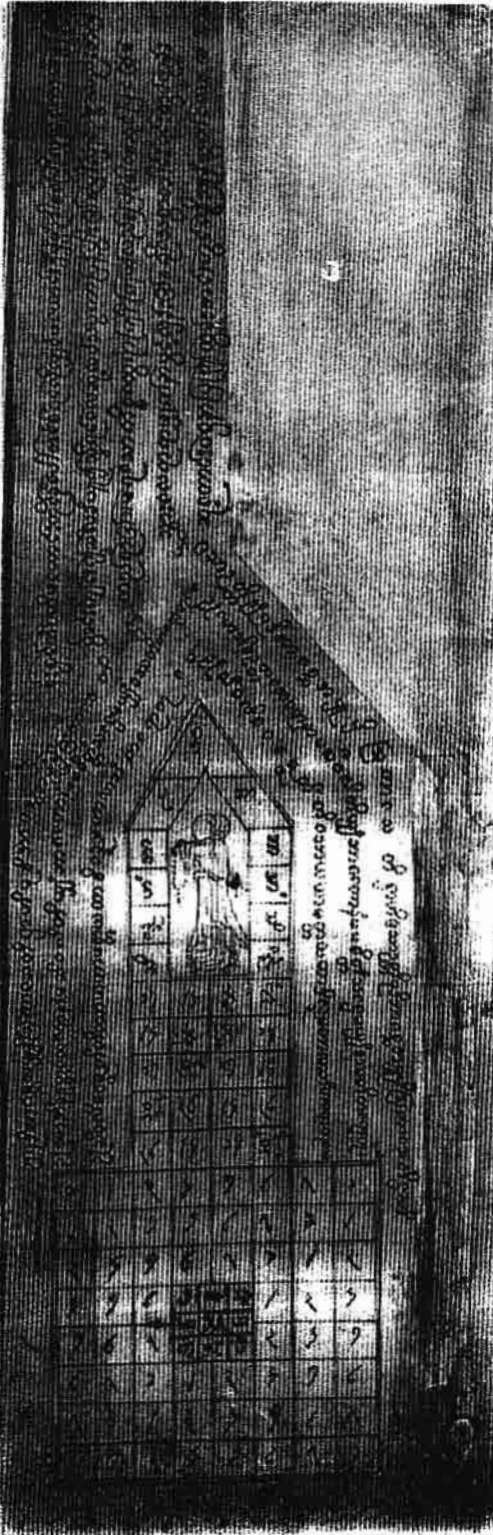
‘ဥုံ လာဘီနံဘိက္ခုဝေရောနာမ သီဝလီယံပုဏ္ဏားနံ ဖယံပုဏ္ဏားနံ အယတိကရာတုဗေ’
ဟု ရေးမှတ်ထားသော မန္တန်နှင့်...
‘ဥုံ သီဝလီဝ ဝဂ္ဂတီတိသော ယထာပတ္တ ယထာဒိန္နမဟာလာဘံ ကရာတုဗေ’
ဟု ရေးမှတ်ထားသော မန္တန်တို့ကို အင်းကွက်၏ ပတ်လည်တွင် ရေးမှတ် ထားကြောင်း တွေ့ရှိရပါသည်။
မန္တန်ဖြစ်သည့် အားလျော်စွာ ဂါထာ

ကဲ့သို့ တစ်ပါးလျှင် အကွရာရှစ်လုံး ပါရှိသော အဋ္ဌတဆန်းဖွဲ့သည့် နည်း နှင့်မတူ ရှေးလက်ရေးပုဒ်နှင့် ရေးမှတ် ထားကြောင်း တွေ့ရပါသည်။

မြန်မာမှု အနက်ပြန်ဆိုချက်အရ ပထမ မန္တန်သည် “လာဘ်လာဘ အရာတွင် အမြတ်ဆုံးဖြစ်သော ရှင်သီဝလီမထေရ်သည် ကျွန်ုပ်၏ စိတ်တွင် ကိန်းဝပ်စံပယ်တော် မူပါ စေသတည်း” ဟူ၍အနစ်ချုပ်အဓိပ္ပာယ် ရရှိပြီး ဒုတိယ မန္တန်သည် “ရှင်သီ ဝလီမထေရ်သည် မွန်မြတ်သန့်စင် သော လာဘ်လာဘများကို ရရှိ တော်မူသည်နည်းတူစွာ ကျွန်ုပ်အား ကြီးစွာသော လာဘ်လာဘများကို ရရှိပါစေသတည်း” ဟူ၍ အနစ်ချုပ် အဓိပ္ပာယ်ရရှိကြောင်း သိရပါသည်။

ပုရပိုက်တွင်...
‘ယင်း ရှင်သီဝလီဖယောင်းတိုင် နိပေါ်တင် စီရင်လိုလျှင် ဖယောင်း ရှိ ပုံမှ ၃ ခါ စစ်ပြီးလျှင် ကောင်းမွန်စွာ ပွဲငင်ကျင်း၍ သီလင်ယှ၍ စီရင်လေ ဆုလပ် သပ္ပကာ ပြန်ပွား၏ ပြီးလျှင် ဥစ္စာလည်း အပြုတည် နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၁၆၃

၁၆၄ နက္ခတ္တရောင်ခြည်ပဌမရောင်

ရာဇ်။

မရသော ကိစ္စတွေရာကြီးကြယ်လည်း ပြီး စီးအောင်ပြင်၏။ သွားလေရာရာ
ပျက်နာ ပွင့်လန်း၏။ ရိုသေစွာ ခေါင်းရင်းတွင် ထွန်း ဆုတောင်းပဋ္ဌနာပြု၍
ထွန်းအင်းတွင် လိုသန့်သွတ်ကလံ

မှတ်ချက်။ ။ မူလသတ်ပုံအတိုင်း။

ဟု ရေးမှတ် ဖော်ပြထားသည်ကို တွေ့ရပါသည်။
ယခုဆောင်းပါးတွင် ဖော်ပြပါရှိသည့် ရှင်သီဝလီဖယောင်းတိုင်
အစီအရင်ပုံတော်ကို စာရှုသူများအနေဖြင့် ပူဇော်မှုပြုလိုပါက
ပုံတူကူးယူပြီး တတ်သိနားလည်သည့် ဆရာတော်များနှင့်လောကီ
ပညာ နှစ်သိရှိသူများ၏ နည်းလမ်းပြသမှုကိုခံယူကာ ပူဇော်မှု
ပြုခြင်းဖြင့် သမ္မာအာဇီဝ စီးပွားရေးရာလုပ်ငန်းများ ကြံစည်
လုပ်ကိုင်သမျှ အောင်မြင်မှု ရရှိပြီးလျှင် မွန်မြတ်သန့်စင်သော
လာဘ်လာဘာနှင့် လိုရာဆန္ဒများ ပြည့်ဝနိုင်ကြပါစေဟု ဆုတောင်း
မေတ္တာပို့သလျက် ရေးသား ဖော်ပြအပ်ပါသည်။

မောင်ဆုဝေ (လှိုင်ကော်)

စာရှုသူ

သူတော်မီ

ပညာရှင်များသို့ . . .

ဤရှင်သီဝလီ ဖယောင်းတိုင် နံပေါ်တင် အစီ
အရင်ကို တတ်ကျွမ်း နားလည်သူများမှ အစီအရင်
အသေးစိတ်ကို ရေးသား ပေးပို့ကြပါရန် ဝန်ကြား
အပ်ပါသည်။

လေးစားစွာဖြင့် . . .

ဦးကျော်မိုးသိန်း
စာတည်းချုပ်
နက္ခတ္တရောင်ခြည်ပဌမရောင်

ဇာတ်ကောက်အယူအဆများ

နှင့် တွန့်တော်

စောလသန်
(ပုသိမ်ကြီး)

အင်္ဂိုရတ်ပညာသည် လွန်စွာ ခက်ခဲ နက်နဲလှပါသည်။ သာမန်စိတ်ဝင်စားရုံ ဉာဏ်ကွန်မြူးရုံမျှဖြင့် အနှစ်သာရပိုင်း ကို သဘောပေါက်နားလည်ရန် ခက်ခဲ လှပါ၏။

အမှန်တကယ် ထုတ်ကျွမ်းနားလည် သော ပညာရှင်ကြီးများ၊ စာတတ်ပေ တတ်ကျွမ်းတတ် လက်တွေ့ ဆောင် ရွက်နေသည့် ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးများ၊ အမှန် တကယ် ထွက်ရပ်ပေါက်သည့် ပုဂ္ဂိုလ် ကြီးများ၏ နည်းပေးလမ်းပြမှုကို ခံယူရ သူများ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကြီးများ၏ စောင့် ရောက်မှုကို ခံယူရရှိသူများသာ လမ်းမှန်ကမ်းမှန်နှင့် လိုရာခရီးသို့ အမြန်ဆုံး ရောက်ရှိနိုင်ကြသည်ဟု တွန့်တော် ခံယူထားပါသည်။

သုံးလူထွတ်ထား ဂေါတမမြတ်စွာ ဘုရားရှင်သည် လူသားစစ်စစ် ဖြစ် တော်မူ၍ မယ်တော်မာယာ၏ ဝမ်း ကြာတိုက်မှ မွေးဖွားလာခဲ့သူ ဖြစ်ပါ သည်။ ဘုရားရှင်သည် ဝမ်းကြာတိုက် အတွင်း (၉)လလွယ်၍ (၁၀)လကြာ အောင် ပဋိသန္ဓေယူခဲ့ရသည်။ နတ်တွေ ထို ဘွားခနဲ ပေါ်ပေါက်လာသည် မဟုတ်ပါ။

လူ့လောကတွင် သန္ဓေဓမ္မော၍ နံနက်ကျည်းပင်၊ ကြာပန်းများမှ ပေါက် နားလာသူ လူသားများလည်း ရှိ ကြောင်း ကျမ်းစာများတွင် လေ့လာ ဆွဲရှိရပါသည်။

ကြက်၊ ဘဲ၊ ငှက် တိရစ္ဆာန်တို့မှာမူ ဉာဏ်ပေါက်ဖွားနိုင်သော သက်ရှိသတ္တဝါ များ ဖြစ်ကြပါသည်။ သို့သော် မိခင်ဝမ်း

အတွင်း (၉)လလွယ်(၁၀)ဖွား ပဋိသန္ဓေနေ၍ မွေးဖွားလာသူ လူသား စင်စစ်မဟုတ်သမျှ ဘုရားမဖြစ်နိုင်ဟု ဆိုသလို အင်္ဂိုရတ်ပညာရှင်ကြီးများက အောက်ပါအတိုင်း လမ်းညွှန်မိန့်ကြား ခဲ့ကြပါသည်။

ပဋိသန္ဓေနေ၍ မွေးဖွားလာသော လူသားစင်စစ် သတ္တဝါများနည်းတူ ဓာတ်လေးပါးဖြင့် ဖွဲ့စည်းတည် ဆောက်ထားသော ဓာတ်ကြီးလုံး (ထွက်ရပ်ဓာတ်လုံး)မှာလည်း အထက် ဖော်ပြပါ သဘောတရားများနှင့် ကိုက် ညီအောင် ဆောင်ရွက်ဖို့လိုသည်ကို လိုရာခရီးသို့ ပြီးမြောက်အောင်မြင်မှု ရရှိသွားကြသည့် ပညာရှင်ကြီးများက ဥပမာပြု၍ နည်းလမ်းတကျ ဆောင် ရွက်နိုင်အောင် ရှင်းလင်း ဖော်ပြပေးခဲ့ ကြပါသည်။

အင်းအတတ်ပညာဖြင့် ပြဒါးဖမ်း ခြင်း၊ ထုံအမျိုးမျိုးမှရရှိသည့် ပြဒါး တစ်မျိုးတည်းထိုးခြင်း၊ ရုက္ခမှဆေးများ ဖော်စပ်၍ ပြဒါးဖမ်းထိုးခြင်း၊ ပူတန် နည်းသို့မဟုတ် အခြားသင့်လျော်သည့် နည်းလမ်းများဖြင့် ပြဒါးဖမ်းထိုးခြင်းများ

မှာ လောကီလုပ်ရပ်များအတွက်သာ အသုံးဝင်ပါသည်။

ထွက်ရပ်အတွက် ဆောင်ရွက်မည် ဆိုပါက “ဓာတ်ဘုရား”အဖြစ်သို့ ရောက်နိုင်စွမ်း ရှိမည်မဟုတ်ပါ။ဓာတ်မ (၈)ပါးပြည့်စုံအောင် အသုံးမပြုဘဲ၊ အဖိုအမ၊ မပြည့်စုံ၊ ဓာတ်လေးပါး မစုံလင်သည့် (၁၀)စုဝင်း မကိုက် ညီသော ဓာတ်လုံးများမှာ သိဒ္ဓိ(၁၀) ပါး မပေါက်မြောက်နိုင်ကြောင်း နားလည် သဘောပေါက်ထားရန် များစွာ အရေးကြီးပါသည်။

အဓိကအားဖြင့် မိမိ၏ ထွက်ရပ် ဓာတ်လုံးမှာ အတွင်းတေဇော အား ကောင်း၍ ထက်မြက်မှုရှိနေဖို့ လိုပါ သည်။ သို့မှသာ ဓာတ်လုံး၏ နောက် ဆုံးအဆင့် ပြီးမြောက်ချိန်တွင် ဓာတ် လုံးကို အပူပေးပြီး ဘော်၊ သံ၊ ရွှေ တို့ကိုတင်လိုက်ပါက ပုံသဏ္ဍာန်မပျက်၊ အလေးချိန်မလျော့သည့် “ထွက်ရပ် ပေါက်ပြာနု”များ ဖြစ်ပေါ်လာနိုင်မည် ဖြစ်ပါသည်။

ယင်းသို့ ပြာရိုက်လာမှာသာ အစွမ်း ထက်မြက်သည့် ထွက်ရပ်ပေါက်ပြာကို ရမည်ဖြစ်၍ သိဒ္ဓိ(၁၀)ပါးနှင့် ပြည့်စုံစေ

မည် ဖြစ်ပါသည်။

ဤတွင် အတွင်းတေဇာအားကို အထူး ကောင်းမွန်စေသည့် ဓာတ်မ အတွဲများကို နားလည်သဘောပေါက် ရန် လိုအပ်ပါသည်။

မူလ "အန္တော"၊ "ဂဗ္ဘ"၊ "စရေ"၊ "ဝံသေ" ဓာတ်(၄)ပါး အပြင် ဓာတ်နှစ်မျိုးပေါင်းစပ်ခြင်းဖြင့် ဖြစ်ပေါ်လာသော "ဦးသာ(ဝါယော ဓာတ်)"၊ "စိန်ပန်း(ပထဝီဓာတ်)"၊ "ဒန်းလှ(အာပေါဓာတ်)"၊ "ကိုရွာ (တေဇာဓာတ်)" တို့ကိုလည်း နားလည် သဘောထားရပါမည်။ ဤ ဓာတ်တွဲများမှ ဖြစ်ပေါ်လာသော ဓာတ်သားများမှာ အတွင်းဓာတ်များ ဖြစ်ကြပါသည်။

အင်္ဂါရပ်ပညာရှင်ကြီးများ၏ အဆို

အမိန့်များအရ ထွက်ရပ်ပေါက် ဓာတ်လုံးကြီးအား မူလဓာတ်(၈)ပါး ပေါင်းစပ်ရာတွင် ဦးစွာ "အန္တော" စတင် တည်ရသည်။ ပြီးက "စရေ" ဓာတ်ကိုတွဲသည်။ "စရေ"ဓာတ်ကို တွဲပြီးပါက "ဝံသေ"ဓာတ်ကို တွဲပြီး နောက်ဆုံးမှာ "ဂဗ္ဘ"ဓာတ်ကို တွဲ ရသည်။

ဤတွင် မူလဓာတ်(၈)ပါး တွဲပြီးဖြစ် ၍ ထွက်ရပ်ဓာတ်လုံးကို ရပါသည်။ ထိုထွက်ရပ်ဓာတ်လုံး၏အတွင်းတေဇာ ဓာတ် ကောင်းမွန်လာစေဖို့ "ဦးသာ"၊ "စိန်ပန်း"၊ "ဒန်းလှ"၊ "ကိုရွာ" ဓာတ်ပေါင်းများကို တစ်ဆင့်ချင်း ကျွေး ၍ တက်သွားမည်ဆိုပါက သိဒ္ဓိ(၁၀)ပါး ပေါက်သည့် ဘော်၊ သံ၊ ရွှေ၊ ဖြာများ ရရှိလာပြီး မိမိမျှော်မှန်းထားရှိသည့်

ထွက်ရပ်စခန်းသို့ အမြန် ဆိုက်ရောက် စေမည်ဖြစ်ပါကြောင်း စေတနာကောင်း ဖြင့် ဖွင့်ဟ ရေးသားဖော်ပြလိုက်ပါ သည်။

ဤဖော်ပြပါ နည်းလမ်းများဖြင့် ပညာရှင်ကြီးများ မိန့်ကြားသည့် "ကူးလမ်းဖြောင့်၊ ရောက်လွယ်၏" ဆိုသော အဆိုအမိန့်နှင့်အညီ ထွက်ရပ် စခန်းသို့ တက်လှမ်းနိုင်ကြပါစေ။

ကြံဆောင်းပါးဖြင့် ကျွန်တော်၏ "သင်ဆရာ"၊ မြင်ဆရာ" နှင့် "ကြား ဆရာ"များ အားလုံးကို ဦးညွှတ် ဂါရဝပြုလိုက်ပါသည်။]

အောင်သန်း(ပုသိမ်ကြီး)

မင်းဘူးမြို့သို့ ရုံးကိစ္စတစ်ခုအတွက် ရှေ့နေ ဦးကျော်ဇေယျာဦးနှင့်အတူ ရောက်ဖြစ်ခဲ့ရသည်။ ရုံးကိစ္စပြီးသော အခါ "ကြယ်စင်သစ်" စားသောက်ဆိုင် သို့ မြင်းလှည်းခေါ်ကာ သွားရောက်ခဲ့ သည်။

"ကြယ်စင်သစ်" စားသောက်ဆိုင် မှာ မြို့ပြင်ဘက်သို့ ကျရောက်ပြီး အတော်ဝေးသဖြင့် မြင်းလှည်းကို ပျင်း အောင် စီးရသည်။

မြင်းကြီးမှာ ဝါဖြိုး အရောင်ထွက်နေ ပြီး အတော်ပင် သွက်လက်စွာ ပြေးပေး ပါသည်။ ပျင်းလာသဖြင့် မြင်းလှည်း ဆရာအား စကားစမိရပါသည်။

'ကိုယ်ပိုင်မြင်းလှည်း ကိုယ်တိုင် မောင်းတာလားဗျ။ မြင်းကြီးက အတော် ဝတာ၊ လှတာပဲ။ နေရောင် အောက်မှာ အရောင်တလက်လက် တောင် ထွက်နေတယ်။ လှည်းခွဲမြင်း ဒီလို ဝတာ၊ လှတာ ရှားတယ်ဗျနော်' 'ဟုတ်ပါတယ် ဆရာ။ ကျွန်တော်က

ပျင်းလှည်းမြင်းများ

ဝါဖြိုးစေ့ဦး

ကိုယ်ပိုင်မြင်းလှည်း ကိုယ်တိုင်မောင်း တော့ သူ့အချိန်အခါနဲ့သူ ညာညာတာ တာမောင်းတယ်။ နေအလွန်ပူရင် မြင်း ကို အနားပေးတယ်။

နောက်ပြီး တစ်ပတ်တစ်ခါ ဆေး တိုက်တယ်။ ဒါကြောင့် ကျွန်တော့်မြင်း က အဝမပျက်၊ အလှမပျက် သွက် လက်နေတာပါ'

'ဟုတ်လား ဘယ်လို ဆေးတိုက်ရ တာလဲဗျ'

'ဒီလို ဆရာရဲ့... ပြန်ဟလို တပိုကွဲလှာ ဖော်တဲ့ ကြက်သွန်ဖြူ ဝယ်ယူ ခုဆောင်း ထားရတယ်။ အဲဒီလှာဖော်တဲ့ ကြက်သွန်ဖြူ ဟာ အဆီထဲထည့်ပြီး ဆေးဖက်ဝတ်တယ်' 'ဪ... မှတ်သားစရာပဲဗျ'

'ဟုတ်တယ်ဆရာ... ကျွန်တော်လဲ ဆေးရာ စာနဲ့ ရေမှတ်ခဲ့တာ။ အဲဒီကြက်သွန်ဖြူကို

ထောင်ပြီး အနည်ညှပ်ယူရတယ် ကြက်သွန် ဖြူထုတ်ရမယ်။ အဲဒါကို အပဲသား ကြက် သားစတဲ့ အသားပြုတ်ရည်နဲ့ရော ရောပြီး သံရာသီးအနည်ညှပ်ထည့်ပြီး တိုက်ပေး တယ်။

တစ်ခါတိုက်ရင် ကြက်သွန်ဖြူ သံဆယ် ကျ သားလောက်အနည်ကို တိုက်ရတယ်။ ဒီ သလို တစ်ပတ်တစ်ခါတိုက်ရင် မြင်း သွန်အားပြည့်ပြီးပြီး ဝလာလှာတယ်။ အဖောလုံ အဖောခံနိုင်ပြီး လှည့်ဆွဲအ ပိုကောင်းပါတယ်ဆရာ'

မင်းဘူးမြို့သို့ ရောက်ရှိစဉ် ချွေး သောဗဟုသုတကို တင်ပြရေသာ လိုက်ပါတယ်။

နတ်မောက် မျိုးနော်

အကြောနှင့်ဆရာ ဆက်စပ်ပါ

ဆရာဒီးလှသိန်း
(အကြောပညာရှင်)
[တံတားဦး အင်းဝ]

မြန်မာ့ပျောက်ကင်းမှု

ရာသီပန်း အကုန်မဆင်း၍
တစ်ကိုယ်လုံးပူပြီး
ခဏခဏဖျားသော်

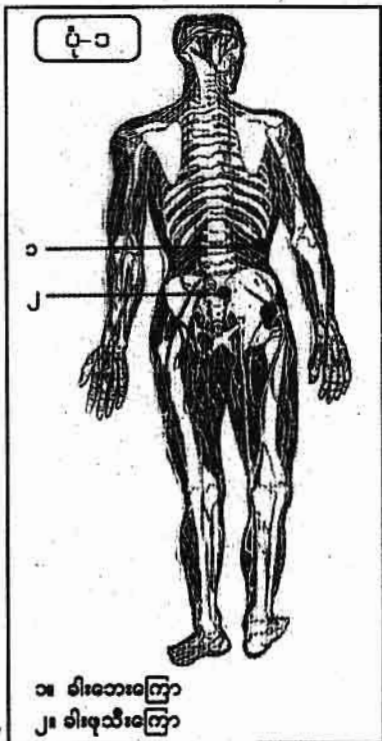
ကျွန်တော် မန္တလေးမြို့၊ (၃၈)လမ်း၊
၈၂x၈၃လမ်းကြား ဆေးခန်းဖွင့်
လျက်ရှိရာ ကျွန်တော်နဲ့ အလွန် ရင်းနှီး
သော အမျိုးသမီးတစ်ဦးနဲ့အတူ
အသက်(၃၀)ခန့် အမျိုးသမီးတို့
ရောက်ရှိလာပြီး...

'ဆရာ ကျွန်မကို မှတ်မိသလား'
လို့ မေးတော့ ကျွန်တော်လဲ မှတ်မိ
ကြောင်း ပြောတော့ ဆရာ့ဆီ ကျွန်မနဲ့
အလွန်ရင်းနှီးပြီး ဆွေလိုမျိုးလို ခင်နေ
တဲ့ ဒီမိန်းကလေးကို လာရောက်
ဆေးကုခြင်းဖြစ်ကြောင်း ပြောပါတယ်။
ကျွန်တော်မှ ယင်းဝေဒနာရှင်ကို...

'ဘယ်လို ဖြစ်တာလဲ'
လို့ မေးတော့ လူနာမှ...
'ကျွန်မရွာကိုယ်က တစ်ကိုယ်လုံး ပူပြီး
ခဏခဏဖျားတယ်။ အစာ စားချိတ်လဲ
ဖိုတူ။ အစာစားလို့လဲ ခံတွင်းလဲ ပေတူ။
တစ်နေ့တခြား ပိန်လာတယ်။ ကျွန်မ အမြဲ
တမ်းလဲ ကြောက်ရွံ့သလို ဖြစ်နေတယ်'
လို့ အဲဒီဝေဒနာရှင်က ပြောတော့
ကျွန်တော်လဲ ယင်းဝေဒနာရှင်ကို စတင်
ပြီး အကြောပြုပြင်ပေးပါတယ်။

အဲဒီဝေဒနာရှင်ကို တစ်နာရီကြာမျှ
အကြောပြုပြင်ပေးပြီး ကျွန်တော်နဲ့
ရင်းနှီးတဲ့ အမျိုးသမီးကြီးနဲ့ စကားပြော
ဖြစ်ပါတယ်။

အဲဒီအမျိုးသမီးကြီးမှ...
'ဆရာ ဒီမိန်းကလေးရောဂါက
ဘာရောဂါ ဖြစ်တာလဲ'

လို့ မေးတော့...
'လစဉ်လနေကျ ရာသီပန်း အကုန်မဆင်း
လို့ ဒီလိုဖြစ်နေတာပါ။ ပရီးရိုပိနဲ့ တာ
ကြောင့်လဲဆိုတော့ အရွယ်ရောက်လို့ ယို
သန္ဓေမှုရှိရင် သွေးပေါင်းသွေးသစ် လဲကြ
တာပဲ။ အခုဖြစ်နေတဲ့ ပိန်းကလေးဟာ
တစ်လကို တစ်ကြိမ် ဥပမာ (၃)ရက်၊
(၄)ရက်၊ (၅)ရက် လာတယ်လို့ပုံမှန်
(၃)ရက်လာရာကနေ (၂)ရက်ပဲ လာမယ်၊
(၅)ရက် လာရာကနေ (၁)ရက်ပဲ လာတယ်
လို့ ဖြစ်ရင် ပီယပ်သွေးကျန်တော့တာပဲ။
အဲဒီပီယပ်သွေးကျန်ရင် ကိုယ်ရေ ပူနွေး
မယ်။ အသားအရေ ခြောက်သွေ့မယ်။ ယလုပ်
ချင်ပက်ိုင်ချင် နဲ့ချည့်နေမယ်။ အစာအာစာ
ပစာချင် ပသောက်ချင် ဖြစ်နေမယ်။ တဖြည်း

ဖြည်း ပိန်လို့လာမယ်။ လုံးဝ အိမ်ရာထဲက
နေ ပထချင်လာ ဖြစ်နေတတ်တယ်'
လို့ ကျွန်တော်က ပြောပြပါတယ်။
ကျွန်တော်နဲ့ ရင်းနှီးတဲ့ အမျိုးသမီး
ကြီးမှ...

'အခုလို ရောက်ဖြစ်ရတဲ့ အကြောင်း
ရင်းတွေကို ဆရာသိသလောက် ပြော
ပြပါ။ ကျွန်မတို့လဲ ရှောင်ရန် ဆောင်ရန်
သိရတာပေါ့'

လို့ ပြောပါတယ်။ ဒီတော့မှ
ကျွန်တော်က...
'အဲဒီလိုဆိုရင် ကျွန်တော် ပြောပြ
မယ်။

မီးယပ်ရောဂါ ဖြစ်ခြင်းအကြောင်း
ကတော့ အာယုဗ္ဗေဒသိရောမဏိကျမ်း
အလိုအရ...

ရတုပျက်နာ ဖြစ်ခြင်းအကြောင်း
အစာစားပြီးလျှင် ထပ်၍ အစာစားခြင်း၊
မေထုံလွန်ခြင်း၊ ယာဉ်အစီးလွန်ခြင်း၊
အစာအမွတ်ခံလွန်ခြင်း၊ လေးသောဝန်
ကို ချီမခြင်း၊ နေ၌ အိပ်ခြင်းအမှုကို
အလွန်ပြုခြင်း၊ ကိုယ်ဝန်ပျက်ကျခြင်း၊
ထိခိုက်ပုတ်ခတ်မိခြင်းတို့ကြောင့်...

- ၁။ ဝါတာ
- ၂။ ပိတ္တ
- ၃။ ကဖ
- ၄။ သန္ဓိဝါတာ

ဟူသော (၄)ပါးသော ရတုပျက်နာ
တို့ ဖြစ်ကုန်၏။

ရတုပျက်နာ၏ သာမညလက္ခဏာ
ယောနိမှ လစဉ်လာသော ဥတုနှင့်
ကင်း၍ အထူးထူးအပြားပြား အရောင်
အဆင်းရှိသော သွေးသည် ဆင်း၏။
ထိုယောနိမှ သွေးဆင်းခြင်းကြောင့်

အရိုးကွဲအံ့သကဲ့သို့ နာကျင်ကိုက်ခဲ၏။ ထိုလက္ခဏာကို ရတုပျက်နာဟု ဆို၏။ ဝါတရတုပျက်နာလက္ခဏာ

ယောနိမှ ခြောက်သွေ့သော အမြှုပ် နှင့်ယှဉ်သော သားဆေးရည်ကဲ့သို့ သွေးသည် ဆင်း၏။ ထိုလက္ခဏာကို လေကြောင့်ဖြစ်သော ရတုပျက်နာဟု ဆို၏။

ဝိတ္တရတုပျက်နာ၏လက္ခဏာ

ယောနိမှ ပူသော၊ နီသော၊ ဝါသော၊ တစ်နည်း ညိုသော၊ မည်းနက်သော အဆင်းရှိသော သွေးသည် ဆင်း၏။ ကိုယ်၌ပူ၏ သည်းခြေကြောင့်ဖြစ်သော အနာအပေါင်းကဲ့သို့ အလွန်သွေးဆင်း၏။ ထိုလက္ခဏာကို သည်းခြေကြောင့် ဖြစ်သော ရတုပျက်နာဟု ဆို၏။

ကမရတုပျက်နာလက္ခဏာ

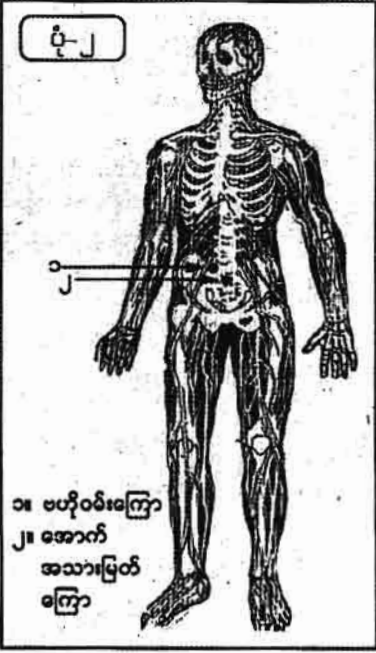
ယောနိမှ အန်ဖတ်ကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊ ဆန်မုန့်ညက်ရည်ကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊ ဆန်ဆေးရည်ကဲ့သို့ လည်းကောင်း ဖျော့တော့သော အဆင်းရှိသော သွေးသည်ဆင်း၏။ ထိုလက္ခဏာကို သလိပ်ကြောင့်ဖြစ်သော ရတုပျက်နာဟုဆို၏။

သန္နိပါတရတုပျက်နာ၏လက္ခဏာ

ယောနိမှ ပျားရည်ကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊ ထောပတ်ကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊ ခြင်ဆီကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ မကောင်းသောအနံ့နှင့် ယှဉ်သော ဆေးဒန်းအဆင်းကဲ့သို့ လည်းကောင်း သွေးသည် ဆင်း၏။ ထိုလက္ခဏာကို သန္နိပါတ်ကြောင့်ဖြစ်သော ရတုပျက်နာဟု သိအပ်၏။ အကြင်ရောဂါသည် "အသာချ" ဟု ဆို၏။

အာယုဗေဒအကျမ်းကျမ်းစာတော့...

ရတုပျက်နာ၏ ဥပ္ပဒ္ဒဝေါ ရတုပျက်နာရှိသော မိန်းမသည် အင်အားချည့်နဲ့ ၁၆၈ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

၁။ ဗဟိုဝမ်းကြော
၂။ အောက်အသာမြတ်ကြော

ကြုံလိုခြင်း၊ တံတွေးများခြင်း။ မူးဝေခြင်း၊ ရေငတ်ခြင်း၊ ပူခြင်း၊ ကယောင်ကတမ်းမြည်တမ်းခြင်း။ ကိုယ်သားကိုယ်ရေဝါခြင်း၊ တမိန်းမိန်းရှိခြင်း။ လေကြောင့်ဖြစ်သော ရောဂါတို့ဖြစ်ခြင်းတို့သည် အမြဲရှိသည်ရှိသော် ထိုရတုပျက်နာသည် အဟုန်ကြီးသော ရတုပျက်နာဟုဆို၏။

ရတုပျက်နာ၏အသာချလက္ခဏာ

ယောနိမှ မပြတ်သွေးဆင်းခြင်း၊ ထိုမှတစ်ပါး ဆိုခဲ့ပြီးသော ဥပ္ပဒ္ဒဝေါတို့နှင့်တကွဖြစ်သော ထိုလက္ခဏာကို အသာချဟု သိအပ်၏။ ယင်းရောဂါမှာ ပျောက်ကင်းရန် ခဲယဉ်း၏ဟု ဆိုထားတယ်။

စင်ကြယ်သော ရတု၏လက္ခဏာကတော့...

ယောနိမှ သဘာဝဓမ္မတာအတိုင်း လစဉ် ဥဥလာခြင်း၊ စေးခွဲခြင်း၊ ပူလောင်ခြင်း၊ ကိုက်ခဲနာကျင်ခြင်း၊ ကင်းသဖြင့် မနည်းမများ ဥဥလာ၍

စင်စစ်အားဖြင့် ဓမ္မတာအတိုင်း ယှဉ်၍ သွေးဆင်းပြီးလျှင် (၅)ရက်ပတ်လုံး ပေါ်အံ့။ ထိုလက္ခဏာကို စင်ကြယ်သော ဥဥလာခြင်းဟု သိအပ်၏။

ထိုမှတစ်ပါး ယောနိမှ ယုန်၏သွေးကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ချိုတ်၏အရည်ကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ မုယောဆန်ဆေးရည်သို့လည်းကောင်း ဥဥလာအံ့။ ယင်းကဲ့သို့ အမှတ်သည် စဉ်းငယ်မျှမရှိ ပူခြင်းကင်းသော အထက်၌ ဆိုအပ်ခဲ့သော နေ့ရက်အပိုင်းအခြား ကာလပတ်လုံး အမြဲဆင်းအံ့ဟူ၍ သိအပ်၏ဟုဆို၏။

လို့ ကျွန်တော်က ပြောပြပါတယ်။ အဲဒီဝေဒနာရှင်အတွက် အကြောပြင် နိုင်ကွက်များကို ဝါသနာရှင်များ၊ ဝေဒနာရှင်များ အသုံးပြုနိုင်ရန်အတွက် ရုပ်ပုံကားချပ်နှင့်တကွ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းမှ တင်ပြလိုက်ပါတယ်။

ဝေဒနာရှင်ကို ပက်လက်အိပ်ခိုင်းပြီး အောက်အသာမြတ်အကြောကို ဖိဖိပေးပါ။ [၁၅-မိနစ်ခန့်]

အဲဒီအကြော ပျော့ပျောင်းလာသောအခါ ဗဟိုဝမ်းကြောကြီးကို ဖိဖိပြီး ဖွပေးပါ။ [၁၅-မိနစ်ခန့်]

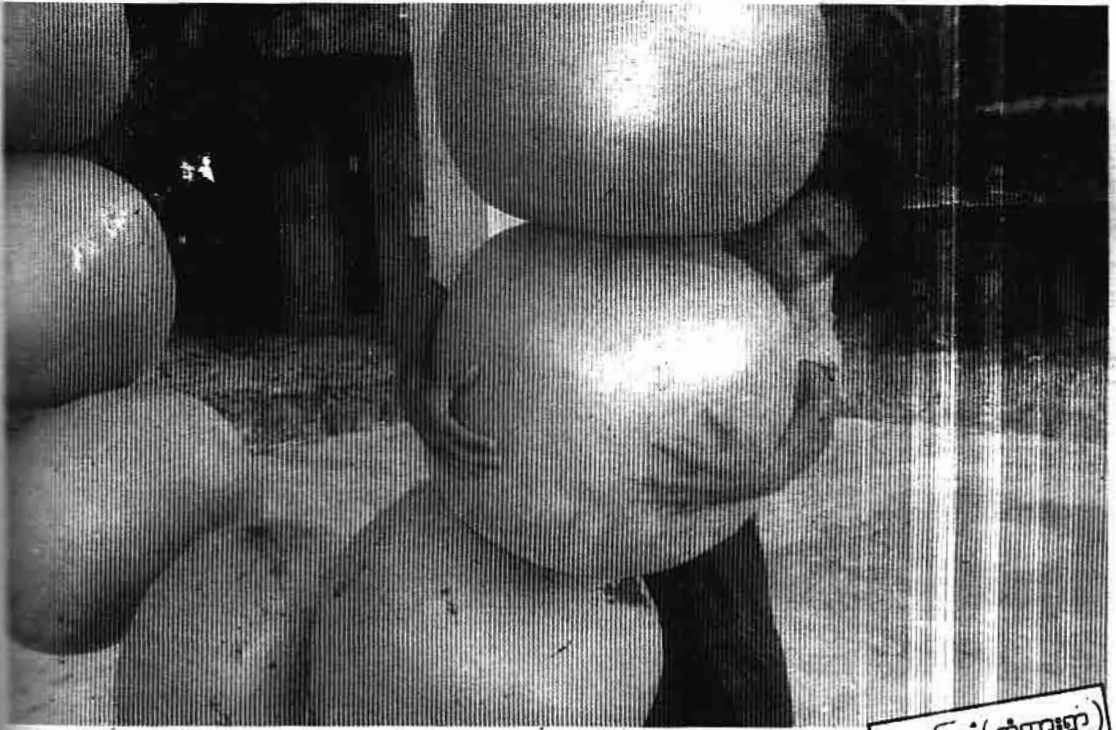
ဝေဒနာရှင်အား တစောင်းအိပ်စေပြီး ခါးဖုသီးအကြောကို ပျော့ပျောင်းလာသည်အထိ လက်မဖြင့် လှိမ့်လှိမ့်ပေးပါ။ [၁၅-မိနစ်ခန့်]

ဝေဒနာရှင်အား ဝမ်းလျားမောက်စေပြီး ခါးနှစ်ဖက်ဘေးရှိ ဘေးကြောများကို ပျော့ပျောင်းလာသည်အထိ ဖိဖိပြီး နိုင်ပေးပါ။

မှတ်ချက် ။ ။ ခြေဝါးမှ ပေါင်ရင်းအထိ အကြောများကို ပြုပြင်ပေးပါ။

[၃၀-မိနစ်ခန့်]

ဦးလှညီမ်း(အကြောပညာရှင်)
[တံတားဦး၊ အင်းစာ]

မောင်ကံ (တံတားရွာ)

◆ ထောင့်ပါတောင်ထဲ၌ ကမ္ဘာပေါ်မှာ အကြီးဆုံးပုတီး

ကမ္ဘာပေါ်မှာ အကြီးဆုံးပုတီး

ဤဆောင်းပါးကို ရေးရာတွင် စာဖတ်သူများ ပိုမိုနားလည်နိုင်ရန် အတွက် အပိုင်း(၄)ပိုင်းခွဲပြီး ရေးသားခြင်းကို ခွင့်ပြုပါရန် ဦးစွာ ခွင့်တောင်းအပ်ပါသည်။

အပိုင်း(၁) ကမ္ဘာပေါ်တွင်အကြီး

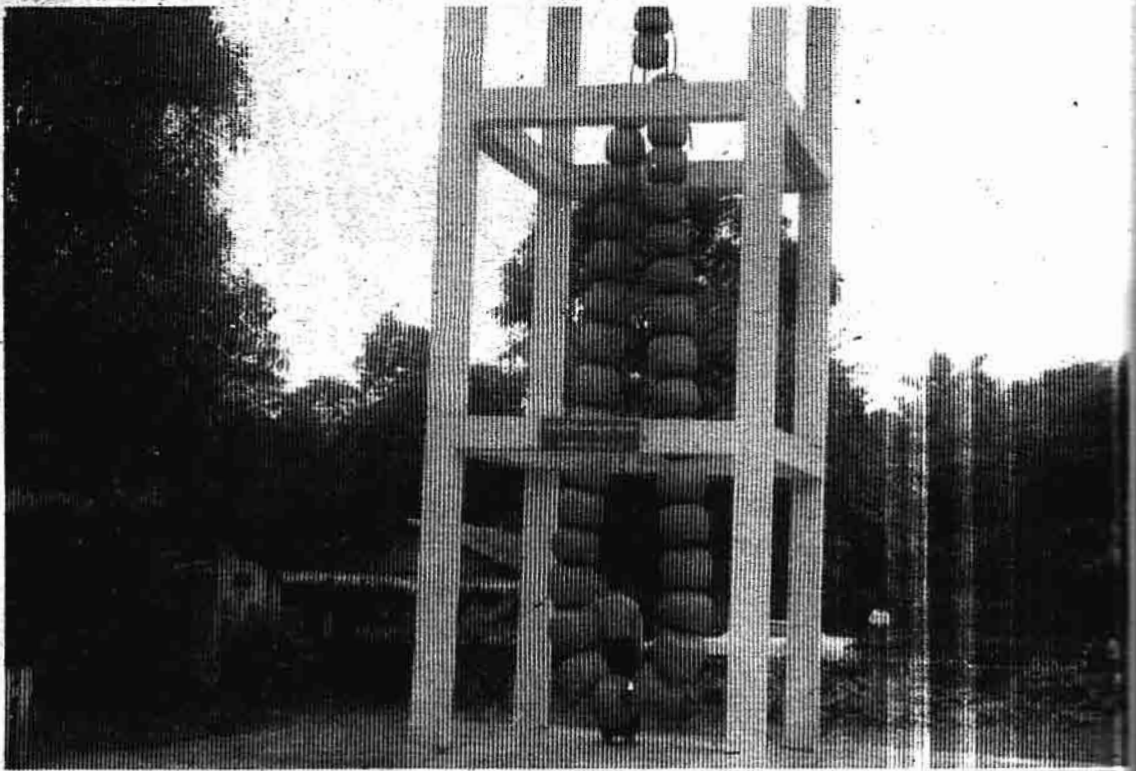
ည်သည်အရာဖြစ်စေ အချင်းချင်း နှင်လျှင် ကမ္ဘာပေါ်မှာ အကြီးဆုံး၊ အကျယ်ဆုံး၊ အမြင့်ဆုံး၊ အရှည်ဆုံး၊ ဆီလျှင် လူအများက အထူးတလည် စိတ်ဝင်စားကြပါသည်။ ကိုယ်တိုင် နားကြည်၍ ရနိုင်သည့် နေရာဆိုလျှင် နားကြည်ပြီး မရနိုင်လျှင်လည်း စိတ်ဝင်စား လေ့လာကြပါသည်။ အီဂျစ်ပြည်ရှိ ပိရမစ်များသည် ကမ္ဘာပေါ်မှာ အကြီးဆုံး အဆောက်အအုံ၊ အရှည်ဆုံး မဟာတံတိုင်းကြီးသည်

ထူးဟာပျော့ပျော့ ဖြော့ချင်ဖြော့ချင်

ကမ္ဘာပေါ်မှာ အရှည်ဆုံးတံတိုင်း၊ နိုင်းမြစ်သည် ကမ္ဘာပေါ်မှာ အရှည်ဆုံး မြစ်၊ ဝေရက်တောင်ထိပ်သည် ကမ္ဘာပေါ်မှာ အမြင့်ဆုံးတောင်ထိပ်... မလေးရှားနိုင်ငံမှ မျှော်စင်သည် ကမ္ဘာပေါ်မှာ အမြင့်ဆုံးမျှော်စင်၊ ရုရှားနိုင်ငံမှ ဇာကိုလို ခေါင်းလောင်ကြီးသည် ကမ္ဘာပေါ်မှာ အကြီးဆုံးခေါင်းလောင်း စသည်ဖြင့် ဝိသေသ အသီးသီး ရှိကြရာ ထို အကြီးဆုံး၊ အရှည်ဆုံး၊ အမြင့်ဆုံးများကို နိုင်ငံအားလုံးက စိတ်ဝင်

စားကြပါသည်။ ဒါဆိုလျှင် ကျွန်တော်တို့နိုင်ငံရှိ ကမ္ဘာပေါ်မှာ အကြီးဆုံးပုတီးကြီးကို နိုင်ငံတကာမှ သိအောင် ကျွန်တော် မရေးတတ်သော်လည်း မြန်မာနိုင်ငံသူ နိုင်ငံသားများ သိအောင် ရေးရန်မှာ ကျွန်တော့်တွင် တာဝန်ရှိသည်ဟု ခံယူမိပါသည်။ ကျွန်တော့်ခံယူချက်ကို စာဖတ်သူများ လက်ခံနိုင်ပါစေဟု ဆုတောင်းပါသည်။

နဂါးရွာမောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၁၆၉

ပုတီးကြီးကို အာဖီဂိုင်း(၄)တို့ဖြင့် ချိတ်ဆွဲထားပုံ

အပိုင်း(၂)ပုတီး

ပုတီးကို မြန်မာနိုင်ငံသားများအား လုံး အလေးအမြတ်ထား အသုံးပြုကြ သလို ဗုဒ္ဓဘာသာကိုးကွယ်သော နိုင်ငံ များတွင်လည်း ပုတီးအသုံးပြုမှု များပါ သည်။ ပုတီးအရွယ်အစား အလုံးရေ၊ ပြုလုပ်သည့်အသား (သို့မဟုတ်) အခြားပစ္စည်းတို့ ကွာခြားသော်လည်း အသုံးပြုရာတွင်မူ သမာဓိ ရရှိစေရန် နှင့် ဘာသာရေးကိစ္စများတွင် အသုံးပြု ပုံချင်းမှာမူ တူညီကြပါသည်။

ကျင့်စဉ် ကွာခြားမှုတော့ ရှိပါမည်။ ကျွန်တော်တို့နိုင်ငံတွင် ဘုရားစောင်း တန်းများ၌ နေ့နံအလိုက် အသုံးပြုနိုင် ရန် အသားမျိုးစုံနှင့် ပြုလုပ်ထားသော ပုတီးများကို တွေ့ရှိနိုင်ပြီး အများအား ဖြင့် (၁၀၈)လုံး၊ (၉)လုံး၊ (၂၇)လုံး ၁၇၀ နှစ်ရှာရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

စသည်ဖြင့် တွေ့ရှိရပါသည်။ ပုတီး အကြောင်းကို ယခုထက်ပို၍ ကျွန်တော် မသိပါ။

အပိုင်း(၃)

ကျွန်တော်နှင့် ဒေစွန်ပါတောင်

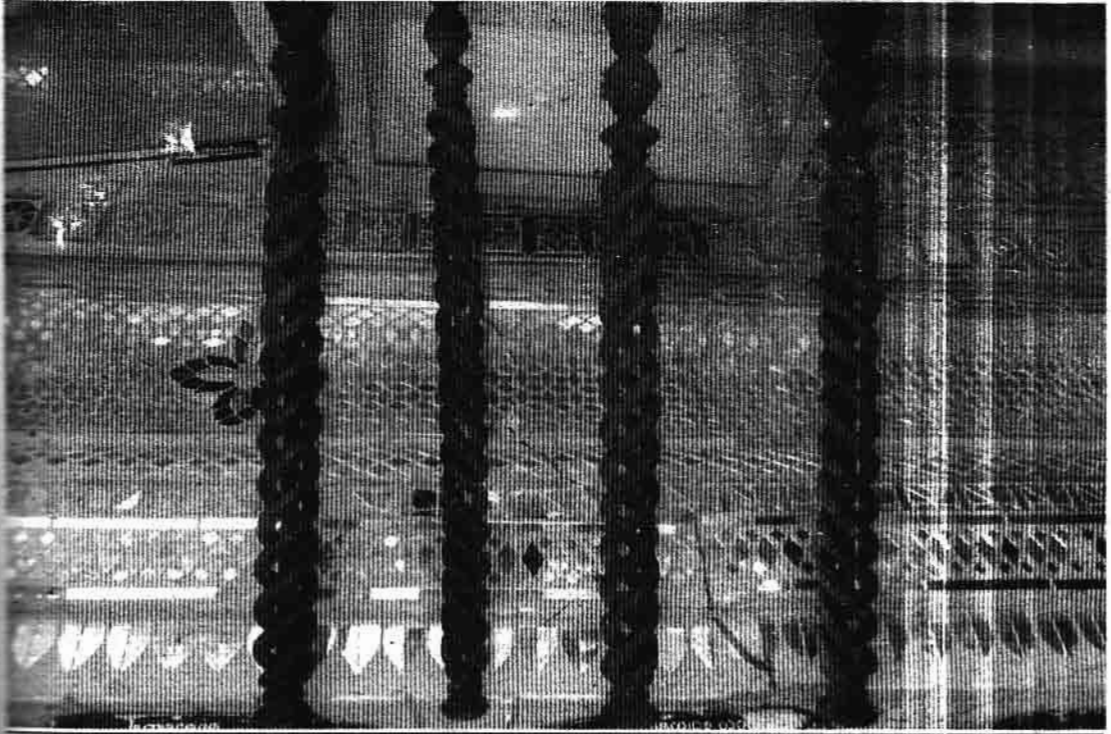
ဒေစွန်ပါဟူသော အမည်ကို လွန်ခဲ့သော နှစ်(၄၀)ကျော် အလယ် တန်း ကျောင်းသားလောက်ကတည်း က မဂ္ဂဇင်းစာအုပ်များတွင် ဖတ်ရှုဖူး သဖြင့် ကြားဖူးနေပါသည်။ ကြားဖူးပုံ မှာ ထိုတောင်တွင် အလွန် ချောမော လှပသော ဥစ္စာစောင့်ညီအစ်မနှစ် ယောက် သာသနာပြုနေသည်။

တစ်ခါတစ်ရံ တောင်အနီးတစ်ဝိုက် ရှိ တောထဲသို့ တစ်ယောက်တည်း သွားရောက်သူများ အလွန် ချောမော လှပသော မိန်းမပျိုလေး(၁)ဦးကို

တွေ့ရှိကြောင်း အချို့ လူငယ်များမှာ မိန်းမပျိုလေးကို စွဲလမ်းပြီး ထိုတောင် အနီးတွင် တဝဲလည်လည် ဖြစ်နေ ကြောင်း တကယ့်ဖြစ်စဉ်ရော ဝတ္ထု ဆန်ဆန်ပါ ရေးသားထားပါသည်။

သို့ဖြစ်၍ ငယ်စဉ်ကတည်းက ဒေစွန်ပါဟူသော အမည်ကို မရောက် ဘူးသော်လည်း အကျွမ်းတဝင် သိရှိ ပြီး ဖြစ်ပါသည်။ ကျွန်တော် အသက် ငယ်သေး၍ မကြည့်ရသော်လည်း ဒေစွန်ပါ သိုက်သခိုင်းကို ရိုက်ကူးထား သော ရှေးခေတ်က ရုပ်ရှင်ဇာတ်ကား မှာ လွန်စွာကောင်းကြောင်း ဖခင်ကြီး ပြောသည်ကို ကြားဖူးပါသည်။

ရှေးခေတ် ရုပ်ရှင်ကားများ ကြည့်၍ ရနိုင်သည့် အခြေအနေ ရှိသေးလျှင် ရုပ်သံတစ်ခုခုမှ ပြစေချင်ပါသည်။ ဤမှာ ကျွန်တော်၏ဆန္ဒသာ ဖြစ်ပါ

သစ်မာနာလုပ်ထားတဲ့ တံငြိမ္မာယ်(၃)လွန်တင်ကြီး

သည်။

**အပိုင်း(၄) ဒေးစွန်ပါတောင်ခြေက
ကမ္ဘာ့အကြီးဆုံးပုတီး**

ငယ်စဉ် အကျွမ်းဝင်ခဲ့သော ဒေးစွန်
တောင်ကို ၁၉၈၉ ခုနှစ်ရောက်မှ
အောင် ရောက်ဖူးပါသည်။ ထိုအချိန်က
အောင်ခြေသို့ သွားသောလမ်းမှာ
အလယ်လမ်းအဆင့်သာ ရှိသေးရာ
အောက်ယာဉ်ကို ဝမ်းဘဲအင်းရွာတွင်
အောင်ခြေသို့ အပေါင်းအဖော်များနှင့်
အောင်ခြေသို့ လမ်းလျှောက်ခဲ့ကြပါ
သည်။

လမ်းညာဘက်ရှိ တစ်နေရာတွင်
အလွန်ကြီးသော ပုတီးကြီး(၁)ကုံးကို
တွေ့ရှိရာ ထိုအချိန်က ကျွန်တော်သည်
အလယ်မရေးသေး။ ကင်မရာလည်း
အသုံးမရှိသေးရာ ပုတီးကြီးကို မည်သို့
မှတ်တမ်းမတင်ခဲ့ပါ။

သို့ရာတွင် ဒေးစွန်ပါတောင်ခြေတွင်
အလွန်ကြီးသော ပုတီးကြီး(၁)ကုံး
ရှိသည်ဟူ၍တော့ စိတ်ထဲမှာ စွဲမြဲနေ
သည်မှာ နှစ်ပေါင်း(၂၀)ကျော် ကြာခဲ့
ပါသည်။

ယခု အကြောင်းသင့်၍ ဒေးစွန်ပါ
တောင်ကို သွားရောက်ရာ တောင်ခြေ
အရောက် ကွန်ကရစ်လမ်း ခင်းနေပြီ
ဖြစ်၍ လွန်စွာ အဆင်ပြေပါသည်။

သွားရင်းနှင့် နှစ်အတန်ကြာအောင်
မှတ်မှတ်ထင်ထင် သတိရနေသော
ပုတီးကြီးကို ရှာဖွေရာ ဝမ်းဘဲအင်းရွာ
မှအထွက် (၁)မိုင်ခန့်အကွာ ညာ
ဘက်တွင် တွေ့ရှိပါသည်။ လွန်စွာ
တွေ့ချင်လှသော ပုတီးကြီးကို တွေ့ရ
သဖြင့် အသေးစိတ် စိစစ်မှု ပြုပါသည်။

ပုတီးကြီးကို ခန့်မှန်း ပေ(၅၀)ခန့်မြင့်
သော ကွန်ကရစ်တိုင်(၄)တိုင်တွင်
(၁)ကျပ်လုံးခန့် သံမဏိကြီးဖြင့် ဆွဲ

ထားပါသည်။ ပုတီးလုံးရေ(၂၇)လုံး
ရှိပြီး အောက်မှ ပုတီးများမှာ လွန်စွာ
ကြီးမားကာ အပေါ်သို့ တဖြည်းဖြည်း
သေးသွားပါသည်။ ပုတီးကုံးအမြင့်မှာ
ပေ (၃၀)ခန့် ရှိပါသည်။

ပုတီးလုံးများကို သစ်မာသားဖြင့်
ပြုလုပ်ထားပြီး ရွှေစေးသုတ်ထား
ကြောင်း တွေ့ရှိရပါသည်။ (ဓာတ်ပုံဖြင့်
ဖော်ပြပါသည်။) ပုတီး(၁)လုံးကို အတူ
ပါသော အသက်(၂၀)အရွယ်ရှိ တူ
ဖြစ်သူကို ဖက်ခိုင်းရာ ပုတီးလုံးမှာ
လက်တံရှည်သော တူဖြစ်သူ၏ လက်
တစ်ဖက်မမိပါ။ (၁)ပေခန့် လိုနေသည်
ကို တွေ့ရှိရပါသည်။

ပုတီး(၁)လုံး၏ လုံးပတ်မှာ (၅-၂)
ပေ ရှိကြောင်း တိုင်းတာရရှိပါသည်။
(မှတ်တမ်းတတ်ပုံဖြင့် ဖော်ပြပါ
သည်။) ပုတီးကြီးကို စိတ်ဝင်တစား
လေ့လာနေသော ကျွန်တော်တို့လူစု

အား အနီးမှ ဖြတ်သွားသော ဒေသခံ ရွာသားကြီး(၁)ဦးက “**အဲဒီပုတီး(၁) လုံးက (၈)ပီသားရှိတယ်**” ဟု လမ်း သွားရင်း ပြောသွားပါသည်။

ထိုရွာသားကြီးက ပုတီး၏နောက် ကြောင်းကို သိ၍သာ ပြောသွားခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ ထို့နောက် ဘုန်းတော်ကြီး ကျောင်းတွင်းမှ ဆရာတော်တစ်ပါး ထွက်လာပြီး...

‘အဲဒီပုတီးက နှစ်(၅၀)ကျော်ပြီ ကျောင်း ထိုင်ဆရာတော်(၃)ဆက် ပြောင်းပြန်ပြီ’

ဟု ပြောပါသည်။ ရွာသားကြီးနှင့် ဆရာတော်ကြီးတို့က သူတို့သိသမျှကို ပြောသွားရာ ကျေးဇူးတင်လှပါသည်။ ကျောင်းတိုက်အမည်ကို ဖတ်ကြည့်ရာ **မထီရာမကျောင်းတိုက်**ဟု မှတ်မိနေ ပါသည်။

နိုင်ငံတကာမှ ဗဟုသုတအများ အပြားကို နှစ်ပေါင်းများစွာ စုဆောင်း ဖော်ပြနေ၍ ငယ်စဉ်ကတည်းမှ စွဲစွဲ လမ်းလမ်း ဖတ်ခဲ့သော သုတစွယ်စုံ မဂ္ဂဇင်းနှင့် အခြားမဂ္ဂဇင်းများတွင် ဤမျှ ကြီးသော ပေ(၃၀)ကျော်ရှိသော ပုတီးရှိသည်ဟု မဖတ်ဘူးပါ။ မဖတ်ဘူး သောကြောင့် ဤပုတီးကို ကမ္ဘာပေါ်မှာ အကြီးဆုံးပုတီးဟု ကျွန်တော် အမည် ပေးခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ဤပုတီးထက်ကြီးသော ပုတီး ရှိသည်ဟု သိရှိထားသူများ ရှိပါက ဗဟုသုအလိုငှာ ဖော်ပြပေးစေလိုပါ သည်။ မရှိဟုဆိုလျှင်လည်း ဤပုတီး ကြီးကို ကမ္ဘာပေါ်မှာ အကြီးဆုံးပုတီးဟု သတ်မှတ်ပြီး အကြောင်းညီညွတ်သူ များ သွားရောက်လေ့လာသင့်ပြီး နိုင်ငံ ခြားခရီးသွားများကိုလည်း လမ်းညွှန် သင့်ပါကြောင်း သတင်းကောင်းပါး အပ်ပါသည်။

၁၅၂ နက္ခတ္တရာဇ်ခြင်္သေ့မဂ္ဂဇင်း

သစ်မာနှင့်လုပ်ထားသည့် အံ့ဩဖွယ် (၃)လုံးတင်ကြီး

ကြီးဆိုလျှင် လျှော်၊ ချည်၊ ပိတ်၊ နိုင်လွန် စသည့် ပျော့ပျောင်းသည့် ပစ္စည်းများနှင့်သာ ပြုလုပ်၍သာ ရပါ သည်။ မာကျောသော ပစ္စည်းများနှင့် ပြုလုပ်၍မရပါ။ သို့သော် သစ်မာသား နှင့် ပြုလုပ်ထားသော (၃)လွန်းတင် ကြီးကို ယခု ဖော်ပြပါမည်။

ပဲခူးဟုဆိုလျှင် ရှေးဟောင်းဘုရား ပုထိုးစေတီများနှင့် ယဉ်ကျေးမှု အမွေ အနှစ်များ လွန်စွာများပြားရာ လေ့လာ ၍ မကုန်နိုင်အောင်ပင်။ ဆောင်းရာသီ ရုံးပိတ်ရက်(၁)ရက်တွင် ပဲခူးမြို့နယ် နှင့် သနပ်ပင်မြို့နယ်ကြားရှိ အရပ် အခေါ် **ရွှေတိဂုံလေးစေတီတော်**သို့ သွားရောက်ခဲ့ပါသည်။

စေတီတော်မှာ ရွှေတိဂုံစေတီတော် နှင့် အလွန် တူလှသဖြင့် ရွှေတိဂုံလေး ဟု ခေါ်ဆိုဟန်ရှိပါသည်။ ပဲခူးရိုးမ၏ တောင်စွယ်တစ်ခုပေါ်တွင် တည်ထား ခြင်းဖြစ်ရာ ရွှေရောင်တစင်းဝင်းနှင့် စေတီတော်ကို အဝေးကပင် ဖူးမြော် နိုင်ပါသည်။

ရင်ပြင်တော်ပေါ်သို့ သွားရောက် သောအခါ သစ်ပင်ကြီးများသည် အုပ် ဆိုင်းဝေဆာနေသဖြင့် တိတ်ဆိတ်အေး ချမ်းပြီး သာယာလှပါသည်။ စေတီ တော်ကို လှည့်ပတ်ကြည့်ညှိပြီးနောက် အနီးရှိ တန်ဆောင်းကြီး(၁)ခုထဲသို့ ဝင်ခဲ့ပါသည်။

တန်ဆောင်းထဲတွင် မြတ်စွာဘုရား ရှင်လက်ထက်က ဝေဒဂရပုဂ္ဂိုလ်များ ၏ ပုံတူရုပ်တုများ တန်းစီရှိနေပါသည်။ တစ်နေရာတွင် ဟောင်းနွမ်းလှပြီဖြစ် သော ရှေးဟောင်းဗီရိကြီး(၁)ခုကို

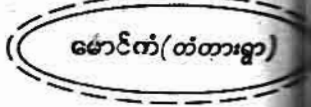
တွေ့ရှိရသဖြင့် ဖွင့်ကြည့်ရာ အံ့ဩဖွယ် ရာ သစ်မာဖြင့် ပြုလုပ်ထားသော (၃)လုံးတင်ကြီးများကို တွေ့ရှိရပါ သည်။

ပစ္စည်းများကိုကြည့်ပြီး နှစ်ပေါင်း ကြာလှပြီဟု ယူဆပါသည်။ ရှေးခေတ် က ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်း၏ လှေကားလက်ရန်း ထောက်သည်တိုင် သို့မဟုတ် ဝရန်တာလက်ရန်းတိုင် အဖြစ် အသုံးပြုပုံရပါသည်။ ယခုခေတ် တွင် ကြွေသားလက်ရန်းတိုင်များကို သုံးခြင်းဖြစ်ပါမည်။

ပစ္စည်းများကို လေ့လာကြည့် နှစ် သစ်မာသားများကို အလွန် လက် မမြောက်စွာ (၃)လုံးတင်ကြီး ပြုလုပ် ထားရာ ပွတ်လုံးနှင့် လုပ်သလား စူး၊ ဆောက်၊ ကော်ပတ်နှင့် ငယ် သလား။ ကျွန်တော် ပွတ်လုံးဖြင့် မတတ်ပါသဖြင့် မဝေခွဲတတ်ပါ။ ကျွန်တော်အတွက်မူ အလွန် လက် မမြောက်သည်ဟုသာ ပြောနိုင်ပါသည်။ (ဓာတ်ပုံဖြင့် ဖော်ပြပါသည်။)

သစ်မာကြီးများကို ဗီရိကြီးထက် ရေကြည်ရာ **အကောင်း(၁)ချောင်း ရှိပြီး** အကျိုးမှာ အများအပြား ရှိကြောင်း တွေ့ရပါသည်။ မြန်မာမှုအတွက် ပါသနာပါသူများ သွားရောက်လေ့လာ နိုင်ပါသည်။

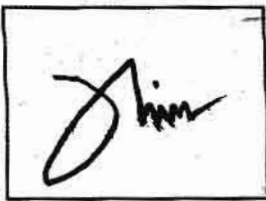
ဤမျှ လက်ရာမြောက်သော ပစ္စည်း များကို ပျောက်ပျက်ခြင်းမရှိစေရန် ထိန်းသိမ်းရန် လိုအပ်သလို ခြေထောက် သည့် အတတ်ပညာကိုလည်း ဖော်ထုတ်ထိန်းသိမ်းရန် လိုအပ်ကြောင်း အကြံပြုအပ်ပါသည်။

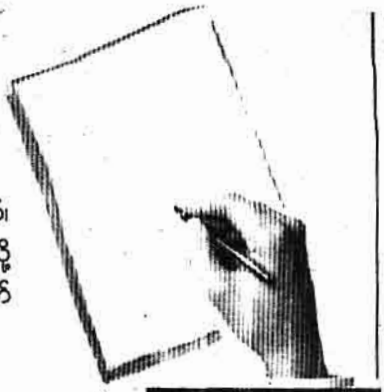
စိတ်ဝင်စားဖွယ်ကောင်းသော

ထိုးမြဲလက်မှတ်များအကြောင်း

၁။

အရာကြီးကို ရောပေးခြင်း
(ဥပဒေအရ)
လက္ခဏာမပေးနိုင်ပညာသူတော်

ယခုလအတွက် ဖော်ပြပေးလိုက်တဲ့ ထိုးမြဲလက်မှတ်ပိုင်ရှင်ကတော့ မွန် မြည်နယ်ဇာတိ၊ အသက်သုံးဆယ် ကျော် အမျိုးသမီးတစ်ဦးဖြစ်ပါတယ်။

သူမရဲ့ မွေးသက္ကရာဇ် ၁၃၄၅ ခုနှစ်၊ နယုန်လ၊ သောကြာနေ့မွေးသူဖြစ်လို့ နာမက္ခရာတိုင်၊ ဝုဒ္ဓိန္ဒ မူလမဟာဘုတ် ခွင်ကြည့်ရင်...

*** (နံပါတ်-၁)

	အဝိပတိ	
အထွန်း	သိုက်	ရာဇ
မရဏ	ဘင်	ပုတိ

	၅	
၀	၃	၆
၄	၁	၂

	၀
၆	၅
၄	၃
၂	၁

နံပါတ်-၁

၃ ၄ ၅ ၆ ၀ ၁ ၂

“သင်းမာလာ”ဆိုတဲ့ နာမည် သုံးလုံးထဲက ထိပ်ဆုံးစာလုံးကို အင်္ဂလိပ်အက္ခရာစာလုံးနဲ့ လက်မှတ် ရေးထိုးထားကြောင်း သိရပါတယ်။ ထိုးမြဲလက်မှတ်သင်္ကေတက ထိပ်ဆုံး မှာ အမှားလက္ခဏာနဲ့ ဘယ်ဘက်ကို လဲ မသိမသာ စောင်းနေတယ်။ ဘာပဲလုပ်လုပ် အမှားက စတင်ရ တတ်လို့ ရည်မှန်းချက် မအောင်မြင် ကြိုးစားသမျှ အကျိုး မခံစားရတတ်ပါ ဘူး။

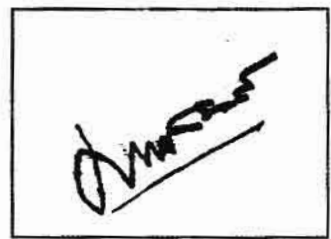
ခွက်မှောက်သင်္ကေတလဲရှိလို့ ငွေ မမြဲတတ်ဘူး။ ငွေအိတ်သင်္ကေတ ခပ် ပီနီပီနီလို ငွေဝင် အထိုက်အလျောက် ကောင်းနိုင်တယ်။

သောကြာ၊ ရာဇဂြိုဟ်ကို သောကြာ+ ကြာသပတေး+ ဗုဒ္ဓဟူး နာမည်ပေးထားလို့ ရာဇ+ မရဏ= ကုဋ္ဌ+အနိဋ္ဌ နာမည်ဖြစ်ခြင်း၊ နာမက္ခရာ တိုင်မှားခြင်း၊ ဝုဒ္ဓိမှားခြင်း ဖြစ်စေနိုင် တယ်။

ဒီနာမည်မျိုးမှာ ရာဇဂြိုဟ်က မွေးနံ သောကြာရဲ့အက္ခရာစာလုံး “သင်း” ကို လက်မှတ်ရွေးထိုးတာ မှန်ကန် ကောင်းမွန်ပါတယ်။ လက်မှတ်ပုံ သဏ္ဍာန်သင်္ကေတ ကောင်းအောင် ပြုပြင်ရုံပါပဲ...

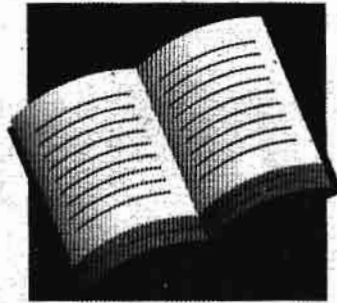
- ❖ လက်မှတ်အောက်က ပျဉ်းမသားရပါဘူး။
- ❖ ငြိမ်ငွေအိတ်နဲ့ ပွင့်ဖတ်(၆)ခုပါတဲ့ ပန်ပွင့်

ပုံသင်္ကေတတည်ရပါမယ်။
၂။

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၁၇၃

ယခုလအတွက် နံပါတ်(၂)နေရာမှာ ဖော်ပြပေးလိုက်တဲ့ ထိုးမြဲလက်မှတ်ပိုင်ရှင်ကတော့ အသက်အစိတ်ဝန်းကျင် အမျိုးသားလူငယ်တစ်ဦး ဖြစ်ပါတယ်။ **“သက်အောင်”** နာမည်နှစ်လုံးတွဲကို မြန်မာလို လက်မှတ်ရေးထိုးထားကြောင်း သိရတယ်။

လက်မှတ်ပုံစံက အမှားသင်္ကေတနဲ့ စတင်တယ်။ ဒါကြောင့် ဘယ်ကိစ္စမဆို အမှားအရင် လုပ်မိတတ်တယ်။ ပြီးတော့ **ခွက်မှောက်သင်္ကေတ** လို့ ဆုံးမှာရှိလို့ အလုပ်အကိုင်ကိစ္စတွေမှာ စကတည်းမှ ဝမ်းနည်းစရာ ကြုံရတတ်ပြီး ငွေဝင်မမြဲတတ်ဘူး။

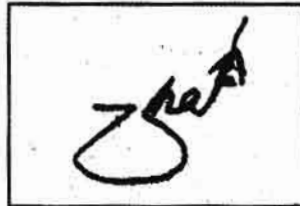
ယခုလ အလုပ်အကိုင်ကိစ္စတွေမှာ အကူအညီပေးတဲ့သူတွေရှိတာ ဘာလို့ အဆင်မပြေမြဲရတာလဲ။ ပြီးတော့ အလုပ်အကိုင်ရဖို့ ဖြေဆိုရတဲ့ စာမေးပွဲတွေမှာ အောင်မြင်စွာ ဖြေဆိုနိုင်ခဲ့ပေမယ့် ဘာလို့ အလုပ်အကိုင်အတွက် ရွေးချယ်ခြင်း မခံရတာလဲလို့ မတွေးတတ်အောင်ဖြစ်ပြီး ကျွန်ုပ်တို့ ရောက်လာခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။

မြန်မာသက္ကရာဇ် ၁၃၅၂ ခုနှစ်၊ တပေါင်းလ၊ သောကြာဖွား ဖြစ်လို့ မူလမဟာဘုတ်ခွင်၊ နာမက္ခရတိုင်စဉ်နဲ့ ဝုဒ္ဓိတို့ကြည့်ရင်...

*** (နံပါတ်-၂)

ဤကဲ့သို့နာမည် ပေးထားပေမယ့် **ရာဇာဘင်**ဖြစ်ခြင်း၊ နာမက္ခရတိုင်စဉ်မှာခြင်း၊ ဝုဒ္ဓိမှန်ခြင်း ရှိပါတယ်။ ဒီနာမည်မျိုးက **“အစကောင်း အနှောင်းပျက်”** ဖြစ်တတ်တယ်။ နာမည်နှစ်လုံးတွဲကို လက်မှတ်တွဲ မထိုးရဘူး။

“သက်”တစ်လုံးတည်း လက်မှတ်ထိုးသင့်တယ်။ နိုင်ငံခြားသင်္ကေတသားလုပ်မယ့်သူဆိုတော့ အင်္ဂလိပ်အက္ခရာစာလုံးနဲ့ လက်မှတ်ထိုးသင့်တယ်။

❖ သွေးအိတ်သင်္ကေတနဲ့ ပြားဦးသင်္ကေတ ထည့်ရမယ်။

၃။

ပိုင်ရှင်ကတော့ **အသက်လေးဆယ်ကျော် အမျိုးသမီးတစ်ဦး** ဖြစ်ပါတယ်။

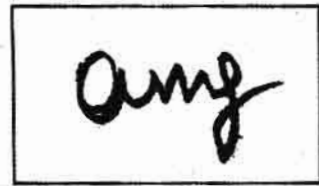
“ဆွေမာအောင်” ဆိုတဲ့ နာမည် သုံးလုံးတွဲမှာ နောက်ဆုံးစာလုံး **“အောင်”**ကို အင်္ဂလိပ်အက္ခရာ စာလုံးနဲ့ လက်မှတ်ရွေးထိုးထားကြောင်း သိရတယ်။

လက်မှတ်ပုံစံက နောက်ဆုံးမှာ အမှားသင်္ကေတရှိနေလို့ ဘာလုပ်လုပ် အစကောင်း အနှောင်းပျက် ဖြစ်တတ်တယ်။ **၁၃၃၄ ခုနှစ်၊ တော်သလင်းလ** အင်္ဂါနေ့မွေးသူဖြစ်လို့ နာမက္ခရတိုင် ဝုဒ္ဓိနဲ့ မူလမဟာဘုတ်ခွင် ချကြည့်ရင်...

*** (နံပါတ်-၃)

အင်္ဂါအထွန်းဖွားကို အင်္ဂါအစတနင်္ဂနွေအဆုံး **အထွန်း+အမိပတီ** နာမည်ပေးထားတာ **က္ကဋ္ဌ+က္ကဋ္ဌ** နာမည်ဖြစ်ပေမယ့် နာမက္ခရတိုင်စဉ်မှာ၊ ဝုဒ္ဓိမှာ ဖြစ်နေတယ်။

ဒီနာမည်မျိုးမှာ **“အောင်”**ကို လက်မှတ်ထိုးမယ့်အစား **“ဆွေ”**ကို

						နံပါတ်-၂		
အစိပတီ			၅			၀		
အထွန်း	သိုက်	ရာဇ	၀	၃	၆	၆	၅	
မရဏ	ဘင်	ပုတီ	၄	၁	၂	၂	၁	
						၃ ၄ ၅ ၆ ၀ ၁ ၂		

သောကြာ ရာဇာဖွားကို သောကြာအစ၊ တနင်္ဂနွေအဆုံး အတွင်းမိတ် **၁၇၄ နက္ခတ္တရာဇ်**ခြေညီပုဂ္ဂိုလ်း

ယခုလအတွက် နံပါတ်(၃)နေရာမှာ ဖော်ပြပေးလိုက်တဲ့ ထိုးမြဲလက်မှတ်

လက်မှတ်ရွေးထိုးတာ ပိုကောင်းပါမယ်။ ပြည်တွင်းမှာ နေထိုင်လုပ်ကိုင်သူ

	အဓိပတိ	
အထွန်း	သိုက်	ရာဇ
မရဏ	ဘင်	ပုတိ

	၁	
၃	၆	၂
၀	၄	၅

	၃	
၂	၁	
၀	၆	
၅	၄	

နံပါတ်-၃

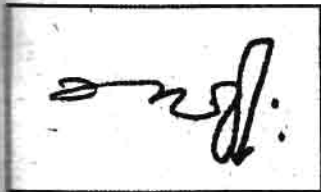
၀ ၁ ၂ ၃ ၄ ၅ ၆

ဖြစ်လို့ လက်မှတ်ကို မြန်မာအက္ခရာ စာလုံးနဲ့သာ လက်မှတ်ထိုးသင့်တယ်။

ဧည့်သည်အဖြစ် တည်တည်လှလှ ပြောကြားဆွဲပြီး ပွင့်ဖတ်သုံးခုပါတဲ့ ပန်းပွင့်သင်္ကေတ ထည့်သင့်တယ်။

၃

ယခုလအတွက် နံပါတ်(၄)နေရာ ခေတ်ပြပေးလိုက်တဲ့ ထိုးမြဲလက်မှတ် ခြေခံကတော့ အသက်လေးဆယ် နှစ် အမျိုးသားတစ်ဦး ဖြစ်ပါတယ်။
“အောင်မြင်”ဆိုတဲ့ နာမည် အလုံးကို မြန်မာအက္ခရာစာလုံးနဲ့ လက်မှတ်ရေးထိုးထားကြောင်း သိရပါ တယ်။

ထက်မှတ် သင်္ကေတကတော့ မြန်မာသင်္ကေတနဲ့ စတင်ပြီး အဆုံး

မှာ မြားဦးအောက်စိုက် ထောင်လိုက် မျဉ်းပိတ်ထားတယ်။

အလွန်ညံ့တဲ့ ပုံသဏ္ဍာန်ပါပဲ။ ၁၃၃၅ ခုနှစ်၊ တပို့တွဲလ၊ တနင်္ဂနွေသားဖြစ်လို့ မူလမဟာဘုတ်ခွင်နဲ့ နာမက္ခရာတိုင်ချ ကြည့်ရင်...

နံပါတ်-၄

	အဓိပတိ	
အထွန်း	သိုက်	ရာဇ
မရဏ	ဘင်	ပုတိ

	၂	
၄	၀	၃
၀	၅	၆

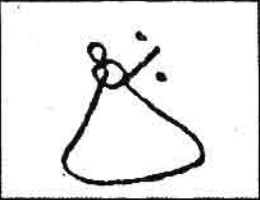
	၄
၃	၂
၁	၀
၆	၅

တနင်္ဂနွေမရဏဖွားကို တနင်္ဂနွေ အစ၊ အင်္ဂါအဆုံး မရဏ+ရာဇ နာမည် ပေးထားတာ မဆိုးပါဘူး။ နာမက္ခရာ တိုင်စဉ်လဲ မှန်တယ်။

ဒါပေမယ့် အောင်=မရဏ၊ မြ= ဘင် ဖြစ်တဲ့အတွက် အနိဋ္ဌဌာနက အက္ခရာစာလုံး (၂)လုံးပါနေတာ မကောင်းဘူး။

ဘာလုပ်လုပ် အဆင်မပြေတာ များ နေလို့ ကျွန်ုပ်တို့ကို လာရောက်ခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။

ဒီနာမည်မျိုးမှာ နာမည်နောက်ဆုံး စာလုံး ရာဇဌာနက အင်္ဂါနဲ့ အက္ခရာ စာလုံး “စိုး”ကို လက်မှတ်ရွေးထိုးသင့် တယ်။

❖ ကြေးစည်ပုံသဏ္ဍာန်ဖြစ်အောင် လက်မှတ် ထိုးပြီး အောက်က မျဉ်းပိတ်ရပါဘူး။ အောင်မြင်ကျော်ကြား ချမ်းသာ ကြီးပွားအောင်...

ဆရာကြီးဦးအောင်မြင်
(ဥပဒေဘွဲ့)
လက္ခဏာဗေဒင်ပညာသူတေသီ

၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ စက်တင်ဘာလအတွက်
ဓာတ်ကြီးငါးပါးစိုးစိုးမှူးနှင့် အောင်ဘာလေ

ထိဆူငွေ

ဤလတွင် ဆုငွေများနှင့် နီးစပ်
အဆင်ပြေစေနိုင်ကြစေရန် ရွေးချယ်
သင့်သော ဂဏန်းခြေများမှာ ၇၊ ၂၊
၁၊ ၅ တို့ ဖြစ်ကြသည်။

ထိုဂဏန်းခြေများကို ၈၊ ၅၊ ၁၊ ၀
အကွရာများနှင့် တွဲဖက်ကံစမ်းနိုင်
သည်။ ဂဏန်းတူ ဂဏန်းထပ်များကို
ရွေးလိုပါက ၇၊ ၅၊ ၁၊ ၂ တို့ နှစ်လုံး
ထက်ပို၍ ပါဝင်သော ထိလက်မှတ်ကို
ရွေးပါ။

မိမိတို့ မွေးနှစ်အရ ကံအခွင့်အလမ်း
များ အသုံးချလိုပါက ဇယားတွင် ရှာဖွေ
ပါ။

ထိလက်မှတ်အရောင်းဆိုင် တည်
ရှိရာ ဌာနဗလကို ရယူလိုပါက...

စားသောက်ဆိုင်များ၊ ကြေး၊ သံ၊ ဒန့်၊
သတ္တုပစ္စည်းအရောင်းဆိုင်များ၊ ရွှေငွေ
ရတနာအရောင်းဆိုင်များ စည်သူတ်
ဘူးစက်ရုံနှင့် အရောင်းဆိုင်များ၊ စက်
ပစ္စည်းအရောင်းဆိုင်များ စသည်တို့
အနီး ဖွင့်လှစ်ရောင်းချသော ဆိုင်များ
တွင် ကံစမ်းပါ။

တွန်းလှည်းဖြင့် ရောင်းချသော
ရွှေလျားဆိုင်များတွင်လည်း ကံစမ်းနိုင်
သည်။ သို့သော် ကျယ်လောင်စွာ
ဖွင့်ထားသော သီချင်းသံများ ကြားရ
လျှင် ရောင်သင့်သည်။ ဆူညံသော

အသံများက ငွေကြေးပိုင်ဆိုင်မှုအတွက်
အခက်အခဲ ပြဿနာ ဖြစ်စေတတ်
သောကြောင့်ဖြစ်၏။

အထက်ပါ အရောင်းဆိုင်များတွင်
မိမိတို့မွေးနှစ်အရ ကံအခွင့်အလမ်းများ
ကို အသုံးချနိုင်ကြသည်။

ဥပမာ ။ ။ ခွေးနှစ်ဖွားသည် (၆)
ရွက်မြောက် ထိလက်မှတ်ကို ရွေးချယ်
ခြင်း၊ အဖြူရောင်အင်္ကျီ ဝတ်ဆင်၍
ထိထိုးခြင်း၊ မိမိ၏ နေအိမ် သို့မဟုတ်
အလုပ်ဌာနမှ အနောက်မြောက်ထောင့်
အရပ်ရှိ ထိဆိုင်တွင် ကံစမ်းခြင်း၊
ကြာသပတေးသားသမီးနှင့် စပ်တူထီး
ခြင်း၊ တနင်္ဂနွေနေ့၌ ကံစမ်းခြင်း ပြုနိုင်
ပါက ပို၍ အကျိုးထူးစေလိမ့်မည်။

ထိကံမြှင့်ယတြာ ပြုလိုပါက...

အစိမ်းရောင်ရှိသော သစ်သီး(၄)လုံး
ကို အင်္ဂါနေ့တွင် သက်ကြီးပိုင်းအမျိုး
သမီးတစ်ဦးအား လှူဒါန်းပါ။ ရသေ့
ရထိုက်သော ငွေကြေး ဆုလာဘ်များ
အတားအဆီးမရှိ ဝင်ရောက်ရရှိစေ
သည်။

ပူယုင်း ဓာတ်ကြီးငါးပါး အကုအညီ
ဖြင့် ထိဆူကြီးများ ပေါက်ကြပါစေ။

ထက်စမ်းကျော်စွာ

မွေးနှစ်	ကံပွင့် ဂဏန်း	လာဘ်ပွင့် အရောင်	ကံပွင့်အရပ်	တွဲဖက်ကံစမ်းသင့်သူ	ကံပွင့်နေ့
ကြွက်	၁	အပြာ	မြောက်	အင်္ဂါသားသမီး	ဗုဒ္ဓဟူးနေ့
နွား ကျား	၈	အညို	အရှေ့မြောက်	တနင်္လာသားသမီး	စနေနေ့
ယုန်	၃	အစိမ်း	အရှေ့	သောကြာသားသမီး	ကြာသပတေးနေ့
နဂါး ဖျံ	၄	အစိမ်းရင့်	အရှေ့တောင်	တနင်္ဂနွေသားသမီး	ကြာသပတေးနေ့
မြင်း	၉	အနီ	တောင်	ဗုဒ္ဓဟူးသားသမီး	အင်္ဂါနေ့
ဆိတ် ယျက်	၂	ဖြူ	အနောက်တောင်	စနေသားသမီး	တနင်္လာနေ့
ကြက်	၇	ဝှေ့	အနောက်	ကြာသပတေးသားသမီး	သောကြာနေ့
မွှေး ဝက်	၆	အဖြူ	အနောက်မြောက်	ကြာသပတေးသားသမီး	တနင်္ဂနွေနေ့

၁၇၆ နုဗ္ဗတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

မဟာဘုတ်ချိန်ခွင်နှင့် နှင့်

ကျေးဇူးရှင် ဆရာတော်ကြီးများ

သန်းပညာ

- ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး
- မြောက်ဥက္ကလာပမြို့နယ်
- ဓမ္မသင်္ဂါယနာသင်တန်း
- ပဓနာ နာယကဆရာတော်
- ဂန္ထဝါစကပဏ္ဍိတ၊
- သဒ္ဓန္ဓတေတိကဓမ္မ ကမ္မဋ္ဌာနာစိနယ
- ဘဒ္ဒန္တ ဝိသုဒ္ဓိဇာတိဘိဝံသ
- ဂါရဝပြုပူဇော်ခြင်း

ဆရာတော်ကို ၁၃၂၇ ခုနှစ်၊
ဆန်ဆောင်မုန်းလပြည့်ကျော် (၉)ရက်၊
ဗုဒ္ဓဟူးနေ့တွင် ဖွားမြင်တော်မူရာ
မဟာဘုတ်အရ (၄)ကြွင်း မဟာဘုတ်
ပိုင်ရှင် ဖြစ်ပါသည်။
လေ့လာကြည့်ပါ။

	၁	
၃	၆	၂
၀	၄	၅

၄-ကြွင်း မဟာဘုတ်

ဆရာတော်မှာ (၄)ကြွင်း မဟာ
ဘုတ်ပိုင်ရှင် ဗုဒ္ဓဟူးသားဖြစ်တဲ့
အတွက် ပညာရပ်အလိုအရ ဘက်စွာ
ဖြစ်ပါသည်။ ထို့ကြောင့်...
* သိရမည့်စုံတွင် မကြာခဏ ချွေချာတတ်
ပါသည်။
* အခက်အခဲများစွာ ရင်ဆိုင်ကျော်လွှားရ

F.23A, September, 2014.

တတ်ပါသည်။

- * အပျက်အစီး ပေါများကာ
ဝန်ထုပ်ထွေးလှ ရှိနေတတ်
ပါသည်။
- * အသုံးအဖြုန်း ကြီးတတ်
တယ်။
- * အငြိမ်မနေရတဲ့ အပြု သွား
လာလှုပ်ရှား နေရတတ်ပါ
တယ်။
- * စိတ်အပြောင်းအလဲ မြန်
ဆန်တယ်။
- * အပြောင်းအရွှေ့ အပြောင်း
အလဲများ ကြုံတွေ့ရတတ်
တယ်။

ထိုအချက်များက ဘက်
စွာများရဲ့ ယေဘုယျ ဖြစ်
တတ်သော သဘော
သဘာဝများလဲ ဖြစ်ပါ
တယ်။

ပဏာန နာယက၊ ဂန္ထဝါစကပဏ္ဍိတ၊
သဒ္ဓန္ဓတေတိကဓမ္မ ကမ္မဋ္ဌာနာစိနယ
ပရိယတ္တိသာသနာ့ဗုဒ္ဓဘာ
ဂုဏ်တော် ဆန်ဂူအသင်းကြီး၏
ဓမ္မကထိက ဩဇာတော်ဩဇာသာသနာဗြ
ထရာတော် ဇော်ဘွယ် အုတ်တိုင်အုတ်တိုင်

စနေဂြိုဟ်ဟာ မရဏအိမ်မှာ တွေ့
ရပါတယ်။ ထို့ကြောင့် (၄)ကြွင်း မဟာ
ဘုတ်ပိုင်ရှင်များဟာ...
* လောတကြီးခြင်း
* ထင်ပေါ်လွန်းခြင်း
ဆိုတဲ့ အကြောင်းတရားကို ရှောင်
ပြီးလျှင်...
* စွန့်လွှတ်အနစ်နာခံခြင်း
* ပေးကမ်းစွန့်ကြဲခြင်း
* ဒုက္ခရောက်နေသူများကို ကုယ်တင်စောင့်
ရှောက်ခြင်း
* ဘာသာရေးဆိုင်ရာ လုပ်ငန်းများ ဆောင်
ရွက်ခြင်း

တို့ကို ဆောင်ရွက်ခြင်းဖြင့် ဘဝ
အခြေ တိုးတက်မြင့်မားလာပါတယ်။
တနင်္လာဂြိုဟ်ဟာ ရာဇဝိစိဉ်
ရပ်တည်တဲ့အတွက်...
* ထွေးကူး ရုက္ခယခြင်း
* ထွက်ကောင်ခြင်း
* ခရီးကောင်း ကြွခြင်း၊ ရေခြင်း၊ ဝေခြင်း
သာသနာပြုခြင်း၊
* ကြည့်လိုသူ ပေါများခြင်း
တို့ကို ဖြစ်စေပါမယ်။
တနင်္ဂနွေဂြိုဟ်ဟာ အဓိပတိအိမ်
၌ ရပ်တည်နေတဲ့အတွက် အလုပ်နှစ်
မျိုးကို ဆောင်ရွက်ရခြင်း၊ မတူညီတဲ့
ဘွဲ့ထူးဂုဏ်ထူးများ ရခြင်းတို့ဖြစ်စေပါ

နက္ခတ္တဗေဒပညာရှင် ဦးစိုးမင်း ၁၃၇၇

မယ်။ ထို့ကြောင့် ပရိယတ္တိရာ ပဋိပတ္တိရာ ရော သာသနာပြုလုပ်ငန်းများ အောင်မြင်ခြင်းပါပဲ။

ဘာသာရေးဆိုင်ရာ ဘွဲ့တံဆိပ်နှစ်ခုတွင် ဂန္ထဝါစကပတ္ထိတ(စာချ)ဘွဲ့နှင့် သဒ္ဒမ္မဇောတိကဇေ (သာသနာပြု)ဘွဲ့ ရထားခြင်းက သာဓကတစ်ခုပါပဲ။

ဒါ့ပြင် ဓမ္မသီရိပျော်ဘွယ် စာသင်တိုက်နှင့် ဓမ္မသီရိပျော်ဘွယ်သာသနာ့ ဝိသုဒ္ဓါ(ကုန်းတလပေါင်-မင်္ဂလာဒုံ)တို့ ရဲ့ ပဓာန နာယကဆရာတော် ဖြစ်ခြင်းလဲ ထင်ရှားတဲ့ သာဓကပါပဲ။

သောကြာဂြိုဟ်ဟာ သိုက်အိမ်၌ ရပ်တည်နေတဲ့အတွက် အသံဖြင့် ဆောင်ရွက်ရသော လုပ်ငန်းများ အကောင်အထည်ပေါ်ပြီး အောင်မြင်မှု

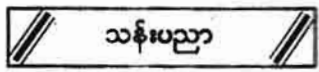
ရစေနိုင်ပါတယ်။ သာဓကအားဖြင့် တော့ ဆရာတော် ဟောကြားတဲ့ တရားတိပ်ခွေများကို ထင်းရှူးရိပ်တေးသံ သွင်းက ထုတ်ဝေဖြန့်ချိပေးထားခြင်းပါပဲ။ ဆရာတော်ရဲ့ တရားတော်များက တော့...

- * နိုင်ငံတကာသုံး ပိဋိတော်များဖြင့် ရွတ်ဆိုထားတဲ့ ဖရိတ်တရားတော်၊
- * အံ့ဖွယ်ဂုဏ်ဖြာ သာသနာ၊
- * ဆင်ခြင်ပုံ လွတ်ကင်းအောင် လမ်းပြဆောင်ပါပဲ။
- * မိဘအကြွေး ပြန်ကာဆပ်ဖို့တွေ။
- * သာသနာ့အဖွဲ့ ဖြစ်ပါစေ။
- * ကံကုန်ရင် အလုံးစုံပျက်စီးမယ်။
- * ကံတူအကျိုးပေးစတဲ့ D.V.Dခွေများပဲ ဖြစ်ပါတယ်။

အင်္ဂါဂြိုဟ်ဟာ အထွန်းအိမ်၌ ရပ်တည်နေတဲ့အတွက်...

- ⊙ စာသင်ကြားမှု ပရိယတ္တိ သာသနာပြုလုပ်ငန်းများ။
 - ⊙ စာပေ ရေးသားခြင်း သာသနာပြုလုပ်ငန်းများကို ဆောင်ရွက်နိုင်ပါမယ်။
- ဆရာတော်ရဲ့ မိဘအကြွေး ပြန်ကာ ဆပ်ဖို့တွေ စာအုပ်နဲ့ အခြားစာအုပ်များကို စာပေလောက(၅)က ဖြန့်ချိပေးခြင်းကလဲ သာဓကကောင်းတစ်ခု ဖြစ်ကြောင်း တင်ပြပါရမည်။ ပုဇော်လိုက်ရပါတယ်။

အေးပါစေ၊ အောင်ပါစေ။

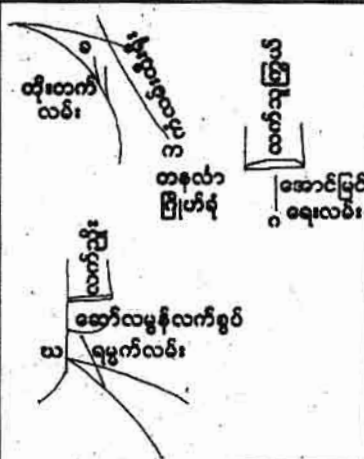

စာမျက်နှာ (၁၇၇)မှ အဆက်

လက္ခဏာပဗဟု၌ အခြေများ

၁။ ရေထွက်လုပ်ငန်းကုမ္ပဏီ တည်ထောင်လုပ်ကိုင်အောင်မြင်နိုင်သော ကံကြမ္မာမျိုး ရှိပါသည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော်...

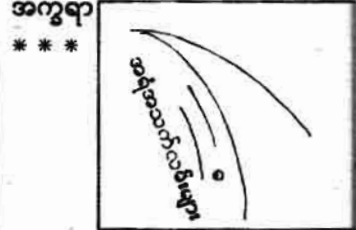
- ⊙ ကံလမ်းထီးရိုးသည် ရေနှင့်ပတ်သက်သော တနင်္လာဂြိုဟ်နံမှ စတင်ထွက်ရှိခြင်း “က”အက္ခရာ။
- ⊙ အသက် လမ်းကြောင်းပေါ်မှ ထောင်တက်သော တိုးတက်မှုလမ်းများရှိခြင်း “ခ”အက္ခရာ။
- ⊙ လက်သူကြွယ်အောက် တနင်္ဂနွေဂြိုဟ်နံမှာ အပေါ်ထောင်နေသော အောင်မြင်ရေးလမ်း ထင်ရှား အားကောင်းစွာရှိခြင်း “ဂ”အက္ခရာ။
- ⊙ လက်ညှိုးအောက် ကြာသပတေးဂြိုဟ်နံမှာ ရည်မှန်းချက်အောင်မြင်စေတတ်သော ရမ္မက်လမ်းကြောင်းရှိခြင်းနှင့် စိမ့်ခန့်ခွဲမှု ကျွမ်းကျင်စေတတ်သော ဆော်လမ္မန်လက်စွပ်သင်္ကေတ ရှိခြင်း “ဃ”အက္ခရာ။

၂။ နိုင်ငံခြားသွားလာ လုပ်ကိုင်ခြင်း အကျိုးပေးနိုင်သည်။ နိုင်ငံခြားလည်း သွားရောက်ရမည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော်... အသက်လမ်းကြောင်း အောက်ခြေမှ နိုင်ငံခြားသွားလမ်း ထင်ရှားအားကောင်းစွာ ထွက်နေခြင်းကြောင့် ဖြစ်သည်။ “င”အက္ခရာ

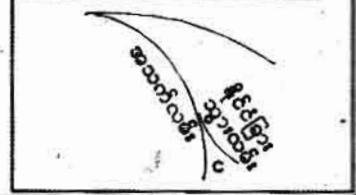
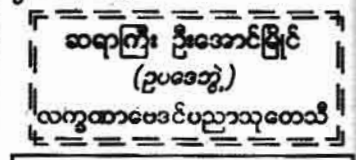
၃။ ဥပစ္စေဒကက်နဲ့ သေနိုင်သော ကံကြမ္မာမျိုး မရှိပါ။ အဘယ်

ကြောင့်ဆိုသော်... အသက်လမ်းကြောင်း အတွင်းမှာ အရံအသက်လမ်းကြောင်းများ ကာရံထားခြင်းကြောင့် ဖြစ်သည်။ “စ”အက္ခရာ

(လက္ခဏာပညာသုတ တိုးပွားကြပါစေ။)

အောင်မြင်ကျော်ကြား ရုမ်းသာကြီးပွားအောင်...

သဂုဏ်အောင်မြင်
(ဥပဒေဘုံ)
လက္ခဏာအောင်မြင်သည့်အထောက်အကူ

လက္ခဏာအောင်မြင်

အဖြေညှိကြစို့

ယခုလအတွက် ဖော်ပြပေးလိုက်သော ညာလက်ဖဝါးပုံစံ ပိုင်ရှင်မှာ နိုင်ငံပြည်နယ်၊ ဖာန်အောင်မြို့တော် ဖြစ်သော အသက်သုံးဆယ်ကျော် အမျိုးသားတစ်ဦး ဖြစ်ပါသည်။

လက်ဖဝါးပြင်ကို သေချာစွာ ကြည့်ရှုစစ်ဆေးပြီးမှ အောက်ပါ မေးခွန်းများကို ဖြေကြည့်ပါ။

- ၁။ ဓမ္မာရုံလုပ်ငန်းကုမ္ပဏီ တည်ထောင် လုပ်ကိုင် အောင်မြင်နိုင်သော ကံကြမ္မာမျိုး ရှိပါသလား။
- ၂။ နိုင်ငံခြားသွားလာလုပ်ကိုင်ခြင်း အကျိုးပေး နိုင်ပါသလား။ နိုင်ငံခြားသွားရမည့် ကံကြမ္မာ မျိုး ရှိပါသလား။
- ၃။ ဥပစ္စည်းအကုန်ဆုံး ဖြစ်နိုင်သော ကံကြမ္မာမျိုး ရှိပါသလား။

မိမိတို့၏ အဖြေများကို အကြောင်းပြချက်နှင့်တကွ သီးခြားစာရွက်လွှတ်တွင် ရေးမှတ်ပြီးမှသာ ပဟောဋ္ဌအဖြေများနှင့် တိုက်ဆိုင် ညှိနှိုင်းကြည့်ဖို့ အကြံပေးအပ် ဖြစ်ပါသည်။

ညာလက်ဖဝါးပုံစံ

ပဟောဋ္ဌ အဖြေများကို စာမျက်နှာ(၁၇၆)တွင် ကြည့်ရှုပါရန်။

ငှက်ကျားဖြူ

ဥရောပနှင့် အာဖရိကတိုက်တို့တွင် မြင်ရလေ့ရှိသော ငှက်ကျားမျိုး ဖြစ်သည်။ သားသမီးများ၏ မိဘအပေါ် ရိုသေကြည်ညိုမှု (Filial Piety) ကို ဖော်ပြသည့်သင်္ကေတဖြစ်သည်။

လှည့်လည်သွားလာနေသည့် ခရီးသွား၊ ခရီးသည်ကိုလည်း ရည်ညွှန်းသည်။ စက်ဝိုင်းအတွင်း မျက်နှာချင်းဆိုင်၍ ပုံသန်းနေသော ငှက်ကျားဖြူ နှစ်ကောင် ပုံသဏ္ဍာန်သည် မဟာပညာကျော်၊ ကဝိပဏေးဟု အဓိပ္ပာယ်ရသည့်သင်္ကေတဖြစ်သည်။ (မြန်မာ့ ဓလေ့ထုံးစံတွင် “ငှက်ကျားဖြူ” ကို “ငှက်ကြီးတုံးစပ်” ဟု ခေါ်ကြသည်။)

ပျံလွှား

ရောမဒဏ္ဍာရီတွင် ဣဆစ်(Isis)နှင့် ဗီးနပ်(Venus)တို့အကြား ဆက်သွယ်ပေးသော ငှက်ဖြစ်သည်။

နေဦးရာသီ၏ သရုပ်ဖော်ငှက်တစ်မျိုးဖြစ်ကာ သနားကြင်နာမှုများ သယံဆောင်ပေးခြင်း၊ အချိန်မှန်ခြင်း (နေဦးရာသီရောက်တိုင်း အချိန်မှန်ကန်စွာ ရွှေ့ပြောင်းရောက်ရှိလာခြင်း) တို့၏ သင်္ကေတအဖြစ် သတ်မှတ်ကြသည်။

သရများ

အင်္ဂလိပ်စာ ဗျည်းအက္ခရာ(၂၆)လုံးတွင် ပါဝင်သော A,E,I,O,U သရ ၅ခုကို နက္ခတ္တဗေဒပညာရှင်များက

သင်္ကေတများ၏

ဘာသာစကား (၃၈)

(Vowels) ငါးလုံးသည်ဆိုင်ရာ အရောင်နှင့် အသံများရှိကြသော သင်္ကေတများဖြစ်ကြသည်။

၁၈၇၀ ပြည့်နှစ်တွင် Rimbaud က သရများကို အောက်ပါအတိုင်းအရောင်ခွဲခြား သတ်မှတ်ဖော်ပြခဲ့သည်။

A=အနက်ရောင်၊ E=အဖြူရောင်၊ I=အနီရောင်၊ U=အစိမ်းရောင်၊ O=အပြာရောင်ဟူ၍ ဖြစ်သည်။ သင်္ကေတများ၏ ယုတ္တိဗေဒတွင်မူ အောက်ပါအတိုင်း ခွဲခြား၏။

A=အနီရောင်၊ O=လိမ္မော်ရောင်၊ OE=အဝါရောင်၊ E=အစိမ်းရောင်၊ I=အပြာရောင်၊ U=ခဲနီရောင်နှင့် U=ခရမ်းရောင်တို့ ဖြစ်ကြသည်။

အသံထွက် သင်္ကေတအဖြစ် အထက်ပါ သရများအစား ဗျည်းအစ (၇)လုံးကို ကမ္ဘာသုံးသင်္ကေတအဖြစ် သတ်မှတ်ကြသည်။ A, B, C, D, E, F, G တို့ ဖြစ်ကြသည်။

ယင်းတွင် ရူပဗေဒနည်းကျ အသံလှိုင်းကြိမ်နှုန်းတွက်ချက်ကာ အသံစက် (၁၂)ခုပါဝင်သော Chromatic Scale ကို အောက်ပါအတိုင်း ခွဲခြားသည်။

A, B Flat, B, C, D Flat, D, E Flat, E, F Flat, F, G Flat, G, A Flat. ဤတွင် (Flat) ဖလက်သည် မူလသံထက် ထက်ဝက် နိမ့်သောအသံဖြစ်သည်။ ဖလက်အစား ရှပ်(Sharp)ကိုလည်း သုံးသည်။

သင်္ကေတများမှာ # ဖြစ်ကာ မူလအသံထက် ထက်ဝက်မြင့်သောအသံဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် B Flat, = A Sharp (A#) ဖြစ်သည်။

ဤ(၁၂) အသံအနက် ဂီတနည်းစနစ်အရ အသံတွဲ (Chords) များ တွဲ

ဖက် ဖွဲ့စည်းလျက် နားဝင်ဖြောင့်စေသော (Consonant) သံစဉ်လှိုင်းများ ဖော်ထုတ်ကြလေသည်။

သွား

သွားများသည် သမိုင်းဦးကာလကပင် အသုံးပြုရကောင်းမွန်း သိခဲ့ကြသည်။ တိုက်ခိုက်ရေးဆိုင်ရာ ကိုယ်ပိုင်လက်နက်ဖြစ်သည်။ ယင်း၏ ဖွင့်ချက်မှာ လှုပ်ရှားတက်ကြွခြင်း ဖြစ်သည်။

သွားကျိုးသည် သွားကျွတ်ထွက်သည်ဟု ဆိုပါက တာဝတွင် လုံးဝခွင့်မပြုခြင်း၊ အထမြောက် အောင်မြင်မှုမရှိခြင်းကို ရည်ညွှန်းသည်။ သင်းကွပ် ဆုံးခြင်း ခံရသည်ကိုလည်း ကိုယ်စားပြုသည်။

မိုးကြိုး

ကံဆိုးမိုးပျော်ကျခြင်း၏ အရောင်အသားဟု ဖွင့်ဆို၏။ မိုးကြိုးနှင့် ဆက်သက်၍ လူမျိုး၊ ဒဏ္ဍာရီများစွာ ရှိသည်။

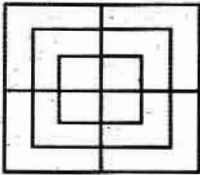
အရှေ့တိုင်း တရုတ်လေ့ထုံးစံအရ ဗေဒင်သင်္ကေတ(၈)မျိုးဖြစ်သော 'ဝါဏ္ဍီ' Ba Guàတွင် မိုးကြိုးသည်လည်း တစ်ပါးပါးပါဝင်သည်။

ပုံစံမှာ မျဉ်းတိုနှစ်ထပ်နှင့် မျဉ်းတစ်ထပ် (==) ဖြစ်သည်။ ယင်းယင်း ယန်း ဟု ခေါ်ဝေါ်၏။ ဖွင့်ဆိုရာမှာ ထိခိုက်ဒဏ်ရာရခြင်း၊ အခက်အကြုံရခြင်းဟု ဆို၏။

ပူယုတ်အောက်ငါးပါးတွင် သစ်သားတတ်စိုးမိုးသည်။ အရွယ်လတ်အမျိုးသမီးနှင့် ဂဏန်းခြေ(၃)တို့ ဆိုင်သည်။ အကျယ်လေ့လာလိုသူ

ယီကျင်းအခန်းတွင် ကြည့်နိုင်ပေသည်။

စည်းရိုးသုံးထပ်

ခြံဝင်းအတွင်း စည်းရိုးသုံးထပ် ကာရံထားသည့် ပုံသဏ္ဍာန်ဖြစ်သည်။

လူတစ်ဦးတစ်ယောက်၏ ကိုယ်ခန္ဓာ၊ စိတ်အာရုံနှင့် အသက်ဝိညာဉ် သုံးရပ်စလုံးကို ထိန်းချုပ်မှုခံရခြင်းဟု အဓိပ္ပာယ်ရသည်။

ရှေးဟောင်းဧရာမ လူနေမှုအဖွဲ့အစည်းတွင် တွေ့ရလေ့ရှိသည်။ များသောအားဖြင့် အရိုးများတွင် ရေးထွင်းထားတတ်သည်။ မယ်ရိုဗင်ဂျီယမ်ခေတ် (Merovingian Period)(အေဒီ ၁၃၀၈ ခုနှစ်ခန့်) စစ်သူရဲကောင်းတစ်ပါး(Tamplars)၏ ရဲတိုက်တွင် ထိုသင်္ကေတကို တူးဖော်တွေ့ရှိကြသည်။

အရှေ့တိုင်း ဗုဒ္ဓဝါဒထွန်းကားရာ တိဗက်ဒေသတွင်လည်း အလားသဏ္ဍာန်တူစွာ တွေ့ရှိနိုင်သည်။

တိဗက်တွင်ကား(ရုပ်ပုံဖြင့် ဖန်တီးခြင်း)ရုပ်ပိုင်းဆိုင်ရာ မြင်တွေ့နိုင်သော စည်းရိုးသုံးထပ် မဟုတ်ပါ။ စိတ်တွင်းအာရုံဖြင့် ခံစားသိရသော စည်းရိုးများဖြစ်ကြသည်။

လူသူကင်းမဲ့သော ရှေးဟောင်းကျောင်းတော်ကြီးအတွင်း၌ သုံးနှစ်၊ သုံးလနှင့် သုံးရက်ကြာသည်အထိ ကိုယ်၊ နှုတ်၊ နှလုံး စည်းရိုးသုံးတန် ရံတားကာ အထူးကျင့်ကြံခြင်းဖြစ်သည်။

ထိုသို့ ကျင့်ကြံပြီးမြောက်ပါက အခြားရဟန်းများက ကောင်းစွာ ကြပ်မတ်ပြုစုပေးပြီးလျှင် သာသနာဖိုင် "ပန်ချင်လာမား"က "ကမ္မဋ္ဌာန်းဆိုင်ရာ အထူးဆွဲရဟန်း"အဖြစ်

ဂုဏ်ပြု ချီးမြှောက်တော်မူလေသည်။ ဤစည်းရိုးသုံးထပ်ကို ကျင့်ကြသူ ရဟန်းကိုယ်တိုင်က ဝန်းရံပိတ်လှောင်၍ မိမိကိုယ်တိုင်ပင် လုံခြုံအောင် ထိန်းသိမ်းခြင်းဖြစ်သည်။

ခရာ

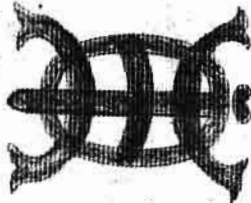
ရှေးခေတ်စစ်ချီရာတွင် အသုံးပြုလေ့ရှိသော ခရာဖြစ်သည်။ မီးနှင့်ရေတို့ကို ဆက်သွယ်ပေးသည်ဟု ဖွင့်ဆိုကြသည်။

စစ်ဘုရင် Mars၏ တိုက်ရည်ခိုက်ရည်နှင့် ရဲစွမ်းသတ္တိများကို သယ်ဆောင်ပေးသည်ဟု ယုံကြည်လျက် စစ်သည်တို့ ရဲစိတ်ရဲမာန်တက်ကြွစေသောပစ္စည်း ဖြစ်သည်။

ဤသင်္ကေတ၏ အဓိပ္ပာယ်မှာ ထင်ပေါ်ကျော်ကြားမှုနှင့် ဂုဏ်ကျက်သရေတို့ကို အာသာဆန္ဒပြင်းပြမှုအဖြစ် အနက်ဖွင့်လေသည်။

စစ်မြေပြင်၌ ကျဆုံးသွားသော စစ်သည်၏ "ခရာ"ကလေးသည် အသက်ထက် စစ်သည်ကောင်းဟူသော အမည်ဂုဏ်သတင်းကို တန်ဖိုးထားကြောင်း ဖော်ပြခြင်းဖြစ်သည်။

လိပ်

အရှေ့တိုင်းမှ လိပ်ပုံရိပ်

လိပ်သည် အသက်ရှည်ခြင်း၏ သင်္ကေတဖြစ်သည်။ ဖြည်းဖြည်းချင်း အေးဆေးတည်ငြိမ်ခြင်း၊ သဘာဝအတိုင်း ဆင့်ကဲဖြစ်ပေါ် တိုးတက်မှုဖြစ်စဉ်တို့၏ ကိုယ်စားလှယ်ဖြစ်သည်။

စိတ်ဝိညာဉ်ဆိုင်ရာများနှင့် ဖန်တီးပြုပြင်တော်လှန်ခြင်း၏ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သည်။

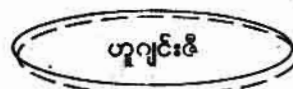
ရှေးတရုတ်ပညာရှင် "ဆောင်ဆောင်း" Cao Caoက ကမ္ဘာမတည်မီက ရောမလိပ်ကြီးတစ်ကောင်သည် မိမိ၏အခွံပိုင်းကို အမိုးပြုကာ ကောင်းကင်အဖြစ် ဖန်တီး၍ လေးထောင့်ပုံအောက်ပိုင်းကို မြေလွှာအဖြစ် ဖန်တီးခဲ့သည်ဟု စစ်ဆိုခဲ့လေသည်။

နိုင်ငံကျိုးဆီးယားနိုင်ငံမှာ နီကရီးလူမျိုးများကမူ လိပ်သည် အမျိုးသမီး၏ လိင်အင်္ဂါကို ကိုယ်စားပြုသည်ဟု အနက် ဖွင့်ကြသည်။ လိပ်သည် ကာမဂုဏ်အာရုံဆိုင်ရာ အမှတ်သင်္ကေတတစ်ခုဟု ဆိုလေသည်။

အင်္ဂုရတ်ပညာတွင်မူကား လိပ်သည် ဓာတ်ပိုင်းဆိုင်ရာ ပြောင်းလဲမှုဖြစ်စဉ်ကိုပြသော သင်္ကေတဖြစ်သည်ဟု အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်သည်။

လိပ်သည် ဇောက်ထိုးပြောင်းပြန်ဖြစ်သော အခြေအနေကိုလည်း ညွှန်ပြ၍ စစ်ရေးတွင် အရေးနိမ့်နေစဉ် ဤသင်္ကေတကို ကြိုဆိုရရှိပါက အခြေအနေပြောင်းပြန်လှန်ကာ ရန်သူမှ ဆုတ်ခွာသွားခြင်း မိမိဘက်မှ စစ်ကူများ ရောက်ရှိလာခြင်း ဖြစ်သည်ဟု ကောက်ချက်ချနိုင်လေသည်။

တရုတ်တို့၏ ဒေဝတာပုရားထံများတွင် နှစ်ထောင်ပေါင်းများစွာ အသက်ရှည်သော ကမ္ဘာလိပ်ကြီးများကို တင်စား ဖွဲ့နွဲ့ဖော်ပြထားပေသည်။

ဟုဂျင်းဝိ

အောင်ကြောင်းပြောစေ

အောင်မြင်ရေး ကျင့်စဉ်

ကျော် (ရမည်းသင်း)

ရမည်းသင်းမြို့နယ်၊ ရွာတန်းဈေး ကုန်းတွင် နေထိုင်သော ကျောင်းအုပ် ဆရာကြီးဦးကျော်မွှေး(ငြိမ်း)နှင့် ဇနီး ဒေါ်ခင်တုပ်တို့၏ နေအိမ်သို့ ရောက်ခဲ့ ပါသည်။ သံတောင်ဆရာတော်၊ ပုသိမ် ကြီးဘန်တင် ဆရာတော်တို့ကို ပင့်ဖိတ် ၍ တစ်နှစ်တစ်ကြိမ် ယျက်မကွက် ကပ်လျှာသော ဆွမ်းကပ်ပွဲ ဖြစ်ပါသည်။

နံနက်(၅)နာရီဆိုရင် နေ့တိုင်း သုံး ဆယ့်တစ်ဘုံသားတွေကို မေတ္တာပို့ တယ်။ တပည့်တွေကိုလဲ နှစ်ပိုင်းခွဲပြီး ပို့တယ်။ တစ်ပိုင်းက ဆရာတော်တို့လို ထူးချွန်တဲ့ ဘုရားသားတော်တွေ လိမ္မာ ယဉ်ကျေးထူးချွန် ထက်မြက်နေတဲ့သူ တွေကို ပထမပို့တယ်။ ဒုတိယအနေနဲ့ ထောင်ကျအချုပ်ကျနေသူ လူမိုက်တွေ ပို့တယ်။ အားလုံးကို သတိရတယ်။ လိမ္မာတဲ့တပည့်တွေကို မြင်ကြားရ တာ အားရကျေနပ်မိတယ်။ လူမိုက် တွေကိုတော့ သနားမိတယ်။

မိဘဆရာ ကန်တော့ပွဲများကို သွား တဲ့အခါမှာ အဝတ်အထည်၊ စားစရာ၊ ဆေးဝါး၊ ငွေကြေးတို့နဲ့ ကန်တော့ကြ တာကို တွေ့ရတယ်။ ကောင်းပါတယ်။ ဒါပေမယ့် လိမ္မာအောင်နေခြင်း၊ ထူးချွန် အောင် ကြိုးစားခြင်း၊ ကျန်းမာအောင် နေခြင်း၊ မကောင်းမှုတို့ကို မပြုခြင်းတို့ ဖြင့် ကျေးဇူးဆပ်ရင် ပိုကောင်းတယ်။ မိဘဆရာတွေမှာ ပိုပြီး စိတ်ချမ်းသာရ တယ်။ ပျော်ရတယ်။ တပည့်တွေ အများကြီးထဲက ထူးချွန်တဲ့ ဆရာတော် တွေကို ဖူးတွေ့ရတာ အပျော်ဆုံးပါပဲ ဘုရား။

ဆရာကြီးသည် ရေခန်းကြမ်းကို သောက်ရင်း အမောဖြေလိုက်သည်။ အသက်အရွယ် ကြီးရင့်လာသည်နှင့် အမျှ ဆီးချိုသွေးချိုဆိုသော ရောဂါများ

ရှိနေသော်လည်း အနေအထိုင် အစား အသောက် ဆင်ခြင်သောကြောင့် ကျန်းမာဝပြုံးသည်။

ပညာဗဟုသုတ ကြွယ်ဝခြင်း၊ ဘာသာတရား၏ အဆုံးအမအောက် တွင် နေထိုင်ခြင်း၊ ဇနီးနှင့် ဘွဲ့ရသား သမီးများက လိမ္မာခြင်း၊ စီးပွားရေး ကောင်းမွန်ခြင်းတို့ကြောင့် စိတ်ချမ်းသာ မှုရှိသည်။

ရှေးဟောင်းနှောင်းပြစ်များ ခေတ် ပေါ်အဖြစ်အပျက်များကို ပြော၍မကုန် အောင် ရှိနေသည်။ ထို့အပြင် သံတောင် ဆရာတော်၏ တောင်းဆိုမှုကြောင့် ဆရာကြီး၏ အောင်မြင်ရေးကျင့်စဉ် များကို မှတ်သားခွင့်ရလိုက်သည်။

အကြံအောင်စေသော အောင်ဓာတ်ပုဒ်အာရုံ

“ငှက်သည်ယုံရင်းနှင့်သေ၊ လူ သည်ကြံရင်းနှင့်သေ” ဟု ဆိုကြ သည်။ လူမှုရေး၊ ဘာသာရေး၊ စီးပွား ရေး၊ နိုင်ငံရေး စသော အရေးများကို နေ့စဉ်နှင့်အမျှ အသက်ထက်ဆုံး ကြံ စည်နေကြသည်။ အောင်မြင်သော အကြံများ ရှိသလို မအောင်မြင်သော အကြံများကလည်း အများအပြားရှိနေ ပါသည်။

တကယ်တမ်း အောင်မြင်လိုသူများ သည် အောင်မြင်ကြောင်းတရားလေး

ကျောင်းအုပ် ဆရာကြီးဦးကျော်မွှေး(ငြိမ်း)

ပါးနှင့် အောင်မြင်ရေးကျင့်စဉ်ကို သိရှိ လိုက်နာဖို့ အထူးလိုအပ်ပါသည်။

အောင်မြင်ကြောင်း တရားလေးပါး...

၁။ ဆန္ဒာဓိပတိ = ရည်မှန်းချက် အောင်မြင်လိုသောဆန္ဒ ထက် ထက်သန်သန် ရှိနေရမည်။ အခက်အခဲ မည်မျှပင် ရှိနေစေ ကာမူ ရည်မှန်းချက်ကို မစွန့်လွှတ် ဘဲ ရှိရမည်။

၂။ ဝီရိယာဓိပတိ = ရည်မှန်းချက် အောင်မြင်စေမည့် အလုပ်များကို မနေမနား ကြိုးစားလုပ်ဆောင်စေ မည်။ တုံးတိုက်တိုက် ကျားကိုက်

ကိုက် လုပ်ကို လုပ်ရမည်။

၃။ **စိတ္တဒါပတိ** = ရည်မှန်းချက် အောင်မြင်လိုသော အောင်စိတ် ထက်ထက်သန်သန် ရှိနေရမည်။

၄။ **ဝိမံသာဒါပတိ** = ရည်မှန်းချက် အောင်မြင်စေမည့် အလုပ်များကို ပညာသားပါပီ လုပ်ဆောင်ရမည်။

ဇေယျတု သဗ္ဗမင်္ဂလံ
အောင်မြင်ရေးကျင့်စဉ်

လိုရာဆန္ဒပြည့်ဝစေရန် ဤအောင်မြင်ရေးကျင့်စဉ်ကို ပြုလုပ် အဓိဋ္ဌာန် ဝင်ရမည်။ အဓိဋ္ဌာန်ဝင်ရာ၌ အရှေ့၊ အနောက်၊ တောင်၊ မြောက် မှတ်ပြီး လေးခုရှိသော တန်ခိုးကြီးဘုရားမှာ ပြုလုပ်ရမည်။ **ဥပမာ-ရွှေတိဂုံစေတီ တော်ဖြစ်ပါသည်။**

စေတီတော် တောင်ဘက်မှန်တွင် ဘုရားဝတ်ပြု သီလခံယူ ပန်းဆီမီး အမွှေးတိုင် သစ်သီးစသည် လှူဒါန်း၊ ဇွယ်ရာများကို စေတီတော်အား လှူဒါန်းပြီးလျှင် စေတီတော်အား လက်ယာရစ်လှည့်လည်ပါ။ စိတ်မှလည်း ဘုရားဂုဏ်တော်များကို အာရုံပြု ရွတ်ဆိုပူဇော်ပါ။

၁။ ထိုသို့ လက်ယာရစ်လှည့်လည် ပူဇော်ရင်း **အရှေ့မြောက်ထောင့် တနင်္ဂနွေထောင့် ရောက်ပါက** ဘုရားရှင်အား ရှိခိုးပြီး **“အောင်”** ဟု ရွတ်ဆိုပူဇော်ပြီး ရှေ့သို့ ဆက်၍ လှည့်လည် ပူဇော်သွားပါ။ တောင် အရပ်သို့ရောက်လျှင် ပထမပတ် ပြီးဆုံးပါပြီ။

၂။ ထို့နောက် **ထို တောင်အရပ်မှစ၍** လက်ယာရစ်လှည့်လည် ပူဇော်ရင်း **အရှေ့တောင်ထောင့်၊ အင်္ဂါ ထောင့်ရောက်ပါက** ဘုရားရှင်

အား ရှိခိုးပြီး **“စေ”** ဟု ရွတ်ဆို ပူဇော်ပါ။ ရှေ့သို့ ဆက်လက် လှည့်လည် ပူဇော်သွားပါ။ တောင်အရပ် သို့ ရောက်လျှင် ဒုတိယပတ် ပြီးဆုံးပါပြီ။

၃။ အထက်ပါအတိုင်း လက်ယာရစ် လှည့်လည်ပူဇော်ရင်း **အနောက် မြောက်ထောင့်၊ ရာဟုထောင့် ရောက်ပါက** ဘုရားရှင်အား ရှိခိုးပြီး **“ယျ”** ဟု ရွတ်ဆို ပူဇော်ပါ။ တတိယပတ်။ **(ဆက်လက် ပူဇော်ရန် မှာ အထက်အတိုင်း ဖြစ်သည်။)**

၄။ **အနောက်တောင်ထောင့်၊ စနေ ထောင့်ရောက်ပါက** ဘုရားရှင် အား ရှိခိုးပြီး **“တု”** ဟု ရွတ်ဆို ပူဇော်ပါ။ **(စတုတ္ထပတ်)**

၅။ **မြောက်အရပ်၊ သောကြာအရပ် ရောက်ပါက** ဘုရားရှင်အား ရှိခိုးပြီး **“သစ်”** ဟု ရွတ်ဆို ပူဇော်ပါ။ **(ပဉ္စမပတ်)**

၆။ **အနောက်အရပ်၊ ကြာသပတေး အရပ်ရောက်ပါက** ဘုရားရှင်အား ရှိခိုးပြီး **“ဗ”** ဟု ရွတ်ဆို ပူဇော်ပါ။ **(ဆဋ္ဌမပတ်)**

၇။ **အနောက်အရပ်၊ ကြာသပတေး အရပ် ရောက်ပါက** ဘုရားရှင်အား ရှိခိုးပြီး **“မင်”** ဟု ရွတ်ဆို ပူဇော်ပါ။ **(သတ္တမပတ်)** အနောက်အရပ် အတွက် (၂)ပတ်လှည့်ရမည်ကို သတိပြုပါ။

၈။ **အရှေ့အရပ်၊ တနင်္လာအရပ် ရောက်ပါက** ဘုရားရှင်အား ရှိခိုးပြီး **“ဂ”** ဟု ရွတ်ဆို ပူဇော်ပါ။ **(အဋ္ဌမပတ်)**

၉။ **တောင်အရပ်၊ ဗုဒ္ဓဟူးအရပ် ရောက်ပါက** ဘုရားရှင်အား ရှိခိုးပြီး **“လံ”** ဟု ရွတ်ဆို ပူဇော်ပါ။

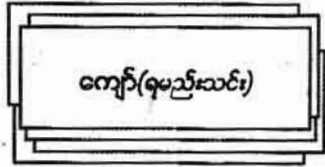
(နဝမပတ်)
ထို့နောက် ထိုတောင်အရပ်မှာပင် ဘုရားရှိခိုး၍ **အောင်ဇေယျတု သဗ္ဗ မင်္ဂလံ (၃)ကြိမ်** ရွတ်ဆို ပူဇော်ပါ။ လိုရာဆုတောင်းပါ။ မေတ္တာပို့ပါ။ အမျှ ဝေပါ။

ဤသို့လျှင် စေတီတော်အား (၉) ပတ် ပူဇော်ရပါမည်။ ဆရာကြီး ကိုယ် တွေးအနေဖြင့် ရန်ကုန်မြို့သို့ ရောက် နေစဉ် သင်္ကြန်ကာလနှင့် တိုက်ဆိုင်နေ သဖြင့် ကားလက်မှတ်အခက်အခဲနှင့် ကြုံတွေ့နေ၏။

ရွှေတိဂုံ စေတီတော်မြတ်ကြီးတွင် အဓိဋ္ဌာန်ဝင်လိုက်ော နာရီပိုင်းအတွင်း ကားလက်မှတ် အဝင်ပြေသည့်အပြင် လမ်းစရိတ် စားစရိတ်များပင် ပေးလှူ မည့်သူပေါ်လာသဖြင့် ရမည်းသင်းသို့ ကောင်းမွန်စွာ ပြန်ခဲ့ရသည်။

မည်သို့ဆိုစေ အောင်မြင်ကြောင်း တရားလေးပါးကို သိရှိလိုက်နာပြီး ဘုရားရှင်၏ အောင်ဓာတ်ကို ယူ၍ ပူဇော်ကြသူများသည် အောင်ဓာတ် များကူးစက်ကာ အောင်မြင်မှုများ ရရှိ မည်မှာ အမှန်ပင်ဖြစ်ပါသည်။

တက္ကသိုလ်ဝင်တန်း ဖြေထားသူ များ၊ လုပ်ငန်းခွင်ဝင်ခွင့် စောင့်နေသူ များ၊ စီးပွားရေးသမား၊ ရာထူးတိုးမြှင့် လိုသူများ၊ ထိပါသနာရှင်များ စသည် ဖြင့် အောင်မြင်မှုကို လိုလားကြကုန် သောသူတို့သည် ဤကျင့်စဉ်ကို မကြာ မကြာကျင့်နိုင်ကြ၍ အောင်မြင်မှုများ ရရှိ ခံစားနိုင်ပါစေဟု ဆန္ဒပြုအပ်ပါ သည်။

မုန်လာဥပင်ပု

မျိုးစေ့ပြန်ထားလိုလျှင်

ကျွန်တော်သည် မြစ်ဝကျွန်းပေါ် ဒေသ ရောဝတီမြစ်ကမ်းနံဘေးရှိ ရွာလေးတစ်ရွာတွင် နေထိုင်သူ ဖြစ်ပါသည်။ ကျွန်တော်တို့ ရွာသားများသည် ကိုင်းလုပ်ငန်းကို လုပ်ကိုင်သူများ ဖြစ်ကြသည်။

ရွာသားများနှင့်အတူ ကျွန်တော်၏ ဘကြီးဖြစ်သူ ဦးပါတူသည်လည်း ငယ်စဉ်ကတည်းကပင် ကိုင်းလုပ်ငန်းကို ကျွမ်းကျင်စွာ ထွန်ယက်စိုက်ပျိုး လုပ်ကိုင်ခဲ့သူဖြစ်၏။

ယခုအချိန်တွင် ဘကြီးပါတူမှာ အသက်အရွယ်ကြီးပြီဖြစ်၍ အလုပ် မလုပ်နိုင်တော့ပါ။

သူ့အနားယူချိန်တွင် ကိုင်းလုပ်ငန်းကို သားသမီးများကဆက်လက်တာဝန်ယူကာ လုပ်ကိုင်နေကြပါသည်။

ဆောင်းဥတုကာလ ကိုင်းလုပ်ငန်းချိန် တစ်နေ့သော နံနက်ပိုင်းတွင် ရွာထဲရှိ ဘကြီးပါတူအိမ်ဆီသို့ လျှောက်သွားခိုက် ဘကြီးပါတူ၏ အိမ်ရှေ့ ဘူးစင်အောက်တွင် စည်းထားသော မုန်လာဥအစည်းများကို တွေ့လိုက်ရသည်။

ကျွန်တော်သည် ဘူးစင်အောက်ကွပ်ပျစ်ပေါ်တွင် ထိုင်နေသော ဘကြီးပါတူ အနားသို့ ဝင်ထိုင်ရင်း...

‘ဘကြီး မုန်လာဥတွေက ဘကြီးတို့ ကိုင်းထဲက ထွက်တာတွေလား’

‘အေး ဒီမနက်ပိုင်း စောစောကမှ ကိုင်းထဲက နတ်ယူလာကြပြီးစည်းထားကြတာကွ။ ရွာထဲက ဈေးသည်တွေ သူတို့ ပြန်ရောင်းဖို့ လာဝယ်ကြလို့ အဆင်သင့် လုပ်ထားတာ’

‘ကောင်းတာပေါ့ ဘကြီးရယ် အဆင်ပြေတာပေါ့။ ကိုင်းကုန်တွေ မပေါ်သေးမီ အခုလိုအချိန်မှာ အခုလို ကိုင်းထဲ ထည့်စိုက်ထားတဲ့ ကုန်စိမ်းက အပိုင်ငွေ ရတာပေါ့’

‘အေး ဟုတ်တယ်ကွ။ ကိုယ့်ကိုင်းထဲမှာ သီးညှပ်အဖြစ် မုန်လာ၊ ချဉ်ပေါင်၊ ဆူးပန်းစတဲ့ သက်နုစားသုံးပင်တွေကို စိုက်သင့်တယ်။

ငါ ကိုင်းထဲဆင်းပြီး လုပ်ကိုင်ခဲ့တဲ့ အချိန်ကလဲ ကိုင်းထဲမှာ သီးညှပ်အဖြစ် ကုန်စိမ်းပင်တွေကို ထည့်စိုက်ခဲ့တာပဲ။ အပိုင်ငွေအဖြစ် အတော် အထောက်အကူရတာပေါ့ကွာ’

ဘကြီးပါတူ ပြောသည်မှာ မုန်ပါသည်။ ကျွန်တော်တို့ အသိအမြင်ဖြစ်ခဲ့ပါသည်။ ကျွန်တော်က...

‘ဒါနဲ့ ဘကြီး အခုဘကြီးတို့ကိုင်းထဲက ထွက်တဲ့ မုန်လာဥတွေက ကိုယ့်မျိုးနွဲကိုယ်ထားပြီး စိုက်တာလား။ ဝယ်စိုက်တဲ့ မျိုးတွေလား’

‘နှစ်တိုင်း စိုက်ခါနီးချိန်ကျမှ တို့အိမ်ကလူတွေ မြို့ကို သွားဝယ်ပြီး စိုက်တယ်ဆိုတာ သိရတယ်။ ကိုယ့်မျိုးနွဲကိုယ်စိုက်တာ မဟုတ်ဘူး’

‘အခုစိုက်တဲ့ မုန်လာဥမျိုးကို အပင်က မျိုးပြန်မယူဘူးလား’

‘ပြန်မယူကြဘူးကွ။ ဘကြီးလုပ်ခဲ့တုန်းကတော့ ကိုယ်စိုက်ပျိုးတဲ့အပင်ကပဲ မျိုးပြန်ထား။ ပြန်ယူပြီး ကိုယ့်မျိုးနွဲကိုယ်ပဲ စိုက်ခဲ့တယ်’

ဘကြီးပါတူ၏ စကားအရ မုန်လာဥမျိုးထားသည်နှင့်ပတ်သက်၍ စိတ်ဝင်စားသွားပြီး...

‘ဘကြီးရယ် ကျွန်တော်လဲ မျိုးဝယ်စိုက်ရတာပါပဲ။ ကိုယ့်မျိုးနွဲကိုယ် စိုက်ချင်ပါတယ်။ မျိုးမထားတတ်လို့ပါ။ ကိုယ်စိုက်တဲ့အပင်ကို ဘယ်လိုမျိုးပြန်

ရအောင် လုပ်သလဲဆိုတော့ ပြောပြပါလား ဘကြီး’

ကျွန်တော်က တောင်းဆိုလို၍ ဘကြီးပါတူက ပြောပြသည်မှာ...

‘အေး ဒီလိုကွ။ မုန်လာဥမျိုးကို ပျိုးစေ့ပြန်ရအောင် ဘယ်လို ထားသလဲဆိုတော့ မုန်လာဥတွေ ရှေးလာတဲ့အချိန်မှာ မုန်လာဥအလယ်လောက်ကနေ အောက်ခြေအရင်းပိုင်းအထိ တူရွင်းကလေးနဲ့ ထိုးခွဲပေးလိုက်။ မုန်လာဥ၍ အလယ်သားအထိ ခွဲရာပေးပြီး သင်းကွပ်ပေးတဲ့ သဘောပေါ့။

အဲဒီလို လုပ်ပေးလိုက်လို့ အပင်က ပထမသွားတုန်း ဆက်လက်ရှင်သန်ရင်းနဲ့ သူ့အပင်ကနေထွက်လာတဲ့ အသီးတွေဟာ အောင်မြင်တဲ့မျိုးစေ့တွေဖြစ်ပြီး ပျိုးပြန်ယူလို့ ရတာပေါ့ကွာ’

ကျွန်တော်သည် ဘကြီးပါတူပြောပြ၍ သဘောကျ နှစ်သက်သွားသည်။ ကျွန်တော်ကိုင်းထဲတွင်လည်း မုန်လာဥပင်တွေအနည်းငယ်စိုက်ပျိုးထားသည်။

ဘကြီးပါတူ ပြောသည့်အတိုင်း မျိုးထားသည့်နည်းကို လုပ်ကိုင်ကြည့်မည်။ အောင်မြင်မည်ဟုလည်း ယုံကြည်မိသည်။

ကျွန်တော်သည် မိမိသိလိုသည်ကို သိရှိရ၍ ကျေးဇူးတင် ဝမ်းသာစိတ်များ ဖြစ်လျက် ကျေနပ်စိတ်ဖြစ်ရင်း ဘကြီးပါတူအိမ်မှ ပြန်ခဲ့ပါသည်။

ကိုမောင်ကျော်လှိုင်(မအုပင်)

ထူးခြားဆန်းခြား

ဖြစ်ရပ်ဆန်းများ

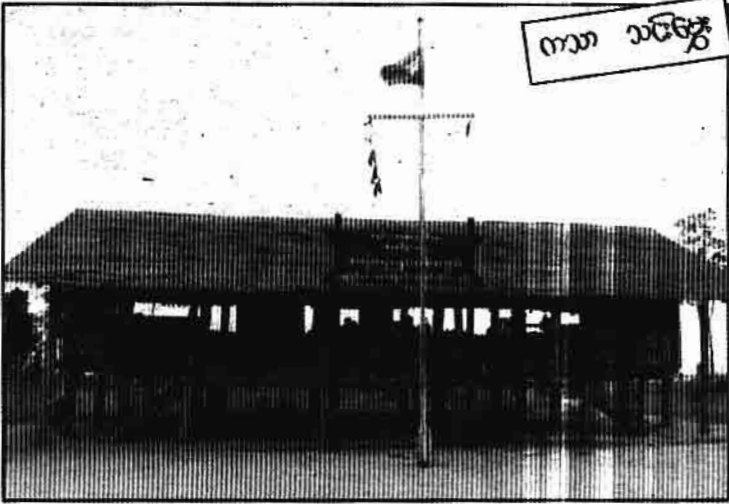
၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ ဖေဖော်ဝါရီလ၊ အမှတ်(၃၃၁)၊ စာမျက်နှာ(၂၃၆) နက္ခတ္တရောင်ခြည် မဂ္ဂဇင်းတွင် "မြေလှန်သူနှင့် ကတိမတည်သူတို့၏ နိဂုံး" ခေါင်းစဉ်ဖြင့် ဖြစ်ရပ်မှန်ကို ထုတ်ဖော်လေအမည်၊ ရွာအမည် လွှဲ၍ ရေးသားခဲ့ပါသည်။

ထိုဆောင်းပါးတွင် ပါသည့်အတိုင်း စာရေးသူ၏သမီးသည် ကသာမြို့နယ်၊ ဆောင်းရွာ မူလတန်းကျောင်းတွင် ဘာဝန်ထမ်းဆောင်နေရာမှ ပြောင်းရွှေ့လျှောက်လွှာ အလျှောက်မှားသဖြင့် ခွာ မတည်ရသေးသော်လည်း 'ရွာအမည်တပ်ထားပြီး ကြခင်းတွေကြားဆောက်ထားသော ရွှေပြည်သာ မူလတန်းကျောင်းသို့ ရောက်သွားခဲ့ပါသည်။

စာရေးသူကိုယ်တိုင် အငြိမ်းစား ဝန်ထမ်းဖြစ်၍ အားနေသဖြင့် သမီးထံသို့ တစ်လတစ်ခါ သွား၊ သွားပေးနေပါသည်။ ထိုရွာ ထိုကျောင်း ဖြစ်မြောက်ရေးအတွက် အားတက်သရော လုပ်ဆောင်နေသူ စေတနာရှင် ဦးဝင်းနိုင်တို့အိမ်သို့ အလည်အပတ် နေ့စဉ် သွားရာမှ ဦးဝင်းနိုင် ပြောပြသည့် ဖြစ်ရပ်မှန်အကြောင်း ဖြစ်ပါသည်။

ဤဆောင်းပါးပါ အကြောင်းအရာသည်လည်း ဦးဝင်းနိုင်တို့ ဆွေမျိုးမိသားစုတို့ ကိုယ်တိုင် ကြုံတွေ့ရသော ဖြစ်ရပ်မှန်ပင်ဖြစ်ကြောင်း စာရေးသူ ဝန်ခံပါသည်။

တတိယမြောက် ပြောကြားရန် တိုက်ဆိုင်လာသည်မှာ ၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ ဖော်လ၊ အမှတ်(၃၃၂)၊ စာမျက်နှာ(၂၉၅) နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းတွင်ပါသော ကြည်လိုင်(ရွှေကျ) ရေးသားသည့် "ဥစ္စာစောင့်၏ပဟေဠိ အဖြေညှိမိသူ" ခေါင်းစဉ်ပါ ဂန္ထီရဝတ္ထု

• စစ်ကိုင်းတိုင်းဒေသကြီး၊ ကသာမြို့နယ် စကားကုန်းအုပ်စု ဖွဲ့စည်းသော မူလတန်းကျောင်း ဖော်လီမဂ္ဂဇင်းရှိသော ကျောင်းဝင်းဖြစ်ပါသည်။

ကို ဖတ်ရသဖြင့် ဖြစ်ပါသည်။ ယခု သမီးရောက်နေသော ရွှေပြည်သာရွာ ဆိုသည်မှာ စကားကုန်းအုပ်စုထဲမှာရှိသော ယင်းခဲတောအတွင်း ဖြစ်ပါသည်။

ထိုဂန္ထီရဝတ္ထုတွင် စကားကုန်းရွာ၏ တောင်ဘက်တွင် သားမျိုးစုံစွာပေါ်တဲ့ ရက်မြိုင်ကြီးရှိပြီး စာရေးသူ(ကြည်လိုင်) အား ထိုတောကြီးအတွင်း ခေါ်သွားရာမှ လက်ဝတ်ရတနာမျိုးစုံ ဝတ်ထားပြီး နှာတံပေါ်ပေါ်နှင့် အမျိုးသမီးကို တွေ့ရ၏။ ထိုအမျိုးသမီးက...

'ဪ! တစ်ချိန်က မောင်တော် အပိုင်စားရတဲ့ ယင်းခဲမြို့နဲ့ ပြောက်တံဒါးကိုဆင်သင်္ဘောဆိပ်လေ' ဟု ပြောပါသည်။ အမှန်က ပုံနှိပ်မှားခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ ယင်းစဲ မဟုတ်ပါ။

ယင်းခဲတောကြီး ဖြစ်ပါသည်။ စာရေးသူတို့ငယ်စဉ်ကလည်း ယင်းခဲမြို့ဟောင်း ရှိခဲ့သည်ဟု ပါးစပ်ရာဝင်အရ သိခဲ့ပါသည်။

* * *

အင်္ဂလိပ်ဘာသာဖြင့် ပြောရန်

ဦးဝင်းနိုင်သည် ထူးဆန်းသော ဖြစ်ရပ်ကို ကြုံတွေ့ရသဖြင့် မှတ်မှတ် သားသားဖြစ်အောင် သူ၏ စာအုပ်ထဲတွင် ရေးမှတ်ထားပါသည်။ ဒိုင်ယာရီ စာအုပ်လိုမျိုး မဟုတ်ပါ။ ကြုံရာဆုံရာ မှတ်ထားသော ဗလားစာအုပ် ဖြစ်ပါသည်။

၁၃၆၇ ခုနှစ်၊ ဘန်ခူးလဆန်း(၄) ရက် (၂၀၀၅ ခုနှစ်) နေ့တွင် လေမုန်တိုင်း တိုက်လာသည်။ လေမုန်တိုင်းမှာ

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၁၈၅

ထူးထူးခြားခြား ဖြစ်သည်။ အနောက် တောင်လေဖြစ်သည်။ ဦးဝင်းနိုင်တို့ နေသော ကြမ်းတဲကို ခွဲပြီးတိုက်သဖြင့် အံ့ဩစွာ ကြည့်နေကြသည်။ တကယ် ဆို တစ်ပြင်လုံး တိုက်ခတ်သွားရမည် ဖြစ်သည်။

ထိုစဉ် တဲနှင့် အတောင်(၂၀၀)ခန့် အကွာရှိ အင်ပင်ကြီး လဲသွားသံကို ကြားလိုက်ကြရသည်။ ထိုအင်ပင်ကြီး မှာ တဲ၏ တောင်ဘက်တွင်ရှိပြီး လူကြီး တစ်ဖက်စာခန့် လုံးပတ်ရှိ၍ ရှည်ရှည် ပြန့်ပြန့်ဖြစ်သည်။

အင်ပင်ကြီး လဲကျသွားသည့် အသံ ကို ကြားရသဖြင့် တဲ၏ မီးဖိုဆောင်မှ ထွက်ကြည့်ကြရာ မြင်နေကျ အင်ပင် ကြီး မရှိတော့ကြောင်း သိရပြီး ကြပ် များ ကွယ်နေသဖြင့် အင်ပင်ကြီးကို လည်း မမြင်ကြရပါ။

လေမုန်တိုင်းသည် နေ့လယ်(၂) နာရီမှ ညနေ(၄)နာရီအထိ ကြာပါ သည်။ ညနေ (၄:၃၀)နာရီခန့်တွင် လေမုန်တိုင်းကြီး ငြိမ်သွားသောအခါ ဦးဝင်းနိုင်နှင့် ဦးလှဦးတို့ အင်ပင်ကြီး ရှိရာသို့ သွားကြည့်ကြပါသည်။

ဦးလှဦးမှာ ထိုစဉ်က ဦးဝင်းနိုင်နှင့် အတူနေသော ဦးဝင်းနိုင်၏ သူရင်းငှား ဖြစ်ပါသည်။

အင်ပင်ကြီး လဲနေသည်မှာ ထူးဆန်း ပါသည်။ အင်ပင်၏ အမြစ်ဆုံတစ်ခု လုံး မြေကြီးပေါ် ပေါ်လာ၍ ထိပ်အကိုင်း ဖျားဖျားက မြေကြီးကို ထောက်နေ သည်။ သစ်မြစ်ဆုံ ဖွာထွက်နေသော နေရာတွင် မြေကျင်းကြီး ဖြစ်နေသည်။

အင်ပင်ကြီး၏ သစ်ခက်ကလေးများ သစ်ရွက်များလည်း ကျိုးကြေ ပြန့်ကြဲ မနေသဖြင့် ထူးဆန်းနေသည်။

ပင်စည်ကြီးမှာလည်း တဖြောင့် တည်းဖြစ်ပြီး သစ်မြစ်နှင့် သစ်ကိုင်း

၁၈၆ နက္ခတ္တရာဇ်မြို့စည်မဂ္ဂဇင်း

• မဟာမိတ်တို့ရှိသော ကြမ်းတဲအတွင်းရှိ ထောင့်တန်း

ကြီးများ၏ ထောက်ထားမှုကြောင့် တန်းတန်းကြီးဖြစ်နေသည်။ မြေကြီး နှင့် လုံးဝ မထိပါ။

ဦးဝင်းနိုင်နှင့် ဦးလှဦးတို့သည် ထို အင်ပင်ကြီးပေါ်တက်ပြီး နံနံ့စပ်စပ် လျှောက်ကြည့်ခဲ့ကြပါသည်။

'တို့ကတော့ ပွတာပဲ။ သစ်ခိုးထုတ် တဲ့သူတွေ မသိခင် မနက်ဖြန်စောစော ဒီအင်ပင်ကြီးကို ခုတ်ယူထားလိုက်ရင် အိမ်တစ်ဆောင်စာတော့ ရမှာသေချာ တယ်'

ဟု နှစ်ယောက်သား ပြောကြပြီး ဝမ်းသာနေကြသည်။

ဦးဝင်းနိုင်၏ စိတ်ထဲတွင် မနက်ဖြန် ကျ ကိုညွှန်ရွှေပါ ခေါ်ပြီးဖြတ်ကြမယ် ဟု ဆုံးဖြတ်ထားလိုက်ပါသည်။

ဦးညွှန်ရွှေ ဆိုသူမှာ ဦးဝင်းနိုင်၏ အစ်မရင်းဖြစ်သူ မခင်သိန်း၏ ယောက်ျားဖြစ်သည်။ ကြံခင်း လာလုပ် ကြသူများဖြစ်၍ အရေးအကြောင်း ကြုံလျှင် ဝိုင်းဝန်းကူညီကြသူများ ဖြစ် သည်။

ဤသို့ဖြင့် နောက်တစ်နေ့စောစော ဦးအုန်းရွှေကို အကျိုးအကြောင်းပြော

ပြီး 'ခေါ်လာခဲ့သည်။ ထိုနောက် အင် ပင်ကြီးရှိရာသို့ လှူကြီးလှူငယ်၊ ဓားများ ယူပြီး သွားကြသည်။

အင်ပင်ကြီး လဲကျနေသည့် နေရာ ရောက်သော် မယုံကြည်နိုင်စရာ တွေ့ရ ပါသည်။ လဲကျနေသော အင်ပင်ကြီး တစ်ပင်လုံး အစအနပင် ရှာမတွေ့။ သစ်ကိုင်းသစ်ခက်များလည်း လုံးဝ မရှိပါ။

သစ်မြစ်ဆုံကြီး မြေကြီးမှ ကျွတ် ထွက်သဖြင့် မြစ်ပေါ်နေသော ချိုင့်ခွက် ကြီးလည်း မရှိတော့ဘဲ ပကတိမြေသား ဖြစ်နေသည်။ ကြပ်များမှာလည်း သစ်ပင်ပိ၍ ကျိုးကြေနေခြင်းမရှိ သစ်ပင်လဲရာ အရာလည်း ဖြစ်မနေ ရှိမြဲတိုင်းပင် ရှိနေသည်။

ဦးဝင်းနိုင် တစ်ယောက်တည်း သွားကြည့်သည် ဆိုလျှင်လည်း မျက်စိ မှောက်မှား၍လားဟု ပြောစရာ ဖြစ် မည်။ ယခုတော့ ဦးလှဦးပါ ကိုယ်တိုင် ကိုယ်ကျ တွေ့ခဲ့ကြရပြီးဖြစ်သည်။ ဦးညွှန်ရွှေက...

'မင်းတို့ကို တစ္ဆေမြောက်တယ်ကွာ မရှိတာကို အရှိလို့ မြင်တာဖြစ်မှာပဲ'

ဟု ပြောခဲ့ပါသည်။
ခက်သည်က ဦးဝင်းနိုင်ရော ဦးလှဦး
ပါ ထိုအင်ပင်ကြီးပေါ် တက်ကြည့်ပြီး
အရင်းအဖျား ပျောက်ကြည့်ခဲ့ကြ
သည်ဖြစ်၏။ ညနေဆိုသည်မှာ
အလင်ရောင် မပျောက်သေးမီဖြစ်ပြီး
ဖြစ်ပြီး မြင်မြင်ထင်ထင်ဖြစ်၍ တစ္ဆေ
ခြောက်သည်ဟု ပြောရအောင်က
လည်း မဖြစ်နိုင်။ ပဟေဠိသဖွယ် ဖြစ်
နေပါသည်။

ထို့ကြောင့် ဦးဝင်းနိုင်သည် မေ့မေ့
ပျောက်ပျောက် မဖြစ်အောင် စာနှင့်
ရေးမှတ်ထားခြင်းဖြစ်ပြီး စာရေးသူ
အား သူ မှတ်ထားသည်ကို ပြုလည်းပြု
ပြောလည်းပြောပါသည်။

စာရေးသူ၏ စိတ်ထဲတွင် (၂)
ယောက်စလုံး ပြောပြ၍သာ ယုံရပါ
သော်လည်း မယုံနိုင်စရာ “**ထူးခြား
ဆန်းပြားဖြစ်ရပ်ဆန်း**” ဟု မှတ်ချက်
ချလိုက်ပါသည်။

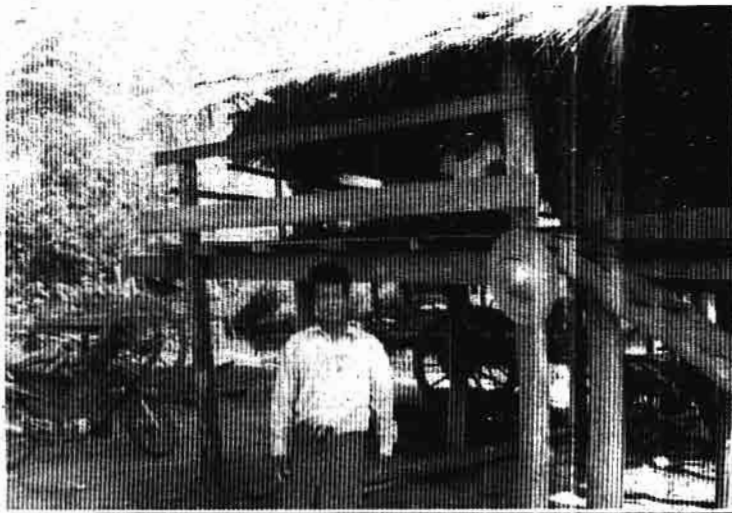
* * *

ထူးဆန်းသောဖရဲသီး စားကြရခြင်း

၁၃၆၇ ခုနှစ်တွင်သာဖြစ်သည်။
ဒါခေါင်လ နမ်းကြဲရန် ယခုရှိ စာသင်
ကျောင်းဝင်းနေရာသည် ဖုန်းဆိုးမြေ
ဖြစ်၍ ရှင်းလင်းကြပါသည်။ ယခု
စာသင်ကျောင်းနှင့် ဆရာမ နေအိမ်
အကြားတွင် ဖြစ်သည်။

ထိုစဉ်က သစ်ငုတ်ကြီးများ ရှိသည်။
ဆရာမ အိမ်၏ ခေါင်းရင်းဘက် (၁၅)
ဆခန့်အကွာတွင်ရှိ သစ်ငုတ်ကြီးမှာ
(၉)ပေခန့် မြင့်ပါသည်။ ထိုငုတ်ကြီး
ဆီသို့ ဦးညွန့်ရွှေက တက်တက်ပြီး
သူ့ကျွမ်းကျင်ကြည့်သည်။

စာသင်ကျောင်းနှင့် ဆရာမနေသော
အိမ်ကြားတွင်ရှိသော သစ်ငုတ်က
အစိတောင်သာသာခန့်သာ မြင့်ပြီး

◆ ဧည့်သည်သာ မူလတန်းကျောင်း အဖြစ် လူမှုဝန်ထမ်းချုပ်ကြီး
သစ်ပင်လဲခြားနှင့် ဖရဲသီး ရရှိသည်တို့ကို ပြောပြသော ဦးဝင်းနိုင် မိသားစုပုဂ္ဂိုလ်

ဂျာမဏီချုံ (ကုန်းမေဒါဟုလည်း
ခေါ်၊ ဝံသာနုပင်ဟုလည်းခေါ်)ကြီး
ရှိသည်။

နွေရာသီက မီးလောင်ထားသဖြင့်
အောက်ခြေတွင် ပြာများရှိသည်။
မီးလောင်ထားသော ချုံဖြစ်သည်။ ထို
ချုံကို ဦးလှဦးမှ ရှင်းရာ ပြာပုံထဲတွင်
မည်းမည်းအလုံးကြီးတစ်လုံးကို တွေ့ရ
သည်။

ဦးညွန့်ရွှေအား ခေါ်ပြပြီးနောက်
ဘာသီးကြီး ဖြစ်မည်လဲဟု မုန်းဆဲမရ
နိုင်ကြပါ။ ထိုအလုံးကြီးကိုယူပြီး ကွဲလူး
ထားသော အိုင်ထဲတွင် ဆေးလိုက်
ကြပါသည်။

အခွံက အစိမ်းပုပ်ရောင်ရှိသော
အလုံးကြီး ဖြစ်လာသည်။ နွေရာသီက
မီးလောင်ထားသဖြင့် မည်သည့်
နွယ်ပင်၊ သစ်ပင်လည်းမရှိဘဲ ပြာပုံထဲ
တွင်သာ ရှိနေသော ထိုအလုံးကြီးကို
ကြည့်ပြီး ဘာလုပ်ရမုန်းမသိ ဖြစ်နေ
ကြသည်။

နဂါးဥဆိုလျှင် ဖြူဖြူဖွေးဖွေး ဖြစ်နေ
ရမည်။ မြေဥဆိုလျှင်လည်း ယခုရှိသော

စိတ်တောင်းလောက် မကြီးနိုင်။
သို့ဖြင့် ထိုအလုံးကြီးကို ဦးဝင်းနိုင်
တို့တပေါ်သို့ ယူလာကြသည်။ ထို
အလုံးကြီးကို စူးစမ်းလိုသော စိတ်က
ပေါ်လာကြပါသည်။

အကောင် တစ်ကောင်ကောင်၏
ဥတော့ မဖြစ်နိုင်။ အခွံက အစိမ်းရောင်
ဖြစ်၍ အသီးလုံးကြီးတစ်လုံး ဖြစ်မည်
မှာ သေချာသည်ဟု တွက်ဆကြ
သည်။

ဦးလှဦးက ထိုသစ်သီးလုံးကြီးကို
ထက်ခြမ်းခွဲလိုက်ရာ နီရဲနေသော
အသားများ ပေါ်လာပြီး အရည်ရွှမ်းနေ
သည်။ ဖရဲသီးဖြစ်မှာ သေချာသည်။
သို့သော် အစေ့မပါ။ ပါသော အစေ့
ကလေးတွေကလည်း ပျော့ဖတ်ဖတ်
ကလေးများဖြစ်သည်။

ဦးလှဦးကပင် ဓားဦးနှင့်ထိုးပြီး
အသားကို စားကြည့်လိုက်ရာ ဦးဝင်းနိုင်
တို့အားလုံးက ဘာများ ပြောမလဲ၊
ဘာဖြစ်သွားမလဲဟု စူးစမ်းသော
အကြည့်ဖြင့် ကြည့်နေကြသည်။

‘ချိုလိုက်တာ ဖရဲသီးကြီးပါ’

▲ ဘင်္ဂါလီ လက်သတ္တလုပ်ကိုင်မှုကို ပြောသော ဦးဝင်းနိုင်နှင့် ဦးလှဦး

ဟု ဦးလှဦးကလည်း ပြောလိုက်ရာ တစ်အိမ်လုံး ဝိုင်းပြီး စိတ်ခြမ်းစားဖြစ် သွားကြပါသည်။ ကျန်တစ်ခြမ်းကို တော့ ဦးဝင်းနိုင်က အစ်မဖြစ်သူ မခင်သိန်းလည်း စားရအောင် ပေးလိုက် ပါသည်။

၂၀၀၉ ခုနှစ်တွင် ဖရေသီးရသော မြေကွက်တွင် တွဲဖက်မူလတန်း ကျောင်းဆောက်ပါသည်။ ဦးဝင်းနိုင်က မြေကွက်ကို ခေတ္တ လှူထားခြင်းဖြစ် သည်။

၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ ဇွန်လတွင် အမှတ် (၁၁၇) အစိုးရမူလတန်းကျောင်း ဖြစ် လာပြီး ဆရာမ နေရန် အိမ်လေး တစ်လုံး ဆောက်ပေးထားသည်။ စာရေးသူ၏သမီး ရောက်တော့ နေစရာ အိမ်အသင့် ဖြစ်နေပါပြီ။

ဤသို့ ထူးဆန်းသော ဖရေသီးကို ရပြီး စားကြရကြောင်းကို ဦးဝင်းနိုင်က ပြောပြရာ စာရေးသူအား ဆရာကြီး ပန်းချီဦးဘသော် ပြောခဲ့သော စကား ကို အမှတ်ရမိသွားပါသည်။

စာရေးသူတို့ ငယ်စဉ်က ကသာ အထက်တန်းကျောင်းတွင် ကာယ၊

ပန်းချီ၊ စက်မှု ဟူ၍ ဆရာကြီးများ ရှိကြပါသည်။

ပန်းချီဆရာကြီး ဦးဘသော်က ပန်းချီသင်ရင်း ရယ်စရာများ ပြောတတ် သဖြင့် ဆရာကြီး၏ အချိန်ရောက်လျှင် ပန်းချီသင်ရတာ ပျော်ကြပါသည်။

ကျွန်တော် ဝယ်ယူက ဆရာကြီးပြောတာ မှတ်မိတယ်။ ရွာအနည်တွေ ဘာတွေတော့ မသိတော့ဘူး။ ဘုန်းကြီးတစ်ပါးဟာ ရွာ အပြင်တော့ကျောင်းမှာ တစ်ပါးတည်းနေပြီး တရားအလုပ် လုပ်တယ်။ တရားအလုပ် ပျက်မှာစိုးလို့ လူတွေ သူ့ဆီ လာတာ မကြိုက်ဘူး မောင်းထုတ်တယ်။

ဒါနဲ့ အိမ်လေးတော့ ဘုန်းကြီးက ဒကာ ရင်းတွေလောက်တော့ လက်ခံယေယုံ ကြာကြာစကားမပြောဘူး။ တစ်နေ့ မနက် မှာ ငါ ဖရေသီးစားချင်တယ်လို့ ဒကာတွေကို ပြောသတဲ့ ဒကာတွေကလဲ ဒီအချိန် ဖရေ သီး မရှိတဲ့အချိန်ဆိုတော့ ဝယ်ယူကိုင်ဘူး ပေါ့။

ဒီယေယုံ နေ့အုပ်ဘုရားပေးအိမ်တံငါသည် တစ်ဦးက ပိုက်သံပြီသာတဲ့ ဖရေသီးတစ်လုံး ရသတဲ့ ဘုန်းကြီး ဘုန်းကြီးပေးချင်တယ်လို့ ပြောထားတယ်လို့ သိလို့ ဘုန်းကြီးဆီ ဖရေ

သီးလာကပ်သတဲ့။ ရွာသာတွေကလဲ ဒီအချိန် ဖရေသီးပေါင်းနဲ့ မဟုတ်တဲ့ ဘယ်လိုကတယ်လို့ ဆောင်းဆံ ရောက်လာသလဲပေါ့။ ဘုန်းကြီးရဲ့ သီလ သမာဓိ တန်ခိုးပဲဆိုပြီး ဘုန်းကြီးကို တော် တော်ကြိုက်သလိုကြိုက်သတဲ့။

ဟု စာရေးသူက ဆရာကြီး ဦးဘသော် ပြောထားသော စကားကို မှတ်မိသရွေ့ ဦးဝင်းနိုင်အား ပြောပြပါ သည်။

ထိုအခါ ဦးဝင်းနိုင်က... 'ဒါဆို ဆရာကြီး သိထားတဲ့ ဖရေသီး တောင့်တတဲ့ ဘုန်းကြီးဟာ ငါးတံလေး ဆရာတော်ပြောတဲ့ ဘုန်းကြီးပဲ ဖြစ်မှာပဲ ပါ'

ဟု ပြန်ပြောပါသည်။

'ငါးတံလေး ဆရာတော်ဆိုတာ မွေဗျူဟာမှာ သနွေ ဗုဒ္ဓဝါဒဆိုင်ရာ အမေးအဖြေ သုပ်နေတဲ့ ကသာနွေ ရွှေလီငါးတံဆရာတော်ကို ပြောတာ လား။ ကသာဆွေဝင်းအမည်နဲ့ဆို ကဗျာဆောင်းပါးတွေ ရေးတယ်ဆို သိရတယ်။ ဘွဲ့တော်ကိုတော့ မသိဘူး။

ဟု စာရေးသူက ပြန်ပြောပါသည်။ 'ဟုတ်ပါတယ် ဘွဲ့တော်က ဦးဝင်း မိန္ဒတဲ့'

'ဆရာတော် မိန္ဒသွားတာကိုဆို ပြောပြပါဦး'

'ဒီလို ဆရာကြီးရဲ့ ယခု ရှိနေတဲ့ မူလတန်းကျောင်းက ယာယီဆိုင် နောက် ရွာတည်ပြီးသွားရင် ကျောင်း မြေနေရာ သတ်မှတ်ပြီးတော့ ရွှေနေပါ။ ဒါပေမယ့် ဆရာကြီး သိတဲ့အတိုင်း ရွာက မတည်ရသေးတော့ ဖရေသီး ဘုန်းကြီးကျောင်းလို့လဲ မရှိသေးဘူး မဟုတ်လား။ ဒီတော့ အခါကြီးရက်ကြီး ကျရင် စကားကုန်း သပြေပင်ဆရာ တော်တွေကိုမင်းပြီး စာသင်ကျောင်း

ဆွမ်းကပ်ကြ၊ တရားနာကြ၊ ဥပုသ်
စောင့်ကြရတာပေါ့။

၁၃၇၄ ခုနှစ်၊ သီတင်းကျွတ်(၂၀၁၂
ခုနှစ်၊ အောက်တိုဘာလ)တုန်းက
ငါးတဲလေးဆရာတော်ကို သီတင်း
ကျွတ်လဆန်း(၁၄)ရက် ညအိပ်အမိ
ပင့်ပြီး တရားနာကြတယ်။ လပြည့်နေ့
ကျတော့ ရွာသားတွေအားလုံး သီလ
ယူကြတယ်။

ဆရာတော်ကို ထူးထူးခြားခြား
ဖရဲသီး စားရတဲ့အကြောင်း ပြောပြ
တယ်။ ဒီတော့ ဆရာတော်က ပြန်ပြော
တယ်။ ဘုန်းကြီးတို့ မမွေးဆင်ကပေါ့။
လူကြီးတွေ ပြောပြလို့ သိခဲ့ရတယ်။

ကသာမြို့ အရှေ့ဘက်ကမ်းက
ပုလွေရွှေရွာအောက်နားကနေ မြစ်
လက်တက်ဟာ အတွင်းထဲကို စီးဝင်
သွားတယ်။ ဆင်ကုန်း၊ ထောင့်တလီ၊
သပြေကုန်း၊ ကျားသေ၊ ကူးကာ ရွာတွေ
ကိုဖြတ်ပြီး ရွှေလီမြစ်ဝဖြစ်တဲ့ ဒေါင့်ကြီး
ရွာမှာ ဧရာဝတီမြစ်နဲ့ ပြန်ပေါင်းသွား
တယ်။ ကူးကာဆိုတာ အင်္ဂလိပ်ခေတ်
မှာ သစ်လုပ်ငန်းတွေ လုပ်တဲ့နေရာပဲ။

ကူးကာရွာရဲ့ အထက်နားမှာ
တဲကျောင်းလေးဆောက်ပြီး တစ်ပါး
တည်း တရားကျင့်နေတဲ့ ဘုန်းကြီး
တစ်ပါး ရှိခဲ့တယ်။ အဲဒီဘုန်းကြီးက
သီပေါက ပြောင်းခဲ့တာဖြစ်လို့ အဲဒီ
ဘုန်းကြီးကျောင်းကို သီပေါကျောင်းလို့
အမည်တွင်ခဲ့တယ်။

ဦးဝင်းနိုင်က ရှည်ရှည်ဝေးဝေးပြော
ပြီး ရပ်လိုက်သည်။

'ဟုတ်တယ် ကျွန်တော် သိတယ်။
ကျွန်တော် ဘွက်ရွာအလယ်တန်း
ကျောင်းအုပ် လုပ်တုန်းက အဲဒီရွာတွေ
ကို မကြာမကြာ ရောက်တယ်။ ခုတော့
အဲဒီသီပေါကျောင်းနဲ့ကပ်လျက် သပြေ
တုန်းရွာတောင် ဖြစ်နေပြီ။ သီပေါ

ဖရဲသီးတွေရှိခဲ့သော ကျောင်းနှင့် ဆရာမအေးမိကြား နေရာကို ပြဋ္ဌာန်းထား ဦးလှဦး

ကျောင်းကလဲ ရွာအိမ်ခြေ တိုး တိုးလာ
လို့ ကူးကာနဲ့လဲ 'မဝေးတော့ဘူး'
စာရေးသူက ဝင်ထောက်ပါသည်။
'သီပေါဆရာတော်ကြီးက တစ်ပါး
တည်းနေချင်တာဆိုတော့ ဒကာတွေ
ဒကာမတွေ လာတာ မကြိုက်တော့
မောင်းထုတ်၊ ရွာသားတွေ အကြိုက်လဲ
မလိုက်လျောတော့ ဘုန်းကြီးနဲ့ မတည့်
ကြဘူးပေါ့။

အမှန်က ဘုန်းကြီး သူ့ဘာသာ
တရားအပျက် မခံချင်လို့ ပြောတာဆို
တာကို ရွာသားတွေဟာ သဘော
မပေါက်ကြတာ ဖြစ်မှာပေါ့။

ဒါပေမယ့် ဘုန်းကြီး သက်တော်ကြီး
လာပြီဆိုတော့ ဘုန်းကြီးနားကပ်လို့ရ
တဲ့ ဒကာတွေက တစ်ပါးတည်းနေတာ
ဟာ ကျန်းမာရေးအတွက် စိုးရိမ်ရတယ်
လို့ ဖျောင်းဖျကြပြီး ကျောင်းဆောက်
ပေး။ ဦးပဉ္စင်း ကိုရင်တွေလဲ ရှိလားဆို
တော့ သီပေါကျောင်းဆိုပြီး ဖြစ်လာ
တယ်။

အဲဒီဆရာတော်ကြီးပါပဲ။ ပျံတော်မူ
ခါနီး ဒကာတွေကို ဖရဲသီးစားချင်တယ်
လို့ မိန့်သတဲ့။ ဒကာတွေဟာလဲ ဖရဲသီး

ဘယ်မှာရှာရမုန်း မသိဘူးပေါ့။

ဆရာတော်ကြီး ဖရဲသီး တောင့်တ
တာကို ရွာသားတချို့ သိကြမှာပါ။
အဲဒီမှာချောင်းထဲပိုက်ချပြီး ငါးဖမ်းတဲ့
တံငါသည်တစ်ယောက်က ချောင်းထဲ
မျောလာတဲ့ ဖရဲသီးကိုရတော့ ဘုန်းကြီး
တောင့်တနေတာလဲ သိလို့ ဘုန်းကြီး
ဆီ လာလှူလို့ ဆရာတော်ကြီး ဖရဲသီး
ဘုဉ်းပေးသွားရတယ်လို့ ပြောတယ်။
ဆရာတော်ကြီးရဲ့ သီလ သမာဓိ
တန်ခိုးဖြစ်မှာပေါ့လို့ မိန့်ကြားသွားတာ
သိခဲ့ရတယ်။

ပြီးတော့ ကျွန်တော်တို့ကိုလဲ
ပြောသွားသေးတယ်။ ဒီလို နတ်
ပေးတဲ့ ဖရဲသီးကို စားရတာဟာ
အလွန် ကံထူးတာပဲ။ ဒါကြောင့်
ဒကာဝင်းနိုင်တို့လဲ ငါးပါးသီလ
မြဲကြပါ။ ဗုဒ္ဓရဲ့တရားအဆုံးအမကိုလဲ
မမေ့ကြနဲ့လို့ သတိပေးသွားတယ်။

ဦးဝင်းနိုင် ပြောပြီးသွားသောအခါ
နတ်ပေးသော ဖရဲသီးကို စားကြရ
သဖြင့် တော်တော်ကံထူးတာပဲဟု
စိတ်ထဲမှ စာရေးသူ တွေးမိပါသည်။

* * *

မီးလုံးများ ပျံ့ကြသည့် ကျောင်း၏ တောင်ဘက်ရှိ သစ်ပင်များနေရာ

မီးလုံးပျံ့များကို တွေ့မြင်ကြရခြင်း

၁၃၇၄ ခုနှစ်၊ သီတင်းကျွတ်လဆန်း (၁၄)ရက်နေ့ည ငါးတဲလေးဆရာတော် တရားဟောသည့်ညက ဖြစ်ပါသည်။ မူလတန်းကျောင်းဆောင်က သေးသဖြင့် ဆရာတော် တရားဟောသည်ကို လာရောက် နာယူကြသော အနီးအနားဝန်းကျင်မှ တရားနာသူ များသောကြောင့် ကျောင်းပေါ်တွင်ပင် နေရာမဆုံပါ။ ကျောင်းအောက်မြေကြီးပေါ်ဖျာခင်းပြီး တရားနာကြရပါသည်။

ကျောင်းအောက်မှ တရားနာသူများတွင် ဦးလှဦးလည်း ပါသည်။ အခြားသူများကို ဦးလှဦး မမှတ်မိတော့ပါ။ တရားပွဲအစတွင် ကျောင်း၏ ကျောဘက်ဖြစ်သော ကျောင်းဝင်းတောင်ဘက်ခပ်လှမ်းလှမ်းရှိ ကြံခင်းများကြားရှိ ကြိုးတိုးကြဲတဲ သစ်ပင်များဆီမှ မီးလုံးကြီးတစ်လုံး ပျံ့တက်သွားသည်။

အပေါ်သို့ အတော်မြင့်မြင့် ရောက်ပြီးသောအခါ မီးလုံးငယ်များ လေး၊ ငါးလုံးခန့်ရှိသည်။ အပေါ်သို့ ပျံ့တက်ကြသည်။

ပြီးနောက် မီးလုံးကြီးနှင့်အတူ မီးလုံးငယ်များပါ အရှေ့ဘက် ကြံခင်းများရှိ ရာ လမ်းမကြီး လွန်သည်အထိ ပျံ့သွားပြီး ကျသွားသည်ကို ဦးလှဦးတို့ မြင်တွေ့ကြရသည်။

ဦးလှဦးသည် ဦးဝင်းနိုင်ထံ သူရင်းငှားမလုပ်တော့ဘဲ အိုးသစ်အိမ်သစ် ထူထောင်ပြီး တသီးတခြား နေပြီဖြစ်သော်လည်း ဦးဝင်းနိုင်က ဆရာတော်အား ဆွမ်းကပ် ဝေယျာဝစ္စ လုပ်ပေးရန် ပြောထားသဖြင့် နံနက်စောစော (၄) နာရီခန့် ထပြီး မျက်နှာသစ်နေစဉ် ညက ကျောင်း၏ အရှေ့အရပ်ဆီသို့ ပျံ့သွားကြသော မီးလုံးများ ပျံ့လာသည်ကို မြင်ရပါသည်။

ထိုအခါ ဦးလှဦး၏ တဲအိမ်တွင် တရားနာပြီး အိပ်ကြသော ဒေါ်ဗန်း၊ ဒေါ်ရွှေမိ၊ ဒေါ်ထွေးမိတို့လည်း နီးနေကြပြီဖြစ်၍ ခေါ်ပြရာ သူတို့သည် မြင်လိုက်ကြရပါသည်။

ဒေါ်ဗန်း၊ ဒေါ်ရွှေမိ၊ ဒေါ်ထွေးမိတို့မှာ မဘိမ်းမြို့နယ်၊ ကြန်နန်းမှော် ရတနာကျေးရွာမှ မိန်းမကြီးများ ဖြစ်ကြပြီး ငါးတဲလေးဆရာတော် တရား

ဟောသည်ကို နားကြားလိုကြပြီး တရားနာလာကြသူများအား ချင်းသုတ် လက်ဖက်သုပ် ဒါနပြုလိုကြသဖြင့် လာအိပ်ကြသူများ ဖြစ်ကြပါသည်။

သို့ဖြင့် ဦးလှဦးသည် မျက်နှာသစ်ပြီးနောက် ဆရာတော် ကျိန်းစက်ရာ စာသင်ကျောင်းသို့ လာခဲ့ပါသည်။ ကျောင်းဝင်းတစ်နေရာရှိ မြေကွက်လပ်တွင် ဆွမ်းချက်နေကြသော ဒေါ်ခင်မျိုး မြင့် အပါအဝင် မိန်းမကြီး လေး၊ ငါးယောက်လည်း ရောက်နေသည်။

မီးလုံးများကို မြင်တွေ့လိုက်သေးလားဟု ဦးလှဦးကမေးရာ ထိုမိန်းမကြီးများလည်း မြင်တွေ့လိုက်ကြကြောင်း ပြောကြပါသည်။

'မီးလုံးကြီးတွေကို ဘယ်လို တွေ့လဲ'

ဟု စာရေးသူက မေးလိုက်ရာ...

'မီးလုံးကြီးက တစ်လုံးတည်းပါ။ ကျွန်တော်တွေက သေးသေးတွေ၊ မီးလုံးတွေ၊ အရောင်က စိမ်းပြာနီရောင်တွေလိုပဲ။

ညက တွေ့တာက ဆရာတော်ရဲ့ တရားသံက အသံချောက်နဲ့ပို့ ဘာသံမှ မကြားရဘဲ ပယ် ပနက်မှာ တွေ့ရတဲ့ မီးလုံးတွေက ဖျတ်ဖျတ်ဖျတ်ဖျတ်နဲ့ မြည်သံလို ကြားရတယ်။ ပြီးတော့ မီးလုံးတွေက ညက ပျံ့တက်တဲ့ နေရာမှာပဲ ပြန်ကျကြတယ်' ဟု ဦးလှဦးက ပြောပြပါသည်။

'နေ့လယ် အေးအေးဆေးဆေး ဆရာတော်နဲ့ စကားပြောကြတော့ ဖရဲသီးများတွေ တဲ့အကြောင်း၊ ညက မီးလုံးများ ပျံ့တဲ့အကြောင်း လျှောက်ထားဖြစ်တယ်။

ဖရဲသီးတွေအကြောင်း ပြောတော့ ဆရာတော် ပြန်ပြောတာကို ပြောပြီး အခု မီးလုံးတွေ ပျံ့တက်တဲ့အကြောင်း ပြောတော့ ဆရာတော်က "မြင်အိမ်

မမြင်အပ်သော သတ္တဝါတွေဆိုတာ အမျိုးမျိုး ရှိကြတယ်။ မယုံလဲ မရှိကြနဲ့။ သူတို့ကို ကိုယ်ပြုခဲ့တဲ့ ကုသိုလ်တွေကို သတိရတိုင်း အမျှပေးဝေပါ။ သူတို့က ကိုယ့်ကို မနှောင့်ယှက်ကြဘူးပေါ့” လို့ မိန့်ကြားခဲ့တယ်

ဟု ဦးဝင်းနိုင်က ပြောပြပါသည်။
စာရေးသူသည် မီးလုံးများ တောက်ကစားကာ ပုံသန်းကြသည်ကို အကြိမ်ကြိမ် တွေ့ဖူးပါသည်။ မီးလုံးများမှာ ကစားသည်မဟုတ်၍ စုန်းမီးတောက်ကာ မဖြစ်နိုင်ပါ။

ဥစ္စာစောင့်များ သိုက်ပြောင်းသည်ဆိုလျှင်လည်း နံနက်တွင် မိမိတို့နေရာသို့ ပြန်လာကြသည်ဆို၍ စဉ်းစားစရာပင်။ ထို့နောက် မီးလုံးများ ပျံကြသည်ကို လုံးဝ မတွေ့ရတော့ဟုလည်း ပြောကြပါသည်။

* * *

အုတ်ကျီးအုတ်ပဲ့ ငွေပြားများ
ရရှိကြခြင်း

ဦးဝင်းနိုင်၊ ဦးလှဦး၊ ဦးပိုင်(လက်ရှိ သူရင်းငှား)တို့နှင့် စာရေးသူတို့ အထက်ပါ တွေ့ကြုံခဲ့ရသည်များကို ပြောပြနေကြစဉ် ကိုမောင်ဇော် ရောက်လာသည်။ ဦးဝင်းနိုင်က...

‘ဆရာကြီးကို တွေ့ကြုံခဲ့ရတာတွေ ပြောပြနေတာ’

ဟု ပြန်လည်ပြောပြသောအခါ ဦးမောင်ဇော်က...

‘ကျွန်တော်တံဆိပ်ကိစ္စ တွင်းတူးတော့ နေ့အုတ်ကျီးအုတ်ပဲ့တွေ တွေ့တယ်။ ဝွေပိုက်ဆံပြား တစ်ခုလဲ ရတယ်။ စဉ့်သုတ်ထားတဲ့ ရေကောင်လဲရတယ်။ ခုတော့ နှိုတော့ဘူး။ ကလေးတွေဆော့လို့ ပျောက်တုန်းပဲ’
ဟု ပြောပါသည်။

ထိုအခါ ဦးဝင်းနိုင်ကလည်း...
‘ဟုတ်တယ် ငွေပြားပိုင်းလေးတစ်ခု ရဖူးတယ်။ သမီးဆော့လို့ ပျောက်သွားပြီ’

ဟု ပြောပါသည်။ ဦးလှဦး၊ ဦးပိုင်တို့ကလည်း ကြံခင်းထွန်ခင်း အုတ်ကျီးအုတ်ပဲ့များ ထွန်မိကြောင်း ပြောကြပါသည်။

စာရေးသူသည် ဤသို့ သူတို့ ပြောပြသည်ကို မကျေနပ်သဖြင့် ရွာထဲသို့ အလည်ရောက်သောအခါ ကျောင်းသားမိဘများနှင့်တွေ့တိုင်း အုတ်ကျီးအုတ်ပဲ့များ တွေ့မတွေ့၊ ထူးဆန်းသော ပစ္စည်းများရမရ မေးကြည့်ပါသည်။
ကျောင်းကော်မတီဥက္ကဋ္ဌ ဦးဝင်းနိုင်က...

‘ကျွန်တော်အစ်မ၊ ယောက်ဖဖြစ်တဲ့ ဦးထွန်းဆွေ+အိမ်မှာတို့ရဲ့တံ တိုက်တုန်းက ပြေးကြီးတစ်တောင်အနက်မှာ အုတ်ကျီးအုတ်ပဲ့များ တွေ့ခဲ့ရတယ်’

ဟု ပြောပြပါသည်။ စာရေးသူက လိုက်လံစုံစမ်းသောအခါ “တွေ့တာတော့မှန်တယ် ဘယ်ရောက်ကုန်ပြီမသိရ” ဟုသာ ဖြေကြပါသည်။

ထို့ကြောင့် အုတ်ကျီးအုတ်ပဲ့ ငွေပြားများ ရရှိသည် ဆိုခြင်းမှာ အပြောအရသာ ဖြစ်ပြီး လက်တွေ့ ဓာတ်ပုံရိုက်မပြနိုင်ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ထို့ကြောင့် ဦးဝင်းနိုင်အား နောင်ကို ထူးထူးခြားခြား တွေ့ထားလျှင် သိမ်းထားပေးပါရန် မှာထားပါသည်။

သို့မှသာ သမိုင်းအထောက်အထား ပြုနိုင်မည် ဖြစ်ပါသည်။

ကသာ သင်းမွေး

စာမျက်နှာ (၁၉၂) မှ အဆက်

✦ **ကြက်နှစ်ဖွား**
လာဘ်လာဘာ
ရွှင်လန်းနိုင်ကြသည်။ ဖခင်၏ ဆွေမျိုးသာချင်းများတွင်းသူမက်စွပေါ်ပေါက်မည်။ ပျော်ရွှင်ကြည်နူးဖွယ် အမှတ်တရ ပွဲနေကလေးများ ဆင်နွဲ့ဖြစ်မည်။
ကံတိုက်လုပ်ငန်း အကျိုးပေးသန်သောကာလဖြစ်သည်။ ထီး၊ ခမောက်၊ ဦးဆောင်းတန်ဆာ လက်ဆောင်ရက်နီးရှိသည်။

✦ **ခွေးနှစ်ဖွား**
ရာထူးအလုပ်အကိုင်
တိုးတက်ဖြစ်ထွန်းမည်။ လူအများက အထင်ကြီး လေးစားခြင်း ခံရဖွယ်ရှိသည်။ အမွေအနှစ်ရက်နီးရှိသည်။ နေအိမ်ဂေဟာတွင် ဧည့်ကောင်းစောင်ကောင်းများဖြင့် စည်ကားနေတတ်သည်။ တယ်လီဖုန်း စကားပြောစက် လက်ဆောင်ရနိုင်သည်။ လုံမပျိုတို့ ခင်ပွန်းရဖွယ်ရှိသည်။

✦ **ဇကုနှစ်ဖွား**
လုပ်ငန်းအသစ်
စီမံကိန်းအသစ် အစပျိုးခြင်း အောင်မြင်ဖြစ်ထွန်းမည်။ လွင်ပြင်ကျယ်ဒေသများသို့ အလည်အပတ် သွားရဖွယ် ရှိသည်။
ကြွေထည်မြေထည် တွင်းထွက် ပစ္စည်းများနှင့် ပတ်သက်၍ အကျိုးအမြတ် ရရှိနိုင်သည်။ အစာအိမ်နှင့် ပတ်သက်သော ဝေဒနာများ သတိပြုကာကွယ်ပါ။

ဤလတွင် ကံကြမ္မာနိမ့်ပါးနေသူများသည် အင်္ဂါနေ့ ညနေပိုင်းတွင် အရိပ်ရ သစ်ပင်တစ်ပင် စိုက်ပျိုးကာ ရှင်သန်စေရန် ရေလောင်းပြုစုပေးပါ။ ပါပအကျိုးဆက်များ ပြေလျော့ပျောက်ကွယ်သွားပါလိမ့်မည်။

ကြံအောင်သမျှ အောင်မြင်ကြပါစေ

ဟုဂျင်းစီ

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၁၉၁

❖ ကြွက်နှစ်ဖွား

မကျွမ်းကျင်သော နေရာ၊ စီးပွားရေး လုပ်ငန်းများတွင် မြေစမ်းခရမ်းပျိုး စမ်းသပ်လုပ်ကိုင်ခြင်း ကြောင့် ငွေကြေးဥစ္စာ ယုတ်လျော့နိုင် သည်။

အိမ်ခြံမြေ လုံခြုံရေး သတိပြုဆောင် ရွက်ပါ။ ပျိုရွယ်သူတို့ ချစ်မှုရေးရာတွင် အဟန့်အတား အနှောင့်အယှက် ကြုံရဖွယ်ရှိသည်။

❖ နွားနှစ်ဖွား

အယုံသွင်း လိမ်ညှာခြင်း သတိထား ရှောင်ရှားပါ။ ပြောစကား ဆိုစကား အရာမဝင်သော ကာလဖြစ်၍ လူအများနှင့် ငြင်းခုံပြောဆိုခြင်းကို ဆင်ခြင်သင့်သည်။

နားနှင့် ပတ်သက်သော ဝေဒနာများ ခံစားရတတ်သည်။ မြစ်ကူးချောင်းခြား ရေလမ်းခရီး သွားလာရာတွင် ကျန်းမာ ရေး အထူးဂရုစိုက်သင့်သည်။

❖ ကျားနှစ်ဖွား

ပတ်ဝန်းကျင်မှ လေးစား ယုံကြည်မှုကို ခံယူရတတ်သည်။ မိတ်ဆွေ အသိုင်းအဝန်းအတွင်းရှိ ပြဿနာကိစ္စများတွင် ခုံသမားမိလူကြီး အဖြစ် ကိုင်တွယ် ဆုံးဖြတ်ပေးရန် ရှိသည်။

အခြေအရံ လက်အောက်ငယ်သား ရက်နီးရှိသည်။ သစ်၊ဝါး၊ကြိမ်နှင့် သစ်တောထွက် ပစ္စည်းများနှင့် ပတ်သက်၍ အကျိုးအမြတ် ရရှိတတ် ပါသည်။

❖ ယုန်နှစ်ဖွား

အခက်အခဲ ကြုံရပါက ကူညီ ထောက်ပံ့သူ ရရှိနိုင်သည်။ မိခင်၏ ဆွေမျိုးသားချင်းများအတွင်း သာရေးနာရေးကိစ္စ ပေါ်ပေါက်၍

၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ စက်တင်ဘာလအတွင်း ပုံရိပ်ရှင်တို့၏

ကံကြမ္မာ

ဟုဂျင်စီ (Hu Jin Zhi)

ငွေအား လူအားဖြင့် ကူညီရက်နီးရှိ သည်။

မျက်စိနှင့် ပတ်သက်သော ဝေဒနာ များ ကြုံတင်ကာကွယ်ကုသပါ။ အထည်အလိပ်နှင့် ပတ်သက်၍ အကျိုး ပေးနိုင်သည်။

❖ နဂါးနှစ်ဖွား

ဩဇာတိက္ကမ ကျဆင်းနိုင်သော ကာလဖြစ်၍ အပြောအဆို ဆင်ခြင် သင့်သည်။

ဖိမ်ခံပစ္စည်းများ ပျောက်ဆုံးပျက်စီး နိုင်သည်။ အအေးမိနာစေးခြင်း၊ ရေမွန်း ခြင်းနှင့် ဆိုးဆေးများ၏ အန္တရာယ်ကို သတိထားပါ။

အိမ်ရှင်မများမှာ ခင်ပွန်းသည်နှင့် အချင်းများနိုင်သည်။ အိမ်ထောင်ဦးစီး တို့မှာ သားသမီးအတွက် ရတက်ပွေ ရဖွယ်ရှိသည်။

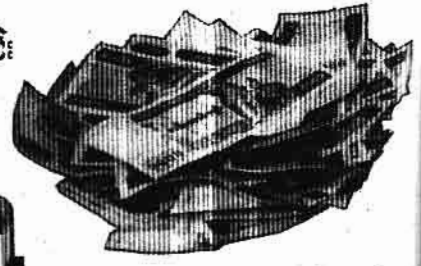
❖ မြွေနှစ်ဖွား

အတွေ့အကြုံ အသိပညာ တိုးပွား နိုင်သည်။ အေးချမ်းဆိတ်ငြိမ်သော ပတ်ဝန်းကျင်၊ နေရာဌာနများသို့ သွား ရောက်ရတတ်သည်။

အထည်အလိပ်နှင့် ဖက်ရှင်ပစ္စည်း များ ဆက်စပ်၍ အကျိုးအမြတ် ရရှိ နိုင်သည်။

မိခင်အတွက် ဂုဏ်တက်ရလိမ့်မည်။

ယွန်းထည်၊ နီ၊ဝါး၊ကြိမ်ထည် ပစ္စည်း များ လက်ဆောင်ရက်နီးရှိသည်။

❖ မြင်းနှစ်ဖွား

ရင်ဆိုင်ကြုံတွေ့နေရ သော အခက်အခဲများ ပြေလည်သွား မည်။ မိတ်ဆွေအပေါင်းအသင်းနှင့် ရပ်ရေးရွာရေးကိစ္စများတွင် တက်ကြွ စွာ ပါဝင်လုပ်ကိုင်ဖြစ်မည်။

ငွေကြေး အစုအပုံလိုက် ရက်နီး မရှိသော်လည်း ငွေကြေးလာဘ်လာဘ ကလေးများ ဝေဝေဆာဆာ ရှိနေတတ် သည်။

ရှေးဟောင်းပစ္စည်း သစ်တောထွက် ပစ္စည်းများ ဝင်ကိန်းရှိသည်။

❖ ဆိတ်နှစ်ဖွား

နေထိုင်မှု အဆင့်အတန်း တိုးမြှင့်လာမည်။ သတင်းကောင်းများ ကြားရတတ်သည်။ ရပ်ဝေးပြည်မှ အဆက်အသွယ်များ ရရှိနိုင်သည်။ ကျောက်ကပ် ဆီးအိမ်နှင့် ပတ်သက် သော ဝေဒနာများ သတိထားပါ။

ဇနီးသည်များသည် ယောက်ဖထံမှ ခင်ပွန်းသည်များသည် ယောက်ျား (ယောက်ျားသူ)ထံမှ လက်ဆောင် လက်ခံရက်နီးရှိသည်။

❖ မျောက်နှစ်ဖွား

ငွေကြေး စိုစိုပြည်ပြည် ရှိနိုင်သည်။ လေ့လာမှတ်သားထားသော အထက် အသိပညာများကြောင့် ငွေကြေး ထိစ ထွာထွာတို့ မကြာခဏ ရရှိနိုင် သည်။

အစွမ်းထက်သည်

သိကြားမင်းမန္တန်

ရှင် (သာစည်)

“ကိစ္စမြားမြောင်း ဤလူ့ဘောင်”
ဆိုစကားအတိုင်း လူအများစုတွင်
ပုဂ္ဂိုလ်ရေး၊ လူမှုရေး၊ စီးပွားရေးနှင့်
အခြားရေးရာတို့ကြောင့် မနာလိုမှု၊
ဝန်တိုမှု၊ ရန်လိုမှု စသည့် အတိုက်
အခိုက်များ အထိုက်အလျောက် ရှိလာ
တတ်ကြပါသည်။

စီးပွားရေးကို အပြိုင်အဆိုင် လုပ်နေ
ကြသော ယနေ့ကာလတွင် အဆိုပါ
အန္တရာယ်မရှိမိသော တရားများ ပိုပွားလိမ့်
မည်ထင်ပါသည်။

နေ့စဉ်ထုတ် သတင်းစာများတွင်
အမွေကိစ္စ၊ မြေကိစ္စ၊ အိမ်ကိစ္စ၊ သား
ရေးသမီးရေး၊ လင်ရေးမယားရေး
ငွေရေးကြေးရေးမှစ၍ ကုန်အမှတ်
အမှတ်ကိစ္စ၊ စက်ရုံအလုပ်ရုံကိစ္စ
အစရှိသော ကိစ္စများကို ဖတ်ရှု
နေခြင်းဖြင့် သိနိုင်ပါသည်။

စာရေးသူကိုယ်တိုင်လည်း လောဘ
ဒေါသ ထူပြောပြီး အလွယ်တကူ
ချိန်များတတ်သည် သပိတ်ကျင်းမြို့
နယ်မှ ချောင်းကြီး၊ ကွင်းသုံးဆယ်၊
အင်္ဂသေ၊ ဖက်ရှည် စသော ရွှေတော
ရွာတွက်ရပ်များတွင် အလုပ် လုပ်ခဲ့ဖူး
ပါသည်။

ရွှေတောအရပ်သို့ လာကြသူများမှာ
သူသည်မြေကြိုက် ရတနာကို ရယူ
ပြီးနောက်လည်း လောဘ အခြေခံဖြင့်
အနယ်နယ်အရပ်ရပ်မှ လာရောက်
အုပ်ကိုင်ကြသည့် လူပေါင်းစုံ ဖက်မ
သားများဖြစ်၍ တစ်ယောက်ကိုတစ်
ယောက် သည်းခံမှု အားနည်းကြ
ပါသည်။

လောဘသိမ်းမှ ဒေါသသိမ်းသို့ အလွယ်
တကူ ကူးစက် လောင်ကျွမ်းတတ်ကြ
ပြီး အသေးအဖွဲ့ ကိစ္စလေးကအစ
အုပ်တပြက် ဓားတပြက် ဖြစ်ကြ

သည်။ ထစ်ခနဲ ဆိုသည်နှင့် ထိုးကြ
ကြိတ်ကြ ခုတ်ကြထစ်ကြ ရန်ပြုတတ်
ကြသည်။

အထူးသဖြင့် လုပ်ကွက်ကိစ္စ၊
နယ်နိမိတ်ကိစ္စ၊ အင်း(ရွှေရာရန်တူး
သည့် နှစ်တောင်ပတ်လည်ကျင်း)
ကိစ္စ၊ ခေါင်းသား(အင်းအနက်တွင်
ရွှေပါသည် မြေကျောက်(ဖြန်း)ရိုရာ
မြေကြော၊ ကျောက်ကြောကိုလိုက်၍
လိုက်ခေါင်း)ကိစ္စ၊ အင်းပြုလုပ်ငန်း၊
မုန်စုပ်လုပ်ငန်းနှင့် ပတ်သက်သည့်
ကိစ္စများတွင် လေလံပိုင်းအချင်းချင်း၊
အစုရှယ်ယာအချင်းချင်း၊ လုပ်သား
အချင်းချင်း အငြင်းပွားကြ၊ အချင်းများ
ကြ၊ ရန်ပြီးထားတတ်ကြသည်။ တရား
တပေါင် ဖြစ်ကြရသည်။

တစ်ခါတစ်ရံ အကောက်ဉာဏ်ဖြင့်
လုပ်ကြကြသည်အထိ ဖြစ်ကြသည်။
ထိုသို့ လူလူချင်း ရန်များရသည့်အထဲ
အင်းပြုခြင်း၊ ခေါင်းသားပြုခြင်း၊
ကျောက်ပိခြင်း၊ သစ်ပင်ပိခြင်း၊ ရေနစ်
ခြင်းတို့ကြောင့် အသက်ဆုံးရှုံးရသော
သဘာဝ ဘေးရန်များကလည်း ပေါ်လှ
ဘိ၏။

ရွှေတောတွင် အလုပ် လုပ်ခဲ့သည့်
ကာလအတွင်း ထိုသို့သော အတိုက်
အခိုက် ရန်မျိုးစုံကို စာရေးသူကိုယ်တိုင်
မတွေ့မဟုတ် တွေ့ခဲ့ရသည်။ မကြုံ
မဟုတ် ကြုံခဲ့ရပါသည်။ သို့သော်
မတုန်လှုပ်ခဲ့ရပါ။ တွေ့ကြုံရသမျှ
အခက်အခဲအားလုံးကို အလွယ်ပင်
ကျော်လွှားနိုင်ခဲ့ရသည်ချည်း ဖြစ်ခဲ့ပါ

သည်။
အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ရန်အမျိုး
မျိုးကို အလိုလို ပျောက်ပျက်ကြေမှု
သွားစေသည့် မန္တန်ကြောင့်ဟု ယုံကြည်
ပါသည်။ ထိုမန္တန်ကို လွန်ခဲ့သည့်
နှစ်ပေါင်း(၃၀)ကျော်က ကျိုက္ကလဲ့စေတီ
ကုန်းတော်ပေါ်က ရပါသည်။ သိကြား
မင်းမန္တန်ဟု ခေါ်ပါသည်။

ပေးသူမှာ သူတော်စင်တစ်ဦးဖြစ်၍
ရသူမှာ စာရေးသူ၏ မိခင်ကြီးဖြစ်
သည်။ မိခင်ကြီးမှ တစ်ဆင့် လက်ဆင့်
ကမ်းပေးခဲ့ရာ စာရေးသူသည် မန္တန်
ရသည့် အချိန်မှစပြီး နေ့စဉ် ယုံယုံ
ကြည်ကြည် ရွတ်ဆိုခဲ့ရာ ယနေ့တိုင်
ဖြစ်သည်။

မိခင်ကြီးမှာ ထိုအချိန်က သူ့သား
ကြီး(စာရေးသူ၏အစ်ကို) အမှုနှင့်
ပတ်သက်၍ သောကမီး တောက်နေ
ချိန်ဖြစ်ရာ ရန်ကုန်သို့ လာပြီး ဘုရား
စုံဖူးသည်။

ကျိုက္ကလဲ့ဘုရား အရောက်တွင်
သူတော်စင်တစ်ယောက်က သူ့လက်
ရေးနှင့် ရေးထားသည့် သိကြားမင်း
မန္တန်ပါ စာရွက်တစ်ရွက်ကို မိခင်ကြီး
အားပေး၍ ယုံကြည်စွာ ရွတ်ဆိုရန်
မှာကြားပြီး ကုန်းတော်ပေါ်မှ ဆင်းသွား

သည်။ မိခင်ကြီးက တောင်းခံခြင်း မရှိဘဲ သူ့အလိုလို ပေးခြင်းဖြစ်သည်။

မိခင်ဖြစ်သူက သူ့သားကို ကယ်တင်နိုင်အောင် သူတော်ကောင်း သူတော်မြတ်များက ချီးမြှောက်ခြင်း ဖြစ်မည်ဟု ယုံကြည်သွားပြီး လေးလေး နက်နက် ယုံယုံကြည်ကြည်ဖြင့် မန္တန် စာရွက်ကို ဘုရားစင်ပေါ် တင်လှူ ထားပြီး နေ့စဉ် ဝတ်မပျက် ရွတ်ဆိုခဲ့ သည်။

အစ်ကိုကြီး၏အမှုမှာ နိုင်ငံတော်နှင့် ပတ်သက်၍ ကြီးလေးလှသည်။ ပြစ်မှု ထင်ရှားပါက သေဒဏ်နှင့် တစ်သက် တစ်ကျွန်း ပြစ်ဒဏ်ခံရမည့် အမှုကြီး ဖြစ်သည်။ ရှစ်လခန့် ကြာသောအခါ အစ်ကိုကြီးနှင့်တကွ ခွဲချက်တင်ခံထား ရသူအားလုံး ကွင်းလုံးကျွတ်သွား သည်။

သက်ဆိုင်ရာဌာနမှ ဆက်လက် တာဝန်ထမ်းရန် မသင့်တော်သဖြင့် အငြိမ်းစားယူခွင့် ပေးလိုက်သည်ဟု အမိန့်ထုတ်ပြန်ပြီး အငြိမ်းစားလစာ (ပင်စင်)ပင် ပေးလိုက်သေးသည်။

ခေါင်းဆောင်သူ တစ်ယောက်သာ ကြီးမိန့်ခံရသည်။ ထိုသူမှာလည်း ရှေး ဘဝက အဖို့ပါလာသူသာ ဖြစ်မည် ထင်ပါသည်။ သိကြားမင်းမန္တန်၏ အစွမ်းထက်မှုမှာ အံ့ဩဖွယ် ကောင်း လေစွ။

စာရေးသူ၏ ကိုယ်တွေ့ကြုံရမှုကို လည်း တင်ပြလိုပါသည်။ ဖက်ရှည် ရွှေကွက်ရပ်တွင်နေစဉ် အနီးအနားမှ မုန်စုပ်အင်း ပြို့မှုဖြစ်ပွားသဖြင့် သွား ရောက်ကြည့်ရှုရာ အင်းတစ်အင်းလုံး ရွံ့ပြင်ကြီး ဖြစ်နေသည်။ လူသူ မတွေ့ရ အားလုံး နစ်မြှုပ်နေသည်။

ဘေးအင်းများမှ ရေရပ်စက်များနှင့်

ရွံ့နွံများကို ရေပန်းထိုးဆယ်ကြရာ အင်းလုပ်သားလေးယောက် ပေါ်လာ သည်။ သို့သော် တစ်ယောက်မှ အသက်မရှင်ကြ။ တစ်ယောက်ကို တစ်ယောက် ဖက်၍ သနားဖွယ်ရာ သေနေကြသည်။

ထိုအဖြစ်အပျက်ကို မြင်ပြီး စာရေးသူ စိတ်ထိခိုက် တုန်လှုပ်သွား သည်။ ကိုယ့်အင်းတွင် ထိုအဖြစ်ဆိုးမျိုး ကြုံပါကဆိုသည့် အတွေးဖြင့် စိတ် မချမ်းမသာ ဖြစ်ရသည်။ ကိုယ့်အင်း သားများကို သတိပေးရသည်။ စာရေး သူ၏ အင်းလုပ်သားများမှာ ကယား ပြည်နယ်၊ လွိုင်ကော်မှ ကယားတိုင်း ရင်းသားများ များသည်။ လူပေါင်း(၂၀) ခန့်တွင် ဗမာနစ်ယောက်ခန့်သာ ပါသည်။

သူတို့သည် လောဝိတရေအား လျှပ်စစ် တည်ဆောက်ရေးလုပ်ငန်း တွင် လုပ်ကိုင်ဖူးသူများဖြစ်၍ လူတိုင်း လိုတွင် ဖိုင်ဘာဦးထုပ်များပါသည်။ လုပ်ငန်းခွင်ဝင်ရာ၌ အမြဲ ဦးထုပ် ဆောင်းထားတတ်ကြသဖြင့် တစ်မျိုး စိတ်အေးရသည်။

ဖက်ရှည်မှ ပြောင်းပြီး ကွင်းသုံးဆယ် ရွှေကွက်ရပ်တွင် မုန်စုပ်အင်းဖော် ဆောင်ရွက်ကြသည်။ ရွှေတက်မဆိုးပါ အဆင်ပြေသည်။ တစ်နေ့တွင် ကယား ပြည်နယ်မှ စိုးမျိုးဆိုသည့် လူငယ်က ရေပန်းထိုး၍ ဖြူးရှာနေသည်။ သူ့ခေါင်းပေါ်တွင် ဖိုင်ဘာဦးထုပ် ဆောင်းထားသည်။

မကြာမီ “သဲအော့တွေပြိုပြို၊ သဲအော့တွေပြိုပြို” ဆိုသည့် အသံကြား ၍ ပြေးကြည့်ရာ စိုးမျိုးကို မတွေ့ရ တော့ပါ။ အားလုံး သဲပုံကြီး ဖြစ်နေ သည်။ ဘာလုပ်ရမှန်းလည်း မသိပါ။

ရှုတ်တရက် မှင်တက်မိသွားသည်။ ရင်တွေ တုန်နေသည်။

ကံကောင်းထောက်မစွာ စိုးမျိုးက သဲပြင်အောက်မှ ရေပန်းထိုးပြီး တက် လာသည်။ သဲပိနေစဉ် မျက်နှာနားမှ ဦးထုပ်နှင့်လွတ်ရာ သဲပြင်ကို ရေပန်း ထိုးပြီး ထွက်လာရကြောင်း ပြောပြ သဖြင့် ဝမ်းသာကြရသည်။ အလှမ်း ဝေးနေသည့် ရေရပ်စက်ကို မပိတ်မိ သည်က ကုသိုလ်ကံ ကောင်းသွား သည်။

စာရေးသူ အထင်မှာ သိကြားမင်း မန္တန်က အသက်အန္တရာယ်ကို ကာ ကွယ်ပေးခဲ့ခြင်း ဖြစ်မည်ဟု ယုံကြည် မိပါသည်။ သို့ပါ၍ ဘေးရန်အန္တရာယ် နှင့် တရားတပေါင် ရင်ဆိုင်နေကြရ သူများအတွက် ကုသိုလ်ပြုပါမည်။

သိကြားမင်းမန္တန်မှာ ရွတ်ဆိုရ လွယ်ကူပါသည်။ မန္တန်ရွတ်ဆိုမည့်သူ သည် မရွတ်ဆိုမီ ဘုရားရှေ့တွင် ငါးပါး သီလခံယူပါ။ ပြီးလျှင် အရပ်ဆယ်မျက် နှာကို စည်းချါပါ။

အရပ်(၁၀)မျက်နှာမှာ...

တနင်္ဂနွေထောင့် (အရှေ့မြောက် ထောင့်)၊ တနင်္လာအရပ်(အရှေ့ အရပ်)၊ အင်္ဂါထောင့်(အရှေ့တောင် ထောင့်)၊ ဗုဒ္ဓဟူးအရပ်(တောင်အရပ်)၊ ကြာသပတေးအရပ် (အနောက် အရပ်)၊ ရာဟုထောင့်(အနောက် မြောက်ထောင့်)၊ သောကြာအရပ် (မြောက်အရပ်)၊ အထက်အရပ်၊ အောက်အရပ်တို့ ဖြစ်သည်။

စည်းချရာတွင် ကျော်မရွတ်ရပါ။ စည်းလွတ်သွားမည်။ စည်းပေါက်သည် ဟုခေါ်သည်။ မိမိမွေးနံအရပ်မှ စတင် စည်းချ မိမိမွေးနံအရပ်တွင် ဆုံးပါ။ အရပ်ဆယ်မျက်နှာ စည်းချါတာမှာ

အောက်ပါအတိုင်း ဖြစ်ပါသည်။

အရပ်ဆယ်မျက်နှာ စဉ်းချင်သူ

- ၁။ သဗ္ဗေဗုဒ္ဓါ ကုဒ္ဒိပတ္တာ၊ ပစ္စေကာနဉ္စ ယာက္ကုဒ္ဓိ၊
အရဟန္တာနဉ္စ တေဇေန ရက္ခံ ဗန္ဓာမိ သပ္ပဿော။
(ကုဒ္ဒိ-တန်ခိုးကြီးခြင်း၊ ၁-နွေ၊ အရှေ့မြောက်)
- ၂။ သဗ္ဗေဗုဒ္ဓါ ဝေပတ္တာ၊ ပစ္စေကာနဉ္စ ယောဓေယော၊
အရဟန္တာနဉ္စ တေဇေန ရက္ခံ ဗန္ဓာမိ သပ္ပဿော။
(ဝေပ-ဘေးမရှိခြင်း၊ ၂-လာ၊ အရှေ့)
- ၃။ သဗ္ဗေဗုဒ္ဓါ ဇယပတ္တာ၊ ပစ္စေကာနဉ္စ ယောဇယော၊
အရဟန္တာနဉ္စ တေဇေန ရက္ခံ ဗန္ဓာမိ သပ္ပဿော။
(ဇယ-အောင်မြင်ခြင်း၊ ၃-ဂါ၊ အရှေ့တောင်)
- ၄။ သဗ္ဗေဗုဒ္ဓါ လာဘပတ္တာ၊ ပစ္စေကာနဉ္စ ယောလာဘော၊
အရဟန္တာနဉ္စ တေဇေန ရက္ခံ ဗန္ဓာမိ သပ္ပဿော။
(လာဘ-လာဘ်ပေါခြင်း၊ ၄-ဟူ၊ တောင်အရပ်)
- ၅။ သဗ္ဗေဗုဒ္ဓါ တေဇပတ္တာ၊ ပစ္စေကာနဉ္စ ယောတေဇော၊
အရဟန္တာနဉ္စ တေဇေန ရက္ခံ ဗန္ဓာမိ သပ္ပဿော။
(တေဇ-ဘုန်းကြီးခြင်း၊ ၅-စနေ၊ အနောက်တောင်)
- ၆။ သဗ္ဗေဗုဒ္ဓါ ဝလပတ္တာ၊ ပစ္စေကာနဉ္စ ယံဝလံ၊
အရဟန္တာနဉ္စ တေဇေန ရက္ခံ ဗန္ဓာမိ သပ္ပဿော။
(ဝလ-စွမ်းအားကြီးခြင်း၊ ၆-တေး၊ အနောက်အရပ်)
- ၇။ သဗ္ဗေဗုဒ္ဓါ ယသပတ္တာ၊ ပစ္စေကာနဉ္စ ယောယသော၊
အရဟန္တာနဉ္စ တေဇေန ရက္ခံ ဗန္ဓာမိ သပ္ပဿော။
(ယသ-အခြေအခံများခြင်း၊ ၇-ရာဟု၊ အနောက်မြောက်)
- ၈။ သဗ္ဗေဗုဒ္ဓါ သီရိပတ္တာ၊ ပစ္စေကာနဉ္စ ယာသီရိ၊
အရဟန္တာနဉ္စ တေဇေန ရက္ခံ ဗန္ဓာမိ သပ္ပဿော။
(သီရိ-ကျက်သရေရှိခြင်း၊ ၈-ကြာ၊ မြောက်အရပ်)
- ၉။ သဗ္ဗေဗုဒ္ဓါ ဈာနပတ္တာ၊ ပစ္စေကာနဉ္စ ယံဈာနံ၊
အရဟန္တာနဉ္စ တေဇေန ရက္ခံ ဗန္ဓာမိ သပ္ပဿော။
(ဈာန-မြင့်မြတ်ခြင်း၊ ၉-အထက်အရပ်၊ ကောင်းကင်)
- ၁၀။ သဗ္ဗေဗုဒ္ဓါ နိစ္စပတ္တာ၊ ပစ္စေကာနဉ္စ ယံနိစ္စံ၊
အရဟန္တာနဉ္စ တေဇေန ရက္ခံ ဗန္ဓာမိ သပ္ပဿော။
(နိစ္စ-တည်မြဲခြင်း၊ ၁၀-အောက်အရပ်၊ မြေ)

အနက်

- ၁။ သဗ္ဗေဗုဒ္ဓါ - ခပ်သိမ်းသော ဘုရားရှင်တို့သည်။ ကုဒ္ဒိပတ္တာ - တန်ခိုးတော်နှင့် ပြည့်စုံတော်မူကြ ကုန်၏။ ပစ္စေကာနဉ္စ - ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ အရှင်မြတ်တို့အား လည်းကောင်း။ အရဟန္တာနဉ္စ - ရဟန္တာအရှင်မြတ် တို့အားလည်းကောင်း။ ယာက္ကုဒ္ဓိ - အကြင် တန်ခိုးတော်သည်။ အတ္ထိ - ရှိပါပေ၏။ တေသံ - ထို ဘုရားပစ္စေကဗုဒ္ဓါ ရဟန္တာ အရှင် မြတ်တို့၏။ တေဇေန - တန်ခိုး တော်အားဖြင့်၊ ရက္ခံ - အစောင့် အရှောက်ကို၊ ဗန္ဓာမိ - ဖွဲ့ပါ၏။
- ၂။ သဗ္ဗေဗုဒ္ဓါ - ခပ်သိမ်းသော ဘုရားရှင်တို့သည်။ ဝေပပတ္တာ - ငြိမ်းချမ်းခြင်းသို့ ရောက်တော်မူကြ ကုန်၏။ ပစ္စေကာနဉ္စ - ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ အရှင်မြတ်တို့အား လည်းကောင်း။ အရဟန္တာနဉ္စ - ရဟန္တာအရှင်မြတ် တို့အားလည်းကောင်း။ ယော ဝေယော - အကြင် ငြိမ်းချမ်းခြင်း သည်။ အတ္ထိ - ရှိပါပေ၏။ တေသံ - ထို ဘုရားပစ္စေကဗုဒ္ဓါ ရဟန္တာ အရှင်မြတ်တို့၏။ တေဇေန - တန်ခိုး တော်အားဖြင့်၊ ရက္ခံ - အစောင့် အရှောက်ကို၊ ဗန္ဓာမိ - ဖွဲ့ပါ၏။
- ၃။ သဗ္ဗေဗုဒ္ဓါ - ခပ်သိမ်းသော ဘုရားရှင်တို့သည်။ ဇယပတ္တာ - အောင်ခြင်းသို့ ရောက်တော်မူကြ ကုန်၏။ ပစ္စေကာနဉ္စ - ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ အရှင်မြတ်တို့အား လည်းကောင်း။ အရဟန္တာနဉ္စ - ရဟန္တာအရှင်မြတ် တို့အားလည်းကောင်း။ ယော ဝေယော - အကြင် အောင်မြင်ခြင်း သည်။ အတ္ထိ - ရှိပါပေ၏။ တေသံ - ထို ဘုရားပစ္စေကဗုဒ္ဓါ ရဟန္တာ အရှင်မြတ်တို့၏။ တေဇေန - နက္ခတ္တဇရာဇ်ခြင်္သေ့မဂ္ဂဇာတ်၊ ၁၉၅

ခက်ခဲသော ပါဠိအသံထွက်	ယာက္ကုဒ္ဓိ = ယာအိတ်မိ
သဗ္ဗေဗုဒ္ဓါ = သပ်ပေဗုတ်မိ	အရဟန္တာနဉ္စ = အရဟန်တာနင်စ
ကုဒ္ဒိပတ္တာ = အိတ်မိပတ်တာ	ရက္ခံဗန္ဓာမိ = ရက်ခံဗန်ဒါမိ
ပစ္စေကာနဉ္စ = ပစ်စေကာနင်စ	သပ္ပဿော = သပ်ပသော

တန်ခိုးတော်အားဖြင့်၊ ရက္ခ-
အစောင့်အရှောက်ကို၊ ဗန္ဓာမိ-
ဖွဲ့ပါ၏။

၄။ သဗ္ဗေပုဒ္ဓါ - ခပ်သိမ်းသော
ဘုရားရှင်တို့သည်၊ လာဘပတ္တာ-
လာဘ်လာဘနှင့် ပြည့်စုံတော်မူ
ကြကုန်၏။ ပစ္စေကာနဉ္စ-ပစ္စေက
ပုဒ္ဓါအရှင်မြတ်တို့အား လည်း
ကောင်း၊ အရဟန္တာနဉ္စ-ရဟန္တာ
အရှင်မြတ်တို့အား လည်းကောင်း၊
ယောလာဘော-အကြင် လာဘ်
ရခြင်းသည်၊ အတ္ထိ-ရှိပါပေ၏။
တေသံ - ထိုဘုရားပစ္စေကပုဒ္ဓါ
ရဟန္တာ အရှင်မြတ်တို့၏၊
တေဇေန-တန်ခိုးတော်အားဖြင့်၊
ရက္ခ - အစောင့်အရှောက်ကို၊
ဗန္ဓာမိ-ဖွဲ့ပါ၏။

၅။ သဗ္ဗေပုဒ္ဓါ - ခပ်သိမ်းသော
ဘုရားရှင်တို့သည်၊ တေပေတ္တာ-
တန်ခိုးတော်နှင့် ပြည့်စုံတော်မူ
ကြကုန်၏။ ပစ္စေကာနဉ္စ-ပစ္စေက
ပုဒ္ဓါအရှင်မြတ်တို့အား လည်း
ကောင်း၊ အရဟန္တာနဉ္စ-ရဟန္တာ
အရှင်မြတ်တို့အား လည်းကောင်း၊
ယောတေဇော- အကြင် ထက်
မြက်ခြင်း တန်ခိုးတော်သည်၊
အတ္ထိ-ရှိပါပေ၏။

တေသံ - ထိုဘုရားပစ္စေကပုဒ္ဓါ
ရဟန္တာ အရှင်မြတ်တို့၏၊ တေဇေန-
တန်ခိုးတော်အားဖြင့်၊ ရက္ခ- အစောင့်
အရှောက်ကို၊ ဗန္ဓာမိ-ဖွဲ့ပါ၏။

၆။ သဗ္ဗေပုဒ္ဓါ - ခပ်သိမ်းသော
ဘုရားရှင်တို့သည်၊ ဗလပတ္တာ-
စွမ်းအားတော်နှင့် ပြည့်စုံတော်မူ
ကြကုန်၏။ ပစ္စေကာနဉ္စ-ပစ္စေက
ပုဒ္ဓါအရှင်မြတ်တို့အား လည်း
ကောင်း၊ အရဟန္တာနဉ္စ-ရဟန္တာ
အရှင်မြတ်တို့အား လည်းကောင်း။

ယံဗလံ - အကြင် စွမ်းအားတော်
သည်၊ အတ္ထိ-ရှိပါပေ၏။

တေသံ - ထိုဘုရားပစ္စေကပုဒ္ဓါ
ရဟန္တာ အရှင်မြတ်တို့၏၊ တေဇေန-
တန်ခိုးတော်အားဖြင့်၊ ရက္ခ- အစောင့်
အရှောက်ကို၊ ဗန္ဓာမိ-ဖွဲ့ပါ၏။

၇။ သဗ္ဗေပုဒ္ဓါ - ခပ်သိမ်းသော
ဘုရားရှင်တို့သည်၊ ယသပတ္တာ-
အခြံအရံ အကျော်အစောနှင့်
ပြည့်စုံတော်မူကြကုန်၏။ ပစ္စေကာ
နဉ္စ-ပစ္စေက ပုဒ္ဓါအရှင်မြတ်တို့
အား လည်းကောင်း၊ အရဟန္တာ
နဉ္စ- ရဟန္တာအရှင်မြတ်တို့အား
လည်းကောင်း၊ ယောယသော-
အကြင် အခြံအရံ အကျော်စော
သည်၊ အတ္ထိ-ရှိပါပေ၏။

တေသံ - ထိုဘုရားပစ္စေကပုဒ္ဓါ
ရဟန္တာ အရှင်မြတ်တို့၏၊ တေဇေန-
တန်ခိုးတော်အားဖြင့်၊ ရက္ခ- အစောင့်
အရှောက်ကို၊ ဗန္ဓာမိ-ဖွဲ့ပါ၏။

၈။ သဗ္ဗေပုဒ္ဓါ - ခပ်သိမ်းသော
ဘုရားရှင်တို့သည်၊ သိရိပတ္တာ-
ကျက်သရေနှင့် ပြည့်စုံတော်မူကြ
ကုန်၏။ ပစ္စေကာနဉ္စ-ပစ္စေကပုဒ္ဓါ
အရှင်မြတ်တို့အား လည်းကောင်း၊
အရဟန္တာနဉ္စ-ရဟန္တာအရှင်မြတ်
တို့အား လည်းကောင်း၊ ယာသိရိ
- အကြင် ကျက်သရေသည်၊
အတ္ထိ-ရှိပါပေ၏။ တေသံ -
ထိုဘုရားပစ္စေကပုဒ္ဓါ ရဟန္တာအရှင်
မြတ်တို့၏၊ တေဇေန-တန်ခိုး
တော်အားဖြင့်၊ ရက္ခ- အစောင့်
အရှောက်ကို၊ ဗန္ဓာမိ-ဖွဲ့ပါ၏။

၉။ သဗ္ဗေပုဒ္ဓါ - ခပ်သိမ်းသော
ဘုရားရှင်တို့သည်၊ ရာနပတ္တာ-
စူးစူးစိုက်စိုက် စွဲပိုက်မြဲမြဲ ရှုအား
သန်သည့် ရာနနှင့် ပြည့်စုံတော်မူ
ကြကုန်၏။ ပစ္စေကာနဉ္စ-ပစ္စေက

ပုဒ္ဓါအရှင်မြတ်တို့အား လည်း
ကောင်း၊ အရဟန္တာနဉ္စ-ရဟန္တာ
အရှင်မြတ်တို့အား လည်းကောင်း။

ပုဒ္ဓါအရှင်မြတ်တို့အား လည်း
ကောင်း၊ အရဟန္တာနဉ္စ- ရဟန္တာ
အရှင်မြတ်တို့အား လည်းကောင်း၊
ယံရျာနံ- အကြင် ရာနသည်၊
အတ္ထိ-ရှိပါပေ၏။

တေသံ - ထိုဘုရားပစ္စေကပုဒ္ဓါ
ရဟန္တာအရှင် မြတ်တို့၏၊ တေဇေန-
တန်ခိုးတော်အားဖြင့်၊ ရက္ခ- အစောင့်
အရှောက်ကို၊ ဗန္ဓာမိ-ဖွဲ့ပါ၏။

၁၀။ သဗ္ဗေပုဒ္ဓါ - ခပ်သိမ်းသော
ဘုရားရှင်တို့သည်၊ နိစ္စပတ္တာ-
မြဲမြဲခြင်းနှင့် ပြည့်စုံတော်မူကြကုန်
၏။ ပစ္စေကာနဉ္စ-ပစ္စေကပုဒ္ဓါ
အရှင်မြတ်တို့အား လည်းကောင်း၊
အရဟန္တာနဉ္စ- ရဟန္တာအရှင်မြတ်
တို့အား လည်းကောင်း၊ ယံနိစ္စံ-
အကြင် မြဲမြဲသော သဘောတရား
သည်၊ အတ္ထိ-ရှိပါပေ၏။

တေသံ - ထိုဘုရား ပစ္စေကပုဒ္ဓါ
ရဟန္တာ အရှင်မြတ်တို့၏၊ တေဇေန-
တန်ခိုးတော်အားဖြင့်၊ ရက္ခ- အစောင့်
အရှောက်ကို၊ ဗန္ဓာမိ-ဖွဲ့ပါ၏။

[ဤဂါထာတော်များ ပါဠိအနက်ကို
နက္ခတ္တဇာန်ခြည်ပဂ္ဂဝင်နှင့် ပါရဝိပဂ္ဂဝင်
တို့၏ ပါဠိအယ်ဒီတာဆရာကြီး ဦးသန်း
အောင်ရွှေ မွှောစရိယ(မဟာဝဂ္ဂါဒိမြန်မာ
ဂုဏ်ထူး) ဒီဃဘာထက-ဒီဃနိကာယ
ကောဝိဒ(နိကာယဝိပလ)မှ ပြန်ဆိုပေး
ပါသည်။]

အရပ်ဆယ်မျက်နှာ စည်းချက်ထာ
ရွတ်ဆိုရာတွင် သက်ဆိုင်သည့် မိမိ
အိမ်၊ ဆိုင်၊ စတိုး၊ ကုမ္ပဏီ၊ ခြံဝင်း၊
စက်ရုံ၊ အလုပ်ရုံဝင်း၊ လယ်ခင်း
ယာခင်းလုပ်ကွက်၊ နယ်နိမိတ်တို့၏
အကျယ်အဝန်းအလိုက် မိမိ ရွတ်ဆိုရာ
အရပ်ကိုသာ အာရုံပြု၍ မွေးနေ့စည်းချ
ဂါထာကို စ,ရွတ်ပါ။

ပြီးလျှင် မွေးနေ့အရပ်စဉ်အတိုင်း

မွေးနေ့ဂါထာများကို ပတ်လည် ဆက်
ရွတ်သွားပြီး မိမိမွေးနေ့အရပ်တွင် မွေးနေ့
ဂါထာကို ထပ်မံရွတ်ဆို စဉ်းထပ်ပါ။
ပြီးမှ အမှတ်စဉ်(၉)နှင့် (၁၀)၊ မိုးနှင့်မြေ
အထက်အရပ်၊ အောက်အရပ် ဂါထာ
တို့ရွတ်ပြီး စဉ်းပိတ်ပါ။

**ဥပမာ ။ တနင်္ဂနွေသားသမီး ဖြစ်
ပါက မွေးနေ့အရပ်(အရှေ့မြောက်)မှ
ရွတ်ပြီး အရပ်စဉ်အရ တနင်္လာ
(အရှေ့)၊ အင်္ဂါ(အရှေ့တောင်)၊ ဗုဒ္ဓဟူး
(တောင်)၊ စနေ(အနောက်တောင်)၊
ကြာသပတေး(အနောက်)၊ ရာဟု
(အနောက်မြောက်)၊ သောကြာ
(မြောက်)၊ မိမိမွေးနေ့အရပ်(အရှေ့
မြောက်တွင်) မွေးနေ့ဂါထာကို ထပ်
ရွတ်ရန် ဖြစ်ပါသည်။
ပြီးမှ အမှတ်စဉ်(၉)၊ (၁၀)ကို
ရွတ်ပါ။ ကျန်မွေးနေ့သားသမီးများ
သည်လည်း မိမိမွေးနေ့အရပ်မှ ထိုနည်း
အတိုင်း ရွတ်ဖတ်ကြရန် ဖြစ်ပါသည်။
ဤသို့ပြုပါက သိကြားမင်းမန္တန်ကို
ရွတ်ဆိုနိုင်ပါပြီ။**

သိကြားမင်းမန္တန်

ဥပမာ...သက္ကဿ ဝဇီရာဝံ
ယထာ သိနေရ ယတ္တဏေ
ယာရေယျ ပိဗ္ဗတရေဝံ
သဗ္ဗထဒ္ဓံ ပိဗေယျကံ။
ခက်ခဲသော ပါဠိအသံထွက်
ဥပမာ = အုမ်
သက္ကဿ = သက်ကတ်သ
မတ္တဏေ = မတ်ထကေ
ပိဗ္ဗာ = ပိတ်ဇာ
သဗ္ဗထဒ္ဓံ = သပ်ဗထတ်ဝံ
အနက်အဓိပ္ပာယ်
သက္ကဿ-သိကြားမင်း၏၊ ဝဇီရာ
ဝံ-ဝရဇိန်လက်နက် မိုးကြိုးစက်
သည်၊ ယထာ-အကြင်အခါ၌၊
သိနေရ မတ္တဏေ-မြင်းမိုရ်တောင်
မင်းကို၊ ပဟာရေယျ-ပစ်ချခြားအံ့၊
ပိဗ္ဗာတရေဝံ - တစ်ချက်တည်း
ဖောက်ထွင်းအောင် စွမ်းနိုင်သကဲ့သို့၊
သဗ္ဗထဒ္ဓံ-အလုံးစုံသော ရန်အပေါင်း
တို့ကို၊ ပိဗေယျကံ-အောင်စွမ်းနိုင်ရာ

၏။
သိကြားမင်းမန္တန်ကို ရွတ်ဖတ်တော့
မည်ဆိုလျှင် ရန်ဖက် မိတ်ဖက်၏ ရွတ်ကို
မိမိအာရုံတွင် ထင်မြင်လာအောင်
အာရုံစူးစိုက်ပါ။ ထင်မြင်လာလျှင်
သိကြားမင်းမန္တန်ကို (၉)ခေါက်၊ (၁၈)
ခေါက်၊ (၂၇)ခေါက်၊ (၃၆)ခေါက်
စသဖြင့် မိမိ အလိုရှိသလို ဌာန်ကရိုက်
ကျကျ ရွတ်ဖတ်ပါ။ အနက်ကို ရွတ်ဖတ်
ရန် မလိုပါ။ အနက်အဓိပ္ပာယ်ကို
သိထားရန်သာ လိုပါသည်။
သိကြားမင်းမန္တန်ကို ရွတ်ဖတ်ခြင်း
၏ အကျိုးကျေးဇူးမှာ ဘေးရန်
အန္တရာယ်မှန်သမျှကို နိုင်သည်။ ဘေး
ရန် အန္တရာယ်မှန်သမျှ ပ.ပျောက်စေ
သည်။ ဘေးရန်အန္တရာယ် မှန်သရွေ့
မယုံကြည်နိုင်လောက်အောင် အလိလိ
ချုပ်ငြိမ်းသွားသည်ကို ကိုယ်တွေ့
သိရှိပါလိမ့်မည်။

စိတ်ထားမှန်ဖြင့်...

နော်(သာစည်)

စာမျက်နှာ (၁၉၈)မှ အဆက်

ထိုက်ရာ ဝင်းခြံတံခါး သံချောင်းများသည် တချွင်ချွင်မည်၍
ဖြူပေါ်ပုံ ကျပါလေရာလား...။
ခြံဝင်းတံခါး မနီးမဝေးတွင် ကလေးခိုးသူမှ ထိတ်လန့်ပြီး
လေးကို အောက်ချထား၍ ထွက်ပြေးသည်။
မြေးကလေးအောင်ရာဇာမှ “အာ အာ” ဟု အော်ခိုသံ
ကြားလိုက်သည်နှင့် ဘရာမောင်သည် ဝင်းတံခါးအပေါက်
၌ စာဦးအသင့်ပြင်၍ ငုံ့လျှိုးဝင်လိုက်ပြီး မြေးကလေး
အောင်ရာဇာအား ဘယ်လက်ဖြင့် တင်းတင်းကျပ်ကျပ်ချီ၍
ထွက်ပြေးကြီးကြီးကို ဆုပ်ကိုင်လျက် ဝင်းတံခါး
အောက်တံခါးအပေါက်မှ ပြန်လည် ထွက်လာခဲ့ပါသည်။
ဘရာမောင်၏ မျက်နှာသည် ယုံကြည်မှုအပြည့်နှင့် မာန်ဝင့်
ရွတ် သားအချစ် မြေးအနစ်ပေကို...။

မှတ်ချက် ။ သံတစ်ပိဿာကို မီးနပ်အောင် မီးပေး
တူရိုက်သံပြာ ခွာပြီး (၇၀)ကျပ်သား ကျန်လျှင် အထက်
သံချပ်သတ်နည်းလမ်းပါ စတုပညာကျပ်ပိဿာကို ကံရာ
အင်တွဲ ထပ်မြဲ နုနင်း ခိုလှုံချပ်နင်းလော့ဆိုသည့်အတိုင်း
ထုံး စေကံသာ ဆား လက်ချား ဆေးဒန်း ဒုတ္တာဆေး
ထိမြင့်ဆေးထားတင်ပါက ဓားအရောင်ထွက်၍ သံချောင်း
ကို ခုတ်လျှင် ပြတ်သည်ဟု မှတ်သားရဖူးပါသည်။
[ခိုလှုံကြီးကျင်မောင် (မော်ကွန်းဝင် ပထမဆင့်၏)
လူငယ်များ ရေခန်းအကြမ်းစကားပိုင်းတွင် ပြောခဲ့သည်
များကို ဤစာချုပ်ဖြင့် မှတ်တမ်းပြုပါသည်။]

အောင်လှသန်း (မင်းဘူး)

ဘယ်လယ်သံမှို၊ ကြောင်အင်္ကျီကို ကောင်းဆိုးပစ္စည်း ထိုးသည့်ဆေးကား ယင်ဆိပ်အဖွဲ့စိန်ယနှင့် ဒွီအလက်ချား ပေါင်းသုံးပါးကို ကျိတ်ငြားပျက် ရေလှော်တွက်၍ ချက်လေမီးမှာ သုံးကြိမ်သာတည်း။

အချိန်ကြည့် ဆေးသိဒွီကို ယူမှန်တစ်မတ် သံတစ်ကျပ်တွင် ပိတ်လတ်နာနာ ထိုးတံ့ပါလေ။

စတုပညာ ကျစ်သောကို ကံရာအင်တွဲ ထပ်ပြန်နှင့် ဗိုလ်ချုပ်နှင့်လော့။

ခံခြင်းရည်ပြတ် မိန့်ပေးလတ်မည် ထောဟတ် ပျားရည် ဆန်ပုံရည်နှင့် တစ်လီဝက်ဆီ အညီစေ့ပေါင်း ကျိတ်ကြိမ်လောင်းက အကောင်းမပျက်၊ မှန်ရောင်ထွက်လိမ့်၊ လွယ်လှလမ်းမှန် လမ်းတိုတည်း။

(စာကဗိဇ္ဇာ ရှင်ရသေ့)

အာဇာနည်အလှူအကောက်

ဖေါ်ညွှန်းချက်

စတုပညာသ။ ။ (တ.သ.ည.ခ= ထုံး၊ ဇဝက်သာ၊ ဆား၊ လက်ချား)

အင်တွဲ။ ။ [တနင်္ဂနွေ+စနေ= ၁+၇=၈= ဆင်မင်းမှာ (၈)စိန်ဖြူဖြစ်၏။ စင်စစ် တစ်တန်ဆေးဒန်းမှန်၏။] ဆေးဒန်းယူပါရန်။

နန္ဒင်။ ။ (စနေ+စနေ= ဒုတ္တာ) ယူပါရန်။

အထက်ပါ သံချုပ်ဆေးသတ်ဆေးနည်းမှန်လမ်းတိုနည်းကို ဗိုလ်ကြီးကျင်မောင် (မော်ကွန်းဝင် ပထမဆင့်)မှ အာဂုံအလွတ်ရထား၍ နွေလတစ်နေ့ ကျွန်တော်တို့ လူငယ်များ ရေခန်းအကြမ်း စကားတိုင်း၌ ဦးဆောင်၍ ပြောပြနေပါသည်။

ဒါတွင်မကပါ သံကို ခုတ်ဖြတ်လျှင် တိုင်းတိုင်းတိပြတ်သော ကြေးဝါရောင် ဓားတစ်လက် အကြောင်းကိုလည်း ဆက်စပ်၍ ပြောပြသည်ကို နားထောင်

၁၉၈ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

နောက်သား (မင်းတူး)

သံကိုဖြတ်ပိုင်းသော

ကြေးဝါစား

ရပါသည်။ ဗိုလ်ကြီးကျင်မောင် ပြောပြသည်များကို မှတ်မိသမျှ ပြန်လည် တင်ပြပါမည်။ သက္ကရာဇ် ၁၃၀၀ပြည့်နှစ် ကာလကဟု ဆိုပါသည်။

‘အာ ထ’

(၁)နှစ် (၈)လသားအရွယ် မြေးဦးလေး အောင်ရာဇာမှ “အာ...ထ”ဟု ဘရာမောင်အား နံနက်(၇)နာရီ အချိန်တိုင်း စကားမပီတစ်ပီနှင့် တောက်တောက်ပြေး လမ်းသွားသင်ပြီး အိပ်ရာမှထရန် နိုးနေသည့်အသံ...

‘ထပါပြီ မြေးရယ် ရော့ မင်းအတွက် နွားနို့ပူတစ်ခွက် ဘီစကစ်မှန်တို့စား’ ဤကား မြန်အောင်မြို့ရပ်ကွက်တစ်ခုတွင်နေထိုင်သော မိသားစုတစ်စုမှ နံနက်တိုင်း ကြားနေကြ မြေးဦးလေး၏ ဆည်းလည်းသံပမာ ချို့မြိန်သော သမုဒယ ပညတ်သံစဉ်လေးများပါ။

တစ်နေ့သောနံနက် လူတစ်စုမှ “မီးဟေ့...မီးဟေ့”ဟု မီးလှန့်သညာသံပေး အော်ဟစ်ပြီး လူတစ်ယောက်မှ ဘရာမောင်၏မြေးကလေး အောင်ရာဇာအား ပခုံးတွင်ထမ်း၍ ထွက်ပြေးသွားပါလေရောလား...။

မြေးကလေး အောင်ရာဇာမှလည်း “အာ...အာ”ဟု အော်ငိုရင်းပါသွား

သည်။ ဘရာမောင်အိမ်နှင့် မနီးမဝေး ခြံတစ်ခုအား ရောက်သည်နှင့် ကလေး ခိုးသူသည် ခြံထဲသို့ စွေခနဲ ဝင်သွားပြီး ဝင်းခြံတံခါးကို အတွင်းမှ တံခါးမင်းတုပ်ကြီးကို ထိုးပိတ်လိုက်ပါတော့သည်။

ခြံဝင်းတံခါးသည် (၅)မူးလုံး သံချောင်းကြိုင်တိုင်များကို ပျဉ်တံခါးဘောင် ခွေပြီး ဒေါင်လိုက်ဖောက်စွပ်ထားသော ခြံဝင်းတံခါးပါ။

ဘရာမောင်သည် မြေးကလေး အောင်ရာဇာအော်ငို၍ အာ...အာဟု မပီတစ်အသံကို နောက်ယောင်ခံပြီး အပြေးလိုက်ပါတော့သည်။

လက်ကလည်း တစ်တောင်တစ်မိုက် အရှည်ရှိ ကြေးဝါရောင် ဓားညှပ်ကြီးကို ကိုင်လိုပါ။

ကလေးခိုးသူပိတ်ထားသော ခြံဝင်းတံခါးကို ရောက်သည်နှင့် ဘရာမောင်သည် လက်ဖြင့် ကျစ်ကျစ်ပါအောင် ဆုပ်ထားသော ကြေးဝါရောင် ဓားညှပ်ကြီးနှင့် ခြံဝင်းတံခါးမှ ဖောက်စွပ်ထားသော (၅)မူးလုံးသံချောင်းကြိုင်တိုင်များကို လူတစ်ကိုယ်စာ ချောင်ချောင်းဝင်သာရုံ အထက်တစ်ချက် အောက်တစ်ချက် ဆက်၍ဆက်၍ ခုတ်

စာမျက်နှာ (၁၉၇)

တစ်ခုသော ဥပုသ်နေ့တစ်နေ့၌
အချိန်သည် ဆရာဆီသို့ အလည်
ရောက်ရှိသွားရာ ပါတိတ်အနီရောင်
ဝမ်းဆက် ဝတ်ဆင်ထားသော အသက်
(၅၀)နီးပါးရှိ မိန်းမကြီးတစ်ဦးသည်
ဆရာအား ထိုင်ကန်တော့နေသည်ကို
တွေ့လိုက်ရ၍ လွတ်ကင်းရာ တစ်နေရာ
တွင် ဝင်ထိုင်လိုက်ကာ တစုတစောင်း
အကဲခတ်ကြည့်ရှု စောင့်ဆိုင်းနေလိုက်
၏။

'ကျေးဇူးတင်လိုက်တာ ဆရာရယ်၊
ကလေးက သိသိသာသာကို လိမ္မာ
သွားပါပြီ။ အဲဒါ ကျေးဇူးတင်လွန်း
အားကြီးလို့ ဆရာ့ကို လာကန်တော့
တာပါ'

'ဘာတွေဝယ်လာတာတုန်း အခု
တွေဟာ ဒါတွေမလိုပါဘူး။ ငါက
နှင့်ဆီက တန်ရာတန်ကြေး ဉာဏ်
ပူဇော်ခကို ရပြီးသားပဲဥစ္စာ၊
ပြန်ယူသွား၊ ပြန်ယူသွား'

'လက်ခံပါ ဆရာရယ် ဒါလေးတော့
လက်ခံပေးပါ။ ကျေးဇူးတင်လွန်းလို့ပါ
ဆရာ'

ထို့နောက် မိန်းမကြီးသည် ဆရာ့ကို
နှုတ်ဆက်ကာ ဝမ်းသာပျော်ရွှင်စွာဖြင့်
ပြန်သွားပါသည်။ ဆရာက ကျွန်ုပ်အား
လှမ်းကြည့်လိုက်ပြီး...

'သူ့သားက (၉)တန်းကျောင်းသား၊
ဦးလေးတွေ အဒေါ်တွေက မြောက်စား
ထားတော့ တော်တော်ဆိုးနေတာ၊
ဟိုဟာ လိုချင်ရပြန်ပြီ။ ဒီဟာ လိုချင်ရ
ပြန်ပြီနဲ့ ပညာရေးကို စိတ်မဝင်စား။
မိဘကို ခံပြော၊ ဆန့်ကျင်ဘက်တွေ
လုပ်လွန်းအားကြီးလို့ စိတ်သောကတွေ
ရောက်ပြီး ငါ့ဆီရောက်လာတာ၊ အခု
တစ်လတောင် မပြည့်သေးဘူး။ သူ့
သားက ပြန်အပိုးကျိုးသွားလို့ လာ
ကန်တော့တာ'

ဖောက်ပြန်မှု (ကျိတ်လတ်)

လိမ္မာယဉ်ကျေး မေ့ရင်သွေးနှင့်

မာမာကင်္ဂလီနှင့် အော့ဗျံဝင်

'ဪ...ဟုတ်ကဲ့ ဆရာက ဘာ
အစီအရင် ပေးလိုက်တာလဲဟင်'
'ဒီလိုကိစ္စမျိုးကကွာ ဘာအစီအရင်မှ
တွေ့ထွေထူးထူး ပေးစရာမလိုပါဘူး။ မိဘ
တစ်ဦးက လုပ်ပေးဆုံး၊ သားဖြစ်သူရဲ့
အင်္ကျီလေးကို ပေါင်ပေါ်ဖြန့်တင် ဒါမှ
မဟုတ် ပန်ပေါ် တင်ရင်ရင်လဲတင် ပြီးရင်
"အောင်မြင်ရမ်းပါ" ဂီတကို ကလေးတွေနဲ့
ဆွတ်အရေးအတွက်အတိုင်း အခေါက်ရေ
ကို နေ့စဉ်တိုင်းလိုက် ခေါက်ရက ဆွတ်
အရေးအတွက်ဆိုတာ "သူ့ကိုယ်လိုဆက်ရှိ"
ပညာခန်းကို သုံးထားတာလေး။
တစ်လ မရွတ်ရပါဘူးကွာ၊ သိသိသာသာ

ကြီးကို လိမ္မာရေးခြား ရှိသွားပါလိမ့်မယ်။
အဲဒီကလေးက အင်္ကျီသားဆိုတော့ အင်္ကျီ
ဆွတ်(၆)ခုပြောက်က တနင်္ဂနွေ အဲဒီတော့
အခေါက်ရေ(၁၀၀) နေ့တိုင်း ရွတ်ခိုင်းလိုက်
တာ အခု အဆင်ချောသွားပြီလေ'
'ဪ... ဟုတ်ကဲ့ဆရာ ဒါဆို
တနင်္ဂနွေ သားသမီးတွေအတွက်ဆို
ရင် အခေါက်ရေ(၆၀)၊ တနင်္လာသား
သမီးတွေအတွက်ဆိုရင် အခေါက်ရေ
(၇၀)၊ ဗုဒ္ဓဟူးသားသမီးတွေအတွက်
ဆိုရင် အခေါက်ရေ(၂၀)၊ ကြာသပ
တေးသားသမီးတွေ အတွက်ဆိုရင်
အခေါက်ရေ(၃၀)၊ သောကြာသား

သမီးတွေအတွက်ဆိုရင် အခေါက်ရေ (၄၀)၊ စနေသားသမီးတွေအတွက် ဆိုရင် အခေါက်ရေ(၅၀) နေ့စဉ် ရွတ် ပေးရမှာပေါ့နော်'

'အေးပျံ့ကွ ဒါပဲပေါ့။ အဲဒီရွတ်ဖတ် ထားတဲ့ အင်္ကျီတွေကို ကလေးကို အလှည့်ကျ ဝတ်ဝတ်ပေးပေါ့။ ဘယ် လောက်ဆိုးတဲ့ ကလေးဖြစ်ဖြစ် ငြိမ်ဝပ် ပိပြား လိမ္မာရေးခြား ရှိသွားစေရမယ်။ ဒီဂါထာလောက် အစွမ်းထက်တာမရှိ ဘူး။

ဒီဂါထာက လုပ်ငန်းအပြိုင်အဆိုင် ကိစ္စတွေ၊ ကိုယ့်ကို ကိုယ့်လုပ်ငန်း ကို အတိုက်အခိုက် အနှောင့်အယှက် လိုက်ပေးနေတာတွေ၊ ကိုယ့်ကို မနာလိုပြီး ကဲ့ရဲ့ပြစ်တင် စောင်း မြောင်းပြောဆို အတိုင်အတော ခံ နေရတာတွေ၊ ရန်များနေတာတွေ၊ မတရားအစွပ်အစွဲခံရ၊ အမှုအခင်း ရင်ဆိုင်နေရတဲ့သူတွေ၊ စုန်း၊ နတ်၊ တစ္ဆေတို့ရဲ့ အမှောင့်ပယောဂ အတိုက်ခံနေရတာတွေနဲ့ သူရိုး ဓားပြဘေး၊ ဝိဇ္ဇာဒိဋ္ဌိတွေရဲ့ဘေး၊ တိရစ္ဆာန်တွေရဲ့ဘေး၊ အဆိပ်ဘေး၊ မိန်းမ အနှောင့်အယှက်ဘေးတွေ ကနေ လွတ်မြောက်စေတယ်၊ ကျော် လွှားအနိုင်ရရှိစေတယ်။

အဲဒီကိစ္စတွေမှာတော့ ဂါထာအစ အဆုံးကို ပုတီးတစ်လုံးချ (၁၀၈)လုံး ပုတီးနဲ့ ကိုယ်ရင်ဆိုင်နေရတဲ့ အခက် အခဲ၊ ပြဿနာအကြီးအသေး ပမာဏ ကို ချင့်ချိန်ပြီး (၃)ပတ်၊ (၅)ပတ်၊ (၇) ပတ်၊ (၉)ပတ် သင့်တော်သလို ချိန်ဆ ပြီး အဆင်ပြေသလို စိပ်ပေါ့ကွာ။ ကျိန်းသေကို အောင်မြင်မှု ရရှိပါ လိမ့်မယ်။

ဒါတင် ဘယ်ကဦးမလဲ စာမေးပွဲ သွားဖြေတာတို့၊ ရာထူးရာခံအတွက် ၂၀၀၀ နှစ်ရှာရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

အင်တာဗျူး သွားဖြေတာတို့မှာ ဒီ ဂါထာနဲ့ (၉)ရက်လောက် အဝိဋ္ဌာန်ကြို ဝင်၊ သွားဖြေတဲ့နေ့တွေမှာ အနည်းဆုံး သက်စေ့ ရွတ်သွား။ ထူးထူးခြားခြားကို အောင်မြင်လိမ့်မယ်။ မယုံမရှိနဲ့ဟေ့ လက်တွေ့တွေက များလှပြီ။

ဒါတင် ဘယ်ကဦးမလဲကွာ ဒီ ဂါထာက ဈေးရောင်းဈေးဝယ် ကောင်းပြီး လူအများရဲ့ ရိုသေ လေးစားမှုကိုလဲ ရရှိစေတယ်ကွ။ လက်တွေ့...လက်တွေ့'

'ဟုတ်ကဲ့ပါဆရာ ဒီဂါထာကို တော်တော် သဘောကျသွားပါပြီ။ ဒီ ဂါထာက ကျွန်တော် ရပြီးသားပါ။ ဟိုးအရင် ဆရာ့ဆီမှာ ဗေဒင်သင်တန်း တက်ကတည်းက ဆရာ သင်ပေးထား လို့ အလွတ်ရထားတာပါ'

'ဪ ဒီဂါထာ ငါသင်ပေးပြီးသား လား၊ မမှတ်မိတော့ပါဘူးကွာ။ ကြာခဲ့ပြီ ဆိုတော့'

ထို့နောက် ကျွန်ုပ်သည် ဆရာနှင့် ဟိုဟိုဒီဒီ စကားစမြည် ပြောဆိုနေကာ အချိန် တစ်နာရီကျော်ခန့် ကြာသွား သောအခါ ဆရာ့အား နှုတ်ဆက်ပြီး ပြန်လာခဲ့ပါတော့သည်။

အောင်ခြင်းရှစ်ပါး အချုပ်မနှံန့်

ဟရံ ယက္ခံ ဂံ စောရံ စိတ္တမာနန္တ သစ္စကံ နာဂံ ဘဂံ ဝိနော ဝိနိ ယောတု ယ ယျ ယ်လံ အနက်

မာရံ၊ မာရ်နတ်မင်းကို လည်း ကောင်း။ ယက္ခံ၊ အာဠာဝက ဘီလူး မင်းကို လည်းကောင်း။ ဂံ၊ နာဠာဂီရိ ဆင်ပြောင်ကြီးကို လည်းကောင်း။ စောရံ၊ ဟိသကဆိုသော ဓားပြကြီးကို လည်းကောင်း။

စိတ္တမာနန္တ၊ စိတ္တမာနဆိုသော မိန်းမ ယုတ်ကို လည်းကောင်း။ သစ္စကံ၊ သစ္စကပရိဗိုဇ်ဆိုသော ရသေ့ကြီးကို လည်းကောင်း။ နာဂံ၊ နန္ဒောပနန္ဒ နဂါးမင်းကို လည်းကောင်း။ ဗကံ၊ ဗကမြဟွာကြီးကို လည်းကောင်း။ ဝိနောဝိနိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည် မေတ္တာရှေ့ထား သည်းခံထား၍ အောင် မြင်တော်မူခဲ့လေပြီ။

မေ၊ ဘုရားတပည့်တော်အား ယျဿဟံလံ၊ အောင်ခြင်းမင်္ဂလာ အဖြာ ဖြာကို၊ ဟောတု၊ ပေးသနားတော်မူပါ အရှင်ဘုရား။

(အထက်ပါ ဂါထာသည် သား သမီးများအတွက်သာ မဟုတ်ဘဲ တူ၊ တုမများ ညီငယ်၊ ညီမငယ်များ တပည့်လက်သားများ၊ အလုပ် သမားများ အစရှိသည်တို့အတွက် လည်းကောင်း၊ စွာ အသုံးပြုနိုင်ပါ သည်။ အင်္ကျီကို ယူသုံးရန် အခက် အခဲရှိလျှင် ဓာတ်ပုံကို ယူငင်၍ အသုံးပြုပါ။)

ဘဝအစစ လှကြပါစေ။

အောင်နန္ဒဝံ(ကျွန်လတ်)

ကျွန်ုပ်နှင့်

သစ္စာလေးပါး ပုတီးစိပ်

ဘောဏ် (သိဒ္ဓိရာဇာ)
နဝင်းမြို့တော်

စကားနိဒါန်း

ကျွန်ုပ်အနေဖြင့် ဝိဇ္ဇာရေဂန္တိရနယ်မှ ပုတီးစိပ်ဖြစ်သော သစ္စာလေးပါး ပုတီးစိပ်နည်းကို ရေးရန် ကြံရွယ်ထားခဲ့ပါသည်။

ယခုရေးသားရန် အကြောင်းက ဖန်လာနေခဲ့ပြီ ဖြစ်ပါသည်။ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း အမှတ်(၃၃၄) ၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ မေလထုတ်တွင် ဆရာမောင်လှယဉ် (မော်လမြိုင်)၏ “ဂန္ဓာရီပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦး၏ ကိုယ်တွေ့ပုတီးစိပ်”ကို ရေးသားတင်ပြခဲ့ပါသည်။

စာတည်းချုပ်က ပန်ကြားလွှာဖြင့် ထိုပုတီးစိပ်ကို ရေးသားတင်ပြကြဖို့ မေတ္တာရပ်ခံပြီး ဖိတ်ခေါ်ထားတာကို ဖတ်လိုက်သဖြင့် ကျွန်ုပ်သည် စာချစ်သူ မိတ်ဆွေများ သုတတိုးပွားကြစေရန် အတွက် စိတ်ဆန္ဒ ပြင်းပြလာခဲ့ရပါတော့သည်။

ဆရာမောင်လှယဉ် (မော်လမြိုင်) တင်ပြထားသည့် ပုတီးစိပ်(၁၀)မျိုးတို့သည် သစ္စာလေးပါးမှ အရကောက်ထားသော ဗျည်းအက္ခရာများနှင့် ပု-ဒိ-အာ ဉာဏ်(၃)ပါးတွဲထားခြင်း၊ သစ္စာလေးပါး အရကောက်ဗျည်း အက္ခရာအပုဒ်များ သိဒ္ဓိန္ဒြေပေပုဒ်ယုဒ္ဓ၏ သိဒ္ဓိတန်ခိုး အောင်ဂါထာနှင့် F.26A. September, 2014.

စမများကို ဂါထာတစ်ပုဒ်စီပြု၍ ပုတီးစိပ်ရန် ဆိုထားခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

“သစ္စာလေးပါးပုတီးစိပ်”ဟု ရိုးစင်းသော အမည်နာမဖြင့် လွန်ခဲ့သော နှစ်ပေါင်း(၄၀)ကျော်ကာလက ရခဲ့ပုံတို့ကို အောက်တွင် ရေးသားဖော်ပြခြင်း မပြုမီ ယခု ဒီနိဒါန်းစကားကို ရပ်နားလိုက်ပါသည်။

အတိတ်က ပုရိန်

ကျွန်ုပ် စတင်တာဝန်ယူချိန် ပြည်သူ့တရားစီရင်ရေး ရှေ့ပြေးကာလ ဖြစ်ပါသည်။ ကျွန်ုပ်သည် ကလေးသူငယ်တရားရုံးကို တာဝန်ယူနေချိန် ဖြစ်ပါသည်။

ထိုစဉ်အခါကာလက တာဝန် အတူ ယူခဲ့ရသော ကလေးသူငယ် တရားသူကြီးအဖွဲ့ဝင်တစ်ယောက်သည် ဝိဇ္ဇာရေဂန္တိရပညာကို အထူးလေးစားသူ ဖြစ်လေသည်။

ဝါသနာတူခြင်းဖြစ်၍ ကျွန်ုပ်တို့မှာ လွန်စွာ ခင်မင်လာခဲ့ကြပါတော့သည်။ တစ်နေ့တွင် ကျွန်ုပ်၏ မိတ်ဆွေထံသို့ ဧည့်သည်တစ်ယောက်မှ ဆရာတော်ကြွလာသဖြင့် ညပိုင်းတွင် သူ့အိမ်သို့ လာရန် ဖိတ်ခေါ်သွားခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ထိုဧည့်သည် ပြန်သွားသည်နှင့်

ကျွန်ုပ်မှာ မနေနိုင်တော့၍ အပြောကို ပင် မစောင့်နိုင်တော့ဘဲ မေးလိုက်ရပါတော့သည်။

‘ခုနက ဆရာတော်ကြွလာတယ်လို့ ပြောသွားတာကို ကြားလိုက်ရပါတယ်။ ဒီတော့ ဆရာတော်ဆိုတဲ့ ဘွဲ့မည်တော်ရယ်၊ ဘယ်မှာ သီတင်းသုံးတယ်ဆိုတာရယ် ပြောပြပါဦး’

ဟု မေးပြော ပြောလိုက်ရပါတော့သည်။

‘ခင်ဗျားမေးတာကို ပြောပြပါမယ်၊ ဆရာတော်အမည်က ဦးနီမလတဲ့ဗျ။ သီတင်းသုံးတဲ့နေရာကတော့ “ဂျူတ်ကုန်းတောရ” မှာပါ’

ဟုပင် ချက်ချင်း ဖြေဆိုခဲ့ပါသည်။ နောက်တစ်နေ့တွင်...

‘ဦးအောင်ရေး...ခင်ဗျား စိတ်ဝင်စားမယ်တော့ ထင်ပါတယ်ဗျ။ ဘာလို့လဲဆိုတော့ ဝိဇ္ဇာကြီးများက လွန်စွာဉာဏ်ကြီးကြတာဗျ။ သိဒ္ဓိအာဏာတော်ရဲ့ သည်းခြေဖြစ်တဲ့ စမတွေနဲ့ သစ္စာလေးပါး အရကောက်ထားတဲ့ ဗျည်းအက္ခရာကို ဂါထာဖွဲ့ထားတာပါတယ်ဗျ။ ခင်ဗျား ကူးယူပေတော့’

ဟု ပြောပြပြီး စာအုပ်တစ်အုပ်ကို ကျွန်ုပ်လက်ထဲသို့ ပေးအပ်လိုက်ပါတော့သည်။

ကျွန်ုပ် ကူးယူခဲ့သော ပုတီးစိပ်ဂါထာ

များ မရောက်မီမှာပင် သစ္စာလေးပါးကို အရကောက်ထားသည်တို့ကို အောက်တွင် ရေးသား ဖော်ပြထားပါသည်။

သစ္စာလေးပါး အရကောက်မည့် အကွရာများ...

၁။ ဒုက္ခသစ္စာ	=	သမုဒယသစ္စာ၊	မဂ္ဂသစ္စာ၊	နိရောဓသစ္စာ
		၁၊	မ၊	နိ
၂။ သမုဒယသစ္စာ	=	ဒုက္ခသစ္စာ၊	နိရောဓသစ္စာ၊	မဂ္ဂသစ္စာ
		ဒု၊	နိ၊	မ
၃။ နိရောဓသစ္စာ	=	သမုဒယသစ္စာ၊	မဂ္ဂသစ္စာ၊	ဒုက္ခသစ္စာ
		၁၊	မ၊	ဒု
၄။ မဂ္ဂသစ္စာ	=	သမုဒယသစ္စာ၊	နိရောဓသစ္စာ၊	ဒုက္ခသစ္စာ
		၁၊	နိ၊	ဒု

တို့ ဖြစ်ကြပါသည်။

ပုဗ္ဗနိဝါသဉာဏ်၊ ဒိဗ္ဗစက္ခုဉာဏ်၊ အာသဝက္ခယဉာဏ် စသည် (၃)ပါးသော ဉာဏ်တော်ဖြစ်ပါသည်။

“သိဒ္ဓိ၊ နမောဗုဒ္ဓါယ”သည် အတုမဲ့ဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားရှင်၏ ဂုဏ်တော် အောင်သိဒ္ဓိဂါထာ ဖြစ်သည်။

ကျွန်ုပ်ကို ပုတီးစိပ်ရန်ပေးခဲ့သော ဂါထာပုဒ်များမှာ...

က	သမနိ	လာတံ ဧဝံ ဘဝိဿတိ။
ခ	ဒုနိမ	သုခံ ဧဝံ ဘဝိဿတိ။
ဂ	သမဒု	ဓနံ ဧဝံ ဘဝိဿတိ။
ဃ	သနိဒု	ဧတံ ဧဝံ ဘဝိဿတိ။
င	ကဃဏဉာ	သဗ္ဗသိဒ္ဓိ ဧဝံ ဘဝိဿတိ။
စ	စဗေ	အန္တသိဒ္ဓိ ဧဝံ ဘဝိဿတိ။
ဆ	ပုဒိအာ	ယဟာပညော ဧဝံ ဘဝိဿတိ။
ဇ	သိဒ္ဓိနယောဗုဒ္ဓါယ	ယဟာဉာဏံ ဧဝံ ဘဝိဿတိ။
ဈ	ဗုညဉာ	သဗ္ဗာဂ္ဂိ ဧဝံ ဘဝိဿတိ။
ည	နဝဒာ	ယဟာဩဇာ ဧဝံ ဘဝိဿတိ။

တို့ပင် ဖြစ်ပါသည်။ ဘုရားဂုဏ်၊ တရားဂုဏ်၊ သံဃဂုဏ်ကို ဦးထိပ်တင်ပြီး ပုတီးစိပ်ရမည် ဆိုပါသည်။ ဂါထာတစ်ပုဒ်ကို ပုတီးတစ်လုံးချပြီး ဂုဏ်တော်ပုတီးတစ်ပတ်ကျဖြင့် ပုတီးစိပ်ရ

မည်ဖြစ်သည်။ ဂါထာ(၁၀)ပုဒ်ထားရှိခြင်းသည် သိဒ္ဓိကြီး(၁၀)ပါးကို ရည်ညွှန်းကြောင်းကို လည်း ပြောပြပါသေးသည်။ တစ်ကြိမ်တွင်(၁၀)ရက် အဓိဋ္ဌာန်ဝင်ရပြီး (၉)ကြိမ်တိတိ ဝင်ရောက်ရမည်ဟုလည်း ပြောပါသည်။ သို့ဆိုပါလျှင် တစ်ကြိမ်(တစ်ဝါရ)ကို (၁၀)ရက်နှင့် (၉)ကြိမ် သွားရမည် ဖြစ်ပါသည်။ အဓိဋ္ဌာန်ပြီးမြောက် ခရီး

ရောက်အောင် ရက်(၉၀)ကြာမြင့်မည် ဖြစ်ပါသည်။ နဝင်းသည် ဝိဇ္ဇာဓရဂန္ထိရ နယ်တွင် အင်အားတစ်ရပ်ပင် ဖြစ်ပါသည်။

ဆရာတော်၏ ဆန္ဒအရ ပြောပြရမည်ဆိုပါလျှင် **အဓိဋ္ဌာန်ကာလကြီးအတွင်းတွင်** သက်သားလွတ်စားခြင်း၊ နဝင်သီလထိန်းခြင်း၊ သီလထိန်းပါရန် ခက်ခဲသူများ (ငါးပါးသီလနှင့် မေတ္တာသီလ)တို့ပြီး ထိန်းသင့်ကြပါသည်။

သိဒ္ဓိဆယ်ခွင် အောင်ပွဲဝင်အောင်...

၀ ထာဝရ ချမ်းသာရစေနိုင်သော သစ္စာလေးချက် (သစ္စာလေးပါး) (၄)ဂါထာ။

၀ ဉာဏ်တော်(၃)ပါး အထူးထားသည့် အချက်(၁)ဂါထာ။

၀ သိဒ္ဓိသည် (မြတ်စွာဘုရားရှင်၏ အာဝေနိကဂုဏ်) ရည်ညွှန်းသလိုပင် ဗုဒ္ဓါယမာလည်း (မြတ်စွာဘုရားရှင်၏ အာဝေနိကဂုဏ်ကိုပင် ညွှန်းဆိုပါသည်။) နမောသည် သုံးပါးပျောင်းပျော့မာန်ကို လျှော့၍ ကန်တော့ခြင်းဖြစ်သည်။

၀ ဝိဇ္ဇာဓရဂန္ထိရ (ဂန္ထိရသဘောထားအရ)အစွမ်းထက်မြက်လှသော စမကြီးလေးလုံးကို ပြထားခြင်း...

စသည်တို့ကို ခြုံငုံသုံးသပ်ရလျှင် လွန်စွာ ထူးခြားထက်မြက်ခြင်း၊ မျက်မှောက်ဘဝအတွက် ပြီးပြည့်စုံရခြင်း သံသရာမှလွတ်ကြောင်း ဖြစ်စေသော “မဟာသိဒ္ဓိသစ္စာလေးပါး ပုတီးစိပ်” လို့ပင် ဆိုချင်ပါသည်။

ကျွန်ုပ်အနေဖြင့် တင်ပြလိုသည့် အချက်များမှာ ကျွန်ုပ်တို့ကို နည်းလမ်းမျိုးစုံဖြင့် ပညာပေးခဲ့ကြသော (ဝိဇ္ဇာဓရဂန္ထိရပညာပေးခဲ့ကြသော) ဆရာတော်အရှင်သူမြတ်များ၊ ဆရာများတို့သည် သိဒ္ဓိရှင် မဟိဒ္ဓိရှင်များမှ ချီးမြှင့်ပေးရာ

တွင် “နေရာဒေသ”၊ လူပုဂ္ဂိုလ်၏ စရိုက်” စသည်တို့ကို ထောက်ပြီး ချီးမြှင့်ရသည့်အတွက် မူကွဲတွေတော့ ရှိခဲ့သည်မှာ သဘာဝတစ်ခုပါ။

ယုံကြည်သဒ္ဓါ စိတ်အားကြီးစွာနှင့် ပုတီးစိပ် အမိဋ္ဌာန်ဝင်ကြမည်ဆိုလျှင် မုချအောင်မြင်ရမည် ဖြစ်ပါသည်။

စာချစ်သူ မိတ်ဆွေများ သိထားကြ ပြီးဖြစ်သည်အတိုင်း တန်ဖိုးရှိသော အချိန်၊ ပြန်လည်အစားထိုးမရနိုင်သော အချိန်ကို မိတ်ဆွေတို့၏ ပစ္စက္ခာဘဝ အတွက်ကို ဖြစ်စေ သံသရာမှာ ထာဝရ အေးငြိမ်းစေနိုင်သော ကျင့်စဉ်ကောင်း ဖြစ်နေ၍ လက်လွှတ်မခံသင့်ပါ။ ဆော လျင်စွာပင် ဆောင်ရွက်သင့်ပါသည်။

အခု တန်ခူးလဆန်း (အတာတွေ အလီလီ ကူးလာခဲ့သည့် တာကူးလ) ရက်မှာ ကျွန်ုပ်ကို အမြဲလိုလိုပင် အမေး အမြန်းထူပြီး ပြဿနာသယ်လာတတ် သူ တပည့်စောမြင့်သန်း ရောက်လာ

ခဲ့ပါပြီ။
‘ဆရာအတွက် သင်္ကြန်တွင်းစာနဲ့ တစ်ခုကတော့ အခု ၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ မေလထုတ် နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း မှာ ပါလာတဲ့ ဂန္ဓာရီပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦး၏ ကိုယ်တွေ့ပုတီးစိပ်ကို ဖတ်ပြီးလို့ ဆရာ ကို မေးဖို့လာခဲ့တာပါ’

ဟု ပြောလေသည်။
‘အေးကွ... တို့များဖတ်ဖို့ ပန်းမြိုင် လယ်စာပေက ပို့လို့ မင်းပြောတဲ့ ဆောင်းပါးကို ပြီးခဲ့တဲ့ (၃)ရက်လောက် ကတည်းက ဖတ်လိုက်ရပါတယ်။ ဘာ သိချင်နေပြန်တာလဲ’

ဟု ပြန်ပြောရပါသည်။
‘ဆရာကို မေးချင်တာက အခုဖတ်ရ တဲ့ ပုတီးစိပ်မျိုးကို ပြီးခဲ့တဲ့ နှစ်(၃၀) လောက်က ကျွန်တော့်ကို စိပ်ဖို့ဆိုပြီး ဆရာပေးဖူးတာနဲ့ မတူသလို ဖြစ်နေ လို့ပါ’

ဟု ပြန်ပြောပြလေသည်။
✦ ဆပျိုက မြင်မက်လျှင်...
ရောဂါသည် ခပ်မွန်းနှင့် လက်ဆက် ရက်နိုးရှိသည်။
✦ နားကျန်းဖြစ်စဉ် မြင်မက်က...
ကုသရ ခက်ခဲသော ရောဂါဆိုခြင် နေတတ်သည်။
✦ ခရီးသွားစဉ် မြင်မက်က...
ခုက္ခန္ဓာ၌ ခရီးဆုံး မရောက်နိုင်ပါ။
✦ ကုန်သည်က မြင်မက်လျှင်...
ငွေရင်းနှင့် စရိတ်စက အားလုံး ပြုတ်ပြုတ်ပြုန်းတတ်သည်။
✦ တောင်သူလယ်သမားက မြင် မက်လျှင်...
လယ်ယာမြေ ဆုံးရှုံးနိုင်သည်။
✦ ကျောင်းသူ ကျောင်းသားက မြင် မက်ပါက...
စာမေးပွဲ အောင်နိုင်ခြေ မရှိပါ။

ထက်မင်းကျော်စွာ

ကျွန်ုပ်သည် အထက်တွင် စာချစ်သူ မိတ်ဆွေများ သိစေရန် ရေးသားခဲ့ပြီး သည့်အတိုင်း ရှင်းပြလိုက်တော့မှ ကျေနပ် ဝမ်းမြောက်သွားလေတော့ သည်။

စာချစ်သူများကို ကျွန်ုပ်တင်ပြလို သည်မှာ ဝိဇ္ဇာဓရက္ခိန္ဒရပညာနယ် ကျယ် ပြန့်သလောက် ဆရာသခင်များ၏ ဝါဒအရ မူကွဲများစွာတို့ ရှိနေမည် ဖြစ်ပါသည်။

တကယ် ဆောင်ရွက်လိုကြလျှင် လည်း မိမိသဒ္ဓါ ဆန္ဒအတိုင်း ဝမ်း မြောက်ဝမ်းသာ ဆောင်ရွက်ကြသင့် ကြောင့် ထပ်လောင်းတင်ပြပါသည်။

ကောင်းမှုကိစ္စမှန်သမျှ လိုလား တောင့်တတိုင်း ရရှိ ပြည့်စုံကြပါစေ။

အောင် (သိန္နီရာစာ) နဝင်းမြို့တော်

စာမျက်နှာ (၂၀၆)မှ အဆက်
တတ်သည်။
✦ လူထင်ပျိုက မြင်မက်လျှင်...
ဝင်ပန်းသော အလုပ်ကြမ်းများ လုပ်ကိုင်ရက်နိုးရှိသည်။
✦ လုံပျိုက မြင်မက်လျှင်...
စွပ်စွဲရှုတ်ချ ပြောဆိုခြင်း ခံရဖွယ် ရှိသည်။
● ဖွတ်ဆွဲနတ်ပျောက်သွားသည်ဟု မြှုပ်က လျှင် ယကောင်ပါ။
✦ အိမ်ထောင်ဦးစီးက မြင်မက် လျှင်...
စီးပွားပျက်တတ်သည်။
✦ အိမ်ရှင်မက မြင်မက်လျှင်...
အိမ်တွင်းရေး ဆူပူနေမည်။
✦ လူပျိုက မြင်မက်လျှင်...
ကာလသားရောဂါ ရတတ်သည်။

ဆရာ
ပို့လိုက်
ဦးစကောင်သိန်း
ခေတ်သစ်ကျွမ်း
နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း
အမှတ် ၂၃၁ (၂၀)လမ်း၊
ပန်းဆဲဆန်းမြို့နယ်၊
ရန်ကင်းမြို့၊
၁၉၉၀-၁၁-၂၄-၂၀၁၄

လူတိုင်းအတွက် တရုတ်ရိုးရာ

အိမ်မက်ပျက်စီးပျက်စီး (၈၄)

လက်ခံကျော

မည်သည့်သေနတ်မဆို သေနတ်အားလုံး အကျုံးဝင်သည်။

⊗ သေနတ် ကိုင်ဆောင်လာသည်ကို တွေ့ရသည်ဟု မြင်မက်လျှင် ကောင်းသောအိမ်မက်ပျက်စီးချေ

✦ အိမ်ရှင်မက မြင်မက်လျှင်... အိမ်တွင်းရေး ရှုပ်ထွေး၍ ခိုးသားစားပြုရန်ဘေး ကြုံတွေ့ရတတ်သည်။

✦ အိမ်ထောင်ဦးစီးက မြင်မက်လျှင်... ဆင်ခြင်တုံတရား နည်းပါး၍ ဒုက္ခကြုံရဖွယ်ရှိသည်။

✦ လူလင် လူပျိုက မြင်မက်လျှင်... မမှန်ကန်သော နည်းလမ်းဖြင့် စီးပွားရှာဖွေမိသဖြင့် အပြစ်ဒဏ် ခံယူရနိုင်သည်။

✦ မကျန်းမမာသူက မြင်မက်လျှင်... ဆေးထိုးဆေးစား မှား၍ ဝေဒနာတိုးတက် ပြင်းထန်မည်။

✦ ကုန်သည်က မြင်မက်လျှင်... ကုန်ပစ္စည်း လေလွင့်ပျောက်ပျက်မည်။

✦ တောင်သူလယ်သမားက မြင်မက်လျှင်... အပင်ရောဂါနှင့် ပိုးမွှားအဖျက်အဆီးကြုံမည်။

✦ ခရီးသွားစဉ် မြင်မက်ပါက... ခိုးဝှက်လုယက်သူဘေး သတိထားပါ။

✦ လုံမပျိုက မြင်မက်လျှင်... ရှုပ်ထွေးမှု အချိုးသားနှင့် ငြိစွန်းတတ်သည်။

✦ ကျောင်းသူ ကျောင်းသားက မြင်မက်လျှင်... မသမာသော နည်းလမ်းကြောင့် စာမေးပွဲကျနိုင်သည်။

✦ ကိုယ်ဝန်ဆောင်က မြင်မက်လျှင်... ရောဂါဝေဒနာ တာရှည်မည်။

လျှင်... မွေးဖွားရာ၌ အခက်အခဲ ကြုံရကိန်းရှိသည်။

⊗ သေနတ် ဖစ်ဖောက်ရသည်ဟု မက်လျှင် ပျော်ရွှင်မှု ဆိတ်သုဉ်းခြင်းဖြစ်သည်။

✦ အိမ်ထောင်ဦးစီးက မြင်မက်လျှင်... အိမ်တွင်းရေး သုခကင်းမဲ့မည်။

✦ အိမ်ရှင်မက မြင်မက်လျှင်... ခင်ပွန်း၏ လျစ်လျူပြုခြင်း ခံရမည်။

✦ လူပျိုက မြင်မက်လျှင်... ကမ်းလှမ်းမှုကို ငြင်းပယ်ခြင်း ခံရမည်။

✦ အပျိုက မြင်မက်လျှင်... ကမ်းလှမ်းသူမရှိ ဖြစ်နေမည်။

✦ ကုန်သည်က မြင်မက်လျှင်... အရောင်းအဝယ် ထိုင်းရှိုင်းမည်။

✦ တောင်သူလယ်သမားက မြင်မက်လျှင်... ကောက်ပဲသီးနှံ ဈေးနှိမ်ခံရမည်။

✦ ခရီးသွားစဉ် မြင်မက်က... ပင်ပန်းခက်ခဲမည်။

✦ ကိုယ်ဝန်ဆောင်က မြင်မက်လျှင်... ဝမ်းတွင်းကလေးငယ်၌ ရောဂါ ပါရှိနေမည်။

✦ ကျောင်းသူ ကျောင်းသားက မြင်မက်လျှင်... မျှော်လင့်ထားသော အဆင့်အတန်းကို မမီနိုင်ပါ။

✦ ရွေ့နေက မြင်မက်လျှင်... လိုက်ပါဆောင်ရွက်သောအမှု ရှုံးတတ်သည်။

✦ ပစ္စည်းပျောက်စဉ် မြင်မက်လျှင်... ပြန်ရရန် မရှိတော့ပြီ။

⊗ ဟွတ်(မြောက်လုံးပြူး အပါအဝင် မြောက်ဘက်) သေနတ်များ သေနတ်ဖြင့် လူသတ်ရသည်ဟု မြင်မက်လျှင် အချစ်သံယောဇဉ်များ ပျောက်ဆုံးတတ်သည်။

✦ အိမ်ထောင်ဦးစီးက မြင်မက်လျှင်... ဝန်းသည်နှင့် ဝေးကွာနေရတတ်သည်။

- ✦ အိမ်ရှင်မက မြင်မက်လျှင်...
သားသမီးများနှင့် ခွဲခွာနေရတတ်
သည်။
- ✦ လူပျိုလူလွတ်က မြင်မက်
လျှင်...
ချစ်သူစွန့်ခွာသွားခြင်း ခံရမည်။
- ✦ အပျိုက မြင်မက်လျှင်...
ကြင်သူ ဝေးနေမည်။
- ✦ တောင်သူလယ်သမားက မြင်
မက်လျှင်...
လယ်ယာမြေ လျော့ပါးဆုံးရှုံးရ
တတ်သည်။
- ✦ ကုန်သည်က မြင်မက်လျှင်...
ပူးပေါင်းလုပ်ကိုင်သူ လမ်းခွဲထွက်ခွာ
သွားဖွယ်ရှိသည်။
- ✦ ရောဂါဝေဒနာသည်က မြင်မက်
လျှင်...
ဆေးဝါး ရှားပါးမည်။
- ✦ ခရီးသည်က မြင်မက်လျှင်...
ခရီးတာရှည်တတ်သည်။
- ✦ ပညာသင်များက မြင်မက်
လျှင်...
စာမေးပွဲ အခက်အခဲကြုံမည်။
- ✦ ကိုယ်ဝန်ဆောင်က မြင်မက်
လျှင်...
လျှော့ကျပျက်စီးတတ်သည်။
- ဖွတ်ကို လှုပ်ပစ်လိုက်သည်ဟု အကျိုး
အမြတ် ရှိ၏။
- ✦ ကုန်သည်က မြင်မက်လျှင်...
အရောင်းအဝယ် တွင်ကျယ်မည်။
- ✦ စစ်သည်က မြင်မက်လျှင်...
ရာထူးတိုးတာဝန် တိုးမြှင့်ခန့်ထား
ခြင်း ခံရကိန်းရှိသည်။
- ✦ အိမ်ထောင်ဦးစီးက မြင်မက်ပါ
လျှင်...
ဝင်ငွေ တိုးပွားမည်။
- ✦ အိမ်ရှင်မက မြင်မက်လျှင်...
အိမ်ထောင်ပရိဘောဂ အသစ်ဝင်

- နိုင်သည်။
- ✦ လူပျိုက မြင်မက်ပါလျှင်...
အလုပ်အကိုင် ရရှိတတ်သည်။
- ✦ အပျိုက မြင်မက်လျှင်...
ကြေးရတတ်နှင့် ရည်ငံရတတ်
သည်။
- ✦ ခရီးသည်က မြင်မက်လျှင်...
ကူညီသူ ပေါ်ပေါက်၍ ခရီးတွင်
မည်။
- ✦ မကျန်းမာသူက မြင်မက်လျှင်...
ဆေးဝါးတွေ၍ သက်သာပျောက်
ကင်းမည်။
- ✦ အချစ်အကျဉ်း ကျနေစဉ် မြင်
မက်က...
မကြာမီ လွတ်မြောက်တော့မည်။
- ✦ ကျောင်းသူ ကျောင်းသားက
မြင်မက်လျှင်...
စာမေးပွဲတွင် ချောမောစွာ အောင်
မြင်မည်။
- ✦ ကိုယ်ဝန်ဆောင်က မြင်မက်
လျှင်...
ကျန်းမာသော အမြွှာမွေးတတ်
သည်။
- ✦ တောင်သူလယ်သမားက မြင်
မက်လျှင်...
သီးနှံအထွက်တိုးမည်။
- ✦ ပစ္စည်းပျောက်စဉ် မြင်မက်ပါ
က...
ပြန်ရတတ်သည်။
- ဖွတ်သေနတ်ဖြင့် ဖိတ်ကိုယ်တိုင် ပစ်ခတ်
ထိမှန်သည်ဟု ဖက်လျှင် မင်္ဂလာကိစ္စ
ပေါ်ပေါက်မည်။

- ✦ လူပျိုလူလွတ်က မြင်မက်
လျှင်...
ယခုမကြာ လျင်မြန်စွာ လက်ထပ်
ရကိန်းရှိသည်။
- ✦ အိမ်ထောင်ဦးစီးက မက်ပါက...
သွေးသားရင်းချာ၏ မင်္ဂလာပွဲသို့
တက်ရောက်ဆင်နွှဲရမည်။
- ✦ အိမ်ရှင်မက မြင်မက်လျှင်...
နေအိမ်တွင် မင်္ဂလာပွဲ ပေါ်ပေါက်
မည်။
- ✦ အပျိုက မြင်မက်လျှင်...
ကမ်းလှမ်း တောင်းရမ်းခြင်း ခံရ
မည်။
- ✦ ပြတ်စဲ ကွဲကွာနေကြသူများ
မက်လျှင်...
မကြာမီ နောက်တစ်ပင် ထူဖြစ်
မည်။
- ✦ နှုတ်ငံ့ပျိုသူက မြင်မက်လျှင်...
ကျန်းမာဝပြုံးသော သားယောက်ျား
လေး မွေးတတ်သည်။
- ဖွတ်သေနတ် ဝယ်ရသည်ဟု ဖက်လျှင်
အဆင့်အတန်း တိုးတက်မည်။
- ✦ အိမ်ထောင်ဦးစီးက မြင်မက်
ပါက...
ရာထူးတိုးမြှင့်၍ မင်းစိုးရာဇာ ဖြစ်နိုင်
သည်။
- ✦ အိမ်ရှင်မက မြင်မက်လျှင်...
နေအိမ် အဆင့်အတန်း မြင့်မား
မည်။
- ✦ လူပျိုက မြင်မက်လျှင်...
အလုပ်အကိုင် ရာထူးဌာနနှုတ်
ကြီးမြင့်သည် နေရာသို့ ရောက်တတ်
၏။
- ✦ အပျိုက မြင်မက်လျှင်...
ငွေကြေးပြည့်စုံသော မိသားစုဝင်
ဖြစ်နိုင်သည်။
- ✦ ကျောင်းသူ ကျောင်းသားက
မြင်မက်လျှင်...
နဂါဏ္ဍရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၂၀၅

- စာမေးပွဲ အောင်မည်။
- ❖ နေထိုင်မကောင်းစဉ် မြင်မက်ပါက...
သက်သာပျောက်ကင်းမည်။
- ❖ ခရီးသွားစဉ် မြင်မက်ပါက...
သက်သောင့်သက်သာဖြင့် ခရီးရောက်မည်။
- ❖ ကုန်သည်က မြင်မက်လျှင်...
လုပ်ငန်းစု အကြီးအကဲ ဖြစ်နိုင်သည်။
- ❖ တောင်သူလယ်သမားက မြင်မက်ပါက...
ဘဝတူ တောင်သူလယ်သမားတို့၏ အားကိုးရာဖြစ်မည်။
- ❖ ပစ္စည်းပျောက်စဉ် မြင်မက်ပါက...
မကြာမီ ပြန်ရမည်။
- ❖ အချုပ်အကျဉ်းကျသူ၊ အကျပ်အတည်း တွေ့ကြုံနေရသူက မက်လျှင်...
လွတ်မြောက် ပြေလည်သွားမည်။
- ❖ ကိုယ်ဝန်ဆောင်က မြင်မက်လျှင်...
မျက်နှာမြင်ရ လွယ်ကူမည်။
- ❖ ဖွဲ့စည်းရေး ဆောင်ရွက်ရာတွင် ဖက်လျှင်...
ဆိုးသောနိမိတ်ဖြစ်သည်။
- ❖ အိမ်ထောင်ဦးစီးက မြင်မက်လျှင်...
ငွေကြေးနေဥစ္စာ လျော့ပါးပျက်စီးမည်။
- ❖ အိမ်ရှင်မက မြင်မက်လျှင်...
အိမ်တွင်း အဖိုးတန်ပစ္စည်းများ ပျောက်ဆုံးတတ်သည်။
- ❖ လူပျိုက မြင်မက်လျှင်...
အသုံးစရိတ် ပြတ်လတ်နေမည်။
- ❖ အပျိုက မြင်မက်လျှင်...
အသုံးအဆောင်ပစ္စည်းများ ပျောက်ပျက်မည်။

- ❖ ကျောင်းသူ ကျောင်းသားက မြင်မက်လျှင်...
စာမေးပွဲ အခက်အခဲတွေ့မည်။
- ❖ မကျန်းမာသူက မြင်မက်လျှင်...
ရောဂါတိုးနိုင်သည်။
- ❖ အမှုတဘောင် ရင်ဆိုင်ရစဉ် မြင်မက်ပါက...
အမှုရှုံးတတ်သည်။
- ❖ ကိုယ်ဝန်ဆောင်စဉ် မြင်မက်ပါက...
သန္ဓေ လျော့ကျပျက်စီးနိုင်သည်။
- ❖ သူတစ်ပါး၏ ဖွဲ့စည်းမှုကို လှည့်လည်ပတ်လှည့်ပတ် အစွဲပြု ကြုံရာတတ်သည်။
- ❖ အိမ်ထောင်ဦးစီးက မက်လျှင်...
တောပုန်းစားပြဘေး ကြုံရမည်။
- ❖ အိမ်ရှင်မက မြင်မက်လျှင်...
အုပ်စုဖွဲ့ ခြောက်လှန့် ကြိမ်းမောင်းခြင်း ခံရတတ်သည်။
- ❖ လူပျိုက မြင်မက်လျှင်...
မကောင်းသောမိန်းမနှင့် ငြိစွန်းနိုင်သည်။
- ❖ အပျိုက မြင်မက်လျှင်...
အမွေကျင့်ကြံမှုဘေး သတိထားရှောင်ရှားပါ။
- ❖ ဖွဲ့စည်းရေး ဆောင်ရွက်ရာတွင် ဖက်လျှင်...
အကျိုးအမြတ်မရှိပေ။
- ❖ အိမ်ထောင်ဦးစီးက မက်လျှင်...
မိတ်ဆွေရင်းချာ၏ စာနာမှု ခံစားရမည်။

- ❖ အိမ်ရှင်မက မြင်မက်လျှင်...
အိမ်တွင်းရေး စားဖိုဆောင် အခက်အခဲများ ကူညီဖြေရှင်းပေးသူ တွေ့မည်။
- ❖ လူပျိုက မက်လျှင်...
ကူညီတတ်သူ မိတ်ဆွေကောင်းရမည်။
- ❖ အပျိုက မြင်မက်လျှင်...
အောင်သွယ်ကောင်းသဖြင့် အိမ်ထောင်ကျတတ်သည်။
- ❖ ဖွဲ့စည်းရေး ဆောင်ရွက်ရာတွင် ဖက်လျှင်...
ကျောင်းသား ကျော်ကြားမည်။
- ❖ အိမ်ထောင်ဦးစီးက မက်လျှင်...
ဂုဏ်သိက္ခာမြင့်စွာဖြင့် အမည်ကောင်း ကျော်စောမည်။
- ❖ အိမ်ရှင်မက မြင်မက်လျှင်...
ခင်ပွန်း၏ ယုယမှုကို ခံစားရ၍ လူအများနှင့် အဆင်ပြေမည်။
- ❖ အပျိုက မြင်မက်လျှင်...
စပ်ဟပ်သူ ဝေါများမည်။
- ❖ လူပျိုက မက်လျှင်...
မျက်နှာ ပွင့်လန်းမည်။
- ❖ ကျောင်းသူ ကျောင်းသားက မြင်မက်လျှင်...
ပညာရည် ထူးချွန်မည်။
- ❖ ဖွဲ့စည်းရေး ဆောင်ရွက်ရာတွင် ဖက်လျှင်...
လျှင် နေ့စဉ် ပြုနိုင်စွမ်းရှိသည် နှုတ်ခမ်းတင်ပေးရန် ရရှိမည်။ (နှုတ်ခမ်းကပ်စံမှ ဟူသည် စားရသည်ကို ဆိုမှန် အဆိုအလျှောက်မှ ဆိုလိုသည်။)
- ❖ သူတစ်ပါးအား ဖွဲ့စည်းရေး ဆောင်ရွက်ရာတွင် ဖက်လျှင်...
ပျက်စီးခြင်း ဖြစ်နိုင်သည်။
- ❖ အိမ်ထောင်ဦးစီးက မက်လျှင်...
လုပ်ငန်းဝင်ငွေ ထိခိုက်ပျက်စီးနိုင်သည်။
- ❖ အိမ်ရှင်မက မြင်မက်လျှင်...
အိမ်သားများ အဖျားအနာ ကြုံစားမည်။

၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ စက်တင်ဘာလ (၁)ရက်မှ (၃၀)ရက်နေ့အထိ
ခွန်ရက်သားသမီးများအတွက်

ပေးစာတမ်း

ဆရာကျော်စွာဘိ

အား

ဗိမ္မာဏာ။ ။ အမျိုးသမီးအသုံးအဆောင်များ။ အလှကုန်များ။ အသင့်ချုပ်ပြီးသား ဝတ်စုံများ။ အရောင်းအဝယ်ကောင်းမည်။

ဆန်စပါး အရောင်းအဝယ် စက်ရုံလုပ်ငန်းများ အကျိုးအမြတ် ရရှိမည်။ လျှပ်စစ်ပစ္စည်းများ အရောင်းအဝယ်ကောင်းမည်။

ဇနီးထွင်းတူ။ ။ ပေးအပ်ထားသော တာဝန်များ။ လုပ်ငန်းများကို အချိန်မီ ပြီးစီးအောင် ဆောင်ရွက်ပါ။ စာရင်းစယားများကိုလည်း သေချာစွာ ပြုစုထားပါ။

အိမ်တွင်းတူ။ ။ အသုံးအစွဲနှင့် ပတ်သက်၍ မိသားစုအတွင်း အဆင်မပြေစရာလေးများ တွေ့ကြုံရတတ်သည်။ အသုံးနှင့်အဖြုန်းကိုတော့ နားလည်ဖို့လိုသည်။

အချစ်တူ။ ။ အချစ်ရေး အောင်မြင်နေသောကာလဖြစ်သည်။ မမျှော်လင့်ဘဲ လက်ထပ်ရတတ်သည်။

ပညာရေး။ ။ အချစ်ရေးကြောင့် ပညာရေးကို မထိခိုက်ပါစေနှင့်။ ချစ်လည်းချစ်ပါ။ ပညာရေးကိုလည်း ကြိုးစားပါ။

ကျန်းမာရေး။ ။ ဦးခေါင်းခဲခြင်း ကိုက်ခြင်း၊ ခေါင်းမူးခြင်းတို့ ဖြစ်တတ်သည်။

ဆောင်ရွက်ရန်များ။ ။ ၂၊ ၅၊ ၈၊ ၁၀၊ ၁၃၊ ၁၆၊ ၁၈၊ ၂၁၊ ၂၄၊ ၂၆၊ ၂၉။

ကျွမ်းကျင်ရန်များ။ ။ ၃၊ ၆၊ ၉၊ ၁၂၊ ၁၄၊ ၁၇၊ ၁၉၊ ၂၂၊ ၂၅၊ ၂၇၊ ၃၀။

ဇီဝိတိကျွမ်းကျင်ရန်များ။ ။ ၄၊ ၇၊ ၁၂၊ ၁၅၊ ၁၈၊ ၂၀၊ ၂၃၊ ၂၆၊ ၂၈၊ ၂၉။

ဇီဝိတိကျွမ်းကျင်ရန်များ။ ။ ၂၊ ၅၊ ၈၊ ၀ ဂဏန်းများများပါအောင် ရွေးချယ်ပါ။

အဆောင်ယူခြင်း။ ။ မိဘ အတိုးအတွာ သက်ကြီးရွယ်အိုတို့အား နွားနို့နှင့် အိုစာတင်း တိုက်ကျွေးပါ။ ဆောင်ရွက်ရန် ကိစ္စရှိလျှင် နွားနို့တစ်ခွက် သောက်သွားပါ။

အား

ဗိမ္မာဏာ။ ။ ရွှေလုပ်ငန်း။ ရွှေပန်းတိမ်လုပ်ငန်းများ အကျိုးအမြတ်များမည်။ ကိုယ်စားလှယ် အကျိုးအဆောင် ပွဲစားရွှေနေများ လုပ်ငန်းသစ်များ အမှုသစ်များ ရရှိမည်။

ဇနီးထွင်းတူ။ ။ ရွှေ ပြုစု မိုင်းတွင်းနှင့် ပတ်သက်သော လုပ်ငန်းများနှင့် သက်ဆိုင်သော ဝန်ထမ်းများ အဆင်မပြေမည်။ ဆုငွေများ ရရှိမည်။

အိမ်တွင်းတူ။ ။ အိမ်ထောင်ဖက်၏ လုပ်ငန်းများ ငွေဝင်ပြီး သားသမီးများ ပညာရေး စီးပွားရေး ကျန်းမာရေးကောင်း၍ မိသားစုအတွင်း စိတ်ချမ်းသာ ပျော်ရွှင်ရမည်။

အချစ်တူ။ ။ အချစ်ရေး ကံစာတာ နိမ့်နေသည်။ ချစ်သူနှင့် စိတ်

နဂုဏ္ဍရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၂၀၁၄

အား

ဗိမ္မာဏာ။ ။ ဆန်စပါး အရောင်းအဝယ် ကောင်းမည်။ ဆေးဝါးထုတ်လုပ်ရောင်းဝယ်ရေးလုပ်ငန်းများ အကျိုးအမြတ်များမည်။ ပလတ်စတစ်စက်ရုံ ပလတ်စတစ်ပစ္စည်းများ၊ လျှပ်စစ်ပစ္စည်းများ အကျိုးအမြတ်များမည်။

ဇနီးထွင်းတူ။ ။ စက်ရုံဝန်ထမ်းများ ဆုကြေးများရမည်။ လျှပ်စစ်ပစ္စည်း ထုတ်လုပ်မှုဆိုင်ရာ ဝန်ထမ်းများ ထုတ်လုပ်မှု စံချိန်တင်နိုင်ရန် ဆုကြေးများ ရရှိမည်။

အိမ်တွင်းတူ။ ။ သားသမီးများ၏ စီးပွားရေး၊ ပညာရေး၊ ကျန်းမာရေးများ ကောင်းမွန်၍ အိမ်ထောင်ဖက်၏ စီးပွားရေး အဆင်ပြေမှုကြောင့် အိမ်တွင်းရေး သာယာမည်။

အချစ်တူ။ ။ အချစ်ရေး နိုင်မာမည်။ ချစ်တာတစ်ခုတည်းနှင့်တော့ မျိုးနိုင်သေးပါဆိုသော စကားကို သတိရပါ။

ပညာရေး။ ။ ပညာရေးတွင် ကြိုးစားရမည်။ အခက်အခဲ ကြီးမားလေလေ အောင်မြင်မှုမဟာ ကြီးမားပါလိမ့်မည်။

ကျန်းမာရေး။ ။ ဝမ်းလျှော့ခြင်း၊ ဝမ်းရိုက်အောင့်ခြင်း၊ နာခြင်းတို့ ဖြစ်တတ်ပါသည်။

ဆောင်ရွက်ရန်များ။ ။ ၃၊ ၆၊ ၈၊ ၁၁၊ ၁၄၊ ၁၆၊ ၁၉၊ ၂၂၊ ၂၄၊ ၂၇၊ ၃၀။

ကျွမ်းကျင်ရန်များ။ ။ ၄၊ ၇၊ ၉၊ ၁၂၊ ၁၅၊ ၁၇၊ ၂၀၊ ၂၃၊ ၂၅၊ ၂၈။

ဇီဝိတိကျွမ်းကျင်ရန်များ။ ။ ၂၊ ၅၊ ၈၊ ၁၀၊ ၁၃၊ ၁၆၊ ၂၁၊ ၂၄၊ ၂၆၊ ၂၉။

ဇီဝိတိကျွမ်းကျင်ရန်များ။ ။ ၃၊ ၆၊ ၈၊ ၀ ဂဏန်းများများပါအောင် ရွေးချယ်ပါ။

အဆောင်ယူခြင်း။ ။ သိတ်သားနှင့် (၆)ရက် တုန်းတော်ကြီးအား လောင်းလှူပါ။

အား

ဗိမ္မာဏာ။ ။ အိမ်အရောင်းအဝယ်လုပ်ငန်းများ၊ အိမ်ဆောက်လုပ်ရေး၊ ဇနီးထိန်းသိမ်းရေးများ အရောင်းအဝယ် ကောင်းမည်။ ငွေကြေးရောင်းဝယ်မှု လဲလှယ်မှု လုပ်ငန်းများ အကျိုးအမြတ်များမည်။

ဇနီးထွင်းတူ။ ။ လုပ်ငန်းများ တာဝန်များ လုံ့လပြီးစီးအောင်မြင်မည်။ ငွေကြေး ကိုင်တွယ်သုံးစွဲရမည်။ သတိထားလုပ်ကိုင်ပါ။

အိမ်တွင်းတူ။ ။ အိမ်တွင်းရေး အဆင်ပြေသာယာမည်။ သားသမီးတို့အတွက် ပညာရေး၊ စီးပွားရေးအတွက် ငွေလိုအပ်မည်။

အချစ်တူ။ ။ အချစ်ရေး အဆင်ပြေနေရာမှ မိမိ၏ချစ်သူ ရုတ်တရက် အဝေးသို့ ထွက်ခွာသွားခြင်းတို့ရှိမည်။

ပညာရေး။ ။ ပညာရေးအခြေအနေ ကောင်းပါသည်။ ထူးထူးခြားခြား အောင်မြင်တတ်မြောက်မည်။

ကျန်းမာရေး။ ။ ကိုယ်ရောစိတ်ပါ ကျန်းမာချမ်းသာအောင် ကိုယ်ရောစိတ်ပါ အနားယူပေးပါ။

ဆောင်ရွက်ရန်များ။ ။ ၃၊ ၅၊ ၈၊ ၁၁၊ ၁၃၊ ၁၆၊ ၁၉၊ ၂၁၊ ၂၄၊ ၂၇၊ ၂၉၊ ၃၀။

ကျွမ်းကျင်ရန်များ။ ။ ၄၊ ၆၊ ၉၊ ၁၂၊ ၁၄၊ ၁၇၊ ၂၀၊ ၂၂၊ ၂၅၊ ၂၈။

ဇီဝိတိကျွမ်းကျင်ရန်များ။ ။ ၂၊ ၅၊ ၇၊ ၁၀၊ ၁၃၊ ၁၅၊ ၁၈၊ ၂၁၊ ၂၃၊ ၂၆၊ ၃၀။

ဇီဝိတိကျွမ်းကျင်ရန်များ။ ။ ၃၊ ၅၊ ၈၊ ၀ ဂဏန်းများများပါအောင် ရွေးချယ်ပါ။

အဆောင်ယူခြင်း။ ။ မိဘရှိလျှင် မိဘနှစ်ပါးအား ယောလစ်နှင့် နွားနို့သကြား

ဆယ်၍ တိုက်ကျွေးပါ။ မိဘများ မရှိလျှင် မိမိ၏ ဖွားမြင်(မှတ်ယောက်အား) ဖန်ခွက်

ခြောက်ခြင်း တိုက်ကျွေးပါ။

သဘောထားချင်း မတိုက်ဆိုင် ဖြစ်ရတတ်သည်။

ပညာရေး။ ။ ပညာရေးကံစာတာ တက်နေသောကာလ ဖြစ်သည်။ ကြိုက်တာကို သင်ယူလေ့လာပါ။ အောင်မြင် ထွန်းကားမည်။

ကျန်းမာရေး။ ။ သွားကိုက်ဝေဒနာ ခံစားရတတ်သည်။ (၁၅)ရက်ကျော်က သက်သာသွားမည်။

ထောင်ချော်များ။ ။ ၂၊ ၅၊ ၉၊ ၁၁၊ ၁၄၊ ၁၈၊ ၂၀၊ ၂၃၊ ၂၄၊ ၂၉။

ကျော်ကြားမှုများ။ ။ ၃၊ ၆၊ ၁၀၊ ၁၂၊ ၁၅၊ ၁၉၊ ၂၁၊ ၂၄၊ ၂၈၊ ၃၀။

ထိခိုက်မှုများ။ ။ ၄၊ ၇၊ ၈၊ ၁၃၊ ၁၆၊ ၁၇၊ ၂၀၊ ၂၂၊ ၂၅၊ ၂၆၊ ၂၉။

ထိခိုက်မှုများ။ ။ ၂၊ ၅၊ ၉၊ ၀ ဂဏန်းများများပါအောင် ရွေးချယ်ပါ။

အထောင်သင်္ကြာ။ ။ အိမ်ရှိတရားတွင် အနံ့ယိုခြောက်ခု ကပ်လျှပ်။

ဤသပတေး

ဗီးပွားရေး။ ။ ငွေကြေးလဲလှယ် ရောင်းဝယ်ရေးလုပ်ငန်းများ အကျိုး အမြတ်များမည်။ အမျိုးသမီး အသုံးအဆောင်များ၊ အလှကုန်များ အရောင်းအဝယ်ကောင်းမည်။ ဆန်စပါး အရောင်းအဝယ်၊ စက်ရုံ လုပ်ငန်းများ ငွေဝင်မည်။

ဝန်ထမ်းရေး။ ။ ငွေကြေးသုံးစွဲမှုနှင့် ပတ်သက်၍ စာရင်းအင်း သေချာစွာထားပါ။ ငွေကြေးအရှုပ်အရှင် ဖြစ်တတ်သည်။

အိမ်တွင်းရေး။ ။ ငွေကြေး အကုန်အကျများ၍ အိမ်တွင်းရေး မသာ မယာ ဖြစ်ရတတ်သည်။ သားသမီး၏ စီးပွားရေးကိစ္စများတွင် ဝါဝင် ကူညီပေးရလိမ့်မည်။

အချစ်ရေး။ ။ အချစ်ရေး အဆင်ပြေပါသည်။ အချစ်ရေး အဆင်ပြေမှု ကြောင့် ပညာရေး ဗီးပွားရေးတို့ကို ထိခိုက်တတ်ပါသည်။ သတိထားပါ။

ပညာရေး။ ။ ပညာရေးတွင် ကံတက်နေသော်လည်း ပျက်စီးဆုံးရှုံးမှု လည်း ကြုံရနိုင်သည်။ သတိထားပါ။

ကျန်းမာရေး။ ။ လေထိုးလေအောင့် ဖြစ်တတ်သည်။ အစာမကြေ ရောဂါ ဖြစ်တတ်သည်။

ထောင်ချော်များ။ ။ ၃၊ ၇၊ ၉၊ ၁၂၊ ၁၆၊ ၁၈၊ ၂၁၊ ၂၅၊ ၂၇၊ ၃၀။

ကျော်ကြားမှုများ။ ။ ၄၊ ၈၊ ၁၀၊ ၁၃၊ ၁၄၊ ၁၉၊ ၂၂၊ ၂၆၊ ၂၈။

ထိခိုက်မှုများ။ ။ ၅၊ ၆၊ ၁၁၊ ၁၄၊ ၁၅၊ ၂၀၊ ၂၃၊ ၂၄၊ ၂၇၊ ၂၉။

ထိခိုက်မှုများ။ ။ ၃၊ ၇၊ ၉၊ ၀ ဂဏန်းများများပါအောင် ရွေးချယ်ပါ။

အထောင်သင်္ကြာ။ ။ သက်ကြိုပါကြီး (၆)ယောက်အား ကိတ်ပုန်တစ်ခု၊ တစ်ခု တစ်လုံးနှင့် ကော်ဖီတစ်ခွက်စီ တိုက်ကျွေးပေးပါ။

ဆေးကျော်

ဗီးပွားရေး။ ။ လုပ်ငန်းများ အခြေအနေကောင်းသည်။ အမျိုးသမီး အသုံးအဆောင် အလှကုန် အသင့်ချုပ်ပြီးသား ဝတ်စုံများ အရောင်း အဝယ်ကောင်းမည်။ ကိုယ်စားလှယ်ပွဲစား အကျိုးဆောင်ရှေ့နေ လုပ်ငန်းများ အလုပ်များမည်။

ဝန်ထမ်းရေး။ ။ လုပ်ငန်းတာဝန် ဆောင်ရွက်ရန် ကိစ္စများ အချိန်မီ ပြီးစီးအောင်မြင်၍ ချီးကျူးခံရတတ်သည်။ ဆုကြေးငွေ ရရှိမည်။

အိမ်တွင်းရေး။ ။ အိမ်တွင်းရေး သာယာမည်။ သားသမီးတို့၏ စီးပွား

၂၀၀၀ နေရာရောင်းခြင်းပုဂ္ဂလိက

ရေး။ ပညာရေး ကောင်းမည်။ မိသားစုစပ်စု ဘုရားဖူးထွက် ခွင့်ရမည်။

အချစ်ရေး။ ။ အချစ်ရေး အဆင်ပြေနေရာမှ အထင်အမြင် လွဲမှားမှုများကြောင့် အဆင်မပြေ ဖြစ်ရတတ်သည်။ အချစ် အဆို အနေအထိုင်များကို ကြိုးစားပြုပြင်လိုက်ပါ။

ပညာရေး။ ။ ပညာရေး ကောင်းပါသည်။ နိုင်ငံခြားခရီးစဉ် ပညာရေးကို မတတ်ပါနှင့်။

ကျန်းမာရေး။ ။ အရိုး အကြော ကြွက်သား နာကျင်ကိုက်ခဲခြင်း ဝေဒနာခံစားရတတ်သည်။ အကြောလျော့ လျော့ကျင့်ခန်းထပ် ပေးပါ။

ထောင်ချော်များ။ ။ ၂၊ ၆၊ ၉၊ ၁၁၊ ၁၅၊ ၁၈၊ ၂၀၊ ၂၃၊ ၂၄၊ ၂၉။

ကျော်ကြားမှုများ။ ။ ၃၊ ၇၊ ၁၀၊ ၁၂၊ ၁၆၊ ၁၉၊ ၂၁၊ ၂၆၊ ၂၈။

ထိခိုက်မှုများ။ ။ ၄၊ ၅၊ ၈၊ ၁၃၊ ၁၄၊ ၁၇၊ ၂၂၊ ၂၃၊ ၂၆၊ ၂၉။

ထိခိုက်မှုများ။ ။ ၂၊ ၅၊ ၆၊ ၉ ဂဏန်းများများပါအောင် ရွေးချယ်ပါ။

အထောင်သင်္ကြာ။ ။ တုန်းတော်ကြိုတစ်ပါးအား သိတ်သားပုန်း(၃)ခု၊ ငွေ (၃)ခု စုစုပေါင်း ပုန်း(၆)ခု ကပ်လျှပ်။ ဆောင်ရွက်ရန်ကိစ္စရှိလျှင် သိတ်သားပုန်း (၁)ခု စားပြုမှု ဆောင်ရွက်ပါ။

စနေ

ဗီးပွားရေး။ ။ မြေအရောင်းအဝယ်ကိစ္စများ မုန့်မျိုးစုံ ထုတ်လုပ် ရောင်းချရေးလုပ်ငန်းများ၊ ခရီးသွားလုပ်ငန်းများ အောင်မြင်ဖြစ်ထွန်း မည်။ ငွေကြေးလဲလှယ်ရေး ရောင်းချရေးလုပ်ငန်းများ အရောင်း အဝယ်ကောင်းမည်။

ဝန်ထမ်းရေး။ ။ ငွေကြေးကိုင်တွယ်သုံးစွဲရသည့် လုပ်ငန်းများ လုပ်ဆောင်ခွင့် ရလိမ့်မည်။ တာဝန်သိသိ သစ္စာရှိရှိ လုပ်ကိုင်ပါ။

အိမ်တွင်းရေး။ ။ စိတ်ရှည်သည်းခံပါ။ အလျှော့ပေးလိုက်လျှော့ပါ သားသမီးများအတွက် နိုင်ငံခြားခရီး အဆင်ပြေမည်။

အချစ်ရေး။ ။ အချစ်ရေး အောင်မြင်နေသော်လည်း မိမိနှင့် ချစ်သူကြား မနာလိုသူ ရှိသည်။ မမျှော်လင့်ဘဲ အချစ်ရေး အဆင်မပြေ ဖြစ်ရတတ် သည်။

ပညာရေး။ ။ ပညာရေးအတွက် အထွတ်အထိပ်ရောက်သော ကာလ ဖြစ်သည်။ သင်ယူရင်သည့်ပညာ သင်တန်း သင်ယူ တက်ရောက်ခံ ထူးချွန်စွာ အောင်မြင်မည်။

ကျန်းမာရေး။ ။ သွေးတိုးရောဂါ ဖြစ်တတ်၍ အငန်လျှော့စား၊ စိတ်ချမ်းသာအောင်နေပါ။ ကိုယ်ရောစိတ်ပါ အနားယူပေးပါ။

ထောင်ချော်များ။ ။ ၄၊ ၆၊ ၉၊ ၁၃၊ ၂၅၊ ၁၈၊ ၂၂၊ ၂၄၊ ၂၇၊ ၃၀။

ကျော်ကြားမှုများ။ ။ ၅၊ ၇၊ ၁၀၊ ၁၄၊ ၂၆၊ ၁၉၊ ၂၃၊ ၂၅၊ ၂၈။

ထိခိုက်မှုများ။ ။ ၂၊ ၃၊ ၆၊ ၈၊ ၁၁၊ ၁၂၊ ၁၅၊ ၁၆၊ ၁၇၊ ၂၀၊ ၂၁၊ ၂၆၊ ၂၉။

ထိခိုက်မှုများ။ ။ ၃၊ ၈၊ ၉၊ ၀ ဂဏန်းများများပါအောင် ရွေးချယ်ပါ။

အထောင်သင်္ကြာ။ ။ လပုန်း(၄)ခု (သို့မဟုတ်) ဝက်သားပေါင်း(၄)ခုအား တုန်းတော်ကြိုတစ်ပါးအား ကပ်လျှပ်။

ကျန်းမာ ရှမ်းသာကြပါစေ
ဆရာ ရောင်းခြည်

မြတ်သောဦး

လွမ်းရိုသော်ကော
နုလုံသားထဲက
နန်းယီဆိုင်ကော် (၃)

ယခင်လူ့ အသတ်

နန်းယီဆိုင်ကော် မင်းသမီးကလေးသည် ရွှေနန်းရှင်မင်းသားကလေးနှင့် နန်းတော်ထဲတွင် လပေါင်းအတန်ကြာမျှ ပျော်ရွှင်စွာ နေထိုင်ခဲ့ပြီးနောက် နောင်လုံအင်းကြီးဘေးက နေရင်း ဇာတိရွာကလေးနှင့် မိသားစုကို လွမ်းဆွတ်လာ၏။

ထို့ကြောင့် မိမိနေရပ်နှင့် မိသားစုထံသို့ အလွမ်းပြေ ခေတ္တပြန်လိုကြောင်း

ရွှေနန်းရှင်မင်းသားကလေးကို ခွင့်တောင်းလေသည်။ ရွှေနန်းရှင်မင်းသားကလေးကလည်း အသည်းအူတူမျှ ချစ်မြတ်နိုးရသော မိဖုရား နန်းယီဆိုင်ကော်ကို ချစ်စခင်စ ကြင်နာစမို့ မခွဲချင်လှသော်လည်း နန်းယီဆိုင်ကော်က အတန်တန် အထပ်ထပ် တောင်းပန်နေသည့်အတွက် ခွင့်တစ်ပတ်မျှ ပေးသနားလိုက်လေသည်။

မင်းခမ်းမင်းနား အဆောင်အယောင်အပြည့်နှင့် နေရပ်သို့ ပြန်

လည်ရောက်ရှိလာသော နန်းယီဆိုင်ကော်မင်းသမီးကလေးကို ရွာသူရွာသားများနှင့် သူဌေးကြီးမိသားစုတို့က ဝမ်းသာအားရ ကြိုဆိုကြလေသည်။

နန်းယီဆိုင်ကော် မင်းသမီးလေးမှာလည်း နန်းတွင်းအဆောင်အယောင်ပကာသနများကြားတွင် နစ်မြုပ် မွန်းကျပ်နေခဲ့ရသမျှ မိမိဇာတိရပ်ရွာ၏ သာယာလှပလှသော အင်းရေပြင်ကြီး၏ သဘာဝအလှအပနှင့် ကစားဖက်ငယ်သူငယ်ချင်းများကြားတွင် အတိုးချ၍ စိတ်လွတ်ကိုယ်လွတ် ပျော်ရွှင်နေခဲ့မိလေသည်။

တန်ခိုးအာဏာနှင့် ပြည့်စုံသော နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၂၀၉

ဘုရင့်မိဖုရားခေါင်ကြီးပင် ဖြစ်လင့်ကစား မိမိလယ်စဉ်ကအတိုင်း အဆောင်အယောင်ပကာသနမဖက် လွတ်လပ်ပျော်ရွှင်စွာ နေထိုင်လိုသဖြင့် ရွှေနန်းရှင်မင်းသားကလေး ထည့်ပေးလိုက်သော နန်းတွင်းမှ ရဲမက်အစောင့်အရှောက်များကိုပင် မိဖုရားခေါင်ကြီး၏ အာဏာဖြင့် မိမိပြန်မည်ရက်ကို လကြိုရန်သာ ရက်ချိန်း သတ်မှတ်ပေးပြီး နန်းတော်သို့ ပြန်လွှတ်လိုက်လေသည်။

ဤသည်ကပင် နန်းယီဆိုင်ကော်မင်းသမီးကလေးအဖို့ မည်သို့မျှပြုပြင်၍ မရတော့သော တစ်သက်တာ အမှားပင် ဖြစ်၏။

သူဌေးကြီး၏ ဇနီးသည် ရုပ်လှသလောက် ကောက်ကျစ်စဉ်းလဲ၏။ အကြဲလည်း ကြီး၏။

နန်းယီဆိုင်ကော် မင်းသမီးကလေးက အစောင့်အရှောက်များကို နန်းတော်သို့ ပြန်လွှတ်လိုက်သည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် ရရှိသော အခွင့်အရေးကို လက်လွှတ်ဆုံးရှုံးမခံလိုသော စိတ်များနှင့်အတူ ကောက်ကျစ်စဉ်းလဲစိတ်များကလည်း တစ်ဖန် ခေါင်းထောင်ထလာပြန်လေသည်။

ထို့ကြောင့် ချက်ချင်းပင် ယုတ်မာပက်စက်လှသော အကြံအစည်တစ်ခုကို သူဌေးကြီးစိတ်ဝင်စား လက်ခံလာအောင် နည်းမျိုးစုံဖြင့် မက်လုံးအမျိုးမျိုးပေး၍ မရအရ နူးလေရာ သူဌေးကြီးမှာ နောက်ဆုံးတွင် သူဌေးကတော်ကြီး၏ အကြံအစည်ကို သဘောမတူချင်ပါဘဲ နှင့် လက်ခံ သဘောတူလိုက်ရလေသည်။

သာယာလှပသော ညနေခင်းတစ်ခုတွင် သူဌေးကတော်ကြီးနှင့် သမီးဖြစ်သူတို့သည် နန်းယီဆိုင်ကော်ကို ခေါင်းဆေးမင်္ဂလာပြုရန်ဟူသော အကြောင်း

ပြချက်ဖြင့် လူသူကင်းဝေး တိတ်ဆိတ်သော အင်းစပ်တစ်နေရာသို့ လှည့်စားခေါ်ခေါ်သွားကြ၏။

ထို့နောက် နန်းယီဆိုင်ကော်က စိတ်ချလက်ချ ခေါင်းဆေးမင်္ဂလာပြုနေချိန်တွင် သူဌေးကတော်ကြီးနှင့် သမီးဖြစ်သူတို့မှာ ကြိုတင်ကြစည်ထားသည့်အတိုင်း နန်းယီဆိုင်ကော်ကို ရေထဲသို့ ပြိုင်တူ တွန်းချ၍ လုပ်ကြံသတ်ဖြတ်လိုက်ကြလေသည်။

သူဌေးကတော်ကြီးသည် နန်းယီဆိုင်ကော်ကို လုပ်ကြံသတ်ဖြတ်၍ အောင်မြင်သည်နှင့် ကြံရာပါဖြစ်သူ နန်းယီဆိုင်ကော်နှင့် ရုပ်ရည်ချင်း ခွဲမရအောင်တူသော မိမိ၏သမီးကို နန်းယီဆိုင်ကော်၏နေရာတွင် အစားထိုးလိုက်၏။

နန်းယီဆိုင်ကော်၏ အမူအရာ၊ အပြောအဆို၊ အနေအထိုင်နှင့်တူအောင် အစစ ညွှန်ကြားသင်ပြပေးပြီး နန်းတော်မှ အစောင့်အရှောက်ရဲမက်များ ရောက်လာသည့်နေ့တွင် နန်းယီဆိုင်ကော် ဟန်ဆောင်ထားသော မိမိသမီးကို နန်းတော်တွင်းသို့ ရဲဝံ့စွာပင် ထည့်ပေးလိုက်လေသည်။

နန်းတော်တွင်းမှ ရွှေနန်းရှင်မင်းသားကလေးကလည်း နန်းယီဆိုင်ကော်၏ ဖအေတူ အမေကွဲ ညီမငယ်က နန်းယီဆိုင်ကော် အယောင်ဆောင်၍ နန်းတော်ထဲသို့ အတင့်ရဲစွာ ဝင်ရောက်လာလိမ့်မည်ဟု လုံးဝ မျှော်လင့်မထားခဲ့။

မိမိ၏ တန်ခိုးအာဏာကို အကြွင်းမဲ့ ယုံကြည်သဖြင့် နန်းယီဆိုင်ကော်၏ ညီမငယ်ကို နန်းယီဆိုင်ကော် အစစ်အမှန်ဖြင့် ယုံကြည်စွာ ဆက်လက်ပေါင်းသင်းလာခဲ့၏။

နန်းယီဆိုင်ကော်၏ ညီမဖြစ်သူ

ကလည်း အမေတူသမီးဖြစ်သည့် အားလျော်စွာ နေရာတကာတွင် ကျွမ်းကျင်ပါးနပ်လျက် သဗ္ဗဘူန်လုပ် သရုပ်တူအောင် ဝိဝိဇိုဇို ဟန်ဆောင်နေထိုင်နိုင်ခဲ့သဖြင့်လည်း သိသမီးအရင်ကိုသာ ဘုရင့်မိဖုရားအဖြစ် တော်ကောက်မြှောက်တင်ပေးလိုသော သူဌေးကတော်ကြီး၏ဆန္ဒနှင့် အကြံအစည်မှာ အထမြောက် အောင်မြင်ခဲ့ရလေတော့သည်။

* * *

နန်းယီဆိုင်ကော် မင်းသမီးကလေး လုပ်ကြံသတ်ဖြတ်ခံခဲ့ရရာ အင်းစပ်အနီးတွင် သူဆင်းရဲ အဘိုးအဘွားနှစ်ဦးတို့သည် တဲကလေးတစ်လုံးဖြင့် နေထိုင်ကြ၏။

ထိုအဘိုးအဘွားတို့သည် တောင်ယာလုပ်ငန်းဖြင့် ပင်ပန်းဆင်းရဲစွာ လုပ်ကိုင် စားသောက်ကြရသူများ ဖြစ်၏။

တစ်နေ့ ညနေစောင်းတွင် အဘိုးအဘွားနှစ်ဦးသည် တောင်ယာစိုက်ခင်းမှ မောမောပန်းပန်းဖြင့် ပြန်လာကြ၏။ တံသို့ ပြန်ရောက်၍ ထမင်းဟင်းချက် ပြုတ်စားသောက်ရန် အိုးများကို ဖွင့်လိုက်ကြသည်။

ထိုအခါ အိုးများထဲတွင် အသင့်ချက်ပြုတ်ထားသော မွှေးကြိုင်သင်းဆူလှသည့် ထမင်းဟင်းများကို တွေ့လိုက်ကြရသဖြင့် နှစ်ဦးစလုံးပါးစပ်အဟောင်းသားဖြင့် အံ့အားသင့်သွားကြလေသည်။

ဤနည်းနှင့်နှင်ပင် နေ့စဉ်ရက်ဆက် အသင့်ချက်ပြုတ်ပြီးသား ထမင်းဟင်းများကို တွေ့ဖန်များလာသောအခါ အဘိုးအိုအပေါ်တွင် ယခုတိုင် ချစ်ငွေမပြယ်နိုင်သေးဟန်တူသော အဘွားအို၏စိတ်တွင် တစ်မျိုး အတွေးပေါက်သွားပြီး အဘိုးအိုအပေါ်တွင် မယ်

သက်ာ ဖြစ်လာ၏။

ဤသို့ဖြင့် သူတို့နှစ်ဦးစလုံး အိမ်တွင် မရှိနိုင် အဘိုးအို၏ မယားငယ်က လာ၍ ချက်ပြုတ်ပေးထားသည်အထင် နှင့် အဘိုးအိုကို ရန်ထောင်လေ တော့ပေည်။

အဘိုးအိုကလည်း မိမိတွင် ဤကဲ့ သို့ အကျင့်စာရိတ္တမျိုးမရှိကြောင်း မိမိ သည် အဘွားအိုနှင့် နှစ်ပေါင်း များစွာ ပေါင်းသင်းနေထိုင် လာခဲ့သူ ဖြစ်၏။

မိမိ၏အကျင့်စာရိတ္တ ကောင်း မကောင်းကို အဘွားအို အသိပင်ဖြစ် ကြောင်း၊ မိမိတွင် အဘွားအိုမှ လွဲ၍ အခြားမည်သည့် ဇနီးမှ မရှိကြောင်း၊ အဘွားအိုယုံအောင် ကျိန်တွယ် ပြော ဆိုရင်း ပြန် ရန်တွေ့၏။

နှစ်ယောက်သား မည်သို့မှ စဉ်းစား ၍ မရကြသည့်အဆုံးတွင် ဤကိစ္စ၏ လက်သည်တရားခံကို တိတ်ဆိတ် စောင့်ကြည့်၍ ဖော်ထုတ်ရန် နှစ်ဦး သဘောတူ တိုင်ပင်လိုက်ကြလေ သည်။

နောက်တစ်နေ့တွင် အဘိုးအိုနှင့် အဘွားအိုတို့သည် တောင်ယာအလုပ် ခွင့် ဆင်းဟန်ဆောင်လျက် တဲအနီး ချုံပုတ်ထဲတွင် ကိုယ်ရောင်ဖျောက်၍ မိမိတို့ တဲကလေးဆီသို့ စောင့်ကြည့် အကဲခတ်ကြ၏။

အဘိုးအဘွားဇနီးမောင်နှံတို့ အိမ်မှ ထွက်သွား၍ အချိန်အတန်ကြာလျှင် တဲအနီး ရေကန်စပ်၌ လှပစွာ ပူးပွင့်နေ ကြသော ကြာပန်းများကြားမှ ကြာပန်း ငှက် တစ်စုံသည် ထူးထူးခြားခြားပင် ငယ်ရာမှ တဖြည်းဖြည်း ကြီးမားလာ ၏။

ထို့နောက် ကြာပန်းကြီး၏ ပွင့်ဖတ် များသည် လှပစွာ ပြန့်ကား ပွင့်အာ

ထွက်လာလျက် ကြာပွင့်ထဲမှ နတ်သမီး တမျှ လှပသော မင်းသမီးကလေး တစ်ဦး နန်းဝတ်နန်းစားများနှင့် ပေါ် ထွက်လာ၏။

ထို့နောက် မင်းသမီးကလေးသည် ကြာပွင့်ထဲမှ ဆင်းသက်လာပြီး အဘိုး အဘွားတို့၏ တဲအိမ်ကလေးအတွင်းသို့ ဝင်၍ ထမင်းဟင်းများကို စတင် ချက် ပြုတ်လေတော့သည်။

ချုံပုတ်တွင်းမှ ချောင်းမြောင်း ကြည့် ရှုနေကြသော အဘိုးအဘွားနှစ်ဦးမှာ ထူးဆန်းလှသော ဤမြင်ကွင်းကြောင့် မိမိတို့မျက်လုံးများကိုပင် မယုံကြည် နိုင်လောက်အောင် အံ့အားသင့်သွား ကြရ၏။

သတ္တိကောင်းလှသော အဘိုး အဘွားနှစ်ဦးမှာ ချက်ချင်းပင် ချုံပုတ် တွင်းမှ ထွက်၍မိမိတို့တဲကလေးဆီသို့ ပြေးသွားကြပြီး မင်းသမီးကလေးနှင့် ရင်ဆိုင်တွေ့လျက် မင်းသမီးကလေး၏ အမည်နှင့် နေရပ်တို့ကို မေးမြန်းစုံစမ်း ကြလေတော့သည်။

မင်းသမီးကလေးက မိမိအမည်

သည် နန်းယီဆိုင်ကော် ဖြစ်ကြောင်း၊ ဤမိုင်းပန်နယ်ကို စိုးစိုးအုပ်ချုပ်သော ရွှေနန်းရှင်မင်းသားကလေး၏ကြင်ယာ မိဖုရားဖြစ်ကြောင်း...

မိမိ၏ မိထွေးတော်စပ်သူ သူဌေး ကတော်ကြီး၏ လုပ်ကြံ သတ်ဖြတ်မှုကြောင့် ဤကန်ကြီးထဲတွင် ရေကန် စောင့်နတ်သမီးဘဝသို့ ရောက်ရှိခဲ့ရကြောင်း၊ မိမိဘဝအဖြစ်သနစ်စုံကို ငို ရှိုက်လျက် အဘိုးအဘွားတို့ကို ပြောပြလေသည်။

မင်းသမီးကလေးက ဆက်လက်၍ မိမိသည် အဘိုးအဘွား ဇနီးမောင်နှံ တို့ကို အမြဲမပြတ် တွေ့မြင်နေရသဖြင့် သူနားကရုဏာသတ်ပြီး မိမိ၏ မိဘ နှစ်ပါးအမှတ်ဖြင့် လုပ်ကျွေးပြုရလို သောကြောင့် ဤနေရာသို့ ခွင့် မတောင်းဘဲ လာရောက်ခဲ့ခြင်း ဖြစ် ကြောင်း...

မိမိသည် နောင်အရှည်သဖြင့် ရန်ဦး ပွားပြီး မိဘနှစ်ပါး ဒုက္ခရောက် ပျက်စီး မည်ကို စိုးရိမ်သောကြောင့် ယခု အဘိုး အဘွားတို့ကို ပြောပြခဲ့သော အဖြစ် အပျက်တို့ကို ရွှေနန်းရှင်မင်းသား ကလေးမသိအောင် လျှို့ဝှက်ထိန်းသိမ်း ဖေးဖေလိုပါကြောင်းဖြင့် ကတိ အထပ် ထပ်တောင်းရင်း အဘိုးအဘွားတို့ကို နှုတ်ဆက်၍ ရေကန်တွင်းသို့ ဆင်း သက် ပျောက်ကွယ်သွားလေတော့ သည်။

နန်းယီဆိုင်ကော် မင်းသမီးလေး၏ ရင်နှင့်ဖွယ်ရာအဖြစ်အပျက်ကို အစုံ အလင် သိခွင့်ရလိုက်သော အဘိုးအို နှင့် အဘွားအိုတို့မှာ မျက်ရည်မမည် နိုင်ဖြစ်သွားကြ၏။

သူဌေးကြီး ဇနီးမောင်နှံအပေါ်တွင်

လည်း ခံပြင်း ဒေါသထွက်သွားကြရ၏။

ထို့ကြောင့် မဟုတ်မခံစိတ်ရှိသော အဘိုးအိုနှင့် အဘွားအိုတို့နှစ်ဦးသည် နန်းယီဆိုင်ကော်ကို ပေးအပ်လိုက်သော ကတိကို ဖျက်၍ အင်းသူကြီး သူဌေးကြီးနှင့် သူဌေးကတော်ကြီးတို့၏ ယုတ်မာ ရက်စက်မှုဇာတ်လမ်းအစုံကို ရွှေနန်းရှင် မင်းသားကလေး နားတော်ပေါက်အောင် နန်းတော်တွင်းသို့ ဝင်ရောက် လျှောက်ထားကြလေတော့သည်။

အင်းသူကြီးနှင့် ဇနီးတို့၏ ယုတ်မာ ကောက်ကျစ်မှု ဇာတ်လမ်းစုံကို ကြားသိလိုက်ရသော ရွှေနန်းရှင်မင်းသားကလေးသည် မိမိ၏မိဖုရား နန်းယီဆိုင်ကော်အတွက် ယူကျုံးမရ ပူဆွေးသောက ဖြစ်သွားရှာ၏။

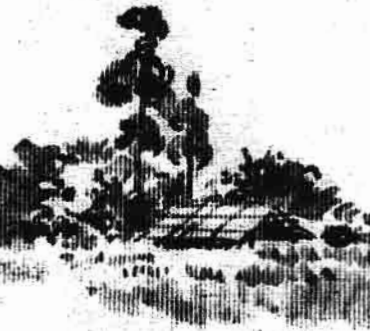
အင်းသူကြီး ဇနီးမောင်နှံကိုလည်း အပြင်းအထန် ဒေါသထွက်သွားလေသည်။ ထို့ကြောင့် အင်းသူကြီးဇနီးမောင်နှံကို မင်းအာဏာဖြင့် ချက်ချင်း ဆင့်ခေါ်လျက် အကြောင်းရင်း အမှန်ကို စုံစမ်းစစ်ဆေး၏။

အင်းသူကြီးနှင့် သူဌေးကတော်ကြီးတို့ကလည်း မိမိတို့ လုပ်ရပ်ကို မကွယ်ဝှက်ဝံ့ကြတော့ဘဲ အမှန်အတိုင်းပင် ဝန်ခံလိုက်ကြလေသည်။

ရွှေနန်းရှင် မင်းသားကလေးသည် ရိုင်းစိုင်းယုတ်မာသော အင်းသူကြီး ဇနီးမောင်နှံကို ကြိမ်ဒဏ်များ ပြင်းထန်စွာ ပေးလိုက်၏။

ထို့နောက် ဤမျှ ဆိုးသွမ်းယုတ်မာသူများကို မိမိနယ်တွင် မမြင်လိုဟုဆိုကာ အခြားဒေသသို့ နယ်နှင့်ဒဏ်ပေးလိုက်လေတော့သည်။

ရွှေနန်းရှင် မင်းသားကလေးသည် မိမိအသက်တမျှ ချစ်ရသော မိဖုရား နန်းယီဆိုင်ကော်၏စိညာဉ်ကို ဆင့်ခေါ်

၍ မိုင်းပန်နယ်ကို စောင့်ကြပ်ရသော နတ်ဒေဝီတစ်ဦးအဖြစ် အပိုင်စား ပေးသနားလေသည်။

ဗြို့သူဗြို့သားများကိုလည်း ဗလီနတ်စာဖြင့် အမြဲပူဇော်ပသကြရန် အမိန့်ချမှတ်လိုက်လေသည်။

နန်းယီဆိုင်ကော် နတ်သမီးကလေးကလည်း မိမိခင်ပွန်း ရွှေနန်းရှင်မင်းသားကလေးကို နတ်တို့တန်ခိုးဖြင့် ကိုယ်ထင်ပြုလျက် မိမိဘဝ အဖြစ်ဆိုးကြုံရခြင်းမှာ ရှေးအကုသိုလ်ပိပါက်ကြွေးကြောင့် ဝဋ်တုံဝဋ်လှည့်အနေဖြင့် ပေးဆပ်ရခြင်းသာဖြစ်ကြောင်း...

ရွှေနန်းရှင် မင်းသားကလေးအနေဖြင့် မည်သူ့ကိုမျှ အမှန်းပွား ရန်ငြိုးထားစရာမလိုကြောင်း၊ ခွင့်လွှတ်သည်ခံခြင်း မေတ္တာတရားကို လက်ကိုင်ထား၍ တိုင်းသူပြည်သားတို့ကို ရင်ဝယ်သားကဲ့သို့ သဘောထား အုပ်ချုပ်စေလိုကြောင်းဖြင့် မိမိခင်ပွန်း မင်းသားကလေး နှလုံးသွင်းမမှားရအောင် အကြိမ်ကြိမ်တရားပြု၍ ဆုံးမနားချရှာလေသည်။

ထို့ကြောင့် ရွှေနန်းရှင်မင်းသားကလေးမှာ ဒေါသနှင့် အာယာတများ လွင့်စဉ် ပြေပျောက်၍ နန်းယီဆိုင်ကော်၏ဆန္ဒအတိုင်းပင် ညီမဖြစ်သူကို မိဖုရားအရာ ဆက်လက် မြှောက်စားခဲ့လေတော့သည်။

နန်းယီဆိုင်ကော် မင်းသမီးကလေး

မှာ အတိတ်ကံကြောင်း မလှပသဖြင့် ဥပစ္စေဒကံကြောင့် ပျက်စီးကိန်းကြုံခဲ့ရပါသည်။

သို့သော် မပြတ် လက်ကိုင်ထားကျင့်သုံးလောက်ကည်ခဲ့သည့် ခန္တီဂုဏ် သီလဂုဏ် မေတ္တာဂုဏ်အစွမ်းတို့ကြောင့် တန်ခိုးရှင် နတ်ဒေဝီတစ်ဦးအဖြစ် ဗလီနတ်စာ အပူဇော်အပသခံလျက် မိုင်းပန်နယ်သူ နယ်သားတို့ကို ဘေးအန္တရာယ် ကင်းဝေးအောင် ကယ်မ စောင့်ရှောက်ခဲ့သည်မှာ ယနေ့ထိတိုင်ပင် ဖြစ်ပါသည်။

* * *

နပပယ် ဆရာမလေး နန်းသီတာ ပြောပြသော နန်းယီဆိုင်ကော်မင်းသမီးလေး၏ ကြေကွဲရာ ဘဝဇာတ်လမ်းကလေးမှာ ဤမျှသာ ဖြစ်၏။

ဤဇာတ်လမ်းကလေးမှာ ဖြစ်ရပ်၏ ဇာတ်လမ်း ဟုတ်မဟုတ်ကို မိုင်းပန်သူ မိုင်းပန်သားများ အသိဆုံးပင်ဖြစ်၏။

ဤဇာတ်လမ်းကလေး စတင် ဖြစ်ပျားခဲ့ရာ နောင်လုံအင်းကြီးသည် မိုင်းပန်မြို့တောင်ဘက် မိုင်အနည်းငယ် အကွာတွင် ယခုတိုင် ထင်ထင်ရှားရှား တည်ရှိတုန်းဖြစ်၏။

နန်းယီဆိုင်ကော် မင်းသမီးလေး ရွှေညောင်ပင်ကို သစ္စာပြု တိုင်တည်နေရာသည်လည်း သာယာစည်ကားလှသော ညောင်ခမ်းကျေးရွာကလေးအဖြစ် ယနေ့တိုင် အထင်ကရ တည်ရှိနေတုန်းဖြစ်ပါ၏။

မိုင်းပန် ဗြို့သူဗြို့သားတို့သည် နန်းယီဆိုင်ကော်ကို ဘုန်းတန်ခိုးကြီးမားသော နတ်ဒေဝီတစ်ပါးအဖြစ် လေးစား ခံညား၍ ကြောက်ရွံ့ရုံသေကြ၏။

အမှားအယွင်း ဖြစ်မည့်ကိစ္စများ ဂရုတစိုက် ရှောင်ကြဉ်ကြ၏။ ဗြို့သူဗြို့သားအားလုံးသည် ထိုင်း(ယိုးဒယား

မှလာသော လိပ်တံဆိပ်ဖိနပ်ကို ဘယ်
တော့မှ မစီးကြ။

နန်းယီဆိုင်ကော်၏ မိခင်နှင့် ပတ်
သက်သော အထိမ်းအမှတ် တံဆိပ်ဖြစ်
၍ အထူးရှောင်ကြဉ်ကြ၏။

ထိုခေတ် ထိုအခါက ရှမ်းပြည်နယ်
တစ်ခွင် အထူးခေတ်စားလှသော(၃၆)
ကောင်ထီတွင် ပေါက်ကောင် အရပ်
တစ်ရပ်အဖြစ် ပါဝင်သော လိပ်ရုပ်ကို
မိုင်းပန်မြို့သား ထိခိုင်တို့က ပေါက်
ကောင်အဖြစ် ဘယ်တော့မှ မဖွင့်
လက်ရှောင်ကြ၏။

မိုင်းပန်မြို့တွင် ကျွန်တော်ရှိနေစဉ်
အခိုက် ခဏတာမျှ ရင်းနှီးပတ်သက်ခွင့်
ရခဲ့သော မိုင်းပန်မြို့နယ် ရှမ်းတိုင်းရင်း
သားရိုးရာယဉ်ကျေးမှုက ဇာတ်အဖွဲ့
တွင်လည်း နန်းယီဆိုင်ကော်၏ ဇာတ်
လမ်းကို အမှောက်အမှားဖြစ်မည်
စိုးရိမ်သဖြင့် ဘယ်တော့မှ မကပြရဲကြ
ဟု သိရ၏။

သို့သော် ကျွန်တော် မိုင်းပန်တွင်
အနေကြာ၍ ရှမ်းစကားတတ်ခါစ
အချိန်မှာ နန်းယီဆိုင်ကော် မင်းသမီး
လေး ဇာတ်လမ်း မှတ်တမ်းဗွီဒီယိုခွေကို
ရှားရှားပါးပါး အမှတ်တရကြည့်ဖူးခဲ့၏။

ဤဇာတ်ကားကို ရိုးရာအစွဲအလမ်း
များကြောင့် ပွဲလမ်းသဘင် ခမ်းခမ်း
နားနားပေး၍ အမှားအယွင်း မရှိအောင်
ရိုရိုသေသေ ရိုက်ကူးခဲ့ရသည်ဆို၏။

ဤဇာတ်ကားမှာ မိုင်းပန်မြို့နှင့် ပတ်
သက်သော ဇာတ်လမ်းပဋိဖြစ်သော်
လည်း မိုင်းပန်မြို့သူမြို့သား အနုပညာ
ရှင်တို့ကဲ့ယ့်တိုင် ရိုက်ကူးခဲ့ခြင်း ယဟုတ်
ဟု ဆိုပါသည်။

**(သီပေါမြို့ တိုင်းရင်းသားရိုးရာ
ယဉ်ကျေးမှုက ဇာတ်ဖွဲ့က ရိုက်ကူး
ခြင်းဖြစ်သည်ဟု ထင်ပါသည်။
ကျွန်တော် အမှတ်မှားခဲ့လျှင် အမှန်**

**သိရှိသူများက ခွင့်လွှတ်စေလိုပါ
သည်။)**

၁၉၉၀ပြည့်လွန် နှစ်တစ်နှစ်၌
တောင်ကြီးမြို့ ဆရာအတတ်သင်
သင်တန်းဆင်း နှုတ်ဆက်ပွဲအခမ်း
အနားတစ်ခုတွင် ကျွန်တော်က မိုင်းပန်
မြို့မှ ဂီတပညာရှင်တို့ သီဆိုနေကျ
“လာလည်ပါလေ မိုင်းပန်မြို့” သီချင်း
ဖြင့် အမှတ်တရ နှုတ်ဆက်သီဆိုခဲ့ဖူး
၏။

သီချင်းစာသားထဲတွင် နန်းယီဆိုင်
ကော်၏ အကြောင်းလည်း ပါဝင်ရာ
ကျွန်တော်စင်အောက်ကို ဆင်းလာ
တော့ မိုင်းပန်မြို့သူ ဆရာမကလေး
တစ်ဦး ကျွန်တော့်အနား ကပ်လာပြီး...
'ဆရာယီရမ်း သိင်္ကန်းတယ်၊ ကျွန်မတို့
ပိုင်းကိုပိုမြို့မှာလဲ နန်းယီဆိုင်ကော်နဲ့ ဟတ်
သက်တဲ့ မှတ်တမ်းမှတ်ရာတွေ အများကြီး
ရှိတယ်'

ဟု ပြောသွားဖူး၏။ နန်းယီဆိုင်
ကော်မင်းသမီးလေး၏ ဂုဏ်သတင်း
ကား ရှမ်းပြည်နယ် တစ်ခွင်လုံးကိုပင်
ဖုံးလွှမ်း စိုးရိမ်ထားနိုင်လောက်အောင်
ဟိတ်တန်ခိုးနှင့် ပြည့်စုံလှပါ၏။

ကျွန်တော်မှာ မိုင်းပန်မြို့နယ်တွင်
နှစ်ပေါင်းများစွာ အနေကြာခဲ့သမျှ
မူလတန်း ကျောင်းပေါင်းများစွာကို
လည်း တစ်ကျောင်းပြီး တစ်ကျောင်း
လှည့်လည်၍ တာဝန်ထမ်းဆောင်ခွင့်
ရခဲ့ပါသည်။

ထိုစဉ် တစ်ချိန်တွင် နန်းယီဆိုင်
ကော်မင်းသမီးလေး၏ အဖြစ်အပျက်
ဇာတ်လမ်း စတင်သန္ဓေတည်ရာ နောင်
လုံအင်ကြီးနှင့် မဝေးလှသော ကျေးရွာ
ကလေးတစ်ရွာမှာ တာဝန်ကျခဲ့ဖူး၏။

အလွမ်းဓာတ်ခံ အပြည့်ရှိသော
ကျွန်တော်ကား တာဝန်ကျကျေးရွာနှင့်
မိုင်းပန်မြို့ကို စက်ဘီးကလေးတစ်စီးနှင့်

လူးလာတုံခေါက် သွားလာရင်း
နောင်လုံအင်ကြီးအနီးသို့ ရောက်လျှင်
စက်ဘီးကို အလိုလို ရပ်နားဆိုလျက်
သား ဖြစ်သွားတတ်၏။

ထို့နောက် ကမ်းစပ်တစ်နေရာတွင်
မလှုပ်မယှက် ငြိမ်သက်စွာ ရပ်၍
တစ်မျှော်တစ်ခေါ် ကျယ်ပြန့်လှသော
အင်းရေပြင်ကျယ်ကြီးကို လှမ်းမျှော်
ကြည့်ရင်း နန်းယီဆိုင်ကော် မင်းသမီး
လေး၏ ဘဝဇာတ်ကြောင်းကို ပြန်
ပြောင်းသတိရမိစဉ် အခိုက်အတန့်ဝယ်
ကျွန်တော့် မျက်လုံးအိမ်များထဲ၌
လွမ်းခိုးလွမ်းငွေ့များ အလိုလိုပင် ရစ်ဝဲ
ဝေသီလာတတ်၏။

ထိုစဉ်က အင်းရေပြင်ကို ဖြတ်သန်း
တိုက်ခတ်လာတတ်သော လတ်ဆတ်
သန့်ရှင်းလှသည့် လေအေးကလေး
ထဲတွင် နန်းယီဆိုင်ကော်မင်းသမီး
ကလေး၏ ဖြူစင်သော မေတ္တာဓာတ်
အငွေ့အသက်တို့ လွင့်ပျော လိုက်ပါ
လာသယောင်ပင် ခံစားခဲ့ရဖူးပါ၏။

ယခုဆိုလျှင် မိုင်းပန်မြို့နှင့်
ကျွန်တော် ဝေးကွာခဲ့သည်မှာ နှစ်ပေါင်း
များစွာ ကြာမြင့်ခဲ့ပါပြီ။ မြစ်မီးတောင်
နောက်ခံနှင့် နတ်မြင်းပျံအရပ်ပါသော
မိုင်းပန်မြို့သကဲ့သို့ တံဆိပ်ကလေး
ကား ကျွန်တော့်အတွက် ရွှေပြည်တော်
မျှော်တိုင်း ဝေးခဲ့ပါလေပြီ။

ကျွန်တော် မိုင်းပန်မြို့ကို အမြဲသတိ
ရပါသည်။ အထူးသဖြင့် ယခုအချိန်
ကျွန်တော့်ဘဝ ကျွန်တော့်အသက်
အရွယ်မှာ မိသားစု စားဝတ်နေရေး
အတွက် ရုန်းကန်လှုပ်ရှားရင်း အဆင့်
ဆင့်သော လောကခံ၏ အလှည့်
အပြောင်း အရှုပ်အထွေးတွေကြောင့်
ဘဝအမောတွေ ကြုံတွေ့ခဲ့ရပါသည်။

ထိုသို့ တွေ့ခဲ့ရလေတိုင်း အတိတ်
တစ်ရံတစ်ခါခါက ပူပင် ကြောင့်ကြမဲ့

စွာ လွတ်လပ်ပျော်ရွှင်ခဲ့ရသည်။
မိုင်းပန်မြို့က ငယ်ဘဝလေးကို
ပို၍ သတိရတတ်ပါသည်။

ထိုစဉ်က ကျွန်တော်တို့
ဘဝတွေကို ပူပင်ကြောင့်ကြမရှိ
ချမ်းမြေ့ပျော်ရွှင်အောင် အဘက်
ဘက်မှ ကူညီစောင့်ရှောက်ပေး
ခဲ့ကြသော မိုင်းပန်မြို့သူမြို့
သားတို့၏ စေတနာ မေတ္တာရိပ်ကို
လည်း အောက်မေ့ သတိရ လွမ်းဆွတ်
လှပါသည်။

ချိုတစ်ကြိမ် ခါးတစ်လှည့် ဘဝ
စက်ဝိုင်းထဲမှာ စည်းချက်ကျကျ ရှမ်းကန်
လှုပ်ရှားရင်း စိတ်ပျက် ဝမ်းနည်းစရာ
တွေ ကြုံတွေ့ရလေတိုင်း လောကဓံ
ကို အပြုံးမပျက် ရင်ဆိုင်နိုင်စွမ်းရှိသည့်
နန်းယီဆိုင်ကော် မင်းသမီးလေး၏ စိန်
ပွင့်နုလုံးသားအစုံကို အထူးသတိရ
အောက်မေ့မိလျှင် အားအင်သစ်များ
တိုးပွားလာသလို ခံစားရပါသည်။

မိုင်းပန်မြို့သူမြို့သား အားလုံးတို့
သည်လည်း ဤဇာတ်လမ်းကလေးထဲ
မှ နန်းယီဆိုင်ကော် မင်းသမီးလေး၏
အတုယူစရာ မွန်မြတ်ဖြူစင်လှသော
နုလုံးသားနှင့် မိခင်ကျေးဇူးသိတတ်ပုံ
စံနမူနာကောင်းတို့ကို မပျောက်ပျက်
မတိမ်ကောရလေအောင် မျိုးဆက်သစ်
ရင်သွေးငယ်တို့အား ယခုတိုင်အောင်
ဆင့်ကမ်း မျှဝေဆဲဖြစ်လိမ့်မည်ဟု
ကျွန်တော် မျှော်လင့်မိပါသည်။

နှစ်တွေ အလီလီဟောင်း၍ အချိန်
အလီလီ ပြောင်းခဲ့သည်နှင့်အမျှ
ကျွန်တော် ချစ်ခင်မြတ်နိုးရပါသော
မိုင်းပန်မြို့ကလေးသည်လည်း ယခု
အချိန်၌ ခေတ်မီဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်လျက်
အေးချမ်းသာယာလှသော တပ်နယ်မြို့
ကြီးအဖြစ်သို့ အဆင့်ကူးပြောင်းရောက်
ရှိခဲ့ပါပြီ။

ထိုအတူ နန်းယီဆိုင်ကော်
မင်းသမီးလေး၏ ဝိညာဉ်သည်လည်း
ငြိမ်းချမ်းသာယာလှသော ကာလသစ်
တစ်ခုကို ချမ်းမြေ့ပျော်ရွှင်စွာ ဖြတ်သန်း
ရောက်ရှိနိုင်ခဲ့ပြီဟု ကျွန်တော်
ယုံကြည်ပါသည်။

ကျွန်တော် မိုင်းပန်ကို ခွဲရသည့်နေ့
က အတူလုပ်ဖော်ကိုင်ဖက် မိုင်းပန်မြို့
သူဆရာမတွေထဲက နှမငယ်ဆရာမ
လေး နန်းသီတာတစ်ယောက်ကိုသာ
မှတ်မှတ်ရရ နှုတ်ဆက်ဖြစ်ပါသည်။

ထိုသို့ နှုတ်ဆက်မိစဉ် အခိုက်အတန့်
မှာပင် မိုင်းပန်မြို့အဝင်က ညောင်ပင်
ကြီးအောက်ကို တစ်ကြိမ်ဝင်ပြီးတဲ့သူ
ဟာ နောက်တစ်ကြိမ် မိုင်းပန်ကို မဖြစ်
မနေ ပြန်လာရတတ်တယ်ဟု တစ်ခါ
က နန်းသီတာ ပြောပြခဲ့ဖူးသည့် စကား
တစ်ခွန်းကို ကျွန်တော်နားထဲသို့ အမှတ်
ထင်ထင် ကြားယောင်လျက် ရှိနေခဲ့ပါ
သည်။

ကျွန်တော် မိုင်းပန်မြို့ကို ခွဲခွာခဲ့ရ
သည်မှာ ဆယ်စုနှစ် နှစ်စုကျော်မျှ
ကာလကြာမြင့်ခဲ့ပြီဖြစ်သဖြင့် ကျွန်တော်
အသက်အရွယ်နှင့် ရုပ်ရည်သည်လည်း
မိုင်းပန်မှာရှိစဉ်ကနှင့် လုံးဝမတူတော့။
အပြောင်းအလဲကြီး ပြောင်းလဲခဲ့ပါပြီ။
နုနယ်ရပ်ဆင်း ဖျိုမြစ်ခြင်းကား
အိုမင်းနောက်ဆုံးရှိတတ်မြဲ ဓမ္မတာ

သဘာဝအတိုင်း လောကဓမ္မတရား
အစုစုတို့က ကျွန်တော်၏
ခန္ဓာကိုယ် နေရာ
အနှံ့အပြားသို့ ရောက်
အရိပ် အငွေ့များကို
နှင်းအပ် ပေးဆပ်
ထုထောင်း ရိုက်ပုတ်လျက်
ရှိနေပါပြီ။
ကျွန်တော့်အသက်

ကျွန်တော့် အရွယ်မှာ မမြဲသော
သင်္ခါရတရားတို့ကို သတိဖြင့် မပြတ်
နုလုံးသွင်း ဆင်ခြင်ရင်း ဘာဝနာ
စရုဏအလုပ်ဖြင့် ထုံမွမ်း မွေ့လျော်ရ
မည့်အသက်အရွယ်သို့ ရောက်ရှိခဲ့ပါပြီ။

ဤအသီး ဤသတိပြုင့် ယခုအချိန်၌
ဘာသာရေးအလုပ်ကို ကျွန်တော်
ဖိဖိစီးစီး လုပ်ကိုင်ဖြစ်ပါသည်။ ကျွန်တော်
ပြုလုပ်ပြီးသမျှ ကောင်းမှုကုသိုလ်အနို့
ဘာကမုန်သမျှကို ကျေးဇူးရှင်များဖြစ်ခဲ့
ကြဖူးသော မိုင်းပန်မြို့သူမြို့သား
အားလုံးကို အမျှပေးဝေအပ်ပါသည်။

အားလုံး ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ သာဓု
ခေါ်ဆိုခြင်းဖြင့် ကျွန်တော်နှင့်ထပ်တူ
အညီအမျှ ရရှိကြစေလိုပါသည်။

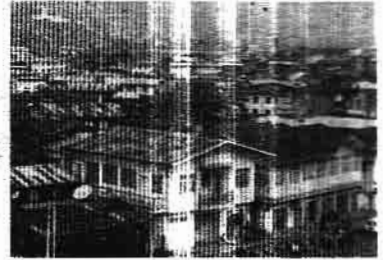
ဤကောင်းမှု ကုသိုလ်ကံစေတနာ
အကျိုးကြောင့် နှမငယ်နန်းသီတာ၏
ကြိုတင် နိမိတ်ဖတ်စကားအတိုင်းပင်
မိုင်းပန်မြို့တွင် ယနေ့တိုင် ရှိနေကြဆဲ
ကျွန်တော်၏ ချစ်လှစွာသော တပည့်
ဟောင်းများ၊ မျိုးဆက်သစ် မြေးမြစ်
တပည့်များနှင့် မိုင်းပန်မြို့တွင် ပျော်ရွှင်
စွာ ပြန်လည်ဆုံတွေ့၍ မဟာတေဇာဓိ
ပတိစေတီဦးကို ကြည့်နူးစွာ ဖူးမြော်သို့
လှပါသတည်း။

* * *

မြတ်သခင်ဦး

မြန်မာ့ရိုးရာ

အိမ်တက်မင်္ဂလာ မဉ္ဇူ

ခေတ်တွေ ဘယ်လိုပြောင်းကြပေမယ့် ရှေးမြန်မာကြီးများ၏ ရှေးရိုးစဉ်ဆက် လက်ဆင့်ကမ်း ပညာရပ်များကား ယနေ့ထိ သုံးဆဲ နေရဆဲ လက်ခံနေရဆဲ ဖြစ်ပါသည်။

စာရေးသူသည် ကျေးလက်တောရွာနှင့် နီးစပ်ပြီး ထိတွေ့ဆက်ဆံသူဖြစ်၍ စာရေးသူ ဆိပ်သာကျေးရွာတွင် ရှိစဉ်က အိမ်တက်မင်္ဂလာအခါနှင့် ပတ်သက်ပြီး ရေးသားတင်ပြသွားလိုပါသည်။ အိမ်တက်လျှင် သပြေသားဖြင့် တက်ရမည်ဟူသော မြန်မာကြီးများ၏ အတွေးအခေါ်ကိုလည်း မှတ်ခဲ့ရပါသည်။

အိမ်တက်လျှင် သပြေနှင့်တက်၊ ဘုန်းကြီးကျောင်းဆိုလျှင် သနပ်သားဟု ဘကြီးကြူးက ပြောပြပါသည်။ မြေတိုင်းမန္တန်၊ မြေသန့်မန္တန် အိမ်တက်မင်္ဂလာအခါတို့တွင် အိမ်တိုင်မန္တန်ကို ဘကြီးကြူးက လုပ်ဆောင်ပေးရသည်။

ဘကြီးကြူးသည် ဗေဒင်ပညာရှင်မဟုတ်သော်လည်း၊ ဘုန်းကြီးကျောင်းပညာရေးတွင် အင်း၊ အိုင်၊ ခါးလှည့်၊ စမ အပြင် မြန်မာ့ရိုးရာ လက်ဆန်းနည်းတွက်ရိုးများ၊ လောကီအစီအရင်များကို ဆရာဘုန်းတော်ကြီးများက လက်ဆင့်ကမ်း သင်ပေးခဲ့သဖြင့် ရွာအတွင်း မင်္ဂလာအခါများကို ဘကြီးကြူးက လုပ်ပေးရသည်။

ပညာသင်ဖက်များ ရှိကြသော်လည်း ဝါသနာမပါခြင်း၊ မလေ့လာခြင်း တို့ကြောင့် ဘကြီးကြူးသာလျှင် မင်းသား ဖြစ်နေပါတော့သည်။

ကိုထွန်းသောင်၏အိမ် တက်သည့်အခါ ဘကြီးကြူး စီစဉ်ဆောင်ရွက်ပေး

ရပါသည်။ အိမ်တက်မင်္ဂလာမဉ္ဇူကို အောက်ပါအတိုင်း တင်ပြသွားလိုပါသည်။

ဗြူး...ဗျူးဒီပါ၊ သင်္ချာပတ်ကုန်း၊ ကျွန်းလုံးနွဲ့၊ အနန္တတွင် ကြီးစွာတန်ခိုး အမျိုးပြတ်စွာ ရှင်ဒေဝါတို့ ပြည်တော်လေးထောင့်၊ ရွာလေးထောင့်တွင် စောင့်သည့်ထင်ရှား ရှင်နတ်များတို့ ဖိတ်ကြားပါသည်။ အိမ်ဂေဟာသို့ အလျဉ်းမကြာ၊ ကြုံကြပါကုန်း။

သီတာရေးအေး၊ ခြေလက်ဆေး၍ အမွှေးနံ့ကြူ၊ သုံးတော်ပူလော့၊ ဖြူစင်လွလွ အဝတ်စံတောင်၊ ပြောင်ပြောင်ရွန်းရွန်း၊ လင်ပန်းဝန်းထက်၊ ချက်ပြုတ်စံလင်၊ ချီချပ်ယွတ်၊ ဆွတ်ဆွတ်ယူ ထင်မြေ့နှင့် ထိုကြူပထွန်း၊ စိမ်းကောင်းမွန်၊ လျှာမှာချိုအေး၊ ယိုလည်းမာရှင်း၊ ထုံထုံပျံ့မွှေး၊ ဆေးကွမ်းလက်ဖက်၊ အုန်းသီးဂုဏ်ပျော့၊ ထောပတ်အရသာ၊ ကျေးမွှေးပါစိ။

ဒေဝဒေါ၊ နတ်တကာတို့၊ ရွှင်အားကြည်ဖြူ၊ သုံးတော်ပူလော့၊ စိုက်ထူထင်ရှား၊ ဤလောကတွင်၊ မျက်ကာစဉ်လျက်၊ အပြစ်ထွက်ရာ၊ ရွှေချယ်ပါစိ။

အိမ်မှာအပြင်၊ လှေကားဖြစ်၍ အထစ်အပျက်၊ အတက်အဆင်း၊ အတွင်းစာအောက်၊ ရွှေကောက်သန့်စင်၊ ပြုစီရင်၍ အိမ်တွင်တည်စိုက်၊ ထိုဂိုဏ်းဘေးဒဏ် ဥပဒ်ရန်လည်း၊ ဆဲခြည်တစ်မျှ၊ ပြစ်ရအောင် စောင့်ပစေသေး၊ ရှင်နတ်များတို့။

နစ်ပါးအိမ်ရှင်၊ စီးပွားလျင်ပူ၊ ဖြိုးအင်ပြည့်စွာ၊ ပုဏ္ဏားသို့၊ ပုတ္တမိတရ၊ ဒါသဒါသီ၊ ပြည့်ညီများစွာ၊ လယ်ယာလုပ်ငန်း၊ ဆင်မြင်း၊ ကျွဲနွား၊ သားမြေးကစ၊ ဆန်းသစ်လယ်၊ ကံဆတ်တိုး၊ တိုးတက်ပြုပြန်၊ ကျောက်သံပတ္တမြား၊ ပြည့်စုံသားလျက်၊ ပေါများရွှေငွေ၊ မြက်ကြီးမွှေသို့၊ ရေစင်သီတာ၊ ပမာသို့လျှင်၊ ချမ်းသာစေသေး၊ ရှင်နတ်များတို့။

တံခါးပေါက်တွင် နေထိုင်စင်လျက်၊ ကောင်းအပ်ပြည့်ဖြိုး၊ ကောင်းကျိုးပင်္ဂလာ၊ လွန်ချမ်းသာ၍ ရာကျော်လက်ရှည်၊ တည်ပါစေသေး၊ ရှင်နတ်များတို့ အိမ်တက်မင်္ဂလာ အခါပြီးသည့်အခါ ဘကြီးကြူးက စာရေးသူအား ရှင်းပြပါသည်။

- ▲ တနင်္ဂနွေနေ့အိမ်တက်လျှင် ရွှေငွေယူပြီး တက်ရမည်။
- ▲ တနင်္လာနေ့တက်လျှင် အဝတ်အစားဖြင့်တက်ပါ။ (အဝတ်အစားယူပြီး တက်ရန်)
- ▲ အင်္ဂါနေ့ဆိုလျှင် ကျောက်မျက်ရတနာဆောင်ပြီး တက်ရန်။
- ▲ ဗုဒ္ဓဟူးနေ့တက်လျှင် အစားအစာစားပြီးတက်ရန်။
- ▲ ကြာသပတေးနေ့ တက်လျှင် ခေါင်းဆေးမင်္ဂလာပြုပြီးမှတက်ရန်။
- ▲ သောကြာနေ့တွင် နှစ်သက်တဲ့အချိန် တက်ရန်။
- ▲ စနေနေ့ဆိုလျှင် တစ်ရေးအိပ်ပြီးမှ တက်ရန်။

နေ့အရ ပြောသော်လည်း အိမ်တက်လျှင် အိမ်အကြီးအကဲက ဘုရားပင့်ပြီး ညောင်ရေအို၊ ထမင်းအို၊ ဟင်းအို၊ မီးဖိုချောင်သုံးပစ္စည်းနှင့် အိမ်ရာ၊ နေရာ၊ အဝတ်အထည် အသုံးအဆောင်နှင့် တက်ကြောင်း ပြောပြပါသည်။

ယနေ့ထိ စာရေးသူတို့ဒေသမှာ ဗြူပြုရော၊ ကျေးလက်ပါ ဤအတိုင်း တက်နေကြဆဲ ဖြစ်ပါသည်။

အာယုဝဏ္ဏော သုဒ္ဓေလံ
မောင်ဗဟိုနီး (အင်းတော်)

၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ စက်တင်ဘာလ

ကျန်းမာရေးအတွက် အကြံပေးချက်များ

ပုံစံ	ဝမ်းတွင်းအင်္ဂါ	အရောင်	ဂဏန်း	စာအမျိုးအစား	အရသာ	အရပ်	မိတ်ဖက်	ကူညီသူ	ကံပွင့်နေ့
ကြက်	ကျောက်ကပ်	အပြာ	၁	ပဲအမျိုးမျိုး	အငန်	ပြောက်	ကြက်၊ နဂါး၊ မျောက်	အင်္ဂါသားသီး	ဗုဒ္ဓဟူးနေ့
ခွေး	အစာအိမ်	အညို	၈	ကောက်ညှင်း	အချို	အရှေ့ပြောက်	ခွေး၊ မြွေ၊ ကြက်	တနင်္လာသားသီး	စနေနေ့
ကျား	အစာအိမ်	အညို	၈	ကောက်ညှင်း	အချို	အရှေ့ပြောက်	ကျား၊ မြွေ၊ ငွေ	တနင်္လာသားသီး	စနေနေ့
ယုန်	အသည်း	အစိမ်း	၃	ဂျုံ	အရည်	အရှေ့	ယုန်၊ ဆိတ်၊ ဝက်	သောကြာသားသီး	ကြာသပတေးနေ့
နဂါး	သည်းခြေ	အစိမ်း	၄	ဂျုံ	အရည်	အရှေ့တောင်	နဂါး၊ ကြက်၊ မျောက်	တနင်္ဂနွေသားသီး	ကြာသပတေးနေ့
မြွေ	သည်းခြေ	အစိမ်း	၄	ဂျုံ	အရည်	အရှေ့တောင်	မြွေ၊ ကြက်၊ ခွေး	တနင်္ဂနွေသားသီး	ကြာသပတေးနေ့
မြင်း	အူသိပ်	အနီ	၉	ပြောင်း	အမီး	တောင်	မြင်း၊ ငွေ၊ ကျား	ဗုဒ္ဓဟူးသားသီး	အင်္ဂါနေ့
ဆိတ်	သရက်ရွက်	ဖြူ	၂	ကောက်ညှင်း	အချို	အနောက်တောင်	ဆိတ်၊ ယုန်၊ ဝက်	စနေသားသီး	တနင်္လာနေ့
မျောက်	သရက်ရွက်	ဖြူ	၂	ကောက်ညှင်း	အချို	အနောက်တောင်	မျောက်၊ ကြက်၊ နဂါး	စနေသားသီး	တနင်္လာနေ့
ကြက်	အူ	ရွှေ	၇	ဆန်	အစပ်	အနောက်	ကြက်၊ ခွေး၊ မြွေ	ကြာသပတေးသားသီး	သောကြာနေ့
ငွေ	အဆုတ်	အဖြူ	၆	ဆန်	အစပ်	အနောက်ပြောက်	ငွေ၊ ကျား၊ မြွေ	ကြာသပတေးသားသီး	တနင်္ဂနွေနေ့
ဝက်	အဆုတ်	အဖြူ	၆	ဆန်	အစပ်	အနောက်ပြောက်	ဝက်၊ ယုန်၊ ဆိတ်	ကြာသပတေးသားသီး	တနင်္ဂနွေနေ့

၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ စက်တင်ဘာလတွင် ကြက်နှစ်ဖွား၊ ခွေးနှစ်ဖွား၊ နဂါးနှစ်ဖွားတို့ ကျန်းမာရေး ချူချာနေ တတ်သည်။ ဤအတွင်း ကြက်နှစ်ဖွား တို့ကို နမူနာပြု၍ ရှင်းပြပါမည်။

ကြက်နှစ်ဖွားတို့သည် ကျောက် ကပ်နှင့် ပတ်သက်သည့် ရောဂါဝေဒနာ များ သတိပြု ကာကွယ်သင့်သည်။ အပြာရောင်၊ (၁)ဂဏန်း၊ မြောက် အရပ်တို့က ကံထူးကံပွင့်စေနိုင်သည်။

ပဲအမျိုးမျိုးကို စားသုံးပေးခြင်းဖြင့် ကျန်းမာရေးအထောက်အကူ ဖြစ်စေ လိမ့်မည်။ ငန်သော အရသာနှင့် သင့်၏။ ကြက်၊ နဂါး၊ မျောက်နှစ်ဖွားတို့

၂၁၆ နက္ခတ္တရောင်ခြည်ပစ္စည်း

မှာ မိတ်ဖက်များ ဖြစ်ကြ၏။

ကျန်းမာရေးကို စွဲ အရေးအကြောင်း ရှိလျှင် အင်္ဂါသားသီးက ကူညီပေးနိုင် လိမ့်မည်။ ဗုဒ္ဓဟူးနေ့သည် နေ့ကောင်း နေ့မြတ် ဖြစ်သည်။

ကျန်နှစ်ဖွားများ ဤပုံစံအတိုင်း ကောက်ချက်ချကြပါ။

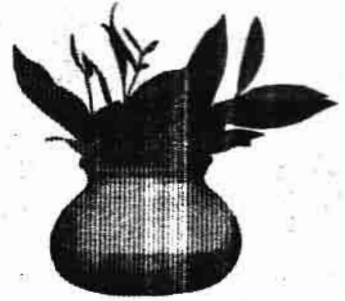
အာရောဂျ် ဆုလာဘ်နှင့် ပြည့်ဝကြစို့

၀၀၈

ဟူဂျင်းစီ (Hu Jin Zhi)

တွေ့ခဲ့ဖူးသော

အခါရွေးနည်းတစ်ခု

အောင်မြင်ကျော်
(နေလပ်ဇာဂိုဏ်းတော်ကြီး)

ကျွန်ုပ်သည် အရွယ်ရောက်ခါစက ပင် ဝိဇ္ဇာရေပညာရပ်များကို အထူးပင် ဝါသနာပါခဲ့လေသည်။ သက်ရွယ်တူ များက ဝတ္ထုစာအုပ် ဖတ်နေချိန်တွင် ကျွန်ုပ်က ဖေင်ဖြစ်သူ လစဉ်ဝယ်သော ကမ္ဘီရဆိုင်ရာ မဂ္ဂဇင်းများ ဖတ်ရှုနေတတ် သည်။

ထိုမဂ္ဂဇင်းများထဲမှ ကောင်းနိုးရာရာ စိတ်ဝင်စားသော ဂါထာမန္တန်များ၊ အစီ အရင်များကို မှတ်စုစာအုပ်တွင် ကူးယူ ထားလေ့ရှိသည်။

ထို့ပြင် အခါခွင့်သင့်ပါက လက်တွေ့ စမ်းသပ်ကြည့်တတ်ရာ အချို့မှာ အောင်မြင်မှုရှိပြီး အချို့မှာ မအောင်မြင် ပေ။

နောင်သောအခါ အတန်အသင့် စဉ်းစား ဆင်ခြင်တတ်သောအခါမှ လောကီပညာများ မအောင်မြင်ရခြင်း အချက်(၄)ကို သိရှိနားလည်လာခဲ့ရ တော့သည်။

ဤနေရာ၌ မသိရှိသေးသူများ သိရှိ လာစေရန် မအောင်မြင်ရခြင်းနှင့် အောင်မြင်အောင် ဆောင်ရွက်ပုံတို့ကို ဖော်ပြလိုက်ပါသည်။

လောကီပညာရပ် အစီအရင်များ မအောင်မြင်ရသည့် အချက်(၄)ချက် ရှိသည်။

၁။ စီရင်သူ၏ အကုသိုလ်ကံကြောင့် မအောင်မြင်ခြင်း။

၂။ နတ်တို့ ဖျက်ဆီး၍ မအောင်မြင် ခြင်း။

၃။ စနစ်တကျ နည်းမှန်လမ်းမှန်

မဟုတ်၍ မအောင်မြင်ခြင်း။
၄။ စီရင်သူ၏ ကံ၊ ဉာဏ်၊ ဝီရိယ ညံ့ဖျင်း၍ မအောင်မြင်ခြင်း ဟူ၍ (၄)ချက်ရှိလေသည်။

ထိုအချက်များထဲမှ (၁)အချက်ကို ရတနာသုံးပါး ရှိရှိပူဇော်ခြင်း၊ ခင်ပွန်း ကြီး(၁၀)ပါးအား ဝတ်ချကန်တော့ခြင်း၊ သီလလုံခြုံအောင် စောင့်ထိန်းခြင်း၊ ပုတီးစိပ်ခြင်း၊ တရားထိုင်ခြင်းဖြင့် သမာဓိကို တည်ဆောက်ခြင်းဖြင့် အောင်မြင်စေနိုင်သည်။

(၂)အချက်ကို အောင်မြင်စေရန် သည်ကား ဆေးဝိဇ္ဇာ၊ အင်းဝိဇ္ဇာ၊ ပြဒါး ဝိဇ္ဇာ၊ သံဝိဇ္ဇာဟု ဝိဇ္ဇာ(၄)မျိုးတို့တွင် တစ်မျိုးမျိုးကို အောင်မြင်သော ဝိဇ္ဇာ သည် သိဒ္ဓိ(၁၀)ပါးလုံးကို လည်း ကောင်း၊ တစ်ပါးပါး (သို့မဟုတ်) ထို ထက်ပိုသော သိဒ္ဓိတို့ကို အစိုးရ၍ နတ်တို့နှင့် တူမျှသော တန်ခိုးရှိကြ သည်။

သို့ဖြစ်၍ ဤတန်ခိုးသိဒ္ဓိလမ်းစဉ်ကို လိုက်သောသူများအား အချို့နတ်များ မနာလို၍ အသက်အန္တရာယ်၊ ဘေးဒုက္ခ အန္တရာယ်၊ ဆေးပင်ဆေးမြစ်တို့၏ အန္တရာယ် စသည်များကို နှောင့်ယှက် ဖျက်ဆီးတတ်ကြလေသည်။

ထိုအကြောင်းများကြောင့် လောကီ ပညာ လိုက်စားကြကုန်သော သူတို့ သည် ရတနာသုံးပါး အမြဲ ဆည်းကပ်

ကိုးကွယ်ခြင်း၊ တန်ခိုးကြီးသော အထက်နတ်များနှင့် တောစောင့်နတ်၊ တောင်စောင့်နတ်၊ ရုက္ခစိုး၊ ဘုမ္မစိုး၊ အာကာသစိုးနတ်များ၊ မြို့ရွာစောင့် နတ်များ၊ ဝိဇ္ဇာဒေဝနတ်၊ သြသဓိဒေဝ နတ်တို့ကို အမြဲမပြတ် မေတ္တာပို့သခြင်း၊ ဗလီနတ်စာပူဇော်ပသခြင်း...

မိမိပြုသမျှ ကုသိုလ်အဖို့ဘာဂကို အမျှတမ်းပေးဝေခြင်း စသည်ဖြင့် မိမိ အား ချစ်ခင်လေးမြတ်လာအောင် ပြု လုပ်ရမည်။ သို့မှသာ အနှောင်အယှက် မရှိဘဲ မျှော်ကိုးသည့်အတိုင်း မုချ ထမြောက် အောင်မြင်နိုင်ကြပေမည်။

(၃)အချက်တွက်ကာ၊ ကျမ်းအမျိုး မျိုးကို လေ့လာဖတ်ရှုပြီး စိစစ်တိုက်ဆိုင်း စေခြင်း၊ ဆရာကောင်း သမားကောင်း များထံမှ နည်းမှန်လမ်းမှန်အတိုင်း ပြု လုပ်ခြင်း၊ ဆွေးနွေးညှိနှိုင်းခြင်းဖြင့် အောင်မြင်စေနိုင်သည်။

(၄)အချက်ကို အောင်မြင်စေရန် မိမိဉာဏ်ကို အဖန်ဖန်တလဲလဲ စိစစ် ဝေဖန်ခြင်း၊ အလွန်ထက်သော ဝီရိယ ဖြင့် သမာဓိတရားတို့နှင့် ပူးပေါင်း ဆောင်ရွက်ခြင်းဖြင့် အောင်မြင်စေနိုင် သည်။

ကျွန်ုပ်သည်လည်း ထိုအချက်များ နှင့်အညီ ပြုလုပ်စီရင်မှသာ သိသာ ထင်ရှားစွာ အောင်မြင်လာပေသည်။

လက်တွေ့ စီရင်ခဲ့သော အစီအရင် များမှာလည်း နည်းမျိုးစုံပြီး ရှေးဟောင်း ပုရပိုက်များ၊ ကျမ်းစာများ၊ ဆရာစဉ်

ဆက် သုံးစွဲခဲ့သော ပညာများကို နောင် အလျဉ်းသင့်က အများအတွက် အကျိုး ရှိစေမည့် အစီအရင်များကို ရေးသား ဖော်ပြပါမည်။

ယခု တင်ပြမည်က လောကီပညာ များ စီရင်ဆောင်ရွက်ရာတွင် အချိန် အခါရွေးချယ်ပြီး ဆောင်ရွက်ခြင်း၊ ရက်ကောင်းရက်သန့် ရွေးချယ်ခြင်း၊ အဝင်အထွက် ခါးပတ်နက္ခတ်ရွေးခြင်း၊ အကန်းအမြင်နှင့် စုတ်ရွေးခြင်း စသည် ဖြင့် ရှိကြပါသည်။

သို့ဖြစ်၍ အခါရွေးနည်း၌ ဆရာ အများစု သုံးစွဲကြသော နည်းကိုလည်း သင် သင်ယူလေ့လာခဲ့ရသည်။ ထို အင်္ဂလိပ်စာနည်းအရ အခါရွေးနည်းမှာ နေ့တစ်နေ့လျှင် အချိန် (၁)နာရီ (၃၀)မိနစ်နှင့် နေ့(၈)ကြိမ်၊ ည(၈) ကြိမ် ခွဲဝေထားသည်ကို တွေ့ရသည်။ ထို အခါသတ်မှတ်ပုံမှာ...

သတ်မှတ်ထားသည်ကို တွေ့ရသည်။ ၂၀၁၀ ပြည့်နှစ်က ကျွန်ုပ်တို့သည် ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦးနှင့် လှည့် လည်ရာ၌ ဂိုဏ်းတစ်ခုမှ ဆရာအဆင့် ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦးနှင့် တွေ့ဆုံရင်းနီးခဲ့ရာ ထိုဆရာမှ သူတို့၏ ဂိုဏ်းဆရာစဉ် ဆက် အသုံးပြုခဲ့သော ယခုထိ အသုံး ပြုနေသော အင်္ဂလိပ် အခါရွေးနည်းကို သင်ကြားပြသပေးရာ အထက်က ပြခဲ့ သော အသုံးများသည့် အခါရွေးနည်း နှင့် မတူ ကွဲပြားနေကြောင်း တွေ့လိုက် ရသည်။

ထိုဆရာ၏ အခါရွေးနည်းမှာ တစ်နေ့တာ (၂၄)နာရီကို အခါ(၁)ခု လျှင် (၁)နာရီနှုန်းဖြင့် (၂၄)ခါ ပိုင်း ခြားထားခြင်းဖြစ်သည်။ ထို အခါပိုင်း ပုံမှာ ဤသို့ဖြစ်သည်။ အခါပိုင်းပုံ ပြသရာ၌ စာဖြင့် မပြတော့ဘဲ ဂဏန်း အမှတ်ဖြင့်သာ ပြသထားပါသည်။

သုဂ္ဂ = တနင်္ဂနွေ = ၁ = ဖိ

*** —————
ယခု ဖော်ပြသော (၂၄)ခါ ပိုင်းပုံနှင့် (၁၆)ပိုင်းပုံကို နှိုင်းယှဉ်ကြည့်ရာ အောက်ပါအတိုင်း တွေ့ရှိရသည်။

(၂၄)ခါ ပိုင်းပုံ၌ တနင်္ဂနွေနေ့ နံနက် (၀၀)နာရီ (၀၀)မိနစ် (၀၁)စက္ကန့်မှ စ၍ (၀၁)နာရီ (၀၀)မိနစ် (၀၀)စက္ကန့် အထိသည် သုဂ္ဂအခါ ဖြစ်သည်။

ထိုမှ အစဉ်တိုင်း (၁)နာရီ (၁)ခါ နှုန်းဖြင့် ပြောင်းသွားပြီး ထိုနေ့ည သန်းခေါင်ယံ ည (၂၄)နာရီ (၀၀)မိနစ် (၀၀)စက္ကန့်တွင် ဗုဒ္ဓအခါ ကုန်ဆုံးသွား သည်။

နောက်တစ်နေ့ဖြစ်သော တနင်္လာ နေ့နံနက် (၀၀)နာရီ (၀၀)မိနစ် (၀၁) စက္ကန့်၌ စန္ဒြေအခါ စတင်တော့ သည်။

ထိုမှတစ်ဖန် (၇)နေ့ကို အစီအစဉ် အတိုင်း အပိုအလွန်မရှိ အခါတစ်ခုလျှင် (၁)နာရီနှုန်းဖြင့် ပြောင်းသွားရာ စနေ

နေ့	၁၆၀၀-၇၃၀၀	၇၃၀၀-၉၂၀၀	၉၂၀၀-၁၀၆၃၀	၁၀၆၃၀-၁၂၀၀၀	၁၂၀၀၀-၁၃၄၃၀	၁၃၄၃၀-၁၄၈၀၀	၁၄၈၀၀-၁၆၂၃၀	၁၆၂၃၀-၁၇၆၀၀
တနင်္ဂနွေ	သုဂ္ဂ	ယောကြာ	ဗုဒ္ဓ	စန္ဒြေ	ယောရီ	ဂုရု	ဘောမ	သုဂ္ဂ
တနင်္လာ	စန္ဒြေ	ယောရီ	ဂုရု	ဘောမ	သုဂ္ဂ	ယောကြာ	ဗုဒ္ဓ	စန္ဒြေ
အင်္ဂါ	ဘောမ	သုဂ္ဂ	ယောကြာ	ဗုဒ္ဓ	စန္ဒြေ	ယောရီ	ဂုရု	ဘောမ
ဗုဒ္ဓဟူး	ဗုဒ္ဓ	စန္ဒြေ	ယောရီ	ဂုရု	ဘောမ	သုဂ္ဂ	ယောကြာ	ဗုဒ္ဓ
ကြာသပတေး	ဂုရု	ဘောမ	သုဂ္ဂ	ယောကြာ	ဗုဒ္ဓ	စန္ဒြေ	ယောရီ	ဂုရု
ယောကြာ	ယောကြာ	ဗုဒ္ဓ	စန္ဒြေ	ယောရီ	ဂုရု	ဘောမ	သုဂ္ဂ	ယောကြာ
စနေ	ယောရီ	ဂုရု	ဘောမ	သုဂ္ဂ	ယောကြာ	ဗုဒ္ဓ	စန္ဒြေ	ယောရီ

ဤ အခါသတ်မှတ်ပုံတွင် နေ့ (၆:၀၀)နာရီ မှ ညနေ (၆:၀၀)နာရီထိ၊ ညနေ (၆:၀၀)နာရီ နေ့ (၆:၀၀)နာရီ အထိ တစ်နေ့တာ (၂၄)နာရီကို နေ့ကို (၁၃၀)နာရီဖြင့်(၈)ကြိမ်၊ ညကို(၁၃၀) နာရီဖြင့် (၈)ကြိမ် စုစုပေါင်း (၁၆)ကြိမ်

ယောကြာ = ယောကြာ = ၆ = ဇာ
ဗုဒ္ဓ = ဗုဒ္ဓဟူး = ၄ = ဇာ
စန္ဒြေ = တနင်္လာ = ၂ = ဇာ
ယောရီ = စနေ = ၀,၇ = ဖိ
ဂုရု = ကြာသပတေး = ၅ = ဇာ
ဘောမ = အင်္ဂါ = ၃ = ဇာ

နေ့ ညသန်းခေါင်ယံအချိန် (၂၄)နာရီ (၀၀)မိနစ် (၀၀)စက္ကန့်၌ ဘောမအခါ ကုန်ဆုံးပြီး တနင်္ဂနွေနေ့ (၀၀)နာရီ (၀၀)မိနစ် (၀၁)စက္ကန့်မှ စ၍ သုဂ္ဂအခါ ပြန်ရောက်သွားသည်။
ဇယားကို သေချာကြည့်ပါက နား

ရုပ်အိမ် ပိကလျာ ပိတနေယျ

ရုပ်အိမ်—နေမင်းဟု ခေါ်ဆိုအပ်သော တနင်္ဂနွေဂြိုဟ်(၁)ဂဏန်းကို **ပိကလျာ** - ပိဋကတ်ဖေဒင်နည်း ကုန်စင်အောင် ထိုးထွင်းကြစည်၍၊ **ပိစာနေယျ**—ဆိုးကျိုး ကောင်းကျိုးအမျိုးမျိုးတို့ကို ကောင်းစွာ သိရာ၏။ **ကူတိတသ္မာ**—ထို့ကြောင့်၊ **ပဏ္ဍိတော**—ပညာရှိသည်။ **ဟောတီ**—ဖြစ်၏ဟု ပညာရှင်တို့ ဝိဂြိုဟ်ပြထားကြ လေသည်။

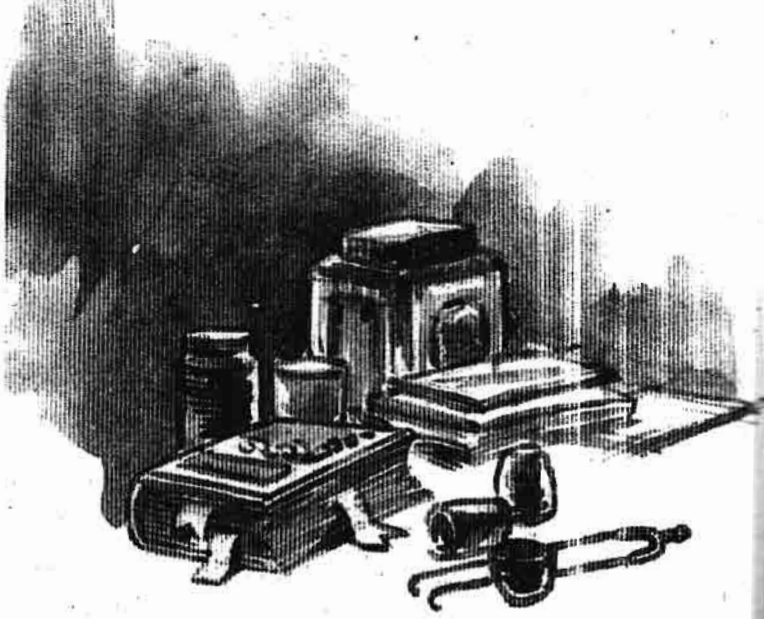
တနင်္ဂနွေဂြိုဟ် (၁)ဂဏန်းကို အခြေခံမှတည်၍ **အင်္ဂါဂြိုဟ်(၃)ဂဏန်း၊ စနေဂြိုဟ်(၀)သုညဂဏန်း၊ ရာဟုဂြိုဟ်(၈)ဂဏန်း** ဤပါပလေးလုံးနှင့် ထွက်ရပ်ပေါက်မြောက်ကြကုန်၏။

ထွက်ရပ်ပေါက် ဝိဇ္ဇာကျမ်းအမျိုးမျိုးတို့၌ တစ်ယောက်တစ်မျိုးနှင့် ထွက်လာကြသော်လည်း ဉာဏ်ကြီးရှင်တို့၏ ကွယ်ဝှက်၍ ရေးသားခဲ့ကြသည့် လိနတ္ထလင်္ကာအမျိုးမျိုးတို့တွင် အချုပ်သဘောမှာ ပါပဓာတ်လေးလုံးကို နည်းအမျိုးမျိုးနှင့် ရေးသားထားခြင်းပင် ဖြစ်လေသည်။

ဝိဇ္ဇာဉာဏ်ဟူသည် ပါပဓာတ်လေးလုံးမှလွဲ၍ ကြစရာမရှိ၊ ပြစရာမရှိ။ ထိုပါပဂြိုဟ်လေးလုံးကို မမြင်နိုင်ကြသော ဉာဏ်နုသူအပေါင်းတို့သည် ဝိဇ္ဇာကျမ်းများအတွက်နှင့် ဖင်လယ်ပြင်လက်ပစ်ကူးရသကဲ့သို့ ဖြစ်နေကြလေ၏။

ပါပဂြိုဟ်လေးလုံးမှာ အဂ္ဂိရတ် ပညာခွင့်၌ တနင်္ဂနွေ(၁)ဂဏန်းခံ -> **နာဓာတ်**၊ အင်္ဂါ(၃)ဂဏန်း -> **သိဓာတ်**၊ စနေ(၀)သုညဂဏန်း -> **ကြေးဓာတ်**၊ ရာဟု(၈)ဂဏန်း -> **ဒန်ဓာတ်**၊ ဇော(၈)ဂဏန်း -> **ငွေဓာတ်**တို့ ဖြစ်လေ၏။

၂၂၀ နက္ခတ္တဗေဒဗိမ္ဗိတီ

ရွှေဖြစ် ငွေဖြစ် ဝိဇ္ဇာဖြစ်သော

ပါပဓာတ်လေးလုံး

သရာ ဦးကျော်လင်း
(နေပုဇွန်)

ထိုပါပလေးလုံးနှင့် ပြဒါးကို အသက်သွင်းသိဒ္ဓိတင်၍ ပေါက်မြောက်အောင် မြင် ကြစည်ကြလေသည်ဟု သိလာသောအခါ မဆိုးနိုင်သော ကျမ်းများကို လျှောက်နေကြသူများ၊ ထိုပါပဂြိုဟ်လေးလုံးနှင့် ကျမ်းပေါက်လေတော့၏။

ထိုအချက်ကိုလက်တွေ့နှင့် ပေါင်းစပ်၍ ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင် သိလာခဲ့လျှင် ဝိဇ္ဇာဉာဏ်ဖြစ်၍ ဝါသနာအလျောက် ပြုလုပ်နေကြသော ပုဂ္ဂိုလ်များသည် လုပ်သလောက် အကျိုးများလေတော့၏။

ဝိဇ္ဇာကျမ်းတို့သည် ဤပါပလေးလုံးကို လွန်မြောက်အောင် ရေးသားသွားသောကျမ်း၊ ပါပဂြိုဟ်လေးလုံးကို ချန်လှပ်၍ ဝိဇ္ဇာအမည်ခံထားသော ကျမ်းမှာ တစ်ကျမ်းမှ မတွေ့ရသည်

ဖြစ်၍ ယနေ့ အဂ္ဂိရတ်ဝါသနာရှင်များနှင့် နောင်လာနောက်သား အဂ္ဂိရတ်ဝါသနာရှင်အပေါင်းတို့ “**ပါပကျမ်းကို တတ်အောင်သင် အိုအောင်စားတော့ မကုန်သေး**” ဟူသော ကျမ်းထွက်နှင့်အညီ ရွှေဖြစ်ငွေဖြစ် ဝိဇ္ဇာဖြစ်သော ပညာအစစ်အမှန်သည် ပါပဂြိုဟ်လေးလုံးဟု အသည်းမှာစွဲအောင် မှတ်ထားကြလေကုန်။

ပါပဂြိုဟ်လေးလုံးမှ

ဖြစ်ပေါ်လာသော မီးဓာတ်သုံးလုံး

၁။ ဝိဇ္ဇာကျမ်း၌...
'တည်လျက်နား၊ တစ်ထိုက်ထိုက်ထိုက်ထိုက်
သုံးကြိမ်ကုန်အောင် ချက်တိုပြုမှု အကျိုး

ရှုသော်၊ ပုံထု ပတ္တမြား၊ နီထွားထွားကို
ပုထိုး၊ ရှေ့က၊ အန္တောပြုလျက်၊ အစ
ထည်ဟန်၊
ဟု ဆိုထားလေ၏။

ထိုလင်္ကာ၌ရှိသောပညာကို ဖော်
ထုတ်ရာတွင် ထည်လျက်နဂါးတစ်ဖို့
ထားဆိုသည်မှာ ကြေးနီ (၁) ကျပ်ကို
ဆို၏။

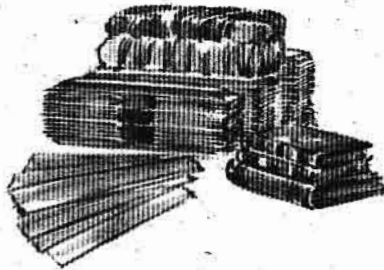
ထပ်ပွားဂဠုန် သုံးကြိမ်ကုန်
အောင် ဆိုရာ၌ ဂဠုန်ဟူသောခဲ
(၂) ကျပ်နှင့် သုံးကြိမ်ခဲ ဓာတ်ကုန်
အောင်ချက်လျှင် ကျန်ရှိသောဓာတ်
သားမှာ နီဝါရောင်သန်းလျက် အန္တော
မီးဓာတ်ဖြစ်သည်ကို ဆိုလေ၏။

တနင်္ဂနွေပါပဂြိုဟ်နှင့် စနေပါပဂြိုဟ်
နှစ်လုံး ပေါင်းမိသောကြောင့် အန္တော
ဗို-မကမ္ဘာ မိတ်မီးဓာတ် နှစ်တေဇာ
ဖြစ်လာလေ၏။

နာမ်တေဇာဟူသည် ပါပဂြိုဟ်
ချင်း၊ သောမဂြိုဟ်ချင်းပေါင်းမိ၍ ဖြစ်
ပေါ်လာသော တေဇာဓာတ်ကို နာမ်
တေဇာဟု ခေါ်သည်။

၂။ ဓာတ်မြတ်ဘော်ဒန်၊ အန္တောမှန်
နိဗ္ဗာန်ဝင် လက်တစ်ကမ်းဟု
ဆိုသောကြောင့် ဘော်ဓာတ်နှင့်
ဒန်ဟူသော ကြေးဓာတ်တို့ ဓာတ်
နှစ်ပါး ပေါင်းစပ်ရာ၌ တစ်သား
တည်း၊ တစ်သွေးတည်းဖြစ်လာ
လျှင် ဘော်ရာဟုန် (၈) ဂဏန်းနှင့်
ကြေးတနလာန် (၂) ဂဏန်းတို့သည်
“ကိုရှု” တေဇာဓာတ် ဖြစ်လာ
လေ၏။ ထိုတေဇာသည် ရုပ်တေ
ဇာဖြစ်လေ၏။

ရုပ်တေဇာဆိုသည်မှာ အသွင်
မတူသော နေဓာတ်လဓာတ် ပါပသော
မ နှစ်ပါးပေါင်း၍ ဖြစ်ပေါ်လာသော
တေဇာဓာတ်ကို ရုပ်တေဇာဟု
ခေါ်လေသည်။

၃။ သုညေန နာဂေါတိဂဠုန်ယုံ သီ
ဟော ရာစ နာမံ ရသေ့ယုံတို့
ကောနိမိနိဆို ရှစ်လုံးဂြိုဟ်တွင်ဟု
ဆိုသောကြောင့် ကောင်းကင်ခရီး
ဈာန်ယဉ်စီး၍ ခြေလျှိုးမိုးယုံ အဘိ
ညာဉ်ဈာန်နှင့် ရှစ်တန်သမာပတ်
ပြည့်စုံကြသော ရသေ့မြတ်ပညာ
ရှင်အပေါင်းတို့သည် ဂြိုဟ်ရှစ်
လုံးတွင် ပြထားသော သုညဂဏန်း၊
နဂါး စနေနံ ဒန်နှင့် သီဟခေါ်သော
ခြင်္သေ့သံဓာတ်ကို ရည်ရွယ်၍ဆို
ထားလေ၏။

ထိုပြရပ်သည် ခြင်္သေ့ဆေးဖြစ်လေ
သည်။ ခြင်သည် (၂) ဂဏန်းဖြစ်၍
သေသည် (၆) ဂဏန်း ဖြစ်လေ၏။
(၂) နှင့် (၆) ဂဏန်း ပေါင်းသော်
(၈) ဂဏန်း ဖြစ်သောကြောင့် ရာဟု
ဆေးလည်း ခေါ်ကြလေသည်။

နေလကျမ်းများ၌လာသော “ဆေး
ကြူးနှစ်ပါးပေါင်း၍ထား နဂါးနှင့်မှ
သုံးပါးရ” ဟု ဆိုထားပြန်သောကြောင့်
ဆေးသည် အင်္ဂါနိဗ္ဗိနှင့် ကြူးသည်
တနလာန်ကြေးဓာတ်တို့ဖြစ်၍ ယင်း
ဆေးကြူးနှစ်ပါးနှင့် ပြဒါးကို စီစဉ်ရန်
ဖြစ်လေသည်။

တစ်နည်း “ကျားကျောပေါ်တွင်
ခြင်္သေ့တင် မစင်စင်အောင်ဆေး” ဟု
ဆိုထားသောကြောင့် “ကျား” ဟူသော
တနလာန် ကြေးဓာတ်နှင့် ခြင်္သေ့
ဟူသော သံဓာတ်တို့ကို ပေါင်းဖက်၍
အကြိမ်ကြိမ်ထိုးပြီး ပေါင်းခြင်းသတ်

ခြင်းကို ဆိုလိုလေသည်။ လှုပ်ဖူးမှ
သိနိုင်၏။

ဤတေဇာ ဓာတ်လုံးသုံးလုံးသည်
ပါပဂြိုဟ်လေးလုံးမှလာသော မီးဓာတ်
သုံးလုံး ဖြစ်လေသည်။

မှတ်ချက်။ ။ ပိဋကတ်အလို
မှာ တေဇာဓာတ်ခေါ်၍ ဖေဒင်အလို
မှာ အန္တောဓာတ်ခေါ်၏။ ထိုတေဇာ
ဓာတ် အန္တောဓာတ်ကို မီးဓာတ်ဟု
မှတ်သားရလေသည်။

ပါပလေးလုံး၏ လျှို့ဝှက်လင်္ကာတို့
ကြံစည်၍ ဖော်ပြခြင်း

ဝိဇ္ဇာကျမ်း၌...
‘ဗျူ ကျားကို နှိုင်းခြားလိုမှ၊ ပူး ဆင် သီဟ
နားသညာ တံခွန်ယာ၊ ရာသီပစ္စည်း ရသည့်
ဆေးကို တွေ့၍ယူဘိ၊ အနိဗ္ဗန် ဣပေါက်ကံ
မှာ ဆရာရှင်ထီး၊ ပါဖြစ်ဆာ့သည်’
ဟု ဆေးကို လင်္ကာနှင့်ဝှက်၍ ပြခဲ့
လေ၏။

က။ တနင်္ဂနွေ ပါပဂြိုဟ်ဖြစ်သော ခဲ
ဓာတ်သည် ဓာတ်အပေါင်းတို့ကို
စားတတ်၊ လောင်တတ်သော
ကြောင့် ဗျူခေါ်သော ကျားအမည်
ကို ရလေသည်။

ထိုခဲဓာတ်ကိုနိုင်သောဆေးမှာ ပူး၊
ဆင်၊ သီဟဟု ဆိုသောကြောင့် ပူး
သည် သောကြာနံ သ-ဟဖြစ်၍ ဆင်
သည် ဗုဒ္ဓဟူးနံ လဝ ကောက်ယူလျက်
သီဟမှာ ခြင်္သေ့ဖြစ်သောကြောင့်
စဆေးပျဉ် အင်္ဂါနံကို ကောက်ယူရ
လေသည်။

ထိုအင်္ဂါနံ ငါးလုံးထဲမှ ဇကို ထုတ်
ယူ၍ ဗုဒ္ဓဟူးနံနှစ်လုံးထဲမှ ဝကိုထုတ်
ယူပြီး သောကြာနံနှစ်လုံးထဲမှ သကို
ထုတ်ယူ၍ စီစဉ်လေသော် ဝေသဆေး
ကို ရလေ၏။ ထိုဝေသကိုထောက်၍
ဆေးအမည်ရှာသော် ဝေကံသာ

ဖြစ်လေသည်။

ခဲကိုနိုင်သောဓာတ်သည် ဇေက်သာ ဖြစ်၍ သံဖြူဆိုင်တို့၌ ခဲဂဟေပြုလုပ် သောအခါ ဇေက်သာသုံးစွဲပုံကိုကြည့် လျှင် ခဲဓာတ်ကို ဇေက်သာနိုင်ကြောင်း မျက်မြင်သက်သေ ဖြစ်လေသည်။

ဓာတ်တစ်ပါးတို့၌ မလိုအပ်ဘဲ ခဲ ဓာတ် ဝင်ရောက်အောင်ယူကာ ဇေက်သာနှင့် ရှင်းလင်းသော်လည်းကောင်း

၁။ အင်္ဂါနိပါပဂြိုဟ်ဖြစ်သော သံဓာတ် သည် ဓာတ်တစ်ပါးတို့၌ မလိုအပ်ဘဲ ဝင်ရောက်နေပါက "ခြံသေ့ဝင် ရောက် ဓာတ်ကိုနှောက်လျှင် လေးဆယ့်ငါးယောက် တစ်ဝမ်း ပေါက် ကောက်၍သာကြံ ထိုဆေး မှန်၏" ဟု ဆိုသောကြောင့် ပုံစံမှာ ၁-၂-၃-၄-၅-၆-၇-၈-၉ ဤ ဂဏန်းကိုးလုံးသည် ရေတွက်၍ ပေါင်းသော် (၄၅)ဖြစ်လေ၏။

တစ်ဝမ်းပေါက်မှာ "အရှေ့စေတ ဓာတ်ဖိုပြ" ဟု ဆိုသောကြောင့် ၁-၂-၃-၄-၅-၆-၇-၈-၉ ဂဏန်းကိုမှတ်၍ "ဓမ္မရာသီ ဓမ္မမည်" ဟု ဆိုသောကြောင့် ၅-၆-၇-၈-၉ ဂဏန်းကို မှတ်ရလေ၏။

ဓာတ်ဖိုလေးလုံးအဆုံး (၄)ဂဏန်း နှင့် ဓာတ်မလေးလုံးအစ (၅)ဂဏန်း တို့ကို ပူးတွဲ၍ကြည့်သော် ဝမ်းတွင်းဟု ခေါ်ဆိုအပ်သော အလယ်တည့်တည့် တွင် (၄၅)ဖြစ်သောကြောင့် လေးဆယ့် ငါးယောက် တစ်ဝမ်းပေါက်ဟု ဆိုလေ ၏။

ထို (၄၅)သည် ပိဋကတ်အလိုမှာ ဗုဒ္ဓဟူးနံနှင့် ကြာသပတေးနံဖြစ်၍ ယမ်းဓာတ်ဖြစ်လေ၏။ ယသည် ဗုဒ္ဓဟူးနံ (၄)ဂဏန်းဖြစ်၍ မသတ်သည် ကြာသပတေးနံ ၅-ဂဏန်းရလေ၏။ သံဓာတ်ကိုရှင်းလင်းရာ၌ယမ်းပေါက် ၌ ရှင်းလင်းရလေသည်။

၂၂၂ နက္ခတ္တရာဇ်ခြံညီမဂ္ဂဇင်း

ဖျော်၍ ပျော်ပြီး ခဲပြေသောအချိန်၌ ဆေးဒန်းမှုန့်အနည်းငယ် ပြူးပေးပြီး အအေးခံ၍ ရိုက်ခွာလျှင် ဘော်ထိပ် ဆောင်းဖြစ်လျက် ကွာကျလေ၏။ လိုအပ်သော အနေရောက်မှ ဆား နှင့်ထိုးလျှင် ဘော်ဓာတ်ပျောက်ကင်း လေသည်။

၇။ စနေနံ ပါပဂြိုဟ်ဖြစ်သော ကြေး+ ဒန့်၌ "ကျားညီနှောင် ကြောင်းနှစ် ကွင်းရယ်ကြောင့် ကြွက်မင်းမှာ မနေသာ ပြေးထွက်ရရှာ" ဟု ဆိုသောကြောင့် ကြွက်သည် ကျားကဲ့သို့ အစားမကြမ်းဘဲ ကြွက်ကိုက်သကဲ့သို့ မပြတ် တစ်ရိတ် ရိတ် လောင်စားတတ်သောကြောင့် ကြေးဓာတ်ကို မှတ်ယူရလေ၏။

"ကျားညီနှောင် ကြောင်းနှစ် ကွင်း" ဆိုသည်မှာ တနင်္လာနံနှစ်လုံး ကို နှစ်ထပ်ဆင့်၍ နှစ်ကြိမ်ဆိုထား သောကြောင့် "ကျောက်ချဉ်" ကို မှတ်ရလေ၏။

ဓာတ်အပေါင်းတို့၌ မလိုအပ်ဘဲ ကြေးဓာတ် ဝင်ရောက်နှောင့်ယှက်ထား ပါက ကျောက်ချဉ်နှင့်ထိုး၍ ရှင်းလင်း ရလေသည်။

အမှာ။ ။ ကျောက်ချဉ်ကို အခံဓာတ် အနည်းအများကိုလိုက်၍ လိမ္မာစွာ အသုံးပြုကြပါလေ။

၈။ ရာဟုနံ ပါပဂြိုဟ်ဖြစ်သော ဘော်ဓာတ်သည် ဓာတ်တစ်ပါးတို့ ၌ မလိုအပ်ဘဲ ဝင်ရောက်ပတ်ခြံ နေပါက "ဘော်ကြေးဆေးဒန့်။ သူဌေးလမ်းတွင် ဆေးဒန်းဝင် ဖောက် ဘော်သေရောက်၏" ဟု ဆိုသောကြောင့် ဘော်ဝင်ခြံနေ သော ဓာတ်သားတွင် ဆေးဒန်း ကို အမှုန့်ပြုပြီး ဓာတ်သားကို မီးနှင့်

ဤဓာတ်ပညာ၏ ဓာတ်ပူးဓာတ်ခွာ သဘောသည် ပမာအားဖြင့် အထက် ဂိုဏ်းဆရာနှင့်တူလေ၏။ စုန်းပယောဂ များကို ပူးဆိုလျှင် ပူး၍ ကပ်ဆိုလျှင် ကပ်လာပြီး ထွက်ဆိုလျှင် မထွက်ဘဲ နေပါက ဆရာရှုံး၍ ပြေးရလေသည်။ ဤကဲ့သို့ ဓာတ်ပူးဓာတ်ခွာသည် အင်္ဂို ရတ်ဝါသနာရှင်တိုင်းအတွက် တတ်သိ ထားရန် အထူးလိုအပ်လေသည်။

ပါပဓာတ်လေးလုံး၏ အလွန် အယုတ်ကို ပြုပြင်ရာ၌ သာ၍ပင် လိုအပ်ပေသည်။ ပါပလေးလုံးဓာတ်မှ ဖြစ်ပေါ်လာသော ဘေဇာဓာတ်သုံး လုံးသည် ပြဒါးကိုချုပ်ခြင်း၊ သတ်ခြင်း၊ ပြဒါးရှင်ဖြစ်အောင် ပြုလုပ်ခြင်းတို့ ဖြစ်လေ၏။

အနိမ့်ဆုံးအားဖြင့် ခဲနှင့်ဖမ်းထားပြီး သော့ပြဒါးကို ပထမအန္တောလုံးနှင့် လုံတွင် အတူထည့်၍ ပြဒါးပျော်မီးနှင့် သုံးရက်ခန့်ထားခဲ့လျှင် အတွင်းမီး လောင်သောအားဖြင့် အန္တောငွေ့ လှူရ သောကြောင့် လက်ဝဲလက်ယာ အကြိုက် ပြဒါးဖြစ်လေ၏။

ထိုပြဒါးကိုပင် ဒုတိယအန္တောလုံး နှင့် ရှေးနည်းအတိုင်း အတူထည့်၍ ပြဒါးပျော်မီးနှင့် သုံးရက်ခန့် ထားခဲ့လျှင် ပထဝီဆိုက်၍ သိဒ္ဓိဝင်လေ၏။

ထိုပြဒါးကိုပင် တတိယအန္တောလုံး နှင့် အတူထည့်၍ ပြဒါးပျော်မီးနှင့် သုံးရက်ခန့် မီးမပြတ် ပေးသွားပါက

ပြဒါးစရန်များ ပျောက်ကွယ်၍ ပြဒါး
သေရန် အစပျိုးလေသည်။ ယင်း
အတိုင်း လုံကိုမဖွင့်ဘဲ တတိယ
အန္တောနှင့် ပြဒါးကို လုံတစ်ခိုင် မီးထိုး
သွားပါက ထိုပြဒါးသည် သံကြေး
အန္တောသားနှင့် တစ်ထပ်စီနေလျက်
ပြဒါးမှာ ကြေးအဆီ သံအဆီဝင်၍
သိဒ္ဓိရောက်ပြီး ပိုမို အစွမ်းထက်လာ
လေတော့သည်။

ပါပလေးလုံးမှဖြစ်သော တေဇော
ဓာတ်သုံးလုံးတို့သည် စနစ်တကျ စီမံ
ဆောင်ရွက်ခဲ့သော် ရောဂါအပိုင်းတွင်
အပူအအေးအကြောင်းခံသောအတက်
အသက်၊ အပွင့် အပိတ် ရောဂါအကြီး
အသေးအလိုက် ဆေးကုသရာ၌ နွားနို့
ဆိတ်နို့၊ ပျားရည်၊ စတုမဂ္ဂ၊ နှမ်းဆီ၊
ဓေ့ ထမင်း၊ ဟင်းတို့နှင့်ချက်၍ လည်း
ကောင်း၊ ပြုတ်၍လည်းကောင်း၊ စိမ်၍
လည်းကောင်း၊ ဉာဏ်ရှိသလို အသုံး

ပြု၍ ဉာဏ်ကျယ်သလောက် အသုံး
ကျယ်လေသည်။

သူနာအား တိုက်လိုသော ဆေးများ
ကို အန္တောဓာတ်လုံပြုတ်ရည်နှင့်လည်း
တိုက်နိုင်ပါသည်။ တစ်ဖန် အောက်
လမ်းတို့ လက်ချက်ဖြင့် ဝမ်းတွင်းရောက်
နေသော အပင်းအမျိုးမျိုးနှင့် ပူးပညာ
စက်တို့အား အန္တောလုံးကိုပြုတ်၍
လည်းကောင်း၊ ရေစိမ်၍လည်းကောင်း
တိုက်ခြင်းဖြင့် ပညာစက်များ ပျက်ကျ
လေ၏။

ကလေးများ အပဘေးပယောဂ
ကြောင့် လန့်ခြင်း၊ ငိုခြင်းဖြစ်သော်
အန္တောလုံးကို ရေစိမ်၍ ရေနှင့်တောက်
ခြင်း၊ လိမ်းပေးခြင်း ပြုလုပ်ခဲ့လျှင်
ရောဂါပျောက်ငြိမ်း၍ အိမ်တိုက်၊
မြေတိုက်၊ လူတိုက်စသော အတိုက်
အခိုက်များအတွက်လည်း ကာကွယ်၍
ဖျက်ဆီးနိုင်စွမ်း ရှိလေသည်။

ဤပါပလေးချက်သည် နေကထွက်
၍ အန္တောဓာတ်ကို ပြသောကြောင့်
နတ်ဒေဝဩသေ ပမာလို လောက
အရာတွင် ကုမ္ဘာသယဓာတ် အထူး
ပေမို့ နတ်ဘီလူး၊ မြေဘုတ်သရဲနှင့်
ကပ် ရောဂါဆိုးတို့အပြင် ဓာတ်သဘော
မှာ တန်ခိုးကြီးလျက် ရောဂါကင်းပြီး
အသက်ရှည်သောကြောင့် ရတက်
အပွေ ဘေးဘယာ အထူးကျော်နင်း
ကြစေရန် ဆေးဆရာ ဦးကျော်လင်းက
ပါပလေးလုံးနှင့် အန္တောဓာတ်ဝိဒ္ဓာကျမ်း
အချုပ်ကို ဝါသနာရှင်များ လမ်းမရှုပ်ရ
လေအောင် ဤဆရာ အစွမ်းထုတ်၍
ကျမ်းလုပ်ခါ ဖော်ပြလိုက်ရပေသည်။

စာမျက်နှာ (၂၁၉)မှ အာဆက်

တနင်္ဂနွေနေ့တွင် သူ့ရုဇ္ဈအခါဖြင့်
ဇဗ္ဗိ၊ တနင်္လာနေ့တွင် စန္ဒြောအခါ၊
အင်္ဂါနေ့တွင် ဘောမအခါ၊ ဗုဒ္ဓဟူးနေ့
တွင် ဗုဒ္ဓအခါ၊ ကြာသပတေးနေ့တွင်
ဇုရုအခါ၊ သောကြာနေ့တွင် သောကြာ
အခါ၊ စနေနေ့တွင် သောရီအခါဖြင့်
စတင်ပြီး စနေနေ့ ညဉ့်သန်းခေါင်ယံ
အချိန်တွင် ဘောမအခါဖြင့် ဆုံးပြီး

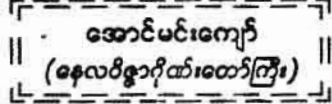
တနင်္ဂနွေနေ့ကို သူ့ရုဇ္ဈအခါဖြင့် ပြန်စ
သည်ကို တွေ့ရမည်ဖြစ်သည်။

အစီအစဉ်တကျ လည်ပတ်နေခြင်း
သဘောပင်ဖြစ်သည်။ ကွက်ကျားအခါ
ပေါ်ခြင်း မရှိပေ။

ဤသည်ကား ကျွန်ုပ် တွေ့ရှိခဲ့ရ
သော နည်းနှင့် ယခင်က သုံးနေသော
နည်းတို့ကို နှိုင်းယှဉ်ပြခြင်းပင် ဖြစ်
သည်။ မည်သည့်နည်းက မှန်ကန်

တိကျသည်၊ စနစ်ကျသည်ကိုတော့
ကျွန်ုပ်အနေဖြင့် မဆုံးဖြတ်တတ်ပါ။

ကျွမ်းကျင်သော ပညာရှင်တို့သာ
ရှင်းလင်းဖြေကြားပေးနိုင်ပါမည်။ ထို့
ကြောင့် ပညာရှင်တို့သာ ဝေဖန်ဆုံး
ဖြတ်ပေးနိုင်ပါရန် တင်ပြရေးသားလိုက်
ပေသည်။

စာရွှေ သုတေသီများနှင့် ပညာရှင်များသို့...

ဤဆောင်းပါးပါ အခါခိုင်းနည်း နှစ်မျိုး၏ အားသာချက် အားနည်းချက်နှင့် အကြောင်းနှင့် အကျိုးစတုရန်းများကို
သိရှိသူ ဝါသနာရှင် သုတေသီများ ပညာရှင်များမှ ဖော်ထုတ်ရေးသားပေးကြပါရန် မေတ္တာရပ်ခံ ပန်ကြားအပ်ပါသည်။

ထေးစားဖွားဖြင့်...

ဦးကျော်မိုးသိန်း
(စာတည်းချုပ်)
နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

စပါးသီးနှံအတွက်တိုးပို့

စပါးခွံမီးသွေး သုံးကြိမ်

စပါးကို အဓိကထားထုတ်လုပ်သော စာရေးသူတို့ တိုင်းပြည်တွင် အလေ့အလွင့်တစ်ခု ဖြစ်နေသော စပါးခွံများ အပြင် ပဲခွံ၊ ပြောင်းရိုးများကို မီးသွေးအဖြစ် ထုတ်လုပ်ပြီး တောင်သူကြီးများ၏ မြေဆီလွှာအတွင်း ထည့်သွင်းအသုံးပြုခြင်းဖြင့် မြေဆီလွှာတန်ဖိုးများ မြင့်တက်လာပြီး စိုက်ပျိုးသောသီးနှံများ အထွက်တိုးကြောင်းကို စိုက်ပျိုးရေးရောင်ခြည်ကဏ္ဍမှတစ်ဆင့် ရေးသားဖော်ပြလိုက်ပါသည်။

စပါးခွံမီးသွေး ပြုလုပ်နည်း

၁။ မီးသွေးပြုလုပ်ရန် စပါးခွံ၊ ပဲခွံ၊ ပြောင်းရိုးများအား စုဆောင်းပါ။ မီးသွေးဖုတ်ဖို ပြုလုပ်ရန်အတွက် (၃)ပေ သို့မဟုတ် (၅)ပေခန့်ရှိ ပလိန်းသွပ် မီးခိုးခေါင်းတိုင်(၁)ခု၊ လေဝင်ပေါက် ပြုလုပ်ရန်နှင့် မီးခိုးခေါင်းတိုင် အောက်ခံအတွက် ကျောက်တုံး သို့မဟုတ် ဘလောက်အုတ် (၁၀)လုံးခန့်၊ မီးခိုးခေါင်းတိုင်ကို တည့်မတ်စွာ စိုက်ထူနိုင်ရန် သံချောင်းရှည်တစ်ချောင်းတို့ လိုအပ်ပါသည်။

၂။ စပါးခွံမီးသွေးဖိုတစ်ခုကို ပုံပါအတိုင်း ပြုလုပ်ပါ။

၃။ အုတ်ခဲနှင့်ပြုလုပ်ထားသော လေဝင်ပေါက်မှ အမှိုက်သရိုက်ဖြင့် မီးရှို့ပေးပါ။ မီးခိုးခေါင်းတိုင်မှ ဦးဆုံး အနက်ရောင်မှ တဖြည်းဖြည်း အပြာရောင်သို့ ပြောင်းလာပါမည်။

၄။ မီးခိုးအရောင်ပြောင်းလဲပြီး စပါးခွံအပုံ အပေါ်ယံမီးသွေး အမည်းရောင်ဖြစ်လာပါက လေဝင်ပေါက်ကို ပိတ်ပြီးအအေးခံ၍ အသုံးပြုနိုင်ပြီ ဖြစ်ပါသည်။

လက်တွေ့ အသုံးချနည်း

၁။ ရရှိလာသော စပါးခွံမီးသွေးကို ၂၂၄ နမူနာရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ရေမစိုစေရပါ။ ဖြစ်နိုင်လျှင် ချက်ချင်း အသုံးပြုပေးပါ။ အကယ်၍ ချက်ချင်း အသုံးမပြုနိုင်ပါက လေလုံစွာ ထုပ်ပိုးသိမ်းဆည်း၍ ခြောက်သွေ့သောနေရာတွင် သိုလှောင်ထားပါ။

၂။ တစ်ဧကလျှင် စပါးခွံမီးသွေး (၃၀၀) ကီလိုဂရမ် (ပိဿာ-၁၈၀)ခန့် ထည့်သွင်း အသုံးပြုပေးရပါမည်။

ရရှိလာမည့်

အကျိုးကျေးဇူးများ

၁။ မြေဆီလွှာအတွင်း ထည့်သွင်း အသုံးပြုခြင်းဖြင့် လေဝင်လေထွက်ကောင်းစေပြီး အပင်၏အမြစ်များ အားကောင်းစေခြင်း။

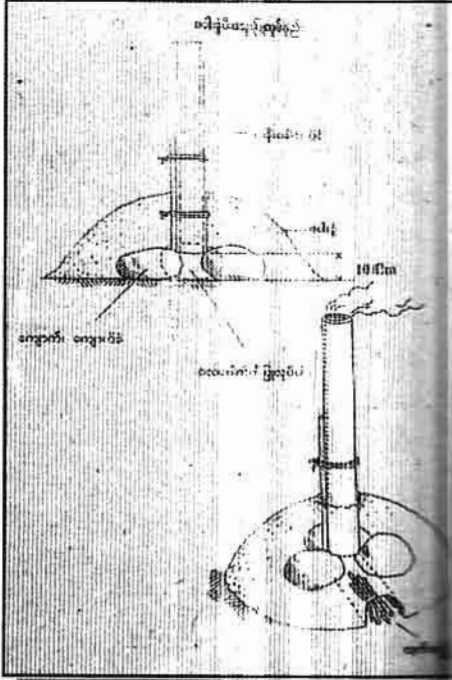
၂။ မြေတွင်းရှိ အစိုဓာတ်ကို ထိမ်းသိမ်းမှုအား ကောင်းစေခြင်း။

၃။ မြေ၏ အချဉ်အငန် ဓာတ်သဘာဝတိုးတက်စေခြင်း။

၄။ မြေတွင်းမှ အာဟာရဓာတ်များ စုပ်ယူမှုအားကောင်းစေပြီး အပင်အသီး အရွက်ကြီးထွားမှု ကောင်းစေခြင်း။

၅။ စပါးခွံတွင်ပါဝင်သော စီလီကွန်ဓာတ်များ အပင်မှ ရယူအသုံးပြုနိုင်ခြင်း။

၆။ သီးနှံအထွက်နှုန်း တိုးတက်စေခြင်း။

ထောင့်တွင် စပါးခွံမီးသွေးပြုလုပ်သည့် ဓာတ်ပုံ

၇။ ကာဗွန်ဓာတ်အပြင် ပိုတက်ဆီယမ် (ခေါ်) ပြာဓာတ်ပါ ပါဝင်နေသည့် ပန်းပွင့်များ အရောင်ပိုမိုတောက်ခြင်း။

အသီးများ ပိုမို ချိုမြိန်ခြင်း၊ ရောဂါပိုးမွှားဒဏ်ကို အတင့်အတိုင်း ကာကွယ်နိုင်စွမ်းရှိခြင်း။ ဈေးကွက်တွင် မိမိပို့လိုက်သော သီးနှံအရည်အသွေးများ ကြာရှည်ခံခြင်းစသည့် အကျိုးသက်ရောက်မှုများကို လက်တွေ့အသုံးချနေသော တောင်သူကြီးများကိုယ်တွေ့ပြောပြကြောင်းကို ရေးသားဖော်ပြလိုက်ပါသည်။

တင်ညှိအေး (နဂါးမြို့တော်)

ရန်ကင်းတိုင်းဒေသကြီး၊ ဒဂုံမြို့သစ်(တောင်ပိုင်း) သဘာဝဓမ္မတိုင်းရင်းဆေးခန်း

ဆရာ ဦးသန်းဆွေထွန်း

(တဆ-၀၂၀၆၂) နှင့် တွေ့ဆုံဆွေးနွေးခဲ့သော

ဆီးကျောက်ကပ်ရောဂါ

ကာကွယ်စောင့်ရှောက်နည်းများ

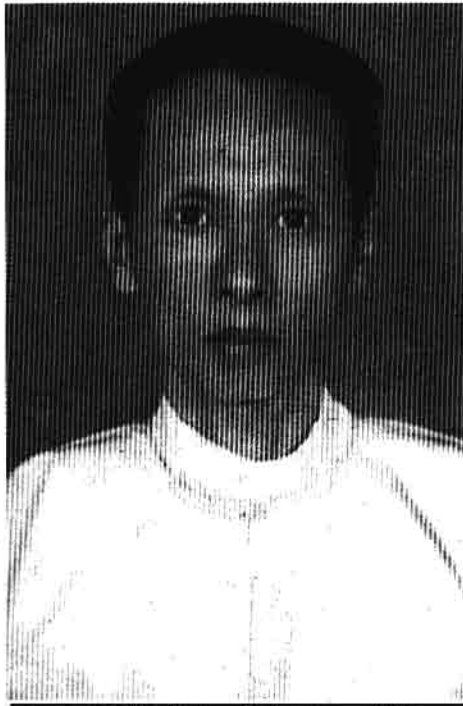
မြောက်မြ မောင်သော်

ဆီးနှင့် ကျောက်ကပ်ရောဂါ ဟာ အမျိုးသားများဖြစ်တဲ့ ရောဂါ ဖြစ်ပေမယ့် အမျိုးသမီးများလဲ ဖြစ်တတ်တဲ့ရောဂါ ဖြစ်ပါတယ်။ ရောဂါမရင့်မီ ဆေးခန်း၊ ဆေးရုံ ရောက်ရင် သက်သာပျောက် ကင်းမှု မြန်ပါတယ်။ ရောဂါကျွမ်းမူ ဆေးခန်းဆေးရုံရောက်ရင် ငွေ ကုန် ကြေးကျများပြီး အသက် အန္တရာယ်လဲ စိုးရိမ်ရပါတယ်။

အဲဒီ ဆီးနဲ့ ကျောက်ကပ်ရောဂါ ကို ကြိုတင်ကာကွယ်နိုင်ဖို့အတွက် ဒဂုံမြို့သစ်တောင်ပိုင်းကိုရောက် တဲ့အခါ ဆရာဦးသန်းဆွေထွန်း နဲ့ တွေ့ဆုံ ဆွေးနွေးခဲ့ပါတယ်။

ဆရာဦးသန်းဆွေထွန်းက တိုင်း ရင်းဆေးဆရာကြီး ဦးရွှေသော့ရဲ့ မြေးဖြစ်ပြီး သဘာဝဓမ္မဆရာကြီး ဦးထွန်းရည်နဲ့သဘာဝဓမ္မဆရာကြီး ဦးငြိမ်းမောင်တို့ရဲ့ တပည့်ရင်းဖြစ်ပါ တယ်။ ဆေးကုသက် နှစ်(၂၀)ခန့် ရှိနေပြီဖြစ်တဲ့ ဆရာဦးသန်းဆွေထွန်းနဲ့ တွေ့ဆုံ ဆွေးနွေး မေးမြန်းခဲ့သမျှ ပြန်လည် တင်ပြလိုက်ပါတယ်။

■ 'ဒီတစ်ပတ် ဆရာနဲ့ ဆွေးနွေးမှာ ကတော့ ဆီးနဲ့ ကျောက်ကပ်ရောဂါ အကြောင်းကို ဆွေးနွေးမှာ ဖြစ်ပါ တယ်။ ကျောက်ကပ်ရောဂါ ဖြစ်စေ

▲ ဆရာ ဦးသန်းဆွေထွန်း (တဆ-၀၂၀၆၂)

တဲ့ အကြောင်းရင်းများကို ပထမ ဖြောကြားထားပါ ဆရာ' □ 'ကျောက်ကပ်ရောဂါ ဖြစ်စေတဲ့ အကြောင်းရင်းများကတော့ ဆီး ရောဂါ (၅)မျိုးရှိတဲ့အနက် ဆီး အောင့်ရောဂါနဲ့ ဆီးချုပ်ရောဂါကို အခြေခံပြီး ဖြစ်ရတာပါ။ ကံ၊ စိတ်၊ ဥတု၊ အာဟာရဆိုတဲ့

- ၁။ နေပူပိုးပူဒဏ် ခံမှုများခြင်း။
- ၂။ အပူအစပ် လွန်ကျူးစွာစား သောက်ခြင်း။
- ၃။ အရက်လွန်ကျူးစွာ သောက် ခြင်း။
- ၄။ ကွမ်း(သို့မဟုတ်)ထုံးဓာတ်များ သောအစားအစာ၊ တညင်းသီး များ လွန်ကျူးစွာစားခြင်း။
- ၅။ ရေခဲရည် အသောက်များခြင်း။
- ၆။ ကျင်ကြီးကျင်ငယ် သွားလိုသည် အဟုန်တားမြစ်ခြင်း (ချုပ်တည်း ခြင်း)စတဲ့ အကြောင်းအချက်များ ဟာ ကျောက်ကပ်ရောဂါဖြစ်စေတဲ့ အကြောင်းရင်းများ ဖြစ်ပါတယ်'
- 'ဆီးနဲ့ ကျောက်ကပ်ရောဂါဖြစ်စေ လက္ခဏာများကိုလဲ သိပါရစေ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၂၂၅

ဆရာ*

□ 'ဆီးနဲ့ ကျောက်ကပ်ရောဂါဖြစ်ဆဲ လက္ခဏာတွေကတော့...

၁။ ဆီးသွားစဉ် ကျောက်ကပ်ရှိရာ နေရာများတွင် နှာခြင်း။

၂။ ခါးအောင့် ခါးနာခြင်း။

၃။ ဆီးသွားစဉ် ဦးခေါင်းနောက်ပိုင်း နေရာ၌ ထုံကျဉ်ခြင်း။

၄။ ဆီးဟာ နီဝါရောင်သန်းပြီး အမြှုပ် ထခြင်း၊ နံခြင်း၊ အနည်ပါခြင်း။

၅။ ဆီးပူ ဆီးနည်းခြင်း။

၆။ ဆီးလမ်းကြောင်းနာခြင်း။ ကိုက်ခဲ ခြင်းစတဲ့လက္ခဏာများဟာ ကျောက် ကပ်ရောဂါဖြစ်ဆဲ လက္ခဏာများ ဖြစ်ပါတယ်'

■ 'ဆီးကျောက်ကပ်ရောဂါကို အချို့ ကျော့လက်ဆရာများမှ သဘာဝ ထေ။ သဘာဝစာအစားအစာတွေနဲ့ စားသောက်ပြီး သက်သာမှုရောက် ကင်းကြောင်း ကြားသိရပါတယ်။ ဆရာအနေနဲ့ လေ့လာထားတဲ့ ကျောက်ကပ်ထေပင် ထေရွက် အစားအစာများရှိပြီး သိပ်ရစေ ဆရာ'

□ 'တစ်ကျောင်းတစ်ဂါထာ၊ တစ်ရွာ တစ်ပုဒ်ဆန်းဆိုသလို ကျေးလက် တောရွာအသီးသီးမှာ ဆီးနဲ့ ကျောက်ကပ်ရောဂါအတွက် မြစ် ချင်းပြီးဆေးနည်းတွေ ရှိပါတယ်။ ကျွန်တော် ဆေးကုသက် နှစ်(၂၀) အတွင်း လေ့လာတွေ့ရှိတဲ့ ဆီးနဲ့ ကျောက်ကပ်ဆေးနည်းတွေ ပြောပြပါ မယ်။

၁။ ကျောက်ဖရုံအူကို ကြိတ်တောင် ခန့်ဖြတ် အခွံသင်ပြီး အစိတ်ကလေး များစိတ်ကာ ပြုတ်သောက်ခြင်း။

၂။ အုန်းစိမ်းရည်ကို တစ်နေ့(၂)ကြိမ် သောက်ခြင်း။

၃။ ရှားစောင်းလက်ပပ် အလက်တစ် လက်မှ အနှစ် (ရှားစောင်းလက်ပပ်

၂၂၆ နက္ခတ္တဖောင်ခြင်္သေ့မဂ္ဂဇင်း

အနှစ်) အကြမ်းပန်းကန် တစ်လုံးစာ ခန့်ကို သကြား စတီးဇွန်းတစ်ဇွန်း ဖြင့် ရောစပ်သောက်သုံးခြင်း။

၄။ ရေဝါမြက်ကို သုံးခွက်တစ်ခွက်တင် ကျိုသောက်ခြင်း။

၅။ ဆူးပန်းတောင်းပင် ပဉ္စငါးပါးကို ရေစင်အောင်ဆေးပြီး နှပ်နှပ်စင်း ကာ နှစ်ခွက်တစ်ခွက်တင် ကျို သောက်ခြင်း။

၆။ ငါးရုံ(သို့မဟုတ်) ငါးကျည်းကို အူ အသည်းထုတ်ပြီး နုနွင်းနယ်၍ မီးကင်ကာ ဗေဒါရွက်နဲ့ ဟင်းချိုချက် သောက်ခြင်းစတဲ့ ကျေးလက်ဒေသ မြစ်ချင်းပြီး ဆေးနည်းတွေဟာ ဆီး ကျောက်ကပ်ရောဂါအတွက် ထိ ရောက်တဲ့ သဘာဝဆေး သဘာဝ အစားအစာတွေပဲ ဖြစ်ပါတယ်'

■ 'ဆီး ကျောက်ကပ်ရောဂါရှင်တွေ ဟာ ဇောက်ဆက်တဲ့ ဘယ်လိုဇောက် ခိုး ခံစားရတတ်သလဲ ဆရာ'

□ 'အမျိုးသားများအနေနဲ့ သုက်လွတ် မြန်ခြင်း၊ ပန်းသေပန်းညှိုးဖြစ်ခြင်း စတဲ့ ဝေဒနာတွေ ခံစားရတတ်သလို အမျိုးသမီးများအနေနဲ့ ကာမစိတ် ကုန်ခန်းတဲ့ဝေဒနာ ခံစားရတတ်ပါ တယ်'

■ 'ဆရာရဲ့ထေဆန်းကို ကျောက်ဟာ တဲ့ ထေကျောက်ကပ်ထေအရှင်တွေ

အတွက် ကုသပုံကို ဆက်ပြီး ပြောပြ ထေမိပြီး ဆရာ'

□ 'ကျွန်တော်ဆေးခန်းကို ရောက်လာ တဲ့ ဆီးကျောက်ကပ်ရောဂါရှင်တွေ ကို ကိုယ်ခန္ဓာအာက်ပိုင်း အကြော များပြုပြင်ခြင်း၊ ဆီးဝမ်းလေ့မှန်တဲ့ ဆေးများနဲ့ တိုက်ကျွေးခြင်းစတဲ့ ဆေးတွေနဲ့ ကုသပါတယ်။

ကျွန်တော့်အဘိုး တိုင်းရင်းဆေး ဆရာကြီးဦးရွှေသော့ လက်ထက်က တည်းက ကုသခဲ့တဲ့ ဆီးကျောက်ကပ် သမားကိုင်ဆေးနဲ့ ကုသတဲ့အခါ (၇) ရက်မှ (၂၁)ရက်အတွင်း ဆီးကျောက် ကပ်ရောဂါကို သိသိသာသာ ပျောက် ကင်းစေပါတယ်။

တိုင်းရင်းဆေးများနဲ့ ကုသမယ်ဆို ရင် ဆေးအမှတ်(၂၁)ဆီးဆေးဖြူကို သံပရာရည်နဲ့ တစ်နေ့(၂)ကြိမ် တစ်ကြိမ်လျှင် ဆေးလက်ဖက်ရည်ဇွန်း (၁)ဇွန်းမှ (၂)ဇွန်းထိ ဆီးအခြေအနေ ကြည့်ပြီး တိုက်ရပါမယ်။

ညအိပ်ရာဝင်ချိန် ဆေးအမှတ် (၈)သွေးဒုလ္လာဆေး၊ ဆေးအမှတ်(၉) ဆီးဒုလ္လာဆေး၊ ဆေးအမှတ်(၁၀) ဆီးရွှင်ဝမ်းနတ်ဆေး (၃)မျိုးကို ဆတူ ရောစပ်ပြီး ဆေးလက်ဖက်ရည်ဇွန်း (၁)ဇွန်းမှ (၂)ဇွန်းထိ ဆီး၊ ဝမ်းအခြေ အနေကိုကြည့်ပြီး ရေအေးနဲ့ တိုက်ရ ပါမယ်။

အထက်မှာပြောခဲ့တဲ့ ဆီးကျောက် ကပ်ဖြစ်စေတဲ့ အစားအစာများကို ရှောင်ကြည့်ပြီး ဆေးမှန်မှန်သောက် သွားရင် ဆီးကျောက်ကပ်ရောဂါဟာ တဖြည်းဖြည်း သက်သာပျောက်ကင်း သွားမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

အထူး ပြောချင်တာကတော့ တတ်သိနားလည်တဲ့ ဆေးရုံဆေးခန်း များကို ရောဂါမရင့်မီ သွားရောက်ကုသ

အလုပ်သမား တည်မြဲစေသော

တောင်တူး အစီအစဉ်

ဂါမဏိဝေဇ်
(ဝေဒဝိဇ္ဇာဓရ၊ စစ်ကိုင်း)

ကျွန်ုပ်သည် နံနက်စောစော၌ စစ်ကိုင်းတောင်ရိုးလမ်းတွင် ဒဏ္ဍာရီ လက်ဖက်ရည်ဆိုင်၌ ထိုင်လျက် စားပွဲထိုးလေးအား လက်ဖက်ရည်နှင့် အိကြာကွေးကို မှာသောအခါ...

‘အိကြာကွေး မရဘူး ဆရာ။ မုန့်ဆရာ ပြန်သွားလို့’

ဟု ဖြေ၏။
ကျွန်ုပ်သည် မုန့်ခုံကို လှမ်းကြည့် လိုက်သောအခါ အဟုတ်ပင် မုန့်ဆရာ မရှိသည်ကို တွေ့ရလေ၏။

သို့နှင့် ပဲလလာတာကိုသာမှာ၍ စား ရလေတော့၏။ ခဏကြာသောအခါ ဆိုင်ရှင်ဖြစ်သော ကိုဟန်မင်းသည် ကျွန်ုပ်တိုင်သောခုံသို့ လာလျက်...

‘ကိုဂါကြီးရယ် တစ်ခုခုတော့ လုပ် ပေးစမ်းပါဦး မုန့်ဆရာ၊ တီးဆရာတွေ က မမြဲ၊ စားပွဲထိုးက မမြဲနဲ့ ဘာဖြစ် နေမှန်းကို မသိပါဘူးဗျာ။ အဲဒါ ကိုဂါ ကြီး ဖြစ်နိုင်ရင် လုပ်ပေးစမ်းပါဦး’ ဟု ပြောလေ၏။

‘ဒါကတော့ဗျာ ဘယ်လိုစပြီး ပြောရ ပါ... ကဲ ရိုးရိုးပဲဆိုကြစို့။ စီးပွားရှာတဲ့ နေရာမှာ ကိုယ်တွေက အလုပ်ရှင်ဖြစ် နေလို့သာ အထက်က နေရတယ်လို့ ဆိုရတယ်’

တကယ်ဆို ကိုယ်လဲ စီးပွားရှာ၊ သူလဲ စီးပွားရှာကြတာချင်း အတူတူ ပဲဗျ။

ဒီတော့ အလုပ်ရှင် အလုပ်သမား ဆိုပြီး ခွဲခြား ဆက်ဆံနေရင် ပထမဆုံး ပျက်စီးစို့၊ အလုပ်သမားမမြဲစို့ အကြောင်းတစ်ခုပဲဗျ’

‘ဟာ အဲဒီလိုတော့ တကယ်မရှိဘူး ကိုဂါကြီးရ။ မြင်တဲ့အတိုင်းပဲ စားလဲ အတူ လုပ်လဲအတူ ဘာမှ မခွဲခြားဘဲ ဆက်ဆံတာပါဗျာ’

‘ကောင်းပါ့ဗျာ။ နောက်တစ်ခုက ကိုယ့်ဆီလုပ်တဲ့လူတွေ အကျန်လုံးရဲ့ စားရေး၊ နေရေးပဲ အဲဒါကော အဆင် ပြေမှ’

‘အင်း... စားတာကတော့ ခုခုပြော သလိုပဲ မခွဲခြားဘူး။ နေရတာကတော့ ဆိုင်ကကျဉ်းတဲ့အတွက် နားရ၊ အိပ်ရ တဲ့အခါ နည်းနည်းတော့ ကသိက အောက် ရှိမှာပေါ့ဗျာ။ ဒါလဲ ကျွန်တော် နေရာချဲ့မှာပါ’

ဟု ကိုဟန်မင်းက ပြောလေ၏။

‘အေးဗျာ သူတို့နေရတာ အဆင် ပြေအောင် လုပ်ပေးလိုက်ပါ။ နောက်ပြီး အရေးကြီးတာက သူတို့ရဲ့ လုပ်လေစာ ပဲဗျ။ ချန်ထားတာတို့ မရှင်းပေးတာ တို့ဆိုရင် ပြဿနာ အကြီးကြီးပဲဗျ’

‘အဲဒီလိုလဲ မရှိရပါဘူးဗျာ။ သူတို့ ရဲ့လုပ်အားခကို နည်းနည်းလေးမှ အကျန်မခံပါဘူး။ ကြိုသုံးတောင် ထုတ်ပေးပါတယ်ဗျာ’

‘ထားတော့ဗျာ။ အခုပြောခဲ့တာတွေ အဆင်ပြေနေရင် အလုပ်သမားတွေ ပျော်ပြီး ပိုင်းဝန်းညီညာ စီးပွားရှာလို့ ကောင်းတာ အမှန်ပဲဗျာ။ ခင်ဗျားက အဆင်ပြေအောင် လုပ်ပေးဆိုတော့ ကာ ပြောစရာ မရှိပေဘူး။’

ဒါပေမယ့် ခင်ဗျားရဲ့ တစ်ဖက်စကား နဲ့တော့ မဖြစ်ဘူး။ တကယ်ကို ကောင်း မှ ဖြစ်လိမ့်မယ်။ ဒီတော့ ပြောဆို ဆက်ဆံတာကို ဘယ်တော့မှ မမောက် မာမိပါစေနဲ့’

ကိုယ့်ဘက်က အရာရာ အဆင်ပြေ အောင်လုပ်ပေးပါလျက်နဲ့အလုပ်သမား မမြဲတဲ့ အဖြစ်မျိုး ကြုံနေရတယ် ဆိုရင် တော့ ကျွန်တော် အစီအရင်တစ်ခု လုပ်ပေးပါမယ်’

‘အင်း... ကိုဟန်မင်းက ပီတောက် သားဖြောင့်ဖြောင့် ကျပ်လုံးခန့်ပေါ့ ဗျာ ရှာပြီး ကျွန်တော့်ကို ပေးပါ’ ဟု ကျွန်ုပ်မှ ပြောလျှင်...

‘ကောင်းပါပြီဗျာ နက်ဖြန်ခါ ရှာပေး ပါမယ်’

ဟု ကိုဟန်မင်းမှ ပြောလေ၏။ နောက်နေ့တွင် ကျွန်ုပ်သည် ပီတောက်သားအားယူလျက် အလုပ် သမားမြဲ၍ စီးပွားတိုးတက် လာဘ်ပွင့် စေသော တောင်ဝေးအစီအရင်ကို ပြုလုပ်ပေးရပါတော့သည်။

အလုပ်သမားတည်မြဲ၍
စီးပွားတက်စေသော
တောင်တူးစီရင်ပုံ

၁။ မိမိ၏ မွေးနံ့မှ အမြစ်ကျသော အပင်၏အသားကို တောင်ဝေး အဖြစ် ပြုလုပ်ရပါမည်။
၂။ တောင်ဝေး၏ အရည်ပမာဏမှာ...

တနင်္ဂနွေသားအတွက် (၆)လက်မ (သို့မဟုတ်) (၆)မီနက်။

တနင်္လာသားအတွက် (၁၅)လက်မ။

အင်္ဂါသားအတွက် (၈)လက်မ။

ဗုဒ္ဓဟူးသားအတွက် (၁၇)လက်မ။

ကြာသပတေးသားအတွက် (၁၉)လက်မ။

သောကြာသားအတွက် (၂၁)လက်မ။

စနေသားအတွက် (၁၀)လက်မ စသည် ပြုလုပ်ရပါမည်။

၃။ တောင်ဝှေးပေါ်တွင် အောက်ပါ ဂါထာကို တစ်ကြောင်းစီ ရေးရပါမည်။

ဂုဏ်တော်သည်းခြေဂါထာ
ဣရုဇ္ဈာဏ ဝိညာဏ
တိပိဏ္ဍိတော နေယျိနံ
ဝိညာရလော ပုဏ္ဏ
သောမ္မဏ ကရိတ္တာဒိ
ဘယသ ဝိညာ အော
ဂမ္မဗ္ဗ ဒုဒ္ဓက
ဝိဒ္ဓိန္ဒော အပ္ပပဏိ
အဝိသု နုဿနတိ

ရေးပုံမှာ တောင်ဝှေးအရင်းမှစ၍ အဖျားသို့ တစ်ကြောင်းစီ ပတ်လည် ရေးသားရပါမည်။ ဆော့ပင်နှင့် ရေးပါ။ ပြီးလျှင် တောင်ဝှေးအရင်းအပေါ်၌ မိမိမွေးနံကို ရေးပါ။ ဂါထာအောက် အဖျားတွင် > ✓ ↗ ↘ ① ^ ဟု နေ့နံများကို ရေးရပါမည်။ အလုပ် သမားနံ စနေကို ဝိုင်းထားရမည်။

၄။ အထက်ပါ အစီအရင်များပြီးလျှင် ထိုအစီအရင်တောင်ဝှေးအား မိမိ တို့၏မွေးနေ့တွင် ဘုရားရှင်အား လှူဒါန်းပူဇော်၍ လိုရာဆုတောင်းမှု များ ပြုရပါမည်။ ဤအစီအရင်သည် လွန်စွာ အစွမ်း

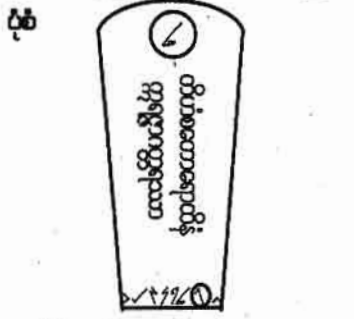
၂၂၀ နက္ခတ္တရာဇင်ဒြညီမဂ္ဂဇင်း

ထက်သော အာစရိယဟဋ္ဌမှဗ္ဗိဝါဒဖြင့်ရ သော အစီအရင် ဖြစ်ပါသည်။

မည်သည့်လုပ်ငန်းရှင်မဆို အလုပ် သမားတို့နှင့် ပြဿနာ အနည်းနှင့် အများ ဖြစ်ရတတ်သဖြင့် အရှည် သဖြင့် စီးပွားရှာရလွယ်ကူအောင်နှင့် အလုပ်သမားတည်မြဲအောင်၊ စီးပွား လာဘ်လာဘများ အစဉ်အမြဲတိုးတက် ၍ တည်တံ့အောင် ပြုလုပ်သင့်သော အစီအရင် ဖြစ်ပါသည်။

တောင်ဝှေးသည် ပြုလဲမသွားရ အောင် ထောက်ပံ့ပေးသောအရာ ဖြစ်ပါသည်။ ထိုတောင်ဝှေးအား ဘုရားရှင်၌ လှူဒါန်းခြင်းသည် အင်မတန်မှ ဆီလျော်ကောင်းမွန်ပါ သည်။ လက်ကသုံးတောင်ဝှေးကဲ့သို့ မိမိအလုပ်သမားများအား ကိုင်တွယ်၍ အထောက်အကူရစေသော သဘော ဖြစ်ပေသည်။

ကိုဟန်မင်းအား သောကြာသားဖြစ် ၍ ပိတောက်သား (၂၁)လက်မကို တောင်ဝှေးပြု၍ စီရင်စေခဲ့ပါသည်။

ပုံစံအတိုင်း ဂါထာကို ပတ်ပတ် လည်ရေးပါ။ ဂါထာကို တတ်အားသရွေ့ ရွတ်ဆိုပူဇော်ပါ။ လိုရာ ဆုတောင်းပါ။ ဆန္ဒပြည့်စေစေသော ဣစ္ဆာသယ ဂုဏ်တော်သည်းခြေတောင်ဝှေးအစီ အရင် ဖြစ်ပါသည်။

ဂါမထီဇော်
(ဝေဒဝိဇ္ဇာဇေ ဝစ်ကိုင်း)

စာမျက်နှာ (၂၂၆) မှ အဆက်

ခြင်းဟာ အကောင်းဆုံးဖြစ်ကြောင်း ပြောရင်ပါတယ်။ ရောဂါကျွမ်းမှ ဆေးရုံ ဆေးခန်းဆရာကဲ့ရင် ငွေကုန်ကြေးကု များသလို အသက်အန္တရာယ်လဲ စိုးရိမ် ရပါတယ်။

ထိုကျွမ်းကားကျွမ်းကို ကြိုတင် ကာကွယ်ရင်တယ်ဆိုရင် ငွေရင် ထောက်ကျသန်(၈)ဖန်ရွတ် ပုံမှန် ထောက်ပါ။ ဦးလှိုင် ထီး မထောက်တဲ ပြုခြင်းကဲ့သို့ပင်လျှော့ခြင်း ကျောင်း၊ လုပ်ငန်း၊ ရွတ်တို့ အပူအပန်း လွန်ကဲ သော အစားအစာများ အသုံးပြုထား၊ အုန်းထမ်း၊ ငမည်းညှိ အကုန်၊ မုယပ် ထောင်ထွား အထူးကုရိုက်ပြီး ကျွမ်း ကြည့်။

အစာလဲဆေး၊ ဆေးလဲအစာ ဆို သလို ဖရဲသီး၊ ပန်းသီး၊ သစ်တော်သီး၊ လိမ္မော်သီး၊ နားနတ်သီး၊ ကျွဲကောသီး စတဲ့ အရည်ရွှန်းတဲ့ သစ်သီးများနဲ့ သဘာဝ သစ်သီးအဖျော်ရည်များ အလျဉ်း သင့်သလို စားသောက်ရပါမယ်။

ရာသီဥတုဖောက်ပြန်ပြီး အပူလွန်ကဲ တဲ့အတွက် နေ့စဉ် နံနက်(၁၀)နောက် ပိုင်း ရေခဲရေခဲ မဖြုတ် ဆင်ခြင်ရပါမယ်။ သီး၊ ပင်း၊ လေမှန်အောင် စားသောက် နေထိုင် ကျင့်ကြံသွားမယ်ဆိုရင် ဆီဆို ကျောက်ကပ်ရောဂါကို ကြိုတင် ကာကွယ်ပြီးသား ဖြစ်ပါလိမ့်မယ်။

■ 'ကျေးဇူးတင်ပါသည်' ဆရာ
ဆရာဦးသန်းရွှေထွန်းနဲ့ ဆင် သွယ်နိုင်တဲ့ လိပ်စာကတော့...

ဆရာ ဦးသန်းရွှေထွန်း
သဘာဝဓမ္မတိုင်းရင်းဆေးခန်း
အမှတ် (၃၉)၊ ရွတ်ကလေးမုကြီး
(၁၀၅)ရပ်ကွက်၊ အင်္ဂါပြတော်တော်ဝိုင်း၊ ပြင်ဦး
မင်္ဂလာတိုင်း၊ ရန်ကင်းမြို့။
ဖုန်း- ၀၉ ၇၀၀၆၄၄ ၀၉ ၃၀၀ ၇၇၅၅
အိတ်- ၀၉ ၇၀၀၆၄၄ ၀၉ ၃၀၀ ၇၇၅၅
မြောက်မြန် မောင်ယဉ်ထင်

ဆရာကြီး မင်းယက္ခ

၆ သိုင်းပညာအတွေ့အကြုံများ (၃၁)

ဆရာကြီးမင်းယက္ခ
(တိုက်ပွဲဝင်)

ယခင်ပုဂ္ဂိုလ် အာဆတ်

ဟု ပြောလိုက်ရာ ရှမ်းမင်းသားလေးက...

'ဟုတ်ကဲ့ပါ စခန်းမှူး၊ ကျွန်တော် မှန်မှန်ကန်ကန် ဖြေပါ့မယ်။ မေးချင်တာမေးပါခင်ဗျား'

ဟု ပြောလိုက်၍ ကျွန်တော်က ...

'မင်း ငါ့ကို သိလား'

'ဟုတ်တယ် သိပါတယ်'

'ဘယ်လို သိတာလဲကွ'

'ဒီလိုပါ တစ်ခါက ကျွန်တော်က ဆရာ့ကို မြင်ဖူးချင်တာနဲ့ စိုင်းခင်သောင်းနိုင်နဲ့ ဆရာ့ရဲ့ တိုက်ပွဲဝင်သိုင်းသင်တန်းကို လိုက်လာတော့ ဆရာက စပိုရှပ်နီညိုရောင်လေးဝတ်ပြီး စားပွဲမှာ စာရေးနေပါတယ်။

ဆရာနဲ့ စိုင်းခင်သောင်းနိုင်နဲ့ သင်တန်းရှေ့က တောသားကြီး လက်ဖက်ရည်ဆိုင်မှာ လက်ဖက်ရည်

သွားသောက်ပြီး စကားတွေ ပြောနေကြတဲ့အချိန်မှာ ကျွန်တော်လဲ အတူ ရှိနေပါတယ်။ ပြီးတော့ ကျွန်တော်တို့ ပြန်လာခဲ့ပါတယ်'

ဟု မပွင့်တပွင့်ဖြင့် ဖြေလိုက်ရာ...

'အေး ငါ့သင်တန်းမှာ ငါ့ကို တဒဂ်လေး တွေ့လိုက်ရရုံနဲ့ ငါက မင်းတပည့် ဖြစ်ရောလားကွာ၊ အဲဒါကို ရှင်းစမ်းပါဦး'

ဟု ခပ်ငေါက်ငေါက်ကလေး မေးလိုက်ရာ...

'ဒါက ဒီလိုပါဆရာ... ကျွန်တော် ဖော်လမြိုင်ကျွန်းကို သိုင်းသင်ဖို့ မလာခင်ကတည်းက မော်ကျွန်းမြို့ အခြေအနေရော၊ ဆရာတော်ဦးကော့ရဲ့ အခြေအနေတွေရော အကုန်စုံစမ်းလေ့လာပြီးမှ လာတာပါ။

ကျွန်တော် စုံစမ်းလေ့လာမိ

သလောက်တော့ ဆရာတော်ဦးကောဟာ သိုင်းပညာကို တော်တော်ပဲ အလေးထားတယ်။ သူ့တပည့်တွေကို ငွေကုန်ကြေးကုန်ပြီး သိုင်းသင်ပေးတယ်။ ပြင်ပက နာမည်ကြီးဆရာတွေကို ဖိတ်ကြားပြီး သိုင်းပညာသင်ပေးတယ်။

သိုင်းပညာရဖို့ဆိုရင် ငွေဘယ်လောက်ကုန်ကုန် မနုမော့ဘူး ဆိုတာ တွေ့အပြင် အဲဒီ ဆရာတွေထဲမှာ သိုင်းပညာရပ်မျိုးစုံ တတ်ကျွမ်းတဲ့အပြင် တိုင်းရင်းဆေးပညာ တတ်ကျွမ်းပြီး ဘွဲ့ရ ခေတ်ပညာတတ် ဗဟိုတရားရုံး ရှေ့နေဖြစ်တဲ့ ရန်ကုန်မြို့က စာပေဆရာ ဆရာ မင်းယက္ခကို တော်တော်လေး အထင်ကြီး လေးစားမှန်း သိခဲ့ရပါတယ်။

ဒါကြောင့် ဆရာတော် အထင်ကြီး

လေးစားတဲ့ ဆရာမင်းယကဲ့ရဲ့ ဆရာလို့ ပြောလိုက်ရင် ကျွန်တော့်ကို ပိုပြီး အထင်ကြီးသွားအောင် ပြောရတာပါ ဆရာ။

ဒါမှ ကျွန်တော် ဒီမှာသိုင်းသင်လို့ ရမှာပါ။ ဆရာ့ကို ပြစ်မှားကျူးလွန်မိ တဲ့ အတွက်လဲ ဝန်ချတောင်းပန်ပါ တယ်။

ဟု မျက်နှာငယ်လေးနှင့် ရှင်းလင်း ပြောပြပြီး ထိုင်ကန်တော့ပါတော့သည်။

'ကောင်းကွာ... သူများက မင်းကို အခြောက်တိုက် အထင်ကြီးအောင် ငါက မင်းတပည့် ဖြစ်သွားရသေး တယ်။ ကဲ ထားပါတော့ကွာ...ခုတော့ အမှန်ကို သိရပြီပေါ့။

မင်းသိထား မှတ်ထားဖို့ကတော့ ငါဟာ ငါ့ဆရာတွေကို ဘယ်တော့မှ မကွယ်ဝှက်ဘူး။ အမြဲ ထုတ်ဖော်ပြော ဆိုတယ်။ ဆရာတွေရဲ့ ကျေးဇူးကို ဘယ်တော့မှ မမေ့ဘူး။ ဒါကြောင့် ငါ့ သင်တန်းမှာ ငါ့ဆရာတွေရဲ့ နာမည် တွေကို မှန်ချပ်ထူထူကြီးပေါ်မှာ သင်္ဘောဆေးနဲ့ ထင်ထင်ရှားရှားရေးပြီး သင်တန်း ခေါင်းရင်းဘက်မှာ ချိတ်ဆွဲ ထားတယ်။

မင်းလဲ ငါရဲ့ ဆရာဖြစ်ရင် မင်း နာမည်ကိုလဲ ငါဖော်ပြမှာပဲကွ။ အသက်ငယ်တာ ကြီးတာနဲ့ မဆိုင်ဘူး။ ဒါနဲ့ မင်း အသက် ဘယ်လောက်ရှိပြီ လဲ'

ဟု တစ်ဆက်တည်း မေးလိုက် ရာ...

'ကျွန်တော့် အသက်(၂၂)နှစ်ရှိပါပြီ ဆရာ'

'ဟေ... မင်းက ငါ့သားအငယ် ကောင်လောက်ပဲ ရှိသေးပါလားကွ။ မင်းပြောတော့ အသက် (၃၈)နှစ်ရှိပြီ ဆိုကွ'

ဟု ဒေါသသံဖြင့် ငေါက် ငမ်းမေးလိုက်ရာ ရှမ်း ဆရာလေးမှာ ဘာမှ ပြန် မပြောဘဲ တုံ့လိုတာဝေ ဆိတ်ဆိတ်နေလေ၏။

'ဒါနဲ့ အခု မင်းသင်တာ တွေက ဘာတွေလဲ။ ငါ့ကို အမှန်အတိုင်း ပြောပြစမ်း။ အစအဆုံး ပြည့်ပြည့်စုံစုံ ပြောနော်။ မင်းပြောတာ ဟုတ်မဟုတ်၊ သဘာဝကျ မကျ ဆန်းစစ်ကြည့်ရင် ရပါတယ်။ ကဲ... ပြောပေ တော့'

ဟု စိတ်တိုတိုဖြင့် ခပ်ငေါက်ငေါက် ပြောလိုက်ရာ...

'ကျွန်တော် ဆရာ့ကို အမှန်အတိုင်း အစအဆုံး ပြောပြပါ့မယ်ဆရာ။ ကျွန်တော်ပြောတာကို သည်းခံပြီး နားထောင်ပေးပါ ဆရာ။

စိုင်းခင်သောင်းနိုင်က ရွှေဂေါင်း ပြောင် ရုပ်ရှင်ရိုက်တော့ သိုင်းသမား လူကြမ်းတွေလိုတယ် ဆိုတာနဲ့ အလုပ် အကိုင် မည်မည်ရရ မရှိသေးတဲ့ ကျွန်တော်က အလုပ်သွားလျှောက် တော့ လူဆိုးခန်းက သရုပ်ဆောင်ရ တယ်။

ဒီတော့မှ မင်းသားတိုးညွန့်(ရွှေ ဂေါင်းပြောင်)နဲ့ ဖိုက်တင်ချရမယ်။ ဒါကြောင့် မင်းသားနဲ့ ဖိုက်တင်ချဖို့ သိုင်းကွက်တွေ သင်ရပါတယ်။

ကျွန်တော်က ဇာတ်ဝင်ခန်းနှစ်ခန်း မှာ မင်းသားနဲ့ ဖိုက်တင် နှစ်ခါချရပြီး နောက်ဆုံးခန်း ဖိုက်တင်မှာတော့ ကျွန်တော်က သေပေးရပါတယ်။

လူနည်းနည်းနဲ့များများ သုံးလို့ရ အောင် လူဆိုးတွေရဲ့ မျက်နှာကို မျက်လုံးပေါက် နှစ်ပေါက် ဖောက်ထား

တဲ့ ခေါင်းစွပ်အနက်ကို စွပ်ထားရပါတယ်။ လူဆိုး တွေက အနက်ရောင် ဝတ်စုံ ကို ဝတ်ရတယ်။

ဝက်စုံနက်ကို ခေါင်းစွပ် စွပ်ထားတော့ သေပြီးသား လူဆိုးတွေကို နောက် တစ်ခန်းမှာ ပြန်သုံးနိုင်တာ ပေါ့။ အခု ဆရာတော့် ကျောင်းက သင်တန်း သား ဆရာတွေ ဝတ်ဆင်ရတဲ့ ဝက်စုံနက်ဟာ ကျွန်တော် လူဆိုးခန်းမှာ ဝတ်ခဲ့ရတဲ့ အတိုင်းပါပဲ'

ရှမ်းဆရာလေးက ပြောရင်း ခေတ္တ နား၍ ရေတစ်ခွက် သောက်လိုက် သည်။ ရေသောက်ပြီးမှ မောနေသေး ၍ စကားမပြောနိုင်သေးဘဲ ခေတ္တနား နေသည်။ ကျွန်တော်ကလည်း တအောင့်လောက် နားပြီးမှ ဆက်မေ လိုက်သည်။

'ဒါနဲ့ ကိုးတွင်းအောင်းသိုင်းပညာ ဆိုတာကရော ဘယ်လိုပညာလဲ။ မင်း ရော တကယ်တတ်လို့ သင်နေတာ လား ရှင်းစမ်းပါဦး'

'ဒါကလဲ သူများ အထင်ကြီးအောင် သင်ချင်အောင်၊ ပညာလောဘတတ် အောင် ပြောရတာပါ။ စိုင်းခင်သောင်း တို့သိုင်းအကြောင်းတွေ ပြောကြတုန်း က ကြားလိုက်တဲ့အမည်ပါ။ ဘာ တွင်းအောင်းပညာမှလဲ မဟုတ်ပါဘူး။ ကျွန်တော်လဲ မတတ်ပါဘူး။

ဒါကြောင့် သူတို့ကို တွင်းတူးဆင်း ပြီး ခုန်ဆင်းလိုက် ခုန်တက်လိုက် လုပ်ခိုင်းနေရတာပါ။ ဒီသင်ခန်းစာ သွားရင်တောင် ဘာဆက်လုပ်ရမှန်း မသိသေးပါဘူး။

အခြေအနေမကောင်းရင် ကျွန်တော်

ဒီကနေ ပြေးတော့မှာပါ။ အခု ဆရာ
ရောက်လာလို့ ကျွန်တော် မပြေးသာ
တော့ပါဘူး။ ဆရာကြိုက်သလိုသာ
ဆုံးမပါဆရာ။ ကျွန်တော့်ကို အပြစ်ပေး
ပါဆရာ ကျွန်တော်ခံပါမယ်။

ကျွန်တော့်ဘဝက အလုပ်မရှိ
အကိုင်မရှိနဲ့ ဆင်းရဲမွဲတေနေတော့
ကျွန်တော် သိသမျှ တတ်သမျှနဲ့ လိမ်
စားတယ်လို့ပဲ ပြောပါဆရာရယ်။

ကျွန်တော်အနေနဲ့ ဆရာတော့် မျက်နှာ
ကိုလဲ မကြည့်ရဲတော့ပါဘူး။ သင်တန်း
တက်နေတဲ့ သိုင်းဆရာတွေကိုလဲ
မျက်နှာမပြင်တော့ပါဘူး ဆရာရယ်’

ဟူ၍ ဝမ်းနည်းကြေကွဲစွာ ပြောလာ
ပါသည်။

မျက်ရည်တွေကလည်း တသွင်သွင်
စီးကျနေပါသည်။ သူ့ဖြစ်အင်ကို
ကြည့်ပြီး ကိုယ့်သားအရွယ် သမီး
အရွယ်ဖြစ်၍ သားသမီးချင်း ကိုယ်
ချင်းစာစိတ်ဖြင့် သူ့ကို မလုပ်ရက်
တော့ပါ။

‘ဒါဖြင့် မင်းအနေနဲ့ ဆရာတော့်ဆီ
က ယူထားတဲ့ ငွေကိုးသောင်းကို ပြန်
ပေးလိုက်ပါကွာ။ ဆရာတော်လဲ မင်း
သင်တန်းအတွက် အတော်ကလေး
ငွေကုန်ကြေးကျ များခဲ့ပါတယ်။ မင်း
ဆရာတော့်ငွေကို ပြန်မပေးရင် လိမ်
လည်မှုမြောက်တယ်။ လိမ်လည်ပြီး
ငွေကြေးကို ရယူတဲ့အတွက် ပုဒ်မ(၄၂၀)
နဲ့ ပြစ်မှုထင်ရှားရင် ထောင်ဒဏ်(၇)
နှစ်ပဲကွာ။ မင်းဘဝမှာ ထောင်ကျတယ်
ဆိုတဲ့ အမည်းစက်ကြီး ထင်မသွားစေ
ချင်ဘူးကွာ။ ဒီတော့ ဆရာတော့်ငွေကို
ပြန်ပေးလိုက်ပါကွာ ဟုတ်လား။ ကျန်
တာတွေတော့ ငါပဲ ကြည့်ပြောလိုက်ပါ
မယ်’

ဟူ၍ ငွေပြန်ရအောင် ချောတစ်ချည်း

ခြောက်တစ်လှည့်ဖြင့် ဖျောင်းဖျလိုက်
ပါသည်။

‘ဟုတ်တဲ့ ပြန်ပေးမှာပါဆရာ။ ဒါပေ
မယ့် ကိုးသောင်းတော့ မပြည့်တော့ပါ
ဘူး ဆရာ။ ကျွန်တော့်တပည့်တွေက
နေ့စားနဲ့ ငှားလာရတာဆိုတော့ သူတို့
ကို ဒီနေ့မနက်မှာပဲ နေ့စားခတွေ့ ရှင်း
ပေးပြီး ပြန်လွှတ်လိုက်ပါပြီ။

ကျွန်တော် ငှားလာတဲ့ စော်ဘွား
ဝတ်စုံနဲ့ ထီး၊ ဓား၊ လှံတွေ၊ တုတ်တွေ
ကိုလဲ ပြန်ပေးခိုင်းလိုက်ပါပြီ။ လမ်း
စရိတ်နဲ့ ထမင်းစရိတ်ကို ဖယ်လိုက်ရင်
တော့ ရှစ်သောင်းလေးထောင်လောက်
ကျန်ပါသေးတယ်ဆရာ။

အဲဒီကျန်ငွေကို ဆရာကပဲ ဆရာ
တော့်ကို ကျွန်တော့်အတွက် တောင်းပန်
ပေးရင်း ပေးပေးပါဆရာ။ ကျွန်တော်
သွားပေးဖို့ မရဲလို့ပါ။ ကျွန်တော့်
အဝတ်အစားတွေကို သင်္ဘောဆိပ်ကို
ကြိုပို့ထားပါတယ်။ ဒီညနေသင်္ဘောနဲ့ပဲ
ရန်ကုန်ကို ပြန်ပါတော့မယ်။

ကျွန်တော့်ကို သည်းခံခွင့်လွှတ်ပေး
တဲ့ ဆရာကိုလဲ ကန်တော့ပါတယ်
ဆရာ။ နောက်ကို ဒီလိုမျိုး မလုပ်တော့
ပါဘူးလို့ ဆရာ့ကို ကတိပေးပါတယ်။
ကျွန်တော့်ကိုယ် ကျွန်တော် ပြုပြင်ပါ
တော့မယ်ဆရာ’

ဟု သနားစဖွယ် ပြောရင်းက ရှမ်း
ဆရာလေးမှာ မျက်ရည်လည်ခဲ့ဖြင့်
ထိုင်ကန်တော့ပြန်ပါသည်။

ရှပ်ရှင်သရုပ်ဆောင်ဖြစ်လို့ သရုပ်
ဆောင်ပြနေတာလား။ တကယ့် စိတ်
ရင်းလားတော့မပြောနိုင်။ ‘တစ်ခါလိမ်
ပြောတဲ့သူဟာ အမြဲတမ်း လိမ်တတ်
တယ်’ ဆိုသော စကားကို သတိရမိ
သေးတော့သည်။ သူ့ကို သွားခွင့်ပြု
လိုက်ပါသည်။

ရှမ်းဆရာလေး ပေးသွားသော
ငွေကျပ်ရှစ်သောင်းမကျက်ကို ဆရာ
တော့်အား သွားပေးဦးမည်။ သေသေ
ချာချာ ရှင်းပြ၍ ကျောရာကျောကြောင်း
တောင်းပန်ပေးရပါဦးမည်။ ဆရာတော်
ကတော့ ကရုဏာရှင် မေတ္တာရှင်ပီပီ
နားလည်ခွင့်လွှတ်ပေးမှာပါ။

ဒီအဖြစ်အပျက်ကို သိရရင်တော့
ခါးနာ၊ ဒူးနာခံ၍ အမောဆိုခဲ့ရသော
အလိမ်ခံခဲ့ရသော ကိုးတွင်းအောင်း
သိုင်း သင်တန်းသားများကတော့
ဒေါသပုန်ထ၍ သူ့ကို သတ်ချင်ကြပေ
လိမ့်မည်။ ရှမ်းမင်းသားလေးကို
သည်းခံခွင့်လွှတ်ပေးရန် ပန်ကြား
တောင်းပန်ပေးရဦးမည်။

“သွားပေးတော့ ငါ့ဆရာဆိုတဲ့
ကိုးတွင်းအောင်း သိုင်းပညာရှင်ကြီး
ရေ”

ဟုသာ စိတ်ထဲမှ နှုတ်ဆက်နေမိ
ပါတော့သည်။

(ထိုသူ၏ ဘဝရှေ့ရေးကို ထိခိုက်
မည်စိုး၍ နာမည်မှန်ကို မဖော်ပြ
သည်ကလွဲ၍ အဖြစ်မှန်များ ဖြစ်ပါ
သည်။)

|| ဆရာကြီး မင်းယကွ ||
|| (ထိုက်ပွဲဝင်) ||

ရန်ကုန်ရောက်ရင် အဓိဋ္ဌာန်ဝင်ခြင်း ဖြင့် ထူးခြားစွာ လာဘ်ပွင့်ပြီး ကံမြင့်ပြီး အောင်မြင်မှုရသော အဓိဋ္ဌာန်ကျင့် ဆောင်နည်းလဲ ဖြစ်ပါတယ်။

လင်္ကာလေးကတော့...

ရွှေ သိဒ္ဓိ တစ်ထောင်
ပွင့် လေး တက်၊ ဒိမ်၊ ဆောင်
အိုးတောင်ပဆင်နဲ့

ဟု ဖြစ်ပါ၏။

ဤ အဓိဋ္ဌာန်ကို ဆောင်ရွက်လို သော (၇)ရက်သားသမီးများသည် မိမိ တို့ မွေးနေ့၏ ပဉ္စမပတ်ကျသောနေ့ (မိမိမွေးနေ့မှ စရေတွက်၍ ၅-ခုမြောက် ကျသောနေ့)တွင်...

မွေးနေ့	ပဉ္စမပတ်ကျသောနေ့
၁၊ တနင်္ဂနွေ	ကြာသပတေး
၂၊ တနင်္လာ	သောကြာ
၃၊ အင်္ဂါ	စနေ
၄၊ ဗုဒ္ဓဟူး	တနင်္ဂနွေ
၅၊ ကြာသပတေး	တနင်္လာ
၆၊ သောကြာ	အင်္ဂါ
၇၊ စနေ	ဗုဒ္ဓဟူး

- ⊙ ဆီဒီး (၅)တိုင်
- ⊙ ရေတော် (၅)ခွက်
- ⊙ ပန်း (၅)ပွင့်
- ⊙ ကံပွင့်အမွှေတိုင် (၁၀)တိုင်

ဖြင့် ဘုရား(၇)ဆူတွင် ပူဇော်ပြီး ဆုတောင်းရမည်။ အဓိဋ္ဌာန်ပုတီး စိပ်ရ မည်။

လင်္ကာလေး၏ အဓိပ္ပာယ်ကို ရှင်းပြ ပါဦးမည်။

စိပ်ရမည့် ပုတီးစိပ်ကတော့...

အရဟံ သိဒ္ဓိ ဘဂဝါ အောင်
ဖြစ်ပါတယ်။

ပုတီးစိပ်နည်းနဲ့ အဓိပ္ပာယ်ကို သိထား

ရန်ကုန်ရောက်ရင် အဓိဋ္ဌာန်ဝင်ပါ

သစ်တံခါးဆရာတော်
ဘဒ္ဒန္တဏှာဏာ(ယော)

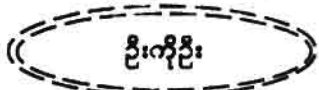
ဖို့ လိုပါတယ်။ အရဟံ၏ အဓိပ္ပာယ်က လူမင်း၊ နတ်မင်း၊ ဗြဟ္မာမင်းတို့၏ ဝပ် စင်းကော်ရော်ပူဇော်အထူးကို ခံယူ တော်မူထိုက်သော မြတ်စွာဘုရားဖြစ် ပြီး သိဒ္ဓိကတော့ မိမိဖြစ်ချင်တာ အောင်မြင်ချင်တာ၊ ကိစ္စပြီးစီးလိုတာ အောင်မြင်လိုတာဖြစ်ပါတယ်။

ဘဂဝါဆိုတာက ဘုန်းတော်၊ ကံ တော်၊ ဉာဏ်တော်၊ တန်ခိုးတော် အနန္တကြီးမြတ်တော်မူသော မြတ်စွာ ဘုရားဖြစ်ပြီး အောင်ဆိုတာက လောကီလောကုတ် အောင်မြင်ဖို့ အာရုံပြု စိပ်ပွားခိုင်းခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ ထိုပုတီးစိပ်ကို စေတီတစ်ဆူ၌ အနည်းဆုံး (၁၀)ပတ်စိပ်ပါ။ ဓာတ်ရ အောင်ပါ။ မိမိသက်စေ့လည်း ပွားများ နိုင်ပါသည်။

ရန်ကုန်သူ၊ ရန်ကုန်သားတွေ အတွက် အဆင်ပြေပါသည်။ ရန်ကုန် ရောက်တုန်း ကျင့်လိုပါက၊ အဓိဋ္ဌာန် လိုပါက “ရွှေသိဒ္ဓိတစ်ထောင်

ပွင့်လေဓာတ်အိမ်ဆောင် အိုတောင် မဆင်းရဲအကျင့်” ကို ကျင့်ပြီး အောင် မြင်မှုရသူတွေ များလှပါပြီ။ အဓိဋ္ဌာန် အောင်လေ ကောင်းလေပါပဲ။

အရင်ဦး၌ ထူးပါစေ။

ဦးကြီးကား သစ်တံခါးဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တ မထီဇောတ(ယော)၏ စည်းစိမ် ဥစ္စာ ဂုဏ်ရှိန်တိုးမည့် လောကီ အောင်မြင်စေကြောင်း၊ နည်းလမ်း ကောင်းများ (စာ ၈၃-၈၄)

- ရွှေ → ရွှေတိဂုံစေတီတော်၏ တနင်္ဂနွေထောင်
- သိဒ္ဓိ → အောင်သိဒ္ဓိကုန်းရွှေစေတီ(SSCဆေးရုံဘေးနားက တောင် ကုန်းလေးပေါ်မှာ ဖြစ်၏။)
- တစ်ထောင် → ဗိုလ်တထောင် ကျိုက်ဒေးအပ်ဆံတော်ရှင်ဘုရား
- ပွင့် → ပုဒွန်တောင် ရွှေဘုန်းပွင့်ဘုရား
- လေ → ဆူးလေစေတီတော်
- ဓာတ် → ဝင်ဒါမိယာဓာတ်ပေါင်းစုံစေတီ [ဓာတ်ပေါင်းစုစည်းပြီး အောင်မြင်မှုရအောင် ထည့်ပူဇော်ပါသည်။]
- အိမ် → အိမ်တော်ရာစေတီ(မိမိဆောင်ရွက်သမျှ လှူဒါန်းမှုပြုသမျှ အောင်ပြီး အိမ်ပေါ်ရောက်ပြီး အေးအေးချမ်းချမ်းနေရတော့ မည်ဟု အာရုံပြုကာ ထည့်ပြီး ပူဇော်ထားပါသည်။]

ဟော့ဗွန်ကော
(နမူနာ)

ကလဲ့စားချေသော မြွေမကြီးနှင့် မိအောင်တန်း

အခန်း [၀]

ဖားကန့်မြို့နယ်အတွင်းရှိ နှစ်စမ်းရွာလေးသည် အိမ်ခြေ(၅၀)ခန့်သာရှိပြီး အခင်းလုပ်သူများသာ နေထိုင်ကြသော F.30A. September, 2014.

ရွာလေးဖြစ်ပေသည်။ ရွာဆိုသော်လည်း တစ်အိမ်နှင့်တစ်အိမ် အလှမ်းကွာဝေးကြသည်။ မိမိတို့ ပိုင်ဆိုင်သည့် ယာခင်းမြေပေါ်တွင် အိမ်ဆောက်၍

နေထိုင်ကြသောကြောင့် တစ်အိမ်နှင့်တစ်အိမ် ဝေးခြင်းဖြစ်သည်။
ထိုရွာလေးတွင် အခင်းလုပ်သူများသာမက ရွှေလုပ်ငန်းကိုလည်း လုပ်ကိုင်ကြသေးသည်။ ပိုက်ဆံရှိသော လောပန်းအချို့သည် ထိုရွာ၌ မြေကွက်လပ်များ ဝယ်ယူကာ အလုပ်သမားတစ်ဝက်၊ လောပန်တစ်ဝက် အစုအားဖြင့် ရွှေကျင်းလုပ်ကြသည်။

နက္ခတ္တဇာတ်မြဲညီမဂ္ဂဇင်း ၂၃၃

လုံးခင်းကျေးရွာ၊ ရပ်ကွက်(၅)တွင် နေထိုင်သည့် ဦးမနော်ဂမ်နှင့် ဒေါ်မိအောင်ပန်းတို့မှာ ရွှေကျင်းအလုပ် သမား (၇)ယောက် ရှိလေသည်။ နှင့်စမ်း(၁, ၂, ၃)ဟု အပိုင်းခွဲထားသည့် အနက် ဦးမနော်ဂမ်တို့ ဇနီးမောင်နှံက နှင့်စမ်း(၃)တွင် မြေကွက်ဝယ်ယူပြီး အိမ်ဆောက်ကာ အလုပ်သမားများကို နေစေ၍ ရွှေကျင်းလုပ်ကြသည်။

၂၀၀၉ ခုနှစ်၊ စက်တင်ဘာလမှ စတင်လုပ်ခဲ့သော ဦးမနော်ဂမ်၏ ရွှေကျင်းမှာ အခြားကျင်းများထက် ရွှေအရမ်းကျသည်။ ကျသည့်ရွှေတွေ ကလည်း အတုံးလိုက် အဖတ်လိုက်ကို ကျသည်။

မထင်မှတ်အောင်ပင် ရွှေထွက်နှုန်း များသည်မို့ ဦးမနော်ဂမ်တို့လို လောပန်း ရော ကျင်းသားတွေရော ပျော်ရွှင်ရ သည်။ စိတ်ချမ်းသာရသည်။

၂၀၀၉ ခုနှစ်၊ နိုဝင်ဘာလ၏ တစ်ခု သော နေ့တစ်နေ့၌ဖြစ်သည်။ ဦးမနော်ဂမ်က ကျင်းအတွက် လိုအပ် သည့် စက်ပစ္စည်းနှင့် ရိက္ခာတို့ကို ဖားကန်သို့သွား၍ ဝယ်နေသည်။

၂၃၄ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ဒေါ်မိအောင်ပန်းကလည်း သူ၏သမီး ငယ် နေမကောင်း၍ လုံးခင်းအိမ်တွင် ရောက်နေသည်။

ကျင်းခေါင်း (အလုပ်သမားခေါင်း ဆောင်)အဖြစ် ထားရှိသော ကျော်ခိုင် နှင့် အလုပ်သမား (၆)ယောက်သာ ထို နေ့၌ ကျင်းလုပ်ကြသည်။ နေ့လယ် (၁၂)နာရီ ထမင်းစားနားပြီး မွန်းလွဲ (၂:၀၀)နာရီအချိန်၌ ကျင်းထဲ ပြန် ဆင်းကြရာ အေးသိန်းဆိုသူက သံတိုင် ဖြင့် မြေကြီးကို တူးနေရာမှ သူ့ကိုင် ထားသည့် သံတိုင်ဖျားကို တစ်ချက် ပြုကြည့်ရင်း...

‘ဟာ သံတိုင်မှာ သွေးစတွေပါလား။ အောက်မှ ဘာရှိလဲ မသိဘူး’

ထိုအခါ ကျင်းခေါင်း ကျော်ခိုင်က...

‘အေး ဟုတ်တယ်ကွ ဖြည်းဖြည်း ချင်း တူးကြရအောင်၊ ငါ့ကိုလဲ သံတိုင် တစ်ခုပေး’

ပြောလည်းပြော လက်မှလည်း ကျင်းပေါ်မှ သံတိုင်တစ်ခုကိုယူပြီး သူပါ ဆက်တူးခဲ့ကြရာ တစ်နေရာအရောက် တွင်...

‘ဟ...ဟ... မြေကြီးပါလား’

အေးသိန်းက အော်လည်းအော်

ပြေးလည်းပြေးလိုက်တာ မှောက်ခုံပင် လဲကျသွားသေးသည်။ အခြားကျင်း သားများလည်း မြေကြီးရှိရာသို့ ဝိုင်းအုံ ရောက်ရှိလာပြီး တစ်ယောက်တစ်ချက် ဝိုင်းရိုက်ကြရာ မြေကြီးမှာ တွန့်လိမ် စွာဖြင့် အသက်ထွက်သွားရှာလေ သည်။

ယောက်ျားကြီးလက်မောင်းခန့် ရှိ သည့် မြေကြီးကို ကျော်ခိုင်က သံတိုင် ဖြင့် ထိုးကော်ပြီး ကျင်းပေါ်သို့ ယူခဲ့ရာ မြေကြီး ခွေနေသည့်အောက်တွင် ဒန်အိုးခွက်လေးကို တွေ့ရပြီး ကျင်း သားတစ်ယောက်က ထိုဒန်အိုးခွက် လေးကို ယူလိုက်ရာ ခွက်၏အောက် ခြေတွင် ရှေးခေတ်လက်ရာဖြင့် ပြုလုပ် ထားသည့် လက်စွပ်တစ်ကွင်းကို တွေ့ ရလေသည်။ ကျော်ခိုင်က...

‘အံ့...အံ့... မြေကြီးက လက်စွပ်ကို စောင့်ရှောက်နေတာ များ လား၊ ငါတို့တွေ ဒီမြေကြီးကို သတ်လိုက်ပိတာ မှားပြီလား မသိဘူး’

အခြား ကျင်းသားတစ်ယောက်က လည်း...

‘ဟုတ်တယ်ဗျာ တော်တော်ထူးဆန်း တယ်နော်၊ ကျွန်တော် ဒါမျိုးတစ်ခါမှ မတွေ့ဖူးဘူး’

ကျင်းသားများ တစ်ယောက်တစ်မျိုး ဝေဖန်ချက်များစွာဖြင့် ထိုနေ့အဖို့ ကျင်းဆက်လုပ်ရာမှာ စိတ်မပါကြ တော့တဲ့၊ မြေကြီးကိုတစ်လှည့် ဒန်ခွက် ကလေးနှင့် ရွှေလက်စွပ်ကို တစ်လှည့် ကြည့်ကာ နေမိကြလေသည်။

ညနေစောင်းအချိန်တွင် ဦးမနော်ဂမ် ဖားကန်မှ ပြန်လာတော့ မြေကြီး အကြောင်းကို တစ်ယောက်တစ်မျိုး ပြောမိကြလေသည်။ အကြောင်းစုံကို နားထောင်ပြီး ဦးမနော်ဂမ်က...

‘အေးကွာ နောက်ဆိုင်ရီ ဒီလို မြေတွေ

ဘာတွေ တွေ့ရင် ယထာဝြန့်ပေါ့။ ကိုယ့်ကို အန္တရာယ်ပေးတာမှ ယဟုတ်တာ အတတ် နိုင်ဆုံး ရှာပါကြပါ။ မြွေသေကြီးကိုလဲ ယစား ကြန့် သင့်တော်လို့ ဖြစ်လိုက်ကြ ကျင်းသားများလည်း ဦးမနော်ဂမ် ပြောသည့်အတိုင်း လုပ်လိုက်ကြပြီး ဦးမနော်ဂမ်မှာ ထိုညက လုံးခင်းသို့ မပြန်တော့ဘဲ ရွှေကျင်းထဲတွင်သာ ညအိပ်လိုက်လေသည်။

အခန်း [၂]

လုံးခင်း ရပ်ကွက်(၅)ရှိ နေအိမ်၌ သမီး နေမကောင်းသည်ကို ပြုစု စောင့်ရှောက်နေသော ဒေါ်မိအောင်ပန်း သည် တစ်နေကုန် အိမ်အလုပ်က တစ်ဖက်၊ သမီးကို ပြုစုရတာတစ်ဖက် နှင့် ထိုညက ဘုရားရှိခိုးပြီး စောစောပင် အိပ်ရာဝင်ခဲ့လေသည်။

'ဟေ့...မိအောင်ပန်း ဟေ့...မိအောင် ပန်း ထစမ်းပါဦး'

မိမိနာမည်ကို ခေါ်နေသံကြောင့် အိပ်ရာထဲမှ ဒေါ်မိအောင်ပန်း ကယျာ ကယာနှင့် ထလိုက်ပြီး အသံရှင်ကို ရှာကြည့်ရာ သူမတို့သားအမိ အိပ်နေ သည့် ခုတင်ဘေးတွင် မြွေကြီးတစ် ကောင် ပါးပျဉ်းကြီးထောင်ကာ ဒေါ်မာန် ထနေဟန် သူမကို ကြည့်နေသည်ကို တွေ့လိုက်သည်နှင့်...

'အမယ်လေး မြွေကြီးတော့ မြွေကြီး လာကြပါဦး...လုပ်ကြပါဦး'

'အော်မနေနဲ့ နင့်အသံကို ဘယ်သူ မှ ကြားမှာမဟုတ်ဘူး။ ငါ့ယောက်ျား အတွက် ကလဲ့စားချေဖို့ နင့်အိ ရောက် လာတာ'

ဒေါ်မိအောင်ပန်းတစ်ယောက် သမီး ကို လက်တစ်ဖက်က ဖက်ထားရင်း မြွေကြီးကို...

'ကျွန်မမှာ ဘာအပြစ်ရှိလို့လဲရင်' 'အေး နင့်မှာတော့ အပြစ်ပဲရှိပါဘူး ဒါပေ

ယ့် နှင်တို့ခေါ်တာတဲ့ အလုပ်ယဟာတွေက ငါ မရှိတုန်း ငါ့ယောက်ျားကို သတ်လိုက်ကြ တယ်။ ငါတို့မှာတော့ နှင်တို့ကို သူများနဲ့ ယတူအောင် ရွှေတွေ ပေးလိုက်ရတာ။ နှင်တို့ ပိုင်ဆိုင်တဲ့ မြေပေါ်မှာ ငါတို့လင်ယဟာ အေးအေးဆေးဆေး၊ နေရလို့ နှင်တို့ကို ကျေးဇူးဆပ်တဲ့အနေနဲ့ အိုးပိုင်အိမ်ပိုင်နဲ့ ချမ်းချမ်းသာသာ နေနိုင်အောင် လုပ်ပေးခဲ့ တယ်။

ဒါပေယ့် နှင်တို့က ကျေးဇူးပယ်တတ်ဘူး။ ငါ့ယောက်ျားကို သတ်တဲ့အပြင် ငါတို့တို့စဉ် ဆောင်ဆက်က ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်လာ တဲ့ ရွှေလက်စွပ်ကိုလဲ ယူသွားကြသေးတယ်။ ငါ့ယောက်ျား သေသလို နှင်တို့လဲ သေရစေ ယယ်။ ကံဟယ် သေပေရော'

ပြောပြောဆိုဆိုဖြင့် မြွေကြီးက ခုတင်ပေါ်မှ ဒေါ်မိအောင်ပန်းကို ပေါက် ချလိုက်ရာ ဒေါ်မိအောင်ပန်းက ညာ လက်ဖြင့် ကာလိုက်ရာ လက်မောင်းမှာ ပူခနဲ ခံစားလိုက်ရပြီး အိပ်ရာမှ လန့်နိုး ခဲ့လေသည်။

နဖူးနှင့် ပါးပြင်ပေါ်တွင် ချွေးသီး ချွေးပေါက်များထွက်ကာ ကတုန် ကယင် ဖြစ်နေရှာသည့် ဒေါ်မိအောင် ပန်းသည် ရုတ်တရက် သူမ၏ လက်

မောင်းကို ကြည့်လိုက်ရာ ဘာအဏ်ရာမှ မတွေ့သော်လည်း အနီစက်ကလေး တစ်ခုသာ တွေ့ရပြီး နာသလိုတော့ ခံစားမိသဖြင့် မိမိ မက်ခဲ့သော အိပ်မက် မှာ မှန်နေပြီလားဟု သံသယဝင်နေမိ သည်။

ရွှေကျင်းထဲမှာရော ဘာတွေ ဖြစ်နေ ပြီလဲဟု တွေးနေမိသည်။ ခေါင်းရင်း တွင် ချိတ်ထားသော နာရီကို ကြည့် လိုက်တော့ နံနက်(၂:၀၀)နာရီသာ ရှိ သေးသည်။ မိုးလင်းဖို့ အတော်လိုဦး မည်။ ဒေါ်မိအောင်ပန်း ဆက်မအိပ် တော့ဘဲ သမီးကို စောင့်လုံလိုခြုံပေး ကာ မိုးလင်းဖို့ကိုသာ စိတ်စောသန်နေ လေတော့သည်။

နံနက်(၂:၀၀)နာရီမှစ၍ မအိပ်ဘဲ မိုးလင်းဖို့ကိုသာ စောင့်နေခဲ့သော ဒေါ်မိအောင်ပန်းတစ်ယောက် နံနက် (၄:၀၀)နာရီအချိန်လောက်တွင် ညာ လက်မောင်းမှ တဆစ်ဆစ်နှင့် နာကျင် ကိုက်ခဲမှုကြောင့် သူမ၏ လက်မောင်း ကို မီးရောင်ဘက်သို့ ထားပြီး ကြည့် လိုက်ရာ စောစောပိုင်းက အနီစက် ကလေးသာရှိသော နေရာတစ်ဝိုက် တွင် ရောင်နေသည်ကို တွေ့ရှိရလေ သည်။

ဒေါ်မိအောင်ပန်း တစ်ယောက် အံ့သြပြီး ထိတ်လန့်ကြောက်ရွံ့သွား သည်။ အိပ်မက်ထဲတွင် သူမကို မြွေ ကြီးပေါက်သွားသည်မှာ အပြင်တွင် တကယ်များ ဖြစ်နေပြီလားဟု ထင်မှတ် မိသည်။ သူမ၏ လက်မောင်းမှာ တကယ် ရောင်ကိုင်းနေလေသည်။

'မိန်းမရေ တံခါးဖွင့်ပါဦးဟာ၊ မထ သေးဘူးလား'

အပြင်မှ တံခါးကို ခေါက်နေသံနှင့် အတူ သူမ၏ခင်ပွန်းဖြစ်သူ ဦးမနော်ဂမ် ရောက်လာသဖြင့် သူမ ဝမ်းသာသွား

ပြီး ချက်ချင်းပင် တံခါးပြေးဖွင့်ပေး လိုက်မိသည်။

ခင်ပွန်းဖြစ်သူကို တွေ့လျှင်တွေ့ချင်း ပြေးဖက်လိုက်ကာ ရှိုက်ကြီးတင် ငိုချလိုက်သော ဇနီးဖြစ်သူ၏ အဖြစ်ကို နားမလည်နိုင်စွာဖြင့် ဦးမနော်ဂမ်က ဇနီးဖြစ်သူ၏ကိုယ်ကို အသာအယာ ဖက်ကာ...

'ဘာဖြစ်နေတာလဲ မိန်းမရဲ့ ဘာဖြစ် လို့ ငိုနေတာလဲ၊ ကလေးလဲ မဟုတ်ဘဲနဲ့'

ဒေါ်မိအောင်ပန်းလဲ ငိုနေရင်းမှ...

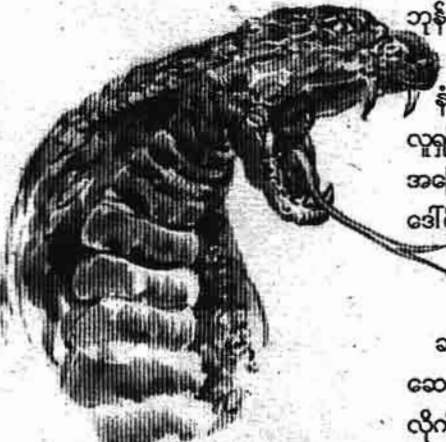
'ဘာဖြစ်ရမလဲ ကိုနော်ရဲ့၊ ညက ကျွန်မ အိပ်မက် မက်တာ၊ အိပ်မက်ထဲမှာ မြေကြီး တစ်ကောင် ရောက်လာပြီ၊ ကျွန်မကို ပေါက် လိုက်တာ ကျွန်မက လက်နဲ့ ကာလိုက်တော့ လက်မောင်းကို ထိလွှားတာ၊ အဲဒါ အခု အပြင်မှာ တကယ်ကိုပဲ ကျွန်မရဲ့ လက်က ရောက်ကိုင်နေပြီ၊ ဒီမှာ ကြည့်ပါဦး'

ဦးမနော်ဂမ်သည် ဇနီးဖြစ်သူ၏ လက်မောင်းကိုကြည့်လိုက်ရာ ရောင် နေသည်ကို တွေ့လိုက်ရသဖြင့် အံ့သြ မိသွားသည်။ သို့သော်လည်း ဇနီးဖြစ် သူ၏ စိတ်စွဲမှုကို ပြောပျောက်စေခြင်း ငှာ...

'မင်း အိပ်မက်ထဲကအတိုင်း ဟုတ် ချင်မှဟုတ်မှာပါ မိန်းမရယ်၊ တစ်ခုခုနဲ့ ထိခိုက်မိထားတာများလား၊ သေချာ စဉ်းစားကြည့်ပါဦး'

'ဘာနဲ့မှ မထိခိုက်ထားတာတော့ သေချာတယ် ကိုနော်၊ အိပ်မက် မက်ပြီးမှ လက်က ရောင်လာတာ၊ အမှန်ပါရှင်။ ကိုနော် ရွှေကျင်းမှာ ဘာတွေဖြစ်နေလဲဟင်။ ကျွန်မကို ပြောပြပါဦး။ ကျွန်မ စိတ်ပူလွန်းလို့ပါ ရှင်'

'မနေ့က နေ့လယ်ပိုင်းက ကျင်းတူး ကြရင်း အောက်မှာ မြေတစ်ကောင်ကို

တွေ့ကြတယ်တဲ့။ အဲဒါ မြေကြီးကို သတ်လိုက်ကြတယ်လေ။ အဲဒီမြေရဲ့ အောက်မှာ ခွက်တစ်ခုနဲ့ ရွှေလက်စွပ် တစ်ကွင်းကို တွေ့ကြတယ်။ ဒီမှာ' ခင်ပွန်းဖြစ်သူ ထုတ်ပြသော ဒန်ခွက် ကလေးနှင့် ရွှေလက်စွပ်ကို ကြည့်ရင်း ဒေါ်မိအောင်ပန်းက...

'ကျင်းသားတွေ ရိုက်သတ်လို့ သေ သွားတာက မြေထီးနေမှာ၊ ဘယ်လို လုပ်ကြမလဲ ကိုနော်၊ ကျွန်မ ကြောက် တယ်။ ကျွန်မ မသေချင်သေးဘူးရှင်'

သနားစရာ မျက်နှာလေးနှင့် ငိုရှိုက် ကာ ပြောနေသော ဇနီးဖြစ်သူကို ဘယ်လိုစကားလုံးများနှင့် နှစ်သိမ့်ခြင်း ငှာ သူ မတတ်နိုင်ခဲ့။ လောကကြီး၏ ထူးခြားဆန်းကြယ်ပုံများကိုသာ စဉ်းစား နေမိသည်။

'ကဲ ငိုမနေပါနဲ့တော့ကွာ၊ သမီးရော နေကောင်းပြီလား၊ သမီးနီးရင် သမီး ကိုပါခေါ်ပြီး မင်းကို ဆေးခန်း ပို့ပေး မယ်။ ဆေးထိုးဆေးလိမ်းလိုက်ရင် ပျောက်သွားမှာပါ။ စိတ်အစွဲအလန်း မထားပါနဲ့။ မင်း အိပ်မက်ထဲကအတိုင်း ဟုတ်ချင်မှ ဟုတ်မှာပါကွာ'

နံနက် (၇:၀၀)နာရီအချိန်တွင် ဦးမနော်ဂမ်တို့ ဇနီးမောင်နံ(၂) ယောက် လုံးခင်းကျေးရွာရှိ ဒေါက်တာ

ဘုန်းကျော်ဆေးခန်းသို့ ဆိုင်ကယ်ဖြင့် သွားရောက်ကြသည်။

နံနက်စောစောဖြစ်၍ ဆေးခန်းမှာ လူရှင်းနေသည်။ ဆရာကိုတော့ အကျိုး အကြောင်း ဘာမှ မပြောတော့ဘဲ ဒေါ်မိအောင်ပန်း၏လက်မှာ သူ့အလို လို ရောင်လာသည်မှာသာ ပြောလိုက်ရသည်။

ဆရာက သေချာစမ်းသပ်ပြီး လိမ်း ဆေးပေးကာ ဆေးနှစ်ချောင်းထိုးပေး လိုက်သည်။ နောက်ရက် ဆေးခန်းသို့ ပြန်လာပြန်လည်း မှာလိုက်သေး သည်။ ဤသို့ဖြင့် ညဆိုလျှင် လက်က အနာကြောင့် ကောင်းကောင်းအိပ်မရ။ ဆေးထိုးဆေးစားသော်လည်း လက်က မသက်သာပေ။

ရက်တွေသာ တစ်ရက်ပြီးတစ်ရက် ကုန်လွန်သွားသည်။ လက် ရောင်တာ မပျောက်။ သာမန် ရိုးရိုးအနာဆိုလျှင် ပျောက်သင့်နေပြီဟု ဒေါ်မိအောင်ပန်း ထင်သည်။ မိန်းမသားတို့သဘာဝ အတိုင်း တောင်တောင်အိအိ စဉ်းစား နေမိသည်။

သည်ကြားထဲ ရွှေတအားထွက် သော ကျင်းသည် ယခုမှ တစ်နေ့လုံး နေမှ ရွေး(၂၀၊ ၃၀)မျှ သာ ကျတော့ သည်။ ရွှေမကျတော့ ရိက္ခာဖိုး ဆီဖိုး တွေက အိတ်ကပ်ထဲက စိုက်ထုတ်ရ တော့သည်။

တစ်ရက်လည်းမဟုတ် နှစ်ရက် လည်းမဟုတ် ကြာလာတော့ ပစ္စည်း တွေ ထုတ်ရောင်းရသည်။ ဦးမနော်ဂမ် ကိုယ်တိုင် ရွှေကျင်းကို ဖိဖိစီးစီး လုပ် သော်လည်း ရွှေကျွန်းက မတိုးတက်။ ရွှေရနီးဖြင့် ရှိတာတွေ ထုတ်ရောင်းပြီး လုပ်လာသော်လည်း လက်ထဲက ငွေတွေသာ ကုန်သွားသည်။ ရွှေက လုံးဝ မရတော့ပေ။

ကျင်းသားတွေလည်း အချင်းချင်း စိတ်ဝမ်းကွဲကာ ရန်ဖြစ်ကြသဖြင့် ထွက်သူထွက်၊ ကျန်သူကျန် စသဖြင့် ဖရိုဖရဲ ဖြစ်ကုန်ကြသည်။ “ဥစ္စာဟူ သည် မျက်လှည့်မျိုး” ဟူသည့်စကား အရမ်းမှန်သည်ဟု ဒေါ်မိအောင်ပန်း ထင်မိသည်။

မြွေကြီးကို ရိုက်သတ်ပြီးသည့်နေ့မှ စ၍ ဒေါ်မိအောင်ပန်း၏ လက်မောင်း တစ်ဖက် ရောင်နေသည်မှာ ယခုဆို လျှင် (၁၂)ရက် ရှိခဲ့ပြီ။ အရောင်က မလျော့ပေ။ ရွှေတွင်းမှ ရွှေထွက်နိုးနှင့် မိမိတို့ပိုင်ဆိုင်သော ရတနာပစ္စည်းများ ကို တဖြည်းဖြည်း ထုတ်ရောင်းရခဲ့ရ သော်လည်း ပစ္စည်းတွေသာ ကုန်သွား သည်။ ရွှေက မရ။

နောက်ဆုံးတော့ မြွေကြီးအောက်မှ ရသော ရွှေလက်စွပ်တစ်ကွင်းသာ ကျန်တော့သည်။ လက်ထဲ၌ သုံးစရာ ငွေ ပြတ်သွားသည့်အတွက် ထိုလက်

စွပ်ကို ရသည့်ဈေးဖြင့် “ရွှေဇင်မင်း ရွှေဆိုင်”တွင် ရောင်းချလိုက်ရလေ သည်။

ဦးမနော်ဂမ်တို့ ဇနီးမောင်နှံမှာ စီးပွားရေး ပျက်နေပြီဖြစ်သော သူတို့ ၏ ဘဝကံကြမ္မာကို မယုံနိုင်စွာ လက်ခံ နေရပြီး ဒေါ်မိအောင်ပန်းမှာလည်း သူမ ၏ လက်ခံရာကို မည်သည့်နည်းဖြင့် ကုစားရမည်ကို နှိုးစပ်ရာ မိတ်ဆွေများ ထံ စုံစမ်းခဲ့ရာမှ လုံးခင်း၊ ရပ်ကွက် (၂)တွင် အကြားအမြင် ဆရာမ တစ်ယောက် ရှိသည်ဟု သတင်းကြား သဖြင့် ထိုဆရာမထံသို့ စုံစမ်းပြီး သွား ခဲ့ရာ ဖြစ်သမျှ အကြောင်းစုံကို ဆရာမ အား ပြောပြခဲ့လေသည်။

ဆရာမက...

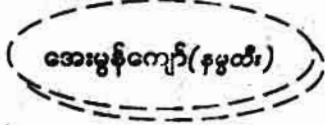
‘အစ်မရဲ့ လက်ရောင်နေတာကို ပျောက် ချင်ရင်တော့ မြွေဟောင်းကို တောင်းပန် ကန်တော့ရမယ်။ မြွေကြီးသေတဲ့ နေရာမှာ ကန်တော့ပွဲပေးပြီး ရွှားနို့နို့ပေါက်ပေါက်ကို

ကျွေးပေးရမယ်။ (၇ ရက်တိတိ အဲဒီလို လုပ်ရမယ်’

အကြားအမြင်ဆရာမ ပြောသည့် အတိုင်း ဒေါ်မိအောင်ပန်းက တိတိ ကျကျ လိုက်လုပ်ပြီး (၈)ရက်မြောက် နေ့မှာတော့ ဒေါ်မိအောင်ပန်း၏ ရောင် နေသောလက်မှာ အံ့ဩစရာ ကောင်း လောက်အောင် ပျောက်ကင်းသွား သည်ကို တွေ့ရှိရလေသည်။

စာရေးသူ သိသလောက် ဆိုရလျှင် ဦးမနော်ဂမ်တို့၏ ရွှေကျင်းမှာလည်း ဆက်မလုပ်တော့ဘဲ ကျင်းသိမ်းလိုက် ပြီဟု သိရှိရသည်။

(မှတ်ချက် ။ ။ ကာယကံရှင်၏ အမည်များ ပြောင်းထားသည်မှလွဲ၍ ဖြစ်ရပ်မှန်ဖြစ်သည်။)

အလှူပွဲ၊ မင်္ဂလာဆောင်များ တော်တော်များများ ရောက်ဖြစ်ခဲ့ဖူး သည်။ နူးညံ့ပျော့ပျောင်း စားသောက် ကောင်းသည့် ပွဲတွေရှိသလို အချို့ အလှူတွင် ဝက်သားဟင်းများ စား၍ မရအောင်ပင် မာဆတ်ဆတ်လိုက်ကာ တွေ့ရပြီး ဝက်သားဟင်းမှာလည်း မီးခိုး နှိုင်းနံ့သင်းနေ၍ လုံးဝ စား၍မရပါ။ ယခုတင်ပြမည့် ချက်ပြုတ်နည်းမှာ မည်မျှပင် သက်တမ်းရှည်ရှေ့နေ သည့် ဝက်သားပင်ဖြစ်စေ ဝက်သား ဟင်းမှာ နူးညံ့ပြီး စား၍ကောင်းသည့် နည်းဖြစ်သည်။ အခေါက်အရွတ်တို့ ထုံးစံ ဆွဲ၍စား၍ မရသည်မရှိဘဲ နူးညံ့ ချောပျောင်းကာ လျှာရင်းပြက်စေမည့် နည်းချက်နည်းပင်ဖြစ်သည်။ ဝက်သားဟင်းအိုးအား ပြင်နေကျ အတိုင်းပင် ငရုတ်၊ နုခွင်း၊ ဆီ၊ ဆား၊ ကြက်သွန်ဖြူ၊ ချင်းကအစ ပြင်နေကျ

လျှာရင်းမြက်ထဲ ဝက်သားဟင်း

ချက်နည်းများ

အတိုင်း တည်ပြင်ပါ။ ပြီးလျှင် ဝက်သား ဟင်းအိုးအား ဝါးလုံး၊ ဝါးခြမ်း၊ မီးထင်းနှင့် တစ်နီနီတိုး တစ်မီးတည်းနှင့် ကျက်အောင် ချက်ပြုတ်ရပါမည်။ ဝါးနှင့်ဝက် ကက်ကင်းသဘော ကက်ကင်း ပြန်ချက်နည်းပင်ဖြစ် သည်။

နောက်တစ်နည်းမှာ...

ဝက်သားဟင်းအား ပြင်နေကျ အတိုင်း ပုံမှန်ပြင်ကာ ဝက်သားဟင်း အိုးအတွင်း သဘောသီးအစိမ်းအား ချက်သည့် ဝက်သားအနည်းအများ

ပေါ် မှတည်ကာ ခပ်ပါးပါးလှီးကာ ထည့်ပေးပါ။

ဝက်သား နူးညံ့ပျော့ပျောင်းစား၍ ကောင်းပြီး သဘောသီးမှာ ဝက်သား အဆီနှင့်ရောပြီး အဆီနှစ်များ ဖြစ်သွားပါလိမ့်မည်။ ဝက်သားအခေါက် မာဆတ်လိုက်ခြင်း ဆွဲ၍ စား၍ မရခြင်း လုံးဝ မကြုံ တွေ့ရသည့်နည်းဖြစ်သည်။

အလှူမင်္ဂလာပွဲများတွင် ဝက်သား ဟင်းအိုးကြီးကြီး ချက်သူများအဖို့ လက်တွေ့ အသုံးတည့်မည့်နည်း ကောင်းအဖြစ် နေသားပေးပို့လိုက် ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ပဲခူးတိုင်းဒေသကြီး
ပဲခူးရိုးမ၏ ဂန္ထိရ
တောင်တော်ဟု ခေါ်ဆို
ရမည့် တောင်နာမောင်း
တစ်ခုရှိသည်။ ထိုတောင်
တော်သည် အလွန်
ဆန်းကြယ်သော ဆေးဝါး၊
ဂမုန်းမျိုးစုံတို့ ထွက်သည်။
တရားဘာဝနာ ပွားများသူ
ရသေ့ ရဟန်း
သူတော်စင်များ

သည်။
ဆရာစံနှင့် ရစ်
ချင်း ခွဲမရအောင်ထူ
သော အဘိုးပုသည်
ပိန်ပိန်ပါးပါး ပု
ပြတ်ပြတ်နှင့် အကဲ
ပါး သွက်လက် ဖြစ်
လတ်သည်။
အဘိုးပု ပြော
ချက်အရ ထို

မွေ့လျော်ရာဒေသလည်း ဖြစ်သည်။
ဂန္ထိရဆန်သော ဖြစ်စဉ်ထူးများနှင့်
သိုက်နန်းပေါင်းစုံတို့ အထင်ကရ
တည်ရှိရာ ဒေသကြီးအဖြစ် ထင်ရှားခဲ့
သည်။

ထိုတောင်နာမောင်း ကုန်းမြင့်ပေါ်
တွင် ရှေးနှစ်ပေါင်းများစွာ ကတည်းက
တည်ထားကိုးကွယ်ခဲ့သော ဒေစွန်ပါ
စေတီကို ဖူးတွေ့ရသည်။

ရန်ကုန်-မန္တလေးသွား ကားလမ်းမ
ကြီးပေါ်မှ လည်းကောင်း၊
မီးရထားလမ်းမှ
လည်းကောင်း ခရီးသွားတို့
ထိုစေတီတော်ကို

မြူမင်းလွင်တို့ ရစ်သိုင်းရွှံ့၍ စိမ်းညိုသော
တောရိုက်ကြီးအတွင်း ဖူးမြင်ကြရသည်။
အလွမ်းတတ်ခံ ရိုသူများနှင့် ပဋ္ဌာန်း
ဆက်ကြီးသူများသည် ထိုဒေစွန်ပါ
စေတီတော်ကို ဖူးမြင်ရသောအခါ
မျက်ရည်ဝိုင်း၍ ရင်လှိုင်းခတ် လှုပ်ရှား
တတ်ကြသည်။

ဒေစွန်ပါ တောင်တော်အတွင်း
လှည့်လည်သွားလာရင်း တရားရှာမှီး
သူတို့တွင် ဂန္ဓာနိခရီး လျှောက်နေသော
ဘိုးတော်တစ်ပါး ရှိခဲ့သည်။ သူ့ကို
အဘိုးပုဟုခေါ်သည်။

မျိုးတု
(ညောင်လေးပင်)

ဂဠုန်တပ်သား

ဂဠုန်တပ်သားများ

ကြီးထိုးဝညာ ကွင်းဆက်များ

လွန်ခဲ့သော နှစ်ပေါင်း(၇၀)ကျော်ခန့်
ကဖြစ်သည်။ အဘိုးပုသည် မြန်မာနိုင်ငံ
၌ နယ်ချဲ့ကို တွန်းလှန်ခဲ့သော တောင်
သူလယ်သမား အရေးတော်ပုံကြီး၌
ပါဝင်ခဲ့သည်။

ခေါင်းဆောင်မှာ အများသိသော
တိုင်းရင်းဆေးဆရာကြီး ဆရာစံ ဖြစ်
သည်။ ဆရာစံခေါင်းဆောင်သော
ဂဠုန်တပ်သားတို့သည် (၁၈၇၆ ခုနှစ်မှ
၁၉၃၁ ခုနှစ်)ကာလတွင် မြန်မာနိုင်ငံ
အနှံ့အပြား၌ နယ်ချဲ့ကို အာခံခဲ့ကြ

ကာလက ဆရာစံနှင့် ရုပ်သွင်တူသော
သစ္စာနှံဖက်သွေးသောက် (၁၃)
ယောက်ရှိသည်။

ထိုသူတို့ကို ဆရာစံ၏ ကိုယ်ပွားများ
အဖြစ် သတ်မှတ်လှုပ်ရှားခဲ့သည်။
ဟိုမှာလည်း ဆရာစံ၊ ဒီမှာလည်း
ဆရာစံ ဖြစ်သွားအောင် နယ်ချဲ့
မျက်လှည့်ပြခဲ့ကြသည်။

ဆရာစံသည် သုံးဆယ်မြို့ အရှေ့
ဘက်(၇)မိုင်ခန့်တွင်ရှိသော တောင်
တောင် လေးမျက်နှာဘုရားတွင်

အဓိဋ္ဌာန်ဝင်ခဲ့သည်။
မြစ်မ်းတောင်
သာသနာနယ်မြေ

အဓိဋ္ဌာန်ဝင်ခဲ့
အဘိုးပုလည်း အ
ပါဝင်ခဲ့သည်။ အဓိဋ္ဌာန်ကာလ
(၄၅)ရက်ဖြစ်သည်။

တောင်ညို ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်း
တွင် ရာဇဝေသေကတင်မြှောက်
သူပဏ္ဍကဂဠုန်ရာဇာဟူသော ဘွဲ့
၁၉၃၀ ပြည့်နှစ်တွင် ခံယူခဲ့သည်။

သာယာဝတီ အရှေ့ဘက် (၁၅)
ကွာဝေးသော အလံတောင်
ဂဠုန်တပ်ဖွဲ့ အခြေပြု လှုပ်ရှားရာ
ဖြစ်သည်။ အရေးတော်ပုံတို့
တစ်လျှောက်လုံး အဘိုးပု ပါ

သည်။ ဆရာစံတပ်ဖွဲ့များသည် နယ်ချဲ့ကို တော်လှန်ရာတွင် ခေတ်မီလက်နက် များ မရှိခဲ့ကြပါ။ ဂန္တီရုပ်ညာနှင့် အမျိုး ဘာသာ သာသနာကို ကာကွယ်ရန် ယုံကြည်ချက်ကို အရင်းပြု၍ တော် ထုန်ခဲ့ခြင်းသာဖြစ်သည်။

အင်းအိုင်၊ ခါးလှည့်၊ လက်ဖွဲ့တို့ကို အားကိုးခဲ့ကြသည်။ တုတ်ပြီး ဓားပြီး ထုံးမန်း ကွမ်းမန်းတို့နှင့် အစီအမံများ ပြုခဲ့ကြသည်။

ထိုနည်းလမ်းများစွာတို့တွင် ကိုယ်ခံ ကြီးထိုးပညာရပ်တစ်ခု ပါဝင်သည်။ သင့်လျော်ရာ ကြိုးတစ်ချောင်းကို တွင်းဖြစ်အောင်ထိုး၍ ဆောင်ထားခြင်း ဖြစ်သည်။

ထိုကွင်းထိုးရာတွင် မြတ်စွာဘုရား ၏ ရုပ်ပွားတော်မြတ်တစ်ဆူဆူတွင် ဦးစွာ ငါးပါးသီလကို ကောင်းစွာ ခံယူရ သည်။

မိမိဘာသာ သာသနာအတွက် အသက်နှင့်လဲ၍ ကာကွယ်စောင့် ချောက်ပါမည်ဟု သစ္စာဆိုရသည်။ ငြီးမှ...

‘ဥုံ ဝုသန်လျှင်ချိတ်’ ဟူ၍ နှုတ်မှ ဝိသအောင် အသံထွက် ၍ ကြိုးကို ကွင်းထိုးရသည်။

ကွင်းထိုးရာတွင် ကွင်းအတွင်းမှ ကြိုးစနစ်စထွက်အောင် ထိုးတတ်ရ သည်။ ထိုကြိုးကွင်းကို အဆောင်ပြု၍ တိုက်ပွဲဝင်ကြသည်။ ဓား၊ လှံ၊ သေနတ် ပြီးသည်ဟု ဆိုသည်။

ထိုအကြောင်းများကို ကျွန်ုပ် ငယ်စဉ် ဘဝက အဘိုးပု ပြောပြခဲ့သည်။ ကြိုး ထိုးနည်းကိုပါ သင်ကြားပေးခဲ့ပါသည်။ ကျွန်ုပ်၏ ဖခင်ကြီးနှင့် ရင်းနှီးသော အဘိုးပုသည် ကျွန်ုပ်တို့အိမ်တွင် တစ်လ တိုးသီတင်း ဆိုသလို လာရောက်နေ

ထိုင်စဉ် ကျွန်ုပ်ကို သင်ကြားပေးခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။

ကျွန်ုပ်မှာ ထိုစဉ်က အသက်အရွယ် ငယ်သေးသည့် (၁၀)နှစ်သားလောက် သာ ရှိသေး၍ ယခုအခါ ကောင်းစွာ မှတ်သားထားနိုင်ခြင်း မရှိတော့ပါ။

ခက်ခက်ခဲခဲ မဟုတ်သော်လည်း ငယ်လွန်းသောကြောင့် မှတ်သားထား နိုင်ခြင်းမရှိပါ။ (ထိုကြိုးထိုးပညာ ကွင်းဆက်ကို ပညာရှင်ကြီးများက မြန်မာမှု ဂန္တီရုပ်ညာရပ်အဖြစ် ပြန် လည်ဖော်ထုတ်နိုင်လျှင် ကောင်း မည်ဟု မျှော်လင့်တောင့်တမိပါ သည်။)

အသက်အရွယ် ကြီးရင့်လာသော အခါတွင် “ဥုံ ဝုသန်လျှင်ချိတ်” ဆိုသည်ကား “ကုလားမသည် သား သုံးယောက်ကိုဖွား၏” ဟု အဓိပ္ပာယ် ရကြောင်း အမေနှင့် ပေါင်းသော် လေးလုံးသော အကွရာတို့ဖြစ်၏။

“ဓာတ်လည်းလေးပါး ဂြိုဟ် လည်း လေးတွေဖြစ်သတည်း” ဟု သော နက်နဲသော ဂန္တီရုပ်ညာရပ်ဆိုင် ရာ စာပေများကို လေ့လာဖတ်ရှုရ သည်။ (ထိုစာများကို ကမ္ပလင်္ကာရ ဆရာကြီး ဦးစံမြင့် ရေးသားသော စမကောက်လင်္ကာသစ်ကျမ်း၌ ဖတ်ရှုစွာ ပါသည်။)

ထိုအခါတွင်မှ ကျွန်ုပ် ငယ်စဉ် ကလေးဘဝက အဘိုးပု သင်ပေးခဲ့ သော ကြိုးထိုးနည်း ကိုယ်ခံပညာရပ် များသည် ခမ်းနားထည်ဝါစွာ စမအက္ခ ရာများနှင့် ဆက်စပ်နေကြောင်း တွေးဆ ကြည့်မိသည်။ (ကျွန်ုပ်သည် ပညာရှင် တစ်ယောက် မဟုတ်၍ အင်းအိုင်၊ စမအက္ခရာဆိုင်ရာများကို ရှင်းလင်း ပြနိုင်ခြင်း မရှိပါ။)

အဘိုးပုတို့ ဆရာစံ၏ တပ်သားများ သည် ပွဲဦးထွက်တွင် အောင်ပွဲများ ရခဲ့သည်။ ဖားရွှေကျော် တိုက်ပွဲသည် တောင်သူလယ်သမား အရေးတော်ပုံ ကြီး၏ မှတ်တိုင်ဖြစ်ခဲ့သည်။ ကြာရှည် တွင် အင်အားကြီးမားသော နယ်ချဲ့တို့ ၏ ထိုးစစ်များကို မခုခံနိုင်ဘဲ ရှောင် တိမ်းခဲ့ရသည်။

ရှမ်းပြည်နယ်ဘက်သို့ ရှောင်တိမ်း စဉ် အဘိုးပု ပါသွားသည်။ ခေါင်းဆောင် ကြီး ဆရာစံမှာ ရှမ်းပြည်နယ်မြောက် ပိုင်း နောင်ချိုဒေသတွင် လျှို့ဝှက်စွာ စခန်းချနေခဲ့ကာ နယ်ချဲ့သစ္စာဖောက် တို့၏ သတင်းပေးမှုကြောင့် အဖမ်းခံ ခဲ့ရသည်။

၁၉၃၁ ခုနှစ်၊ နိုဝင်ဘာလ(၂၈)ရက် တွင် အင်္ဂလိပ်တို့ကို တော်လှန်မှုနှင့် သေဒဏ်ချ ကြိုးပေးကွပ်မျက်ခံရ သည်။

ကြိုးပေးစဉ် ဆရာစံသည် ကြိုးစင် ပေါ်မှ နောက်ဆုံးသစ္စာစကားကို ရဲဝံ့စွာ ဆိုခဲ့သေးသည်။

‘ဖြစ်လေရာ ဘဝမှာ နယ်ချဲ့အင်္ဂလိပ်ကို အောင်နိုင်ရာ့ ကိုယ်ဖြစ်ရပါလိမ့် ဘုရား ဟူ၍ ဖြစ်သည်။

မျိုးချစ်စိတ် ပြင်းထန်သော အဘိုးပု သည် ခေါင်းဆောင်ကြီးဆရာစံ ကျဆုံး ပြီးသော် အားမတန် မာန်လျှော့၍ လွတ်ရာသို့ တိမ်းရှောင်ခဲ့သည်။

ပဲခူးတိုင်းဒေသကြီး

ပဲခူးမြို့အနီးမှ ကျောက်တိုင် ငန်ရွာသားဖြစ်သော အဘိုးပုသည် ဒေးစွန်ပါတောင်တော်ကြီးရှိရာ တောနက်အတွင်းသို့ တစ်ကိုယ်တော် ချဉ်းကပ်ခဲ့သည်။

သူ၏ ရည်ရွယ်ချက်မှာ ဂန္ဓာရီကျင့်စဉ်အစွမ်းဖြင့် သိဒ္ဓိပေါက် တန်ခိုးရှင်ဖြစ်လိုခြင်းပင်။ ထိုအခါ နယ်ချဲ့ကို တွန်းလှန်မည်ဟု အာယာတကြီးစွာ ရည်မှန်းကြစည်ခဲ့သည်။

လောကကြီးသည် ဆန်းကြယ်သည်။ တရားဓမ္မဟူသည် အငြိုးအတေးကြီးသူတို့၏ အရာမဟုတ် လောကသုံးပါး၏ အထွတ်အမြတ်ဖြစ်သော ဗုဒ္ဓရှင်တော်သည် သည်းခံခြင်း၊ ခွင့်လွှတ်မေတ္တာထားခြင်းနှင့် သဘာဝဓမ္မကို သဘာဝကျကျ အမှန်အတိုင်း သိအောင် လမ်းညွှန်တော်မူခဲ့သည်။

ဒေးစွန်ပါတောင်တော်အတွင်း နှစ်ပေါင်းများစွာ တိမ်းရှောင်လှည့်လည်ရင်း အဘိုးပုသည် လောကကြီး၌ အရာခပ်သိမ်းတို့သည် မိမိဆန္ဒအတိုင်း ဖြစ်တည်လာခြင်း မရှိနိုင်ပုံကို သိလာသည်။

အနတ္တတရား၏ အစိုးမရပုံကို ရိပ်စားနားလည်လာသည်။ တရားဓမ္မနှင့် နီးစပ်ထိတွေ့ လေ့ကျင့်မိလာသော

အခါ မိမိဘဝကို ကောင်းစွာသုံးသပ်နိုင်ခဲ့သည်။

ပါရမီရှင်ဖြစ်သော အဘိုးပု၏ ဂန္ဓာရီခရီးစဉ်တွင် သူတော်စင် သူတော်ကောင်းကြီးများနှင့် တွေ့ကြုံဆုံစည်းခွင့် ရခဲ့သည်။

၁၉၄၈ ခုနှစ် လွတ်လပ်ရေးရပြီးသောခေတ်တွင် အဘိုးပုသည် တောအောင်းရာမှ မြို့ပေါ်သို့ တက်ခဲ့သည်။ သူ၏ညီဖြစ်သူ ဒေးစွန်ပါတောင်သာသနာပြုပုဂ္ဂိုလ် အဘိုးဦးဘိုးဦး၏ သာသနာစခန်းကြီးတွင် ဓာတ်ပိုင်းဆိုင်ရာ လှုပ်ရှားမှုများကို ပါဝင်ကူညီ ပါရမီဖြည့်ခဲ့သည်။

ကျွန်ုပ်၏ ဖခင်ကြီးနှင့် အဘိုးပုတို့ ဒေးစွန်ပါတောင် တွေ့ဆုံရင်းနှီးခဲ့ကြသည်။ ထိုအချိန်တွင် အဘိုးပုမှာ အသက်(၈၀)ကျော်၍ နေခဲ့ပြီ။

အဘိုးပုသည် အလွန်ဆန်းပြား ထူးခြားသော ဂန္ဓိရပညာရပ်များကို တတ်ကျွမ်းသော်လည်း ဘာမှ မသိသူကဲ့သို့ ရိုးရိုးအေးအေးပင် ကျင့်ကြံနေထိုင်ခဲ့သည်။

ဒေးစွန်ပါတောင်တော် ပဲခူးမြို့ ပုပ္ဖတောင်တော်၊ ကျိုက်ထီးရိုးတောင်တော်များကို တစ်ကိုယ်တော် လှည့်လည်နေခဲ့သည်။

တစ်ခါတစ်ရံ ကျွန်ုပ်တို့ အိမ်သို့ အလည်အပတ် ရောက်လာသည်။ (အခြေအနေပေးပါက အဘိုးပု၏ ဂန္ဓိရဆန်းကြယ် ဖြစ်ရပ်များကို စာပေများ ရေးသားနိုင်မည်ဟု အားခံထားပါသည်။)

ဤဖြစ်စဉ်များကို အဘိုးပုကိုယ်တိုင် ကျွန်ုပ် ကလေးဘဝ လွန်ခဲ့သော နှစ်(၆၀)ကျော်လောက်က ပြောပြခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

ယခုတော့ အဘိုးပုသည် လည်းကောင်း၊ ဒေးစွန်ပါတောင် အဘိုးဦးဘိုးဦးသည်လည်းကောင်း မရှိတော့ပါ။ ကျွန်ုပ်သည်ပင် အသက်(၉၀)အရွယ် အဘိုးအိုတစ်ယောက် ဖြစ်ပါပြီ။

ဂန္ဓာရီအဘိုးပု၏ ဂဠုန်တပ်သားဘဝက ကြိုးထိုးပညာအကြောင်း သတိတရ ရှိနေသောကြောင့် ဦးဆောင်းပါးကို ရေးသားတင်ပြခြင်းဖြစ်ပါသည်။

တစ်ခါက ဂဠုန်တပ်သားမယုံကြည်အသုံးပြုခဲ့သော ကြိုးထိုးနည်း ကိုယ်ခံပညာ၏ ကွင်းဆစ်များကို နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းကြီးမှ ပညာရှင်တို့ ပြန်လည်ဖော်ထုတ်၍ ခေါင်းဆောင်ကြီး ဆရာနှင့် ဂန္ဓာရီ အဘိုးပုတို့ကို ဂုဏ်ပြုသော သားပေးကြပါဟု လေးစားပန်ကြားတင်ပြရပါသည်။

မေတ္တာရည်လျက်...

မျိုးတင့် (ညောင်လေးပင်)

၁၉၆၈ ခုနှစ်က ဖြစ်ပါသည်။ စာရေးသူသည် ရှမ်းပြည်နယ်မြောက်ပိုင်း သိန်းနီမြို့တွင် မြို့နယ်စာရင်းစစ်အရာရှိအဖြစ် တာဝန်ထမ်းဆောင်နေချိန်ဖြစ်၏။

အဆိုပါ ဒေသသို့ ပြောင်းရွှေ့တာဝန်ထမ်းဆောင်ပြီး တစ်နှစ်ခန့်အကြာတွင် ငှက်ဖျားရောဂါ စွဲကပ်လာပါတော့သည်။ မကြာခဏ ငှက်ဖျားတက်ပြီး မကြာခဏ ဆေးခန်းသို့ သွားပြနေရပါသည်။

တစ်နေ့တွင် ဆေးခန်းပြ၍ မသက်သာတော့သဖြင့် မြို့နယ်ဆေးရုံသို့ တက်ရောက်ကုသရမည့် အခြေအနေသို့ ရောက်ရှိသွားပါသည်။ ဆေးရုံတက်၍ အနည်းငယ် သက်သာလာသောအခါ နေအိမ်သို့ ပြန်လာခဲ့၏။

နေအိမ်သို့ ပြန်ရောက်ပြီး မကြာခင်မှာပင် ငှက်ဖျားရောဂါဝေဒနာကို ပြင်းထန်စွာ ထပ်မံ ခံစားရပြန်တော့သည်။ ထိုအခါ တပည့်ဖြစ်သူတစ်ဦးက ဘုန်းတော်ကြီးတစ်ပါးကို ပင့်၍ နေအိမ်သို့ ရောက်လာပါသည်။

ဘုန်းတော်ကြီးမှာ အသားဖြူဖြူ၊ ပိန်ပိန်ပါးပါး ဖြစ်ပါသည်။ မျက်လုံးအစုံမှာ တောက်ပနေ၏။ စာရေးသူအား တစ်ချက် လှည့်ကြည့်ပြီးနောက် ဘုရားစင်ရှေ့သို့ တန်း၍ ဝင်သွားပါသည်။

ဘုရားကို အာရုံပြုပြီးနောက် ဖယောင်းတိုင်နှင့် သောက်ရေတစ်ခွက်တောင်းသည်။ ဖယောင်းတိုင်ကို ဘုရားစင်ရှေ့တွင် ထွန်းညှိလိုက်ပြီးနောက် သောက်ရေခွက်ကို ဘုန်းကြီး ရှေ့တွင် ထားလိုက်၏။ ပြီးနောက် လွယ်အိတ်ထဲမှ (၃)လက်မ (၁၀)လက်မအရွယ်ရှိ မိုင်းကိုင်စက္ကူတစ်ချပ်ကို ထုတ်ယူလိုက်ပါသည်။

ဘုန်းတော်ကြီးသည် ဘုရားကို

ပူတီးကျင့်စဉ်နှင့်

ရောဂါ သက်သာပျောက်ကင်းမှု ဖြစ်ရပ်ဆန်း

တက္ကသိုလ် ဘဏ်လက်

ထပ်မံ အာရုံပြုပြီးနောက် ဂါထာလား၊ မန္တန်လားမသိ နှုတ်မှ တဖွဖွ ရွတ်နေပါသည်။ တစ်မိနစ်ခန့်ကြာသောအခါ ဘောလ်ပင်အနက် တစ်ချောင်းကို ထုတ်ယူပြီး ထိုစာရွက်ပေါ်တွင် တရုတ်စာများကို ရေးနေပါသည်။

စာရေးသူက အင်းစာများ ရေးနေသည်ဟု ထင်မှတ်သဖြင့် ရေးနေသောစာကို လှမ်းကြည့်ပြီး အကဲခတ်မိပါ

သည်။ အင်းကွက်များ မဟုတ်ဘဲ စာလုံးငါးလုံး ဖြစ်နေပြီး စာများမှာ ဂျပန်စာနှင့် ခပ်ဆင်ဆင်တူနေပါသည်။ စာများရေးပြီးသည့်နောက် ထိုစာရွက်ကို ဖယောင်းတိုင်မှ မီးဖြင့် မီးရှို့ပြီး စက္ကူပြာခံ၍ သောက်ရေခွက်ထဲသို့ ထည့်လိုက်၏။ သောက်ရေခွက်ကို

လက်ညှိုးဖြင့် မွှေးပြီး စက္ကူပြာထည့်ထားသော ပြာရေကို စာရေးသူအား သောက်ခိုင်းပါသည်။

စာရေးသူလည်း စဉ်းစား တွေဝေ မနေတော့ဘဲ ဘုန်းတော်ကြီး ပေးသော ပြာရေကို မော့၍ သောက်ချလိုက်သည်။

ထူးဆန်းသည်မှာ ပြာရေခွက်ကို သောက်ပြီး မကြာခင်မှာ အဖျားတက်နေသည်မှ အဖျားကျသွား၏။ နောက်တစ်လအကြာတွင် ငှက်ဖျားရောဂါမှာ ထပ်မံဖြစ်တော့ဘဲ ယူပစ်သလို ပျောက်သွားသည်။ နောက်ထပ် ငှက်ဖျားဝေဒနာ လုံးဝ ခံစားခြင်းမရှိတော့ပါ။ ဘုန်းတော်ကြီးက...

‘အကာက ပုထိုး အမြစ်နေတဲ့သူဆိုတော့ ဘုန်းကြီးဆေးနဲ့ ပိုပြီး တည့်သွားတာပေါ့။ အကာက အစိုရနံ့ထမ်းဆိုတော့ နောက်ထပ်ဒေသတွေကို ပြောင်းရွှေ့ပြီးမှာ ဘုန်းတရား သံဃာကိုပူပန်နဲ့ အကာရောက်လေရာမှာ ကျန်းမာရေးနဲ့ စီးပွားရေး အဆင်ပြေကောင်းမွန်အောင် ဘုန်းကြီး အဆောင်တစ်ခုပေးလိုက်မယ်’

ဟု ပြောပြီး လွယ်အိတ်ထဲမှ စာရွက်တစ်ရွက်ကို ထုတ်ယူလိုက်ပါသည်။ ထိုစာရွက်မှာ ဘုရားပုံတော်ဖြစ်ပြီး အင်းပုံသဏ္ဍာန်ရေးဆွဲထား၏။ ပုံတော်အား စာရေးသူအား ပေးပြီး...

‘အကာ ဒီပုံတော်ကို ဘုရားစပ်ပေါ်မှာ ထပ်ပြီး ပူတ်ထားပါ။ ရောဂါပျောက်စေပြီး စီးပွားရေးလဲ အဆင်ပြေစေမယ်။ အကာနဲ့ တတ်တည့်လို့ ရှာယ့်လို့ ပူတ်လိုက်ပါ။ ဦးပွင်း သွားလိုက်ဦးမယ်။ နောက်မှပဲ တွေ့ကြတာပေါ့’

ဟု ပြောပြီး နေအိမ်မှ ပြန်ကြွသွားပါသည်။ စာရေးသူလည်း ရောဂါဒဏ်ကြောင့် မရွှင်မလန်းဖြစ်နေသဖြင့် ဘုန်းတော်ကြီးအား ဘာမှ လျှောက်

ထားခြင်းမပြုတော့ဘဲ အိပ်ရာထက်မှပင် လက်အုပ်ချီ၍ ကန်တော့လိုက်ပါသည်။

နောက်နှစ်ရက်ခန့် ကြာသောအခါ ဘုန်းတော်ကြီးမှာ သိန်းနီမြို့မှ တရုတ်နိုင်ငံ ရွှေလီမြို့သို့ ကြွသွားပြီဖြစ်ကြောင်း ကြားသိရပါသည်။ ဘုန်းတော်ကြီးကို ဆွမ်းကပ်ပြီး လှူဖွယ်ပစ္စည်းများ ကပ်လှူရန် ရည်ရွယ်ထားသော်လည်း ဆန္ဒမပြည့်ဝခဲ့ပါ။

သိန်းနီမြို့ရှိ လူနာများကို စာရေးသူအား ကုသသည့်နည်းအတိုင်း မိုင်းကိုင်စက္ကူကို ပြာချ၍ ကုသပေးခဲ့ကြောင်း သိရှိရပါသည်။ ရောဂါအစုံနှင့် ပယောဂအစုံကို ပြာခွက်ဖြင့်သာ ကုသပေးခြင်းဖြင့် လုံးဝပျောက်ကင်းမှုရှိကြောင်း သိရသည်။

တစ်နေ့တွင် တပည့်ဖြစ်သူက ဘုန်းတော်ကြီး၏ ဘဝဖြစ်စဉ်ကို အောက်ပါအတိုင်း ပြောပြလာပါတော့သည်။

* * *

ဦးမောင်စိုးသည် အင်းစိန်မြို့နယ်၊ ပြည်သူ့ကောင်စီရုံးမှ စာရေးကြီးတစ်ဦးဖြစ်သည်။ ပိုကာဆွဲ အလွန် ဝါသနာပါ၏။ အားလပ်ရက်တိုင်း ဖဲပိုင်းတွင်သာ တွေ့ရတတ်သည်။ ဇနီးဖြစ်သူနှင့် သားသမီးများက မကြည်ဖြူကြပါ။

မြို့နယ်ကောင်စီရုံးမှ စာရေးကြီးဖြစ်သဖြင့် ထိုသို့ လောင်းကစားပြုလုပ်နေသည်ကိုပင် ဥက္ကဋ္ဌဖြစ်သူက မနှစ်မြို့ချေ။ ဆိုသုံးမ မပြောမရ၍သာ ခွင့်လွှတ်ထားရသည်။

ဦးမောင်စိုးသည် နေ့စဉ် အညောင်းထိုင်ပါများ၍ ကိုယ်လက် လှုပ်ရှားနှေးကွေးလာ၏။ နေ့တစ်ညတွင် ရေချိုးပြီး ပန်ကာဖွင့်၍ ညအိပ်လိုက်သည်။

နံနက်မိုးလင်းသောအခါ ဦးမောင်စိုးကို နိုး၍မရတော့ပါ။ ညာဘက်တစ်ခြမ်းလုံးကို လေဖြတ်သွား၏။ ပါးတစ်ခြမ်းက ရွဲလို့ ညာလက်ညာခြေပါ လှုပ်ရှား၍ မရတော့။

စကားလည်း မပြောနိုင်၊ ညာလက်ညာခြေများ ဆန့်တန်း၍နေသဖြင့် လမ်းပါ မလျှောက်နိုင်တော့ပါ။ အင်္ဂလိပ်ဆေး မြန်မာဆေးဆရာတို့ဖြင့် အမျိုးမျိုး ကုသသော်လည်း မပျောက်။ မိသားစုက အလှည့်ကျ ပြုစုပေးနေရသည်။ ကြာသော်လည်း ငြိုငြင်လာကြသည်။

ဆရာစုံသော်လည်း ရောဂါမှာ ထူးခြားမလာပါ။ နောက်ဆုံးတော့ ဝန်ထမ်းဘဝမှ ဆေးပင်စင်ယူရပြီး ဒုက္ခိတဘဝဖြင့် လောကဓံကို ရင်ဆိုင်နေရတော့သည်။

နဂိုကတည်းက မကြည်ဖြူခဲ့သော မိသားစုက ဒုက္ခိတဘဝမို့ ကြာတော့ ငြိုငြင်လာပြီပေါ့။ တတ်နိုင်လျှင် ဝေးဝေး ရှောင်လာကြသည်။ ဒါကို ဦးမောင်စိုးသိ၏။ မိသားစုကို ဒုက္ခမပေးချင်တော့ ဘဝကို တစ်ကိုယ်တည်း လျှောက်လှမ်းချင်စိတ်များ ပေါ်လာ၏။

တစ်နေ့တွင် အစ်ကိုတော်စပ်သော ဘုန်းကြီးတစ်ပါး နေအိမ်သို့ ကြွလာ၏။ ဘုန်းကြီးမှာ တစ်ပါးတည်း ကျောင်းထိုင်နေသဖြင့် ဦးမောင်စိုးက ကျောင်း

သို့ ခေါ်သွားရန် ပူဆာသည်။
မိသားစုကလည်း တောင်းပန်ပေး
၏။ ကန်ကွက်မည့်သူမရှိပါချေ။

အစ်ကိုတော် ဘုန်းကြီးက
မလွဲမရှောင်သာသဖြင့် ဦးမောင်
စိုးကို ကျောင်းသို့ ခေါ်သွားရ၏။
ကျောင်းတွင် ပြုစုပေးမည့်
ကျောင်းသားနှစ်ယောက် ရှိ၍
တော်ပါသေးသည်။ ထိုင်၍ရနေ
သေးသဖြင့် ဘုန်းကြီးက ပုတီးစိပ်
နည်းနှင့်အာနာပါနဿတိဘာဝနာ
ကို သင်ကြားပေး၏။

သုံးနှစ်မျှ ကြာသောအခါ
ဦးမောင်စိုးကို ရဟန်းဘောင်သို့
ဝင်စေသည်။ ဦးမောင်စိုး၏
ရဟန်းဘွဲ့အမည်မှာ ဦးဗုဒ္ဓိဖြစ်
သည်။ ဦးဗုဒ္ဓိသည် နေ့စဉ် ဂုဏ်တော်
ကိုးပါးပုတီးစိပ်နည်းဖြင့်နေ့စဉ်(၂၇)ပတ်
စိပ်သည်။ အာနာပါန ဿတိဘာဝနာ
သုံးနာရီမျှကျင့်၏။ မကြည်ဖြူသော
ဇနီးနှင့် သမီးဖြစ်သူတို့မှာ ရေ့ဆင့်
နောက်ဆင့်ဆိုသလို ဆုံးပါးသွား၏။

ဦးဗုဒ္ဓိသည် သတင်းပင် သွားမမေး
တရားနှင့်သာ ဖြေသည်။ ပုတီးကို
စွဲစွဲမြဲမြဲ စိပ်သည်။ တစ်နေ့ သုံးကြိမ်မှ
ငါးကြိမ်အထိ တိုး၍ ပုတီးစိပ်သည်။
အာနာပါနဿတိဘာဝနာကို အားလပ်
တိုင်း ပြုလုပ်၏။

တစ်နေ့ ပုတီးစိပ်နေချိန်တွင်
ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦးမှ ဓာတ်စီးလာသည်။ ရေး
...ရေး... ရေးဟု နှုတ်မှ မပီကလာ
ပီကလာ ပြောလာသည်။ ဦးဗုဒ္ဓိသည်
ဘယ်လက်ဖြင့် ဘောလ်ပင်ကို ကိုင်၍
စာရွက်တစ်ရွက်ပေါ်တွင် ရေးချလိုက်
သည်။ တရုတ်စာပေများ ဖြစ်နေပါ
သည်။

ဆက်ပြီး ဓာတ်စီးသောပုဂ္ဂိုလ်က
မနေ့ဖြင့် စာရွက်ကို ပြာချ၍ သောက်

ရန် ညွှန်ကြားသည်။ ဦးဗုဒ္ဓိသည် ရေး
ထားသော စာရွက်ကို မီးရှို့ပြာချပြီး
ရေခွက်ထဲတွင်ထည့်၍ သောက်ချ
လိုက်၏။

ထိုသို့နေ့စဉ် သုံးကြိမ်မျှ စာရွက်ပေါ်
တွင် ရေးရေးပြီး ပြာချသောက်ခဲ့ရာ
ငါးရက်မျှကြာသောအခါ ဦးဗုဒ္ဓိသည်
လူကောင်းပကတိ ကျန်းမာ သန်စွမ်း
လာသည်ကို တွေ့ရ၏။ ပါးလည်း
မရွဲတော့၊ ခြေလက်တွေလဲ မဆန့်တန်း
တော့ စကားကို ပီပီသသပြောဆိုနိုင်
ပြီဖြစ်၏။

ဦးဗုဒ္ဓိကို ဓာတ်စီးတိုင်း ရေး...ရေး...
ရေးဟု ပြောလေ့ရှိပြီး ရေးထားသော
စာများကို ဦးဗုဒ္ဓိကိုယ်တိုင် အဓိပ္ပာယ်
မသိ၊ တရုတ်စာဖြစ်ကြောင်းကိုသာ
သိ၏။ စာရွက်ကို ပြာချ၍ သောက်စေ
ခြင်းဖြင့် ရောဂါများ ပျောက်ကင်း
ကြောင်း သိရှိလာသည်။

ဦးဗုဒ္ဓိသည် ကျန်းမာရေးချို့တဲ့သော
သူများကို အကူအညီပေးခြင်းဖြင့်
ပယောဂများကိုပါ ကုပေးတော့သည်။

အထူးသဖြင့် လေဖြတ်ထား
သည့် ရောဂါသည်များ ယူပစ်
သလိုပျောက်ကင်းတတ်ပါသည်။

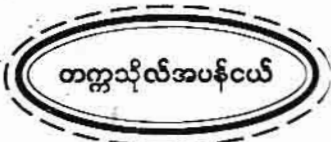
ဦးဗုဒ္ဓိသည် သာသနာပြု
လုပ်ငန်းများ ပြုလုပ်ရန် ကန္တာရီ
လှည့်တတ်ပါသည်။ ကျောင်းတွင်
မရှိတတ်၊ ကြုံလျှင်တော့ ဆေးကု
ပေးသည်။ ဆေးကုသပေးခြင်း
အတွက် တစ်ပြားတစ်ချပ်မှ
မယူပါ။ တစ်နေ့တွင် မူဆယ်မြို့၌
သီတင်းသုံးနေစဉ် တရုတ်ဘုန်း
တော်ကြီးတစ်ပါး ကြွလာပြီး...

‘ဦးဗုဒ္ဓိနဲ့ ထိုက်တန်တယ်လို့
ထင်ပါတယ်။ ဒီပုံတော်ကို ဦးဗုဒ္ဓိ
ကိုကွယ်ခဲ့အတွက် ယ်တော်တစ်ပါး
က ပေးငွေလိုက်တာပါ’

ဟု ပြောပြီး မြတ်စွာဘုရားပုံတော်
တစ်ခုကို လာပေးသွားပါသည်။ ပုံတော်
တွင် ဘယ်ဘက်လက်မှ ဆံတော်
သုံးဆူ ကိုင်ထားပြီး ဘယ်ထောင့်တွင်
အင်းများ ရေးဆွဲထားပါသည်။

ထိုပုံတော်ကို စာရေးသူသည် မှန်
ဘောင်သွင်းပြီး ဘုရားစင်ပေါ်တွင် တင်
၍ ကိုးကွယ်ထားပါသည်။ ကျန်းမာရေး
နှင့် စီးပွားရေးကိုစွဲတွင် ထူးခြားစွာ
ကြုံတွေ့ရတတ်ပါသည်။ အထူးသဖြင့်
စာရင်း ဆန်စပါး၊ စက်ပစ္စည်း၊ ဆေး
စသည် အင်္ဂါနဲ့လုပ်ငန်းများတွင်
အကျိုးပေးတတ်ပါသည်။

ဆရာတော်သည် ဆေးကုသခြင်း
လုပ်ငန်းကို အကျိုးပြုနေသည့် အား
လျော်စွာ ကျန်းမာရေးအတွက်ပါ ရည်
ရွယ်၍ နေအိမ်တွင် ပူဇော်ထားသင့်
ကြောင်း ဖော်ပြပေးလိုက်ပါသည်။

ပိတ္တာပြင်ပျဉ်သော ရွာကလေးနှင့်

အဘိုးငယ်၏ ခွမ်းပကား (၂)

ဖောက်မြင့်လွန်း
(မသုံးလုံး)

၁၉၅၄

သင်္ဘောပျက်စီးခြင်း

လုပ်ငန်းတစ်ခုကို သေချာကျနစွာ စီစဉ်အကွက်ချတတ်သူ၊ အရည်အချင်း ပြည့်ဝသူ၊ ဦးနှောက်အရည်အသွေး ပြည့်စုံကြွယ်ဝသူ ဓားပြကြီး မိုက်ခဲ ဦးဆောင်၍ ပိတ္တာလေးကျေးရွာသို့ ထွက်လာခဲ့ကြလေသည်။

ဓားပြကြီး မိုက်ခဲတို့ မီးရောင်လက် လက် အလင်းရောင် မှိန်တုတ်မှိန်တုတ် ပိုးစုန်းကြူးလေးများ ပျောက်ကျား ပျောက်ကျား ပျံ့ဝဲနေသော အိမ်မောက်

၂၄၄ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ခါစ ပိတ္တာလေးကျေးရွာသို့ ချင်းနင်း ဝင်ရောက်နိုင်ခဲ့ကြပါ၏။

အရည်အချင်း မမီသူများ ညံ့ဖျင်း သူတို့ ရှာဖွေမတွေ့ရှိနိုင်သည့် ပိတ္တာ လေးကျေးရွာကို ဓားပြကြီး မိုက်ခဲတို့ အုပ်စု ရှာဖွေတွေ့ရှိသွားကြပါ၏။ မိုက်ခဲ တစ်ယောက် မော်ကြားနိုင်ခဲ့လေ သလော။

လူဆိုးဓားပြများ ရွာအနီးသို့ ရောက် ရှိကြသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် မိုးကောင်း ကင်ကြီးမှ ကြောက်မက်ဖွယ် မြည်ဟိန်း သံကြီးကို သူတို့ အထိတ်တလန့် ကြား

လိုက်ကြရပါတော့သည်။

တဟည်းဟည်းနှင့် မြည်ဟည်း နေသော ပဲ့တင်ဟိန်းသံကြီးကဲ့သို့ ကြောက်မက်ဖွယ်ရာ ကျယ်လောင် စူးရှစွာ မြည်ဟည်းလျက်ရှိသည့် အမှောင်တွင်းမှ ကောင်းကင်ပြင်ကျယ် ကြီးကို သူတို့အားလုံး မော့ကြည့်မိ လိုက်ကြပါ၏။

သူတို့ မော့ကြည့်လိုက်ကြသည့် အရာကား ပိတ္တာလေးကျေးရွာကို ကားယားခွ၍ ရပ်လျက် သံတင်းပုတ် ကြီးကို လက်ယာပခုံးတွင်ထမ်းကာ သူတို့ကို စိုက်ကြည့်နေသော ခက်ထန် ကြမ်းကြုတ် ကြီးမားတုတ်ခိုင်သည့် သတ္တဝါကြီးတစ်ကောင်ကို မမျှော်လင့် ဘဲ တုန်လှုပ်ချောက်ချားစွာ ဘွားခနဲ

တွေ့လိုက်ကြရလေသတည်း။

သူတို့အားလုံး တုန်လှုပ်ချောက်ချားကြကုန်သည်။ ထိုသတ္တဝါကြီးကို ရန်ပြုဖို့ မဆိုထားနှင့် သူတို့အားလုံး တိုင်ပင်ထားသည့်နယ် သူတို့စီးလာသော လှေပေါ်မှ ဝရုန်းသုန်းကားနှင့် ရေထဲသို့ ခုန်ချသူ၊ ပြုတ်ကျသူ လွင့်စဉ်ထွက်ကျသွားပြီး ခွေးပြေးဝက်ပြေး ကူးခတ်ပြေးလွှားသွားကြရလေတော့သည်။

ပိတ္တာလေး ကျေးရွာသူကျေးရွာသားများသည် အပူအပင်ကင်းမဲ့ အေးချမ်းစွာ အိပ်မောကျလျက်။

* * *

မချိုလေးတို့ မိသားစု သားအမိ သားအမသုံးယောက်တို့သည် ညနေစောင်းသောအခါ မိမိတို့ရွာသို့ ပြန်ကြရန် ပြင်ဆင်ကြသည်။ အဘိုးငယ်ကို နှုတ်ဆက်၍ မိမိတို့ ပြန်ကြတော့မည် ဖြစ်ကြောင်း လျှောက်ထားကြသည်။

‘အဘိုးငယ်ဘုရား တပည့်တော်တို့ ပြန်ကြပါတော့မယ်ဘုရား’

‘ငါလဲ လိုက်ခဲ့မယ်’

မချိုလေး ဝမ်းသာပျော်ရွှင်ရပါသည်။ ခင်မင်လေးစားရသည့် အဘိုးငယ်နှင့်အတူ ခရီးသွားရပေတော့မည်။ စောစောလေးကပင် အဘိုးငယ်အား မိမိတို့ ရွာပြန်လျှင် အဘိုးငယ်ပါ လိုက်ခဲ့ပါ။ လိုက်ခဲ့ပါဟု မချိုလေးက ပူဆာခဲ့ပါသည်။ ဒါကိုပင် အဘိုးငယ်က...

‘ဆိတ်ခို့ ငါ မအားဘူး။ အလုပ်ရှိသေးတယ်။ နင်တို့ပြန်ကြ’

အဲဒီတုန်းက မချိုလေး စိတ်မကောင်း ဖြစ်ခဲ့ရသေးသည်။ ယခုတော့ စိတ်ပြောင်းလဲသွားပေပြီ။ အဘိုးငယ်က ဘာကြောင့် စိတ်ထားပြောင်းလဲသွားရခြင်းအပေါ် မချိုလေးခမျာ စဉ်းစား၍ မရပါ။ အဘိုးငယ် စိတ်ထားပြောင်းလဲသွားရခြင်းကို အဘိုးငယ်သာလျှင် သိ

ပါလိမ့်မည်။

အဘိုးငယ် လိုက်ပါလာ၍ သူတို့ မိသားစု အန္တရာယ်တစ်ခုမှ ကင်းလွတ်ခဲ့ရသည်ကို ကြိုတင် မခန့်မှန်းမိခဲ့ကြပါ။ အဘိုးငယ် အတူတကွ လိုက်ပါလာ၍ ပျော်ရွှင်ရသည်ကိုသာ သိထားကြလေသည်။ အန္တရာယ်ကို ကြိုတင် သိမြင်နေသော အဘိုးငယ်ပါတကား။

သူတို့၏ စက်လှေကလေး ဘုန်းကြီးကျောင်းရေဆိပ်တံတားမှ စတင် ထွက်ခွာလာခဲ့ကြပါသည်။

ပိတ္တာလေးကျေးရွာ ညနေချိန် ဆည်းဆာအလှကား နေဝင်လုဆဲ ပုစွန်ဆီရောင်သွေး တောက်ပချိန် စက်လှေကလေး ပြေးလွှားနေသော ရှုခင်းသည် ပန်းချီကားတစ်ချပ်သဖွယ် ရှုမြင်ခံစားနိုင်ပေသည်။

ကမ်းခြေဘက်ခြမ်း လှပသော တောအလှရှုခင်းလေးများကို တရိပ်ရိပ်ကြည့်ရှုခံစားရင်း ထွက်လာခဲ့ကြသည်မှာ နာရီဝက်ခန့် ရှိပေပြီ။

ထိုအချိန်တွင် ကောင်းကင်ယံမှ ပုစွန်ဆီရောင်သွေး တောက်ပခြင်းများ မှေးမှိန်လာသည်။ ညိုပုပ်ပုပ် အရောင်များ ဖုံးလွှမ်းလျက် မိုင်းမှောင်ရီဝေလာကာ တိမ်မည်းကြီးများ ကြီးစိုးလာပါတော့သည်။

လေပြည်လေညင်းလေးများ တိုက်ခိုက်နေရာမှ တဖြည်းဖြည်း အရှိန်ပြင်းလာသည်။ လေတိုက်သံများက ဝေါခနဲ ပိုးခနဲ တိုက်ခတ်လာပြီး လေထန်လာပါတော့သည်။ ကမ်းနားသစ်ပင်ကြီးများ လဲပြိုကုန်သည်။

မိုးသက်လေပြင်းများ ကျလေပြီကော။ ပြာမလော့မြစ်ကြီး ဒေါ်မာန်ပွားလေပြီ။ လှိုင်းလုံးကြီးများ တစ်လုံးပြီး တစ်လုံး တဝုန်းဝုန်း ရိုက်ခတ်တော့သည်။

‘အဘိုးငယ် အဘိုးငယ် မုန်တိုင်း ကျလာပြီ။ ဒုက္ခတွေ့တော့ ရောက်ကုန်တော့မှာပဲ’

‘ကမ်းကိုကပ်ပါ။ ကမ်းကိုကပ်ပါ’

‘အစ်မရေ ငါကြောက်တယ် ဘုရား’

မိသားစုမှာ တစ်ယောက်တစ်ခွန်း အသံကုန် ဟစ်အော်ကြလေတော့သည်။ မျက်ကလဲဆန်ပျာ ခြေတုန်လက်တုန် ခြေမကိုင်မိ လက်မကိုင်မိနှင့် စက်လှေပေါ်တွင် ပြေးကြတော့မည့်ဟန် အားကိုးရာမဲ့နေကြလေသလော။ စက်လှေဘေးကို ပြာမလော့လှိုင်းလုံးကြီးများက မညှာမတာ ရိုက်ခတ်နေကြတော့သည်။

အဘိုးငယ်၏ မျက်နှာကို ကြည့်လိုက်ကြသောအခါ ဝိုးရိမ်စိတ် အလျှင်း မရှိကြောင်း တွေ့ရှိရလေ၏။ မည်သည့် စကားကိုမှလည်းမပြော။ တည်ကြည်သော မျက်နှာထားဖြင့် စက်လှေဦးရှေ့ပိုင်း တူရူဆီသို့သာ စိုက်ကြည့်နေပါ၏။ ပြီးတော့ ဆုံးဖြတ်ချက်တစ်ခု ပိုင်နိုင်စွာ ချလိုက်သည်။

‘အားကြီး ကမ်းယက်နဲ့ မရတော့ဘူး ဘာမှ မကြောက်နဲ့ စိတ်ကို ပြန်ပြန်ထား။ စက်ကို ပျံ့နှံ့မောင်း ကျပ် လက်ညှိုးထွန်ရာ တည့်တည့်ကို မောင်းတော့’

မချိုလေး၏ ဖခင်သည် အဘိုးငယ်ကို ယုံကြည်သည်။ မည်သည့်အခါမဆို အဘိုးငယ်ကိုသာ အားကိုးသည်။ အဘိုးငယ်၏ စကားကို မြေဝယ်မကျနားထောင်သည်။ အဘိုးငယ် ညွှန်ကြားသည့်အတိုင်း လိုက်နာလုပ်ဆောင်လိုက်ပါ၏။

ယခုလို အသက်လုနေရသော အချိန်မျိုးတွင် အဘိုးငယ် ညွှန်ကြားသည့်အတိုင်း လိုက်နာလုပ်ဆောင်ခြင်းဖြင့် အချည်းနှီးဖြစ်စရာ အကြောင်း

မရှိပါ။ အဘိုးငယ် လက်ညှိုးညွှန်ရာ လမ်းအတိုင်း လှေဦးကို ဦးတည်မောင်း ပါတော့သည်။ မိမိ၏ စိတ်ကိုလည်း တည်ငြိမ်စွာ စုစည်းထားလိုက်ပါ၏။

မိသားစု အံ့သြသွားကြရပါ၏။ ကြမ်းတမ်းသော လှိုင်းလုံးကြီးများကြား တွင် မလူးသာ မလွန်သာ အသက်လှ ပြေးနေသော စက်လှေလေး၏ ဦးတည် ရာ ရေမျက်နှာပြင်လမ်းကြောင်း ကျဉ်း ကျဉ်းလေးမှာ ရေလွှာသင်ဖြူး ခင်းထား သည့်နယ် ပြောင့်ဖြူးနေပါ၏။

စက်လှေလေးမှာ လှိုင်းလုံးကြီးများ ကြားတွင် ပြေးနေသော်လည်း စက် လှေလေးကို လှိုင်းလုံးရိုက်ခတ်ခြင်း မရှိတော့။ ပြန်ပြူးသော ရေပြင်လွှာ စက်လှေလမ်းကြောင်း ပေါ်လာသည့် အချိန်အနည်းငယ်အတွင်း လှိုင်းလေ ငြိမ်သက်လာ၏။

ကောင်းကင်ယံတွင်လည်း ကြည် လင်လာသည်။ မချီလေးသည် အဘိုး ငယ် ခြေထောက်ကို ဖက်တွယ်ကာ စက်လှေကြမ်းပြင်ပေါ်တွင် မှောက်ခုံပြု လေနေလေ၏။

မိုးသက်မုန်တိုင်း စဲသွားပြီး ရာသီ ဥတု ကြည်လင်လာပြီဖြစ်၍ မိသားစု သုံးဦးတို့မှာ ယခုမှပင် စိတ်နှလုံး တုံးတုံးချ ဝမ်းသာနိုင်ကြလေတော့ သည်။ သူတို့ မိသားစုသည် မောဟိုက် လျက် ပင်ပန်းနွမ်းနယ်နေကြသည်။ မိမိတို့ရွာသို့ရောက်ရန် အလှမ်းဝေးနေ သေးသည်။

စက်လှေကို ဆက်လက်မောင်းနှင် ရန် အချိန်ယူရပါဦးမည်။ ထိုအခြေ အနေကို နားလည်သော အဘိုး၏က သူတို့ကို သနားလာကာ...

'မင်းတို့လဲ ပင်ပန်းနေကြပြီ တရေး တမော အိပ်လိုက်ကြဦးကွာ'

အဘိုးငယ် စကားမဆုံးမိမှာပင်

သုံးဦးသားခမျာ ခြေကုန်လက်ပန်းကျ ကာ တုံးခနဲ အိပ်မောကျသွားကြလေ သည်။

မှားခနဲ တစ်ချက်သာ အိပ်ပျော်ပြီး တစ်ခဏချင်း ပြန်လည် နိုးထလာရာ စက်လှေလေးက နေရင်းရွာဆိပ်တွင် ဆိုက်ကပ်နေပြီဖြစ်ကြောင်း တအံ့ တသြ တွေ့လိုက်ကြရလေတော့ သတည်း။

* * *

မချီလေး (၁၀)နှစ်ကျော်ကျော် အရွယ်တွင် ထူးထူးခြားခြား ဗိုက် အောင့်သည့်ဝေဒနာ ခံစားရလေ၏။

'အစ်မရေ ငါ ဗိုက်အောင့်တယ်'

မချီလေး ဗိုက်အောင့်သည့် ဒဏ်ကို မခံစားနိုင်တော့သဖြင့် ကုန်း၍ အော် တော့၏။ အမေက ဆေးနည်းတိုဖြင့် လိမ်းဆေးလိမ်းပေး၏။ ဝမ်းဗိုက်ကို နှိပ်မပေးပါ။ ကျန်းမာရေး ဗဟုသုတ အနည်းငယ် ရှိဟန်တူ၏။ (ဥမာ ဝမ်း တွင်းကလီစာ မလိုအပ်သော အကြော)တို့ကို ထိခိုက်မည် စိုးရိမ်ဟန် ရှိ၏။

ဖခင်ကြီးလည်း စိတ်ပူရလေသည်။ အိမ်ရှိ ဆေးနည်းတိုဖြင့် မရ၍ ရွာထဲမှ ဆေးဆရာ ဆရာသိန်းကိုပင့်၍ ကုသ ပေးကြလေ၏။ ဆရာသိန်း၏ ဆေး ချက်နှင့်လည်း မကိုက်ညီပါ။ မချီလေး ဗိုက်အောင့်သည့် ဝေဒနာက တိုး၍ တိုး၍ လာသည်။ (သုံး)ရက်ခန့် ကုသ သော်လည်း ရောဂါ မသက်သာပေ။

မချီလေးသည် သူ၏ ဝေဒနာကို သည်းခံနိုင်စွမ်း မရှိတော့သဖြင့် မိဘ များကို ပူဆာလိုက်ပါတော့သည်။ သူမ အားကိုးသည်...

'အဘိုးငယ်ဆီကို ပို့ပေးပါ'

'ပို့ပေးပါမယ် သမီးလေးရယ်၊ အခု အမြန်ဆုံး ပို့ပေးပါမယ်၊ စက်လှေထွက် ဖို့ ပြင်ဆင်လိုက်တော့ဟေ'

မချီလေး၏ ခန္ဓာကိုယ်သည် ချွေးစေးများဖြင့် ရွှဲနစ်နေပါသည်။ ပြင်းထန်သည့် ဝေဒနာကြောင့် ချွေး ထွက်လွန်နေသည်။ စက်လှေကို အမြန် ဆုံး မောင်းနှင်ခဲ့ခြင်းကြောင့် မချီလေး ၏ အသက်ကို ကယ်တင်ရန် အချိန်မီ ရောက်ရှိကြပါသည်။

ပိတ္တာလေးကျေးရွာ ဘုန်းတော်ကြီး ကျောင်းတွင် အဘိုးငယ်ကို အဆင် သင့် တွေ့လိုက်ရသည့်အတွက် သူတို့ မိသားစု ဝမ်းသာကြရပါသည်။

'အဘိုးငယ်...အဘိုးငယ်'

'ဆိတ်ခို ဘာဖြစ်လာတာလဲ'

'ဗိုက်အောင့်လို့ပါ ဘုရား။ ကယ်ပံ ဦးဘုရား'

'ဒကာတို့ ဆိတ်ခိုကို ဘုရားစင်ရှေ့ မှာ ချထားလိုက်ပါ။ မင်းတို့ နောက် ဆုတံ့ကြ'

အဘိုးငယ်က ပြောလည်းပြော သူ၏ ဆေးတောင်စေးက သူ၏ ယာလက်ထဲတွင် အဆင်သင့် ဆုပ်ကိုင် ပြီး ဖြစ်လေသည်။

အဘိုးငယ်သည် မချီလေး၏ ခေါင်း ရင်းဘက်တွင် နေရာယူလိုက်ပါ၏။ မချီလေး၏ ဦးခေါင်းကို သုံးချက်ခေါက် လိုက်သည်။ ပြီးနောက် မချီလေး၏ ဗိုက်တည့်တည့်သို့ ဆေးတောင်စေးနှင့် တို့လိုက်သည်နှင့်...

'အဘိုးငယ်ရေ ဗိုက်အောင့်တာ သက်သာသွားပြီတော့'

သမီးလေး၏ စကားကို ကြားလိုက်ရသော မိဘများ ဝမ်းသာလိုက်ကြသည်မှာ မျက်ရည်များ စိုရွံ့သွားသည်အထိ ဖြစ်တော့သည်။

'အမေ့ရဲ့သမီးလေး နေကောင်းသွားပြီနော် ဝမ်းသာလိုက်တာ သမီးရယ်'

'အစ်မရေ သမီး နေကောင်းသွားပြီ၊ အဖေရေ သမီး နေကောင်းသွားပါပြီ'

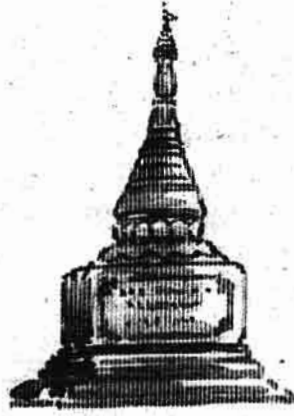
မချိုလေး နေကောင်းသွားပြီဆိုသောအခါ ပြုံး၍ ကြည့်နေသော အဘိုးငယ်ကို သူတို့မိသားစုမှ ကျေးဇူးတင်လျက် ပြိုင်တူထိုင်၍ ရိုသေစွာ ကန်တော့လိုက်ကြပါသည်။ ဆရာနှင့် တပည့်ဟူသည် ဤသို့ဤပုံသာဖြစ်ရပါမည်။ ဆရာနှင့်တပည့် အကြားမှာ ဘာဆိုဘာမှ မရှိရပါ။

အဖြူရောင်မေတ္တာ၊ သန့်စင်သော မေတ္တာသာ ရှိရပါမည် တစ်ဦးက စေတနာ၊ တစ်ဦးက မေတ္တာတွေထက် ပို၍ လိုအပ်သော အရာဆိုတာ မရှိပါတကား။ ဆေးစွမ်းထက်မြက်သည်ဆိုသည်မှာ ဖြူစင်သော မေတ္တာကို အခြေခံပါသည်။

လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟများ ကင်းမဲ့သော သမားရုဏ်နှင့် ပြည့်ဝနေသော ဆရာ၏ဆေးစွမ်း မည်မျှ ထက်မြက်ပါသလဲဆိုလျှင် မချိုလေး အရွယ်ရောက် ကြီးပြင်းလာပြီး အိမ်ထောင်ကျ အသက်အရွယ် အိုမင်းသည့်တိုင် အသက်အန္တရာယ် ပေးစောက်သော ရောဂါဝေဒနာဆိုကြီးများနှင့် ဝေးကွာခဲ့ရလေသတည်း။

* * *

တစ်နေ့သောအခါဝယ် ဒကာ ဒကာမ အားလုံးကို ကျောင်းသို့ လာရောက်စုဝေးကြရန် အဘိုးငယ်က

ခေါ်ဆောင်လိုက်ပါ၏။

ဒကာ ဒကာမများ စုံညီစွာ ရောက်ရှိကြသောအခါ အဘိုးငယ်ထံမှ ဆုံးမဩဝါဒ စကားနှင့် ထူးခြားသော စကားကို ဝမ်းနည်းဖွယ်ရာ ကြားလိုက်ကြရလေ၏။ ဆုံးမစကားကို တိုတိုနှင့်လိုရင်းသာ မိန့်ကြားလိုက်ပါ၏။

'သတ္တဝါတွေ့အပေါ် မေတ္တာ ထားကြရမယ်၊ အကုသိုလ်ကင်းအောင် နေကြပါ။ ကိုယ့်ရဲ့ လောဘကို ချွေတာကြ၊ အဲဒါဆိုမင်းတို့ ချမ်းသာကြမယ်။ ငါ နောက်ဆုံးမှာကြားလိုတဲ့ အရေးအကြီးဆုံး စကားတစ်ခွန်း ပြောမယ်။ ငါ့သေခင် ငါ့ရဲ့ခန္ဓာကိုယ်ကြီးကို မီးမသင်္ဂြိုဟ်နဲ့'

သူတို့၏ ဦးခေါင်းကို မိုးကြိုးပစ်ချလိုက်သည့်နယ် ရွာသားများသည် စိတ်မကောင်းစွာ ကြားလိုက်ကြရလေ၏။ အဘိုးငယ်ကား ရွာသားများကို နောက်ဆုံးစကား မိန့်ကြားလေပြီ။

အဘိုးငယ်သည် သူ သေမည့်ရက်ကို အတိအကျ မိန့်ကြားခဲ့ထားသည့် အတိုင်း နတ်တော်လဆန်း(၁)ရက်နေ့တွင် ပျံလွန်တော်မူလေသည်။

ရှိရင်းစွဲ နာခံတတ်သည့် အကျင့်ကသေသည်အထိ အရိုးစွဲ နာခံလေ့ရှိသော ရွာသားများသည် သူတို့၏ အရိုးခံလေ့အတိုင်း အဘိုးငယ်၏ အလောင်းကို မီးမသင်္ဂြိုဟ်ကြပါ။

အဘိုးငယ်၏ အလောင်းကို မှန်ခေါင်းသွင်းကြသည်။

မိမိတို့ရွာ အင်အားဖြင့် တတ်နိုင်သည့်အတိုင်းအတာ အလျောက် လုပ်ဆောင်ပေးကြပါသည်။ ကျေးဇူးရှင်အရင်းခေါက်ခေါက် အဘိုးငယ်၏ စကားကို မြေဝယ်မကျ နားထောင်လိုက်နာကြပါသည်။

စံကျောင်းကို စုလစ်မွမ်းချွန်တို့ဖြင့် မိမိတို့ အင်အားရှိသလောက် ပုံအော၍ ဆောက်လိုက်ကြပါ၏။

ရွာ၏ အနေအထားနှင့် ကြည့်မည်ဆိုပါက နတ်ဗိမာန်ကြီးတမျှ ခမ်းနားထည်ဝါလှပါဘိ။

အဘိုးငယ်အား (၃)နှစ်ခန့် မပုပ်မသိုး ပူဇော်ကန်တော့ခဲ့ကြရလေသည်။ ထိုကာလအတွင်း ဆံပင်ရိတ်ပေးခြင်း၊ လက်သည်းခြေသည်းညှပ်ပေးခြင်းတို့ဖြင့် ကုသိုလ်ယူခဲ့ကြရလေသည်။

* * *

သူပုန်ခေတ်တစ်ခေတ် ထဲခဲ့ပါသည်။ အဘိုးငယ်၏ ရုပ်အလောင်းအား (၃)နှစ်ခန့် ပူဇော်ကန်တော့ခဲ့ကြရပြီး နောက်ခေတ်ကာလသည်ကား မှန်တိုင်းထန်လေပြီ။ သူပုန်များ ထကြွသောင်းကျန်းသည့် အချိန်အခါသမယသို့ ရောက်ရှိခဲ့ပါတော့သည်။

သူပုန်များ တစ်ရွာဝင်တစ်ရွာထွက်သောင်းကျန်းကြလေ၏။ ပိတ္တာလေးကျေးရွာသည်လည်း သူပုန်ရန်မှ မလွတ်ခဲ့ပါ။ သူပုန်များသည် ပိတ္တာလေးရွာသို့ ရောက်ရှိလာကြပြီး ရွာအတွင်းဝင်ကာ သောင်းကျန်းပါလေတော့၏။

ရွာကို မီးရှို့ကြသည်။ လူသတ်၍ ရက်စက်ရမ်းကားပြုကြလေ၏။ အဘိုးငယ်၏ ရုပ်အလောင်းကို တွေ့ရှိကြလေ

သောအခါ...

'မင်းတို့ ကျက်သရေမရှိတဲ့ အလုပ်တွေ လုပ်နေကြတာပဲ။ ရွာထဲမှာ လူသေအလောင်း မထားရဘူး။ အလောင်းကို မီးရှို့ပစ်လိုက်ကြ'

ဟု ကြိမ်းဝါးကာ ရွာသားများကို အတင်းအကျပ် စေခိုင်းတော့၏။

ရွာသားများက နှမြောတသစ္စာ ကျေးဇူးရှင် အဘိုးငယ်၏ ရုပ်အလောင်းကို မီးမရှို့ရက်ကြပါ။ သောင်းကျန်းသူများက ရက်စက်ကြမ်းကြုတ်လာသော အခါ အားမတန် မာန်လျှောကာ အဘိုးငယ်၏ ရုပ်အလောင်းကို မီးရှို့လိုက်ကြရလေသည်။

မီးရှို့၍ ရုပ်အလောင်း မီးစွဲလောင်သည်နှင့် သူပုန်များ ထွက်ခွာသွားကြလေ၏။ သူပုန်များ ထွက်ခွာသွားသည်နှင့် ရွာသား ဦးလူခြောက်သည် မီးစွဲရန် ကျန်ရှိနေသော အဘိုးငယ်ရုပ်အလောင်း၏ ခြေမကို ကိုက်ဖြတ်ကာ ပါးစပ်အတွင်း ငုံ့ထားလိုက်ပါ၏။

သူပုန်များနှင့် ရွာသားများ ခြေချင်းလိမ် ပြေးလွှားလှုပ်ရှားနေကြချိန်ဖြစ်၍ ထိုအဖြစ်အပျက်ကို မည်သူမျှ သတိမပြုမိလိုက်ကြပါ။

ရွာကလေး အေးချမ်းသောကာလသို့ ရောက်ရှိလာသောအခါ ဦးလူခြောက်သည် အဘိုးငယ် ခြေမလေးကို မြင့်မြတ်သော နေရာတွင် ထားကာ တရိတသေ ကိုးကွယ်ထားပါသည်။

* * *

ပိတ္တာလေးကျေးရွာတွင် ဦးလူခြောက်သည် ခြေမလေးကို ကိုးကွယ်ထားရင်း စီးပွားရေး ပိုမိုတိုးတက်ကောင်းမွန်လာသည်။ ဦးလူခြောက်သည် ချမ်းသာသည်ထက် ချမ်းသာလာသလို ရွာကလည်း အေးချမ်းမှုကလည်း ကင်းမဲ့လာခဲ့သည်။

သူပုန်များ၏ ဘေးရန်ကလည်း စိုးရိမ်ဖွယ်ရာအပြည့်။ ဦးလူခြောက်သည် ခင်မင်တွယ်တာရသော ပိတ္တာလေးကျေးရွာကို စွန့်ခွာကာ ရန်ကုန်မြို့သို့ ပြောင်းရွှေ့၍ အခြေတကျ နေထိုင်လိုက်ပါတော့သည်။

ရန်ကုန်မြို့တွင် ကြီးပွားနေသော ဦးလူခြောက်သည် အဘိုးငယ်၏ ခြေမလေးကို လိုက်လိုက်လဲ့လဲ့ ကြည့်ညှိမိသည့်အလျောက် သဒ္ဓါ ပိုမိုထက်သန်လာပါတော့သည်။ သူ ကိုးကွယ်ထားသည့် အဘိုးငယ်၏ ခြေမလေးကို ရွှေချကိုးကွယ်လိုက်ပါ၏။

ဦးလူခြောက်သည် ကျေးဇူးရှင်အဘိုးငယ်နှင့် ပိတ္တာလေးရွာကို မေ့မထားပါ။ ပိတ္တာလေးကျေးရွာသတင်းကို နေ့စဉ်မပြတ် နားစွင့်နေပါ၏။ ပိတ္တာလေးကျေးရွာ အေးချမ်းပါစေဟု နေ့စဉ် ဆုတောင်းလျက် ရှိနေပါ၏။

တစ်နေ့သောအခါတွင်ကား ဦးလူခြောက်ဆန္ဒ ပြည့်ဝမည်နေသို့ ရောက်ရှိလာပါတော့သည်။ သောင်းကျန်းသူရန်အပေါင်း ချုပ်ငြိမ်းသွားပြီဆိုသည် သတင်းကို မင်္ဂလာရှိစွာ ကြားလိုက်ရပါ၏။

ရန်အပေါင်း လုံးဝချုပ်ငြိမ်းပြီး အေးချမ်းသွားပြီဟု စိတ်ချယုံကြည်လောက်စွာ သိလိုက်ရသည့်နှင့် ပိတ္တာလေးကျေးရွာသို့သွားရန် အမြန်ဆုံး စီစဉ်လိုက်ပါ၏။

တစ်ခုသော နတ်တော်လတွင် လူဦးခြောက်သည် အဘိုးငယ်၏ ရွှေချထားသော ခြေမလေးကို ရန်ကုန်မြို့မှ ပိတ္တာလေးကျေးရွာသို့ ပင့်ဆောင်ခဲ့ပါသည်။ ပိတ္တာလေးကျေးရွာသူကျေးရွာသား အားလုံးကို အဘိုးငယ်၏ ခြေမလေးအား ဖူးဖော်ကန်တော့နိုင်ရန် ဦးလူ

ခြောက် စီစဉ်လိုက်ပါ၏။ ကျေးဇူးရှင် အဘိုးငယ်၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို မမေ့စေဘဲ သတိရစေသည့် ပွဲတော် (သို့မဟုတ်) အဘိုးငယ်၏ ကျေးဇူးတော် အောက်မေ့ဖွယ် ပွဲတော်ကို နှစ်စဉ် နတ်တော်လတွင် ကျင်းပခဲ့ကြပါကြောင်း...။

အောင်မြင်ထွန်း(မသုံးလုံး)

[ဤဇာတ်လမ်းကို ပြောပြသူ ဒေါ်ချိုလေး၏သား ကိုကိုနိုင် (မြောင်းမြဇာတိ)အား အထူးကျေးဇူးတင်ရှိပါကြောင်း မှတ်တမ်းပြုအပ်ပါသည်။]

စာတိုင်း သုတေသီနှင့်
 ဝါသနာရှင်များသို့...
 မိမိတို့အသိရှိ စာရာတော်ကြီးများ
 ပုဂ္ဂိုလ်ထူးကြီးများ၏ မိမိတို့သာသိပြီး
 သမိုင်းမဝင်သောဖြစ်ရပ်များကိုရေးသား
 ဝေးလံနိုင်ကြပါပြီ။
 ဤသို့ ရေးသားရေးဆိုခြင်းဖြင့် ကွက်
 လပ်ဖြစ်နေသော၊ အများမသိသော ဖြစ်
 ရပ်များကို မှတ်တမ်းတင်ပြီး ဖြစ်သွား
 ပါမည်။ သမိုင်းမှတ်တမ်းတင်ပြီး ဖြစ်ပါ
 လိမ့်မည်။ ဤကုသိုလ်ထူးကြီးကို ပါဝင်
 ကုသိုလ်တော် ယူကြပါရန် ဖေတ္တာရပ်ခံ
 ဝန်ကြားအပ်ပါသည်။
 လေးစားစွာဖြင့်...
 ဦးကျော်မိုးသိန်း
 စာတည်းချုပ်
 နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

မာရုဗိုလ်

အောင်စားဖြူ
(စီးပွားရေး)

ဤအဖြစ်အပျက်ကို ရေးဖို့
လက်ယားနေသည်မှာ ကြာပြီ။ ရေးဖို့
စဉ်းစားတိုင်း အချက်အလက်တွေ
မပြည့်စုံသဖြင့် မရေးဖြစ်ခဲ့ချေ။ ဆက်
စပ်မိသူများကို ပေးပြန်ခုံစမ်းရန် ရင်းမြစ်

(source)ပျောက်နေသဖြင့် မချင့်မချေ
ဖြစ်ခဲ့ရသည်မှာလည်း အကြိမ်ကြိမ်
အခါခါပင်။

အဓိကအကြောင်းကား ဤအဖြစ်
အပျက်ကို ပြောပြခဲ့သော ကျွန်ုပ်၏
မောင်ကြီး ကွယ်လွန်ခဲ့သည်မှာ နှစ်(၂၀)

ကြာမြင့်ခဲ့ပြီ ဖြစ်ခြင်းပင်။

ထို့ကြောင့် ဇာတ်လမ်းအစ ရှိပါလျက် ဇာတ်လမ်း အဆုံးမသတ်နိုင်ခြင်းပါပေ။ လွန်ခဲ့သည့် နှစ်(၄၀)ခန့်က ကြားခဲ့ရသည့်ဇာတ်လမ်းကို ထိုစဉ်က မိမိကိုယ်ကိုပင် အပြစ်တင်ရပါတော့မည်။

သို့သော် ဤကဲ့သို့သော လောကီပညာရပ်များ တကယ်ရှိသည်ကိုဖြင့် သိသင့်သည်ဟု ကျွန်ုပ် ယူဆမိသည်။

ရေငတ်တုံး ရေတွင်းထဲကျသည်ဟုပင် ဆိုရချိမ့်မည်ထင်၊ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းအယ်ဒီတာချုပ်က ဖိတ်ခေါ်သည်ကို ဖတ်ရသဖြင့် ကျွန်ုပ်၏ မှတ်ဉာဏ်ကို အတန်တန် စုစည်းကာ (Memory recall)လုပ်၍ ရေးထုတ်လိုက်ရပါကြောင်း။

[ကျွန်ုပ်သည် တတိယတန်းကို ကျောက်ဖြူမြို့(ရခိုင်ပြည်နယ်)မှ ၁၉၅၅ ခုနှစ်တွင် အောင်မြင်ခဲ့သည်။ ဤသို့ဆိုသဖြင့် ကျွန်ုပ်အား ရခိုင်တိုင်းရင်းသားဟု မထင်မှတ်လိုက်ပါနှင့်။ ဖခင်တာဝန်ကျရာကို လိုက်ပါခြင်းသာ ဖြစ်ပါသည်။

ဖခင်သည် ကျောက်ဖြူမှ ကယားပြည်နယ်၊ လွိုင်ကော်ကို ပြောင်းရပြန်သည်။ ထိုအခါ ရန်ကုန်မှ မီးရထားဖြင့် ကလောသို့ သွားခဲ့ရသည်။ ရန်ကုန်ဘူတာကြီးတွင် ရထားမထွက်မီ ဖခင်က စတုတ္ထတန်းတက်မည့် ကျောင်းသား ကျွန်ုပ်အတွက် ဘူတာအတွင်း တည်ခင်းရောင်းချသည့် စာအုပ်ဆိုင်မှ ဝတ္ထုစာအုပ်(၁၂)အုပ် ဝယ်ပေးခဲ့သည်။

မည်ကဲ့သို့သော စာအုပ်များဖြစ်မည် ထင်ပါသနည်း။ “ညမဖတ်ရ”ဟု အမည်ရသော တစ္ဆေသရဝတ္ထုတိုပေါင်းချုပ် အတွဲ(၁)မှ (၄)အထိ။

ထို့ပြင် စာရေးဆရာကြီး မြစကြာနှင့် မှော်စက်ရွှင်တို့ ရေးသားသော “ကျောက်မီးကျောင်းသိုက်”၊ “ခရေပင်ဖောက်ထိုးသိုက်”၊ “ပင်းစိန်ပင်းသိန်သိုက်” စသော သိုက်သမိုင်းစာအုပ်များနှင့် “ထဘီမြို့ဆရာကြီး” စသည့် အမည်ရသော အောက်လမ်း၊ အထက်လမ်းနှင့် စုန်းကဝေ ဝတ္ထုများ ဖြစ်သည်။

ထိုစဉ်မှစ၍ ကျွန်ုပ် စာဖတ်သည့် အလေ့အထကို ရရှိခဲ့ပါ၏။ (ဝါ) ဖခင်က ကျွန်ုပ်ကို စာဖတ်စေရန် စတင်လေ့ကျင့်ပေးခဲ့ခြင်းပါပေ။ (ဝါ) လောကီပညာရပ်များအကြောင်း စတင် မိတ်ဆွေဖွဲ့ခွင့်ရခြင်းပါပေ။ ဤကား စကားချစ် ဇာတ်လမ်းကို စ၊ ပါတော့မည်...

ဖခင်ဘက်မှ ကျွန်ုပ်၏ အဘိုးအမည်မှာ ဦးဘိုးခင်၊ အဘွားအမည်မှာ ဒေါ်နှစ် ဖြစ်သည်။ အဘိုးတွင် ညီအစ်ကိုချည်းခြောက်ဦးရှိသည်။ အမည်များမှာ လည်း ကာရည်လှသည်။ ဘိုးတင်၊ ဘိုးသင်၊ ဘိုးမျှင်၊ ဘိုးရင်၊ ဘိုးခင်၊ ဘိုးဆင်တို့ ဖြစ်ကြသည်။

ဤညီအစ်ကိုများ၏ ဖခင် (ကျွန်ုပ်၏ အဘေးနှင့် အဆက်အနွယ်များ)မှာ ပုဂံခေတ်တွင် စစ်သူကြီးမျိုးရိုးများဟု ဆိုပါသည်။

အင်္ဂလိပ်တို့ မြန်မာနိုင်ငံကို သိမ်းပိုက်လိုက်သောအခါ ပုဂံမှနေ၍ ရေကြည်ရာ မြက်နုရာ ဆိုသကဲ့သို့ အောက်မြန်မာနိုင်ငံသို့ လှေဖြင့် စုန်ဆင်းလာခဲ့ရာ မြောင်းမြခရိုင်၊ အိမ်မဲမြို့နယ် သရက်ကုန်းရွာကြီးသို့ ရောက်ရှိအခြေချ နေထိုင်ခဲ့ကြသည်။

ညီအစ်ကိုအားလုံး ပန်းဆယ်မျိုးကို ဆရာဖြစ်မျှ တတ်မြောက်ကြသဖြင့် ထိုပညာဖြင့် အသက်မွေးဝမ်းကျောင်း ပြုကြသည်။

ဟိုစဉ်က ဘုန်းကြီးပျံပွဲများတွင် မပါမပြီးသော လောင်တိုက်ကြီး လောင်တိုက်ငယ်များအတွက် ဦးဖိုးခင်၏ လက်ရာမှာ အိမ်မဲတစ်ခွင်တွင် အလွန် နာမည်ကြီးလှသည်ဆို၏။

အစ်ကိုအကြီးဆုံး ဘိုးတင်(ဆရာတင်) အထက်လမ်း အတတ်ပညာ၊ အင်၊ ဆေး၊ မန္တန် စသည်များကို လေ့လာ လိုက်စားခဲ့ရာ အတော်ပင် ခရီးပေါက်ခဲ့သလို ဒုတိယအကြီးဆုံး ဖြစ်သူ ဘိုးသင်(ဆရာသင်)သည် လည်း အောက်လမ်းပညာတို့တွင် တစ်ဖက်ကမ်းခတ်ခဲ့သည်။ အောက်လမ်းပညာဟုပင် အခေါ်ခံရလောက်သည်အထိ ဖြစ်ခဲ့သည်။

တစ်နေ့တွင် ဆရာတင်က ညီဖြစ်သူ ဆရာသင်ကို ခေါ်ပြောခဲ့သည်။

‘ငိုညီ မင်း အောက်လမ်းပညာတွေကို လိုက်စားခဲ့တာ အတော်ခရီးပေါက်ခဲ့ပြီဆိုတာ အစ်ကိုကြီးသိတယ်။ ဒီပေယံ မင်းရဲ့ ဒီအတတ်ပညာတွေက ဘုရားနဲ့လဲ မနီးစပ်သံဃာနဲ့လဲ လုံးဝကင်း၊ တရားနဲ့ဆိုတာ ကတော့ အလှမ်းဝေးလှသကွ။

ဒီအတတ်ပညာတွေနဲ့ မင်း ဘယ်သူ့ကိုမှ ဒုက္ခပေးတဲ့အပြင် ရန်ကဝေ ပြေဖတ်တီလူး စတာတွေရဲ့ အပြုစားခံရလို့ ဒုက္ခရောက်နေသူတွေကို မင်း ကယ်တင်ပေးနေတာကိုလဲ အစ်ကိုကြီး သိတယ်။

ဒီပေယံ ငိုညီ မင်းတို့ပါတို့ဆိုတာ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်တွေပဲ။ ဘုရား တရား သံဃာရတနာသုံးပါးကို ကိုးကွယ်ပြီး ဒီအဆုံးအမတွေနဲ့ နိဗ္ဗာန်လမ်းဖောက်ဖို့ ရည်မှန်းထားကြတာပဲ။

ခု ငိုညီ အသက်လေးလဲ ရလာပြီ။ မင်းမှာ သူတစ်ပါး ဒုက္ခရောက်ရင် ကယ်တင်ပေးတဲ့ ကုသိုလ်ကလဲ့လို့ သံသရာရိက္ခာ ဘာမှမရှိသေးဘူး။ ဒီပညာတွေကို ဆုပ်ကိုင်ပြီး မင်း တပလ္လင်ကို ကူးရင် အပါယ်လေးဘုံကို

ထိုကြောင့် မြောင်းမြသို့ ခြွင်းချပင် မလှည့်တော့ပြီ။ ရင်ထဲရှိ အာဃာတ အကြိတ်အခဲကိုကား ဘိုးရင် မျှီသိပ် ထားခဲ့သည်လေ။

* * *

ခြံဝင်းတံခါးမှ ဝင်လာသည့် ခြေသံ ကြောင့် ဘိုးရင်သည် ပန်းပုရုပ်တစ်ခု ကို အချောသတ်နေရာမှ ခေါင်းမော့ ကြည့်လိုက်ရင်း ဝမ်းသာအားရ ဆီးကြို သည်။

‘ဟော အစ်ကိုလတ်ပါလား။ လာ အစ်ကို ရေခွေးကြမ်းသောက်ပါဦး။ ထန်းလျက်ခဲလဲ ရှိတယ်။ ထမင်းရော စားခဲ့ပြီလား။ အစ်ကိုလတ် မလာတာ တောင် အတော်ကြာပြီနော်’

ကိုဘိုးသင်က ကွပ်ပျစ်တွင် ဝင်ထိုင် ပြီး ပါလာသည့် အထုပ်ကြီးကို ဘေး တွင် ချထားလိုက်သည်။ ဘိုးရင် ကမ်း ပေးသော ရေခွေးကြမ်းပန်းကန်ကို ယူပြီး တစ်ကျိုက်သောက်လိုက်သည်။

‘မင်းတို့ရော ထမင်းစားပြီးကြပြီ လား။ မနှင်းရော မတွေ့ပါလား’ ဟု မေးသည်။

‘စားပြီးကြပါပြီ။ မနှင်း ရွာထဲ ခဏ သွားတယ်။ ဒါထက် ဒီအထုပ်ကြီးက ဘာတွေလဲ အစ်ကိုလတ်’

ဟု ဘိုးရင်က ဖြေရင်းမေးသည်။

‘မနှင်း မရှိတာ အတော်ပဲဟေ့။ အေးကွာ... မနှင်းခမျာ သနားဖို့ ကောင်းပါတယ်။ မိဘက ပစ်ထားပြီး လင့်တစ်မျက်နှာ တစ်ရွာထင်ပြီး လိုက် နေရတာ ဂရုစိုက်ပါကွာ’

‘ချစ်လို့ ယူခဲ့ကြတာပဲ အစ်ကိုလတ် ရယ်။ ကျွန်တော် ဂရုစိုက်ပါတယ်’

ဟု ဘိုးရင်က ပြန်ဖြေသည်။ ကိုဘိုး သင်က ပန်းကန်ထဲမှ ရေခွေးကြမ်းကို မော့သောက်လိုက်ပြန်သည်။ ပြီးမှ... ‘ငါလာတဲ့အကြောင်းက ဒီလိုကွ’

နက္ခတ္တဂျောဇ်မြတ်မူရင်း ၂၅၁

ရောက်မှာယဲ့ဘူး။ ဒီတော့ မင်းရဲ့ ဒေအက်လမ်းပညာတွေကို စွန့်လွှတ်လိုက်ပါတော့။ မင်း လောကီပညာ တွေကို လိုက်စားချင်သေးသလိုရင်တော့ အထက်လမ်းဆိုင်ရာတွေကို ငါ သင်ပေးမယ်။ အေး... အစ်ကိုကြီး ဖြစ်စေချင်တာ ကတော့ တိုညီအစ်ကို သံသရာမှာ မျက်နှာ မယ်ရအောင် ဝိပဿနာဘက်ကို ကျွဲကြ ပါစို့ကွာ။ အစ်ကိုကြီး မင်းကို ချစ်လွန်းလို့ ခုလိုပြောနေတယ်ဆိုတာ ငါ့ညီ သဘော ပေါက်ပါ စဉ်းစားပါကွာ’

ညီအားလုံးက လေးစားချစ်ခင်ရ သော အစ်ကိုကြီး၏ ဆုံးမစကားကို ကိုဘိုးသင် စဉ်းစားခဲ့သည်။ တစ်ဖက် တွင် အနှစ်နှစ် အလလ စွဲလမ်းတွယ် တာ လေ့လာဆည်းပူးခဲ့ရသော ပညာ ရပ်များကို စွန့်လွှတ်ရမှာလည်း နှမြော လှသည်။ အခြားတစ်ဖက်တွင်လည်း အစ်ကိုကြီးဖြစ်သူ၏ ပြောစကားက မှန်နေသည်။

“ခွင့်သာတုန်းမှ မရုန်းချင်လျှင် အရှုံး နှင့်ပြင်ရှိသေးလိမ့်လား” ဟု သော လယ်တီဆရာတော်ကြီး၏ အဆုံးအမကဲ့သို့ ရခဲလှစွာသော လူ့ ဘဝကို ရပါလျက်ကယ်နှင့် သံသရာ တွင် အရှုံးကြီး ရှုံးပေတော့မည်။

နောက်ဆုံးတွင်မူ ကိုဘိုးသင် တစ်ယောက် စိတ်တုံးတုံးချ၍ ဆုံးဖြတ် လိုက်တော့သည်။

သူ စုဆောင်းသိမ်းဆည်းထားသမျှ အောက်လမ်းအတတ်ပညာနှင့် ဆိုင် သော ပစ္စည်းပစ္စယများ စာအုပ်စာတမ်း ပေပုရပိုက် စသည်တို့ကို ထုပ်ပိုး သိမ်းဆည်းလိုက်သည်။

တစ်ညနေတွင် အထုပ်ကြီးကို ပိုက် ၍ ညီဖြစ်သူ ဘိုးရင် နေထိုင်သော တံအိမ်လေးဘက် ကူးသွားခဲ့သည်။

တကယ်တော့ ဘိုးရင်သည် ညီအစ်ကို ခြောက်ဦးတွင် အိမ်ထောင် အစောဆုံးကျသူဖြစ်သည်။ သူ့ဇနီး မနှင်းမှာ သရက်ကုန်းရွာသူ မဟုတ် မြောင်းမြမြို့သူ ဖြစ်သည်။ မိဘများက ဆန်စက်တစ်လုံးနှင့် လယ်ဧက အတော်များများကို ပိုင်ဆိုင်ကြသော ကြေးရတတ်များ ဖြစ်သည်။

ဘိုးရင်တစ်ယောက် မြောင်းမြသို့ အလုပ်သွားလုပ်ရင်း လူငယ်ချင်း မေတ္တာမျှကြသည်။ မနှင်းမိဘများက သဘောမတူသဖြင့် ခိုးပြေးခဲ့ကြသည်။

မိဘများက ပစ်ထားသဖြင့် သျှောင် နောက်ဆံထုံးပါကာ သရက်ကုန်းတွင် လိုက်နေရရှာသည်။ မနှင်းကို ပြန်အပ် စဉ်ကလည်း မိဘနှစ်ပါးက သမီးကို ရိုက်နှက်ကြသေးသည်။

ဘိုးရင်ရှေ့တွင် ဖြစ်သော်လည်း ဘိုးရင် သည်းခံခဲ့သည်။ ထိုမျှမက ပစ်ခတ်ခါခါ ဟက်ဟက်စက်စက် ပြောလာ သောအခါ ဘိုးရင် ရင်နာလှသည်။

ဒါ ငါပိုင်တဲ့ ပညာရပ်ဆိုင်ရာ ပစ္စည်းတွေပဲ။ ငါ ဒီပညာတွေကို လေ့လာလိုက်စားခဲ့တာ နှစ်အတော်ကြာပြီဆိုတာ မင်းလဲ သိပါတယ်'

ဘိုးရင်က ခေါင်းညိတ်ပြီး အသံအမှတ်ပြုသည်။

'ခုတော့ ဒီပညာတွေကို ငါစွန့်ပို့ဆုံးဖြတ်လိုက်ပြီ။ ကောင်းရောင်းကောင်းဝယ်လုပ်စားပြီး တမလွန်အတွက်ပဲ ကြိုးစားတော့မယ်ကွာ' ဘိုးရင်က...

'နမြောစရာကြီး အစ်ကိုလတ်ရယ်' ဟု ဆိုရှာသည်။

'ဟတ်နိုင်ဘူးကွာ ဒီတစ်တန်နဲ့ သံသရာနဲ့လဲရမှာပဲ။ ဒီပညာတွေတတ်တော့လဲ အင်း... သိပြီ အကျိုးကြီးလှတယ် ယဟတ်ဘူးကွာ ဒုက္ခရောက်သူတွေကို ရံဖန်ရံခါဆိုသလို ကယ်တင်ပေးရမယ်ပဲ။

က... ဒီတော့ ထိုညီအထုပ်ထဲက ဟူညွှန်းတွေကို ဟောဟို ခြံထောင့်က ကုက္ကိုပင်အောက်မှာ အားလုံး ပီပိုပိုပေးပေတော့ဟုတ်ပြီလား။ ကံ ငါပြန်မယ်'

ကိုဘိုးသင်က ပြောပြောဆိုဆိုဖြင့် နေရာမှ ထလိုက်သည်။ ဘိုးရင်က ခြံဝထံ လိုက်ပို့သည်။ ပြီးမှ တံဆိပ်ပြန်လာကာ ကိုဘိုးသင်ထားခဲ့သော အထုပ်ကြီးကို မ.ကော ခြံထောင့်ကုက္ကိုပင်အောက်သို့ လှမ်းခဲ့သည်။

အဆင်သင့်ရှိသော ရေပေါ်စာများ သစ်တိုသစ်စများဖြင့် မီးမွှေးသည်။ အနီးရှိ သစ်ကိုင်းခြောက်များကို ပစ်ထည့်ပြီး မီးရှိုက်ကြိုလိုက်သည်။ မီးအရှိန်ရလာသောအခါမှ အထုပ်ကိုဖြေပြီး တစ်ခုချင်း မီးထဲသို့ ပစ်ထည့်လိုက်သည်။

အချိန်ကား ညနေစောင်း တောင်စွယ်တွင် နေကွယ်ချိန်၊ သို့သော် ဘာထုရာစာနေမင်း၏ အရှိန်အဝါကား

ကျန်နေဆဲ။ ထင်ထင်လင်းလင်း အလင်းရောင်ရှိဆဲ စာရွက်တွေ၊ အရိုးတွေ၊ အင်းတွေ၊ ဆေးတွေ၊ ပေပုရိုက်တွေ တစ်ခုပြီးတစ်ခု ပစ်ထည့်သမျှကို မီးက ဝါးမျှနေသည်။

တစ်ခါတစ်ရံ မီးခိုးကြီးများ အလုံးလိုက် မည်းမှောင်တက်လာတတ်သလို တစ်ခါတစ်ရံ နီနီဝါဝါပြာပြာ အရောင်မျိုးစုံတွေ ပြန့်ကျဲထွက်လာသည်။

တစ်ခါတစ်ရံ လူလိုလို ဘီလူးလိုလို နဂါးလိုလို ပုံသဏ္ဍာန်မျိုးစုံကိုလည်း မီးတောက်မီးလျှံတွေကြားမှာ မြင်ရသည်။

ကိုဘိုးသင် ထားခဲ့သော အထုပ်ကြီးထဲမှ ပစ္စည်းတွေ ကုန်သလောက်ရှိပြီ။ မီးအရှိန်ပင် ပြန်ကျစပြုပြီ။ အမှောင်လည်း လွှမ်းစပြုပြီ။ နောက်ဆုံး အနီရောင်ဖဲကြိုးဖြင့် အသေအချာ စည်းနှောင်ထားသော သားရေဖုံးဖြင့် စာအုပ်ထူထူတစ်အုပ်သာ ကျန်တော့သည်။

အဖုံးပေါ်တွင် ရွှေရောင်မင်များဖြင့် ရေးချယ်ထားသည်။ အားလုံးထက် ထူးခြားနေသည်ဟု စိတ်ထင်သဖြင့် ဘိုးရင်က မီးမရှို့ဘဲ ချန်ထားလိုက်သည်။

ထိုစာအုပ်အောက်တွင် ကြေး

ပုရိုက်ငယ်တစ်ခုကို တွေ့ရသည်။ နောက်ဆုံးလက်ကျန်ပစ္စည်း ဘိုးရင်က ထိုကြေးပုရိုက်ကို မီးဖိုထဲ ပစ်ထည့်လိုက်သည်။

သူပဲ လက်ချော်သွားလေသလား မသိ။ ကြေးပုရိုက်က မီးတောက်သွားပြာပုံထဲ ကျသွားသည်။ ဘိုးရင်က အနီးရှိ တုတ်တစ်ချောင်းဖြင့် ကော်ထည့်ကြည့်သည်။ ကော်၍မရ။

သုံးလေးကြိမ် ကြိုးစားကြည့်သော်လည်း မရသဖြင့် စိတ်မရည်တော့ဘဲ ဒီအတိုင်းပင် ထားလိုက်တော့သည်။ မှောင်လာပြီ။ ဘိုးရင် ထိုင်ရာကထဲ ခါးဆန့်လိုက်သည်။

အနီးရှိ ဖဲကြိုးအနီစည်းထားသော သားရေဖုံးဖြင့် စာအုပ်ကို ကောက်ယူလိုက်ပြီး တံဆိပ်သို့ လှမ်းခဲ့တော့သည်။

နောက်နေမနက် ခြံတွင်း၌ ဘိုးရင် အမှိုက်သိမ်း တံမြက်စည်း လှည်းရင်းညက မီးပုံရှိရာသို့ ရောက်သွားသည်။ ပြာများကို သိမ်းဆည်းလိုက်သောအခါ မနေ့က မီးပုံထဲ ထည့်မရခဲ့သော ကြေးပုရိုက်ငယ်ကို ပြာမှုန့်များအောက်တွင် တွေ့ရသည်။

ဘိုးရင်က ကောက်ယူလိုက်ပြီး ပုရိုက်ပေါ်မှ ပြာများကို လက်ဝါးဖြင့် ပွတ်လိုက်သည်။ ပြီးမှ ပခုံးပေါ်မှ တဘက်ဖြင့် သုတ်လိုက်သည်။ ကြေးပုရိုက်က သာမန်ထက် အရောင်လက်နေသည်ဟု ဘိုးရင်က ထင်မိသည်။

* * *

ဘိုးရင်တစ်ယောက် ညညဆို မအိမ်၊ မနှင်း အိပ်မောကျသွားပြီဆိုသည်နှင့် အိပ်ရာမှထ ဘုရားစင်ရှေ့တွင် မီးခွက်ထွန်းပြီး စာအုပ်ကို သဲကြိုးမဲကြိုး ဖတ်သည်။ ကြေးပုရိုက်ကို လေ့လာသည်။ လျှို့ဝှက်ချက်ကို ဖော်သည်။ နှစ်လဆို သောအချိန်တွေ ဘယ်လိုကုန်သွားမှန်း

မသိလိုက်။

ထို့နောက်ပိုင်း ဘိုးရင်တစ်ယောက် ညနေစောင်းပြီဆိုသည်နှင့် အိမ်မှ ပျောက်ပျောက်နေပြန်သည်။ အိမ်နီး ချင်းတို့က ဘိုးရင်ကို မတွေ့၍ မနှင်းကို မေးသောအခါ မနှင်းမဖြေတတ်။ မနှင်းက ဘိုးရင်ကို မေးသောအခါ လည်း ဘိုးရင်က အဖြေက ဝေ့လည် ကြောင်ပတ်။

ရက်အတန်ကြာသောအခါ ရွာသား အချို့က ညကြီးအချိန်မတော်တွင် ဘိုးရင်ကို ရွာထိပ် သင်္ချိုင်းကုန်း၌ တွေ့မိသလိုလို ပြောလာကြသည်။

ကာလသားအချို့ အခြားရွာသို့ အလည်သွားရာမှ မူးရှူးပြီး ညသန်း ခေါင်ကျော်ချိန် ရွာပြန်လာကြစဉ် သင်္ချိုင်းထဲ၌ ဘိုးရင်လိုလို တစ်စုံတစ်ဦး ကို မြင်မိသလိုလိုလည်း ပြောကြပြန် သေးသည်။

ဒီလိုနှင့် အချိန်တွေကုန်လာသည်။ တစ်ရက် ညရှစ်နာရီခန့်တွင် ဘိုးရင် အပြင်မှ အိမ်သို့ ပြန်ရောက်လာသည်။ ခရီးရောက်မဆိုက်မှပင် သူ့ဇနီး မနှင်း ကို ပြောသည်။

'မနှင်း မင်းအဖေ နေကောင်းပုံမရ ဘူး။ သွားပြန်ကြည့်လိုက်ဦး'

'အို...ကိုဘိုးရင်ကလဲ နိမိတ်မရှိနမာ မရှိ မနေ့တစ်နေ့ကပဲ မြောင်းမြက အသိတစ်ယောက်နဲ့ တွေ့လို့ အဖေတို့ အမေတို့ နေကောင်းကြတယ်လို့ ကြား ပြီးသားဟာ'

မနှင်းက ခပ်ပေါ့ပေါ့ပင် ပြောသည်။ ဘိုးရင်၏ မျက်နှာတွင် မထိတင်္ဂါဖြင့် အပြုံးတစ်စ ပေါ်လာသည်။ မနှင်း သတိမထားမိလိုက်။

ဘိုးရင်က မနှင်းကို တစ်စုံတစ်ရာ ခွန်းတုံ့မပြန်ဘဲ လက်ထဲမှ ကြက်ဥလေး ကို ဘုရားစင်ပေါ်ရှိ ပန်းကန်လုံးလေး

ထဲတွင် သွားထည့်ထားလိုက်သည်။ နောက်ရက်များတွင် ထိုကြက်ဥ လေးမှာ တဖြည်းဖြည်းချင်း အရောင် ပြောင်းလာသည်။ ပန်းရောင်ဖျော့ဖျော့ မှ ပန်းရောင်ရင့်ရင့် ယင်းမှ အညိုရောင် ဘက်သို့ ပြောင်းလာသည်။ တစ်ဖန် ညိုပုပ်ပုပ်ဖြစ်လာသည်။ အချိန်ကား တစ်ပတ်ခန့်ကြာခဲ့ပြီ။

ထိုညနေတွင် ဘိုးရင်က ထိုကြက်ဥ လေးကိုယူပြီး သင်္ချိုင်းကုန်းသို့ သွား သည်။ သင်္ချိုင်းမြေတွင် ထိုကြက်ဥလေး ကို ပေါက်ခွဲပစ်လိုက်တော့သည်။

နောက်တစ်ရက်တွင် လူတစ် ယောက် မနှင်းထံ ရောက်လာသည်။ မနှင်း အဖေ မနေ့ညက ဆုံးပြီဖြစ် ကြောင်း လာအကြောင်းကြားခြင်း ဖြစ် သည်။ မနှင်း အံ့ဩတကြီး ဖြစ်သွား သည်။ တက်မတတ် ချက်မတတ်ဖြစ် ပြီး မြောင်းမြမြို့သို့ လိုက်သွားရသည်။

ဖခင်ရက်လည်ပြီးမှာ ပြန်လာခဲ့ သည်။ မနှင်းစိတ်ထဲတွင်လည်း အလွန် အံ့ဩနေသည်။ ဘယ်နှယ် ဘယ်နှယ် အကောင်းပကတိကြီး ရှိနေရာမှ ကောက်ကာငင်ကာ ရောဂါရှာမရဘဲ တစ်ပတ်အတွင်း ကွယ်လွန်သွားခဲ့ သည်တဲ့လေ။

အချိန်အားဖြင့် တစ်လခန့် ထပ်မံ

ကြာသွားသည်။ တစ်ရက်တွင် ဘိုးရင် က မနှင်းကို ပြောသည်။

'ယှမ်း ယ်အာသ ယိ်နေကောင်းပုရော။ သွားကြည့်ရင် ကြည့်လိုက်'

မနှင်းမယုံ၊ သုံးရက်ကြာသောအခါ လူကြီးရောက်လာသည်။

မနှင်းအိမ်က လွှတ်လိုက်သူ မနှင်းအမေ အသံအသန် ဖြစ်နေကြောင်း လာပြော

ခြင်းပင်။ မနှင်းမနေသာတော့ မြောင်းမြ သို့ လိုက်သွားသည်။ တကယ်ပင် အမေ အိမ်ရာထဲလဲနေသည်။

အကောင်းပကတိကြီးမှ ရုတ် တရက် ဖြစ်သွားခြင်း။ ဆေးထိုးဆေး သောက်လုပ်သော်လည်း မထူးခြား။ သွေးရိုးသားရိုးမဟုတ်ဟု လူတွေက ပြောကြသည်။ တစ်ရက်ထက် တစ်ရက် ရောဂါပိုသည်လားလား။

မနှင်းရောက်ပြီး လေးရက်မြောက် ညတွင် မနှင်း အမေဆုံးသည်။ ရက် လည် ဆွမ်းသွတ်ပြီးနောက် မနှင်း တစ်ယောက် မျက်တွင်းဟောက်ပက် ဖြင့် ရွာပြန်ရောက်လာသည်။

ဘိုးရင်နှင့် မနှင်းတို့ ဇနီးမောင်နှံ ပိုနေမြဲ ကျားနေမြဲ ဖြစ်နေပြီး တစ်လခန့် အကြာတွင် တစ်ညနေတွင် အပြင်မှ ပြန်လာသော ဘိုးရင်က မနှင်းကို ပြောပြန်သည်။

'ယှမ်း ယ်အာသ ယိ်နေကောင်းပုရော။ သွားကြည့်လိုက်ဦး'

ဘိုးရင်က လက်ထဲမှ ကြက်ဥကို ဘုရားစင်ပေါ် သွားတင်ထားသည်။ ဒီတစ်ခါတော့ မနှင်း မနေ့ရဲတော့။ နောက်နေ့ မနက်တွင်ပင် မြောင်းမြမြို့ သို့ သုတ်ခြေတင်တော့သည်။

တကယ်ပင် သူ့အစ်ကိုကြီး အိမ်ရာ ထဲလဲနေသည်ကို တွေ့ရသည်။ ယောက်မက မနေ့က စဖြစ်တာဟု

ပြောသည်။ မနှင်း ရင်ထဲ တစ်မျိုး တစ်မည် ဖြစ်သွားသည်။ တစ်ပတ် အကြာတွင် အစ်ကိုကြီး ဆုံးပြန်သည်။

အဖေ၊ အမေ၊ အစ်ကိုကြီးတို့ ဆုံး သည်မှာ ရှေ့ဆင့်နောက်ဆင့် တစ်လ စီသာခြားသည်။ ဘိုးရင်ပြောပြီး တစ်ပတ်အကြာတွင် တစ်ယောက် ဆုံး သည်ကို မနှင်း သတိထားမိလာသည်။

ဘိုးရင်း ဘယ်လိုလုပ်သိနေသလဲ၊ ဘာတွေလုပ်နေသလဲ တကယ်ပင် ဘိုးရင် လက်ချက်ဖြစ်နေသလား။ မနှင်း ဘိုးရင်ကို ရင်ထဲက စိမ့်၍ပင် ကြောက်လာသည်။ ရွာက လူတွေ လည်း အံ့ဩမဆုံး။ အခြေအနေက ဒီတွင် ရပ်မနေ။

တစ်ညနေတွင် ဘိုးရင် အပြင်က ပြန်လာသည်။ ထုံးစံအတိုင်း သူ့ လက်ထဲတွင် ကြက်ဥတစ်လုံးကို ကိုင် လျက် မနှင်းကို ပြောသည်။

‘မနှင်း ယ်အစ်ကိုလတ်ကို သွားကြည့် လိုက်ဦး’ တဲ့။

မနှင်း မြောင်းမြသို့ ပြေးရပြန်သည်။ တစ်ပတ်ကြာတော့ အစ်ကိုလတ်ဆုံး

ပြန်သည်။

မနှင်း ဘိုးရင်ကို အကြောက်ကြီး ကြောက်လာသည်။ သူ့ဆွေမျိုးရင်းချာ တွေကို ဘိုးရင် “ပညာရှိနည်း”ဖြင့် အပြီးအတေးကြီးစွာ သတ်နေသည်ကို သိသလို မသိသလိုရှိသည်။

ဘိုးရင်နှင့် ဆက်မပေါင်းချင်ပြီ။ ကွာ ပေးပါလို့တော့ လေသံမျှပင် မဟာရဲ့။ လက်ဆုပ်လက်ကိုင်မှ မပြနိုင်ဘဲ၊ ခက် ပါဘိ။ အစ်ကိုလတ်ဆုံးပြီး နောက်ပိုင်း ဘိုးရင်က “ဟဲ့မနှင်း”ဟု တစ်ချက် ဟောက်လိုက်ရုံဖြင့် မနှင်းခမျာ သေးဖျန်းဖျန်းပါရချေသည်။

ဒီလိုနှင့် မနှင်း၏ မောင်နှင့် ညီမ အငယ်ဆုံးတို့ တစ်လစီသာခြားပြီး တမလွန်သို့ ကူးပြောင်းခဲ့ရချေပြီ။ မနှင်း ခမျာ တစ်သက်တာတွင် တစ်ကောင် ကြွက်တစ်မျက်နှာဖြင့် မျက်နှာငယ်စွာ ကြောက်ရွံ့စွာနေသွားရရှာသည်။

ဘိုးရင်ကတော့ သူ့အိမ်ခြံလေး အတွင်းမှ အခြားရွာသားတစ်ဦးပိုင် သော သီးနှံစုံစိုက်ပျိုးထားသည့် တစ် ကေခန့် ခြံကျယ်ကြီးတစ်ခုအတွင်းသို့ ပြောင်းရွှေ့နေထိုင်သည်။ ခြံထွက်

သီးနှံမှန်သမျှကို သူပိုင်ကဲ့သို့ သဘော ထားပြီး ရောင်းစားသည်။

ခြံနားသို့လည်း လူမပြောနှင့် ကျွဲနွားများပင် မကပ်ရဲ။ ခြံထဲဝင်ဖို့ ကတော့ ဝေလာဝေးပေါ့။ ခြံရှင်ခမျာ လည်း ဘာမျှပင်မပြောရဲရှာ။ မနှင်း၏ မိသားစုများနောက်သို့ သူမှ လိုက် မသွားရဲတာလေ။

ကံစာရှုသူရေ...တကယ့်ဖြစ်ရပ်မှန် တစ်ခုကို ဖတ်ကောင်းအောင် တန်ဆာ ဆင်ပြီး တင်ဆက်လိုက်တာပါ။ ယုံချင် ယုံ မယုံချင်နေပါ။ ဒီလို “ပညာ”တွေ တကယ့်ကို ရိုတယ်ဆိုတာတော့ အမှန်ပါပဲလို့။

(ဦးဘိုးရင် မည်သို့ နေထိုင်သွား ခဲ့သည်၊ မည်သို့ ကွယ်လွန်သွားခဲ့ သည်ကို ကျွန်ုပ်၏ ဖခင်အား မမေ မိခင်ခြင်းအတွက် ပရိသတ်ကြီးကို တောင်းပန်ပါ၏။)

ရွှင်လန်းချမ်းမြေ့ကြပါစေ။
မောင်အေးကြူ(ပီးပွားရေ)
၇

စာရှုသူ သူ့စောသီနှင့် ဝါသနာရှင်များသို့ . . .

အထက်ပါ ဆောင်းပါးကို စာပတ်ပရိသတ်များ ပတ်ရှုပြီး ဖြစ်ပါလိမ့်မည်။ ယခုအခါ ထိုအောက်လမ်း အထက်ပညာများ တတ်ကျွမ်းသူ အတတ်ပညာရှင်များနှင့်အတူ အတော်များများ ပျောက်ကွယ်သွားပြီဟု ယူဆရပါသည်။ တွေးကြောက်ပြီး ဥပေါဒန်ကြောင့် ဥပဒ်မရောက်စေလိုပါ။

ဘုရား တရား ရတနာသုံးပါးနှင့် ဝိပဿနာတရားတို့၏စွမ်းအားသည် ထိုအောက်လမ်းပညာများ၏ စက်ကို မြတ်ထောက်နိုင်စွမ်းရှိပါသည်။

သို့ပါ၍ စာပတ်ပညာများအနေဖြင့် ရတနာသုံးပါးကို မနေ့လေ့တွဲ ဝိပဿနာတရား ပွားများ အားထုတ်ကြပါရန် တိုက်တွန်းအပ်ပါသည်။

လောစာစွာဖြင့်...

ဦးကျော်မိုးသိန်း
စာတည်းချုပ်
နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

လွယ်ကူစရာ

ပိဋကတ်

သရက်သီးမှည့်ရော်ရည်

နေပေါင်းများစွာ ပြေးရင်းလွှားရင်း ဒုက္ခရောက်လာသူများ ဆရာတော်၏ ဆွမ်းကျွန်များက ဆာလောင်မွတ်သိပ်စွာဖြင့် ပိုင်းအုံနှိုက်စားကြသော်လည်း ဆွမ်းမကုန်ပေ။ ထိုသပိတ်သည် ယခုအခါ ဘုရားမှာ ဌာပနာလိုက်ပြီ ဖြစ်သောကြောင့် မရှိတော့ပေ။

ဆရာတော်၏ ဇွဲကပင်တောင် ဖြစ်ရပ်ကလည်း စိတ်ဝင်စားဖွယ်ကောင်းလှ၏။ ဆရာတော်သည် နေ့လယ်(၁)နာရီခန့်တွင် ဇွဲကပင်တောင်ပေါ်သို့ ဘုရားဖူးတက်လာပါသည်။

၁၀၁၄

ဆရာတော်ကြီးများနှင့် ပတ်သတ်သည့် အကြောင်းအရာများကို လူတွေက ပြောဆိုလာလျှင် ချဉ်းချိန်၍ ယုံရ၏။

လူတွေဆိုတာ သဒ္ဓါလွန်တတ်သလို ချဲ့တတ် ကားတတ်သောကြောင့် ဖြစ်သည်။ ရဟန်းတော်ချင်းချင်း ပြောဆိုလာလျှင်တော့ ဂရုစိုက်၍ နားထောင်ရတော့သည်။

မြိုင်ကြီးငှာဆရာတော် ဆိုသည်မှာ အထူးထင်ရှား လူသိများပါသည်။ ပြည်တော်ဝင်ပုဂ္ဂိုလ်များကို သာသနာပြုနေသောကြောင့်လည်း ပို၍ ထင်ရှားပါသည်။

အထူးရေးသားတင်ပြစရာ မလိုသော်တော့သော်လည်း ဆရာတော်၏

ငယ်သူငယ်ချင်းဖြစ်သော ဆရာတော် ဦးဝရညာထ(မဟာကမ္မဋ္ဌာနာစရိယ၊ မင်းရပ်ချောင်း)ပဋိပတ္တိသာသနာ့သီရိသာဆရာတော် ရေးသားသည့်စာအုပ် ဖတ်ရသောအခါ စိတ်ဝင်စားစရာကောင်းသည့် အကြောင်းအရာအချို့ကို ပြန်လည် တင်ပြလိုပါသည်။

ဆရာတော်သည် တိုင်းရင်းသားတစ်ဦး ဖြစ်သောကြောင့် ရိုးသားသည်။ ဇွဲ လုံ့လ ကြီးမားသည်။ ဆရာတော်ပိုင်သော သပိတ်သည် အထူး စိတ်ဝင်စားစရာ ကောင်းသည်။ ထိုသပိတ်ဖြင့် ဆရာတော် ခံယူလာသော ဆွမ်းများကို မဆေးမကြောချင်း လူပေါင်းများစွာ စားနိုင်သည်ဟု သိရပါသည်။

ရာသီဥတုက အလွန်ပူသောကြောင့် ဆရာတော်သည် ရေဆာလာပါသည်။ နတ်ရေကန်ရောက်မှ သောက်တော့မည်ဟု စိတ်ပိုင်းဖြတ်ကာ ဆက်၍ တက်ခဲ့သည်။

နတ်ရေကန်ရောက်တော့ နတ်ရေကန်ထဲမှာ မစင်သုံးတုံးက ဆီးကြိုနေ၏။ ထိုချေးသုံးတုံးသည် လက်သီးဆုပ်ခန့်ရှိ၏။ နေကပူ ရင်ကပူ မသောက်ရမနေနိုင်တော့သောအခါ ပါလာသော သပိတ်ဖုံးဖြင့် ချေးတုံးကို ရစ်ပတ်၍ ရေခပ်သော်လည်း ချေးတုံး တစ်တုံးတုံးက ပါ၊ ပါနေ၏။

မထူးတော့ပြီဖြစ်၍ ထိုစင်တုံးကိုပင် လက်ဖြင့် နယ်ချေ၍ ထိုရေကိုပင် သောက်ချလိုက်တော့သည်။ ထူးဆန်းစွာ မောပန်းမှုတွေ လုံးဝ ကင်းစင်သွား

တော့သည်။

တောင်ပေါ်ရောက်တော့ ကျောင်းထိုင်ဘုန်းကြီးကို အဖြစ်အပျက်လျှောက်ထားရ၏။ ထိုအခါမှ တောင်ပေါ်ကျောင်းဘုန်းကြီး နှစ်ပေါင်းများစွာရှာဖွေနေသည့် ဝိဇ္ဇာဆေး ဖြစ်နေတော့သည်။

တောင်ပေါ်ကျောင်းဘုန်းကြီး အပြေးဆင်း၍ ရှာဖွေသော်လည်း လက်ကျန်ချေးတုံးများ မတွေ့ရတော့ပေ။

ပဲခူးရွှေမောစော ဘုရားပေါ်က အဖြစ်အပျက်ကလည်း စိတ်ဝင်စားဖွယ် ကောင်းလှပါသည်။ စေတီ၏ ရာဟုထောင့်တွင် နန္ဒာရောဂါသည်ကြီးတစ်ဦး ထိုင်နေ၏။ ဆရာတော်ရှေ့မှာပင် သရက်သီးမှည့်တစ်လုံးကို ရေသန့်ဘူးလေးဖြင့် နယ်ချေ၍ အဖျော်ရည်လုပ် ဆက်ကပ်ပါသည်။

အနီးအနားက ခွက်တစ်လုံးဖြင့် ဆက်ကပ်ရာ ထိုခွက်ထဲမှာ လက်ပြတ်တစ်ချောင်းက ပေါ်လော မျောနေ၏။

ဆရာတော်သည် ထိုလက်ပြတ်ကို ဘေးဖယ်၍ မြိန်ရှက်စွာ ဘုဉ်းပေးပြလိုက်သောအခါ အလှူရှင်သည် ကျေနပ်စွာ သာဝခေါ်၍ နေရာမှ ပျောက်ကွယ်သွားတော့သည်။

ဆရာတော်သည် ရေခွမ်းဖြင့် (၄၅) ရက်ကြာ နေခဲ့ဖူးသည်။ ရေခွမ်းအဓိဋ္ဌာန် အောင်မြင်သည့်နေရာမှာ **ကရင်ပြည်နယ် မီးဖိုင်းတောင်**ပေါ်မှာ ဖြစ်သည်။ ဆရာတော်သည် တိစိဝရိက်၊ ပိဏ္ဍပတ်၊ ပိတ္တပိုဏ်၊ ဧကသနိက်၊ သုသာန်၊ နေသစ္စ၊ အတ္တကာသိက စသော အဓိဋ္ဌာန်များကိုလည်း အခက်အခဲမရှိ အောင်မြင်တော်မူသည်။

ဆရာတော်သည် စေတီအဆူပေါင်း (၁၀၀)ကျော် တည်ခဲ့သည်။ သိမ်အလုံး ၂၅၆ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ပေါင်း(၁၀၀)ကျော် သမုတ်ခဲ့သည်။ ကျောင်းဆောင်ပေါင်း (၁၀၀)ကျော် ဆောက်ခဲ့သည်။ ပရိယတ္တိစာသင်တိုက်ကြီးများကိုလည်း ပစ္စည်းလေးပါး ထောက်ပံ့ခဲ့သည်။

ပြည်တော်ဝင် ဗုဒ္ဓဘာသာကရင်အမျိုးသား (၂၀၀၀၀)ကျော်တို့၏ စား၊ဝတ်၊နေ၊ရေး၊ ပညာရေး၊ ကျန်းမာရေးများကို တာဝန်ယူ စောင့်ရှောက်ပေးခဲ့သည်။

ဆရာတော်ကြီး၏ အထူးစွမ်းဆောင်ချက်မှာ ပိဋကတ်သုံးပုံကို ကရင်တိုင်းရင်းသားဘာသာသို့ ပြန်ဆိုစေခဲ့သည်။ ဆရာတော် ကာလအားဖြင့် (၁)လ၊ (၆)လ၊ (၁)နှစ်၊ (၃)နှစ် အဓိဋ္ဌာန်များကို ကျင့်ခဲ့သည်။

သစ်သီးမပါ၊ ဆားမပါ၊ မြို့၊ သကြားမပါသော ဆန်ပြုတ်သက်သက်ဖြင့် ခေါင်းပါးစွာ ကျင့်ခဲ့သည်။

ဆရာတော်ကြီးသည် တောထဲမှာ ဖြစ်ဖြစ်၊ မြို့ပေါ်ရောက်ရောက် (၁)နေ့ (၃)ကြိမ် ဘုရားဝတ်တက်၍ ဘုရားတစ်ခါဝတ်တက်လျှင် အနည်းဆုံး (၁)နာရီခန့်ကြာသည်။

ဆရာတော်ကို အစပိုင်းက နည်းမျိုးစုံဖြင့် လုပ်ကြံသတ်ဖြတ်တာ ခံခဲ့ရဖူးပါသည်။ လုပ်ကြံသူတွေ ငိုယိုတောင်းပန်ဝန်ချ၍ အပြစ်ကို ခိုလှုံလာကြပါသည်။

လုပ်ကြံမှုကို ကြိုတင်၍ သိနေတတ်၏။ သေနတ်နှင့် ပစ်သောအခါ ကျည်မထွက်ပေ။ ဆရာတော်၏ မေတ္တာ စေတနာ သစ္စာ အဓိဋ္ဌာန် အနစ်နာခံမှုတို့၏ အကျိုးပင် ဖြစ်တော့သည်။

လွယ်ကောင်းအောင်

လိပ်ခေါင်း

အတွက် ဆေးမခက်

လိပ်ခေါင်းရောဂါ ဖြစ်နေသူများ အတွက် မြန်မာဆေးကောင်းတစ်လက်မှာ ရှားစောင်းလက်ပပ် အခွံကိုခွာပြီး ရှားစောင်းလက်လပ်အနှစ်ကို လိပ်ခေါင်းထွက်နေသော စအိုကို ပိတ်ထိုင်လိုက်ပါ။

တစ်နေ့လျှင်(၃)ကြိမ်ခန့် ထိုင်ပါ။ တစ်ခါထိုင်လျှင် နာရီဝက် (၁)နာရီခန့် ထိုင်ပေးပါ။ တစ်ပတ်အတွင်း သိသိသာသာ သက်သာပျောက်ကင်းပါသည်။

ကိုယ်တွေ့ ဖြစ်ရပ်ဖြစ်ပြီး ကျွန်မနှင့် နီးစပ်ရာ လိပ်ခေါင်းရောဂါ ရှိသူများကို ယင်းဆေးနည်းပေးခဲ့ရာ ပျောက်ကင်းသူ (၃၀)ဦးခန့် ရှိပါသည်။

ထို့ကြောင့် လိပ်ခေါင်းရောဂါ ခံစားနေရသော ရောဂါဝေဒနာရှင်များ အတွက် ဆေးကောင်းတစ်လက် ဒါနပြုလိုက်ပါသည်။

ဤဆေးနည်းအား ပြောပြသော ကွယ်လွန်သွားပြီဖြစ်သော ဝ, သုံးလုံး ဆေးဆရာ ဦးဘကြည်အား ဂါရဝဖြုလျက်...

အေးအေးမြင့်(မုံရွာ)

စိုးမိုးမိုး

ဟာဟာ သနားလို့ကျော်
(ရွှေပန်းချီ)

ပေတ မောင်စိန်နှင့်

ယခင်ပုဂံ အဆက်

ထိုစကားကြောင့် မခင်စန်း အလိမ်
ပေါ်မှာစိုးသောကြောင့် ဖျာဖျာသလဲ...
'ဟိုလေ...သရဲကပ်တာ မဟုတ်ပါ
ဘူးတော်၊ ကိုကျော်ထူးယောင်တာ
ဘာမှ မဟုတ်ပါဘူး'
'အေး...ဘာမှမဟုတ်ရင်လဲ ပြီးတာ
ပေါ့။ နောက်မှ ပြဿနာပေါ်လာရင်
မကောင်းဘူး။ ကဲ... ငါသွားမယ်'
ကိုကျော်ထူးမှ...
'ကိုကြီးကံချိတ် ရေခွေးကြမ်းလေး
သောက်ပါဦး'

သမ္မိတ သံသယ (၂)

'မသောက်တော့ဘူးကွာ၊ မင်းလဲ
ဆိုက်ကားနင်းထွက်ရဦးမှာ၊ ကဲ... သွား
မယ်'
'ဟုတ်ကဲ့'
'အင်း...ဒင်းတို့ တစ်နေ့နေ့ အဖြေ
သိရအောင် ငါစောင့်ကြည့်မယ်'
ဟု စိတ်ထဲပြောရင်း သူ့အိမ်ထဲ
ဝင်သွားသည်။
ကိုကျော်ထူးလည်း မိန်းမကို ဆိုက်
ကားနှင့်တင်ရင်း ဈေးကြီးဘက်သို့ ည

က ကိုမောင်စိန်ပစ်ပေးသော ငွေကြေး
ဖြင့် ဆန်၊ ဆီ၊ ဝရုတ်၊ ကြက်သွန်နှင့်
ဟင်းစားထွက်ဝယ်ကြသည်။
ဆိုက်ကားရောက်လျှင် ဘဝတူ
ဆိုက်ကားဆရာများ တွေ့လျှင်...
'ဗျို...ကိုချစ်တင်၊ ဒီမနက် ဈေးဦး
ပေါက်ပြီလား'
'ပေါက်ပါပြီကွာ၊ မနေ့ကလဲ မင်း
သာ သိပ်မဆွဲရတာ တို့ဆိုက်ကားအဖွဲ့
တစ်ဖွဲ့လုံး ခရီးသည်နဲ့ ကုန် အကုန်ဆွဲ

နက္ခတ္တရောင်မြည်မဂ္ဂဇင်း ၂၅၇

ရတယ်။ တစ်ယောက်ကို အနည်းလေး (၁၅)ကျပ်လောက်ကြတယ်။

အဲ...ညနေ အိမ်ပြန်ရောက်လို့သား မယားကို ရထားတဲ့ ငွေ(၁၅)ကျပ် ထုတ်ပေးတော့ ငွေတစ်ဆယ်ပဲရှိတယ်။ အဲဒါ ငါတင်လားဆိုတော့ မဟုတ်ဘူး။ ကျန်တဲ့ ဂိတ်ဝင်ဆိုက်ကားသမားတိုင်း (၅)ကျပ်၊ (၁၀)ကျပ်၊ (၃)ကျပ်ပါနဲ့ကွာ ဘာဖြစ်မှန်းကို မသိလိုက်ရဘူးကွာ ထူးဆန်းနေတယ်။

အခုလဲ ရထားတဲ့ ဈေးဦးပေါက်ငွေ ကလေးကို ပုဆိုးအောက်က ဘောင်း ဘီအိတ်ထဲ ကျစ်ထားရတယ်။ မနေ့ ကလို ဖြစ်မှာစိုးလို့ကွ'

ဟု အံ့ဩဖွယ်ပြောလိုက်သံကြောင့် မခင်စန်းတစ်ယောက်...

'အင်း... ဒါဆို ကိုမောင်စိန်လက် ချက် ဖြစ်ရမယ်'

ဟု တထစ်ချတွက်လိုက်တော့ သည်။

'ဪ...ကိုမောင်စိန်၊ ကိုမောင်စိန် သေပြီးတာတောင် ကျွန်မကို ရှာကျွေး နေတာလားရှင်ရယ်'

ဟု စိတ်ထဲပြောရင်း ဖြူထဲ ကုန်စိမ်း တန်းမှ လိုအပ်သော ပစ္စည်းလေးများ ဝယ်ခြင်းလာခဲ့ပါသည်။

ထိုတစ်နေ့လုံး ကိုကျော်ထူး ဆိုက် ကားနင်း မထွက်တော့ဘဲ အိမ်မှာ နားနေလိုက်သည်။ နေဝင်ပြီး မှောင်ရီ ပျိုးစအချိန်သို့ တရွေ့ရွေ့ ရောက်လာ ခဲ့ပြန်ပြီ။ ကိုကျော်ထူးတစ်ယောက် အခုမှ မခင်စန်းနှင့် ညအိပ်ရမှာ အလွန်ကြောက်လာသည်။

မကြာမီ ရွာထိပ် ကင်းတဲမှ...

'ဒေါင်...ဒေါင်...ဒေါင်'

'ဟော... ညကိုးနာရီ သံချောင်း တောင်ခေါက်ပြီ မိန်းမရေ... ဘုရား လေးဘာလေး ဝတ်ပြုအိပ်နော်'

ကိုကျော်ထူး ပြောစကားကြောင့် မခင်စန်း အလိုမကျသောမျက်နှာ နှင့်...

'တော့ ကိုကျော်ထူး ရှင်ကကော မအိပ်သေးဘူးလား'

'ငါမအိပ်ချင်သေးဘူး။ အခုည ကြောင်တောင်တောင် ဖြစ်နေတယ်။ ငါအိပ်ချင်တော့မှ အိပ်မယ်'

ဟု ပြောဆိုရင်း အနားရှိ ဖက် ဆေးလိပ်ကြီးကို မီးတို့ပြီး ဖွာရှိုက်နေ ပါသည်။

ခဏအကြာမှာ ဆေးပေါ့လိပ်ကြီးကို ဆေးလိပ်ခွက်ထဲ ထည့်ပြီး ဂနာမငြိမ် စွာဖြင့် ဘုရားစင်ရှေ့သွားပြီး ဘုရား ဝတ်တက်မှုပြုပါသည်။ ပရိတ်တရား များကို မိမိရသလောက် ရွတ်ဖတ်နေ ပါသည်။

ထိုကဲ့သို့ ရွတ်ဆိုပြီး အမျှဝေပါ သည်။ ပြီးလျှင် ဘုရားမီးငြိမ်း၍ အိပ် ခန်းတွင်းဝင်၍ တောင်မြောက်စဉ်းစား တွေးတောရင်း အိပ်ပျော်သွားခဲ့သည်။

'အောက်အိအီးအွက်'

ဟု ဆိုသော ကြက်ဖကြီးတစ် ကောင်၏ စွဲစွဲငင်ငင် တွန်သံကြားပြီး ရွာထိပ် သူကြီးဦးဩဘာ၏ အိမ်ရှေ့ ကင်းတဲမှ နှစ်နာရီ သံချောင်းခေါက် သံနှင့်အတူ ကိုကျော်ထူးတို့ အိမ်ရှေ့ တာလမ်းပေါ် လေချွန်သံနှင့်အတူ မကြာမီ...

'အမလေး... လုပ်ပါဦး ခင်စန်းရဲ့ ငါ့ခြေထောက်နှစ်ချောင်း ဆွဲမထား တယ်ဟ'

'မှန်းစမ်းတော် ဟာ ဟုတ်ပ'

မခင်စန်းလည်း နှစ်တောင့်ထိုးဓာတ် မီးလေးနှင့် ထိုးရင်း ကပျာကယာ ထပြီး...

'ကိုမောင်စိန်ရယ်...ရှင်နောက်တာ ကြီးက လူကြားလို့ မတော်ပါဘူးရှင်။

အခုပြန်ချပေးစမ်းပါ။ ရှင် ငရဲကြီးမခံ ချင်စမ်းပါနဲ့တော်'

'ဗုန်း...ဖြောင်း'

'အမယ်လေးဗျ... ဒီတစ်ခါ ပိုနာလှ ချည့်ရဲ့ အဟင်း...ဟင်း...ဟင်း'

ကြမ်းပြင်ပေါ်သို့ ပစ်ချလိုက်သံနှင့် အတူ ကြမ်းနှစ်ချောင်းပါ ကျိုးသွားပါ တော့သည်။ ခဏအကြာ လေချွန်သံ ကြားလိုက်ရပြီး တာရိုးကြီးပေါ်မှာတင် လေချွန်သံပျောက်သွားပြီး ကြက်သီး ထဖွယ် အူ...အူး...အူ...အုနှင့် ခွေး အူသံတွေပါ ဆက်တိုက်ကြားလိုက်ရ ပါသည်။

ကြမ်းပြင်ပေါ်သို့ ပစ်ချလိုက်သော အရှိန်ကြောင့် ကိုကျော်ထူး၏ ခူးခေါင်း နှစ်ဖက်မှ ပွန်းပဲ့ အရေပြားလန်သွား သည်ကို မခင်စန်းတစ်ယောက် ရေနံ ဆီမီးခွက်အောက်မှာ တောအရက်နှင့် တရုတ်ဆေးပင် ရောစိမ်ထားသော ပုလင်းထဲမှ ဆေးရည်ဖြင့် လူးပေးနေပါ သည်။

ကိုကျော်ထူးလည်း မယားဖြစ်သူ မခင်စန်းကို ကြည့်ရင်း...

'မိန်းမရယ်... ဆရာစိန်သရဲက တကယ်ကြမ်းတမ်းတယ် တို့ ဘယ်လို လုပ်ကြမလဲ။

နောက်နေ့ညလဲ ဒီပုံစံဆို ငါ ခက်ရ ချည့်ရဲ့ ငါ မိအေးနှစ်ခါပဲ အနာခံမယ်။ သုံးခါ အနာမခံချင်တော့ဘူး။ ဂိုဏ်း ဆရာတွေခေါ်ပြီး နှင်ထုတ်မလား' ထိုစကားကြောင့်...

'အို...ကိုကျော်ထူးကလဲ ရှင် အဲဒီ အဆင့်အထိ မလိုသေးပါဘူး။ ကျွန်မ ရှိပါတယ်။ ကျွန်မပြောပါမယ် ကျွန်မတို့ အတွက် ပိုက်ဆံဆိုလဲ သူရှာပေးတယ်။ ဟင်းစားဆိုလဲ ကြက်သေကောင်တွေ သူ ပစ်ပေးတယ်။ ရှင်တောင် အလုပ် နားနေလို့ ရတယ်။ အဲဒါ ရှင် သည်း

ညည်းခံစမ်းပါဦးတော်’

‘အေးလေ... ဒါဆိုလဲ တို့ တစ်ခုခု ဆုံးဖြတ်ရမှာပေါ့’

တစ်ဖက်အိမ်ခေါင်းရင်းမှ ကြက်အိပ်ကြက်နိုးနှင့် စောင့်ကြည့်နေသော ကိုကံချိုတို့။ ဒေါ်စန်းစန်းတို့မှ...

‘ကိုချိုတံ ရှင်လဲ ကြားတယ်၊ ကျုပ်လဲ ကြားတယ်နော်။ အဲဒါ မနက်မိုးလင်းရင် ကျော်ထူးအိမ်သွားပြီး ဂိုဏ်းဆရာနဲ့ ရှင်းလင်းဖို့ပြောမယ်’

‘နေစမ်းပါဦး အစန်းရယ် မလောပါနဲ့ဦး... နောက်ရက် ဘာဖြစ်မယ်ဆိုတာလေး နှစ်ရက်၊ သုံးရက် စောင့်ကြည့်ချင်သေးတယ်ဟာ။’

ဒီကိစ္စက တကယ် ထူးဆန်းလွန်းတယ်။ သရဲမောင်စိမ့်ဟာ သာမန်သရဲတော့ မဖြစ်နိုင်ဘူး။ ပေတလောကထဲမှာ အဆင့်မြင့် သဘက်ထက်ကြီးတဲ့ သူယောင်ကြီးဖြစ်နေလားမှ မသိတာ’

‘အမလေးတော် ကြက်သီးထလိုက်တာ ရှင်ပြောမှ ပိုကြောက်စရာကောင်းနေတယ်နော်။ ကဲ...ကဲ ပြန်အိပ်မယ်မိုးမလင်းသေးဘူး’

‘အေး’

ဟု ပြောဆိုရင်း မီးမှုတ်အိပ်လိုက်ကြတော့သည်။ တစ်ဖက် ကိုကျော်ထူးအိမ်မှလည်း...

‘ကဲ... ကိုကျော်ထူး ရှင်လဲ အိပ်တော့’

‘ငါ မအိပ်ချင်တော့ဘူး မိန်းမရယ် ဒူးခေါင်းကလဲ ကိုက်တော့ နင်သာအိပ်တော့’

ဟု ပြောရင်း ခေါင်းရင်းတိုင်တွင် ဆွဲထားသော ဖက်ဆေးလိပ်ကြီး တစ်လိပ်ဖြုတ်ပြီး မီးညှိသောက်ရင်း မိုးအလင်းကိုစောင့်ရင်း ဆေးလိပ်မီးခိုးများကို ဖွာထုတ်နေပါသည်။

သို့နှင့် ကင်းတဲမှ (၅)နာရီသံချောင်း

ခေါက်၍ မိုးလင်းပိုင်းကို ရောက်လာခဲ့ပါသည်။ ကိုကျော်ထူးလည်း မယားဖြစ်သူ မခင်စန်းကို နှိုး၍ ရေခွေးကျိုခိုင်းပြီး မိုင်တာဈေးထဲ အနာလူးဆေးကောင်းကောင်း သွားဝယ်ခိုင်းလိုက်ပါသည်။

မခင်စန်းတစ်ယောက် အခြား ဆိုက်ကားနှင့် ဈေးဝယ်ထွက်သွားသည်ကို အိမ်ခေါင်းရင်းမှ ဦးကံချိုတံ သိလျှင်ပဲ ကပျာကယား ကိုကျော်ထူးတို့ အိမ်ဘက်ကို ကူးလာခဲ့ပါသည်။

‘ကိုကြီးကံချိုတံ လာလေ ရေခွေးသောက်ပါဦး’

‘ဪ...အေးအေး ရေခွေးသောက်တာကနောက် မင်းတို့ ညနှစ်နာရီလောက်က ဘာဖြစ်နေကြတာလဲ’

‘ဪ ကိုကြီးသံချိုတံ ကြားတယ်ပေါ့’

‘အကုန်ကြားတယ် ငါအိပ်မရလို့ မင်းတို့အိမ်ဘက် နားစွင့်နေတာ နောက်ဆုံး လေချွန်သံကြားပြီး ခွေးအူသံတွေ ညံ့သွားတာကအစ သိတယ်။ အဲဒါ ဘာဖြစ်ပြန်တာတုံး။ ငါ့ကို ပြောပြပါလား ကူညီရတာပေါ့’

ဟု သွေးတိုးစမ်းရင်း ကိုကျော်ထူးအား မေးလိုက်သည်။ ကိုကံချိုတံပြောစကားကြောင့် ‘အင်း... ငါ ဦးကံချိုတံ

ကို အကုန်ပြောပြမှ ပြစ်တော့မယ်’ ဟု စိတ်တုံးတုံးချရင်း...

‘ဪ... မခင်စန်းလဲ မဆိုတုန်းကိုကြီးကံချိုတံကိုပဲ ပြောရတော့မယ်။ အဲဒါ ဘယ်သူမှ လျှောက်မပြောပါနဲ့’

‘အေးပါကွာ... ပြောသာပြောပါ။ ငါနားထောင်ချင်လှပြီ’

ကိုကျော်ထူးတစ်ယောက် တပ်မတော်ထဲဝင်တာကအစ နောက်ဆုံး ရှေ့တန်းစခန်းမှာ ဗိုလ်ကြီးရဲညွန့်ဦးစီးသည့်အဖွဲ့နှင့် ဆရာကြီးသန်းမောင်၊ ဆရာမောင်စိမ့်တို့နှင့်အတူ ရောင်စုံသူနာပြုများနှင့် သူသေကုယ်သေ တိုက်ပွဲဖြစ်ရင်းကစ၍ မခင်စန်းနှင့်ယူပြီး ယခုဖြစ်ပျက်အချိန်အထိ ဦးကံချိုတံအား ပြောပြလိုက်ရာ အံ့ဩသော အမူအရာနှင့်...

‘ဟာကွာ ထူးဆန်းလိုက်တာကွာ၊ ဒါဆို တပ်ကြပ်မောင်စိမ့် သူယောင်ကြီးဖြစ်ပြီး မကျွတ်မလွတ်ဘဲ သူ့မိန်းမ မခင်စန်းကို စွဲလမ်းပြီး လိုက်နှောင့်ယှက်နေတာပေါ့။’

မင်းတို့လင်မယားကြားထဲ သူကဝင်လာတော့ မင်းမလဲ ဒုက္ခက မသေးလှဘူးကွာ။ အဲဒီတော့ မောင်စိမ့်သူငယ်ချင်း မင်းတို့ဆရာ တပ်ကြပ်ကြီး ဆရာသန်းမောင်ကို ငါ အကြောင်းကြားပေးမယ်။

ဒါ သူ့ကိစ္စ သူ့သာ အပ်လိုက်၊ သူက ရှမ်းဆရာကြီးဆီမှာ အထက်လမ်းလား။ အောက်လမ်းလား မသိဘူး ပညာဂိုဏ်းတက်ထားတယ်။ သူနဲ့ ရှင်းပစ်ပေါ့’

ထိုပြောစကားကြောင့် ညှိုးငယ်စိတ်ဝင်နေသော ကိုကျော်ထူးမျက်နှာချက်ချင်း ဝင်းလက်သွားပြီး...

‘ဒါ... ဒါဆို အမြန်အကြောင်းကြားပေးပါ။ ကိုကြီးကံချိုတံ ကျေးဇူးမမေ့ပဲ

ဘူး’
‘အေး... ဒီတစ်ရက်၊ နှစ်ရက်အတွင်း
ငါသွားတွေ့မယ်’

‘ဟုတ်ကဲ့ပါ’
‘ကဲ... စကားကောင်းနေတာနဲ့
တော်ကြာ မင်းမိန်းမ မခင်စန်းပြန်လာ
လို့ ငါလာတာ မသင်္ကာဖြစ်နေဦးမယ်
သွားတော့မယ်’

ဟု ပြောပြောဆိုဆို ကိုကျော်ထူး
အိမ်ပေါ်မှ ဆင်းသွားလေတော့သည်။
မကြာမီ မခင်စန်း ပြန်ရောက်လာ
သည်။

‘ဘယ့်နယ်လဲ မိန်းမ၊ နင်ဈေးဝယ်
သွားရတာ ပင်ပန်းနေလား’

‘ရပါတယ်တော်... ဟောဒီမှာ
တော့ဒူးခေါင်းလိမ်းဖို့ တေဇာဘမ်း’
‘ဟင်းစားဘာရလဲ’

‘အင်း... ဟင်းစားမဝယ်တော့ဘူး။
ကျွန်မ အခုနေ့ကစပြီး ရှင့်ကို နေ့တိုင်း
ကြက်သားဟင်းချက်ကျွေးမယ်။ ကျွန်မ
လဲ စားမယ်။ အဲ... ကိုမောင်စိမ့်လဲ
အရက်တစ်ပိုင်းနဲ့ ကြက်သားဟင်း
တစ်ပွဲကျွေးမယ်။ ကိုမောင်စိမ့်ရေ...
အခုကစ နေ့တိုင်း ကြက်တစ်ကောင်
ပို့ပေးပါရင်’

‘ဟဲ့... ဟဲ့ ခင်စန်း မိန်းမရယ် နင့်ဟာ
ကြောက်စရာကြီး ကိုယ်လုပ်အားနဲ့
ကိုယ် ချက်စားရတာ ဂုဏ်းလိမ့်မယ်’

‘ဪ... တော်ကလဲ ဒီလို အခွင့်
အရေးမျိုး ရခဲတယ်။ ကဲ... ကဲ ဒါဆိုလဲ
နင့်သဘော၊ နောက်မှ ဒီထက် ကြမ်း
လာမယ်ဆို ငါ ဆရာခေါ်ပြီး နှင်မှာနော်’

‘အိုတော်... အခုဟာက ကြမ်းတာ
မဟုတ်ဘူး။ ကျွန်မတို့ကို မ၊ နေတာ
တော်ဘာသိလဲ ငွေလိုလဲ ပြောလိုက်
တာနဲ့ ရတယ်။ ဟင်းစားဆိုလဲ ကြက်
တစ်ကောင် နေ့တိုင်းရှာပေးနေတာပဲ။
ဒီလောက်ကောင်းတဲ့သူကို ကျုပ် မနှင့်

နိုင်သေးပါဘူးတော်’
မယားလုပ်သူ ပြောစကား
ကြောင့်...

‘အေးပါ နင့်သဘောပဲ တစ်နေ့
ပြဿနာပေါ်လာရင်တော့ နင့်တာဝန်
ပဲ’

ဟု ပြောရင်း ဆေးပေါ့လိပ်ကြီး
မီးညှိ ဖွာရှိုက်နေပါတော့သည်။

နောက်နေ့စ၍ နှစ်ရက်၊ သုံးရက်၊
ဟင်းစားအဖြစ် လည်လိမ်ချိုးထား
သော ကြက်မတန်းတစ်ကောင် ကြက်
များ အိပ်တန်းတက်ချိန်မှာ ကိုကျော်ထူး
မခင်စန်းတို့ အိမ်ထဲသို့ ညစဉ် ပစ်ပေး
နေသည်။

ထိုစဉ် ရွာထဲမှ ကြက်များ ဆက်
တိုက်လိုလို ပျောက်နေသဖြင့် သူခိုး
စောင့်ဖမ်းကြသော်လည်း သူခိုးမမိဘဲ
ကြက်များသာ လေထဲအော်ပြီး ပါသွား
လေ့ရှိသည်။ ထို့ကြောင့် ကြက်မွေးသူ
များ စိတ်ဆင်းရဲနေကြသည်။

ထိုစဉ် ရွာထိပ် သူကြီးဦးဩဘာအိမ်
မှ ဒူး... ဒူး... ဒူး မောင်းသုံးချက်ထုသံ
ကြားလိုက်ရသည်။

‘အင်း... မောင်း(၃)ချက်ထုတာ
ဆိုတော့ တစ်အိမ်တစ်ယောက် စည်း
ဝေးဖို့ ခေါ်တာ ဖြစ်မယ်’

ဟု ရေနှေးကျိုရင်း ဦးကံချိတ် မယား
ဖြစ်သူ ဒေါ်စန်းစန်းကို ပြောလိုက်ပါ
သည်။

‘တော်ပဲသွားပါ ကျုပ် အိမ်စောင့်
မယ် သူကြီးပြောတာလဲ မှတ်လာဦး’

‘အေးပါဟာ၊ ကျော်ထူးရေ... လာ
သွားကြမယ်’

‘ဟုတ်ကဲ့ ကိုကြီးကံချိတ်’

ရွာသူရွာသားများ သူကြီးဩဘာ
အိမ်သို့ တစ်အိမ်တစ်ယောက် သွားကြ
သည်။ သူကြီးအိမ်ရှေ့ ရောက်လျှင်ပဲ
ကွပ်ပျစ်တန်းလျားမှာ ထိုင်ရင်း သူကြီး

ပြောစကားကို စောင့်နေပါသည်။
မကြာမီ...

‘အဟမ်း... အဟမ်း အခု မင်းတို့ကို
ခေါ်ရတာက တို့ရွာမှာ ဟိုတုန်း
ကတည်းက ယခုအထိ ရပ်ရွာထဲမှာ
ထန်းရည်သမား၊ ကြက်သမား၊ ဝက်ပေါ်
သမားကလွဲလို့ သူခိုးမရှိဘူး။ ဓားပြ
မရှိဘူး။’

အခု ပစ္စည်းခိုးတဲ့သူခိုး မဟုတ်ဘူး။
ကြက်ခိုးတဲ့ သူခိုးပေါ်နေတယ်။ ရက်
ဆက်ခိုးနေတယ်လို့ ဆယ်အိမ်ခေါင်း
မောင်ဟန်ရိက ပြောနေတယ်။ အဲဒါ
ဟုတ်သလား’

ရွာသားထဲမှ ကြက်သမား ကိုစံဝင်း
မှာ မတ်တတ်ထရပ်လိုက်ပြီး...

‘ဟုတ်ပါတယ် သူကြီး ကျွန်တော့်
ကြက်လဲ အခိုးခံရဘယ်’

ကျန် လေး၊ ငါးယောက်မှလည်း
မတ်တတ်ထပြီး...

‘စံဝင်းပြောတာ ဟုတ်ပါတယ်
သူကြီး၊ ကျွန်တော်တို့လဲ စောင့်ကြည့်
နေတဲ့ကြားက သူခိုးမတွေ့ရဘဲ ကြက်
ကြီးသာ လေထဲ တကစိကစိနဲ့ ပါသွား
တာပဲ မြင်ရတယ် သူကြီး’

‘ကဲ ထိုင်ကြ’

သူကြီးဦးဩဘာသည် အနားမှာ
ရှိသည့် ယွမ်းကွမ်းအိမ်နိနိကြီး အဖုံးဖွင့်
ပြီး ကွမ်းတစ်ယာ၊ ယာ၍ ပါးစပ်ထဲ
ထည့်ရင်း တပည့်ဖြစ်သူ ကိုလင်းမြေ
အား...

‘ဟေ့... လင်းမြေ မင်းလက်တွေ့
သိရအောင် အခု ညမှာ ကြက်မွေးတဲ့
အိမ်တွေ စောင့်ကြည့်၊ သူတို့ပြောသလို
လူမတွေ့ဘဲ ကြက်လေထဲမှာ ပါသွား
တယ်ဆိုရင် ငါ့လားခေါ်လှည့်၊ မင်းနဲ့
သူကြီးဩဘာအိမ်နိနိနဲ့ နယ်နှင့်ပစ်မယ်။
သရေမကလို့ ဘာကောင်ဖြစ်ဖြစ် -
ထိုစဉ် အောက်လင်းဓာတ်မီးရောင်

အောက် လေထဲမှ ပုလင်းတစ်လုံး
မြောက်လာပြီး သူ့ကြီးဦးဩဘာရှေ့
ရေခန်းအိုးကြီးပေါ်သို့ ဝှမ်း... ဂလွမ်း
မြည်အောင် အရှိန်ဖြင့် ပစ်ပေါက်လိုက်
သံကြားလိုက်ရသည်ခဏ...

'ဟ... ဘယ်ကောင်လဲကွ၊ ငါလို
သူ့ကြီးကို စော်ကားတဲ့ကောင်ဟေ့...
လင်းမြေ့ ပေးစမ်း ငါနာမည်ကောင်းနဲ့
ရတဲ့ နှစ်လုံးပြူးသေနတ်'

ပြောပြောဆိုဆို တပည့်ဖြစ်သူ
လင်းမြေ့ဆီမှ နှစ်လုံးပြူးသေနတ်ကို
ယူပြီး မတ်တတ်ရပ်၍ တောင်ချိန်
မြောက်ချိန် ချိန်နေပါသည်။ ရွာသူ
ရွာသားများလည်း လန့်သွားကြသည်။

သူ့ကြီးဩဘာ နဖူးမှ ချွေးများကို
ပန်းပေါ်မှ တဘက်နှင့် သုတ်ရင်း...

'ဟုတ်ပြီ ဒါ...ဒါ မင်းတို့ပြောတဲ့
ကြက်သူခိုးပဲဖြစ်မယ်'

ထိုစဉ် ဗိန္နောဆရာ သန်းမောင်တစ်
ယောက်သူ့ကြီးအိမ်သို့ အူးယားဖား
ယား ရောက်လာပြီး...

'သူ့ကြီး...သူ့ကြီး ကျွန်တော် ဟို
ရက်က ကံချိတ်မှာလို့ အခုမှ ရောက်
ရောက်ချင်း သူ့ကြီးဆီ တန်းလာတာ
ဘာဖြစ်ကြလို့လဲ'

ကိုကံချိတ် သူ့ပြောကွက် ဝင်သွား
ပြီး ဖြစ်သဖြင့်...

'ဒီလိုပါ သူ့ကြီး အခုအဖြစ်အပျက်
က ဆရာဦးသန်းမောင်က စတာပါ။
သူ တိုက်ပွဲကကျတဲ့ သူငယ်ချင်း
မောင်စိမ့်ကို ခေါ်လာခဲ့တာကနေ အခု
လို ပြဿနာတွေ ဖြစ်နေတာပါသူ့ကြီး'

'ကံ ဆရာသန်းမောင် ပြောစမ်းပါ
ဦး'

'ကံချိတ်ပြောတာ ဟုတ်ပါတယ်၊
ကျွန်တော် ပါးစပ်ဆော့ခေါ်လာတာ
ကြောင့်ပါ ကိစ္စမရှိပါဘူး။ ဒီကောင့်ကို
ကျွန်တော်နှင်ပါမယ်'

ကိုကျော်ထူးကလည်း သူ့ကို
အန္တရာယ်ပြုမှာ ကြောက်တာကြောင့်
သူ့ကြီးဩဘာကို ဖြစ်ကြောင်းကုန်စင်
ပြောပြလိုက်ပါသည်။

ရွာသူရွာသားများလည်း ကြောက်
လည်း ကြောက်၊ အံ့ဩလည်း အံ့ဩ
နှင့် ဖြစ်ကုန်ကြသည်။

'ကဲ... ကဲ ဒီကိစ္စကို ဆရာသန်း
မောင် လုပ်လိမ့်မယ်။ ဒီတစ်ရက်၊ နှစ်
ရက်အတွင်း မင်းတို့ သရဲမောင်စိမ့်ကို
နယ်နှင်တော့ အားလုံးပြီးပြီ ပြန်ကြ
တော့'

ဟု ပြောလိုက်ပါသည်။

ရွာသူရွာသားများလည်း မိမိအိမ်သို့
အတွေးကိုယ်စီဖြင့် ပြန်သွားကြပါ
သည်။ နောက်နေ့တစ်ရက် ညနေ
ဖောင်း မောင်ချိုပျိုးစအချိန် ဆရာသန်း
မောင်တစ်ယောက် သူငယ်ချင်းဖြစ်သူ
သရဲမောင်စိမ့်အား နယ်နှင်ဖို့ ငှက်ပျော
ပွဲများ ပြင်ဆင်ပြီး အမွှေးတိုင်၊
ဖယောင်းတိုင်ထွန်းညှိ၍ နှုတ်မှလည်း
ပွဲစွဲဖြင့် မန္တန်ရွတ်ဆိုနေသည်။ ထိုသို့
ရွတ်ဖတ်ပြီးနောက်...

'ကဲ...သူငယ်ချင်းမောင်စိမ့် မင်း
ဒီနေ့ကစပြီး ဒီနေ့ရာက ဖယ်တော့ ဒီ
နေ့ရာက မင်းနေရာ မဟုတ်ဘူး။ မင်း
ဘဝနဲ့ မတူဘူး။ ငါဆရာသန်းမောင်
အမိန့် မင်းသွားတော့ ဒီနေ့ကစပြီး ငါ
မင်းသတင်းမကြားချင်'

'ဗုန်း...ဝှမ်း...ဖောင်း'
'အမယ်လေးဗျ... ငါ့နားရင်းကို တီး
တယ်။ ဟာ... ငှက်ပျောပွဲကြီး ဘယ်သူ
ကန်လိုက်တာလဲ မသိဘူးဟ ပြေးကြ
ပြေးကြ'

လာရောက်ကြည့်ကြသော သူများ
မှာလည်း ကြောက်အားလန့်အား ပြေး
ကြလေသည်။

ဆရာသန်းမောင်လည်း ငှက်ပျော
ပွဲမှ အုန်းသီးလိမ့်ပြီး ဒူးခေါင်းထိသွား
သဖြင့် ကုန်းထပြီး မိမိ ဆေးလွယ်အိတ်
တောင် မလွယ်နိုင်ဘဲ တစ်ချိုးတည်း
ထပြေးတော့သည်။

ထို့နောက် နောက်ရက်တွေမှာ
လည်း ဂိုဏ်းဆရာဆိုသူများ ကိုကျော်
ထူး မခင်စန်းအိမ်သို့ ရောက်လာပြီး
သရဲမောင်စိမ့်အား နယ်နှင်ကြသော်
လည်း သရဲမောင်စိမ့်ကို မနိုင်ဘဲ ဆေး
တောင်ငှေးကျန်ခဲ့။ လွယ်အိတ်ကျန်သူ
တွေများသဖြင့် ကိုကျော်ထူး အိမ်ရှေ့
တွင် စီပြီး ချိတ်ထားရသည့်အဆင့်သို့
ရောက်သွားရသည်။

သို့နှင့် သရဲမောင်စိမ့်အကြောင်း
ဟိုးလေးတကျော် ဖြစ်သွားရသည်။

သူ့ကြီးဦးဩဘာလည်း မတတ်နိုင်
တော့ တစ်နေ့ သူ့ကြီးဩဘာအိမ်သို့
ရေးကြီးသုတ်ပျာနှင့် ကိုကျော်ထူး မခင်
စန်းတို့လင်မယားရောက်လာပြီး ...

'သူ့ကြီး သူ့ကြီး'

'ဟေ့ ဘယ်သူတုန်းကွ'

'ကျွန်တော် မောင်ကျော်ထူးတို့
လင်မယားပါခင်ဗျ'

ထိုပြောစကားကြောင့် သူ့ကြီး
ဦးဩဘာ အိမ်ပေါ်မှ ဆင်းလာရင်း...

'ဘာ အရေးကြီးကိစ္စရှိလို့လဲကွ
ပြောစမ်းပါဦး'

'ဒီလိုပါ သူ့ကြီးမင်း ညက ကျွန်မကို
ကိုမောင်စိမ့် အိမ်မက် ခပေးတယ်။ ဒီရွာ

ကို စားပြု(၉)ယောက် လာတိုက်မယ် လို့ ပြောတယ်။ တိုက်မယ့်အိမ်က လယ်ပိုင်ရှင် ဦးဇွန်အိမ်တဲ့၊ ည(၁၂) နာရီမှာ ရွာထဲဝင်မယ်လို့ ပြောတယ်။ သူကြီးဦးဩဘာ အံ့ဩသော အမူ အရာနှင့်...

'ဟဲ့ တကယ်ဟုတ်ရဲ့လား' မခင်စန်းမှ...

'တကယ်ပါ သူကြီး၊ ကိုမောင်စိန်က ပြောတယ် အဲဒီစားပြုတွေက ရွာကမ်း နဖူးနားက ဘုရားဖြူမှာ လူစုမယ်တဲ့၊ အဲဒါ ကိုမောင်စိန်က သူ့အဲဒီစားပြု တွေကို ဆုံးမမယ်တဲ့။

ဘုရားဖြူအနားက ချုံပုတ်အောက် မှာ ဝါးယားတုတ် နှစ်တောင်လောက် ကြီးကြီးတစ်ချောင်း ထားပေးပါတဲ့။ သူကြီးမယ့်ရင် တစ်နေရာက စောင့် ကြည့်ပါတဲ့'

'ဟေ... ဒီလိုဆို ဟန်ကျတာပေါ့ဟဲ့ တို့ သူပြောသလို ဝါးရင်းတုတ်တစ် ချောင်း ချုံပုတ်ထဲ ထားပေးမယ်။ ပြီး တော့ ဘာပြောသေးလဲ'

'ဟို တောအရက်(၂)လုံးနဲ့ ကြက် တစ်ကောင်ကြော်ပြီး အဲဒီနေ့ည(၉) နာရီမှာ သူ့ကို ရွာကလူငယ်(၃)ယောက် လောက်နဲ့ ပျော်ပွဲအတူ စားချင်တယ် တဲ့'

'ဟာ ကျွေးရမှာပေါ့ဟာ၊ ကဲ...ကဲ နင်တို့ပြန်ကြတော့ ဟဲ့ ဟဲ့ နေဦး။ အခုကိစ္စ မဟုတ်ဘူးဆိုရင်တော့ နင်တို့ လင်မယား ထိတ်တုံးစာမိမယ်နော်'

'စိတ်ချပါ သူကြီး၊ ကျွန်တော် မညာ ပါဘူး'

မကြာမီ ဒု...ဒု...ဒု...ဒု...ဒုနှင့် သူကြီးဦးဩဘာအိမ်မှ အရေးကြီး မောင်းထုသံ ကြားရပြီး ရွာသူရွာသား များ တစ်အိမ်တစ်ယောက် စုဝေးသွား ကြသည်။

သူကြီးအိမ်ရောက်လျှင်ပဲ သူကြီး ဦးဩဘာမှ...

'ကဲ ကဲ ဒီနေ့ မင်းတို့ ရွာသူရွာသား တွေ မောင်းထုခေါ်ရတာက တို့ရွာကို မနက်ဖြန်ညမှာ စားပြု(၉)ယောက် လက်နက်တွေနဲ့ ရွာလယ်က မောင် ဇွန်အိမ်ကို စားပြုလာတိုက်မယ်လို့ အခိုင်အမာ သတင်းကြားထားတယ်။ သတင်းအတိအကျရတယ်လို့ပဲ ပြောရ မယ်။

အဲဒါ မနက်ဖြန် ည(၁၀)နာရီ လောက်မှာ ငါ့အိမ်ကို ရရာ စား၊ တုတ်၊ လေးခွတွေနဲ့ လူငယ်တွေလာခဲ့ ကြ။ ဒီမှာ လူစုမယ်။ ရွာထဲ ကျန်တဲ့ သူတွေလဲ နီးနီးကြားကြားနေကြ သတိ ရှိပစေ၊ ဟို မောင်ဇွန်လဲ ခြံတံခါး လှံအောင်ပိတ် ကြားလား'

'ကြားပါတယ် သူကြီး' 'ကဲ သွားနိုင်ပါပြီ'

ရွာသူရွာသားများလည်း စားပြုဆို တော့ အလွန်ကြောက်ကြသည်။ ထို ခေတ်လုံခြုံရေးမှာ အလွန်အားနည်း ကြသဖြင့် တခြားရွာတွေမှာ စားပြု ခဏခဏ အတိုက်ခံကြရသည်။

သို့နှင့် နောက်နေ့ညသို့ ရောက်ခဲ့ ပြန်ပြီ။ သူကြီးဦးဩဘာ စိစဉ်ထား သော တောအရက်နှစ်လုံးနှင့် ကြက် ကြော်တစ်ကောင်အား ဖက်နှင့်ထည့် ပြီး ကိုကျော်ကြီး၊ ကိုကျော်ထူး၊ ကိုချစ် တင် ဦးစီးသော ဆိုက်ကားဆရာအဖွဲ့ (၃)ယောက်နှင့် ည(၉)နာရီမှာ တာ စောင်းဘေးတွင် ဖန်ခွက်လေးလုံးချပြီး ကြက်ကြော် အလယ်ကောင်ချ၍ ကိုကျော်ကြီးမှ...

'ကဲ...သူငယ်ချင်းမောင်စိန် မင်း ရောက်ပြီဆိုရင် လေချွန်ပြကွာ' 'ခွီ ခွီ ခွီ' 'အေး ဟုတ်ပြီ ဒါဆို မင်းနဲ့ တို့အတူ

အရက်သောက်မယ် ထိုင်၊ ရော... သူငယ်ချင်းမောင်စိန် မင်းအတွက် အရက်ပုလင်းနဲ့ ဖန်ခွက်...သောက်ပါ

'ဟာ ပုလင်းကြီး မြောက်သွားပြီဟ ဖုတ်...ပုလင်းခွဲချည်း ပြန်လာတယ်' ကိုကျော်ကြီးမှ အံ့ဩစွာပြောရင်း ကြက်ကြော် ရင်ပုံတစ်ခြမ်း ဖွဲပြီး ငှက် ပျောဖက်ပေါ် တင်ထားပြီး...

'ကဲ... ဒီမှ မင်းကြိုက်တဲ့ ကြက် ကြော် အမြည်းစားဦး'

'ဟာ ကြက်ကြော် လေထဲမြောက် သွားပြီ'

'ဒေါက်' 'အမလေး... ငါ့ကို ကြက်ရိုးနဲ့ ဖ် တယ်ဟ'

ဟု ကိုကျော်ထူးမှ တုန်လှုပ်စွာပြော ရင်း ကြောက်လန့်စွာ ထပြေးသဖြင့် ကျန်လူများပါ ထပြေးကြတော့သည်။ လမိုက်ည ကြယ်ရောင်၏ အလင်း ဖြင့် သူကြီးဦးဩဘာနှင့် လူငယ်များ ရွာထိပ်တွင် ကင်းပုန်းဝပ်ပြီး အဆိုင် အခြေကြည့်ပြီး စောင့်နေကြသည်။

အချိန်ကား တရွေ့ရွေ့ ည(၁၂)နာရီ တိတိ ကင်းသံချောင်းခေါက်သံနှင့် အတူ ရွာ၏အနောက် လယ်ကွင်းထဲမှ ခွေးဟောင်သံများ ကြားနေရသဖြင့်...

'ဟေ့ကောင်တွေ သတိထားနေကြ ဘုရားဖြူဘက်မှာ လူရိပ်တွေရင်ထဲ ငြိမ်နေကြ။ အဲဒီမှာ ညဦးပိုင်းက မောင်စိန်အတွက် ဝါးရင်းတုတ် တစ်ချောင်း ပုက်ထားတယ်။ အဲဒါ မောင်စိန်ကပဲ လှုပ်ရှားမလား။ တို့က လှုပ်ရှားရမလားပဲ အခြေအနေစောင့် မယ်'

'ဟုတ်ကဲ့ သူကြီး' များမကြာမီ ကြယ်ရောင်ပိုန်နေ ပျော့အောက်ဝယ် ဘောင်းဘီများ ပုဆိုးများနှင့် လူ(၉)ယောက် လက်နက်

ကိုယ်စီနှင့် ဘုရားဖြူနား ရောက်လာကြသည်။

သူတို့ ဓားပြအဖွဲ့လာပြီး မကြာမီ ထိုဘုရားဖြူအနီးအနားရှိ နတ်စင်တွင် စုပွဲပြီး ထိုင်ကန်တော့နေကြသည်ကို မသိမကွဲ မြင်နေရသည်။

မမည်၏...

“ဝိုး ခွပ် ဝိုး ဖောင်း ဘုန်း ဘုန်း”
‘အမလေးဗျ ချတယ်ဗျ ဟ ဟ ခိုက်တယ်ဟ ဘယ်သူသစ္စာဖောက်တာလဲကွ’

‘ဘယ်သူမှ သစ္စာမဖောက်ဘူး ဆရာကြီး လေထဲမှာ ဝါးရင်းတုတ်ကြီးက လူမတွေ့ရဘဲ လိုက်ရိုက်’

‘ဘုန်း’
‘အမလေးဗျ’

‘ပြေးဟ ပြေး ပြေး ဒါ ဒါ ငါသတင်းကြားတဲ့ သရဲမောင်စိမ့်ဖြစ်မယ်၊ ပြေး ပြေး တာရိုးပေါ်ရောက်အောင်ပြေး’

ဓားပြများ ဝရန်းသုန်းကားနှင့် လူစုခွဲပြေးလာကြသည်။

တဘုန်းဘုန်း တခွပ်ခွပ် ရိုက်သံသဲ့ သဲ့ကြားထဲက ရင်ခုန်စွာဖြင့် တာရိုးပေါ်မှာစောင့်နေသောအဖွဲ့မှ အဖွဲ့ခေါင်းဆောင် သူကြီးဦးဩဘာ သူ၏ နာမည်ကောင်းနှင့် ဆုအဖြစ်ရထားသော ဆုရပြီးကတည်းက မည်သည့်ဒုစရိုက်သမားမှ မပစ်ဘူးသေးသော နှစ်လုံးပြူးသေနတ်ကြီးအား တာပေါ် မေးတင်ပြီး ထွက်ပြေးလာသော ဓားပြတစ်ဦးအား ချိန်ပြီးပစ်လိုက်ရာ...

‘ဒိုင်း’
‘အမလေးဗျ’

သေနတ်သံကြောင့် ဓားပြတစ်ယောက် ကျည်မထိဘဲ လန့်အော်လိုက်သည်ကို ထိသွားသည်အထင်ဖြင့်...

‘အဲဒါမှတ်ထား ငါ သူကြီးဦးဩဘာ လက်သံကွ’

‘ဟ ဟ တာရိုးပေါ်က နှစ်လုံးပြူးနဲ့ ဆော်တယ်ဟေ့ လယ်ကွင်းထဲ ပြေးကြဟ’

‘ဒါမှ တို့သူကြီးဩဘာကွ သူကြီးသေနတ်ကွ’

ဓားပြများလဲ ထိပ်ပေါက်ခေါင်းကွဖြင့် ညအမှောင်ထုထဲမှာ ကြက်ပျောက်ငှက်ပျောက် တစ်ချိုးတည်း အစဖျောက်လစ်တော့သည်။

‘ဒါမှ တို့သူကြီးကွ’

“အဲဒါ သူကြီး သေနတ်ကြောင့် မဟုတ်ဘူး။ မောင်စိမ့်လက်သံကွ” နှင့် ရွာသူရွာသားများမှာ ဆူညံစွာပြောနေကြပါသည်။ ထိုအသံများကြောင့် တစ်ညလုံး ရင်ခုန်နေမိသော မခင်စန်းတစ်ယောက် ဟင်းချနိုင်တော့သည်။

သို့မဟုတ် ယင်းတို့လင်မယားနှစ်ယောက် လိမ်ညှာမှုနှင့် ထိတ်တုံးစာမိနိုင်သည်။

နံနက်မိုးလင်းတာနှင့် ထိုသတင်းဟိုးလေးတကျော် ဖြစ်သွားခဲ့ရပြီး သရဲမောင်စိမ့် မောင်စိမ့်သူရဲဆိုပြီး လူသိများသွားခဲ့သည်။ ဘဝဟောင်းက ဇနီးသည် မခင်စန်းကိုလည်း ကိုယ်ထင်ပြခြင်း၊ ကိုကျော်ထူးနှင့်ရသော ကလေးကိုလည်း လူကြီးများမရှိဘဲ အလုပ်သွားလျှင်လဲ ပုခက်လွှဲပေးခြင်း၊ ရွာထဲဓားပြသူခိုး မကပ်နိုင်အောင် စောင့်ရှောက်ခြင်းတို့ကြောင့် သရဲမောင်စိမ့်အား မကြောက်ကြဘဲ ချစ်ခင်နေကြသည်။

နောက်တစ်လလောက် အကြာမှာ မည်သည့်အကြောင်းကြောင့် မသိရဘဲ ကိုကျော်ထူး၊ မခင်စန်းလင်မယားတို့ အိမ်ရောင်းချပြီး ဟင်္သာတမြို့မှ ရန်ကုန်မြို့သို့တက်၍ ချမ်းသာစွာဖြင့် အခြေချနေထိုင်သော အဆင့်သို့ ရောက်သွားခဲ့ကြပါသည်။

နောက် သတင်းကြားရသည်မှာ ယခုအချိန်ထိ ဘဝခြားချစ်သူ ကိုမောင်စိမ့်၏ လမ်းညွှန်မှုဖြင့် ဘုရားဒကာ၊ ကျောင်းဒကာအဖြစ် ခံယူရင်း ရန်ကုန်မြို့၏ တစ်ခုသော မြို့နယ်ထဲမှာ ဘဝကို မြှုပ်နှံရင်း အဘဦးကျော်ထူး၊ အဖွားဒေါ်ခင်စန်း၊ ဘဝခြား သံယောဇဉ်ချစ်သူ အဘဦးမောင်စိမ့်တို့ ရှိနေပါသေးကြောင်း ထူးခြားဆန်းကြယ်သော တကယ့်ဖြစ်ရပ်မှန် ပေတဇာတ်လမ်းလေးကို နာမည်ပြောင်း၍ ခံစားရေးဖွဲ့ရပါသည်။

ထို့ကြောင့် ကျေးဇူးရှင် မိုးကုတ်ဆရာတော်ကြီး ဟောကြားသော တရားတော်မှ “ဖြစ်ပျက်မှုပင် ငါကောင်ထင် ခင်မင်သမုဒယမှတ်” ဆိုသော တရားစာပိုဒ်ကလေးကြောင့် စာရေးသူတို့ ရုပ်နာမ်ရှိသူအားလုံး အဘမောင်စိမ့်နှင့်တကွ ဖြစ်ပျက်မှုကို ငါကောင်ထင်နေသမျှ ဒီ ခင်မင်မှု သမုဒယ သံယောဇဉ်ကြောင့် ဘဝသံသရာ လည်ရဦးမှာပါလား...

ဤစာမူပါ ဇာတ်လမ်းလေးအား ရေးသားမှု တစ်စုံတစ်ရာ အများပါ၊ ပါကလည်း၊ ကာယကံရှင် အဘဦးကျော်ထူး၊ အဘွားဒေါ်ခင်စန်းနှင့် ဘဝခြား ဦးမောင်စိမ့်မှ ကျေနပ် ခွင့်လွှတ်နိုင်ပါစေဟု တောင်းပန်မှုပြုလျက် အဘဦးမောင်စိမ့်နှင့်အတူ ပျော်ပွဲစားဖူးသော ယခုသက်ရှိ အဘကျော်ကြီးအား ကျေးဇူးတင်လျက်...]

အရာအားလုံး သည်းခံခြင်း၊ မေတ္တာစိတ်ထားဖြင့် အေးမြနိုင်ကြပါစေ။

ဟင်္သာတ သန်းလှိုင်ကျော်
(ရွှေပန်းချီ)

အိမ်တက်မင်္ဂလာ

သိမှတ်စရာ

အိမ်ဆောက်လျှင် ရက်မြတ်မင်္ဂလာ အခါတွက် ဝေဒပညာရှင်များထံ တွက်ချက်မေးမြန်းပြီးမှ အိမ်ဆောက်ကြသလို အိမ်တက်သည့် အခါတွင်လည်း ပညာရှင်များထံ မေးမြန်းပြီး မင်္ဂလာအခါနေ့ရက်အချိန်အရ တက်ကြသည်။

စာရေးသူ တင်ပြလိုသည်မှာ အိမ်တက်ရာတွင် လက်ဆင့်ကမ်း ရှေးမြန်မာကြီးတို့၏ သိမှတ်စရာ အဖြာဖြာကို တင်ပြလိုပါသည်။

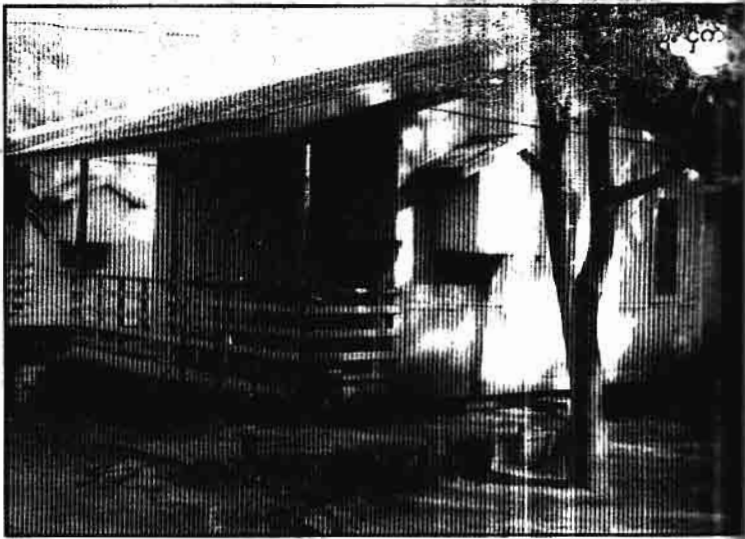
မြန်မာ့ကျေးလက်မှာ ယနေ့အထိ ရှေးရိုးစဉ်အလာ လူကြီးသူမတို့၏ အစဉ်အလာအတိုင်း အိမ်တက်ကြပုံကို တင်ပြပါမည်။

အိမ်တက်လျှင် သပြေသားဖြင့် တက်ရပါသည်။ ကျောင်းဆိုလျှင် သနပ်သားဖြင့် တက်ရသည်ဟု လက်ဆင့်ကမ်း အသိအရ တက်နေဆဲ ဖြစ်ပါသည်။

အချို့က အိမ်တက်လျှင် ရဟန်းသံဃာကို ရှေ့မှ ပထမဆုံး တက်စေပါသည်။ ပြီးမှ အိမ်ရှင် မိသားစုများ တက်ကြသည်။ အိမ်အန္တရာယ်ကင်းကြပါသည်။

အများအားဖြင့်မူ မိဘ အကြီးအကဲသည် ပထမဆုံးတက်ပါသည်။ အိမ်ရှင်အမျိုးသားမှ ရေအိုးတစ်လုံး ပိုက်၍ ရှေ့ကတက်သည်။ ကလေးရိုက အကြီးဆုံးကလေးကို လက်ဆွဲပြီး တက်သည်။

အိမ်ရှင်မက ထမင်းအိုး(သို့မဟုတ်) ထမင်းတောင်း ရွက်ပြီးတက်သည်။

သို့မဟုတ် စပါးတောင်း (သို့မဟုတ်) ဆန်အိတ်ကို ရွက်ပြီး တက်သည်လည်း ရှိပါသည်။

ဒီနောက် အိုးပန်းကန် ခွက်ယောက်တို့ကို ယူပြီးတက်သည်။ ဒီနောက် အိမ်ရာလိပ်နှင့် အိမ်ထောင်ပရိဘောဂကို ယူပြီးတက်သည်။

လှေကားထစ်တိုင်းတွင် (၂၅)ပြားစေ့ကို တင်၍ တက်ကြသည်။ သောက်ရေအိုးကို ပရိတ်ရွတ်ပြီး သပြေ(၂၇) ညွန့်ထိုး၍ ပရိတ်အိုး၌ ပရိတ်ချည်များ ပတ်ပြီး တက်ရသည်။

အိမ်ပေါ်ရောက်မှ ပရိတ်ကြိုးများကို အိမ်အဝင်တံခါးပေါက်တွင် ချည်ထားကြပါသည်။ ပရိတ်သံတွင် ထိုးထားသော ဆီး(ဖီး)ခက်များကို အိမ်ဝင်ပေါက်၏ တစ်ဖက်တစ်ချက်စီတွင် ထိုးထားကြသည်။

ပရိတ်ရေဖြင့် အိမ်အတွင်းကို

ပက်ဖျန်းကြသည့် ပရိတ်သံကိုမှ မှောင်ရိပ်ျိုးစတွင် အိမ်ဝင်းအတွင်း ပက်ပြီး မကောင်းသော မှီပြီး ကပ်နေသည့် မိစ္ဆာများကို မောင်းထုတ်ပါသည်။ အချို့မူ ညောင်ရေအိုး ဘုရားပုံထော်ဆင်တုထော်များကို ရှေ့မှပိုပြီး တက်သည်လည်း ရှိပါသည်။ နံနက်ပိုင်း ရဟန်းသံဃာများဖြင့် အိမ်အန္တရာယ်ကင်းကြပြီး ညှိတ်တွင် ယွေကြရွတ်အသင်းဖြင့် ယွေကြရွတ်ဆိုကြသည်။

ကောင်းမွန်သင့်မြတ်သော မြန်မာဆန်သော မြန်မာအမှုများကို တင်ပြလိုက်ရပါသည်။

အာယု ဝဏ္ဏော သုခံ ဗလံ

မောင်ဗဟိန်း(အင်းတော်)

ကျွန်မတို့ငယ်စဉ်က သင်္ကြန်ရက်များတွင် ရေကစားပျော်ရွှင်ပြီး နှစ်ဆန်းတစ်ရက်နေ့တွင် မန္တလေးမြို့ရှိ တောင်သုံးတောင်သို့ ဘုရားဖူးထွက်ကြပါသည်။

တောင်သုံးတောင်မှာ

မမညတောင် (မရွှေညတောင်)၊

မန္တလေးတောင်၊ ရန်ကင်းတောင်တို့ ဖြစ်ပါသည်။

နံနက်စောစော ထမင်းချိုင့်များထည့်၍ မိတ်ဆွေများ၊ မိသားစုများကားဖြင့် မမညတောင်သို့ ပထမဦးဆုံး သွားကြပါသည်။

မန္တလေးမြို့ မြောက်ဘက် မတ္တရာ အထွက်လမ်း အရှေ့ဘက်တွင် မမညတောင်ရှိပါသည်။ နှစ်ဆန်းတစ်ရက်နေ့တွင် ဘုရားဖူးလာသော ကားများသည် မမညတောင်ခြေတွင် ရပ်နားကြပါသည်။

တောင်တက် စောင်းတန်းရေပျား တွင် ခေတ္တနားကြပါသည်။ တောင်ခြေရှိ သခင်မနန်းတွင် ပန်းများ ဆက်ပြီး တောင်ပေါ်သို့ လူကြီးများနှင့် အတူ ပျော်ရွှင်စွာ တက်ကြပါသည်။

လူကြီးများက လူငယ်များကိုတောင်ပေါ်တွင် စကားအပြောအဆို မမှားရန် တောင်ပေါ်ရှိသစ်ပင်များမှ အပွင့်၊ အသီးများကို မခူးရန်၊ ခုန်ပြီး မခူးရန်၊ အညစ်အကြေးများကို တွေ့ရာနေရာ

F.34A. September, 2014.

သခင်မတောင်ခေါ် မမညတောင်၌

ခွီ (အမရပူရ)

နတ်စုတ်ခရုသော

ကိုရင်လေးတစ်ပါး

များတွင် မစွန်ရန် မှာထားကြပါသည်။ တောင်ပေါ်သို့ စောင်းတန်းလှေကားများမှ တက်ကြပါသည်။

အချို့နေရာများတွင် ဖြတ်လမ်းတောလမ်းများမှ သွားကြပါသည်။ အချိန် အတော်ကြာသွားပြီး သခင်မ

နဂုဏ္ဏရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၂၆၅

မမညနန်းဆောင်ကို ရောက်သွားပါသည်။

အုတ်တိုက် နန်းဆောင်ထဲတွင် မမညပုံတော်ကို အရိုအသေပန်းများ၊ ပိုက်ဆံများ ဆက်ကြပါသည်။

နန်းဆောင်ဘေးတွင် ပန်းများ မွှေးကြိုင်စွာ ပွင့်နေသော သရဖီပန်းပင်များကိုလည်း တွေ့ရပါသည်။

လူကြီးများပြောစကားအရ သရဖီပန်းပင်များသည် မမညခေါင်း ပန်းထားသော သရဖီပန်းကုံးက ထိုနေရာတွင် ကျပြီးပေါက်နေသည်ဟု သိရပါသည်။

နန်းဆောင်ဘေး ရေချိုတွင်းမှ အေးမြသောရေများကိုဘုရားဖူးများသောက်ရန် ကုသိုလ်ဖြစ်ရေအိုးများတွင် ထည့်ပေး၍ အမောစပြုသောက်ကြပါသည်။ ထိုမှ တောင်ပေါ်သို့ ဆက်သွားပြီး တည်ထားသော ဘုရားစေတီများကို ဖူးကြပါသည်။

ဘုရားစေတီများတွင် ဘုရားပန်းများနှင့် အလှူငွေများ လှူကြပါသည်။ တောင်ပေါ်ဇရပ်များတွင် ခေတ္တနားပြီး ယူလာသောမုန့်များကို ဝိုင်းဖွဲ့စားကြပါသည်။

တောင်ပေါ်တက်သူများ အမောပြေမှ တောင်အောက်သို့ ပြန်ဆင်းကြပါသည်။ တောင်ပေါ်တွင် ကြွေပန်းခေါ် သနပ်ခါးပန်းများ လှပစွာ ပွင့်နေသည်ကိုလည်း တွေ့ရပါသည်။

ထိုမှ တောင်အောက်ပြန်ဆင်းပြီး တောင်ခြေဇရပ်တွင် ဝိုင်းဖွဲ့ပြီး ထမင်းစားကြပါသည်။ အချိန်အနည်းငယ် အနားယူပြီး မန္တလေးတောင်နှင့် ရန်ကင်းတောင်သို့ ဘုရားဖူး ခရီးဆက်ကြပြန်ပါသည်။ ညနေစောင်းမှ

အိမ်သို့ ပြန်ရောက်ကြပါသည်။ ညအချိန်တွင် မိခင်ကြီးမှ လွန်ခဲ့သောနှစ်များစွာက မမညတောင်သွားခဲ့သည့် ထူးဆန်းသော အကြောင်းကို ကျွန်မတို့ ညီအစ်မများကို ပြန်လည်ပြောပြပါသည်။

မိခင်ကြီးငယ်စဉ်က မမညတောင်သို့ မိသားစု လှည်းများဖြင့် ဘုရားဖူးသွားကြပါသည်။ မိခင်ကြီး၏ဘကြီးတော်သူ ဆရာတော်ကြီး၊ မိခင်ကြီး၏အမေ၊ ဦးလေး၊ အဒေါ်၊ အစ်ကိုကြီးကိုရင်ငယ်၊ အစ်ကိုလတ်နှင့် မိတ်ဆွေများသည် မမညတောင်ပေါ်သို့ တက်ကြပါသည်။

မိခင်ကြီး၏အမေမှ လူငယ်များကို တောင်ပေါ်တွင် စကားအပြောအဆို မမှားရန်၊ မဆဲရန်၊ သစ်ပင်များကို မခူးရန်၊ ခုန်ပြီးမခူးရန်၊ အညစ်အကြေး မစွန့်ရန်တို့ကို အိမ်မှ ခရီးမထွက်ခင် မှာထားပါသည်။

တောင်ပေါ်တွင် သခင်မနန်းဘေး၌ သရဖီပန်းပင်များမှ သရဖီပန်းများ လှပမွှေးကြိုင်စွာ ပွင့်နေပါသည်။ သရဖီပန်းပွင့်သည် ကံကော်ပန်းအငယ်မျိုးဖြစ်ပြီး တစ်ပွင့်ချင်း ပွင့်ပါသည်။

အသက်(၁၀)နှစ်သားခန့်ရှိ မိခင်ကြီး၏ အစ်ကိုကြီး ကိုရင်ငယ်သည် လှပစွာ ပွင့်နေသော သရဖီပန်းများကို ခူးချင်၍ အပင်ကို မော့ကြည့်နေပါသည်။

မမြင့်တဖြင့် လက်လှမ်းမမီသော နေရာတွင် အောက်သို့ ကျနေသောကိုင်ကို ခုန်ခူးချင်နေပါသည်။ မိခင်ကြီး၏အမေမှ...

'ကိုရင်လေး သရဖီပန်းကို ခုန်မခူးရဘူးနော်' ဟု ပြောလိုက်ပါသည်။ ထိုအခါ ကိုရင်ငယ်မှ...

'ခုန်ခူးတော့ ဘာဖြစ်မှာလဲ' ဟု ပြန်မေးပြီး သရဖီပန်းပင်ကိုင်းကို ခုန်ပြီး ဆွဲယူကာ သရဖီပန်းပွင့်များကို ခူးလိုက်ပါသည်။

မိခင်ကြီး၏ အမေမှ ပြန်မဖြေခင် တဖွတ်ထိုးနိုင်ပြီး အကြောက်အလန့် မရှိသော ကိုရင်ငယ်သည် ပန်းများကို ခူးနေပြီဖြစ်ရာ ကိုရင်ငယ်အန္တရာယ် ဖြစ်မှာကို မိခင်ကြီး၏အမေမှ စိတ်ပူနေပါသည်။

သရဖီပန်းများကို လက်ကိုင်ပုဝါဖြင့် ထုပ်ပြီး တောင်ပေါ်သို့ ဆက်တက်ကြပါသည်။ မကြာမီလူကြီးများနှင့်အတူ သွားနေသော ကိုရင်ငယ်သည် မျက်စိအောက်မှာပင် လမ်းမှား လိုက်သွားပြီး လူစုနှင့် ကွဲသွားပါတော့သည်။

မိခင်ကြီး၏အမေသည် သတိထားနေရာမှ ကိုရင်ငယ်ကို မတွေ့တော့၍ အဖော်များကိုလိုက်မေးရာ မတွေ့ရတော့ပါ။

မိခင်ကြီး၏အမေမှ အတူပါလာသော ဘကြီးဆရာတော်ကြီး ဦးစန္ဒိမထံ ကိုရင်ငယ် ပျောက်သွားကြောင်းနှင့် သခင်မနန်းမှ သရဖီပန်းများကို ခုန်ခူးခဲ့ကြောင်းကို လျှောက်ထားလိုက်ပါသည်။

ဆရာတော်ကြီးဦးစန္ဒိမသည် သီလသမာဓိ ပညာကျော်တို့ရှိပြီး တန်ခိုးထက်သော ဆရာတော်ကြီးတစ်ပါး ဖြစ်ပါ

သည်။

အမရပူရမြို့ ရွှေဖားရ၊ ရွှေအိုးရ ကျောင်းတိုက်တွင် သီတင်းသုံးသော ဆရာတော်ကြီးတစ်ပါး ဖြစ်ပါသည်။ ဆရာတော်ကြီးမှ ကိုရင်ငယ်ကို ရှာမတွေ့သောအခါ သခင်မ မမေ့ကို...

'ကိုရင်ငယ်လေးက ဘုရားသားတော်ဖြစ်တယ်၊ ယဿနားမလည်တဲ့ အရွယ်ပို အဖူးလုပ်ပိတယ်ဆိုရင်လဲ မရွှေ့က သည်းခံခွင့်ပွတ်ပေးဖို့ ပေတ္တာရပ်ခံပိတယ်' ဟု အသံထွက် မိန့်လိုက်ပါသည်။ ထိုသို့ ဆရာတော်ကြီးမှ မိန့်ပြီး မကြာခင်အချိန်တွင် သစ်ပင်များ ထူထပ်နေသော ချောက်ထဲမှ ကိုရင်ငယ်၏ အော်ခေါ်သံကို အားလုံး ကြားလိုက်ရပါတော့သည်။

ထိုအခါ အသံကြားရာသို့ အားလုံး သွားကြည့်ရာ ကိုရင်ငယ်ကို တွေ့လိုက်ကြရပါသည်။ ကိုရင်ငယ်ကို လူကြီးများက သွားခေါ်လိုက်ကြပါသည်။ မိသားစုများနှင့် မိတ်ဆွေများက ကိုရင်ငယ်ကို ဘယ်တွေ့လျှောက်သွားနေတာလဲဟု ဝိုင်းမေးကြပါသည်။

ကိုရင်ငယ်သည် မိသားစုနှင့်အတူ သွားရင်း ရှေ့ဆက်သွားရာလမ်းပျောက်ပြီး ကျားသားရဲတွင်းသို့ ရောက်ရှိသွားပါသည်။ နွားသေကောင်များ၊ စားလက်စ အသားများ၊ အရိုးများကို တွေ့ရကြောင်း အပုပ်နံ့များလည်းရကြောင်း ပြောပြပါသည်။

ကျားဟိန်းသံကိုပင် နီးကပ်စွာ ကြားရပြီး ကိုရင်ငယ်သည် ကြောက်ရွံ့နေပါသည်။ ထိုအခါမှ ဗုဒ္ဓဘုရားရှင်ကို သတိရလိုက်ပြီး...

'ဗုဒ္ဓ သရဏံ ဣဏ္ဍပိ
ဓမ္မံ သရဏံ ဣဏ္ဍပိ
သံဃံ သရဏံ ဣဏ္ဍပိ'
ဟု လက်အုပ်ချီပြီး သရဏဂုံသုံးပါး

ကို အသံထွက်ပြီး ရွတ်ဆိုလိုက်ပါသည်။

ထိုသို့ သရဏဂုံသုံးပါးကို ရွတ်ဆိုပြီး ဆက်သွားရာမှ မိသားစုကို ပြန်တွေ့ကြောင်းကို ကိုရင်ငယ်မှ ပြန်ပြောပြပါသည်။

ကိုရင်ငယ်သည် ကံကောင်းထောက်မစွာ ဆရာတော်ကြီး၏ မေတ္တာရပ်ခံမှုနှင့် သရဏဂုံသုံးပါး ဂုဏ်ကျေးဇူးကြောင့် ကျားသားရဲတွင်းမှ လွတ်မြောက်လာကြောင်းကို မိခင်ကြီးမှ ပြန်လည်ပြောပြပါသည်။

နှစ်ဆန်းတစ်ရက်နေ့ မမေ့တောင်ဘုရားဖူးသွားခဲ့စဉ်က ထိုဖြစ်ရပ်ကြောင့် ကျွန်မတို့လူငယ်များကို တောင်ပေါ်၌ စကားအပြောအဆို မမှားရန်၊ မဆဲရန်၊ သစ်ပင်များကို မခုခံရန်၊ အသီးအပွင့်များကို ခုန်မခုခံရန် ကြိုတင် သတိပေးတားမြစ်ခြင်းဖြစ်ကြောင်း သိရှိကြရပါသည်။

မည်သည့် တောတောင်များကို ဘုရားဖူးရောက်ပါကလည်း ထို စည်းကမ်းများကို လိုက်နာရန် ပြောပါသည်။ အညစ်အကြေး မတတ်သာ၍ စွန့်ပါကလည်း တောစောင့်နတ်ကို လက်အုပ်ချီကန်တော့ပြီး "အမိုက်အမဲမို့ ခွင့်လွှတ်ပါ" ဟု တောင်းပန်ရကြောင်းနှင့် သစ်ပင်ကြီးများ လွတ်ရာနေရာတွင် စွန့်ရကြောင်းကို မိခင်ကြီးမှ သင်ကြားပေးခဲ့ပါသည်။

[နှစ်ပေါင်းများစွာကအမှန်တကယ်ဖြစ်ခဲ့သောဖြစ်ရပ် ဖြစ်ပါသည်။ ကိုရင်ငယ်မှာ နောင်တွင် ဦးကုဇ္ဇောဘာသ (ရွှေဖားရ၊ ရွှေအိုးရ)ကျောင်းတိုက် ဆရာတော် ဖြစ်ပါသည်။]

ချို(အမရပူရ)

မခက်ပါ

သွားကိုက် သွားနာ ဝေဒနာဟာ တော်တော်ဆိုးရွားပြီး အခံရခက်ပါတယ်။ ဤကဲ့သို့သော ဝေဒနာသည် များအား မြင်တွေ့ရသည်မှာ လွန်စွာမှ ကရုဏာသက်စရာပါ။ ပါးများ ရောင်ကိုင်နေပြီး စားမရ သောက်မရ ဖြစ်နေပုံကို ကြည့်၍လဲ စိတ်မကောင်း ဖြစ်မိပါတယ်။

အချို့က - အပူကိုက်၊ အချို့က အအေးကိုက်၊ ရေနွေးငုံ့ရင် သက်သာသူရှိသလို ရေအေးငုံ့ရင် သက်သာသူများလဲ ရှိပါတယ်။ မလိုအပ်ဘဲနတ်၊ ချိုးပစ်ခြင်းမျိုးလဲ မပြုလုပ်စေချင်ပါ။

သွားကိုက်ဝေဒနာအတွက် မခက်ခဲလှသော ဆေးနည်းလက်ဆောက်ပေးလိုက်ပါရစေ။

မီးဖိုချောင်သုံး ငရုတ်ကောင်းနဲ့ ပိတောက်ပင်မှ အစေးတို့ပဲဖြစ်ပါတယ်။

ပြုလုပ်ပုံမှာ

လျက်ကောင်းဆူ အဆီ(၁)ဆူအား ကြိုက်ပါ။ ယင်းအဖန်အနည်းငယ်နဲ့ ပိတောက်ပင်မှ အရွက်ပြတ်၍သော် လည်းကောင်း၊ ကိုင်ဆို့၍သော် လည်းကောင်း ရရှိသော အစေးအနည်းငယ်အား ရော၍ ထည့်ပေးပါ။

သွားအခေါင်းဆိုရင်လဲ အခေါင်းထဲသို့ ထည့်ပေးပါ။ (၃)ကြိမ်ခန့် ပြုလုပ်ပေးရုံဖြင့် သက်သာပျောက်ကင်းစေပါတယ်။ နောင်တွင်လဲ ဘယ်တော့မှ မနာ မကိုက်တော့ပါ။

သွားကိုက် ဝေဒနာသည်များအား ကရုဏာထားလျက်...

မောင်နိုး(ကျောက်မဲ)

ထူးဆန်းသော

အိမ်ကြီးနှင့် ပရလောကသား

ရွှေခုံ-ဖြူဖြူစော

၁၉၈၆ ခုနှစ်၊ ဧပြီလနေ့တစ်နေ့မှာ ကျွန်မရဲ့ခင်ပွန်း ရာထူးတိုးမြှင့်ပြီး စစ်ကိုင်းတိုင်းဒေသကြီးရုံးသို့ သတင်း ပို့ကာ ပြန်ခဲ့ပါတယ်။ (၂)နာရီလောက် မှာ ကားငှားပြီး စစ်ကိုင်းတောင်ရိုးသို့ ဘုရားဖူးရန် ထွက်ခဲ့ပါတော့တယ်။
ခါနွေတန်ခူးရဲ့ အပူရှိန်ကလဲ ပြင်း ၂၆၈ နှုတ်ရာရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ထန်လွန်းလှပါပေတယ်။တောင်ရိုးတန်း တစ်လျှောက်မှာတော့ တရားဘာဝနာ ပွားများနေတဲ့ သံဃာတော်တွေ သီတင်း သုံးရာ ကျောင်းတိုက်၊ စာသင်တိုက်နဲ့ သီလရှင်စာသင်တိုက်တွေကို အမြောက် အများ တွေ့ရှိရတာ လွန်စွာ စိတ်ဝင် ထဲ ကြည့်နူးမိပါတယ်။ သီတဂူ ဆရာ

တော်ကြီးရဲ့ ရေအလှူကိုတော့ တစ် တောင်လုံးမှာ မြင်တွေ့ရပါတယ်။
ပုညရှင်စေတီပေါ် ရောက်တော့ ဘုရားရှင်ရဲ့အရိပ်ကို ခိုလှုံရတာ ကျွန်မ ရဲ့တစ်သက်တာ ပူလောင်ခဲ့ရတဲ့ ဘဝ အမောတွေ ပြေပျောက်ပြီး ရင်ထဲမှာ အေးမြစေခဲ့ပါတယ်။ ငှားသွားတဲ့ ကား မောင်းသူကလဲ စိတ်ရှည်စွာ ဘုရားစုံ ပို့ပေးလို့ တစ်ဝကြီးပဲ ဖူးခဲ့၊ လှူဒါန်းခဲ့ ရပါတယ်။
ကျွန်မရဲ့ခင်ပွန်းက မြို့နယ်မှူး ရာထူးနဲ့ပင်လယ်ဘူးမြို့ကို ပြောင်းရွှေ့ ရတာမို့ ညနေမှာပဲ မြစ်ကြီးနားရထား နဲ့ ကောလင်းဘူတာသို့ မိသားစုပါ လိုက်ပြောင်းရွှေ့ ရပါတော့တယ်။

မိသားစုဆိုပေမယ့် အိမ်ထောင်ရှင် သမီးတစ်ယောက်ရယ်၊ တက္ကသိုလ် တက်နေတဲ့ သမီးတစ်ယောက်ရယ် မော်လမြိုင်မှာ ကျွန်ခဲပါတယ်။ ကျွန်မ တို့ဇနီးမောင်နှံရယ်၊ သမီးကြီးနဲ့ မြေး ငယ်လေးရယ်၊ သမီးငယ်လေးနဲ့ ကျွန်မ ရဲ့မိခင်အိုရယ် ပြောင်းရွှေ့ခဲ့ပါတယ်။

ည(၁)နာရီလောက် ကောလင်း ဘူတာမှာဆင်းပြီး တည်းခိုမည့် ရဲစခန်း ရှိ ဒုရဲအုပ်ဦးအောင်မြအိမ်မှာ တည်းခို ညအိပ်ခဲ့ပါတယ်။ နံနက်မိုးသောက် အဆာပြေ စားသောက်ကြပြီး ပင်လယ် ဘူးမှ လာကြိုသော ရဲကားဖြင့် ထွက်ခဲ့ ပါတော့တယ်။

ကောလင်းမှ ပင်လယ်ဘူးသို့ သွား ရာ ကားလမ်းနံဘေး တစ်ဖက်တစ်ချက် က သစ်တောကြီးပိုင်းကြီးအတွင်း ကျွန်းပင်ကြီးတွေ ပေါက်နေတာ အများဆုံး တွေ့ရပါတယ်။

တစ်နေရာမှာတော့ သစ်ထုတ်လုပ် ရေးစခန်းတစ်ခုကို တွေ့ရပြီး ဆင်တွေ၊ ဝန်ချီစက်တွေနဲ့ သစ်တင်(၁၀)ဘီး၊ (၁၂)ဘီးကားကြီးတွေအပေါ် သစ်တွေ တင်နေတာကိုလဲ တွေ့ရပါတယ်။

မြေလင်းစခန်းကိုရောက်တော့ ကား ရပ်နားကြပါတယ်။ ထမင်းဆိုင်၊ လက်ဖက်ရည်ဆိုင်၊ ခေါက်ဆွဲဆိုင်နဲ့ အအေးဆိုင်များ စုံလင်လှပါတယ်။ ကျွန်မတို့မိသားစုလဲ ကားပေါ်မှ ဆင်း ကာ အဆင်ပြေမယ့် ထမင်းဆိုင် တစ်ဆိုင်ကို ရွေးပြီး ထမင်းစားသောက် ရဖို့ ဝင်ရောက်ခဲ့ပါတယ်။

မြေလင်းတွင် ကျွန်မတို့လက်အောက် ခံ ရဲစခန်းရှိတဲ့အတွက် မြေလင်းစခန်း များက လာရောက်တွေ့ဆုံကာ ကျွန်မရဲ့ ခင်ပွန်းက လိုအပ်တာတွေ မှာကြားနေ တုန်း ပင်လယ်ဘူးမှ ကားနှစ်စီး ရှေ့ ဆင့်နောက်ဆင့် ဆိုက်လာပါတယ်။

ရှေ့ကားမှ ကောင်ကလေးက နောက် ကားမှ ကောင်မလေးကို...

'ဟေး...အစီမ၊ မင်းနဲ့ငါ ကောလင်း ရောက်ရင် ညားရအောင်ပညာယ'

လို့ အော်ပြောတော့ နောက်ကားမှ ကောင်မလေးက...

'အေးပါညာယ့် ညားတာပ ညားတာ ပညာယ'

လို့ ပြန်ပြောတော့ ကျွန်မတို့အောက် သူတွေရဲ့နားမှာ တစ်မျိုးကြီး ဖြစ်နေမိ တော့တယ်။

သူတို့ကားပေါ်က အဘွားအို တစ်ယောက် ကျွန်မတို့ဘူးပွဲမှာ လာ ထိုင်လို့ ကျွန်မက မေးမိပါတယ်။

'သူတို့နှစ်ယောက်က ချစ်သူတွေမို့ ယူကြဖို့ ပြောတာလား'

လို့ မေးကြည့်တော့...

'ဟုတ်ဖူးညာယ့် ချစ်သူ ဟုတ်ဖူးညာယ့် သူငယ်ချင်းတွေပ၊ ကောလင်းရောက် ရင် မင်းနဲ့ငါ တွေ့ရအောင်လို့ ပြောတာ ပညာယ'

လို့ ကျွန်မကို ရှင်းပြတော့မှ တွေ့ တာကို ညားတယ်လို့ ပြောကြတဲ့သူတို့ ကအားတိုင်းရင်းသားစကားကို ကျွန်မ ပြုံးမိပါတော့တယ်။

ညနေ(၃)နာရီလောက်မှ ရောက်ခဲ့ ပါတော့တယ်။ ကျွန်မတို့နေရမယ့် အိမ်ကိုရောက်တော့ လွန်စွာမှ အံ့ဩရ ပါတော့တယ်။ ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ ဒီအိမ်ရဲ့အနေအထားနဲ့ ပတ်ဝန်းကျင်၊ ပြီးတော့ လုပ်ဆောင်ရမည့်ကိစ္စတွေကို ကြိုတင်ပြီး ပြောလိုက်တဲ့ မော်လမြိုင် မြို့က ဆရာအေးရဲ့ ဟောကြားချက်နဲ့ ကွက်တိဖြစ်နေလို့ပါပဲ။

အိမ်ရှေ့ဝင်းထောင့်တွင် တည်ရှိနေ သော ကုက္ကိုပင်မှာ မည်သည့်နှစ် ကတည်းက စိုက်ထားသည်မသိ ပုဆိုး သုံးပတ်စာခန့် ရှိမယ်ထင်ပါတယ်။ အိမ်

ရဲ့အနောက်ထောင့်မှာဘော့ အဓိကရ ညောင်ပင်ကြီးတစ်ပင် ခိုပါတယ်။ ကဆုန်လပြည့်နေ့ဆို ညောင်ရွက် တွေ ကတော့ထိုးလိပ်ပြီး မိုးပေါ် ထောင်နေတတ်ပါတယ်။ တိုက်ဆိုင် လွန်းလို့ အံ့ဩမိတာပါ။

အိမ်ကိုတော့ ရဲဘော်တွေက ဆေး ကြော သန့်ရှင်းရေးလုပ်ပေးထားကြ တာ ရှင်းသန့်နေတာပဲ။ အိမ်ကတော့ အိမ်အနိပ်ပါ။ အိမ်ရှေ့လှေကားမှ တက် ရင် ဖိနပ်ချွတ်ကိုတော့ နှစ်တစ်လက်မ သစ်နဲ့ ကြက်တူရွေးခြံ ကာထားပြီး ဧည့်ခန်းတစ်ခန်း၊ အိပ်ခန်းတစ်ခန်း။ ထမင်းစားခန်းနဲ့လျှက်မှာ အိပ်ခန်း ငယ် တစ်ခန်း၊ မီးဖိုကတော့ အပြင် ဘက်မှာ သီးခြားဖြစ်ပါတယ်။ ရဲဘော် နှစ်ယောက်က ပစ္စည်းတွေကို ကူညီ သယ်ပိုး နေရာချပေးပါတယ်။

C.R.O စခန်းမှူး ဦးကျော်မြင့်ရဲ့ဇနီး မခင်သန်းနွဲ့ တပ်ကြပ်ကြီးဦးကျော်ခင် ရဲ့ဇနီး မညွန့်ညွန့်(မော်လမြိုင်သူ)တို့က လာရောက် ကူညီပေးကြပါတယ်။ ပစ္စည်းများနေရာချပြီး ခဏနားကာ အမေ့ကို ရေမိုးချိုးစေပါတယ်။ မညွန့် ညွန့်က...

'အစ်မကြီးရေ...ညွန့်တို့ ရဲဝင်းမှာ ရေမရှိဘူး။ ရေချိုးရင် တောင်ပေါ်မှာ သွားချိုးရမယ်။ စောစောသွားရအောင် နော်၊ နောက်ကျရင် လူများပြီး ရှောင်လို့ပါ' လို့ ပြောတော့ ကျွန်မက...

'အေး... ကောင်းသားပဲ ရထားစီး ရတာ အတန်တန် အိပ်ရေးပျက်တာနဲ့ လူကို ပြီးစိစိကြီးဖြစ်နေပြီ။ သမီးတို့ မြေးလေးတို့ရော ဖေဖေကြီးပါလိုက်ခဲ ရေသွားချိုးကြမယ်'

လို့ ခေါ်ပြီး ညွန့်ညွန့်နဲ့အတူ ရေသွား ချိုးကြပါတော့တယ်။

စခန်းတည်ထားတာက တောင်ရဲ့

အောက်ခြေမြေပြန့်မှာ စခန်း
အနောက်ဘက် ဝင်းပြင်မှာတော့
တောင်စောင်းလေးအတိုင်း စုပေါင်းရုံး
ဘက် တက်သွားတော့ ရေတွင်းကလေး
ကို အုတ်ပေါင်ခတ်နဲ့
တွေ့ရပါတယ်။

ညွန့်ညွန့်က "အိဒီတွင်းပဲ
အစ်မ" ဟု ပြောပါတယ်။

ကျွန်မက

ဘေးပတ်ဝန်းကျင်နဲ့
တောင်ကုန်းအထက် အမြင့်မှာရှိနေတဲ့
စေတီလေးကိုမြင်တော့ ညွန့်ညွန့်ကို
မေးကြည့်ရာ ဝန်းသိုဇော်ဘွားကြီး
ဦးအောင်မြတ် တည်ထားကိုးကွယ်ခဲ့တဲ့
ကောင်းမှုစေတီဆိုတာ သိရပြီး လွန်စွာ
ကြည်ညိုကာ ဦးချကန်တော့ပြီးမှ ရေ
ချိုးကြကာ ပြန်လာခဲ့ပါတော့တယ်။

ကျွန်မတို့ရောက်တဲ့နေ့ဟာ သင်္ကြန်
အကြိုနေ့ဖြစ်ပါတယ်။ ညနေ(၆)နာရီ
လောက်မှာ ညနေစာ စားပြီးပြီမို့ အိမ်
ရှေ့မှာ ထွက်ထိုင်နေကြပါတယ်။
ကျွန်မကတော့ ခင်ပွန်းသည် အသစ်
ရိုက်ပေးခဲ့သော ဘုရားစင်တွင် ပင့်
ဆောင်လာခဲ့သော သင်္ကန်းနက်ဘုရား
ကို ပူဇော်ပြီး ဘုရားပန်းနဲ့ ရေချမ်းတော်
ဆီမီးကပ်လှူ ပူဇော်နေတုန်းမှာပဲ
ထူးခြားစွာ အပုပ်နံ့ကို စူးစူးပါးပါး
ရနေပါတော့တယ်။ ကျွန်မက...

'ဖေကြီးရေ... ရှာပါဦး၊ အနံ့ကြီး
ကလဲ နံလိုက်တာ ညှိစိစိ ပုပ်အံ့အံ့နဲ့
တော်တော် အနံ့ဆိုးပါတယ်'

ဖေကြီးလဲ လက်နှိပ်ဓာတ်မီးယူကာ
သမီးကြီးကော၊ သမီးငယ်ပါ ဝိုင်းဝန်း
ရှာကြပါတော့တယ်။ အိမ်ပေါ်အိမ်
အောက် ယက်မ၊ ဆင့်တွေပါမကျန်
သေချာရှာကြတာ ရှင်းနေတာပဲ ဘာမှ
မတွေ့ရပါဘူး။ ကျွန်မလဲ ဘုရားကို
ဝတ်ပြု ကန်တော့လိုက်ပါတော့တယ်။

ဘုရားပင့်၊ နတ်ပင့်ပြီး ပရိတ်ကြီး
(၁၁)သုတ်ကို မင်းကွန်းဆရာတော်ကြီး
ရွတ်တဲ့အတိုင်း အာဇာနည်ယသုတ်
ကို မဟာအာဇာနည်ယသုတ်ပါ ဆရာ
တော်ကြီးမှ ရွတ်တဲ့အတိုင်း ထည့်သွင်း
ရွတ်ဆိုပွားများပြီး အမျှပေးဝေလိုက်
တော့မှ အပုပ်နံ့ နံနေတာ ပျောက်သွား
ပါတော့တယ်။

အိပ်ရာဝင်ခါနီးမှာ စီးကရက်
သောက်တဲ့အနံ့ ရပြန်တော့ အဖေကြီး
က အိမ်နား လူကပ်တယ်ထင်ပြီး ဆင်း
ကြည့်ပါတယ်။ ဘာမှ မတွေ့တော့မှ
ပြန်တက်ခဲ့ပြီး အိပ်ရာဝင်ခဲ့ပါတော့
တယ်။

ညသန်းခေါင်ရောက်တော့ သား
လေး ကိုယ်တွေ့ပူပြီး ထင်ပါလေရော။
ကျွန်မတို့ လင်မယားနှစ်ယောက်ထပြီး
ရှိတဲ့ဆေး တိုက်ကာ သားကို ထွေးပွေ့
ထားရပါတယ်။ ခြေတစ်ပိုင်း၊ လက်
တစ်ပိုင်း အေးစက်ပြီး ကလေးက
လန့်လန့်ပြီး ငိုနေပါတယ်။

မနက်လင်းတော့ ဆရာဝန်သွားပင့်
ရာ လင်မယားနှစ်ယောက်စလုံးက
ဆရာဝန်တွေမို့ နှစ်ယောက်လုံး
လာကြည့်ပေးပါတယ်။ ကလေးကို
သေချာစမ်းသပ်ပြီး ဆေးပေးသွားကြ

တယ်။ ကိုယ်ပူတာကတော့ နည်းနည်း
သက်သာလာပေမယ့် လန့်ငိုတာ ခြေ
တစ်ပိုင်း လက်တစ်ပိုင်း အေးတာတော့
မသက်သာပါ။ သားလေးက (၂)နှစ်
ကျော်လေးသာရှိသေးတော့ သားလေး
ကို ကြည့်ပြီး သနားမိပါတယ်။

နောက်တစ်နေ့မှာတော့
သင်္ကြန် အကြတ်နေ့
ရောက်ပါပြီ။ ကျွန်မလဲ
သတိရပြီး...

အဖေကြီး အိမ်ကို
ဆရာမှာတဲ့အတိုင်း လုပ်ပြီးပြီလား'

လို့ မေးတော့မှ ...
'အေး...မလုပ်ရသေးဘူး မိန်းမ၊
ငါလဲ အလုပ်လွှဲယူနေတာနဲ့ မလုပ်ဖြစ်
တာ'

လို့ ပြန်ပြောပါတယ်။
မော်လမြိုင်က ပြောင်းရမယ်
ဆိုကတည်းက ကျွန်မ စိတ်ပူပြီး ဆရာ
အေးထံသွားကာ သွားရောက် မေးမြန်း
ရာ ဓာတ်မီးပြီး ကျွန်မတို့နေရမယ့်
အိမ်ရှေ့၊ နောက်ဖေးရှိ အပင်တွေကို
အတိအကျ ဟောပေးပါတယ်။ အိမ်ရဲ့
အောက်မှာ ဘူမိယရှိတဲ့အတွက် အိမ်
ကို အမဲသား၊ ဝက်သားနဲ့ အရက်ကို
လုံးဝ အတင်မခံဘူး။ ဘုရား၊ တရား
များများလုပ်ပြီး အမျှအတန်း များများ
ပေးဝေ၊ နေမယ်ဆို ပရိတ်ကမ္မပါ ရွတ်
ဖတ်ပြီးမှနေလို့ ဟောခဲ့ပြီး ခင်ပွန်းက
အရင်သွားပါတယ်။

ကျွန်မကတော့ ကလေးတွေ စာမေး
ပွဲပြီးမှ လိုက်ပြောင်းရတာမို့ သူ့ကို
ကြိုတင်ပြီး ပရိတ်ကမ္မပါကို ဘုန်းကြီး
ပင့်ပြီး လုပ်ခိုင်းတာ မလုပ်ရသေး
ကြောင်း သိရတာနဲ့ ချက်ချင်း သံဃာ
ငါးပါးပင့်ပြီး ညနေ(၅)နာရီမှာ ပရိတ်
တရားနာကြပါတယ်။

ကျောက်အင်းကုန်းရွာ ကျောင်းမှ

ဆရာတော်က မတ်တဲကလေးကို ပွေ့ခဲ့
ပါလို့ မိန့်တာနဲ့ ကျွန်မလဲ ကလေးကို
ပေါင်ပေါ်သိပ်ပြီး ကလေးကိုတော့
ပရိတ်ကြီးတွေနဲ့ ရပ်ပတ်ကာ ရဟန်း
တော်တွေက ပရိတ်ကြီးတွေ ကိုင်ထား
ပါတယ်။

ပရိတ်ကြီး (၉)ချောင်း၊ (၉)ပတ်
ပေါ့။ ပရိတ်ရွတ်ပြီး ကမ္မဝါဖတ်တော့
ဒုတိယအပုဒ်မှာ ကလေးဟာ အိပ်ပျော်
နေရာမှ အတင်းရုန်းကန်ရာ ပရိတ်ကြီး
များ ပြုတ်ကုန်ပါတယ်။ ဆရာတော်က
လက်ဟန်နဲ့ ကလေးကို ပြန်ပတ်ခိုင်း
တာမို့ ပြန်ပတ်ပါတယ်။ ရုန်းကန်ပြန်
တာ အားကြီးလိုက်တာ။ အဖေကြီး
ရယ်၊ စခန်းမှူးရယ်၊ နယ်ထိန်းတစ်
ယောက်ရယ်၊ ကျွန်မရယ် မနည်း
ဖမ်းချုပ်ထားရပါတယ်။

ကမ္မဝါပြီးခါနီးကျမှ ငြိမ်သွားပါ
တော့တယ်။ ဆရာတော်လဲ ယင်း
ပရိတ်ကြီးနဲ့ပဲ ချက်ချင်း လက်ဖွဲ့ပြုလုပ်
ပြီး ကလေးရဲ့လည်ပင်းနဲ့ ခြေလက်တို့
မှာ ချည်နှောင်ပေးပါတယ်။ ဆရာတော်
မှ...

‘အကာမကြီး ကြက်သွန်(၄)ဥရှိရင်
ဆရာတော်ကို ကပ်ပါ’

ဆိုလို့ ကြက်သွန်နီ(၄)ဥကို ကပ်
ပေးလိုက်ပါတယ်။

ဆရာတော်က မန်းမွတ်ရွတ်ဖတ်ပြီး
အိမ်ခုံတိုင် ထောင့်လေးထောင့်မှာ မြှုပ်
ခိုင်းခဲ့ပါတယ်။ သဲမန်း၊ ခဲမန်း၊ ဆန်မန်း
ကိုတော့ အိမ်တွင်းအိမ်ပြင်နဲ့ နီးနား
ဝန်းကျင်ပါမကျန် ကြဲပက်စေကာ ပြန်
ကြွသွားပါတော့တယ်။

ဆရာတော်ပို့တဲ့ကားဟာ လမ်းတစ်
ဝက်လောက်ပဲ ရောက်ဦးမယ်၊ သား
လေးက ထပြီး ဘောလုံးကန် ကစား
နေပါပြီ။ နေလဲ ကောင်းသွားပါပြီ။
အဲဒီအိမ်ရောက်ပြီး (၃)ရက်လောက်

ညမှာပဲ ကျွန်မ အိပ်မက်၊ မက်ပါတော့
တယ်။ လူနှစ်ယောက် ရောက်လာပြီး
ကျွန်မကို...

‘ဆရာကတော်... ကျွန်တော်တို့ နေရာ
ဖန်လို့ ကျွန်တော်တို့အတွက် နေရာပေးပါ’
လို့ နေရာလာတောင်းတယ်။ ကျွန်မ
ကလည်း

‘အေး... ဟုတ်ပြီ နေရာပေးရင် ကောင်း
ကောင်းမွန်မွန်နေမှာလား။ သူတစ်ပါးကို
နော့ယှက်ဦးမှာလား’

လို့ မေးတော့ “ကျွန်တော်တို့
ကောင်းကောင်းနေမှာပါ ခင်ဗျာ” လို့
ကတိပေးတာမို့ ကျွန်မကလဲ “အေး
ငါ စိစဉ်ပေးမယ်” ဆိုပြီး လန့်နိုးခဲ့ပါ
တယ်။

ချက်ချင်းပဲ အဖေကြီးကို နှိုးပြီး
အိပ်မက်အကြောင်းပြောပြရာ...

‘ရှေ့မှာ ကုက္ကိုပင်ကြီး ဒီလောက်
ကောင်းတာ အဲဒီမှာ အိမ်လေးလုပ်ပြီး
ထားလိုက်ပေါ့’

လို့ လွယ်လွယ်ပြောပြီး ပြန်အိပ်သွား
တယ်။ ကျွန်မက စဉ်းစားရင်း အိပ်
မပျော်တော့ဘဲ မိုးလင်းခဲ့ရပါတယ်။

သင်္ကြန်လွန်တော့ သမီးဆီက ကြေး
နန်းလာတယ်။ “တက္ကသိုလ်ကျောင်း
မှာ အဆောင်မရလို့ မေမေပြန်လာပြီး

စိစဉ်ပေးပါ” ဆိုလို့ ကျွန်မ ဖော်လှယ်ခြင်း
သို့ ပြန်ခဲ့ရပါတယ်။ သမီးကိစ္စပြီးတာနဲ့
ဆရာအေးထံသွားပြီး အိပ်မက်
အကြောင်း ပြောပြတော့...

‘အမျိုးသားပြောသလို လွယ်လွယ်ကူကူ
သစ်ပင်မှာ လုပ်ပေးလို့ မရဘူး။ အဲဒီအထက်က
ရုက္ခဓိကလဲ လက်မခံဘူး။ ဒီကပြန်ရင်
သက်နိုး ဝယ်သွား ဘုန်းကြီးပုဂ္ဂိုလ် ဆွမ်းကပ်
သက်နိုး ကပ်ပြီး အဲဒီကောင်းမှုအဖို့တာကို
သုတို့ နှစ်ယောက်ကို ခေါ်ပြီး ရေစက်သွန်းချ
အဖျူ ပေးထေလိုက်ရင် သာဓုခေါ်နိုင်တာနဲ့
တစ်ပြိုင် နက် ဘုံင်ဟန် ရရှိသွားမယ်’
လို့ ပြောတာနဲ့ သက်နိုးဝယ်ပြီး
ပြန်ခဲ့ပါတော့တယ်။

ကျွန်မပြန်ရောက်တော့ အဖေကြီး
က မရှိပါ။ မေမေကအစ ကလေးမြေး
လေးပါမကျန် နေကောင်းတာ တွေ့ရ
တော့ ဝမ်းသာမိတယ်။

‘အိမ်အခြေအနေ ထူးခြားတာရှိ
လား’
မေးတော့...

‘မထူးခြားပါဘူး။ အဖေကြီးတော့
မရှိပါ။ ပါတီကောင်စီက လူတွေနဲ့
နယ်ဘက်ဆင်းသွားတယ်’

လို့ သိရပါတယ်။ ‘နောက်နှစ်ရက်
ကြာတော့ အဖေကြီး ပြန်ရောက်လာ
ပါတယ်။

‘မနက်ဖြန် ငါ ကသာကို အစည်း
အဝေးသွားမယ်’

လို့ ပြောပါတယ်။ ည တရေးခိုး
ကျွန်မ အပေါ်အပါးထဲသွားပြီး အိပ်ရာ
ထဲ ရောက်နေပါပြီ။ သူကတော့ နောက်
မှ ဝင်လာပြီး ခြင်ထောင်ထဲမှာ ခြင်ရှာ
နေပါတယ်။

‘ဒီနယ်မြေဟာ ရွှေထွက်ရာဒေသ
ဖြစ်ပြီး ငှက်ဖျားရောဂါ အရမ်းဆိုးတယ်။
ဒါကြောင့် ခြင်ရှာရတာပါ’

လို့ ပြောပြီးတာနဲ့ ဓာတ်မီးပိတ်ပြီး

လှဲအိပ်ချလိုက်တာ ခေါင်းအုံးနဲ့ ခေါင်း ထိတာနဲ့...

“ဒုံး...ဒုံး...ဒုံး...ဒုံး” နဲ့ ခြေသံပြင်း ပြင်းနင်းကာ ရေချိုးခန်းမှ ထမင်းစား ခန်း ပြီးတော့ ဆက်လျှောက်လာရာ ဧည့်ခန်းမှာ ခြေသံရပ်သွားပါတော့ တယ်။ ခြေသံ ဘယ်လောက်ထိ ပြင်း သလဲဆိုရင် တစ်အိမ်လုံး လှုပ်ခါသွား တဲ့အထိအောင်ပါပဲ။

အဖေကြီးက ချက်ချင်း ခေါင်းအုံး ဘေးနားထားတဲ့ ခြောက်လုံးပြူးကို ကောက်ဆွဲပြီး ဓာတ်မီးထိုးကာ လိုက် ရှာပါတော့တယ်။ ရေချိုးခန်းတံခါးလဲ ပိတ်လျက်ပဲ။ သမီးတွေ အိပ်တဲ့အခန်း ကလဲ တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်လို့ အိပ် ဖျော်နေကြတာ အမေတောင် မနိုးဘူး။ သူ တံခါးဖွင့်ပြီး အိမ်နံဘေးကို ဆင်း ကြည့်သေးတယ်။ ဘာမှ မတွေ့တာနဲ့ ပြန်တက်ခဲ့ပြီး တံခါးလုံခြုံအောင် ပိတ် ပြီး အိပ်ရာထဲ ပြန်ဝင်လာကာ အိပ်ချ လိုက်တာနဲ့...

“ချင်...ချင်...ခွပ်...ချင်... ချင်... ခွပ်” “ဂရပ်” ဆိုပြီး ကျွန်မတို့ အိပ်ခန်း ခြေရင်းက အသံတွေ ဆူညံစွာ ထွက် လာပါရော အမျိုးသားက ကျွန်မ နား နားကပ်ပြီး “ဘာလဲ မသိဘူး မိန်းမ၊ ဘာလဲ မသိဘူး” လို့ တိုးတိုးလေး လာပြောပြီး ဓာတ်မီးနဲ့ ထိုးကြည့်ရာ လူကောင်လုံးလဲ မမြင်ရဘဲ ခြေရင်းက ဝတ်လက်စ ယူနီဖောင်း မျက်နှာသုတ် ပါ။ အနွေးထည်တွေ ချိတ်လှန်းထား တဲ့ သွပ်ကြိုးတန်း တအား လှုပ်ယမ်း နေပြီး ခါးပတ်ခေါင်းနဲ့ နံရံ ရိုက်တဲ့အသံ မြည်နေပါတော့တယ်။

ကျွန်မအမျိုးသားလဲ ဒေါသထွက် ထွက်နဲ့ တောက်ခေါက်မိကာ “ဘာ တွေလဲ နားကို မလည်တော့ဘူး” လို့ ပြောတဲ့အချိန်မှာပဲ စခန်းကင်းက

နာရီသံချောင်းခေါက်သံ (၂)ချက်တီး ကြားလိုက်ရပါတော့တယ်။

ကျွန်မကတော့ သူတို့ရဲ့ရပ်ချည်ကို မြင်အောင်ရှုပြီး အမျှပေးဝေနေလိုက် ပါတယ်။ သူတို့ကို အိမ်မက်ထဲမှာ မြင်ဖူးထားတော့ သူတို့ကို တရစပ် မနေမှာ ထင်ပေါ်အောင် ကြည့်ပြီး အမျှပေးဝေရာ အသံတွေလဲ တိတ် ဆိတ်သွားတော့တယ်။

ကျွန်မလဲ အိမ်မရတော့တာနဲ့ မနက် (၄)နာရီမှာ ထခဲ့ပြီး ကိုယ်လက်သန့်စင် ကာ ဘုရားမီးထွန်း၊ သောက်တော်ရေ ချမ်းလဲကာ ဘုရားရှေ့ထိုင်ပြီး ဝတ် တက်ပါတော့တယ်။ ပြီးစီးတာနဲ့ အိပ်မက်ထဲက ပုဂ္ဂိုလ်နှစ်ယောက်ကို ကျွန်မ စကားပြောပါတော့တယ်။

‘မင်းတို့ကို ဝါကတိပေတာ မှန်ပေမယ့် ဝါတို့ဟာ မင်းရဲ့ အပူထပ်မြစ်တဲ့အတွက် ကြောင့် မင်းအိမ်နဲ့ လိုက်နာပြီး နေနေရ တယ်။ အိမ်ရှိရင် ရှိယလို ချက်ချင်းသွားရ တယ်။ ခုလဲ ကသာကို သွားရဦးမယ် ဒီတော့ ဒါကို မင်းတို့နားလည်ပေးပါ သည်ခံပေးပါ။’

မင်းတို့ကို လုပ်ပေးဖို့ သက်နှလဲ ယံခဲ့ပြီပြီ မအားလပ်သေးလို့ မလုပ်နိုင်သေးတာကို မင်းတို့ သိထားပေးပါ။ မင်းတို့နောက်ကို ဒီလိုပုံစံမျိုးနဲ့ မလုပ်ကြပါနဲ့။

ကလေးတွေနီးကုန်ရင် လန့်ပြီး ကြောက် ကုန်ကြမယ်။ ဝါရဲ့ယနေ့ ယခုပြုလုပ်တဲ့ ကုသိုလ်ကောင်းမှု အစုစုတွေကို နှစ်တိုအား အပူအတန်း ပေးပေးတယ်။ သာဓုခေါ်ကြပါ “အပူ...အပူ...အပူ” “သာဓု... သာဓု...”

ဒီနေ့တော့ အဖေကြီး ကသာက ပြန်လာမယ့်နေ့ပဲ။ အိမ်မှာလဲ ဆွမ်း ကျွေးဖို့ လုပ်ကိုင်နေသူ ရဲမေနဲ့ ရဲဘော် များ စည်ကားနေပါတယ်။ အုန်းနို့ ခေါက်ဆွဲကျွေးမှာမို့ အသီးသီး တာဝန်

ကိုယ်စီ လုပ်နေကြတုန်း “ဖေကြီး... ပြန်လာပြီ၊ ဖေဖေကြီး သားဖို့ မုန့်ပါ လား” ဆိုတဲ့ အသံကြားလို့ ကျွန်မထွက် ကြိုလိုက်ပါတယ်။

‘ဘုန်းကြီးကော ပင့်ပြီးပလား’ ‘အားလုံး ပြီးကုန်ပြီ ဖေဖေ၊ စခန်းမှာ နဲ့ ဖေဖေတပည့်တွေ အားလုံး ဝိုင်းလှုပ် ကြတာ ပြီးကုန်ကြပြီ၊ ရေမိုးချိုးပြီး နားလိုက်တော့နေ’

လို့ ပြောပြီး ကျွန်မ လုပ်စရာရှိတာ တွေကို ဆက်လုပ်နေပါတယ်။

မနက် သံဃာငါးပါးကြွလာပြီး ဆွမ်းကပ် တရားနာကာ သင်္ကန်းကိုလဲ ကပ်လျှာပေးလိုက်ပါတယ်။ အိမ်မက်ထဲ က လူနှစ်ယောက်ကိုခေါ်ပြီး ရေစက် သွန်းချ အမျှပေးဝေကာ “သာဓု... သာဓု...သာဓု” လေးလေးနက်နက် ခေါ်ဆိုပြီး လျှာဒါနပေးလိုက်ပါတယ်။

ဌာနဆိုင်ရာဝန်ထမ်းတွေရော၊ မြို့မိ မြို့ဖ လူကြီးတွေပါ အားလုံး ကျွေးမွေး လျှာဒါနပေးခဲ့ပါပြီ။ ညနေ ဘုရားဝတ်ပြုခိုက် ရောက်တော့ မည်သည့်ပန်းရနံ့နဲ့မျှ မတူသော မွှေးရနံ့တစ်မျိုး တစ်အိမ်လုံး ကို မွှေးကြိုင်နေပါတော့တယ်။

ဪ...သူတို့တွေ ကျွန်မပေးခဲ့တဲ့ ကုသိုလ်ကောင်းမှုကြောင့် အဆင့်မြင့် တဲ့နေရာကို ရောက်ရှိသွားပြီဆိုတာ အသိပေးတာပါလား။ ကျွန်မလဲ မကျွတ်မလွတ်ဘဝမှ ဒုက္ခရောက်နေ သူနှစ်ဦးကို ကယ်တင်နိုင်ခဲ့လို့ ဝမ်းသာ ပီတိ ဝမ်းဆီထိသလို ခံစားရမိပါတော့ တယ်ရှင်...

ဝေနေယျ သတ္တဝါအပေါင်း ကျန်းမာ ချမ်းသာကြပါစေ။

လွန်ခဲ့သော ၁၉၈၀ခုနှစ်ကုန်ပိုင်း
လောက်တွင် ကျွန်ုပ်သည် ဥပဒေဝန်
ထမ်း အဆင့်(၄)ရာထူး တာဝန်ကျရာ
မွန်ပြည်နယ်၊ ပေါင်မြို့တွင် မိသားစုနှင့်
အတူတကွ နေထိုင်ခဲ့ပါသည်။ ကဒိုစီး
ရပ်ကွက်မှာ အိမ်ငှား၍နေကြခြင်း ဖြစ်
သည်။

၁၉၈၈ ခုနှစ် အရေးအခင်းကာလ
ပြီးသည့်နောက်ပိုင်း ၁၉၈၉ခုနှစ် အစ
ပိုင်းခန့် ရုံးပိတ်ရက် စနေ၊ တနင်္ဂနွေ
မှာ ကျွန်ုပ်တို့မိသားစုဝင်များအားလုံး
ပေါင်မြို့နယ် အရှေ့ဘက်ရှိ နန်းတော်
ကုန်းတောင်ပေါ်သို့ သွားရောက်ပြီး
ထင်းခုတ်ကြသည်။

ထိုစဉ်က ဝန်ထမ်းလစာ အလွန်
နည်းပါးလှသဖြင့် တစ်နယ်တစ်ကျေးမှ
လာရောက် တာဝန်ထမ်းဆောင်ရသော
ဝန်ထမ်းအတော်များများမှာ ကျွန်ုပ်တို့
လိုပင် တောင်ပေါ်တက် ထင်းခုတ်ပြီး
အိမ်မှာ ထမင်းဟင်းချက်ပြုတ်ရာတွင်
သုံးစွဲခြင်းဖြင့် စရိတ်ချွေတာကြရသည်။

ထိုနေ့က နန်းတော်ကုန်းနေရာ၏
တောင်ဘက် (၃)ဖာလုံခန့်အကွာ
တောင်ကုန်းထိပ်ပေါ်မှ ထင်းခုတ်ထမ်း
ယူပြီး ပြန်အဆင်း ခေတ္တနားသော
လူသွားလမ်းဘေး တစ်နေရာမှာ
ပျဉ်ကာ၊ ပျဉ်ခင်း၊ ဖက်မိုး၊ ကျောင်း၊
သစ်မီးငယ် (၁၀)ပေ အကျယ်ခန့်
တွေ့ရှိရာ ရေတောင်းသောက်ရန်
ထိုကျောင်းသစ်မီးသို့ ကျွန်ုပ် သွား
ရောက်ခဲ့ပါသည်။

ထိုအချိန် ကျွန်ုပ်၏မိသားစုက
အခြားအဖော်များနှင့်အတူ အောက်
ဆင်းသွားကြပြီးဖြစ်၍ ကျွန်ုပ် တစ်ဦး
တည်းသာ ထိုနေရာမှာ ရှိနေခြင်းဖြစ်
သည်။

ထို တံသာသာ ကျောင်းသစ်မီးထဲ
ဝင်သွားသောအခါ နံရံများတွင် မီးသွေး

ဗော်ဂဲ (L.L.B)

ကျွန်ုပ်ကိုယ်တွေ့ ဖူးတွေ့ခဲ့သည့် ထူးခြားစွာ

ခန္ဓာဝန်ချထားသော ရဟန်းတစ်ပါး

ခဲဖြင့် တရားဆုံးမစာ လက်အချို့
ရေးသားထားကြောင်း ဖတ်ရှုရသည်။
ယခု မမှတ်မိတော့ပါ။

တံကျောင်းငယ်၏ ဘုရားစင်အနီး
ထရံကိုခို၍ ထိုင်နေသော ရဟန်းတစ်ပါး
[သက်တော် (၇၀)ခန့်ဟု ယူဆရ]ကို
ဖူးမြင်ရသည်။ တင်ပျဉ်ခွဲထိုင်နေသဖြင့်
တရားရှုမှတ်နေသည်ဟု ထင်မိသည်။
အနှောင့်အယှက်ဖြစ်မည်စိုး၍ ကျွန်ုပ်
ခေတ္တ ထိုင်စောင့်နေသည်။

ထို ရဟန်းတော်မှာ မျက်လုံးတော်
မှိတ်ထားသည်။ သင်္ကန်းများ စုတ်ဖွာ
နေသည်။ နာရီဝက်ခန့်ကြာသော်
လည်း လှုပ်ရှားမှုမရှိသဖြင့် သေချာ
စူးစိုက်ကြည့်မိရာ အသားအရောင်
ခပ်ညိုညို၊ ပိန်ပိန်ပါးပါး၊ ရုပ်ရည်ကား

မွန်တိုင်းရင်းသားနှင့်တူသည်။ အသား
အရေ ပြည့်ဖြိုးခြင်းမရှိဘဲ အရိုးပေါ်
အရေတင်ထားသလို ကပ်နေသည်။
အသက်ရှူနေဟန် လုံးဝမရှိသဖြင့်
ကျွန်ုပ်လည်း အနားကပ်ပြီး၊ သေချာ
အက်ခတ်ပြန်သည်။ ဆရာတော်၏
လက်ကိုကိုင်ကြည့်မိရာ အေးစက်ခြင်း
မရှိ၊ ခပ်နွေးနွေးသာဖြစ်သည်။ သို့သော်
အသက်ရှိလူသားတစ်ဦး၏ အထိ
အတွေ့မျိုးလည်း မဟုတ်ကြောင်း
သတိထားမိသည်။

လက်ကိုကိုင်၍ လှုပ်ကြည့်သော်
လည်း တုံ့ပြန်မှုမရှိပေ။ နှာခေါင်းအနီး
ကျွန်ုပ်၏လက်ကို ထားကြည့်သောအခါ
လေရှူသွင်း၊ ရှူထုတ် လုံးဝမရှိပေ။
လက်ကောက်ဝတ်ကို သွေးတိုနှ

မတိုးစမ်းကြည့်သောအခါလည်း သွေး
တိုးခြင်း လုံးဝမရှိပါ။

အသက်မရှိတော့ဟု ကျွန်ုပ်ယူဆပါ
သည်။ အသံပေးပြီး တိုးတိုးတစ်မျိုး၊
ကျယ်ကျယ်တစ်မျိုး ခေါ်ကြည့်၏။
လှုပ်ရှားမှုနှင့် တုံ့ပြန်မှု လုံးဝမပြုပါ။

ထိုင်း၍ နံနီအသော ရဟန်းတော် မှာ
ဘာအသိရှိလည်း နေပေ ယင် လည်း
မနာ။ မုဂ္ဂတိသီတိလည်း မရှိ၊
အသားအရေပျက်စီးခြင်းလည်း မတွေ့၊
အရိုးနှင့်အရေတစ်နေပြီး အသား
နည်းပါးသည်ဟု ထင်ရှားစွာ ဖြစ်သည်။

တကျောင်းအတွင်းမှာ သပိတ်တစ်
လုံးသာရှိပြီး အခြားအသုံးအဆောင်
လည်း အနည်းငယ်မျှသာရှိသဖြင့် နှစ်
ရှည်လများ သီတင်းသုံးနေသောပုံစံ
မရှိဘဲ ခေတ္တယာယီ သီတင်းသုံးသော
ပုဂ္ဂိုလ်ဟု ယူဆရသည်။

သောက်ရေအိုးငယ် တစ်လုံး
ရှိသော်လည်း ရေခန်းနေသည်မှာ
လနှင့်ချီ၍ ကြာနေဟန်ရှိသည်။ ရေ

အစအနမူပင် မရှိပါ။ ဤရဟန်းတော်
မှာ ခန္ဓာဝန်ချထားသည်မှာ အတော်
ကြာပြီဟု ခန့်မှန်းရသည်။

ကျွန်ုပ်လည်း ထိုရဟန်းတော်ကို ရှိခိုး
ဦးချပြီး ထင်းစည်းကိုထမ်း၍ တောင်
အောက်သို့ အပြေးတစ်ပိုင်း ပြန်ဆင်း
ခဲ့တော့၏။ တောင်အောက်ရောက်
သောအခါ တောင်ခြေရှိ အိမ်အချို့မှ
ရေတောင်းသောက်ရင်း တောင်ပေါ်မှာ
တွေ့ခဲ့ရသော ရဟန်းတော်အကြောင်း
ပြောပြလိုက်ရာ ထိုသူတို့က အံ့ဩနေ
ကြသည်။

သူတို့ နေ့စဉ်လိုလို ထိုတောင်ပေါ်
အတက်အဆင်းလုပ်ကြောင်း၊ ကျောင်း
သခမ်းမရှိကြောင်း၊ ရဟန်းသံဃာ
မတွေ့ကြောင်း၊ ဆွမ်းခံကြသော
ရဟန်းသံဃာမျိုးလည်း ထိုအိမ်စုမှာ
မရှိကြောင်း ပြန်ပြောပြကြသည်။
ကျွန်ုပ်လည်း သူတို့နှင့် ငြင်းခုံမနေတော့
ဘဲ အိမ်သို့ ထင်းထမ်း၍ ပြန်ခဲ့ပါတော့

သည်။
ထိုအချိန်က ကျွန်ုပ်သည် စာပေ
ရေးသားတတ်ခြင်း မရှိသေးဘဲ၊ စာပေ
ရေးသားသူတို့နှင့်လည်း အဆက်
အသွယ် မရှိသဖြင့် ကျွန်ုပ်၏ အတွေ့
အကြုံကို စာပေးရေးသား ဖော်ထုတ်
တင်ပြခဲ့ခြင်းမရှိပါ။ ကင်မရာလည်း
မရှိသဖြင့် ဓာတ်ပုံရိုက်မှတ်တမ်းတင်နိုင်
ခဲ့ခြင်းလည်းမရှိပါ။ ရင်းနှီးသောမိတ်ဆွေ
အချို့ကိုသာ ပြောပြခဲ့ဖူးပါသည်။

ယခုမှ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း
အယ်ဒီတာချုပ်က ရေးသားမှတ်တမ်း
တင်ထားရန် တိုက်တွန်းချက်ကြောင့်
ကိုယ်တွေ့ အဖြစ်အပျက်တစ်ခုကို
ပြန်လည်ခံစား ရေးသား တင်ပြခြင်း
ဖြစ်ပါသည်။

စေတနာမှန်လျှင်
ကံကောင်းမည်။
အောင်စ (LL.B)

စာရွှေသူ သူပေးသိပ်ညွှာရှင်နှင့် ဝါသနာရှင်များသို့ ဖော်ပြမိကြားအပ်ပါသည်။

အောင်စ (LL.B)မှ ကျွန်တော်အား ပြန်ပြောပြခေါ်ကပင် ဤရဟန်းတော်၏ ထူးခြားစွာ ခန္ဓာဝန်ချမှုကို
အံ့ဩမိပါသည်။
အကြောင်းမှာ ပျံထွန်တော်ပြီးနောက် ဖုတ်ပွဲခြင်း၊ ခန္ဓာကိုယ် တစ်စပ်ဖြစ်သွားခြင်းမရှိ၊ တောတွင်းရှိ
တိရစ္ဆာန်များနှင့် မြေကြွက်ကြီးများ၏ ဖျက်သီးမှုကို မခံရခြင်း၊
ထို့အပြင် တောတွင်းတွင် အစားအသောက်များ စားလျှင်ပင် ခဏတွင်း၌ ရောက်လာတတ်သော ယင်မ
ရိုင်းများကြောင့် ထောက်တက်ပျက်စီးပင် မခံရသော ရဟန်းတော်၏ ခန္ဓာကိုယ်ပင် ဖြစ်ပါသည်။
ဤဆုရက်များကပင် ထိုရဟန်းတော်၏ ခန္ဓာဝန်ချမှုမှာ ထူးခြားလှပါသည်။
ဤကဲ့သို့သော အဖြစ်ထူးများ စာဖတ်သူများ သိရှိထားပါသလား...? ဤကဲ့သို့သော အဖြစ်ထူးမှာ
မည်သို့သော အကြောင်းကြောင့် ဖြစ်ပါသလဲ...? တတ်သိသူ၊ တွေ့ကြုံထားသူ ပုဂ္ဂိုလ်ပညာရှင်များက
ရေးသားတင်ပြပေးကြပါရန် မိတ်ဆော် ပန်ကြားအပ်ပါသည်။

လေးစားစွာဖြင့်...

ဦးကျော်မိုးသိန်း
ဓာတည်းချုပ်
နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ဖွယ်ရာ အဖြစ်အပျက်ကလေးကို
စာရှုသူများ မှုဝေခံစားနိုင်အောင်
ရေးသားတင်ဆက်လိုက်ပါတယ်။

* * *

နာဂစ်ပုန်တိုင်းကြီး
မြန်မာနိုင်ငံအောက်ပိုင်းကို
ရက်ရက်စက်စက်
ရုတ်တရက် ဝင်ရောက်
မွေ့နှောက် မသွားခင်
အချိန်ကပေါ့။

ရန်ကုန်တက္ကသိုလ် အဓိပတိလမ်း
မကြီးကိုအဝင် လက်ဝဲဘက်ထောင့်မှာ
ရောမ သစ်တိုပင်ကြီးတစ်ပင် ရှိခဲ့ဖူးပါ
တယ်။

စိမ်းစိုမြေခိုင်းပြီး
နေပြောက်မထိုးအောင်
ခက်လက်စေဆာ ရှိလှတဲ့
အပင်ကြီးပါ။ လုံးပတ်က
အမျိုးသား
သုံးလေးယောက်
လက်ချင်း ဆက်ဖက်မှ
မိရုံလောက်ရှိမယ် ထင်ပါရဲ့။

နေပူပူမှာ
လှည်းတန်းဈေးဘက်က
လမ်းလျှောက်ပြန်လာ
သူတိုင်းဟာ ဒီ
အပင်ကြီးအောက်ကို
ရောက်လျှင် နွမ်းသမျှ
ပန်းသမျှတွေ ပြေပျောက်
အောင် တစ်ထောက်

နား ချွေးသိပ်အပျင်းဖြေရတဲ့ အေးရိပ်
ဆာယာ အပင်ကြီးလို့ ဆိုရင်လဲ မမှား
ပါဘူး။

ဒီအပင်ကြီးအောက်က ထွက်လိုက်
လို့ အဓိပတိလမ်းမကြီးထဲ ဝင်လျှင်
ဝင်ချင်းမှာတော့ လှံမြိုရေး ကင်းတဲ
လေးတစ်ခု ရှိလေရဲ့။

ညနေခင်း နေဝင်ရီတရော အချိန်
နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၂၅၅

အဓိပတိလမ်းထိပ်က

ဝတ္ထုတစ်သုလေး

မောင်လွင်္ဂ
(ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်)

တစ်ကျောင်းတစ်ဝါတာ တစ်ရွာ
တစ်ပုဒ်ဆန်း ဆိုသလို သရဏဂုံ
အစွမ်းထက်ပုံ အစုံစုံကို ကိုယ်တွေ့
ကြုံသူများ ရေးသားတင်ပြချက် တော်

တော်များများ ကျွန်တော် ဖတ်ဖူး
မှတ်သားခဲ့ဖူးပါတယ်။
ယခုလဲ ကျွန်တော့်ကိုယ်တွေ့
သရဏဂုံ အစွမ်းထက်ပုံ လွမ်းမော

လေးတွေမှာ ကျွန်တော်ဟာ ဒီကင်းရုံ
လေးရှေ့မှာ မကြာခဏ လာထိုင်လေ့
ရှိပါတယ်။

အလုပ်က အငြိမ်းစားယူပြီးစ အချိန်
ဆိုတော့ စိတ်ဖြေလက်ပျောက် သဘော
မျိုးနဲ့ တပည့်သားမြေး လုံခြုံရေး
ဝန်ထမ်းကလေးနဲ့ ရောက်တတ်ရာရာ
စကားပြောရင်း ဆိုပါတော့။

တစ်ညနေခင်း မှောင်ရီပျိုးစ အချိန်
လေးမှာပါ။

မိတ်ဆွေတစ်ယောက်နဲ့ စကား
လက်ဆုံကျနေတဲ့အခိုက် ကျွန်တော်
နောက်ဘက် ကင်းရုံထဲက ဆူဆူညံညံ
ဝုန်းဒိုင်းကျတဲ့ အသံတွေ ပေါ်ထွက်
လာပါတော့တယ်။

အသံကြားကြားခြင်း ကင်းရုံအဝကို
ကျွန်တော်ကို အပြေးသွားကြည့်ရတော့
တာပေါ့။ မြင်လိုက်ရတဲ့ အခြေအနေ
ကြောင့် ကျွန်တော် ရုတ်တရက်အံ့အား
သင့်နေမိတယ်။

မောင်ဌေးအောင်ဆိုတဲ့ လုံခြုံရေး
ဝန်ထမ်းလေးကို ကျန်တဲ့ ဝန်ထမ်း
နှစ်ယောက်က တစ်ဖက်တစ်ချက်
ကိုင်ထားကြတယ်။ အဲဒီလို ချုပ်ကိုင်
ထားတဲ့ကြားကပဲ မောင်ဌေးအောင်က
ခြေထောက်နှစ်ဖက်နဲ့ စားပွဲတွေ
ကုလားထိုင်တွေကို ခုန်ခုန်ပြီး ကန်နေ
တယ်လေ။ ပါးစပ်မှာလဲ သွေးတွေက
ချင်းချင်းနီလို့ပါလား...

'ဆရာ လှယ်ပြီး... ငွေအောင်ရယ် ဘာဖြစ်
ပန်းသိဘူး။ တွေ့သမျှ လက်သီးနဲ့တိုး
ခြေထောက်နဲ့ကန် စားပွဲပေါ်က ဖန်ခွက်ကိုလဲ
တကျွတ်ကျွတ် ကိုက်ပိနေလို့ သွေးတွေ
ဆရာပြင်တဲ့အတိုင်း'

မောင်အောင်မြင့်ဆိုတဲ့ လုံခြုံရေး
ဝန်ထမ်းလေးက ဌေးအောင်ကို ချုပ်
ကိုင်ထားရင်းက ကျွန်တော်ကို အကူ
အညီ လှမ်းတောင်းနေတာပါ။

ဌေးအောင်ကတော့ ချုပ်ကိုင်ထား
ကြတဲ့အထဲက မျက်စိကို စုံမှိတ်ထား
လို့ ခုန်ပေါက်ကန်ကျောက် လုပ်နေဆဲ
ပါပဲ။

ကျွန်တော် ချက်ချင်း သဘော
ပေါက်သွားပါတယ်။ ဒီကောင်လေး
တစ်နေရာရာမှာ အမှားအယွင်း လုပ်
လာလို့ အပဋိလာတာပဲ ဖြစ်ပါတယ်။

ဒါပေမယ့် ကျွန်တော်မှာက ဒီလိုမျိုး
အတွေ့အကြုံက မရှိလေတော့ ဘာ
လုပ်လို့ ဘာကိုင်ရမုန်းမသိ ဖြစ်နေဆဲ
ခေါင်းထဲမှာ လက်ခနဲ အကြိတ်တစ်ခု
ထွက်လာတော့တယ်။

တကယ်တော့ ကြားပူးနားဝ ကြိမ်
ကြုံရာ ကြုံလိုက်မိတာပါ။ ဖြစ်နိုင်ခြေ
ရှိမရှိလဲ တကယ်မသိခဲ့ပါဘူး။

ဒါနဲ့ပဲ ကင်းရုံရှေ့ ရေအိုးစင်က
ရေတစ်ခွက်ခပ် နှုတ်ခမ်းမှာတော့ပြီး...

ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ
ဓမ္မံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ
သံဃံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ
လို့ သုံးကြိမ် ရွတ်ဆိုပြီး...

'ဘုန်းတော်အနန္တ၊ ကံတော်အနန္တ၊
ဉာဏ်တော်အနန္တ၊ စကြဝဠာ ကမ္ဘာပေါ်
ဖြန့်ဖြန့်ကျိမှု၊ တန်ခိုးတော်အနန္တတို့နှင့်
ပြည့်စုံတော်ပူသော မြတ်စွာဘုရားရှင်တို့၏

ဓမ္မတတ် ဟောစိတတ် နိဗ္ဗာန်တတ် အပေါင်း
တို့သည် ဤနေရာ ဤဌာနသို့ ကြွရောက်
သက်ဆင်း တည်နေတော်ပူပါစေတည်း။
ဘုရားတပည့်တော်၏ ဦးခေါင်း၌ ကိန်းဝတ်
တည်နေတော်ပူပါစေတည်း'

လို့ အဓိဋ္ဌာန်ပြု ရွတ်ဆိုပြီး ရေခွက်
ကို ကိုင်လို့ ကင်းရုံထဲအဝင် စောစော
က ထိန်းမနိုင် သိမ်းမရ ဖြစ်နေတဲ့
မောင်ဌေးအောင်က မျက်ထောင့်နီကြီး
နဲ့ ကျွန်တော်ကို စူးစူးစိုက်စိုက် ကြည့်
နေတာနဲ့ ပက်ပင်းတိုးပါတော့တယ်။

ကျွန်တော်လဲ မရဲဘဲ ကျွဲပြဲစီး ဆို
သလို စိတ်ထဲက ကြောက်စိတ်ကို
မျှိုသိပ်ပြီး သူ့ကို ချုပ်ကိုင်ထားတဲ့
မောင်အောင်မြင့် လက်ထဲ သောက်ရေ
ခွက် လှမ်းပေးလိုက်ရတယ်။

'အောင်မြင့် အဲဒီပရိတ်ရေကို သူ
ခေါင်းပေါ်က လောင်းချ။ သူ့ကိုလဲ
ချောတိုက်'

မောင်အောင်မြင့်ကလဲ ချောတိုက်
ပါဆိုမှ ဌေးအောင်ဆံပင်တွေကို ဆတ်
ခနဲ ဆွဲဆုပ် ဇက်ကို လှန်ပြီး သောက်
တော်ရေတွေ ပါးစပ်ထဲ လောင်းထည့်
လိုက်ပါတော့တယ်။

အံ့သြဖို့ကောင်းလိုက်တာ... ဌေး
အောင်ရယ် ချုပ်ကိုင်ခံထားရတဲ့ သူ့
လက်နှစ်ဖက်ကို ဆတ်ခနဲ စောင့်ရှုန်းပြီး
လို့ ရင်ခေါင်းထိ ဖြစ်သလို စည်းထား
တဲ့ သူ့ပုဆိုးကို ဖြေချပြီး မိန်းမ ထဘီ
ဝတ်သလို ကပျာကယာ ဝတ်လိုက်ပါ
တယ်။

တစ်ဆက်တည်းမှာပဲ လက်အုပ်က
လေးချီပြီး ကြမ်းပြင်ပေါ် ပုဆစ်တုတ်
ထိုင်ချလိုက်တော့တယ်။

ခေါင်းပေါ်က လောင်းချလိုက်တဲ့
ရေတွေကြောင့် သူ့ပါးစပ်က ထွက်နေ
တဲ့ သွေးတွေက သူ့အင်္ကျီရင်ဘတ်ပေါ်
မှာ ရဲရဲတောက်နေလေရဲ့။ တကယ်ကို

ကြက်သီးထစရာ မြင်ကွင်းပါပဲ။ သူ့
အပြုအမူကို ကြည့်ပြီး ကျွန်တော်လဲ
ကြောင်ကြည့်နေမိတာပေါ့။

‘ဆရာ သမီးပါ။ ဆရာကို သမီး သိပါတယ်။
ဌေးအောင် ပိုက်ရိုင်းလွန်းလို့ အခုလို လုပ်
လိုက်ရတာပေါ့’

ဌေးအောင် ပါးစပ်က မိန်းကလေး
တစ်ယောက်အသံနဲ့ ခုလို ပြောလိုက်
တော့ ကျွန်တော် ပိုပြီး အံ့ဩနေမိ
တော့တယ်။

သူ့ဘေးမှာ ရပ်နေတဲ့ မောင်အောင်
မြင့်နဲ့ မောင်ကျော်ဌေးတို့ မျက်နှာကို
လှမ်းကြည့်ပြီး “ဘာတွေ ဖြစ်ကုန်
တာလဲ အောင်မြင့်” လို့ မေးလိုက်မိ
တယ်။

‘ကျွန်တော်နဲ့ ဌေးအောင် ညနေက
လှည်းတန်း(၆)လမ်းမှာ အရက်သွား
သောက်ကြတယ် ဆရာ။ ဒီနေ့ အိုဗာ
တိုင်ကြေးတွေ ရတယ်လေ။

အရက်သောက်ပြီး ပြန်အလာ
သစ်တိုပင်အောက် ရောက်တော့
ဌေးအောင်က ပုဆိုးလှန်ပြီး အပေါ့
သွားမယ်လုပ်လို့ ကျွန်တော်က တား
တယ်။

အစောင့်အရှောက်တွေ ရှိချင်ရှိနေ
မယ်။ အထဲကျမှ သွားပါလို့ ပြောတာ
ကို သွားတော့ (...)ဖြစ်လာ။ အဲဒီ
အစောင့်အရှောက်တွေ ဆိုတာကို
(...)ပဲထင်တယ်ဆိုပြီး ပုဆိုးလှန်သွား
တော့တာပဲ ဆရာရယ်။

ဒါနဲ့ ကျွန်တော် သူ့ကို ချောခေါ်
လာပြီး ကင်းရုံထဲလဲ ရောက်ရော
စောစောကအတိုင်း ဝုန်းဒိုင်းကျတော့
တာပဲ။ စားပွဲပေါ်က ရေခွေးကြမ်း
သောက်တဲ့ ဖန်ခွက်ကိုလဲ ပါးစပ်နဲ့
တိုက်ဝါးလို့ ခုလို သွေးတွေ ထွက်နေ
တာပေါ့’

အောင်မြင့်က ဇာတ်စုံရှင်းပြမှ

ကျွန်တော်လဲ သဘောပေါက်သွား
တော့တယ်။ ဒါပေမယ့် အခု ဌေးအောင်
ကို ဝင်ပူးနေတဲ့ အစိမ်းသရဲက
ကျွန်တော်ကို သိနေတယ် ပြောတာကို
ပိုပြီး အံ့ဩနေမိပြန်တယ်။

‘ဟေ့...ဒီမှာ မင်း...အဲ ညည်းက ဝါကို
သိနေတယ် ပြောတော့ ညည်းက ဘယ်သူ
လဲ ပြောပါဦး’

လက်အုပ်ချီပြီး ပုဆစ်တုတ်ထိုင်နေ
တဲ့ ဌေးအောင်ကို မေးလိုက်တော့
ငိုသံပါကြီးနဲ့ ဖြေလိုက်တဲ့ စကားကြောင့်
ကျွန်တော် ပို၍ ပို၍ အံ့အားသင့်ပြီး
“ဟေ...”ဟု တစ်ခွန်းတည်းသော
အာမေဇိုတ်သံ ထွက်သွားပါတော့
တယ်။

သူ ဖြေပုံကိုလဲ ကြည့်လေ တဟင်
ဟင်ရှိက်သံလေးနဲ့အတူ...

‘အဟင်...အဟင် သမီးက ဆရာ
သောက်ရူးမလို့ ခေါ်ခေါ်နေတဲ့ အပြစ်ပါ’
တဲ့။

* * *

လွန်ခဲ့တဲ့ သုံးလေးနှစ်လောက်က
ဖြစ်မယ်ထင်ပါတယ်။ ကျွန်တော့်ရုံးခန်း

မှာ တာဝန်ကျတဲ့ သန့်ရှင်းရေးဝန်ထမ်း
လက်ချမီးဆိုတဲ့ ကုသားမကြီး ပင်စင်
ယူသွားလို့ လူစားတစ်ယောက် ရောက်
လာပါတယ်။

သူ့နာမည်က အမြင့်တဲ့။

အသက် နှစ်ဆယ်ပတ်ဝန်းကျင်
လောက်ပဲ ရှိပါဦးမယ်။ အသားညိုညို
ဆံပင်နီကြောင်ကြောင် ပွပွကို သားရေ
ပင်နဲ့ စည်းနှောင်ထားတယ်လေ။ ပုံပန်း
သဏ္ဍာန် ကြည့်ရတာ ပေါတောတော
ချာတာတာ။

စ,ရောက်ရောက်ချင်းနေက လက်
တစ်ဖက်က ဖောက်ထားလက်စ ဆီး
ထုပ်ကိုကိုင်လို့ ကျန်တဲ့ လက်တစ်
ဖက်ကတော့ တံမြက်စည်းကို ချိုင်း
ကြားညှပ်ကိုင်ပြီး မျက်နှာ စပ်ပြီးပြီးနဲ့
ရုံးခန်းထဲ ဝင်လာတာလေ။

‘ဆရာ...သမီးက ဆရာရုံးခန်းမှာ တာဝန်
ကျတဲ့ သန့်ရှင်းရေးအသစ်ပါ။ ဒါပေမယ့် ဆရာ
သမီးက မြန်မြန်ဆန်ဆန် ပြောင်နေအောင်
လှည့်ပြီး ချက်ချင်းပြန်မှာ’

သူ့စကား အသွားအလာကို ကြည့်
ပြီး ကျွန်တော် စိတ်တိုသွားတယ်။
ကျွန်တော့်ကို မယုံသင်္ကာ ဖြစ်လို့လား
ပေါ့။

‘နေပါဦး ညည်းက မြန်မြန်လှည်း
ပြီး မြန်မြန်ပြန်မယ်လို့ ပြောတော့
ဘာဖြစ်လို့လဲ’

‘ဟို ဆရာကလဲ စိတ်ဆိုးတတ်လိုက်
တာ သမီးက ဈေးရောင်းဦးမှာလေ။
ဒီက အလုပ်ပြီးတာနဲ့ ဒူးယားစီးကရက်
ရယ် အချဉ်ထုပ်တွေရယ်ကို ကျောင်း
ထဲမှာ လျှောက်ရောင်းရသေးတယ်
လေ’

ကျွန်တော်က မျက်နှာထား
တင်းတင်းနဲ့ ခပ်မာမာပြောတာကို သူ
က ရယ်ရယ်မောမော ပြန်ဖြေတာပါ။
‘သမီး လအတစ်ခုတည်းနဲ့ ဖစားလောက်

ဘူး ဆရာရဲ့ အမေက လေပြတ်
နေတာလေး အမေကတော့
သမီး ငယ်ငယ်ကတည်းက
သေသွားတယ်ဆိုလား အမေကို
ဖမ်းသွား တယ်ဆိုလား မယ်ပါတာ
ဆရာရယ်'

ဘယ်ဘက်လက်က
ကိုင်ထားတဲ့ ဆီးချဉ်ထုပ်ကို
ပါးစပ်ထဲ တစ္စွပ်စွပ် ထည့်ပြီး
မြို့စားနေတာလဲမပျက်၊
တံမြက်စည်းလှည်းတာလဲ
မပျက်ဘဲ သူ့ပြောစကားလေး ကြားရ
တာ ကရုဏာ သက်စရာပါ။ ဒါကြောင့်
ဒီကလေးမ စိတ်သက်သာပါစေတော့
လိုဆိုတဲ့ သဘောနဲ့...

'အေး စကားလဲ ပြောပေါ့။ ရုံးခန်းထဲ
ဆီးစေ့တွေ ထွေးချထားခဲ့ရင်တော့
ကြက်မွေးနဲ့ ရိုက်မှာနော်'
လို့ အရွှန်းဖောက်လိုက်ရတယ်။
'ဆရာကလဲ သမီးက ကလေးမှ
မဟုတ်တာ လုပ်ပါ့မလား။ ဒီမှာကြည့်
သမီးလက်ထဲမှာ ဆီးစေ့တွေ ဆုပ်ထား
တယ်လေ။ ဆရာကလေ လူပျိုကြီးပီပီ
ဖီဖာသိပ်ကြောင်တယ်'
'ကြည့်စမ်း ဒီသောက်ရူးမ အရော
ဝင်လို့ ကန်းတက်တယ်။ ငါ့ကို ပမာ
ပခန့်နဲ့'

ကျွန်တော် စားပွဲပေါ်က ကြက်မွေး
ကို ကောက်ကိုင်လိုက်တော့ လျှာ
ကလေး တစ်လစ်နဲ့ ရုံးခန်းထဲက ပြေး
ထွက်သွားပါတော့တယ်။

အဲဒီနေ့ကစလို့ သူ့ကို နာမည်မခေါ်
ဘဲ သောက်ရူးမလို့ပဲ ခေါ်ပြောရင်း
သမီးကလေးလို တူမလေးလို ခင်ခင်
မင်မင် ဖြစ်သွားခဲ့တော့တာပါ။

တစ်နှစ်မှာ သင်္ကြန်ကျခါနီးလေး
သုံးလေးရက်အလိုလောက် ဖြစ်မယ်
ထင်ပါရဲ့...

ဆရာ့ ခေါ်... ဝါမှာတော့ သေလို့ ဝိုရမယ်
အဖေလဲ မရှိပါလားပေါ့။
နောက်မှ ချက်ချင်း သတိရလိုက်တယ်။
ဝါမှာလဲ ဆရာအဖေ ရှိတာပဲ။
ဆရာအဖေ သေမှ အခေါင်းကြီးကို
လက်နှစ်ဖက်နဲ့ ထုထုပြီး အနယ်လေး
ဆရာဖေရဲ့ သမီးကို သောက်ရူးမလို့
ထခေါ်ပါဦး...
သူ့စကားမဆုံးခင်မှာဘဲ
“ဟိတ် တော်စမ်း

'ဆရာ သင်္ကြန်ရုံးပိတ်ရက် ဘယ်မှ
မလည်ဘူးလား'

လို့ တံမြက်စည်းလှည်းနေရာက
ရုတ်တရက် ကောက်ကာငင်ကာ
လှမ်းမေးတယ်လေ။

'ဟာ ဒီသောက်ရူးမ ငါ့အရွယ်က
သင်္ကြန်လည်ရမယ့်အရွယ်လား။ ငါ့
မိတ်ဆွေတွေနဲ့ စမတောင်ကို အဓိဋ္ဌာန်
ဝင်ဖို့သွားမှာ'

'သမီးကတော့ သင်္ကြန်မှာ စီးကရက်
ရယ်။ ရေသန့်ဘူးရယ်။ ဘီယာဘူးရယ်
ရောင်းရင်း အပြတ်ကဲပစ်လိုက်ဦးမယ်။
သင်္ကြန်ဆို တက္ကသိုလ်ရိပ်သာလမ်းက
အရမ်းစည်တာ ဆရာရဲ့'

'အေး အပြတ်ကဲပြီး အပူရှုပ်လို့
မာလက်ီးယားနေဦးမယ်'

စကားကြောရှည်မှာစိုးလို့ စကားစပ်
ဖြတ်လိုက်ခါမှ သောက်ရူးမက လှည်း
လက်စ တံမြက်စည်းကို ရပ်ပြီး စကား
ဆက်ပြန်တော့တယ်။

'အံ့နယ် ဟလက်ီးယားတယ်ဆိုလို့ ဆရာ
ကို ပြောရဦးမယ်။ တစ်နေ့က သမီး သူငယ်
ချင်း မခင်လှအဖေ သေလို့ မယာလိုက်ပို့
တယ်လေ။ မခင်လှရယ် သူ့အဖေ အခေါင်း
ကြီးကို ထုထုပြီး ဝိုလိုက်တာ ဆရာရယ်
တက်ပတက် ချက်ပတက်ပဲ
ယူကဲကြည့်ပြီး ဘာတွေ့မိလဲ သိလား

နိမိတ်မရှိ နာမရှိ ဘာတွေ လျှောက်
ပြောနေတာလဲ" လို့ ကျွန်တော်
ငေါက်လိုက်တော့မှ ဇက်ကလေး
ပုဝင်သွားပြီး ကုတ်ကုတ်ကုတ်ကုတ်နဲ့
ထွက်သွားပါတော့တယ်။

သူက အပြောနဲ့တင် မဟုတ်ဘဲ
သူ့အနီးက စာအုပ်ဖိခိုကြီးကို လက်နှစ်
ဖက်နဲ့ တဘုန်းဘုန်းထုပြီး သဏ္ဍာန်
လုပ် သရုပ်ပြနေတာလေ။ ကိုယ်ကလဲ
သင်္ကြန်တွင်းမှာ ခရီးဝေး စမတောင်
သွားမှာဆိုတော့ စိတ်ကသိကအောက်
ဖြစ်မိတာပေါ့။

* * *

အဲဒီအချိန်က သင်္ကြန်ရုံးပိတ်ရက်
ဆိုတာ ခုလို ဆယ်ရက်ကြီးများတောင်
မဟုတ်ပါဘူး။ အကြိုနေ့ကို ရုံးတက်ရ
ပြီး အကျနေ့ကနေ နှစ်ဆန်းတစ်ရက်
နေ့အထိသာ ရုံးပိတ်တာပါ။

ဒါကြောင့် ရုံးပိတ်ရက်နဲ့ ဆက်လက်
လုပ်သက်ခွင့် ဆယ်ရက်ယူပြီး စမ
တောင်မှာ ဒုလ္လာဂရုနန်းခံပြီး အဓိဋ္ဌာန်
ဝင်ခဲ့ရတာပါ။

ခွင့်ရက်စေ့လို့ အလုပ်ပြန်ဆင်းတော့
ကျွန်တော့်ရုံးခန်းမှာ ဖုန်တွေ အလိမ်း
လိမ်း ဖြစ်နေတော့တာပေါ့။ ခါတိုင်း
ရုံးချိန်တွေမှာ သောက်ရူးမလေး အမြင့်
က ကျွန်တော့်ရုံးခန်းဝမှာ ကြိုရောက်
နေကျပါ။

ဒီနေ့ကျမှ ဆယ်နာရီထိုးတဲ့အထိ ပေါ်မလာလို့ သူတို့ သန့်ရှင်းရေး ဝန်ထမ်းတွေ စုရပ်ဖြစ်တဲ့ နယ်မြေရုံး ဘက် စနည်းနာ ထွက်လာခဲ့တယ်။

ရုံးခန်းရှေ့မှာ စုထိုင်နေကြတဲ့ သန့်ရှင်းရေးဝန်ထမ်း အမျိုးသမီးတွေ က ကျွန်တော့်ကို မြင်တော့မှ မျက်စိ ပျက် မျက်နှာပျက် ဖြစ်နေကြတာကို ကျွန်တော် သတိထားလိုက်မိတယ်။

‘အေး ဆယ့်ဝမ်းရက်လောက် ရုံးခန်းက ပိတ်ထားရတော့ ဖုန်းတွေ အလိမ်လိမ် ဖြစ်နေတယ်ကွ။ အပြိုင်တစ်ယောက် နထိ ပေါ်မလာလို့ ဆရာလာတာ’

ကျွန်တော်က ဟန်မပျက် ပြော လိုက်တော့ သူတို့တစ်တွေ တစ်ယောက်မျက်နှာ တစ်ယောက် ကြည့်ပြီး ဆွံ့အနေကြတော့တယ်။ အတန်ကြာမှပင် ခပ်ကြီးကြီး အမျိုး သမီးတစ်ယောက်က...

‘အပြိုင်ရ... ညဿုံအေးဆရာ လာရှာ နေတယ်လေ။ ပီး... ပီး... ဆရာတပည့်ပ သင်္ကြန်တွင်းက တက္ကသိုလ်ပျား ဖွားရုံရဲ့ ယု ကားတိုက်ခံရလို့ ပွဲခင်းပြီးသွားတယ် ဆရာရဲ့ ပီး... ပီး...’

ပြောပြောငိုငို ရှင်းပြနေပါတယ်။

ရှုတ်တရက် မထင်မှတ်ဘဲ ကြား လိုက်ရတဲ့ သတင်းဆိုးကြောင့် ကျွန်တော် ငူငူကြီး ရပ်နေမိတယ်။ အတန်ကြာမှ ခေါင်းငိုက်စိုက်ချပြီး ရုံးခန်းကို ပြန်လာလိုက်တော့တယ်။

ရုံးရောက်တော့လဲ ဘာအလုပ်မှ မလုပ်နိုင်တော့ပါဘူး။ ကံနည်းသူ တပည့်မလေးရဲ့ အဖြစ်ဆိုးကို တွေးပြီး ရင်ထုမနာ ဖြစ်နေမိတယ်။ မသေခင် သုံး... လေးရက်က ကျွန်တော့်ရှေ့မှာ...

‘အယ်လေး... ဆရာဖေ့ သမီးကို သောက်စုမလို့ထမီးပို့ခိုပြီး ဆရာအဖေ အခေါင်းကြီးကို ထုတုပြီး ပိုပွာ’

လို့ ဟန်ခွဲပန်ခွဲ သရုပ်ပြသွားတာ လေးကို မြင်ယောင်မိပြီး သင်္ကြန်ရက် တွင်းက ပြုခဲ့သမျှ ဒါန သီလ ဘာဝနာ တွေရဲ့ အဖို့ဘာဝကို အမျှဝေလိုက်ရ တော့တယ်။

တစ်ဆက်တည်း ရှေးလူကြီးများရဲ့ ဆိုရိုးစကားလေး ဖြစ်တဲ့ “ဘိုးမသေ ဘဲ ဘွားသေ” “အမှည့်တဝင်းဝင်း အကင်းတဖြိုက်ဖြိုက်” ဆိုတာတွေ ကို သတိရပြီး သံဝေဂလဲ ရခဲ့မိပါရဲ့။

* * *

အစိမ်းသရဲ ပူးကပ်ခံနေရတဲ့ ငွေးအောင်ရဲ့ နှုတ်မှ ထွက်စကားတွေ ကြောင့် အတိတ်အကြောင်းအရာများ ကို ကျွန်တော် တစ်မဟုတ်ချင်း ပြန် ပြောင်းသတိရလိုက်တာပါ။ တစ်ဆက် တည်းမှာပဲ အမြင့်တစ်ယောက် ဒီသစ် တိုပင်ကြီးမှာ ဘယ်ပုံဘယ်နည်းနဲ့ လာပြီး မှီတွယ်နေတာလဲဆိုတာ သိချင် လို့ စပ်စုလိုစိတ် ပေါ်လာပါတယ်။

‘ဒါနဲ့ ငါ မသိလို့ မေးစမ်းပါရစေဦး၊ ညည်းက ဘယ်ပုံဘယ်နည်းနဲ့ ဒီသစ်တို ပင်ကြီးပေါ်မှာ မှီခိုနေရတာလဲ’

‘အုပ်ကြီးပေါ်မှာ ယုတ်ပီတူး ဆရာရဲ့ အုပ်ခေါင်းက အပြစ်ဆိုကြီးပေါ်မှာပဲ ဘာဘာကြီးက သမီးကို နေ့ခင်းပေးထား၊ လူတွေကို အနှောင့်အယှက် ပပေးပါ

ဘုလို့လဲ ကတိပေးရသေးတယ်၊ အုပ်ကြီး ပေါ်မှာတော့ ကောင်လေးတွေ အများကြီး နေနေကြတာလေ၊ သူတို့ကိုပဲ ဘာဘာကြီး ကပဲ စောင့်ရှောက်ထားတာ’

ဟောဗျာ စပ်စုလိုက်မိခါမှ ပိုပြီး တော့ စပ်စုမိချင်စရာ အကြောင်းအရာ တွေက ဆက်တိုက် ပေါ်လာနေပြန် ပါပြီ။

‘ညည်းပြောတဲ့ ဘာဘာကြီးဆိုတာ က ဘယ်သူလဲ၊ ပြီးတော့ အပင်ကြီး ပေါ်က ကောင်လေးတွေ ဆိုတာက ရော...’

‘ဆရာကလဲ အပေးအပြန်၊ သိပ်ထူတာပဲ။ ဘာဘာကြီး ဆိုတာက ဟိုးရှေးရှေးတုန်းက ဒီဂိတ်ကြီးမှာ အုပ်ပုလဲပဲတော့ နှုတ်ခမ်း မွေး မှတ်ဆိတ်မွေး ဆွတ်ဆွတ်ဖြူနေတဲ့ ကုလားအတိုးကြီးပေါ့။

ကောင်လေးတွေဆိုတာကတော့ စစ်သား တွေ သေနတ်နဲ့ပစ်သတ်လို သေသွားကြတဲ့ ကျောင်းသားတွေလို ဘာဘာကြီးက ပြော တာပဲ၊ ကဲ ဘာပေါ့မလဲ သမီး ပြန်ရတော့ ဖယ်၊ ဘာဘာကြီး ပြန်လာလို့ သမီးကို ဖထွေရှင် ဆုခံထိတော့မှာ’

ကျွန်တော် ချက်ချင်းသဘောပေါက် သွားပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့ တက္ကသိုလ် ရောက်စ ၁၉၅၀-၅၉ ခုနှစ်လောက် ဒီအိမ်ပိတ်စိတ်ကြီးမှာ ဓားကောက်ကြီး တွေ ခါးချိတ်ပြီး လုံခြုံရေးစောင့်တဲ့ ပထန်ကုလားကြီးတွေ၊ ရှိခဲ့ဖူးတာ မှတ်မိသွားတယ်။

အင်္ဂလိပ်ခေတ်က လက်ကျန် ဝန်ထမ်းတွေ ဖြစ်မှာပေါ့။ ကောင်လေး တွေဆိုတာကတော့ ရန်ကုန်တက္ကသိုလ် သမိုင်းမှာ ဘယ်တော့မှ ဖျောက်ဖျက် ပစ်လို့ မရတဲ့ 7 July နေ့က ဥပစ္စေဒက ကံ ထိုက်သွားကြရရှာတဲ့ တက္ကသိုလ် ကျောင်းသားကလေးတွေ ဖြစ်မှာ မလွဲကေန်ပါပဲ။’

ခမျာတွေမှာ အမျှဝေပေးမယ့် မရှိ ရှာကြလေတော့ ခုလိုပဲ အစိမ်းသရဲ ဘဝနဲ့ ဘယ်အချိန် ဘယ်အခါထိ တဝဲလည်လည် ဖြစ်နေကြရှာမလဲ မသိပါဘူး။ ရင်နာစရာ ကောင်းလှပါ ဘိတော့တယ်။

ကျွန်တော် အမေးအမြန်း တူလွန်း လို့ အမြင့်တစ်ယောက် စိတ်မရှည် တော့ဘူးနဲ့ တူပါရဲ့။ ဟုတ်ပါတယ်။ သူ့ကြောင့် ငွေးအောင်ပါးစပ်မှာ ကွဲရှ နေတဲ့ ဒဏ်ရာတွေအတွက် တက္ကသိုလ် ဆေးရုံကို ပို့ပြီး ဆေးဝါးထည့်ပေးဖို့လဲ ရှိသေးတာကြောင့် စကားစပ် ဖြတ်ဖို့ ဆုံးဖြတ်လိုက်ရတော့တယ်။

'ကဲ...ကဲ...နောက်ထပ် မမေးတော့ ပါဘူး တပည့်မရယ်။ တစ်ခုပဲ ဆရာ့ကို ကတိပေး နောက်ကို ခုလို မနှောင့် ယုတ်တော့ပါဘူးလို့'

ကျွန်တော့်စကားကြောင့် မျက်စိ မှိတ်ထားတဲ့ ငွေးအောင် မျက်နှာ ဆတ်ခနဲ တင်းသွားပါတယ်။

'အို ဆရာကလဲ သမီးက အပျိုလေ မိန်းမပျိုလေး တစ်ယောက် ရှေ့တည့် တည့်မှာ ငွေးအောင် အပေါ့သွားတာ ကုပ်ချိုးမသတ်မိတာ ကံကောင်း'

သူ့အပြောကြောင့် ကျွန်တော်တို့ သုံးယောက်သား တစ်ယောက်မျက်နှာ တစ်ယောက် ကြည့်ပြီး ပြိုင်တူပြီးလိုက် မိကြတော့တာပေါ့။

'ကျေးဇူးကြီးလှပါတယ် မယ်မင်း ကြီးမရယ်။ ငွေးအောင်ကိုလဲ ဆရာ ဆုံးမလိုက်ပါမယ်။ ကဲ ပြန်တော့နော်'

'ဆရာ သမီးကို သောက်ရှူးမလို့ မခေါ်တော့ဘူးလား'

ဟောဗျာ ကျွန်တော်က စကားစပ် ဖြတ်လိုက်ခါမှ တောင်းပန်တိုးလျှိုးသံ လေးနဲ့ ပြောလိုက်တဲ့ စကားကြောင့် ကျွန်တော်ရင်ထဲ ကျဉ်ခနဲ ဖြစ်သွားပါ

တယ်။ ဒါကြောင့်...

'ကောင်းပါပြီ အမြင့်ဆိုတဲ့ သောက် ရှူးမလေးရယ်။ ကိုယ့်နေရာကိုယ် အေးအေးချမ်းချမ်း ပြန်နိုင်ပါပြီတဲ့ဗျာ' ဟု ကျွန်တော် ဖို့နဲ့နဲ့နဲ့ ပြောလိုက် ရပါတော့တယ်။

* * *

အဲဒီအဖြစ်အပျက်ကို ပြန်တွေးမိ တိုင်း ကျွန်တော် ယူကျုံးမရစိတ်နဲ့ နောင်တတွေ အဖန်ဖန် ရနေခဲ့မိတယ်။ ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ လုပ်သင့်လုပ် ထိုက်တာလေးတစ်ခု လုပ်ခွင့်ကြုံခဲ့ပါ လျက် မလုပ်လိုက်မိလေခြင်းဆိုတဲ့ နောင်တတရားပါ။

ကံအားလျော်စွာ သရဏဂုံတန်ခိုး နဲ့ ငွေးအောင်ကို ဝင်ပူးကပ်နေတဲ့ အစိမ်းသရဲမလေးကို ကြိုပင်ကောက် မှာ လေချွန်နတ် သွားမေးသလို ကျွန်တော် သိချင်တာတွေ တရစပ် လျှောက်မေး ပြန်ရတော့မယ်ဆိုတော့ လဲ ရှော့ရှော့ရှုရှု ပြန်ခိုင်းခဲ့မိပါတယ်။ တကယ်ဆို ကျွန်တော် ပြုခဲ့ဖူးသမျှ ဒါနု သီလ ဘာဝနာ စတဲ့ ကောင်းမှု ကုသိုလ်တွေကို အမျှဝေ သာသုခခေါ်ခိုင်း

လိုက်ရရင် အမြင့်နဲ့တကွ အနီးအနား မှာ ရှိရှိသမျှ မကျွတ်မလွတ်သေးတဲ့သူ တွေ သာသုခခေါ်ခိုင်းခွင့် ရသွားကောင်း ရသွားနိုင်မှာပါ။

ဒါကြောင့် ဒီအပင်ကြီးအောက်ကို ဖြတ်သွားဖြတ်လာ လုပ်မိတဲ့အခါတိုင်း အမြင့်နဲ့တကွ မကျွတ်မလွတ်သေးသူ တွေကို တတ်နိုင်သမျှ အမျှအတန်း ဝေလေ့ ရှိခဲ့ပါတယ်။

ဒါပေမယ့် (၂-၅-၂၀၀၈)နေ့ နောက်ပိုင်းမှာတော့ ဒီအခွင့်အရေးလဲ ဆုံးရှုံးသွားခဲ့ရပါပြီ။ တရားခံကတော့ နာဂစ်မုန်တိုင်းကြီးပဲပေါ့။

ဒီမုန်တိုင်းဒဏ်ကြောင့် ရန်ကုန် တက္ကသိုလ် ပရိဝုဏ်အတွင်းမှာရှိတဲ့ သစ်ကြီးဝါးကြီး တော်တော်များများ ဖရိုဖရဲ ပြိုလဲပျက်စီးသွားကြတာ ကြောင့် အမြင့်တို့ ငိုနေထိုင်တဲ့ သစ်တို့ ပင်ကြီးလဲ အမြစ်က ကျွတ်ထွက်ပြီး ပြိုလဲသွားခဲ့တယ်လေ။

ကျွန်တော်လဲပဲ ပင်စင်စားတို့ သဘာဝ ဒီပရိုဂျက်မှာ တာရှည်တာမြဲ နေထိုင်ခွင့် မရတော့လို့ ဝေးရာကို ပြောင်းရွှေ့သွားခဲ့ရပါပြီ။ ကံစိမံရာပါပဲ။ သို့သော်လဲ အကြောင်းကိစ္စ ကြုံကြုံက်လို့ အမိပတ်လမ်းထိပ်ကို ရောက်သွားခဲ့ရင်တော့ သစ်တို့ပင်ကြီး ကျွတ်ထွက်သွားတဲ့ ကျင်းချိုင့်ကြီးကို ကြည့်ပြီး ကျွန်တော့် တပည့်မ အမြင့် ဆိုတဲ့ သောက်ရှူးမလေးကို ဖျတ်ခနဲ သတိရလိုက်မိသလိုပင်။

အစိမ်းသရဲဘဝက ကျွတ်လွတ်သွား ပါစေလို့လဲ ဆုတောင်းလိုက်မိရင်း ပြုခဲ့ဖူးသမျှ ကောင်းမှုကုသိုလ်တို့၏ အဘိဘာဂကို အမျှပေးဝေနေခဲ့မိတတ် ပါတယ်။

မောင်ထွေးဦး (ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်)

တာဆိပ်ချောင်းမှ သျှက်နှင်းရှင်တို့၏

ပြောင်းရွှေ့မှုနှင့် ဖြစ်ရပ်သန်းများ

မဆိုမြင့်
(လက်ပံတန်း)

တာဆိပ်ချောင်း ဆိုသည်မှာ လက်ပံတန်းမြို့နယ်အတွင်းရှိ ရှမ်း တောရွာနံ့သေးတွင် ထည်ရှိပါ သည်။ အဆိုပါ ရှမ်းတောရွာကလေး သည် ကျွန်မ၏ ဇာတိချက်ကြွေ မွေး ရပ်မြေပင် ဖြစ်ပါသည်။

လွန်ခဲ့သောနှစ်ပေါင်း(၅၀) ကျွန်မ ငယ်စဉ်အခါကဆိုလျှင် အိမ်ခြေ(၄၀) F.36A. September, 2014.

ကျော်လောက်သာ ရှိပါသည်။ လူကြီးသူမများ၏ ပြောစကားအရ ရှမ်းတောရွာကလေးမှာ တစ်ချိန်သော အခါက ရှမ်းတိုင်းရင်းသားတွေချည်းပဲ စုဝေးပြီး နေထိုင်ခဲ့ကြကြောင်း သိဖြစ်၍ အဆိုပါ ရှမ်းတိုင်းရင်းသားများ စုဝေးပြီး နေထိုင်ကြသည်ကို အကြောင်းပြုပြီး ရှမ်းတောရွာကလေးဟု ခေါ်တွင်ခဲ့

ကြောင်း သိရှိခဲ့ရပါသည်။ ကျွန်မတို့လက်ထက်မှာတော့ ရှမ်း တိုင်းရင်းသားများ မရှိကြတော့ဘဲ ဗမာ များသာ နေထိုင်လျက်ကြပါသည်။ ရွာ တွင် နေထိုင်ကြသော သူများထဲတွင် အဖေ၏ ဆွေမျိုးသားချင်းတွေကသာ များပါသည်။ အရင်းအချာထဲတွင် ညီအစ်ကို နာဗုဏ္ဍရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၂၀၁၁

နှစ်ယောက်သာရှိပြီး ကျွန်သူများမှာ တစ်ဝမ်းကွဲ နှစ်ဝမ်းကွဲ သုံးဝမ်းကွဲတွေ လဲ ဖြစ်ကြသည်။ တစ်ရွာလုံးနီးပါးမျှ ဆွေရိပ်မျိုးရိပ် မကင်းကြသူများသာ ဖြစ်ကြပါသည်။

တစ်ရွာလုံးရှိ လူများမှာ တောင်သူ လယ်သမားများသာ ဖြစ်ကြပါသည်။ ရွာနံဘေးရှိ တာဆိပ်ချောင်းအား အမှီ ပြုပြီး သဲသောင်ပြင်များပေါ်တွင် သူ့ အတွက်ကိုယ့်အတွက် စသည်ဖြင့် မြေယာများကို သတ်မှတ်ကာ ဆောင်း ရာသီနှင့် နွေရာသီများတွင် မြေပဲ၊ ပြောင်းဖူး၊ ငရုတ်၊ ချဉ်ပေါင်၊ နံနံ၊ ဘူး၊ ဖရုံ၊ သခွား အစရှိသည်ဖြင့် စိုက်ပျိုးပြီး အသက်မွေးဝမ်းကျောင်းပြု ကြပါသည်။

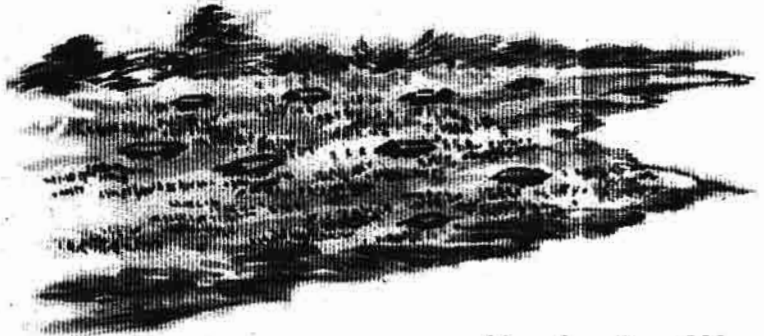
တချို့သောသူများက တာဆိပ် ချောင်းထဲတွင် ငါးရှာ၊ ဖားရှာဖြင့် လုပ် တတ်ကြသလို တာဆိပ်တာဆုံတွင် လည်း ဈေးဆိုင်တည်ပြီး ဈေးရောင်းသူ များလည်း ရှိကြပါသည်။

ရွာတွင် ကျွန်မ၏ အဖေတစ်ယောက် သာ လက်ပံတန်းမြို့ရှိ မီးရထားစက် ခေါင်းရုံတွင် တာဝန်ထမ်းဆောင်နေရ သော ဝန်ထမ်းတစ်ဦး ဖြစ်ပါသည်။

အဖေတို့ ညီအစ်ကိုနှစ်ယောက်မှာ လွန်စွာမှ ချစ်ခင်ကြင်နာသူများဖြစ်၍ ညီအစ်ကိုနှစ်ယောက် ခွဲခွာပြီး မြို့ပေါ် သို့ သွားမနေခဲ့ပါ။ ရွာတွင်နေပြီး စက် ဘီးဖြင့် မြို့သို့ အလုပ်သွား အလုပ်ပြန် ဖြင့် တာဝန်ထမ်းဆောင်ခဲ့ပါသည်။

နောင်အခါ ဝေးလံသော မြို့များသို့ ပြောင်းရွှေ့ပြီး တာဝန်ထမ်းဆောင်ရ သောအခါ ကျွန်မတို့မိသားစုများမှာ လည်း ထိုရွာလေးကို မခွဲခွာချင်ခဲ့ပါ သော်လည်း ခွဲခွာခဲ့ရသည်မှာ ယနေ့ အထိပင် ဖြစ်ပါလေတော့သည်။

* * *

ရွာမှထွက်ခွာခဲ့ရပြီး တစ်မြို့ပြီး တစ်မြို့ဖြင့် ပြောင်းရွှေ့ခဲ့ရပြန်ပါသည်။ ယခုအခါ ကျွန်မသည် အိမ်ထောင်ရက် သားကျနေပြီး ပြည်မြို့၏ တစ်ဖက်ကမ်း ရှိ ကစစ(၁၆)ဆင်တံတွင် ရောက်ရှိ၍ နေခဲ့ရပြီးဖြစ်ပါသည်။

တစ်နေ့သောအခါ ကျွန်မတစ် ယောက်တည်း ရန်ကုန်သို့ ကိစ္စတစ်ခု ဖြင့်သွားရောက်ရပြီး ရန်ကုန်မှတစ်ဆင့် ပြည်မြို့သို့ ပြန်လာရသောအခါ ကျွန်မ ၏ ဇာတိချက်ကြေ မွေးရပ်မြေဖြစ် သော ရှမ်းတောရွာကလေးကို မီး ရထားပေါ်မှနေပြီး လှမ်းကာ မြင်တွေ့ခဲ့ ရပါသည်။

ရှမ်းတောရွာသည် ပြည်မြို့နှင့် ရန်ကုန်ကြား မီးရထားလမ်းဘေးတွင် တည်ရှိသော ရွာလေး ဖြစ်ပါသည်။ မည်သို့ပင်ဆိုစေကာမူ ကျွန်မ၏ မွေး ရပ်မြေအား ပြန်လည် မြင်တွေ့လိုက် ရသောအခါ ကျွန်မငယ်စဉ်အခါက ကြုံ တွေ့ခဲ့ရသော တာဆိပ်ချောင်း၏ လျှို့ဝှက်ဆန်းကြယ်နိုင်မှု အစုစုကို ပြန်လည် မြင်ယောင်လာခဲ့ရပါတော့ သည်။

သတိတရ ဖြစ်ခဲ့မိသည်မှာလည်း အမှန်ပါ။ တာဆိပ်ချောင်းမှာ အတန် အသင့်ကျယ်သော်လည်း ဟိုဘက်နှင့် ဒီဘက်ကမ်းမှာ လှမ်းပြီး အော်ခေါ်လျှင် ကြားရပါသည်။

တာဆိပ်ချောင်းသည် ရခိုင်ရိုးမ တောင်ခြေမှ အစပြုပြီး စီးဆင်းလာ သည်ဖြစ်၍ မိုးတွင်းအခါဆိုလျှင် ရေစီး အလွန်သန်လှပါသည်။ တာဆိပ် ချောင်းတွင် တံတားကြီးတစ်စင်း ရှိပါ သည်။

တံတားကြီး၏ အောက်ဘက်တွင် ကျောက်တိုင်ကြီးနှစ်တိုင်ရှိပြီး ထိုနေရာ တစ်လျှောက်တွင် မိုးပြဒယ်သုံးလုံးစာ ပမာနလောက် ကြီးမားကျယ်ပြန့်သော ရေဝဲကတော့ကြီးနှစ်ခု ရှိပါသည်။

တစ်ဖျာ ရင်ခွာပြီး ကျွန်တစ်ဖျာ မှတ်မိကြပါသည်။ ဇာတိချက်များတွင် တစ်ခါတစ်ရံ ညကြီးသန်းဆင်းကာချိန် ဇာတ်ကလေး ဇာတ်ကလေးများ ကြားရ တတ်ပါသည်။

ထိုကဲ့သို့ ရေအော်သံကြားရသော နှစ်ဆိုပါလျှင် လူကြီးမိဘများက မိမိတို့ ၏ သားသမီးများအား အထူးတလည် ဖြင့် သတိပေးကြသည်။ ရေချိုးရေခပ် ရာတွင် ခါတိုင်းကဲ့သို့ ပေါ့ပေါ့ဆဆ မပြုလုပ်ကြရန် ဖြစ်ပါသည်။

ရှမ်းတောရွာကလေးမှာ တင်ပြခဲ့ သည့်အတိုင်း တာဆိပ်ချောင်းကို အမှီ ပြုပြီး လုပ်ကိုင်စားသောက်နေခြင်း ဖြစ်လေရာ ချောင်းတစ်လျှောက်ရှိ သောင်ပြင်နေရာများတွင် သီးနှံအမျိုးစုံ တို့ကို စိုက်ပျိုးကြသည်။

ဆွတ်ခူးချိန် နီးကပ်လာသောအခါ ကိုင်းထဲတွင် တဲအိမ်ကလေးများထိုး၍ ညအိပ်ညနေ နေကြသည်။ အခင်းတွေ

က တစ်ဆက်တည်းမို့
တဲအိမ်တွေကလည်း
တစ်လုံးနှင့် တစ်လုံး
သိပ် မလေးပေ။

တစ်နေ့ကုန်
မည်မျှပင် ပင်ပန်းခဲ့
ကြရစေကာမူ

ညအချိန်ရောက်ပြီဆို
သည်နှင့် တစ်တဲနှင့် တစ်တဲ လှည့်ပတ်
ပြီး လည်သူက လည်ကြသည်။ တချို့
တဲအိမ်များတွင် လူတွေ စုဝေးရောက်ရှိ
နေတတ်ကြပြီး ထွေရာလေးပါး စကား
များကို ဖောင်ဖွဲ့နေအောင် ပြောဆိုဖြစ်
ကြသည်။

တဲအိမ်ရှင်ကတော့ ရေခွေးကြမ်း
အိုးကို မပြတ်တမ်း တည်ထားကြပြီး
မြေပဲပြုတ်၊ ပြောင်းဖူးပြုတ်၊ လက်ဖက်
သုပ်များဖြင့် တည်ခင်း ညှော်ခံကြပါ
သည်။

လသာသည်ညများဆိုလျှင် ညဉ့်
နက်သန်းခေါင်အထိ ပြောကြဆိုကြ
ရယ်မောကြဖြင့် ပျော်စရာပင် ကောင်း
နေသေးတော့သည်။ ကလေးတွေက
လည်း ကလေးတွေရဲ့ စရိုက်အရ
ပျော်ကြသည်သာ ဖြစ်ပါသည်။

တစ်နေ့သော နံနက်(၅)နာရီ
လောက်တွင် ကိုတာတီးတစ်ယောက်
ချောင်းအစပ်တွင် ထောင်ထားသော
ငါးမြူးများကို သွား၍ ဖော်ပါသည်။
သူနေထိုင်သော ယာတဲအိမ်၏
အောက်ဘက်က ချောင်းအစပ်တွင်
ဖြစ်သည်။

ထိုတာဆိပ်ချောင်းမှာ ဆောင်းနှင့်
နေ့အကူးဖြစ်၍ ရေက သိပ်ပြီးမ၊နက်
လှပါ။ လူ၏ ခါးလယ်သာသာလောက်
ရှိပါသည်။ ငါးမြူးထောင်ထားသော
နေရာသို့ရောက်ရှိပြီး ဖော်ယူရာ ခါတိုင်း
ထက်ပိုပြီး ငါးများ မိထားကြောင်း

တွေ့ရလေတော့သည်။

ကိုတာတီးတစ်ယောက် အားရ
ဝမ်းသာစွာဖြင့် ငါးမြူးများကို တစ်မြူးပြီး
တစ်မြူး ဖော်ယူရင်း ချောင်းအတိုင်း
ဆန်တက်ခဲ့သည်။

ငါးမြူးတိုင်းလိုလိုပင် ငါးတွေက
တော်တော်များများ မိထားကြသည်
ဖြစ်၍ သူ၏ စိတ်ထဲတွင် ထူးဆန်းနေ
သလိုလိုပင် ခံစားနေရသည်။ ထိုကဲ့သို့
ငါးမြူးများကို ဖော်ယူရင်း ဆန်တက်
လာခဲ့ရာ နောက်ဆုံးတစ်လုံးသာ ကျန်
တော့သည်။

ထိုကျန်ရှိနေသော နောက်ဆုံး
ငါးမြူးတစ်လုံးကို ဖော်ယူရန် ကမ်းစပ်
ပေါ်မှအသွား ရေလှိုင်းဂယက်တွေက
ရုတ်တရက်ကြီး ထလာကြောင်း တွေ့
လိုက်ရတော့သည်။

အထက်မှ အောက်ပိုင်းသို့ စီးဆင်း
နေသော ရေများမှာလည်း အောက်မှ
အထက်သို့ ပြောင်းပြန်ဆန်တက်နေ
သကဲ့သို့ မြင်တွေ့နေရပါသည်။

ထူးဆန်း အံ့ဩဖွယ်ကောင်းလှပါ
သော ထိုမြင်ကွင်းကိုကြည့်ပြီး ကြောက်
စိတ်တွေပင် ဝင်လာခဲ့ရတော့သည်။
သို့ဖြစ်၍ မြူးကို ဆက်၍ မဖော်သေးဘဲ
စူးစိုက်ကာ လိုက်ကြည့်နေဖြစ်သည်။

နံနက်ခင်း၏ အလင်းရောင်က သန်း
လာခါစမို့ အမြင်အာရုံတွေကလည်း
ဝိုးတိုးဝါးတာဖြစ်နေသေးသည်။

သို့ပါသော်လည်း ရှည်မျောမျော
အရာတစ်ခုသည် ချောင်းအထက်
ဘက်ဆီသို့ ဆန်တက်နေသည်ကို
တော့ သတိထားမိသည်။ မိုးသည်
တဖြည်းဖြည်း လင်းလာသည်နှင့်အမျှ
မြင်ကွင်းတွေလဲ တစ်စတစ်စဖြင့် ပီပြင်
လာခဲ့ရလေတော့သည်။

ကိုတာတီးမှာ ဆန်တက်နေသော
ရှည်မျောမျောသဏ္ဍာန် သတ္တဝါကြီး
နောက်သို့ ကမ်းပေါ်မှနေပြီး လိုက်၍
ကြည့်လာရာ တစ်ခါတွင်တော့ ကျော
ကို ဖော်ပြသကဲ့သို့ ရေပေါ်သို့ တက်ပြီး
ကူးခတ်သွားသည်ကို မြင်တွေ့လိုက်
ရသည်။

ထိုအခါ ကြောက်လန့်တကြား ဖြစ်
သွားမိပြီး...

'အောင်ပလေးဗျ... ပိကျောင်းကြီး
ပိကျောင်းကြီး ရေထဲကနေ ဆန်တက်လာ
နေတယ်ဗျ'

ဟု အသံကုန် အော်ဟစ်လိုက်မိပါ
တော့သည်။

ကိုတာတီး၏ ငယ်သံပါအောင်
အော်ဟစ်လိုက်သော အသံကြောင့်
တဲအိမ်အတွင်းရှိ လူများနှင့် တာလမ်းမ
ပေါ်တွင် ရှိနေကြသော ဈေးသည်၊
ဈေးဝယ်လာသူများကပါ ကြားသိသွား
ကြလေရာ ချောင်းစပ်ရှိရာဆီသို့ ပြေး
ဆင်းလာခဲ့ကြပါတော့သည်။

ချောင်းစပ်သို့ ရောက်ရှိလာကြပြီး
ပိုင်းကြည့်ကြသော် ကိုတာတီး ပြော
သလိုပင် မိကျောင်းကြီးတစ်ကောင်က
ချောင်းအတိုင်း ဆန်တက်နေကြောင်း
မြင်တွေ့ကြရလေတော့သည်။

နောက်မှ ရောက်လာကြသော လူ
အုပ်များက ထပ်ပြီး ပိုင်းအော်ကြလေ
ရာ ချောင်း၏ ဟိုဘက်ကမ်း ဒီဘက်
ကမ်းတွင် ရှိနေကြသော လူများကပါ
ထပ်မံရောက်ရှိလာကြပြီး လူများ ပြည့်

လျှံသွားပါတော့သည်။

အမှန်တကယ်အားဖြင့် ကျွန်မတို့၏ နယ်တစ်လျှောက်တွင် မိကျောင်းများ မရှိ၍ မိကျောင်းများကို မြင်ဖူးကြသူ များ မဟုတ်ကြပါ။

အခြားဒေသများတွင် မိကျောင်းရှိ ကြောင်းကို ကြားဖူးရုံသာ ကြားဖူးကြ ပြီး ယခုကဲ့သို့ မျက်ဝါးထင်ထင် မြင် တွေ့ကြရသောအခါ အံ့သြဘနန်း ဖြစ် ကြရသည်။

ဝိုင်းကြည့်ဖြစ်ကြသော လူအုပ်များ ထဲတွင် ကျွန်မနှင့် ကျွန်မတို့မိသားစု များလည်း ပါဝင်ပါသည်။ ချောင်းကမ်း တစ်လျှောက်တွင် အုတ်အော် သောင်းတင်းဖြင့် ကြည့်ရှုနေကြပါ သည်။

မိကျောင်းဆိုသော သတ္တဝါမှာ မြစ် ထဲ၊ ပင်လယ်ထဲမှာသာ ကျင်လည်နေ ကြကြောင်း ကြားခဲ့ဖူးပြီး ယခုကဲ့သို့ ကျွန်မတို့ဒေသရှိ ချောင်းတွေထဲမှာ နေလေ့နေထ မရှိဟုလည်း သိရပါ သည်။

ကျွန်မတို့ ဒေသတစ်လျှောက်တွင် နေထိုင်ကြသော အသက်(၈၀/၉၀) အရွယ်ရှိ အဘိုးကြီး၊ အဘွားကြီးများ ပင်လျှင် တာဆိပ်ချောင်းထဲတွင် မိကျောင်းကို တစ်ခါမှ မမြင်ဘူးခဲ့ကြဟု ဆိုပါသည်။

တာဆိပ်ချောင်းမှာ ပန်းလှိုင်မြစ်ထဲ သို့ စီးဝင်သွားသော ချောင်းဖြစ်၍ ပန်းလှိုင်မြစ်ထဲရှိနေသော မိကျောင်းက ရေကြောင်းမှာပြီး ဆန်တက်လာသည် ဟု ယူဆကြပါသည်။

ထိုမိကျောင်းကြီးသည် တာဆိပ် ချောင်း၏ တံတားအောက်ရှိနေသော စုပ်ဝဲရှိယည့်နေရာတွင် ငုပ်လျှိုးသွားပါ တော့သည်။ ပြန်ပေါ်ခြင်း မရှိတော့ပါ။ မည်သို့ပင်ဆိုစေ တာဆိပ်ချောင်း

ထဲတွင် မိကျောင်းရောက်လာသည်မှာ တစ်ရွာလုံးအသိပင် ဖြစ်ခဲ့ပါသည်။

ထိုစဉ်အခါက ချောင်းဘေးရှိ ရွာ သားများမှာ မိမိတို့၏ ကျွဲ၊ နွားများကို ပင် ချောင်းထဲဆင်း၍ ရေမစိမ့်ပေးရဲခဲ့ ရသည်အထိ ဖြစ်ခဲ့ရပါသည်။ မိကျောင်းတက်လာသည်မှာ (၃)ရက် လောက်ရှိသွားပြီ ဖြစ်သည်။

လုံးဝ မတွေ့ရတော့ဘဲ ရှိနေသည် ဖြစ်ရာ အထက်ပိုင်းသို့ ဆန်တက်သွား သလား၊ အောက်ပိုင်းသို့ စုန်ဆင်းသွား သလားဆိုသည်ကို မည်သူမျှ မပြော နိုင်ကြပါ။

မိကျောင်းကြီးမှာ မည်သူမှ ဒုက္ခ မပေးသော်လည်း လူတွေကတော့ ကြောက်လန့်နေကြပါသည်။

ပြောရလျှင် ကျွန်မတို့ အရပ်ဒေသ သည် မိကျောင်းရှိသော အရပ်ဒေသ မဟုတ်ခဲ့ပါဘဲနှင့် ယခုအခါ မိကျောင်း ကြီးတစ်ကောင်က ထူးခြားဆန်းပြား စွာဖြင့် တာဆိပ်ချောင်းအတိုင်း ဆန် တက်လာခဲ့သည်။ ထိုကဲ့သို့ ဆန်တက် လာခဲ့ပြီး စုပ်ဝဲနှင့် မှုတ်ဝဲရှိသော နေရာ အရောက်တွင် ငုပ်ဝင်ပျောက်ကွယ် သွားခဲ့သည်။

အဆိုပါ စုပ်ဝဲနှင့် မှုတ်ဝဲရှိသော နေရာသည် ရေကြီးချိန်ရောက်လာ လျှင် တစ်ခါတစ်ရံ ရေအော်သံများ ထွက်ပေါ်တတ်လေ့ရှိပါသည်။ ထိုကဲ့သို့

ရေအော်သံများ ကြားရပြီဆိုပါက ထို နှစ်တွင် လူတစ်ယောက်က ရေနစ်ပြီး သေဆုံးခဲ့ရခြင်းဖြစ်သည်။

နှစ်တိုင်းလည်း မအော်သလို နှစ်တိုင်း လည်း မသေပါ။ လူတစ်ယောက်က ရေနစ်ပြီး သေပေးရတော့မည်ဆိုလျှင် အဆိုပါ မှုတ်ဝဲနှင့်စုပ်ဝဲက ရေအော်သံ တွေ ပေးလာမြဲဖြစ်သည်။

ရေအော်သံနှင့် လူတစ်ယောက် ရေနစ်သေခြင်း၊ လူတစ်ယောက် ရေနစ်သေခြင်းနှင့် ရေအော်သံတို့ သည် တစ်ခုနှင့်တစ်ခု ဒွန်တွဲဆက်စပ် ပတ်သက်နေသည်ဟု ပြောရလျှင် လွန် မည်မထင်ပါ။

သို့ဆိုလျှင် အဆိုပါ မိကျောင်း ပျောက်ကွယ်သွားရသော နေရာသည် လျှို့ဝှက်ဆန်းကြယ်ပြီး ကြောက်စရာ ကောင်းသောနေရာတစ်ခုဟု ပြောလျှင် လည်းရနိုင်ကောင်းပါသည်။

ယခင်ကဆိုလျှင် ကျွန်မ၏ဖခင် ကိုယ်တိုင်ပင်လျှင် မိုးတွင်းအခါ ချောင်း ရေနှင့်အတူ မျောပါလာသော ထင်းတုံး ကြီးအား လိုက်ဆယ်ခဲ့ရာမှ စုပ်ဝဲများ အကြားထဲ ဝင်သွားမိပြီး သေလုမတတ် ဖြစ်ခဲ့ဖူးပါသည်။

ရေစီးနှင့်အတူ မျောပါလာရာ တံတားပေါ်မှနေပြီး လူအချို့က စုပ်ဝဲ မှုတ်ဝဲများနှင့် လွတ်အောင် ဝါးလုံးဖြင့် ထိုးကူပေးကြပါသည်။

သို့ပါသော်လည်း အဆိုပါ စုပ်ဝဲနှင့် မှတ်ပုံအကြားဝင်မိပြီး ဘုရား၊ တရား အလွန်မြင့်၍ အသက်ဘေးမှ သိသိလေး လွတ်မြောက်ခဲ့ခြင်းသာ ဖြစ်ပါသည်။

ကမ်းစပ်က ကြည့်နေနေကြသော သူများအားလုံးက သေပြီဟုပဲ ထင်နေ ခဲ့ကြသည်။ ပြီးတော့ ကျွန်မကိုယ်တိုင် ကလည်း အဆိုပါနေရာတွင် ရေကူး ဆော့ကစားရင်း ရေနစ်၍သေမလို ဖြစ်ခဲ့ဖူးပါသည်။

ရေနစ်ပြီး ရေအောက်သို့ ရောက် သွားသောအခါ အေးခနဲ ခံစားသွားရ ပြီး မိမိကိုယ်မိမိ သေလူအဖြစ် စာရင်း သွင်းခဲ့ရဖူးပါသည်။ ရေကူးဖော်သူငယ် ချင်းများကလည်း မည်သူမှလာပြီး မကူညီနိုင်ခဲ့ကြပါ။

ရွာပေါ်ရှိ လူများကိုတော့ အော်ဟစ် ကာ အကူအညီတောင်းခံခဲ့ဟန်တူပါ သည်။ ကျွန်မ သတိပြန်ရလာသော အခါ ကုန်းပေါ်တွင် ရောက်ရှိနေ ကြောင်း သိခဲ့ရပါသည်။

ကံကောင်း၍ သေကံမရောက်၍ အသက်မပျောက်ခဲ့ပါပေ။ ယခုတစ်ဖန် ထိုနေရာသို့ မိကျောင်းကြီးတစ်ကောင် က ရောက်ရှိလို့ လာခဲ့ပြန်ချေပြီ။

ထိုနေရာနှင့် မိကျောင်းကြီး၊ မိကျောင်းကြီးနှင့် ထိုနေရာသည် မည်ကဲ့သို့ ဆက်စပ်ပတ်သက်၍ နေ ခဲ့ပြန်ပြီနည်း။ လွန်စွာမှ လျှို့ဝှက် ဆန်းကြယ်နိုင်လှပါတော့သည်။

မှတ်မှတ်ရရ မိကျောင်းကြီး ဆန် တက်လာပြီး (၅)ရက်မြောက်နေ့တွင် လပြည့်ညပင် ဖြစ်လေသည်။ လမင်း၏ အလင်းရောင်မှာ နေခင်းအလား ထင်မှတ်နေရပါသည်။

လေပြည် လေညင်းလေးများနှင့် အတူ သာယာလှပသော ညလေး တစ်ညကို အခင်းထဲရှိ လူများက

လည်ကြပတ်ကြ လုပ်သူက လုပ်သလို တံတစ်လုံးတွင် စုပြီး စကားပြောသူက ပြောကြသည်။

တစ်နေကုန် အလုပ်မှာ ပင်ပန်းသမျှ အမောအပန်းဖြေ ရေခွေးကြမ်း သောက်ရင်း ဝိုင်းဖွဲ့၍ အကြောင်းအရာ မျိုးစုံကို ပြောဆိုနေကြသည်။ ဤသည် မှာ ကျွန်မတို့ ရှမ်းတောရွာက ချစ်စရာ ပါ။

တဲရှင်ဘကြီးမြသည် အသက်(၉၀) ကျော်ရှိပြီဖြစ်သော်လည်း ကျန်းမာ၍ ကြံ့ခိုင်သူတစ်ယောက်ဖြစ်၍ လူငယ် များနှင့်ယှဉ်ပြီး အလုပ်ကြမ်း လုပ်ကိုင် နိုင်သူ ဖြစ်ပါသည်။ အတွေ့အကြုံ ဗဟုသုတရှိသူတစ်ဦး ဖြစ်သည်။

ရွာရှိ လူကြီးလူငယ်များအားလုံးက ချစ်ခင်လေးစားမှုကို ခံရသူ ဖြစ်ပါ သည်။ တွေရာလေးပါးစကားများ ပြော ဆိုနေကြရင်း အချိန်သည် ကုန်မှန်းမသိ ကုန်လွန်လာခဲ့သည်။ လူစုလူဝေးက မပြန်ကြသေးပေ။

ထိုအချိန်တွင် လေပြည်လေညင်း လေးများက တသုန်သုန်မြူး၍ တိုက် ခတ်လာသည်။ လေပြည်နှင့်အတူ စံပယ်ပန်း၏ ရနံ့သင်းသင်းလေးကို ရှူရှိုက်မိကြသည်။ ထိုအခါ ထူးဆန်း

သလိုဖြစ်နေ၍ တစ်ယောက်ကို တစ် ယောက် လှမ်းကြည့်ဖြစ်တော့သည်။

စကားတော့မဆိုဖြစ်ကြပေ ပတ်ဝန်း ကျင်သို့ စူးစမ်းသော အကြည့်မျိုးဖြင့် ဟိုကြည့်ဒီကြည့် ဖြစ်ကြသည်။ လမင်း ၏ အလင်းရောင်ကြောင့် ကောင်းစွာ မြင်တွေ့ကြရပါသည်။

ထိုအခါ တာဝိပ်တံတားဘက်ဆီမှ မီးလုံးစိမ်းစိမ်းလေးများသည် တဖြည်း ဖြည်းချင်း ရွေ့လျားနေကြောင်း မြင် တွေ့ကြလေသည်။

ထူးဆန်းလှပါသဖြင့် တဲအတွင်းရှိ နေသော သူများအားလုံး မမှိတ်မသုန် ဖြင့် စူးစိုက်ကာ ကြည့်ရှုမိလျက်သား ဖြစ်နေပါတော့သည်။

အဝေးဆီမှ လှမ်းမြင်နေရသော မီးလုံးစိမ်းစိမ်းလေးများသည် ချောင်း အတိုင်း တဖြည်းဖြည်းချင်း စုန်ဆင်း ၍လာနေပါသည်။ မိမိတို့တဲနှင့် တစ်တန်းတည်း အရောက်လောက် တွင် တဲကလေးနှင့်က အလွန်နီးကပ် လျက်ရှိနေပါတော့သည်။

ထိုအခါ ချောင်းအလယ်လောက်ဆီ မှ လှေလိုလို ရှည်မျောမျောအရာကြီး သည် အောက်ဘက်ပိုင်းဆီသို့ စုန် ဆင်း၍ လာနေကြောင်းကို မြင်တွေ့ လိုက်ကြရသည်။

တဲနှင့် တည့်တည့်လောက်ဆီသို့ ရောက်ရှိလာသောအခါမှ ဧရာမ မိကျောင်းကြီးဖြစ်နေကြောင်း သိလိုက် ရပါတော့သည်။

အဆိုပါ မိကျောင်း၏ ဦးခေါင်းပေါ် တွင် သေတ္တာကြီးတစ်လုံး တင်ထားပြီး ကျောကုန်းပေါ် တစ်လျှောက်မှာတော့ အမျိုးသမီး(၄)ယောက်နှင့် အမျိုးသား (၃)ယောက်တို့က မတ်တတ်ရပ်အနေ အထားဖြင့် စီးနင်းလိုက်ပါလာကြ သည်။

သူတို့အားလုံးသည် ရှေးခေတ်က နန်းဝတ်နန်းစားများလို ဝတ်ဆင်ထား ကြပြီး အဝတ်အစားများလည်း အစိမ်း ရောင် တောက်ပလျက်ရှိသည်။

အမျိုးသမီး (၄)ယောက်မှာလည်း ဆံပင်များက ရှည်လျား လွန်းလှပါသည်။

မိကျောင်းကြီး၏ ကျောပေါ်တွင် ပါလာသော

လူ (၇)ယောက်တို့သည် ဟိုအဝေး တစ်နေရာဆီသို့ လှမ်းမျှော် ကြည့်နေ ဟန်ပေါ်နေသည်။

မိကျောင်းကြီးမှာလည်း တရွေ့ရွေ့ ဖြင့် စုန်ဆင်းနေပါသည်။ ချောင်း တစ်လျှောက်မှာ အမွှေးနံ့သာပေါင်းစုံ တို့ဖြင့် သင်းထုံ၍ မွှေးကြိုင်နေတော့ သည်။

တဲအတွင်းရှိ လူအားလုံးတို့မှာ တစ် သက်နှင့် တစ်ကိုယ် မမြင်ဘူးခဲ့သော ထိုမြင်ကွင်းကို ကြည့်ပြီး ရင်သပ်ရှုမော မတတ် ဖြစ်နေကြသည်။

မိမိ၏အသက်ကိုပင် ရှူမိသလား၊ မရှူမိသလား မသိနိုင်အောင် ဖြစ်နေ ကြတော့သည်။ ကျောက်ရုပ်ကဲ့သို့ ငုတ်တုတ်မေ့ဖြစ်နေကြသည်။

အဆိုပါမြင်ကွင်းကြီး မိမိတို့၏ မျက်စိအောက်မှ ပျောက်ကွယ်သွား သောအခါမှ သူတို့တစ်တွေ လှုပ်လှုပ် ရှားရှား ဖြစ်လာခဲ့ကြတော့သည်။ ပထမဆုံး စကားစပြီး ပြောလာနိုင်သူ မှာ ဘကြီးမြပင် ဖြစ်သည်။ ဘကြီးမြ မှာ...

‘ဒါ သိုက်ပြောင်းရွှေ့တာကွ’ ဟု ပြောလိုက်လျှင်... ကိုတာတီးက...

‘သိုက်ပြောင်းတာဟုတ်လား အတ... ဒါဆို ရင် အခုပြောင်းသွားတဲ့သိုက်က ဘယ်လို သိုက်မျိုးဖြစ်လဲ အာ’

‘အေးလေ သိုက်ဆိုတာက အမျိုး မျိုးရှိကြတာပဲ မဟုတ်လား။ အထူး သဖြင့် ရေအောက်မှာနေကြတဲ့ သိုက် တွေထဲမှာတော့ မိကျောင်းသိုက်တို့၊ နဂါးသိုက်တို့ ဆိုတာရှိတယ်လို့ သိရ တယ်။ အခုပြောင်းသွားတဲ့ သိုက် ကတော့ မိကျောင်းကြီးပါနေလို့ “မိကျောင်းသိုက်” လို့ ပြောရမှာပဲ’ ဟု ပြောလေသည်။

အလည်လာသူ ကိုမောင်ငွေ ကလည်း...

‘အတော်ထူးဆန်းတာပဲ အဘရယ်၊ ဒါကြောင့်မို့ ကျွန်တော်တို့ တာဆိပ် ချောင်းမှာလဲ အထူးအဆန်းတွေ ဖြစ်ခဲ့တာ အဲဒါတွေနဲ့များ ပတ်သက် နေသလား မဆိုနိုင်ပါဘူး’

ဟု ပြောလိုက်သည်။ ဘကြီးမြမှ...

‘တာဆိပ်ချောင်းအနေနဲ့ လျှို့ဝှက် ဆန်းကြယ်နိုင်မှုတွေ ရှိခဲ့တာကတော့ အမှန်ပါပဲ။ ကြည့်လေ... တံတား အောက်က စုပ်ဝဲမှုတ်ဝဲတွေဆီက ရေ အော်သံတွေ ကြားရပြီဆိုတာနဲ့ လူ တစ်ယောက်ယောက်ကတော့ ရေနစ် ပြီး သေပေးရပြီ။

ဒါပေမယ့် အဲဒီ ရေနစ်ပြီး သေပေး ရတဲ့လူက တို့ရွာက လူမဟုတ်ဘူး။ တခြားရွာက ဒီကိုလာလည်ရင်း ရေထဲ

ဆင်းပြီး ကူးရင်းနဲ့ သေပေးခဲ့ရတယ်။ ဟော... ငါတို့ရွာက မောင်ချမ်းမြ ဆိုရင်ကြည့်၊ ထင်းတုံးသွားဆယ်ရင်းကနေ စုပ်ဝဲထဲ ထင်းတုံးနဲ့အတူ မြုပ်သွားတယ်။ မြင်ရသူ အားလုံးက သေပြီလို့ပဲ သတ်မှတ်ထားကြတယ်။ ဘယ်သူမှလဲ ဆင်းပြီး မကယ်နိုင်ပါလူး။

ဒါပေမယ့် သူက တခြားရွာက လူ မဟုတ်ဘူးလေ ကျုပ်တို့ ရွာကလူ ဖြစ်နေတယ်။ ကျုပ်တို့ ရွာကလူ ဆိုတော့ အများအထင် သေလူအဖြစ် ကနေပြီး ရှင်လူဘဝကို ပြန်ရောက်ခဲ့ ရတယ်။

သူတင်လားဆိုတော့ မဟုတ်သေး ဘူး။ ဟို... အဲဒီမောင်ချမ်းမြရဲ့သမီးပါပဲ။ မင်းတို့လဲ သိပါတယ် သူနာမည်က မြင့်မြင့်အေးတဲ့။ သူဆိုရင်လဲ ဘာထူးလဲ သူငယ်ချင်းတစ်စုနဲ့အတူ ရေကူးကြ တာမှာ စုပ်ဝဲနေရာလောက်မှာ ရေနစ် တော့တာပဲ။ အတူပါသွားတဲ့ သူ သူငယ်ချင်းတွေကလဲ လိုက်ပြီး မကယ် နိုင်ပါဘူး။

ဒါပေမယ့် တာလမ်းနားမှာနေတဲ့ ကိုတင်နကိုလာပြီး ပြောပြ အကူအညီ တောင်းနိုင်ခဲ့လို့ ကိုတင်နက ရေငုပ်ပြီး ဆယ်ယူခဲ့လို့သာ သေကံမရောက်ဘဲ အသက်မပျောက်ခဲ့ရ ပြန်တာ။

အခုပဲ ကြည့်စမ်း... မကြာသေးမီ ရက်ပိုင်းလေးက မိကျောင်းကြီးတစ် ကောင် ဆန်တက်လာခဲ့ပြန်တယ်။ ငါ တို့တာဆိပ်ချောင်းမှာ ဘယ်အခါကမှ မိကျောင်း ရောက်လာခဲ့ဖူးတယ်ဆိုတဲ့ ရာဇင်မျိုး မရှိခဲ့ဘူး။

ဒါလဲ ဒီချောင်းရဲ့ လျှို့ဝှက်ဆန်း ကြယ်နိုင်မှုပဲ။ ပိုပြီး ဆန်းကြယ်တာက

အခု ဒီည မင်းတို့ငါတို့ မြင်တွေ့လိုက်ရတဲ့ မြင်ကွင်းကြီးပါပဲ။

သူတို့တစ်တွေ ရှိနေခဲ့ကြလို့ ခုလိုမျိုး လျှို့ဝှက်ဆန်းကြယ်မှုတွေ ဖြစ်ခဲ့ကြတာ လားမှ မသိတာ။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ခုတော့ သူတို့တစ်တွေလဲ ပြောင်းသွားကြတာ တော့အသေအချာပဲ။

သူတို့တစ်တွေ ပြောင်းသွားပြီ ဆိုတော့ ရှေ့လျှောက်ဘယ်လိုတွေ ဖြစ်လာမလဲဆိုတာ စောင့်ကြည့်ကြရဦးမှာပေါ့။ ဆိုလိုတာက ဟိုတုန်းကလို ချောင်းအော်သံတွေနဲ့ လူတွေ ရေနစ်ခြင်း ရှိ၊မရှိ ဆိုတာမျိုးကိုပေါ့။

ဟု ရှည်လျားစွာဖြင့် ရှင်းပြလိုက်ပါသည်။

အဆိုပါ မိကျောင်းကြီးနှင့်အတူ သေတ္တာတစ်လုံး လူခုနစ်ယောက်တို့

စုန်ဆင်းသွားကြသော ဖြစ်ရပ်ဆန်းမြင်ကွင်းကြီးကို တွေ့မြင်ခဲ့ကြသော သူများမှတစ်ဆင့် တစ်ရွာလုံး ပျံ့နှံ့သွားလေရာ တစ်မဟုတ်ချင်းဆိုသလို တစ်ရွာလုံး၊ တစ်နယ်လုံး ဟိုးဟိုးကျော်သွားခဲ့ရပါသည်။

ကျွန်မသည် အဆိုပါ မိကျောင်းသိုက်ကြီး ပြောင်းရွှေ့သွားပြီးသည့် နောက်ပိုင်း မကြာခင်မှာပဲ ရွာကနေ အပြီးထွက်ခဲ့ရခြင်းဖြစ်ပါသည်။

အခုတော့လည်း ရှမ်းတောရွာနှင့် ကင်းကွာခဲ့ရသည်မှာ နှစ်ပေါင်း အတန်ကြာခဲ့ပြီဖြစ်၍ တာဆိပ်ချောင်းမှာလည်း ကျွန်မရှိခဲ့စဉ်ကလို လျှို့ဝှက်ဆန်းကြယ်မှုတွေများ ရှိနေသေးသလားဆိုတာ ကျွန်မ သိချင်လှပါသည်။

ထို့ကြောင့် ကျွန်မ ရွာကို ပြန်ရောက်အောင် ကြိုးစားနေပါသည်။

ပြန်ရောက်ဖြစ်ခဲ့လျှင်ဖြင့် လွှမ်းမောစရာကောင်းခဲ့သည့် ရှမ်းတောရွာက အပေါင်းအသင်း ဆွေမျိုးသားချင်းများနှင့်အတူ တာဆိပ်ချောင်း၏ လျှို့ဝှက်ဆန်းပြားမှုတွေကို ပြောပြဖြစ်ကြဦးမှာ အမှန်ပါပဲ...

[ချစ်သော ရှမ်းတောရွာမှ အပေါင်းအသင်းများအား အမှတ်တရ ထာဝရ ပျော်ရွှင်ချမ်းမြေ့နိုင်ကြပါစေ]

မမိုးမြင့်(လက်ပံတန်း)

စာမျက်နှာ (၂၆၈)မှ အဆက်

နွေရာသီတွင် နို့ညှပ်အိမ်ဖြစ်စေသူတစ်ဦးဖြစ်သော ခေါင်းရင်းဘက်အိမ်ရှင် (စာရေးသူ၏ယောက်ျား)သည် ဦးနောက်သွေးကြောပြတ်၍ ရုတ်တရက် သေဆုံးသွားခြင်းဖြင့် နို့ညှပ်အိမ်သည် မမှောင်လင့်ဘဲ နို့ညှပ်အိမ်ဘဝမှ ကင်းလွတ်ခွင့် ရသွားလေသည်။

ထိုအခါ ထူးခြားမှု တစ်စုံတစ်ရာ ဘာများ ရှိလာပါသနည်း။ ဖြစ်ရပ်သည် ဆန်းကြယ်ပေစွာ၊ တစ်ချိန်လုံးကျိးနှင့် ဖုတ်ဖုတ်ဟုဆိုရအောင် ခြောက်ကပ်နေခဲ့သော ဆေးခန်းကြီးသည် ချက်ချင်း အောင်မြင်သော ဆေးခန်းကြီး ဖြစ်လာပြီး ရက်များစွာ တုံ့ကင်ကြိုယူ ထားမှသာ ဆေးကုသနိုင်သောနေရာ ဖြစ်လာသည်။

ဤဖြစ်ရပ်ကား ကျွန်တော် တွေကြားသော နို့ညှပ်အိမ် အတွေ့အကြုံတည်း။ "ကြိုတင်ကာကွယ်ခြင်းသည် ကုသခြင်းထက်ကောင်းသည်" ဟူသော စကားအတိုင်း အိမ်၊ တိုက်ခန်းဝယ်ယူတော့မည်ဆိုက ပတ်ဝန်းကျင် အိမ်ပိုင်ရှင်ကို လေ့လာ စူးစမ်းပြီး နို့ညှပ်အိမ် ဖြစ်နေက ရောင်ကြည့်သင်ပေသည်။

အကယ်၍ အကြောင်းကြောင်းကြောင့် ထိုအိမ်ကို ပိုင်ဆိုင်သဖြင့်ဖြစ်နေက တစ်နှစ် တစ်ကြိမ် ပြန်ဟန်ဆန်းတစ်ခေါက်နေ့တွင် ရံရွာထဲတွင် လမ်းပျာတွင် အန္တရာယ်ကင်း ပရိတ်ရွတ်ဖတ် ရာမှရသော ပရိတ်ရေဖြင့် နေအိမ်ဝင်ခွင့်ပင် ပက်ဖွန်းခြင်း၊ ဖိတ်သံများ ပက်ကြဲခြင်း၊ ပရိတ်အိမ်ထဲကြိုပြီး အိမ်ထဲကို ချားခြင်းကို နှစ်ပျံ့လှုပ်ခြင်း အိမ်သားများ ပရိတ်ရွတ်ဖတ် ပရိတ်တရား အပြုအမူဖြင့်ဖြင့် ဘေးဆိုကြံပွားရုံမှ ကင်းလွတ်နိုင်ကြောင်း ယူကြံသုမုယထံ မေးမြန်း သိရှိရပါသည်။

နို့ညှပ်အိမ်ပြဿနာ ရင်ဆိုင်နေရသူများ ဘေးအန္တရာယ် ကင်းရှင်းနိုင်ကြပါစေ။

သဗ္ဗသတ္တာ အဝေရာ ဟောအူ
အောင်ဆန်းလင်း (တီ-အေ)

စာအုပ်အမည်

ဦးကျော်စိုးသိန်း
စာတည်းချုပ်
မဂ္ဂဏ္ဍထွေရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း
အမှတ် ၂၄၃ (၂၉)လမ်း
ဝန်းဆိန်တန်းမြို့နယ်၊
ရန်ကင်းမြို့၊
ပုဂံ-၁၁ ၂၄၂၂၀၄

၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ ဇွန်လ၊ အမှတ်(၃၃၅)၊ စာမျက်နှာ(၃၀)၊ နက္ခတ္တရောင်ခြည် မဂ္ဂဇင်းတွင် ဆရာမောင်အေးကြူ (စီးပွားရေး)၏ “နိဗ္ဗာန်အိမ်ဆိုတာ ဘာပါလိမ့်” ဆောင်းပါးပါလာသဖြင့် ကျွန်တော် ဤဆောင်းပါးကို ရေးလိုက်ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ မေလ၊ အမှတ်(၃၂၂)၊ စာမျက်နှာ(၁၆၉)၊ နက္ခတ္တရောင်ခြည် မဂ္ဂဇင်းတွင်လည်း နိဗ္ဗာန်အိမ် အကြောင်း ဆောင်းပါးတစ်ပုဒ်ကို ကျွန်တော် ရေးသားခဲ့ဖူးပါသည်။

နိဗ္ဗာန်အိမ်ဆိုသည်မှာ မောင်နမ နှစ်ယောက်အကြား (သို့မဟုတ်) ညီအစ်ကို နှစ်ယောက်အကြား (သို့မဟုတ်) ညီအစ်မနှစ်ယောက်အကြား တွင် တည်ရှိနေသော ဖောက်ခွဲ(သို့မဟုတ်) တိုက်ခတ်မှုကို ဖယ်ဆိုသည့်ဟု ကျွန်တော် သဘောပေါက်ပါသည်။

ထို နိဗ္ဗာန်အိမ်စာရင်း ဝင်နေသော နေအိမ် (သို့မဟုတ်) တိုက်ခန်းတွင် နေထိုင်သူသည် အိမ်ထောင်ပြိုကွဲ တတ်ခြင်း၊ စီးပွားပျက်၊ လုပ်ငန်း ထိခိုက်ခြင်း၊ အိမ်သားထဲမှ တစ်ဦးဦး သေဆုံးခြင်း တွေ့ကြုံရတတ်ကြောင်း၊ တစ်နည်းဆိုရသော် နိဗ္ဗာန်အိမ်ကြောင့် ခိုက်တတ်ကြောင်းရိုးရာစဉ်အဆက် မြန်မာတို့၏ ယုံကြည်မှု ဖြစ်ပါသည်။

(နိဗ္ဗာန်အိမ်အယူအဆ အလားတူ ပင် လှည်းဦးတိုက်၊ လှေဦးတိုက် အိမ်ဖြစ်ခြင်း၊ အိမ်ခါးပတ်ဖြစ်နေခြင်း တို့သည်လည်း ရှိပါသေးသည်။)

နိဗ္ဗာန်အိမ် အယူအဆကို အချို့ လူများ လက်မခံ၊ မယုံကြည်ကြခြင်း အတွက် အထူးဆိုရန် အကြောင်းမရှိ ပါ။ လွတ်လပ်စွာ သဘောကွဲလွဲပိုင်ခွင့် သည် လူသားတိုင်း၏ အခြေခံကျသော လူ့အခွင့်အရေးတစ်ရပ် ဖြစ်ပါသည်။

“ရွေးထုံးလည်း မပယ်နှင့်၊ ရေး ၂၀၀ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ဖောက်ခွဲမှုလင်း (တီ-အေ)

တွေ့ကြုံခဲ့ဖူးတဲ့

နိဗ္ဗာန်အိမ်

သုံးကိုလည်း မလွယ်နှင့်” ဆိုသည် အတိုင်း ဤအယူအဆကို ယုံကြည် လက်ခံသူထဲတွင် ကျွန်တော်လည်း ပါဝင်ပါသည်။

ယုံကြည်လောက်သော ကိုယ်တွေ့ မျက်မြင်အတွေ့အကြုံကို ကျွန်တော် နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းတွင် ရေး သားခဲ့သောဆောင်းပါး၌ မောင်နမ နှစ်ဦးပိုင် အိမ်နှစ်လုံးအကြား နေအိမ် ကို ဝယ်ယူပြီး ဝင်ရောက်နေထိုင်ခဲ့သူ သည် အလုပ် (ရာထူး)ပြုတ်ပြီး စီးပွား ပျက်ခြင်း၊ ထို့နောက် အိမ်ထောင်ရေး ပြိုကွဲသွားခြင်းဟူသော ဆိုးကျိုးကို တွေ့ကြုံခံစားသွားရကြောင်း ရေးသား ခဲ့ပါသည်။

ထိုဖြစ်ရပ်တွင် နိဗ္ဗာန်အိမ်ကို ဝယ်ယူနေထိုင်မိသူသည် မသိ၍ ဤ အိမ်ကို ဝယ်ယူနေထိုင်မိခြင်းကြောင့် ဤအယူအဆကို ယုံကြည်လက်ခံ ကြောင်း နောက်ပိုင်းမှ ပြောဆိုသံကြား ရပါသည်။

စင်စစ်တွင် မောင်နမနှစ်ဦးပိုင် အိမ် နှစ်လုံး (နိဗ္ဗာန်အိမ်ဖြစ်စေသောအိမ်) တွင် ခေါင်းရင်းဘက် မောင်ဖြစ်သူ

သည် ကျွန်တော် (စာရေးသူ)၏ ယောက်ဖဖြစ်နေသဖြင့် ဤနိဗ္ဗာန်အိမ် ၏ ဖြစ်ရပ်အသေးစိတ်သည် မကြည့် ချင်လည်းမမြင်၊ မကြားချင်လည်း နား ဆင်ရသလို ဖြစ်နေပါသည်။

နိဗ္ဗာန်အိမ်ပိုင်ရှင်သည် သူ့အိမ်က လမ်းမတန်းဖြစ်ခြင်း၊ မြေကွက်ကျယ် ခြင်းစသော အားသာချက် ရှိသော် လည်း ပြန်ရောင်း၍ မရတော့ပါ။ မြို့ခံလူများက အကြောင်းသိဖြစ်၍ လျှော့ဈေးဖြင့် ကမ်းလှမ်းတာပင် စိတ်ဝင်စားသူ မရှိပေ။

ထိုအိမ်ပိုင်ရှင်သည် ကိုယ်တိုင် ဆက် လက်မနေဝံ့တော့သဖြင့် ဘာသာခြား ကို အိမ်ငှားတင်လိုက်ပါသည်။ အိမ်ငှား သူက ထိုအိမ်နေရာကို ဆေးခန်းကြီး တစ်ခုအဖြစ် ဖန်တီးလိုက်ပါသည်။

ထိုဆေးခန်းလည်း လပေါင်းများ စွာကြာအောင် အောင်မြင်မှုနှင့် ဝေး ကွာပြီး အိမ်နေရာငှားရမ်းခအတွက် ပင် ရုန်းကန်နေရလေသည်။ ကံကြမ္မာ အလှည့်အပြောင်းသည် အံ့သြစွာ ကောင်းလှပါသည်။

၂၀၁၃ခုနှစ် နှစ်ဦးပိုင်း ပူပြင်းသော

ကျွန်မသည် မင်းလှမြို့၊ ဒေသတစ်
ရွာမှမြကင်းတောင်ဆရာတော်ကြီးထံ
သွားရောက်၍ မြကင်းတောင် ဘုရား
သမိုင်းနှင့် ဆရာတော်ကြီး၏
အတ္ထုပ္ပတ္တိတို့အား
ရေးသားခွင့်ပြုပါရန်
လျှောက်
တင်ခဲ့ပါသည်။

ဆရာတော်သည်
ခွင့်ပြုတော်မူခဲ့ပြီး
နောက်
အလောင်းတော်
ကသပ်ဘုရား
အကြောင်းလည်း
ရေးဦးဟု မိန့်ကြားပါ
သည်။

ကျွန်မလည်း
ဆရာတော်ကြီး၏
အမိန့်ကို
မလွန်ဆန်ခဲ့၍သာ
ခေါင်းညိတ်ခဲ့ရ
သော်လည်း
မြန်မာပြည်မှ
အထင်ကရ
အလောင်းတော်ကြီး၏
သမိုင်းအား လူတိုင်းလိုလိုသိရှိပြီး
ဖူးမျှော်ပြီးသားဖြစ်နေ၍
စိတ်အား ထက်သန်မှု
သိပ်မရှိခဲ့သည်ကို
ဝန်ခံရပါမည်။

သူများရေးပြီးသားတွေကို ထပ်ပြီး
ရေးသားတင်ပြရမည်ကိုလည်း ကျွန်မ
မလုပ်ချင်ပါ။ ကျွန်မစိတ်ထဲ ထိုကဲ့သို့
တွေးတော စဉ်းစားနေချိန်တွင်
ဆရာတော်ကြီးမှ စာအုပ်ရောက်လာ
တော့မယ် ရောက်လာရင် ဖုန်းဆက်
ခေါ်လိုက်မယ်ဟု ထပ်၍ မိန့်တော်မူပါ
သည်။

F.37A. September, 2014.

စာကြောင်း

အလောင်းတော်ကသပ် သို့

ကိုယ်တိုင်သွားရောက် ဖူးတွေ့ခဲ့သူ၏ ထူးခြားဆန်းကြယ် ကိုယ်တွေ့များ
မည်သည့်စာအုပ် မည်သည့်နေရာ
မှ ရောက်လာမည်ကိုလည်း ကျွန်မ
မသိ မေးလည်းမမေးရဲဘဲ ကျွန်မတို့
မိသားစု ပြန်လာခဲ့ကြပါသည်။

နောက်တစ်နေ့တွင် ဆရာတော်ကြီး
၏ ကပ္ပိယ ဦးကျော်ဆန်းမှ ကျွန်မတို့
ထံ ဖုန်းဆက်၍ “စာအုပ်ရောက်လာပြီ
လာယူပါ” ဟု ပြောပါသည်။ ကျွန်မ

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၂၀၁၉

တို့လည်း ဆရာတော်ကြီးထံ အမြန် သွားရောက် ဖူးတွေ့ကြပါသည်။

ယခု ကျွန်မတင်ပြမည့် အကြောင်း အရာများမှမြဲကင်းတောင်ဆရာတော် ဘန္တုသာသန၏လက်ဦးဆရာဖြစ်သော ဆရာတော် ဦးစက္ကီ နှစ် ကိုယ်တွေ့ ဖြစ်ရပ်ကိုကိုယ်တိုင်ရေးသားထားသည့် အကြောင်းများသာ ဖြစ်ပါသည်။

ဆရာတော်ကြီးက မူရင်းအတိုင်း ရေးသားတင်ပြပေးရန် မိန့်ကြားသော ကြောင့် ရရှိသောမူရင်းကို အောက်ပါ အတိုင်း တင်ပြလိုက်ရပါသည်။

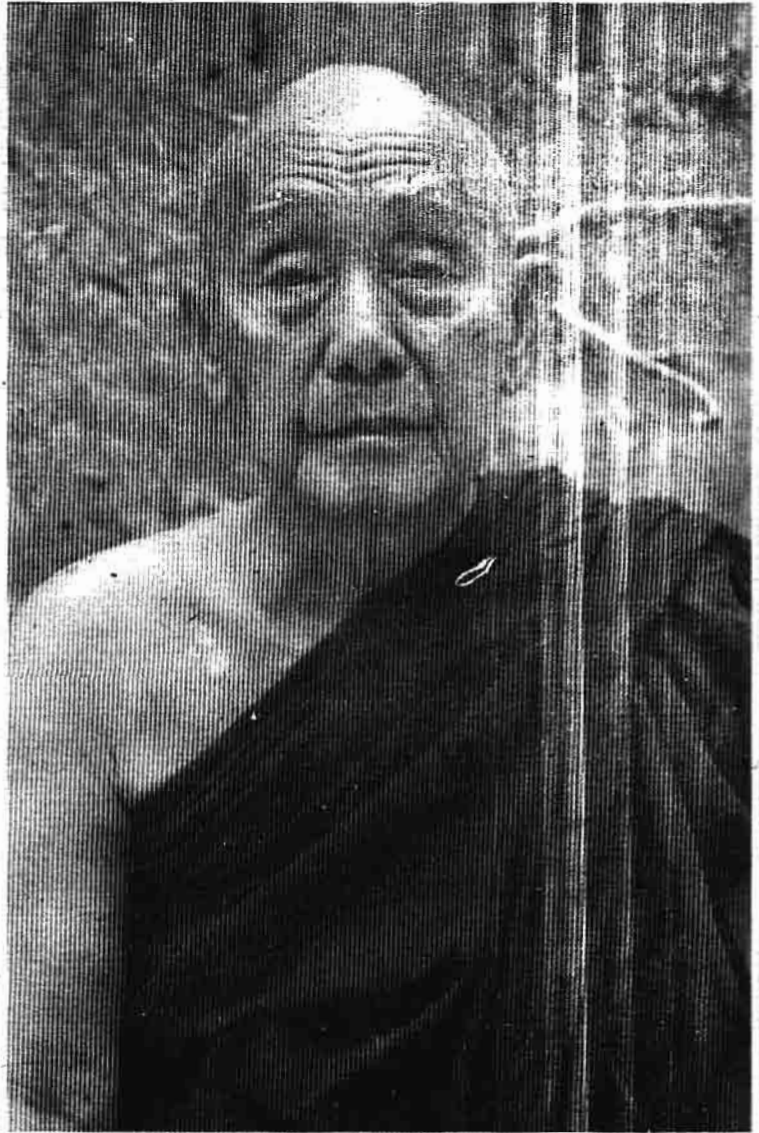
* * *

ကျွန်ုပ်အား ၁၂၆၁ ခုနှစ်၊ မန္တလေး မြို့မှ ရဟန်း(၈)ဝါရလျှင် မကျန်းမာ၍ လူထွက်ပြီးမှ ကျောက်ကုန်သည် ဦးမောင်ကြီး၊ ပိုးကုန်သည် ဦးဖိုးမြေတို့ က စရိတ်ခံခေါ်မည် အလောင်းတော် ကဿပကို ဘုရားဖူးသွားရအောင်ဟူ၍ ခေါ်ပါသည်။ အားလုံးပေါင်း ဦးပညာ သာမိအမှူးရှိသော ရဟန်းတော်(၄)ပါး နှင့် ပေါင်း(၇)ဦး ဖြစ်ပါသည်။

မန္တလေးမြို့မှ အလောင်းတော် ကဿပသို့ရောက်၍ ရှာဖွေကြရာ တောင်ထဲသို့ဝင်သော အပေါက် တစ်ပေါက် တွေ့ပါသည်။ ယင်း အပေါက်တွင် ကျောက်တံခါး(၂)ရွက် တွေ့ရာ တစ်ရွက်မှာ ဖွင့်၍မရပါ။ ယင်းအပေါက်မှာ တစ်တောင်ကျယ်ပါ သည်။ ယင်းတံခါးအတွင်းသို့ဝင်ပါလျှင် ပိတ်ထားခဲ့ရမည်ဟု ကမ္မည်းတွေ့ပါ သည်။

ထိုအခါ ကျွန်ုပ်နှင့် ဦးပညာသာမိတို့ က ငါတို့ဝင်မည်ဟုဆိုရာ ကျန်(၅)ဦး တို့က မဝင်ဝံ့ပါဟုဆို၍ နှစ်ဦးသားတို့ သည် ကျောက်ဖယောင်းတိုင်ခြောက် ထုပ်နှင့် ဖိတစ်တိုင်ကျထွန်း၍ အတွင်း သို့ဝင်ခဲ့ကြရာ ရေဒူးလောက်နစ်ပါ

၂၉၀ နက္ခတ္တရာဇင်ဒြာဗဂ္ဂစာ

၁၂၆၁ခုနှစ်က အလောင်းတော်ကဿပထုတ်ဖော်ရာတွင် ထံထောက်မှူးမြော်နှင့် ရှိခဲ့သော ထုတ်ဖော် ဦးစက္ကီတို့သည် လက်ရှိမြဲကင်းတောင်ဆရာတော်ကြီး ဘန္တု သာသန

သည်။ ကိုယ်ကိုတည့်တည့်သွား၍မရ ပါ။ ဘေးစောင်း၍ရေထဲသွားရပါသည်။ မီးကုန်သွားသောအခါ ဘေးစောင်း၍ မသွားရတော့ဘဲ တစ်တောင်ခန့်ကျယ် လာ၍ တည့်တည့်သွားရပါသည်။လက် လွှဲသွား၍ မရပါ။

တစ်ဖန် မီးထွန်းပြန်ရာ တစ်ဝက်ကျ လျှင်ပြေတကာကျောက်မြေဖြစ်သွားပါ သည်။ ထိုအခါ ကျောက်တံခါးတွေ့ပါ

သည်။ တံခါးမှာ နှစ်ရွက်၊ တစ်ရွက်လျှင် လေးတောင်ရှိ၍ ပတ္တလားကဲ့သို့ တူပါ သည်။ ဖွင့်ကြည့်ရာ လှေကားစောင်း တန်း တွေ့ရပါသည်။

အတွင်းသို့ဝင်ရာ ရှေ့နည်းကမ္မည်း အတိုင်း တွေ့ရပါသည်။ အတွင်းနံရံ မှာ (၁၂)တောင် ကျယ်ပါသည်။ အပေါ် မှ အောက်အတောင်(၂၀)ခန့်ရှိပါသည်။ နံရံဘေးတစ်လျှောက်လုံးရှိကျောက်

ကြားများသည် အရောင်ထွက်ပါသည်။
ယင်းမှ မီးထွန်း၍ သွားပြန်ရာ ဖယောင်း
တိုင်တစ်တိုင်ကုန်လျှင် တံခါး မှန်ဝ
တစ်ခု တွေ့ရပါသည်။

ထိုတံခါးခွက်နှစ်ခွက်သည် ရွှေကြေး
ဖြစ်သည်။ သိရပါ။ ဝါဝါဝင်းဝင်းအရောင်
ရှိပါသည်။ လက်လေးသစ်ခန့် ထူပါ
သည်။ မှန်ဝနှင့်အတူပတ်ဝန်းကျင်
အရပ်တို့သည် ကျောက်ဖြူ၊ ကျောက်နီ၊
စိန်အမျိုးမျိုးစီ၍ထားရာ လွန်ကဲသော
အဆင်းအရောင်များကို တွေ့ရ၍
မှန်ဝအပေါ်၌ဆွဲထားသော ထွာဆိုင်
သာသာ နီနီအလုံးကြီး (၂)လုံးရှိ၍
ထူးကဲသောအဆင်း ရှိပါသည်။

ထိုနေရာက မော့၍ကြည့်ရာ
မွန်းတည့်ပေါက်တစ်ခုရှိ၏။ နံရံ(၃၈)
တောင်ရှိ၏။ ယင်းနေရာတွင် ဖန်မြေ၊
မှန်မြေဖြစ်နေပါ၍ မိမိ၏အခိုင်ကို တွေ့ရ
ပါသည်။ လက်နှင့်ဆိတ်ကြည့်ရာ
မရပါ။

ယင်းမှ မီးထွန်း၍သွားရာ ကျောက်
ဖယောင်းတိုင်တစ်တိုင် ကုန်လျှင်
နံရံ(၄၄)တောင်ခန့် ကျယ်ပါသည်။
ထိုနေရာတွင် နံဘေးတစ်လျှောက်လုံး
အမျိုးမျိုးသောကျောက်တို့က အရောင်
ထွက်ကြရာ အံ့ဩ၍ မကုန်နိုင်ပါ။

ထိုနေရာမှ ဖယောင်းတိုင်ထွန်းသွား
ပြန်ရာ လက်သုံးသစ်ခန့်အကျယ်တွင်
ရှေ့တော်သို့ ရောက်ပါသည်။ အားလုံး
ပေါင်း (၁၆)တိုင်ခွဲကုန်လျှင် ရောက်ပါ
သည်။ မှန်ဝနှင့် တစ်ဆက်တည်းပါ။

အခြေခြောက်ရောင်ရှိသော ရွှေညောင်
စောင့်၍ ပြောက်သို့ ဦးခေါင်း အနောက်သို့
ပျက်နာပြု၍ လျှောက်စက်တော်ပုဒ်၊ အသား
တော် ဝါဝါဝင်းဝင်း သာန်ရောင် ပိုးကြီး
ရောင် ကိုင်၍ကြည့်က ကတ္တီပါကဲ့သို့ နှလုံး
၏။

နာရွက်၊ ယုံထိ၊ မျက်လုံးတော်ကြာမှာ

ညွှတ်လုံထွန်းရှင်တော် လက်လေးသစ်ခန့်
ဆံတော်မှာ တစ်ဆူတည်း မကွဲပြားရှိပါ
သည်။ ဉာဏ်တော်(၈)တောင်၊ မြေဖမ်း
တစ်တောင်ထွာ အသားတော်မှာ အကြော
ကြီးဝယ်တို့ စိမ်းစိမ်းတွေ့ပါသည်။

မွှေးညင်းကလေးများ ရှိပါသည်။ လက်နှင့်
နှိပ်၍ကြည့်ရာ ပျော့နေပါသည်။ နှမ်း၍ကြည့်
ရာ အနံ့မရပါ။ လက်ဖမ်း မြေဖမ်းများမှာ
စက်လက္ခဏာများ ရှိပါသည်။

ရွှေညောင်စောင်းမှာ ရတနာအစုံ
စီလျက်ရှိ၏။ ထိုရတနာတို့ကိုစေ့အောင်
မသိပါ။ ခေါင်းအုံးကြီးသည် မြေသား
ပကတိ အလျား(၃)တောင်၊ အနံ
(၂)တောင်ရှိပါသည်။ မျက်နှာတော်ရှေ့
က လုံးပတ်(၃)ထွာ၊ အစောက်(၄)
တောင်၊ ကျောက်သားတစ်တိုင်
ရှိပါသည်။ မီးတောက်၍ နေပါသည်။
ဖယောင်းတိုင်နှင့် မီးကူးကြည့်ရာ မီးစွဲ
ပါသည်။ မီးစစ်စစ်မုန်ပါသည်။ ယင်းမှာ
အစာတသတ်မင်းကောင်းမှုဟုကမ္မည်း
ထိုးလျက် တွေ့ရပါသည်။

ဘုရား၏ မြသဝိတ်တော်သည်
လုံးပတ်(၄)တောင်တစ်အုပ်ရှိ၍ အဖုံး
မှာလည်း မြသားအစစ် ဖြစ်ပါသည်။
ယင်းအပြင် ရှေ့တော်မှာ ကျောက်

ကလပ်၊ စိန်ကလပ်
(၁၇)ခု၊ မြေကလပ်
(၅)ခု၊ ကျောက်နီ
ကလပ် (၉)ခု
ယင်းတို့အထဲမှာ
အငွေထောင်း
ထောင်း ဆွမ်း၊
သစ်သီး၊
ပန်းအမျိုးမျိုးနှင့်
အမဲမဲသဟင်းတစ်မျိုး
တွေ့ရပါသည်။

ကျွန်ုပ်ဖောင်ပေါ်တင်၍ လျှာခဲ့သော
ရေစစ်၊ သံဝက်တွေ့ရပါသည်။ ဘုရား
ရှေ့တော်တွင် အများလျှာထားသော
ပစ္စည်းဥစ္စာ ရတနာကျောက်အမျိုးမျိုး
အရောင်စုံထွက်လျက် စုပုံထားရာ
အလျား(၁၂)တောင်၊ အနံ(၆)တောင်
ရှိပါသည်။

ထို့ပြင် ရွှေဖြင့်ပြီးသော လက်
ကောက်၊ ပုတီး၊ နားဌေးငါး၊ နားကပ်တို့
စုပုံထားရာ အမြင့်(၅)တောင်၊ အလျား
(၆)တောင် ရှိပါသည်။

အထက်ပါ ကိုယ်တွေ့မှတ်တမ်းများ
မှာ မကွေးတိုင်းဒေသကြီး၊ သရက်
ခရိုင်၊ မင်းလှမြို့၊ ညှင်းသွန်းရွာ
ကျောင်း ၁၂၃၆ ခု၊ ဖွားသရာတော်
ဦးစက္ကီစွ သက်တော်(၂၅)နှစ်အရွယ်
တွင် ကိုယ်တိုင် သွားရောက်ဖူးတွေ့
ခဲ့ရ၍ မှတ်တမ်းတင်ထားသော
“ကသပအလောင်းတော်အတ္ထုပ္ပတ္တိ”
ဖြစ်ပါသည်။

ဤမှတ်တမ်းများအားမြကင်းတောင်
ဆရာတော်ကြီး၏ မိန့်ကြားချက်ဖြင့်
အများပြည်သူ ကုသိုလ်တရား ပွားများ
နိုင်ကြပါစေရန် မေတ္တာဖြင့် တင်ပြ
လိုက်ရခြင်းသာ ဖြစ်ပါတော့သည်။

အင်ကြင်းပန်း

ပန်ဝင်
(နတ်တလင်း)

ကြံ့မူသိသော ကွင်းအာထာ

ကိုကျော်သည် စာတိုက်ဝန်ထမ်း တစ်ဦး ဖြစ်သည်။ မြို့ဆင်ခြေဖုံးရပ် ကွက် အိုးမြေတွင်းမှာနေပြီး စာတိုက် သို့ အလုပ်ဆင်းသည်။ သူက ဝန်ထမ်း ဆိုသော်လည်း စာတိုက် ရှားတောရွာ ဘက်တွင် ပိုင်ဆိုင်သော လယ်အချို့ ရှိ၏။

တောင်သူလယ်သမား မိဘနှစ်ပါးမှ ပေါက်ဖွား ဆင်းသက်လာသူဖြစ်၍ ပညာတတ် ဝန်ထမ်းတစ်ဦးဖြစ်လင့် ကစား အိမ်ထောင်ကျစဉ်က မိဘများ လက်ဖွဲ့သည့် လယ်မြေများကို ရရှိထား ခြင်းဖြစ်သည်။

လယ်ယာလုပ်ငန်းကို တူသားဆွေ မျိုးများအား သူ့ရင်းငှားခပေး၍ လုပ် ကိုင်ပြီး ညနေ ရုံးဆင်းချိန်နှင့် စနေ၊ တနင်္ဂနွေ ရုံးပိတ်ရက်များတွင် လယ် တောသို့ ရောက်ရသည်။

လယ်သမားတို့အဖို့ မိုးလေဝသ မှန်ကန်မှုရှိမှ သီးနှံစိုက်ပျိုးဖြစ်ထွန်းပြီး ဝင်ငွေ စီးပွားကောင်းရ၏။ မိုးလေဝသ မှန်ကန်မှုမရှိဘဲ ထွန်းယက်စိုက်ပျိုး ချိန်အမီ အချိန်အခါသင့် မိုးရေရရှိဖို့ လိုသလို အချိန်အခါမဟုတ် ဖျက်မိုး ဖျက်လေများ ဒဏ်မှ ကင်းဝေးခြင်းကို ခေါ်သည်။

ထိုသို့ မိုးလေဝသမှန်ကန်၍ သီးနှံ အထွက်ကောင်းစေရန် လယ်ယာမြေ ထွန်းယက်ရန် ဆင်းချိန်၊ ရိတ်သိမ်းချိန် များ၌ မိရိုးဖလာလေ့အရ ဆိုင်ရာပိုင် ရာပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို ရည်မှန်း၍ ပူဇော်တင် မြှောက်ကြသည်။

ကိုကျော်က ခေတ်ပညာတတ်ဖို့ မိန်း

သုသာန် သူ့လောကီ

သူ့လောကီများ (၁)

ဖလာလေ့ ယုံကြည် တင်မြှောက် ပူဇော်မှုများကို မယုံလိုသော်လည်း ဘိုးဘေးစဉ်ဆက် ပြုလုပ်ခဲ့သောလေ့ ဖြစ်၍ ဝတ်မပျက် ပူဇော်တင်မြှောက် ပေးလာခဲ့ပါသည်။

ကိုကျော် ငယ်စဉ်ကတည်းက မှတ်မိသည်မှာ ထိုလယ်ခွင်သို့ ထွန် ယက်ချိန်၊ ရိတ်သိမ်းချိန်များတွင် ကြက် ဖို့ကြက်မနှစ်ကောင်း၊ ကြက်ဥနှင့် ကောက်ညှင်းပေါင်းများ စီမံလျက် မိဘ များက ပူဇော်တင်မြှောက်သည်ပုံစံပင် ဖြစ်သည်။

ကလေးဘဝက စပ်စပ်စုစုမေးတတ် သော ကိုကျော်ကို မိဘများက ထို ပူဇော် တင်မြှောက်ခြင်းအကြောင်း အလုံးစုံတော့ ရှင်းမပြခဲ့ပါ။

ကိုကျော်သိခဲ့သည်ကား ကွင်းပိုင် ဆိုလား။ ပုန်းမကြည်ဆိုလား တင် မြှောက်မှ စိုက်ပျိုးရေးလုပ်ရေးကိုတာ အဆင်ပြေသည်ဟုသာ။

ထိုကိစ္စသည် အမှန်တကယ် ဟုတ် သည်၊ မဟုတ်သည်ကို ကိုကျော် ကိုယ်

တွေ့မဟုတ်၍ မသိ။ ထို့ကြောင့် မိန်း ဖလာလေ့သက်သက်သာ ဖြစ်သည် ဟု ကိုကျော် ယူဆထားခဲ့သည်။

ကိုကျော် အိမ်ထောင်ကျ၍ မိဘများ လက်ဖွဲ့ပေးလိုက်သည့် လယ်အလွှဲ အဆိုပါ တင်မြှောက်ခြင်းလေ့ လုပ် ခဲ့သည့်လယ် ပါလာခဲ့သည်။ ကိုကျော် ဝန်ထမ်းဖြစ်ပြီးနောက် မြို့ဆင်ခြေဖုံး ရပ် အိုးမြေတွင်းမှာ နေသည်က တစ် ကြောင်း၊ ရွာနှင့် အလှမ်းဝေး၍ နံနက် စောစော လယ်ထဲမရောက်နိုင်သည့် တစ်ကြောင်းကြောင့် ထိုလယ်ယာထွက် ယက်ချိန်၌ ကိုကျော်မိခင်က ပိုင်ဆိုင် သားကိုယ်စား ပူဇော်တင်မြှောက် ပေး စေပြန်။

အချိန်ကာလ ရွေ့လျောလာလာ ယခင်က ကြက်ဖို့ကြက်မနှစ်ကောင်း နှင့် ပူဇော်တင်မြှောက်မှုအစား ကြက် တစ်ကောင်၊ ကြက်ဥတစ်လုံး၊ ကောက် ညှင်းပေါင်းများနှင့် တောင်းပန် တင်မြှောက် ပူဇော်လာခဲ့သည်မှာ ယနေ့တိုင် ဖြစ် သည်။

တစ်မိုးတွင်းက ကြုံခဲ့သော အဖြစ် အပျက်တို့ကို ပြောရဦးမည်။ မနက် ရောက်လျှင် လယ်မှာ တင်မြှောက် ပူဇော်ရန် ညကတည်းက ကြိုတင်ပြင် ဆင်ခဲ့သည်။

ထုံးစံအတိုင်း စိမ့်သူက ကိုကျော် အမေပါ။ တင်မြှောက်ပူဇော်ရာမှာ သုံး ရန် ကြက်ဥကို ပြုတ်ပြီး အအေးခံထား လိုက်ကာ မိုးမလင်းသေးသဖြင့် မိခင် ကြီးက ပြန်အိပ်နေလိုက်သည်။

ကိုကျော်မိခင်ကြီးထံသို့ တစ်ခါမျှ မမြင်ဘူးသော အမျိုးသမီးတစ်ဦး ရောက်လာ၏။ ပိတ်ဖြူကို ဝတ်ဆင် ထားသလို ခေါင်းမှာလည်း ပိတ်ဖြူ ခေါင်းပေါင်းထားသည်။ ထိုအမျိုးသမီး က...

‘ဟဲ့... နတ်ပြုတ်တဲ့ ကြက်ဥကလဲ အကွဲ ကြီးပါလား’

ဟု ပြောသဖြင့် မိခင်ကြီးက...

‘အို မဟုတ်ပါဘူး။ ကျွန်မ သေသေ ချာချာကြည့်ပြီးမှ ပြုတ်တာ၊ အကောင်း ကြီးပါ’

ဟု ပြန်လည် ငြင်းဆိုရင်း လန်နီး သွားသည်။ နီးလျှင်နီးချင်း အိပ်မက်ကို သတိရပြီး ပြုတ်ထားသော ကြက်ဥကို ပြေးကြည့်လိုက်တော့ ဟုတ်သည်။ ကြက်ဥအကွဲကို အသေအချာ တွေ့ရ ၏။

ကိုကျော်မိခင်က ကြက်ဥတစ်လုံး အစားထိုးပြုတ်ကာ စောစောက ကြက်ဥကို ကိုကျော်လာမှ ပြုရန် သိမ်း ထား၏။ ကြက်ဥအကွဲကို တွေ့ပြီး အကြောင်းစုံသိရတော့ ကိုကျော် အံ့သြ သွားသည်။ ထူးထူးဆန်းဆန်း ယခုမှ ကြုံဖူးခြင်းကြောင့်ပင်။

ထိုနစ်က တိုက်ဆိုင်မှုပေလား။ အမှန်တကယ်လား ခွဲခြား မပြောနိုင် သော်လည်း ကိုကျော်တို့လယ်စပါး

အထွက်ကောင်းခဲ့ပါသည်။

မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ သီးနှံအထွက် ကောင်း၊ လုပ်ရေးကိုင်တာ အဆင်ပြေ ၍ ရိတ်သိမ်းချိန်၌လည်း ထုံးစံအတိုင်း ကျကျနန ပူဇော်တင်မြှောက်ကာ ထို လယ်မှ ပုစွန်ကျစ်စာခဲတစ်လုံးကို ကောက်လှိုင်းနှင့်အတူ တင်ခဲ့သည်။ မိဘများလုပ်ခဲ့သည့် လေ့အတိုင်း ပေါ့။

* * *

နောက်နှစ်မိုးတွင်း ရောက်ခဲ့ပြန်ချေ ပြီ။ ကိုကျော်တို့လယ်ထဲတွင် ရေများ ဖွေးနေ၍ ထွန်ယက်ပြီး တမန်း ကလည်း အိနေအောင် ကောင်းလှ သည်။

ကောက်စိုက်သမလေးများလည်း ထို လယ်မှာ တေးတကြော်ကြော်ဆို၍ စိုက်နေကြသည်။ သူတို့လေးတွေ စား ရန် ကိုကျော်တို့က ထမင်းဟင်း၊ ရေခွေးကြမ်းများ လာပို့၏။

ကောက်စိုက်ရာ၌ ကောက်စိုက်သမ အချင်းချင်း စကြနောက်ကြသည်မှာ လေ့တစ်ခုဖြစ်သည်။ လယ်ထဲယာထဲ မို့ စိတ်လက်ပေါ့ပါးစွာ ပြောဆိုပြုမူကြ ပြီး အချင်းချင်း အမှတ်အတေး မထား၊ သည်းခံ လုပ်ကိုင်ကြသည်။ အညစ် အကြေးစွန့်ချင်လျှင် (အလေးသွားခြင်း မှလွဲ၍) အပေါ့အပါးကို ထိုလယ်ထဲမှာ ပင် သွားလေ့ရှိသည်။

သို့သော် တင်မြှောက်ပူဇော်ရသည့် လယ်မျိုး၌ ကျင်ကြီးကျင်ငယ် မစွန့်ရ သလို စကားကိုလည်း ညစ်ညမ်းဆဲဆို

သော စကားလုံးများ မပါအောင် သတိ ထားရသည်။ ထိုအခါအလားကို သိ နားလည်ပြီးဖြစ်သည့် ကောက်စိုက် သမများက ဂရုထား လုပ်ကိုင်ကြသည်။ ထမင်းစားနားချိန် ရောက်ပါပြီ။ ကောက်စိုက်သမလေးများ ပျော်ရွှင် ရယ်မောစွာဖြင့် ကန်သင်းပေါ်သို့ ထမင်းစားတက်လာကြသည်။ တစ် ယောက်ပြီး တစ်ယောက် ကန်သင်း ပေါ်ထက်ကြရာ၌ တစ်ဦးသော ကောက်စိုက်သမမျိုးလေး လယ်ကန် သင်းပေါ် ခြေထောက်တစ်ဖက် တက် ပြီး နောက်တစ်ဖက်တက်ရန် အဆွဲမှာ တော့ တမန်းထဲမှ ခြေထောက် ဆွဲနုတ် မရတော့ပါ။

ထူးပေါက်တွင်းများ၊ ချိုင့်များ အတွင်း ကျွဲနေခြင်းမျိုးလည်း မဟုတ်။ သာမန်အနေအထားနှင့်ပင် ခြေထောက် ဆွဲမခြင်း ဖြစ်၍ ကောက်စိုက်သမ လေးများ နာကျင်ကြောက်လန့်ပြီး ဟီးချင်ပါလေသည်။

‘အယ်လေး... ကျွန်မခြေထောက် တာဖြစ် မှန်း ယထူး လုပ်ကြပါပြီနော်’

အနီးအနားတွင် ကိုကျော်ရှိနေသော် လည်း ရုတ်တရက်မို့ ဘာလုပ်လို့ ဘာ ကိုင်ရမှန်းမသိ။ အားလုံး ဝိုင်းဆွဲကြ လင့်ကစား ခြေထောက်က ပါမလာဘဲ နာကျင်လွန်းသဖြင့် မိန်းကလေးက အော်ဟစ်ငိုနေတော့သည်။

လူခြေထောက်ဖြစ်နေ၍ သစ်ဝါး တိုင်ကဲ့သို့ မရမချင်းအတင်းနဲ့ ချွတ်၍ လည်း မဖြစ်။ မတော် ကျိုးသွားမှဖြင့် ကိုယ်ကျိုးနည်းရပေလိမ့်မည်။

ထိုအချိန်၌ တိုက်တိုက်ဆိုင်ဆိုင်ပင် ကိုကျော်မိခင်ကြီး လယ်ထဲလိုက်လာ သဖြင့် အကြောင်းစုံသိသွားပြီး လူကြီး ဝီဝီ ဆိုင်ရာပိုင်ရာပုဂ္ဂိုလ်များကို တောင်းပန်လိုက်သောအခါ ထူးဆန်း

မြစ်ချင်းရွာမှ ဂျပန်လူဝင်စား

မြသူစာ (သုနာမြ)

စာရေးသူသည် “နက္ခတ္တရောင်ခြည် မဂ္ဂဇင်း” တွင် လူဝင်စားလေးများ အကြောင်း ရေးသားထားသည်ကို မကြာခဏ ဖတ်ရလေ့ရှိသည်။

ထိုအခါ စာရေးသူ၏ စိတ်သည် စာရေးသူ၏ အဖေ အမြဲတမ်းပြောပြ လေ့ရှိသော အဖေ၏ လူဝင်စားဘဝ အကြောင်း ရေးသားချင်စိတ်များ တဖွားဖွား ပေါ်လာသဖြင့် ယခုလို ရေးသားလိုက်ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

စာရေးသူ၏ အဖေအမည်မှာ ဦးသောင်းဟန်ဖြစ်၍ အဖ ဦးထွန်းအေး အမိ ဒေါ်မကြီးတို့မှ ၁၃၀၇ခု၊ သီတင်း ကျွတ်လဆန်း (၁၄)ရက်၊ စနေနေ့တွင် ၂၉၄ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

မွေးဖွားခဲ့သည်။

အဖေ၏ မွေးရာဇာတိမှာ မြစ်ချင်း ရွာ ဖြစ်သည်။ **မြစ်ချင်းရွာသည် ကညွတ်ကွင်းမြို့ အရှေ့ဘက်တွင် တည်ရှိသည်။** အဖေသည် သူ၏ ယခင်ဘဝအကြောင်းကို စကားပြော တတ်စအရွယ်မှစ၍ ယခုအချိန်ထိ ပြောပြနေဆဲ ဖြစ်သည်။

အဖေသည် ယခင်ဘဝက ဂျပန် ဆေးဆရာ (တပ်သား)တစ်ဦး ဖြစ်ခဲ့ သည်။ ဂျပန်တပ်တွေ မြန်မာပြည်က

ဆုတ်ခွာခဲ့စဉ် အဖေတို့ ဂျပန်ဆေးတပ် သားနှစ်ဦးသည် မြစ်ချင်းရွာတွင် ကျန်ခဲ့ပြီး ပုန်းအောင်းနေခဲ့ရသည်။

မြစ်ချင်းရွာထဲမှ နေမကောင်း ဖြစ်သူ တစ်ယောက်ကို ဆေးကုသပေး ခဲ့သဖြင့် ယခုဘဝ အမေတော်စပ်မည် သူအိမ်တွင် ပုန်းအောင်းခဲ့ကြသည်။

သို့သော် ယခုဘဝ ဦးလေးတော်စပ် မည်သူက - တွေ့သွားပြီး အဖေတို့ ဂျပန်တပ်သားနှစ်ယောက်ကို ဖမ်းကာ

တွင်းတူးခိုင်းပြီး အဖေ၏ ပါးစပ်တွင် စိုက်ထားသော ရွှေသွားများကို အရှင် လတ်လတ် ရိုက်ချိုးယူပြီးမှ ရက်စက်စွာ သတ်ခဲ့သည်။

အဖေ၏ဦးလေးအမည်မှာဦးရွှေမျိုး ဖြစ်သည်။ အဖေသည် ဂျပန်ဘဝတွင် သေပြီးနောက် တစ္ဆေဘဝဖြင့်သာ ငမြစ်ချင်းရွာလမ်းဘေးတွင် နှစ်များစွာ အငတ်ငတ် အပြတ်ပြတ်ဖြင့် ဒုက္ခ ပေါင်းစုံ ခံခဲ့ရသည်။

ရွာဦးကျောင်းမှ ဆရာတော်များ ဆွမ်းခံကြွလာလျှင် အဖေသည် ကန် တော့ရမှန်း သိခဲ့ပြီး အမြဲတမ်း ကန်တော့ ခဲ့ပေသည်။ အဖေ၏ သူငယ်ချင်းကား နားမလည်သဖြင့် ဖင်ဘူးထောင်း ထောင်ပြီး ဟိုဘက်လှည့်နေတတ်၏။ အဖေ ကန်တော့ခိုင်းလည်း မရဟု ဆို၏။

ညအခါတွင် ရွာထဲသို့ဝင်ရာ ခွေး များ ဟောင်သဖြင့်ပတ်ပြေးနေခဲ့ရုံများ ကို ပြောပြသည်။ အဖေသည် သံဃာ တော်ရှင်သူမြတ်တို့အား ကန်တော့ရ ခြင်းကြောင့် လူဖြစ်လာရသည်ဟု ဆို သည်။

တစ်နေ့ နေဝင်ချိန်တွင် ဈေးရောင်း ပြန်လာသော အမျိုးသမီး၏ ခြင်းထဲသို့ ဝင်ပြီး လိုက်ပါလာခဲ့သည်။ ခွေးများ ဟောင်သဖြင့် ခြင်းထဲက မထွက်ရဘဲ အခြေအနေ ကြည့်နေရပြီး ညအခါမှ အမျိုးသမီးသောက်သော ရေခွက်သို့ အမှိုက်အဖြစ် ပြောင်းလဲဝင်ရောက်ကာ လူဖြစ်လာရသည်ဟု ပြောပြသည်။

စာရေးသူ၏အဖေသည် အမေကြီး ၏ ငါးယောက်မြောက်သား ဖြစ်သည်။ အဖေ စကားပြောတတ်စ အရွယ် တည်းက သူ့ဘဝအကြောင်းကို ပြန်လည် ပြောပြနိုင်ပြီး ဦးလေးဖြစ်သူ အိမ်လာလည်လျှင် ဓားမနှင့် အမြဲ

လိုက်ခုတ်လေ့ရှိသည်။

ဦးလေးက သူ့ရွှေသွားတွေ ရိုက်ချိုး ယူပြီး သတ်ပစ်တယ်ဟုဆိုကာ အိမ်သို့ အလာမခံဘဲ မောင်းထုတ်လေ့ရှိသည်။

အမေကြီးက “ငရဲကြီးလိမ့်မယ် မလုပ်ကောင်းဘူး” ပြောမှ ဓားကို လွှတ်ချတတ်သည်။ အဖေသည် ယခုဘဝတွင် ရွှေကို မုန်းသည်။ ရွှေကို ကိုင်ရင် စိတ်ထဲတစ်မျိုးကြီးဆိုပြီး ယနေ့ထိ မကိုင်ခဲ့ပေ။

ယခုဘဝတွင် အဖေသည် စာရေး သူ၏အမေနှင့် တောကျွဲအင်းမြို့တွင် အိမ်ထောင်ကျကာ သားသမီး(၇) ယောက် ထွန်းကားခဲ့သည်။ စာရေးသူ သည် ခြောက်ယောက်မြောက် ဖြစ် သည်။

အဖေသည် စာရေးသူတို့မောင်နှမ တွင် ငယ်ငယ်ကတည်းက စကား တစ်ခွန်း အမြဲပြောလေ့ ရှိသည်။

‘စာကြိုးစားကြ ပညာတတ်တွေဖြစ်ရင် ဂျပန်ပြည်သွားနိုင်အောင် ကြိုးစား’

ဟု အမြဲပြောသည်။ စာရေးသူ၏ မိဘနှစ်ပါးစလုံးသည် ဘာသာရေးကို အလွန် ကြည်ညိုကိုင်းရှိုင်းကြသည်။

ယခု စာရေးသူ၏ အဖေအသက်မှာ (၆၉)နှစ်ဖြစ်သည်။ ယခုလက်ရှိ စာရေး သူ၏ အဖေနှင့် အမေသည် ညီအစ်ကို မောင်နှမများနှင့်အတူ ဘားအံမြို့၊ (၁၉)ရပ်ကွက်၊ နိုင်ရွှေဝါ(၄)လမ်း၊ မြတ်မနောဆေးဆိုင်တွင် ပျော်ပျော် ရွှင်ရွှင် ကျန်းမာစွာ နေထိုင်လျက်ရှိပါ သည်။

(မှတ်ချက်။ ။ အဖေ၏ ပြောပြ ချက်များအား ပြန်လည် ရေးသားရ ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။)

မြသူဇာ(သူနာပြု)

စာမျက်နှာ (၂၃၃) မှ အဆက်

အံ့ညွဲဖွယ်ရာပင်၊ တမန်းထဲ အနည်း ငယ်သာ နှစ်နေသည့် ခြေထောက်ကို အလွယ်တကူ နုတ်ရသွားသည်။

မိခင်ကြီးက “လယ်ထဲမှာ တစ်စုံ တစ်ရာ ဘာအမှား လုပ်မိကြသေးလဲ” ဟု မေးသည်။ အားလုံးထွေထွေတူးတူး စဉ်းစား၍မရ၊ နောက်မှ အချင်းချင်း စကြကောက်ကြရင်...

‘ထုန်တဲ့ ကိုကိုသာ လာရင် ဒီတမန်းထဲ အတု လဲအိပ်ပစ်လိုက်မယ်’

ဆိုပြီး ခြေထောက်နှစ်ခု ကောက် စိုက်သမလေးက နောက်ပြောင် ပြော ဆိုကာ ရယ်မောခဲ့သည်ကို သတိလော ၏။ ဆဲဆိုခြင်းကိုကား လုံးဝ မပြုခဲ့ပါ ပေ။

ထိုအခါမှ မိခင်ကြီးက ခေါင်း တညိုတညိုတင်နှင့်...

‘ဒီလယ်ရဲထုံးစံကို ပြောမထားဘူး ညစ်ညစ်ညစ်ညစ်၊ ဆဲဆိုဟော့ရှမ်းတာ မဟုတ်ပေမယ့် နောင်ပြောင်ကိုယ်တာကို ပါတို ပိုရစ်တွေလောက်ပဲ ခွင့်လွှတ်တယ် အခြားလျှင်မဆိုရင် စတာနောက်တာလဲ မရဘူး’

ဟု လယ်၏အထောက် ရှင်းပြပါ သည်။

တကယ်တော့ ကောက်စိုက်သမ လေးများသည် လိုက်နာရမည့် ကွင်း၏ ဓလေ့ထုံးစံများကို လုံးဝ မသိ၍မဟုတ်။ အများအားဖြင့် ရှောင်ကြဉ်ရမည့် အပြု အမူ အပြောအဆိုတို့ကို သိပါလျက် သည့်ကွင်းကျမှ ထူးဆန်းသောအထာ ကို မသိခဲ့၍ ဒုက္ခကြုံခဲ့ရခြင်း ဖြစ်လေ တော့သည်။

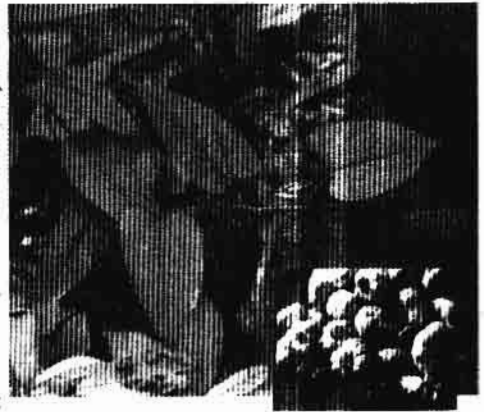
ဘေးကင်း ရမ်းသာကြွပါစေ

ညွန့်ဝင်း(နတ်တလင်း)

သွားကိုက်ဝေးနားနှင့်

ခွဲကိုက်နာ အပျက်

ဆေးတစ်လက်

သွားကိုက်ဝေဒနာ နေရာရွှေ့နည်း

ရမည်းသင်းမြို့နယ်၊ ရွာတန်းဈေး ကုန်းတွင် နေထိုင်သော ကျောင်းအုပ် ဆရာကြီး ဦးကျော်မွှေး(ငြိမ်း)မှ ပြောပြ၍ ရေးသားအပ်ပါသည်။

မီးဖိုချောင်တွင် အလွယ်တကူ ရနိုင်သော ကြက်သွန်ဖြူကို အသုံးပြု၍ မခံမရပ်နိုင်အောင် ကိုက်လှသော သွားကိုက်ဝေဒနာ နေရာရွှေ့နည်းကုထုံးကို ဆရာကြီးထံမှ ရခဲ့ပါသည်။

ဆရာကြီး၏ ငယ်ဘဝ တက္ကသိုလ်ဝင်တန်းဖြေနေစဉ် ဖြစ်ပါသည်။ စာတွေ ကျက်ရန် အလွန် အရေးကြီးနေချိန် သွားကိုက်ရောဂါက ဒုက္ခပေးနေသည်။ မအိပ်နိုင် မစားနိုင် ဖြစ်ရသည်။ စာမေးပွဲကျမှည့်ကိုလည်း ကြောက်နေသည်။ ပါးစောင်တစ်ဖက် ရောင်ကိုင်းနေသည်။

အစ်မဝမ်းကွဲ တော်စပ်သူတစ်ယောက်က ကြက်သွန်ဖြူကို အခွံနွှာထောင်းပြီး သွားကိုက်နေသောဘက်နှင့် ဆန်ကျင်ဘက်တွင်ရှိသော လက်ညှိုးထိပ်ကို အုံ့၍ ပတ်တီးစည်းပေးလိုက်ရာ သွားကိုက်ဝေဒနာမှာ လက်ညှိုးထိပ်သို့ ရွှေ့သွားပါသည်။

လက်ညှိုးဖြစ်သောကြောင့် ခံနိုင်ရည်ရှိလာပါသည်။ အိပ်နိုင်စားနိုင် ဖြစ်လာသည်။ စာမေးပွဲဖြေနိုင်သဖြင့် တက္ကသိုလ်ဝင်တန်း အောင်ခဲ့သည်။

ဆန်ကျင်ဘက် လက်ညှိုးဆိုသည်မှာ ညဘက်တွင် သွားကိုက်လျှင်

ဘယ်ဘက် လက်ညှိုးထိပ်ကို ကြက်သွန်ဖြူထောင်းပြီးသားနှင့် ပတ်တီးစည်းရပါမည်။ ထိုသို့ စည်းလျှင် လက်ညှိုးထိပ်၌ သွေးအနည်းငယ် စို့နေတတ်ပါသည်။ သွားကိုက် သက်သာသွားပါက ပတ်တီးကို ဖြေလိုက်ရန်ဖြစ်ပါသည်။

ခွဲကိုက်နာအတွက် ဆေးတစ်လက်

လက်ဖျားခြေဖျားတွင် ပေါက်တတ်သော အနာဆိုးတစ်မျိုးကို ခွဲကိုက်နာ ဟုခေါ်ပါသည်။ ကုသပျောက်ကင်းရန် အလွန်ခက်ပါသည်။ လက်ဖျားခြေဖျားတိုသွားသည်အထိ စားတတ်ပါသဖြင့် လူစဉ်မမီ ဘဝပျက်တတ်ပါသည်။

“အနာသိလျှင် ဆေးရှိသည်” ဟူသော ဆိုရိုးစကား ရှိပါသည်။ ဖြစ်ပေါ်နေသော အနာသည် အပူနာ၊ အအေးနာ၊ ပိုးကြောင့်ဖြစ်သောအနာ၊ ဒဏ်ကြောင့်ဖြစ်သောအနာ၊ သွေးကြောင့်ဖြစ်သောအနာ စသည်ဖြင့် အနာ၏ ဖော်ပြချက်ကို သိဖို့ အရေးကြီးပါသည်။ ထိုအနာ၏ အမြစ်ကို ဖြတ်တောက်နိုင်ပါလျှင် သမားကောင်းတစ်ယောက် ဖြစ်နိုင်ပါသည်။

ခွဲကိုက်နာသည် ပိုးကြောင့်ဖြစ်ပေါ်သည်။ ထိုပိုးကို သတ်ရပါမည်။ ပိုးသေစေသော ဆေးပင်မှာ လောကီမင်းပင်ခေါ် သမြားပင်ဖြစ်သည်။ ထိုအပင်မှာ အညာဒေသ ခင်တန်းကုန်းသစ်တောထဲတွင် ပေါက်သည်။ ရမည်းသင်းမြို့နယ်၊ အင်တောလေးကျေးရွာ ခေမာသီဝံ ဘုန်းကြီးကျောင်းတွင်

ဆရာကြီးကိုယ်တိုင် မြင်တွေ့ခဲ့သဖြင့် ကုသပျောက်ကင်းစေခဲ့ပါသည်။

ဆရာကြီး၏ အဒေါ်တစ်ယောက်သည် ခွဲကိုက်နာ ပေါက်သဖြင့် ဆရာစုံငွေကုန်လှူပန်း ဖြစ်နေပါသည်။ လောကီမင်းပင်ခေါ် သမြားပင်၏ အမြစ်များကို တူးယူပြီး ထုထောင်းကာ အနာတွင်အုံ့၍ ပတ်တီးစည်းပေးထားလိုက်ရာ တစ်နေ့တခြား သက်သာပျောက်ကင်းခဲ့ပါသည်။

ထိုနည်းကောင်းကို လက်တွေ့သိလိုက်ရသော အဒေါ်၏ ခင်ပွန်းသည် လူနာများကို ဤနည်းဖြင့် ကုသပေးနေပါသည်။

ထိုဆေးပင်သည် ဂျူးမြစ်များကဲ့သို့ အမြစ်များ အုံ့ခဲနေသဖြင့် တူးသောအခါ အမြစ်များ ပြတ်မကျန်အောင် အောက်သို့စိုက်၍ နက်နက်တူးရသည်။ အမြစ်ကို ထောင်းစဉ်တွင် မျက်စိထဲ မဝင်အောင် ဂရုစိုက်ပါ။ မျက်စိကန်းတတ်သည်။

ပိုးကြောင့်ဖြစ်သော အနာများအတွက် သက်သာပျောက်ကင်းစေသော အဖိုးတန်ဆေးနည်းကောင်းတစ်လက်ကို ဆရာကြီးထံမှ အခမဲ့ရလိုက်သဖြင့် စာဖတ်ပရိသတ်တို့အား ဝေမျှလိုက်ပါသည်။

အားလုံး ရမ်းသာကြပါစေ။
// ကျော်(ရမည်းသင်း) //

တောကြီးအတွင်းက

မီးလုံးကြီးများ

ကျွန်ုပ်သည် သစ်တောထွက်ပစ္စည်းများ ထုတ်လုပ်သော ကုမ္ပဏီကြီးတွင် တာဝန်ထမ်းဆောင်ခဲ့စဉ်က တောတောင်တွေထဲတွင် ကမ္ဘီရဆန်သော အဖြစ်အပျက်ပေါင်းများစွာတို့ကို တွေ့ကြုံခဲ့ရသည်များထဲမှ အချို့ကို ဆောင်းပါးရေး၍ အလျဉ်းသင့်သလို နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းမှ တင်ပြခဲ့ပါသည်။

တောတောင်တွေထဲတွင် ဆန်းကြယ်သော သဘာဝမဟုတ်သော နားလည်နိုင်ရန် ခက်ခဲနက်နဲသော အဖြစ်အပျက်တို့သည် တောတောင်တွေတိုင်းတွင် ရှိနေတတ်ကြသည်ကိုလည်း သတိထားမိခဲ့ပြန်ပါသည်။

ယခု ကျွန်တော်တင်ပြမည့် အဖြစ်အပျက်သည် တောတောင်ဟု မဆိုသာ သော ဧရိယာ(၂.၀၀)ခန့်ပင်

မရှိသော သစ်တောကြီးအတွင်းမှ အဖြစ်အပျက် ဖြစ်ပါသည်။

ထိုတောမှာ ကြီးမားသော သစ်ပင်ကြီးများက တစ်ပင်နှင့် တစ်ပင် ကိုင်းချင်းယှက် ပေါက်ရောက်နေကြသလို အောက်ခြေတွင်လည်း ကြီးမားသော ချုံနွယ်ပိတ်ပေါင်းအပင်များက နွေရာသီ တောမီးကြီးလောင်ပြီးမှသာ သွားလာလို့ရသည့် တောဖြစ်သည်။

ကုမ္ပဏီလုပ်ငန်းမှ အနားယူပြီး နောက် ဝါသနာပါသည့် စိုက်ပျိုးရေးလုပ်ငန်းလုပ်ကိုင်ရာတွင် အဆိုပါ တောကြီးက ကျွန်ုပ်၏ စပျစ်ခြံဘေးတွင် ရှိနေသည့်တောဖြစ်သည်။

ဖော့မွန်ဖော့ (ရမည်းသင်း)

စပျစ်ခြံစိုက်ပျိုးခြင်းက အထိုက်အလျောက် အောင်မြင်လာသောအခါ စပျစ်ခြံတွင် ကျွန်ုပ်တစ်ဦးတည်း အမြဲနေထိုင်လာခဲ့သည်မှာ နှစ်အတော်ပင်ကြာညောင်းလာခဲ့သည်။

စပျစ်ခြံစိုက်ပျိုးထားလျှင် ခြံထဲ၌ လူအမြဲရှိနေပြီး စပျစ်ပင်များအား ကလေးငယ် ပြုစုယူရသကဲ့သို့ ပြုစုရသည်။ စိတ်ရှည်ရသည်။ အချိန်အခါရာသီကို ကြည့်၍ ချိန်ဆလုပ်ကိုင်တတ်မှသာ လျှင် အကျိုးခံစားခွင့်ရှိသော သီးနှံပင်မျိုးဖြစ်လေသည်။

အသီးမှည့်ချိန်ဆိုလျှင် ဖျက်ဆီးတတ်သော ကြွက်အမျိုးမျိုး၊ ငှက်အမျိုးမျိုးတို့၏ အန္တရာယ်ကလည်း ရင့်မှည့်ပြီးဆိုကာတည်းက အပြီးသတ် ဆွတ်

သိမ်းပြီးချိန်(၄၅)ရက်အတွင်း နေ့ငှက်၊ ညကြွက်အန္တရာယ်...

မိုးကာလတွင် ညအချိန် ဖျက်ဆီးစားသောက်တတ်သော၊ နေ့ဘက်တွင် မြင်တွေ့ဖူးခြင်းမရှိသည့် လိပ်ပြာကြီးများက ရာနှင့်ချီ၍ စားသောက်လေ့ရှိကြခြင်းကြောင့် နေ့ရောညပါ လူရှိနေရခြင်းဖြစ်လေသည်။

စပျစ်ခြံတွင် အနေကြာလာတော့ နေသားကျနေပြီဖြစ်သလို စိတ်အေးနားရှင်းစွာဖြင့် ညပိုင်းတွင် မိမိဝါသနာပါသော စာရေးခြင်းအလုပ်ကို အနှောင့်အယှက်မဲ့စွာ လုပ်ကိုင်နေရသည်ကို ပျော်ရွှင်ကျေနပ်နေမိသည်။

စပျစ်ခြံတွင် နှစ်ချိန်ကြာလာသောအခါ ညပိုင်း တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်နေချိန်တို့တွင် စပျစ်ခြံဘေးမှ တောကြီး၏ သဘောသဘာဝကို တွေ့မြင်သိလာခဲ့ရသည်။

ဦးစွာ ကျွန်ုပ် စတင်ကြုံလိုက်ရသည်က ည(၁၁)နာရီလောက်တွင် ကျွန်ုပ် နေထိုင်သည့်တံနှင့် ကိုက်(၁၀၀)လောက်အကွာမှ (၁၀)လသားအရွယ်ကလေးငယ်တစ်ဦး ငိုယိုနေသံကို ထူးဆန်းစွာ ကြားလိုက်ရသည်။

ငိုသံကြားကြားချင်းတော့ အထူးအဆန်းဖြစ်နေသည်။ အံ့ဩစိတ်နှင့် အသံကြားရာ နားစိုက်ထောင်၍ ဓာတ်မီးနှင့်ထိုးကြည့်ရင်း သတိရသွားမိသည်က တောကြီးလျှင် ဖြစ်တတ်သော သဘာဝတွေကို ပြန်စဉ်းစားမိတော့ ဒါဟာ တောခြောက်ခြင်းတစ်မျိုးဖြစ်မှာပဲဟု ထင်ခဲ့သည်။

ကျွန်ုပ် ကြုံတွေ့ခဲ့ဖူးသည်က တောတောင်ကြီးမားမှသာ တောခြောက်ခြင်း၊ တောမှောက်ခြင်း၊ တောဟည်းခြင်းမျိုး ဖြစ်တတ်သည်ကို သိထားခဲ့သည်။ ယခုမူ ပြောပလောက်အောင်

တောကြီးခြင်းမရှိသော တောထဲမှ ကလေးငိုသံက အထူးအဆန်းတော့ ဖြစ်စေသည်ကတော့ အမှန်။

တောခြောက်ခြင်းတစ်မျိုး ဒါမှမဟုတ် တောထဲတွင် နေထိုင်ကြသော နာနာဘာဝတို့၏ အသံများပေလောဟု မဝေခွဲတတ်သော်လည်း ကြောက်ရွံ့ထိတ်လန့်ခြင်းတော့ မဖြစ်ခဲ့မိ။

အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် တောတောင်ကြီးတွေထဲ၌ သွားလာနေထိုင်လုပ်ကိုင်ခဲ့စဉ်က တစ်တောလုံး၊ တစ်တောင်လုံး တဒုန်းဒုန်း၊ တဒိုင်းဒိုင်း အသံမျိုးစုံတို့ဖြင့် နားမခံသာအောင် အော်မြည်နေပြီး နေ့ဘက်ကြီးမှာပင် အမှောင်ရောင်သန်းသွားသည့် တောခြောက်ခြင်းမျိုးကို ဆိုးဆိုးဝါးဝါး ကြုံတွေ့ခံစားခဲ့ရဖူးသလို...

တစ်ခါကဆိုလျှင် ကျွန်ုပ်မှီထိုင်နေသည့်သစ်ပင်ကြီးမှာ တအိအိ ငိုသံတွေနှင့်အတူ ဝိုရိုက်နေသူ ကိုယ်ခန္ဓာ လှုပ်ခါနေသကဲ့သို့ သစ်ပင်ကြီး၍ ပင်စည်မှာလည်း တဖျပ်ဖျပ်နှင့် တုန်ခါနေသည်ကို သစ်ပင်ကြီး မှီထိုင်နေသည့် ကျွန်ုပ် လန့်ဖျပ်ခုန်ခဲ့သည်ထိ ဖြစ်ခဲ့ဖူးပါသည်။

ကျွန်ုပ်အနေနှင့် တောတောင်တွေထဲ၌ အတွေ့အကြုံများ ရှိခဲ့ခြင်းကြောင့်

သဘာဝတရား၏ ဖြစ်စဉ်တစ်ခုဟုသာ ခံယူထားမိသည်။

တစ်ညတွင်လည်း ထိုတောကြီးအတွင်းမှ ယောက်ျားကြီးများ စကားပြောဆိုနေကြသည်ကို ကြားလိုက်ရသည်။ ပြောဆိုနေသည့်စကားများကို နားစိုက်ထောင်သော်လည်း စကားတွေကို နားမလည်ပေ။ ကျွန်ုပ်နှင့် အလွန်ဝေးမှ ပေ(၁၀၀)ခန့်သာ ဝေးသည့် တောကြီးတစ်နေရာမှ ဖြစ်လေသည်။

ကျွန်ုပ်အနေဖြင့် အစကတော့ တောခြောက်သည်ဟု ထင်ထားခဲ့သည်။ ယခုတော့ တောခြောက်ခြင်းမဟုတ်ဟု နားလည်လာသည်။ ပရလောကသားတွေ မှီခိုနေထိုင်ကြခြင်း ဖြစ်လိမ့်မည်ဟု တွေးထင်လာမိသည်။ သူတို့သဘာဝ နေထိုင်ကြရင်း မထင်မှတ်ဘဲ သူတို့၏ လှုပ်ရှားပြောဆိုမှုများ ကြားရခြင်းသာ ဖြစ်ပါလိမ့်မည်။

ကျွန်ုပ်အနေနှင့် တောတောင်တို့၏ သဘောသဘာဝ အတွေ့အကြုံများစွာ ရှိထားခဲ့သော်လည်း တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်နေသည့် ညအချိန်တွေမှာ ထင်မှတ်မထားဘဲ တစ်စုံတစ်ရာ အသံထူးထူးဆန်းဆန်း ရုတ်တရက် ကြားလိုက်ရတော့ ပုထုထိုင်သဘာဝ စိုးရွံ့မိသည်ကတော့အမှန်။

မိမိအကျိုးစီးပွားကို ပစ်ထားခဲ့၍

မဖြစ်သာသည်က တစ်ကြောင်း ကျွန်ုပ်
သည် နှစ်ပေါင်းများစွာ ဘာသာတရား
အား အထူးအလေးထားကာ ပုတီးစိပ်
ခြင်း၊ မေတ္တာပို့၊ အမျှပေးဝေခြင်းများ၊
ဂါထာ၊ မန္တန်၊ ပရိတ်တော်များ ရွတ်ပွား
ပူဇော်နေခြင်းတို့ကြောင့် စိတ်ခွန်အား
များဖြစ်ကာ မိမိကိုယ်ကို ယုံကြည်စိတ်
များကြောင့် အထူးတလည်တော့ စိုး
ရိမ်ခြင်းမဖြစ်မိ။

ထိုတောကြီးအတွင်းမှ ကျွန်ုပ် ဘဝ
တွင် တစ်ကြိမ်တစ်ခါမျှ မကြုံတွေ့ခဲ့ဘူး
သော အဖြစ်အပျက်တစ်ခုကို ကြုံတွေ့
ခဲ့ရပြန်ပါသည်။ အချိန်က လစိုက်ည
(၁၂)နာရီ အချိန်ခန့်ပင်။ ကျွန်ုပ် တဲမှာ
ရှိနေသည့် ခွေးက စူးစူးရဲရဲ ထိုးဟောင်
လိုက်သံကြောင့် အိပ်ရာမှ ကျွန်ုပ်နိုးလာ
ခဲ့သည်။

ခွေးဟောင်သံနှင့်အတူ တောကြီး
အတွင်းမှ တရဲရဲ အော်မြည်သံနှင့်အတူ
ဝန်းကျင်တစ်ခုလုံး နီရဲနေသော
အလင်းရောင်များကို မြင်တွေ့လိုက်
ရသည်။ တဲပေါ်မှ ကျွန်ုပ်ဆင်းကြည့်
လိုက်တော့

သစ်တောကြီးအတွင်းမှ ခွဲတောင်း
လုံးခန့် နီရဲရဲ မီးလုံးကြီး (၃)လုံးက
အမြင့် (၁၀)တောင်ခန့်လောက်တွင်
နီမ့်ချည်မြင့်ချည်ဖြင့်တန်း၍ ပျံသန်းနေ
ကြသည်ကို တွေ့လိုက်ရသည်။
တစ်လုံးနှင့် တစ်လုံး ကပ်သွားလိုက်၊
ကွာသွားလိုက် သွားနေကြသည်။

ကျွန်ုပ်၏ ခွေးလေးမှာ မီးလုံးကြီး
များကို ကြည့်ပြီး အားပါးတရ ထိုး
ဟောင်ရင်း ကျွန်ုပ်နား ပြေးကပ်လာ
သည်။ ကျွန်ုပ်မှာလည်း တစ်သက်နှင့်
တစ်ကိုယ် တစ်ခါမျှ မြင်တွေ့ဖူးခြင်း
မရှိသော ထူးဆန်းစွာ မြင်တွေ့နေရ
သည့် မီးလုံးကြီးများကို စိုးရိမ်စိတ်များ
နှင့် ရင်ခုန်ရင်း မှင်တက်မိ ငေးကြည့်

နေမိလေသည်။
ချို့နွယ်ပိတ်ပေါင်းများပေါ်မှ မီးလုံး
ကြီးများက သစ်ပင်ကြီးများကို ရှောင်
ကွင်းရင်း ရွေ့လျားနေကြသည်။ နီနီရဲရဲ
အလင်းရောင်များက မြင်နေရသည့်
သစ်ရွက်တွေပင် အနီရောင်သန်းနေ
ကြသည်။ ကျွန်ုပ်ရှိရာဘက် မီးလုံးကြီး
များ ရှေ့နောက်တန်းကာ နီမ့်ချည်မြင့်
ချည်ဖြင့် လာနေကြသည်။

မီးလုံးကြီးများက ကျွန်ုပ်ရှိရာ
အနောက်ဘက်သို့ လာနေရင်းက
ကျွန်ုပ် ရပ်ကြည့်နေရာ တောကြီးအဆုံး
အရောက် ကျွန်ုပ်နှင့် (၂၅)ပေလောက်
အကွာတောင်အရပ်သို့ လှည့်သွားကြ
လေသည်။ ကျွန်ုပ်မှာ ကြည့်နေရင်းမှ
စူးစမ်းလိုသော စိတ်များပါ ဖြစ်လာလေ
သည်။

မီးလုံးကြီးများကို ခွေးက စားရမခန်း
ဟောင်နေသော်လည်း မီးလုံးကြီးများ
က သူတို့နှင့် မဆိုင်သလိုပင်။ လူတစ်
ယောက်သွားနေသည့် နန်းလောက်ဖြင့်
သွားနေသည်ကို ဓာတ်မီးနှင့်ထိုးကြည့်
လိုက်လေသည်။

အားကောင်းလှသော ဓာတ်မီး
အလင်းရောင်ထဲတွင် နီရဲစွာလင်းနေ
သည့် မီးလုံးကြီး (၃)လုံးမှာ မည်းမည်း
အလုံးကြီးများအဖြစ် မြင်တွေ့ရပြီး နီမ့်
ချည်မြင့်ချည် လေထဲပျံသန်းနေကြ
သည်ကို မီးရောင်ထဲ၌ တွေ့နေရသည်။
ဓာတ်မီးရောင်ကြောင့် နီနီရဲရဲ အလင်း
ရောင်များ ခေတ္တပျောက်သွားကြသည်။
တရဲရဲအသံတွေနှင့် တောထဲဝင်ရောက်
ပျောက်ကွယ်သွားကြသည်။

တောင်ကြီးမှာလည်း တစ်ဖန် ပြန်
လည် တိတ်ဆိတ်သွားပြန်လေသည်။
နာရီဝက်ခန့် ငြိမ်သက်နေပြီးမှ တော
ကြီးအလယ်လောက်ဆီမှ တရဲရဲ အသံ
များ မြည်လာပြန်ကာ မီးလုံးကြီး (၂)လုံး

တောကြီးထဲမှ မြောက်အရပ်သို့ ဦး
တည်၍ မီးလုံးကြီးနှစ်လုံး ထွက်ခွာ
သွားလေသည်။

ကွင်းပြင်ကျယ်ကြီးကို ဖြတ်ကာ မီး
လုံးကြီး (၂)လုံးက နီမ့်လိုက်မြင့်လိုက်
ဖြင့် သွားနေသည်ကို ကျွန်ုပ်ကြည့်နေ
မိသည်။ မီးလုံးကြီးများ ရပ်တန့်သွား
သည့်နေရာကိုပါ မြင်တွေ့နေရသည်။
မီးလုံးကြီးများ ရပ်တန့်သွားသည့်နေရာ
မှာ တောကြီးနှင့် တစ်ပင်ခန့်အကွာတွင်
ရှိနေသော လက်ပံပင်ကြီးဖြစ်လေ
သည်။

လက်ပံပင်ကြီးကို မီးလုံးကြီး (၂)လုံး
က လှည့်ပတ်ပျံသန်းနေသည်ကို မီးလုံး
ကြီးများ၏ နီကြင်ကြင် အလင်းရောင်
ဖြင့် ရေးရေးမြင်တွေ့နေရပြီး အပင်ကြီး
၏ အတွင်းပိုင်း ဝင်ရောက်သွားကာ
အလင်းရောင်များ မှေးမှိန်ပျောက်ကွယ်
သွားလေသည်။

မီးလုံးကြီးတစ်လုံးကတော့ စပျစ်ခြံ
လေးတွင် ရှိနေသော တောကြီးထဲတွင်
ကျန်ရစ်ခဲ့သည်။

ကျွန်ုပ် မြင်တွေ့ခဲ့ရသည့် မီးလုံး
ကြီးများသည် ပရလောကသားများ
ဖန်ဆင်းထားသော မီးလုံးကြီးများ
ပေလောဟု နားမလည်နိုင်သော
အတွေးများဖြင့် ကျွန်ုပ်တစ်ယောက်
တည်း သစ်ပင်ကြီးများနှင့် ဝေဆာအုပ်
ဆိုင်းနေသော တောကြီးက ပဟေဠိ
ပုစ္ဆာတစ်ပုဒ်အား ကျွန်ုပ်ကို ပေးခဲ့ပါ
လေသည်။

ဝန်းကျင် တစ်ခုလုံးကတော့ အမှောင်
ထူနှင့်အတူ လေတိုးသံပင် မကြားရ
တော့ဘဲ တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်လို့သာ
နေလေသည်။

အေးချမ်းအောင် (ရမည်းသင်း)

ကလေးပိုတာ ဘာကြောင့်လဲ

ဒီလေးယံ
(လယ်တော်)

ပင် ကျော်လေပြီ။
ထို့နောက်
အမေက...

‘ခဏသွားကြည့်ရအောင်သား’

တစ်ခုသော ညတစ်ည၌ ကျွန်တော်
စာကို စိတ်ဝင်တစား ရေးနေစဉ်
ကျွန်တော်၏ မိခင်သည် အိမ်နေရာမှ
ထလာသည်။ ထို့နောက် အိမ်ရှေ့
ညော်ခန်းတွင် စာရေးနေသော
ကျွန်တော့်ကို...

‘သား မအိပ်သေးဘူးလား’

ဟု မေးလာ၏။ ကျွန်တော် စာရေး
နေရာမှ ခဏရပ်ကာ...

‘မအိပ်သေးဘူး မေမေ ဘာဖြစ်လို့
လဲ မေမေ အိပ်မပျော်လို့လား’

‘အင်း ဟိုဘက်အိမ်က နန်းထွေး
ရဲ့ကလေး ငိုနေတာကြာပြီ အခုထိ
မတိတ်သေးလို့ ဘာဖြစ်လို့လဲ မသိဘူး
နော်’

ဟုတ်ပါ၏။ အမေပြောမှ ကျွန်တော်
သတိထားမိခဲ့သည်။ တစ်ဖက်အိမ်မှ
မနန်းထွေး၏ကလေး ငိုနေသည်မှာ
အတော်ပင် ကြာနေပါပြီ။ ယခုထိ
မတိတ်သေးပါ။ ကလေးငယ်၏ စူးစူး
ဝါးဝါး ငိုသံနှင့်အတူ မနန်းထွေး၏
ချောသံပါ ဆူညံ၍နေသည်။

နာရီကို ကြည့်လိုက်တော့ (၁၁)နာရီ

ဟု ခေါ်သဖြင့် ကျွန်တော် စာအုပ်
များ သိမ်းပြီး အမေနှင့်အတူ တစ်ဖက်ခြံ
မှမနန်းထွေးအိမ်သို့လိုက်ခဲ့တော့သည်။

လဆန်း(၁၂)ရက်နေ့ ဖြစ်သဖြင့်
ကောင်းကင်ထက်ဝယ် လမင်းကြီးက
ထိန်ထိန်သာ၍ နေလေ၏။ အမေက
ကလေးငယ် ဗိုက်နာ၍ ငိုနေသည်
အထင်နှင့် ကလေးအတွက် လိမ်းဆေး
ဘူးပါ ယူခဲ့သေး၏။

မနန်းထွေးတို့လင်မယား ကျွန်တော်
တို့အိမ်ဘေးသို့ ပြောင်းလာသည်မှာ
သိပ်မကြာသေးပါ။ မနန်းထွေး၏
ခင်ပွန်း စိုင်းကျော်စွာက တောင်သူ
အလုပ် လုပ်ကိုင်သူဖြစ်သည်။

နှစ်ဦးစလုံးမှာ အသက်(၃၀)ကျော်
အရွယ်များဖြစ်ပြီး ယခုမှ (၆)လအရွယ်
သမီးဦးလေးကို မွေးဖွားထားခြင်း ဖြစ်
ပေသည်။ ကျွန်တော်တို့အိမ်နှင့် မနန်း
ထွေးတို့အိမ်မှာ ရွာ၏ အရှေ့ဘက်
အစွန်ဆုံးတွင်ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့်
ကျွန်တော်တို့အိမ်လွန်ပါက ကျေးရွာ
လယ်ကွင်းလေးများသာ ရှိတော့၏။
ကျွန်တော်တို့ သားအမိနှစ်ယောက်

မနန်းထွေးအိမ်ရှေ့သို့ ရောက်သော
အခါ မနန်းထွေးက အိမ်ရှေ့ တလင်း၏
လသာသာအောက်တွင် ကလေးငယ်
အား ဖိုးလမင်းကို ထိုးပြ၍ ချော့မော့
နေ၏။ ထို့နောက် အမေက...

‘နန်းထွေး ဘာလို့ ကလေး အဲဒီ
လောက် ငိုနေရတာလဲ’

‘မသိပါဘူး ဒေါ်ဒေါ်ရယ်၊ ည(၉)
နာရီလောက်ကတည်းက ငိုနေတာ
အခုမတိတ်သေးဘူး။ ကလေးကလဲ
ငိုရလွန်းလို့ ဟောနေပြီ။ ကျွန်မကတော့
ဘာလုပ်လို့ ဘာကိုင်ရမှန်းတောင် မသိ
တော့ပါဘူး ဒေါ်ဒေါ်ရယ်’

‘ဗိုက်အောင့်နေလို့လားမှ မသိတာ’

‘မဟုတ်လောက်ဘူး ဒေါ်ဒေါ် အခုခဲ
ထက်လင်းရင်လူးဆေး လူးထားပေး
တယ်’

ကျွန်တော်နှင့် အမေသည်လည်း
ငိုနေသော ကလေးအား ချော့ကြည့်
သေး၏။ ကလေးမှာ အငိုမတိတ်ဘဲ
တစ်စုံတစ်ခုကို ကြောက်ပြီး အူးယား
ဖားယား ငိုနေသလို ဖြစ်နေ၏။ ငို
ကြောင့် အမေက...

အိမ်ထဲကို ခေါ်လာ နန်းထွေး ညကြီး
မင်းကြီး ကလေးငယ်နဲ့ အပြင်မှာ မကား
ဘူး

အိမ်ထဲသို့ ခေါ်ဝင်လာသော်လည်း
ကလေးမှာ အငိုမတိတ်သေးပေ။
ကိုစိုင်းကျော်စွာတို့ ဇနီးမောင်နှံမှာ
လည်း ကလေးငယ်အတွက် ဗျာယာ
ခတ်နေကြလေပြီ။ ဤသို့ဖြင့် ကလေး
ငိုနေရင်း ကြာလာတော့ ကျွန်တော်၏
မိခင်က...

‘ကလေး ဒီလောက်ငိုနေတာ နို့
ရိုးရဲ့လား’

ဟု ပြောသဖြင့် ကျွန်တော်
အားလုံးမှာ ကလေး ငိုနေခြင်းအတွက်
သံသယ ဖြစ်သွားကြရသည်။
ထို့နောက် အမေက...

‘ကဲ သား ရွာထဲက သားဘကြီး
သွားပြီး အဲဒီက ပရိတ်ရေ ယူလာ
သားဘကြီးကိုပါ တစ်ခါတည်း
လာခဲ့လိုက် သား ကြားလား’

‘ဟုတ် ဟုတ် မေမေ’

ကျွန်တော်သည်လည်း ပြောပြော ဆိုဆိုပင် ရွာထဲမှာဘကြီး(အမေ၏ အစ်ကို)အိမ်သို့ သုတ်ခြေတင်ရပါတော့သည်။

ကျွန်တော်၏ ဘကြီးဆိုသူကား လောကီအတတ်ပညာ၌ တတ်သိနားလည်သူတစ်ဦး ဖြစ်သည်။ ရွာ၌ ပယောဂ ကပ်ငြိသူများကိုလည်း ပျောက်ကင်းအောင် ကုသပေးတတ်သူ ဖြစ်သည်။ ဘာသာတရား ကိုင်းရှိုင်းပြီး အသိပညာ၊ အတတ်ပညာ စုံလှသော ကြောင့် အများ၏ ရိုသေလေးစားခြင်း ခံရသူလည်း ဖြစ်သည်။

ကျွန်တော် ဘကြီးအိမ်သို့ ရောက်သောအခါ ဘကြီးအိမ် မီးလင်းနေသေး၏။ ဘကြီး မအိပ်သေး၍ တော်ပါသေးသည်။ ထို့ကြောင့် ဘကြီးအိမ်၏ ဘုရားစင်ပေါ်မှ ပရိတ်ချောင်းယူပြီး ဘကြီးနှင့်အတူ မနန်းထွေးအိမ်သို့ သုတ်ခြေတင်ရပြန်ပါသည်။

လသာနေသော်လည်း ဘကြီးက ဓာတ်မီးယူလာခဲ့သေး၏။ မနန်းထွေးအိမ်ရှေ့ရောက်သောအခါ ဘကြီးက အိမ်ရှေ့တလင်းတွင် ပြန်ကျနေသော ထမင်းလုံးများကို ဓာတ်မီးဖြင့် လိုက်ထိုးကြည့်နေသည်။

ကျွန်တော်တို့ မနန်းထွေး၏ အိမ်ပေါ်သို့ ရောက်ချိန်အထိ ကလေးက စူးစူးဝါးဝါး ငိုနေဆဲ ဖြစ်သည်။ ဘကြီးက ငိုနေသောကလေးကို ကြည့်ပြီး တစ်စုံတစ်ခုကို သဘောပေါက်သွားသလို ခေါင်းတဆတ်ဆတ် ညှိတ်ကာဖြင့် မနန်းထွေးအား...

‘နန်းထွေး ထမင်းခြမ်းခဲရှိတယ် မဟုတ်လား’

ဟု မေး၏။ ဘကြီး၏ စကားကို ကျွန်တော်တို့အားလုံး နားမလည်နိုင်ခဲ့ကြပါ။ မနန်းထွေးကတော့ ပျာပျာသလဲ...

‘ဟုတ်ကဲ့ ထမင်းခြမ်းခဲ ရှိပါတယ် ဘကြီး’

ဟုဆိုလေ။ ထို့နောက် ဘကြီးက...

‘ကဲ ရှိရင် ထမင်းပန်းကန်တစ်ချပ်ထဲ ထည့်ပြီး ထမင်းခဲအပေါ်မှာ ဟင်းပါ နည်းနည်းစုံလာနဲ့ ကဲ...ကဲ... ပြန်ပြန်လုပ်’

‘ဟုတ်...ဟုတ်...ဘကြီး’

မနန်းထွေးက ကလေးကို ခင်ပွန်းသည် လက်ထဲ ထည့်ခဲ့ပြီး မီးဖိုချောင်ထဲမှာ ဘကြီး စေခိုင်းသလို ထမင်းခူးနေလေ၏။ ကလေးကတော့ ယခုထိ အငိုမတိတ်သေးပါ။ အချိန်ကတော့ ည(၁)နာရီပင်ထိုးတော့မည်ဖြစ်သည်။ ထမင်းခူးပြီးသောအခါ ဘကြီးက ထမင်းပန်းကန်ကို အသာယူပြီး အိမ်အပြင်ဘက်သို့ ထွက်ကာ ထိုထမင်းများအား အိမ်၏ မြောက်ဘက် ခြံစည်းရိုးမှ တောစပ်ထဲသို့ ပစ်ပစ်ကာ နှုတ်ကလည်း...

‘ကဲ...ကဲ...သွားကြ...သွားကြ၊ အဲဒီဆီ သွားစားကြ၊ ဒီခြံထဲကို တစ်ယောက်မှ မလာကြနဲ့၊ စားပြီးရင်လဲ ကိုယ့်နေရာကိုယ် ပြန်ကြတော့’

ဟု ပြောကာ ထမင်းများအား ပက်ပေးလိုက်၏။

ထူးဆန်းစွာပင် ဘကြီး ထမင်းပက်ပေးလိုက်သည့် ခဏအတွင်း၌ ကလေး အငိုတိတ်သွား၏။ ကျွန်တော်တို့ အားလုံး ဘကြီး၏ လုပ်ရပ်ကို ကြည့်ပြီး အံ့ဩမဆုံး ဖြစ်ခဲ့ကြရပါသည်။

ထို့နောက် ဘကြီးက ကလေးငယ်အား ပရိတ်ရေ အနည်းငယ် တိုက်လိုက်သည်။ ကလေးငယ်မှာ အငိုတိတ်သွားသည့်အပြင် ပရိတ်ရေ တိုက်နေသော ဘကြီးအား ရယ်ပြနေသေး၏။ ထို့နောက် ဘကြီးက မနန်းထွေးအား... ‘နန်းထွေး နှင့်အိမ်ရှေ့တလင်းမှာ ထမင်းလုံးတွေ ဖွေးနေတာပဲ နှင့် ဘာလုပ်ထားတာလဲ’

ဟုမေးလိုက်ရာ မနန်းထွေးက ခဏကြာစဉ်းစားပြီးမှ...

‘ဪ ထမင်းလုံးတွေက ကျွန်မ ညနေက ညနေစာ စားပြီး ပန်းကန်ဆေးတဲ့ရေတွေကို အိမ်တလင်းမြေဖုန်မထအောင်လို့ ပက်လိုက်တာပါ ဘကြီး။ အဲဒီ ပန်းကန်ဆေးရေထဲမှာ

ထမင်းလုံးတွေအများကြီး ပါသွားတယ်’ ‘အေး အဲဒီကြောင့် နတ်ကလေးတာ အဲဒီလို ပယ်ရတာ နန်းထွေးနဲ့ ဝါတို့က ရွာမှာ နေကြတာ၊ ဝါတို့ ဟာဝန်းကျင်မှာ ဝါတို့ မျက်စိနဲ့ ပြင်နိုင် မတွေ့နိုင်တဲ့ ပြတ္တာတို့ ပစ်စာတို့ စတဲ့ အနာတာဝတေ အများကြီး ရှိနေတယ်။

သူတို့က အစာရှိတဲ့နေရာ ရှာစားမှာပဲ။ နယ်ကံထားတဲ့ ထမင်းလုံးတွေကို ရှာစားရင်း အိမ်ဝန်းထဲမှာ ရှိနေကြလို့ နတ်ကလေး ကြောက်ပြိုတာ။ နောက် အဲဒီလို ပန်းကန်ဆေးရေတွေကို အိမ်တလင်းမှာ ပယ်ကန့်ကြားလား

‘ဟုတ်ကဲ့ ဘကြီး’ ‘ထမင်းလုံးတွေကိုလဲ နေရာတာက အရမ်း ယွန်းပစ်နဲ့’

‘ဟုတ်ကဲ့ပါ ဘကြီး၊ ကျွန်မ နားလည်ပါပြီ’

‘အေး...အေး... ညဉ့်လဲ အတော်နက်နေပြီ။ မင်းတို့လင်မယားလဲ အိပ်ကြတော့၊ ဘကြီးတို့လဲ ပြန်တော့မယ်။ အခုတော့ ကျနေတဲ့ ထမင်းလုံးတွေကို တံမြက်စည်းနဲ့ လှည်းကျင်းလိုက်ဦး၊ ကဲ ကဲ ဘကြီးတို့ သွားပြီ’

‘ဟုတ်ကဲ့ပါ ဘကြီး ကျေးဇူးတင်ပါတယ်’

ထို့နောက် ကျွန်တော်တို့သားအမိသည်လည်း အိမ်သို့ ပြန်ခဲ့ကြသည်။ မနန်းထွေး၏ခင်ပွန်း ကိုစိုင်းကျော်စွာကတော့ အိမ်တလင်းကို တံမြက်စည်းလှည်းရင်း ကျန်ခဲ့၏။

ထိုအချိန်မှ ကျွန်တော်တို့အားလုံးကလေး ဘာကြောင့် ငိုသလဲ ဆိုတာကို သိရှိ နားလည်ခဲ့ရပါတော့သည်။

စာရှုသူ ကလေးငယ်များ၏ မိခင်များ သိရှိစေရန် အလို့ငှာ ကိုယ့်တွေ ဖြစ်ရပ်မှန်အား ဝေငှတင်ပြလိုက်ရပါသည်။

(စာရေးသူ၏ ဘကြီးအား ဤဆောင်းပါးဖြင့် ရှိခိုးကန်တော့ပါ၏။)

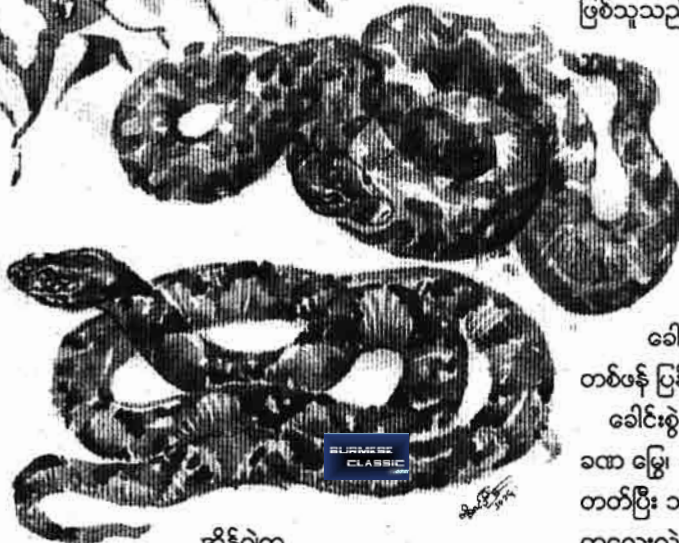
ပညာအလင်းဖြင့် အမှောင်ခွင်းနိုင်ကြပါစေ။

ညီလေးငယ်(လယ်တော်)

အိပ်မက်ပေး၍ ဆေးယာကျခိုင်းသော မြွေကြီးနှင့် ဒန်းစီးမောင်နှမ

ဗဟုသုတ

နေ့ခွင့်တောင်း၍ နေ့ခွင့်ပြုသောအခါ တွင် အချိန်တန် ကိုယ်ဝန် နေ့စေ့လစေ့၌ မိန်းကလေးနှင့် ယောက်ျားလေး ရှေ့ဆင့်နောက်ဆင့် မွေးဖွားလာခဲ့သည်။

သူတို့မောင်နှမ ပမွေးဒိက မိခင် ဖြစ်သူသည် ဒန်းပုခက်ကို စီးချင်စိတ် ဖြစ်ပေါ်ခဲ့သည်။

အိန်ဂျဲတို့မောင်နှမကို မွေးပြီး စီးပွားရေး တအားတက်ခဲ့သည့် အတွက် တချို့က အိန်ဂျဲတို့မောင်နှမက သိုက်ကလာခဲ့ပြီး

ခေါင်းစွဲရှိသည့် သူ့အမေအား တစ်ဖန် ပြန်စောင့်ရှောက်နေသည်တဲ့။

ခေါင်းစွဲရှိသူ မိခင်မှာလည်း မကြာခဏ မြွေ နဂါးများ ဒိပ်မက် မက်နေ တတ်ပြီး သားနှင့် သမီးကို ဒန်းပုခက် ကလေးလွဲ၍ ဆော့နေသည်ကို အိပ်မက် မက်နေသဖြင့် ရင်နာနာနှင့် လမ်းခွဲရမှာ ရတက်မအေးသလို ဖြစ်၍ နေ၏။

တစ်ခါတစ်ရံတွင် အိန်ဂျဲသည် ဤသို့ ထူးထူးဆန်းဆန်းများ ပြော တတ်၏။

'ဟေ့ကောင် ကျော့ဗွဲ့ ယင်းဟိုက ထိကန် ဘက်ကဆိုတော့ ကမ္ဘာပိုတူးကြီးဆိုတာ ကြားဖူးမှာပေါ့။ ကမ္ဘာပိုတူးကြီးက လိပ်ပွဲ ကုန်ဆုရကြီးနဲ့ တစ်ဆက်တည်း တည် ထားခဲ့တာ ဂမ္ဘီရောန်သာ သိုက်တွေရှိတယ် ကွ' (ကမာပို ဆိုသည်မှာ ဖျာပုံ- ကျုံကဒွန်း ကားလမ်းပေါ်တွင်ရှိ

ရောဝတီတိုင်းဒေသကြီး။ မြစ်ဝ ကျွန်းပေါ်ဒေသ ဖျာပုံမြို့တွင် ကျော်စွာ နှင့် အိန်ဂျဲတို့သည် လွန်စွာချစ်သော သူငယ်ချင်းနှစ်ယောက် ဖြစ်ကြပြီး တစ်ခါတစ်ရံတွင် အိန်ဂျဲသည် သူငယ် ချင်း ကျော်စွာနှင့် မြို့တောင်ဘက်တွင် ရှိသော လိပ်ပွဲကုန်းဘုရားသို့ စက်ဘီး စီး၍ သွားလေ့ရှိသည်။

ဒန်းစီးမောင်နှမနှစ်ယောက်သည် ဒန်း ကလေးတွင် ပန်းပွင့်ခင်း အမွှေးတိုင် များထွန်း၍ ပုခက်ဒန်းကလေးလွဲလျက် ဆုတောင်းကြသည်။

ထိုသို့ ဒန်းပုခက်ကလေးလွဲရင်း ၃၅ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

အိန်ဂျဲက... 'ကျော်စွာ ဒီနေရာလေးက ငါတို့ မောင်နှမ ယာခွဲတုနေရာကွ'

မျက်နှာလေး သိုးငယ်စွာနှင့် ပြော လိုက်ပါသည်။

'အိန်ဂျဲရာ ဘာတွေ လျှောက်ပြော နေတာလဲ၊ လာ ပြန်ကြစို့။ တို့ပျောက် လို့ လူကြီးတွေ စိတ်ပူနေလိမ့်မယ်'

ဟု ပြောပြီး ကျော်စွာတို့ ပြန်လာ ကြသည်။

အိန်ဂျဲတို့မောင်နှမက ထူးခြားသည် ဟု သူတို့အမေ မကြာခဏ ပြောဖူး သည်။ လူ့လောကသို့ စ, ရောက်စဉ်က ပင် မိခင်ကို အိပ်မက်ပေးကာ အတူ

ရွာဖြစ်၏။

‘ဟာ အိန်ဂျဲရာ ငါတော့ တစ်ခါမှ ဘာသိုက်ညာသိုက် မကြားမိပါဘူး’

‘မကြားဘူးရင် ပြောပြမယ်။ တစ်ခါ တုန်းက သားအဖနှစ်ယောက် ကွန်ပစ် ရင်း သားဖြစ်သူက ချောင်းထဲကျပြီး ရေနစ်သေသွားတယ်။ ကမာပိုဘုရား မှာပဲ နဂါးသိုက်စောင့်အဖြစ်နဲ့ မြွေကြီး ဖြစ်သွားတယ်လို့ အိပ်မက် မက်နေတာ ကြားပြီကွ’

‘အိပ်မက်ဆိုတာ သွေးလေ ချောက်ချားရင်လဲ မက်တာပဲ’

တစ်ခါတစ်ခါ အိန်ဂျဲ၏ စကားများ သည် ဆန်းကြယ်လှသည့်အတွက် ကျော်စွာတောင် ဦးနှောက်စားချင်လာ ၏။

န္ဒေကျောင်းပိတ်ရက်တွင် ကျော်စွာ ကမာပိုဘုရားကြီးသို့ တစ်ခေါက် ရောက်သွားရာ ဘုရားမှ ကိုလူဒင်ဆို သော လူကြီးအား နဂါးသိုက်မြွေနှင့် ပတ်သက်၍ မေးမြန်းစုံစမ်းကြည့်မိပါ သည်။

‘နဂါးသိုက်စောင့်မြွေ ရှိတယ်။ မရှိ ဘူးတော့ မသိဘူး။ ခင်ဗျား သူငယ်ချင်း အိပ်မက်ကလဲ တော်တော်စင်းသားဗျ။ ဒါပေမယ့် ကမာပိုချောင်းထဲမှာ တစ်ဖြန့် နှစ်က ကွန်ပစ်ရင်း ကလေးတစ် ယောက် သေဖူးတယ်။ ထူးဆန်းတာက အဲဒီကလေးက သူ့အမေကို အိပ်မက် ပေးတာပဲ’

‘ဘယ်လို အိပ်မက်လဲဗျ’

‘ထူးထူးဆန်းဆန်း အိပ်မက်ပဲ။ သူ နဂါးသိုက်ထဲ ရောက်နေတယ်။ အမေ တို့ဆီလာပြီး ကျေးဇူးဆပ်ချင်လို့ လာ ခွင့်ပြုပါတဲ့။ တစ်ခါမဟုတ်ဘူး။ သုံးကြိမ် တိုင်တိုင်ဆိုတော့ အမေကလဲ လာခွင့် ပြုလိုက်တယ်’

‘တကယ်ပဲ ရောက်လာသလား’

ကိုလူဒင်’

‘ရောက်တော့ ရောက်လာတယ်။ လူအဖြစ်နဲ့ မဟုတ်ဘူး။ မြွေကြီးအဖြစ် နဲ့။ မိုးလင်းတော့ အိပ်တဲ့ခြေရင်းမှာ ခွေခွေလေး။ အမေဖြစ်သူမှာ အံ့လဲ အံ့သြ။ ဝမ်းလဲဝမ်းသာ ဝမ်းနည်းဖြစ်ပြီး မျက်ရည်တွေသာ တွင်တွင် စီးကျနေ တာပေါ့လေ။

မြွေကြီးက အစာလဲမစားဘူး။ ညဘက်ကျရင် သူ့အမေကို အိပ်မက် နဲ့စကားပြောတယ်။ (၃)ရက်မြောက် ရော သူ့အမေကို ထိထိုးပါလို့ပြောပြီး ပြန်သွားတယ်။

ဒါနဲ့ သူ့အမေက မြို့ရောက်တုန်း ထိထိုးတာ သိန်းဆူပေါက်သွားပြီး ချမ်းသာသွားတာ။ အဖြစ်က ဒီနယ် တကြောမှာ ဟိုးလေးတကြော်ကြော် ပေါ့’

ကိုလူဒင် ပြောစကားကြောင့် ကျော်စွာမှာ အံ့သြ၍ သွားလေ၏။ ထိုအကြောင်းကို သူငယ်ချင်း အိန်ဂျဲ အား ပြန်ပြောသောအခါ ပြုံးပြုံးလေး လုပ်နေ၏။ ပြီးနောက် အိန်ဂျဲက...

‘လိပ်ဥကုန်းဘုရားကလဲ မကြာခင် “မြွေတွန်လို့ အသံပေး ကြက်ပျံ မကျ စည်မယ်လေး” ဆိုတဲ့ အတိုင်း

မြွေကြီးတွေ ရောက်လာလိမ့်မယ်။ အဲဒီထဲက မြွေတစ်ကောင်ဟာ ဦးခေါင်းမှာ အနာဖြစ်လို့ ဆေးကုပေးရ ဦးမှာ’

တဲ့။

ကျော်စွာကတော့ ဟိုတစ်ခါကလို တိုက်ဆိုင်သည်ဟု ပေါ့ပေါ့ပင် နေလိုက် သည်။ သို့သော်လည်း အိန်ဂျဲ ပြောခဲ့ သလို ဘုရားကြီးသို့ စပါးကြီးမြွေများ နှင့် မျောက်တစ်ကောင် ရောက်လာခဲ့ သည်။

ထိုအချိန်တွင် ကျော်စွာအား ထူးခြားသော နိမိတ်များကို ပြောခဲ့ သော လူမျိုးခြားလေး အိန်ဂျဲမှာ လူ့လောကထဲတွင် မရှိတော့။ မြစ်ထဲ တွင် ရေကူးရင်း ဖောင်နှမနှစ်ယောက် စလုံး ရေနစ်သေဆုံးခဲ့ကြလေတော့၍ ဖြစ်သည်။ ကံကြမ္မာက ဆိုးဝါးလွန်းလှ ချေသည်။

တိုက်ဆိုင်သည်ဟုပင် ဆိုရလေ မလာ။ ထိုအချိန်တွင် မြွေကြီးများ လိပ်ဥကုန်းဘုရားသို့ ရောက်ရှိလာပါ သည်။ ထူးခြားသည်ကား တစ်ကောင် သော မြွေကြီးဦးခေါင်းတွင် ဒဏ်ရာ တစ်ချက် ရှည်မျောမျောကို တွေ့နေ ရခြင်းပင်။

ဘုရားဖူးဖို့လာကြသူများ မြွေကြီး များကိုကြည့်လျက် ပဋ္ဌာန်းဆက်ရှိသူ တချို့ပင် ငိုကြလေသည်။

တပေါင်း ဘုရားပွဲတော်ရက်လည်း ဖြစ်၍ လည်းကောင်း၊ မြွေကြီးများ သတင်းကြား၍ လည်းကောင်း လာ ရောက်ကြည့်ရှုသူများ မြွေကြီးများနှင့် ဓာတ်ပုံရိုက်ကြသူများ ကြက်ပျံမကျ စည်ကားသွားလေတော့သည်။

ကျော်စွာသည် မြွေကြီးများကို ကြည့်နေရင်းက အတိတ်က ကွယ်လွန် သွားသော သူ၏သူငယ်ချင်းကို ပြန်

လည် အမှတ်ရနေမိသည်။

ထိုအချိန်တွင် မျက်မှန်နှင့် လူကြီးသည် မြွေကြီးဆီသို့ ရောက်လာပြီး လျှင် သူနှင့် ပါလာသည် လူငယ်အား 'ဆေးအိတ် ယူလာခဲ့' ဟု ပြောလိုက်ပြီး မြွေကြီး၏ဒဏ်ရာကို အရက်ပျံနှင့် ဆေးကြော၍ ဆေးထည့်ပေးနေပါသည်။

ဘုရားဖူး ဝေနေယျတစ်ဦးက... 'ဆရာကြီးခင်ဗျား ဒီမြွေကြီးခေါင်းက ဘာဖြစ်တာလဲခင်ဗျာ' 'ဓားဒဏ်ရာနဲ့ တူပါတယ်' 'ဪ ဒါဆိုရင် ဆရာကြီးက တိရစ္ဆာန်ဆေးကု ဆရာဝန်လာ။ ဂေါပကအဖွဲ့က လာခေါ်လို့ ဆေးလာ ကုတာပေါ့နော်'

ထိုအခါ ဆရာကြီး အခေါ်ခံရသူက မျက်မှန်ကို အသာ မ, တင်လိုက်ပြီး... 'ဒီအကြောင်းကို ပြောရရင်တော့ နည်းနည်းတော့ ထူးတယ်ဗျ'

'ဘယ်လို ထူးတာလဲဗျ' 'ဒီလို... မြွေကြီးက အိပ်မက်ပေးတယ်။ တစ်ညမှာပေါ့။ သူ့ဦးခေါင်းမှာ ဒဏ်ရာရနေလို့ ဆေးကုပေးပါ။ ဘုရားမှာ သူတို့မိသားစု ရောက်ရှိနေတယ်ဆိုတာနဲ့ ဟုတ်, မဟုတ် သိရအောင် တပည့်လေးကိုခေါ်ပြီး မနက်မှာ ဘုရားကို လာခဲ့တာပေါ့။

စိတ်ထဲကတော့ မယုံတယုံနဲ့ ဘုရားရောက်တော့ မြွေတွေ ရောက်နေတာ သိရပြီး ရှာကြည့်တော့ ဦးခေါင်းမှာ ဒဏ်ရာနဲ့ မြွေတစ်ကောင်က ကျွန်တော့်ကို စိုက်ကြည့်နေတယ်။ အဲဒါနဲ့ ဆေးလာထည့်ပေးနေတာ။ (၂)ရက်တောင်ရှိပြီ'

နောင်တွင် မြွေကြီးအား ဆေးလာထည့်ပေးသော ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးမှာ ဒေါက်တာ အက်(စ်)အက်(စ်)သာကား

မြို့နယ်ဆရာဝန်ကြီး(ငြိမ်း) ဖြစ်သည် ဟု သိရပါသည်။ ထိုအကြောင်းကို ဆရာမကြီး ငြိမ်းငြိမ်း(ကျိုင်းတုံ)မှ ရေးသားခဲ့ပါသည်။

ကျော်စွာသည် မျက်မှန်နှင့်လူကြီး ပြောစကားကို ကြားလိုက်ရပြီးနောက် မြွေတန်ဆောင်းနားက ခွာလာခဲ့ပါသည်။

'ဒန်းပုခက်လေးအနားသို့ ရောက်သောအခါ ဒန်းကလေးသည် လေမတိုက်ဘဲ၊ လူမလွှဲဘဲနှင့် လှုပ်ယမ်းနေ၏။

'သူငယ်ချင်းရယ်... ဖမ်းဖို့မောင်နှမ ဝါ ပြုသမျှ ကုသိုလ်ကောင်ပုတွေကို အမျှပေးလေ့ရှိပါတယ်။ ရောက်ရာဘုံတလှ အမျှ...အမျှ...အမျှ...ရ၍ သာဓု ခေါ်ဆိုနိုင်ကြပါစေ'

ဟု အမျှအတန်း ပေးဝေစဉ် ဆည်းလည်းသံလေးများက တချွင်ချွင်မြည်သံပေးသည်ကို ကြားရပါသည်။

'ဒန်းစီးမောင်နှမ' ဟု ထိုအချိန်က သတင်းကြီးခဲ့ရာ လပြည့်လကွယ် အချိန်မျိုး၌ ဒန်းပုခက်လေး လွှဲလျက် ဒန်းစီးနေကြသည်ဟု လည်းကောင်း၊ ဘုရားဖူးလာသော မြွေကြီးများနှင့် ဆော့ကစားနေကြသည်ဟု လည်းကောင်း တချို့ မြင်တွေ့ကြရသူများ၏ တစ်ဆင့်စကား တစ်ဆင့်နားဖြင့် ဘုရားဝန်းကျင်တွင် သတင်းကြီးခဲ့ကြ

သည်။

လောကသည် ဆန်းကြယ်လှသည်။ အချိန်တိုသည်လည်း တဖြည်းဖြည်း ကုန်ဆုံးကြာမြင့်ခဲ့လေသည်။ ထိုဖြစ်စဉ်ထဲမှ ဇာတ်ကောင်များ

ဖြစ်ကြသော ကျော်စွာနှင့် ဆရာဝန်ကြီးတို့သည်လည်း ကွယ်လွန်ခဲ့ကြလေပြီ။

သို့သော် အချိန်တွေ ဘယ်လောက် ပြောင်းပြောင်း ဂန္ဓိရဆန်သော ထိုအဖြစ်အပျက်တို့နှင့် သက်ဆိုင်သူတွေကတော့ ယနေ့တိုင် မမေ့နိုင်အားပေ။ ဒုတိယကမ္ဘာစစ် အတွင်းက အမေရိကန် စစ်သင်္ချိုင်းဟောင်းနှင့် မျက်နှာချင်းဆိုင် ရိုးချောင်းလေးသာခြားပြီး တစ်ခေါ်သာသာဝေးသော နေရာတွင်ရှိသော စေတီတော်သည် ဘုရားငုတ်သာသာရှိခဲ့ပြီး ယခုတွင် မူလစေတီတော်ကိုလျက် ဉာဏ်တော်မြှင့် တည်ထားခဲ့၏။

စေတီတော်နှင့် ပတ်သက်၍ ထူးခြားသော ဖြစ်ရပ်လေးများထဲတွင် ဘုရားလာဖူးသော မြွေကြီးများ၊ ဒန်းစီးမောင်နှမနှင့် အိပ်မက်ပေး၍ ဆေးလာကုပေးသော ဆရာဝန်ကြီးဟောင်း (ငြိမ်း)တို့၏ အဖြစ်အပျက်များအပြင် အခြားဂန္ဓိရဆန်သော ဖြစ်ရပ်များလည်း ထူးခြားဆန်းကြယ်စွာ ရှိနေပါသေးသည်။

(ကွယ်လွန်သူ မောင်ကျော်စွာ၏ မှတ်တမ်းနှင့် ဖြစ်ရပ်မှန် ဖြစ်ပါသည်။)

